

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம்

(ஸ்ரீ சங்கரபாஷ்யத்திற்கும் ஸ்ரீ ப்ராசரபட்டர்பாஷ்யத்திற்கும்
சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

பீல ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு
கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
மணவூர், வீரவல்லி, இராமானுஜாசாரியரால்
மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS,
MADRAS.

1928

(All Rights Reserved)

விலை விவரம்.

சித்தான் பைண்டு

விலை ரூ. 3-0-0

அரைக் காலிகோ பைண்டு

விலை ரூ. 2-8-0

(தபாற்கூலி அண்ணா 8)

ஸ்ரீ:

மு க வு ரா

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தின் பெருமைகளையும், இத்னை நாள்தோறும் கேட்பதனாலும் கீர்த்தனஞ்செய்வதினாலும் உண்டாகும் பெருநன்மைகளையும், ஸ்ரீவேதவியாஸபகவானே, முதலில் உபோத்காதத்திலும் பின்பு பலஸ்ருதியிலும் சிறப்பித்துக் கூறியிருப்பதோடு, ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாசாரியரும் ஸ்ரீபராசரபட்டரும், மனிதர் இம்மை மறுமைப் பயனையும் மோகஷத்தையும் அடைதற்கு மனு முதலிய நூல்களில் கூறப்படும் பலவகைக் கர்மானுஷ்டானங் களையும், மிக்க ஸ்ரமத்தோடும் தகுதி காலம் தேசம் திரவியம் முதலிய பலவகை நியமங்களோடும் செய்யத்தக்கனவென்பதையும், இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஜபம் அப்படிப்பட்ட சுடின நியமங்களில்லாமல் எளிதில் இனிது செய்யக்கூடியதென்பதையும் நன்கு விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஸஹஸ்ரநாமஜபம், வைத்தியசாஸ்திரங்களுக்கும் மந்திரசாஸ்திரங்களிலும் காவ்யங்களிலும் பாராட்டப்பட்டிருப்பதை ஸ்ரீபராசரபட்டரே தமது பால்யத்தில் கூறியிருக்கிறார். அன்றியும், ஜ்யோதிஷசாஸ்திரமாகிய பராசரஸம்ஹிதையில், ஸூர்யன், சந்திரன், ராகு, குரு, சனி, புதன் முதலிய கிரகங்களால் பீடையுண்டாகுமானால் அதன் நிவிரத்திக்காக ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஜபிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. மஹார்ணவம் என்னும் கர்மவிபாகக்ரந்தத்தில் மஹாஜ்வரஹர ப்ரயோக முதலிய பல இடங்களில் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஜபம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. போதாயன கிருஹ்யஸூத்ரமும் சாந்திரத்தொகரமும் ஸஹஸ்ர போஜனவிதி சொல்லுமிடத்து, 'ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திலுள்ள நாமங்களைச் சொல்லிப் பிராம்மணர்களை வரிக்கவேண்டும்', என்று சொல்லுகின்றன. மலையாள தேசத்திலும், தமிழ்த் தேசத்திலும், அந்த முறைப்படி, ஸஹஸ்ரபோஜன காலங்களில் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திற் சொல்லிய நாமங்களைச் சொல்லிப் பிராம்மணர்களை வரிப்பது இப்பொழுதும் வழக்கத்திலிருக்கிறது. 'ஸஹஸ்ரநாமநே புருஷாய' என்று தேவர்களும், 'தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்' என்று பரமரிஷிகளும், 'பேருமோ ராயிரம் பிறபலவுடைய எம்பெருமான்', 'பேராயிரமுடைய பேராளன்', 'பேராயிரங் கொண்டதோர் பிடுடையான்' என்று ஆழ்வார்

களும் 'வேதஞ் செப்பும் பேராயிரம்.....அவ் அரியினுக்கே' என்று கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரும் மிகப்பாராட்டிக் கூறியிருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் புராணசாரண முறைப்படி அனுஷ்டித்துப் பலர் வித்திபெற்றதாகவும் ஆன்றோர் கூறுவர். சிலவருஷங்களின்முன் திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்களில் பழையமுறைப்படி கல்வி கற்பிக்கப்பட்டுவந்தபொழுது, இளைஞர்களுக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை மனப்பாடம் செய்யக்கற்பித்துவந்தார்கள். இக்காலத்திலும் சரீரகோய்களுக்கு மனோவியாதிகளுக்கும் கிரகதோஷங்களுக்கும் பரிகாரமாக ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தை ஜபிப்பதும், ஜபிக்கச்செய்வதும் கோயில்களில் ஸஹஸ்ரநாமாச்சனை செய்வித்தலும் அவற்றால் நன்மை அடைதலும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமஜபம், இதரசாஸ்திரங்களாலும், இந்தியாவிலுள்ள பலதேசத்தாளுள்ளும் பெரும்பான்மையோராலும்; முற்காலத்தும் இக்காலத்தும், ஸர்வஸம்மதமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு அனுஷ்டிக்கப்படுவது நன்குவிளங்கும். இப்படிப் பெரும்பான்மையோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சிறந்ததால் இந்த ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமமன்றி வேறொன்றில்லை. தென்னாட்டில், ப்ராமமணர்களில், 'ஸஹஸ்ரநாமன்' என்று பெயரும் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்; அதனாலும், இந்தப்பெயருக்கே ஒருபெருமை இருப்பது நன்கு விளங்குகிறது.

இப்படிப்பட்ட அரியனாலுக்குப் பல பாஷ்யங்கள் இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அவற்றுள், நமசி தென்னாட்டில் ஸ்ரீசங்கராபகவத்பாதாசார்யர்செய்த பாஷ்யமும் ஸ்ரீபராசரபட்டர்செய்த பகவத்குணதர்ப்பணமென்னும் பாஷ்யமும் முக்கியமாக வழங்குகின்றன. இந்தப் பாஷ்யகாரர்களிருவரும் மிக்க பிரஸித்தர்களானதால் இவர்கள் சரித்திரம் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

“ஸ்ரீசங்கராசாரியர் காஸ்மீரத்திலிருந்த காலத்தில் பிரம்மஸூத்ர பாஷ்யம் செய்தற்குமுன்னால், ஏதாவதொரு நூலுக்குப் பாஷ்யம் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்துத் தமது சிஷ்யரைப் பார்த்துப் புஸ்தகசாலையிலிருந்து ஒரு புஸ்தகம் எடுத்துவரச்சொல்ல, அந்நீ

1 மந்திரவித்தியின்பொருட்டு முதலில் செய்யப்படுவது. இந்நிகு, புரஸ்கிரியை என்றும்பெயர். இது ஜபம், ஹோமம், தர்ப்பணம், ஸகர்மம், பிராமமணபோஜனம் என்னும் ஐந்து அங்கங்களை யுடையது. இது சப்தகல்பத்ருமத்தில் கண்டது.

சிஷ்யர் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தை எடுத்துவந்தனர். சங்கரர், அதனைத் திரும்ப இருந்தஇடத்திலவைக்கச்செய்து வேறொருசிஷ்யரைப் பார்த்து, 'ஒருபுஸ்தகம் எடுத்துவா' என்று சொல்லினர். அந்தச் சிஷ்யரும் அதனையே எடுத்துவந்தனர். அங்ஙனம் தனித்தனிக்காலங்களில் தனித்தனியே சென்ற சிஷ்யர்கள் மும்முறையும் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தையே எடுத்துவந்தார்கள். ஸ்ரீசங்கரர் அதைப்பற்றி ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஸரஸ்வதிதேவி நேரில்லீதோன்றி, 'விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்திற்கே பாஷ்யம் செய்க' என்றனள். அதன்மேல், அவர் இதற்குப்பாஷ்யம் செய்தனர்" என்றும், "புஸ்தகசாலையில் எந்தப்பக்கத்திலிருந்து எடுத்தபோதும் ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமமே வந்தது. 'அது கடவுள் கட்டளைபோலும்' என்று கருதி இதற்குப்பாஷ்யம்செய்தனர்" என்றும், "லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்திற்குப் பாஷ்யம்செய்யக்கருதி ஒரு சிஷ்யரை அதனை எடுத்து வரச்சொல்லினர். அவர் மும்முறையும் ஸ்ரீவிஷ்ணு.ஸஹஸ்ர நாமத்தையே எடுத்துவர, அதன் பிறகு, கடிந்து கேட்டபொழுது, அந்தச் சிஷ்யர் 'புஸ்தகசாலையில் ஒருகன்னிக்கை இதனைஎடுத்துக்கொடுத்து, 'இதற்கே பாஷ்யம் செய்யுச் சொல்' என்கிறார்' என்றுகூற, அது தேவியின் நியமனமெனக் கொண்டு, அங்ஙனமே செய்யத்தொடங்கினர்" என்றும் இப்படி சங்கராசார்யர் பாஷ்யம் செய்ததற்குக் காரணத்தைப் பலர் பலவாறு கூறுவர். இந்தக்கதைகளின் உண்மை எவ்வாறாயினும், 'ஸ்ரீசங்கராசார்யர் இதற்குப்பாஷ்யம்செய்தார்' என்பதும், 'ஏதோ ஒரு தெய்வத்தின் அருள்பெற்று அதனைச்செய்யத்தொடங்கினார்' என்பதும் வரலாற்றுமுறையில் வந்தனவாக ஆன்றோர் பலராலும் கொள்ளப்பட்டன. ஸ்ரீ மஹாபாரதம் முழுதுக்கும் பாஷ்யம்செய்த நீலகண்டர், 'விஸ்வம் விஷ்ணு' என்பதற்கு முன்னுள்ள பாகத்தின் பொருள் வெளிப்படை, நாமபதங்களுடைய அவயவார்த்தங்கள் ஸ்ரீ சங்கராபகவத்பாதர்களால் செய்யப்பட்ட பாஷ்யத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். 'சூத்ரம் ஸுகமவாப்துயாத்' என்ற இதனால் சூத்ரர்களுக்கும் இந்த ஜபத்தில் அதிகாரமுண்டு என்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. மற்றவை இனிது விளங்கும்' என்று கூறியிருந்தலாலும் இந்த விஷயம் உறுதியாகும். ஸ்ரீசங்கரர்காலத்தில் எழுதிய ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யப்ரதி ஒன்று இப்பொழுதும் காஸ்மீர தேசத்துப் புஸ்தகசாலையில் ஜாக்ரதையாகவைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிறதென்று ஒரு தக்கவர் சிலநாள்முன் சொல்லக் கேட்டேன்.

ஸ்ரீபார்சரபட்டர்பாஷ்யத்தைப் பின்பற்றி நிர்வசனம் என்றும் நிருக்தி என்றும் இரண்டு உரைகள் பம்பாய் லக்ஷ்மி வெங்கடேஸ்வர அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்ட ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் உள்ளன. நிர்வசனம் நிருக்தி என்னும் இரண்டுபதங்களும் ஒரேபகுதியிலிருந்து உண்டானவை; ஒரே பொருளுள்ளவை. நிர்வசனமானது தாது ப்ரகிருதி ப்ரத்யயங்களை விசாரிப்பதில் அதிகநோக்கமுள்ளதும் வியாகரண வித்வான்களுடைய மனோல்லாஸகரமும் படிப்பவர்களுக்கு எல்லாப்பதங்களையும் உறுப்புப்பொருள் கொண்டு நிச்சயிக்கும் திறமையை உண்டாக்குவதும் ஸ்ரீ பராசரபட்டர் பாஷ்யமாகிய ரத்தினத்திற்கு ஒருபெட்டிபோன்றதுமாக விளங்குகிறது. இந்தநிர்வசனம் செய்தவர் வரதாசார்யர்ஸ்வாமிடியென்பதும் அவர் கௌசிககோத்திரத்தினரென்பதும், வேங்கடேஸ்வர மஹாசாரியருக்குப் பிரபௌதாரும் வரதேசிகருக்குப்பெளதாரும் வரதகுருவருக்குப் புத்ரருமானவரென்பதும், காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீவரதராஜப்பெருமானை உபாஸனா தெய்வமாகக் கொண்டவரென்பதும் விளங்குகின்றன. இந்தஸ்வாமி எந்த வம்சத்தினர்; எங்கே இருந்தவர் என்பது முதலிய விவரம் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. நிருக்தி என்பது பட்டர்பாஷ்யத்திற் சொல்லப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங்கள் பாலருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும்படி சுலோகரூபமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. பட்டர்பாஷ்யத்தில், பொருள் ஆழமுடைமையால், சில இடங்கள் எளிதில் பொருள்படுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் நிருக்தியானது பொருள்களை நன்கு விளக்கிக்காட்டுகிறது. சுலோகங்கள் மிக அழகாயுள்ளன. இப்படிப்பட்ட பேருபகாரத்தைச் செய்தவர்கள் யாரென்று எவ்விதத்தாலும், தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. இதனைப் போல மற்றொரு நிருக்தியும் சென்னையில் யோகிபார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமியால் தெலுங்கெழுத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தின் இறுதியில் தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது செய்தவரும் யாரென்று விளங்கவில்லை. இவற்றைக் குறித்துப் பல இடங்களில் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். உண்மைதெரிந்தால் பின்னர் வெளியிடுவேன்.

ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தில் நாமங்கள், தனித்தனிச்சொல்லாகக் கொண்டால்; 30௩௪ ஆகின்றன. பீஷ்மர், 'விஷ்ணோர் நாம ஸஹஸ்ரம் மேஸ்ருணு' என்று முதலிலும், 'நாமநாம ஸஹஸ்ரம் திவ்யநாம அசேஷேண ப்ரகீர்த்திதம்' என்று முடிவிலும் வரையறுத்துச் சொல்லியிருத்தலால், பாஷ்யகாரரிருவரும், நாமங்களை ஆயிச

மாகவே கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகச் சில இடத்தில் இரண்டு சொற்களையும் சில இடத்தில் மூன்று சொற்களையும் சேர்த்து ஒரு நாம்மாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இப்படிச் சொற்களைச் சேர்க்கிற விஷயத்தில் ஸ்ரீ சங்கராசார்யர் சேர்த்திருப்பதற்கும் ஸ்ரீ பட்டர் சேர்த்திருப்பதற்கும் பலவேறுபாடுகளுண்டு. அவைகளை அங்கங்கே கண்டுகொள்க. அவரவர் கணக்கிட்டிருக்கிறபடி சதகம்முடிவு செய்திருத்தலையும் காண்க.

ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யப்படி.

சதக எண்.	ஆரம்பம்.	முடிவு.
முதலாவது	விஸ்வம்	அச்யுதஃ
௨-வது	வ்ருஷாகபிஃ	விம்மஃ
௩-வது	ஸந்தாதா	புகாநிக்ருத்
௪-வது	புகாவர்த்தஃ	அநயஃ
௫-வது	வீரஃ	போக்தா
௬-வது	கபீந்தரஃ	சிவஃ
௭-வது	ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாஃ	ஸத்க்ருதிஃ
௮-வது	ஸத்தா	ஸுவர்ணபிந்தஃ
௯-வது	அக்ஷோப்யஃ	அப்யயஃ
௧௦-வது	ஸ்வஸ்திதஃ	ஸ்வப்ரஹ்ரணயுதஃ

ஸ்ரீ பராசர பட்டர் பாஷ்யப்படி.

சதக எண்.	ஆரம்பம்.	முடிவு.
முதலாவது	விஸ்வம்	ஸர்வாதிஃ
௨-வது	அச்யுதஃ	அம்ருத்புஃ
௩-வது	ஸ்வத்ருக்	ப்ரபுஃ
௪-வது	புகாநிக்ருத்	நயஃ
௫-வது	அநயஃ	புராதநஃ
௬-வது	சரீரபூதப்ருத்	கோப்தா
௭-வது	வ்ருஷபாக்ஷஃ	வாஸுதேவஃ
௮-வது	வஸுஃ	ஸுலோசநஃ
௯-வது	அர்க்கஃ	கபிரவ்யயஃ
௧௦-வது	ஸ்வஸ்திதஃ	ஸ்வப்ரஹ்ரணயுதஃ

நிர்வசனம் செய்த ஸ்ரீ. உ. வரதாசாரியர் ஸீவாமி, ஸ்ஹஸ்ர
 -நாம நிர்வசனம் பூர்த்தியான பிறகு, 'நிர்வசனசேஷம்' என்னும்
 பெயரால் ௫௨- சுலோகங்கள் செய்திருக்கிறார். அந்தப் பகுதியில்
 சதகங்களின் முதல் முடிவுகளை வரையறை செய்திருத்தலோடு,
 -நாமங்களை மூன்றுவகையாகப் பிரித்துமிருக்கிறார். அவை-ஏகாநேக
 -நாமங்கள், ஏகநாமங்கள், ஸ்புடநாமங்கள் என்பன. ஏகாநேகநாம
 -மாவன, ஒருகால் ஒருநாமமாகவும் மற்றொருகால் இரண்டுநாம
 -மாகவும் கொள்ளப்படுவன. அவை-திரிககுத்தாமா, ஹவிரஹரி, ஸத
 -க்ஷரம், அஸதக்ஷரம், ஸவ, சதுர்வேதவிதேகபாத் ஆகிய ஆறுமாம்.
 -பாடபேதத்தால், 'விரஜோமார்க்கு' என்பதையும் இந்தவகையில்
 சேர்ப்பதுண்டு. ஏகநாமங்கள், இரண்டு முதலிய பலவீசாந்தளாலாகி,
 எப்பொழுதும் ஒருநாமமாகவே கொள்ளப்படுவன. அவை—முக
 -தாநாம்பரமாகதி, நிதிரவ்யய, மங்களம்பரம், சாஸ்வதஸ்தாணு,
 -குருக்குருதம், அஹஸ்ஸம்வர்த்தக, விஸ்வபுக்ஷிபு, ஜஹஸ்தேஜோ
 -த்யுதிதர, இஷ்டோஷிஷ்ட, பரமஸ்பஷ்ட, தர்மவிதுத்தம்,
 -ஸ்தாவரஸ்தாணு, பீஜமவ்யயம், ஜ்ஞாநமுத்தமம், ஜ்யோதிராதித்ய,
 -ஸ்ரேயஸ்ரீமாந், ஜ்யோதிர்க்கணேஸ்வர, சாஸ்வதஸ்திர, பரம்ம
 -க்ருத்பரம்மா, பதமனுத்தமம், தேஜோவ்ருஷ்ட, ஸர்வவிஜ்ஜயீ, ஸர்வவா
 -கீஸ்வரேஸ்வர, சத்ருஜித்சத்ருதாபந, ந்யக்ரோதோதும்பர,
 -ஹுதபுக்ஷிபு, அநந்தஹுதபுக்போக்தா, கபிரவ்யய, பூர்ப்புவ,
 -பூர்ப்புவஸ்வஸ்தர ஆக முப்பதுமாம். இந்த வகையில், முக்தாநாம்
 -பரமாகதி என்னும் நாமாவைக் கொண்டவர், யோகவிதாம்நேதா, (186)
 -ஸதாம்கதி, கோவிதாம்பதி, அபாம்நிதி, சக்திமதாம்ஸ்ரேஷ்ட,
 (451) ஸதாம்கதி, ஸாத்வதாம்பதி, ஸ்ரீமதாம்வர, ஸர்வசஸ்திரப்ரு
 -தாம்வர, க்ஷமிணம்வர என்னும் நாமங்களையும் கொள்ளாமைக்
 குக் கரணம் விளங்கவில்லை. 'முக்தாநாம்பரமாகதி' என்பதை
 -நீக்கி, 'தாதுருத்தம்' என்பதை இந்தவகையில் சேர்த்துக் கணக்
 -கிடுதல் பொருத்தமாமென்று தோன்றுகிறது. இவை யொழிந்த ௯௬0
 -நாமங்கள் ஸ்புட (= வெளிப்படையான) நாமங்கள். இந்த மூன்று
 -வகையிலும் சேர்ந்து ௯+௩0+௯௬0 ஆக ௯௯௯ நாமங்கள் ஆகின்றன.
 -நாமங்களை ஆயிரமாகக் கணக்கிடுதற்காக ஏகாநேக நாமங்கள்
 ஆறனுள், இரண்டை ஒவ்வொன்றாகவும் மற்ற நான்கை இரண்டி
 -ரண்டாகவும் கொண்டால் பத்தாகும். இந்த முறையில் எந்த
 -இரண்டையாவது ஒவ்வொன்றாகவைத்தும் மற்ற நான்கையும் இரண்
 -டிரண்டாகவைத்தும் கணக்கிடுவதில் இருபத்தொருபேதங்கள் உண்

டாகும். அப்படிக்கணக்கிடுகிற முறைக்குப் பிரஸ்தாரமென்று பெயர். இந்த ப்ரஸ்தாரம் பட்டர் பாஷ்யம் தெலுங்குப் பதிப்பிலும் தேவநாகரப்பதிப்பிலும் இருக்கிறது. முதல் பிரஸ்தாரத்தில் காட்டியிருக்கிற முறைப்படியே ௧000 நாமங்கள் இங்கே கணக்கிடப்பட்டுள்ளன. முதல் ப்ரஸ்தாரமாவது, 'த்ரிசுகுத்தாமா' என்பதையும், 'ஹவிரஹ்ரி' என்பதையும் ஒவ்வொரு நாமமாகவும் மற்ற நான்கு ஏகாநேக நாமங்களையும் இரண்டிரண்டாகவும் கொண்டு கணக்கிடும் முறை. இந்த முறையே, இப்பொழுது பெரியோர்களால் அனுஸந்திக்கப்பெற்று வருகிறது. இந்த நிர்வசன சேஷத்தில் பாடபேதங்களும் மற்றப் பிரஸ்தார பேதங்களும் விவரமாகக் காட்டப்பட்டிருத்தலால், அவற்றின் விரிவை அங்கே கண்டுகொள்க.

ஸ்ரீமஹாபாரதம் அநுசாஸன பர்வத்தில் இந்த ஸஹஸ்ரநாம அத்யாயம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டபொழுது, நாமங்களுக்கு அகராதி வரிசையில் அர்த்தம் மாத்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே, சங்கர பாஷ்யப்படி எல்லா நாமங்களுக்கும் பொருள் எழுதப்படவில்லை. பிறகு, அகராதி வரிசையாக இல்லாமல் மூலத்திலிருக்கிற படியே நாமங்களுக்கும், அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற உதாரணங்களுக்கும், சங்கரபாஷ்யப்படிக்கும் பட்டர் பாஷ்யப்படிக்கும் பொருள் எழுதி, 'ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம்' என்னும் பெயருடன் வெளியிட்டால் மிக்க பயனுள்ளதாகுமென்று சில ஆப்தர்கள் கூறினமையால், இரண்டு பாஷ்யங்களையும், தக்க பண்டிதர்களை வைத்துக் கொண்டு பலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்யத் தொடங்கினேன். கும்பகோணம் காலேஜில் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதராயிருந்த மஹாவித்வான், சதாவதான்ம், ஸ்ரீ. உ.வே. தி. ஈ. ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியர்ஸ்வாமி, மஹாபாரதம் அநுசாஸனபர்வத்தை மொழிபெயர்த்தபொழுது, ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பாக எழுதிக்கொடுத்த கையெழுத்துப்பிரதியை ஆதாரமாகவைத்துக்கொண்டு, பல இடங்களில் மாற்றியும் சேர்க்கக்கூடிய பல புதியவிஷயங்களைச் சேர்த்தும் பல சீர்திருத்தங்களோடு இதனை வெளியிடத்தொடங்கினேன்.

இந்த ஆராய்ச்சியில் எனக்குண்டான ஸந்தேகங்களின்பல ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதர்களைக்கேட்டுத் தெளிந்துகொண்டேன். அவர்களில், முக்யமானவர்கள், ஸ்ரீரங்கத்தில் உபயவேதாந்த ப்ரவசனம்செய்து கொண்டிருக்கிற திருக்கோஷ்டியூர், ஸ்ரீ. உ. வே. கோவிந்தாசாரியர்ஸ்வாமியும், இப்பொழுது, சென்னை யதீந்த்ருஷு செட்டியார் தர்ம

ஸ்தாபனத்தின் சார்பாக உபயவேதாந்தப் பாவசனம் செய்துகொண்டிருக்கிற ந்யாயவேதாந்தவித்வான், காரப்பன்காடு, ஸ்ரீ உ. வே. தேசிகவரதாசார்யர்ஸ்வாமியுமாவார்கள். பாஷ்யங்களிலும் நிர்வசன் சேஷத்திலுமுள்ளபடி ஆயிரநாமங்களைக் கணக்கிடவும் சங்கரபாஷ்யத்திலுள்ளபடி எல்லா நாமங்களுக்கும் பொருள் எழுதவும் உதவியவர்கள், திருக்கோடிகாவல் ஸம்ஸ்கிருதவித்வான், ஸ்ரீமான், ம. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகளாவார்கள். சங்கரபாஷ்ய உபோத்காத் ப்ரகாரணத்தை மொழிபெயர்த்து உதவியவர்கள், வியாகரண வேதாந்த சாஸ்திர பாரங்கதரும் ஜோதிஷ மந்திரசாஸ்திர வித்வானும் ஆரிய மதஸம்வர்த்தனீ புத்திராதிபருமான ப்ரம்மஸ்ரீ, கடலங்குடி, நடேச சாஸ்திரிகளாவார்கள். பஞ்சாயுத ஸ்தோத்திரத்தையும் த்வாத்சநாம் பஞ்சரத்தையும் மொழிபெயர்த்து உதவியவர்கள், திருசிராப்பள்ளி ஸெண்டுஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதர், மஹாவித்வான், ஸாஸ்வதஸாரஜ்ஞர், கவிசிகாமணி, ஸ்ரீ. உ.வே. தட்டை, ஸ்ரீசிவாஸாசாரியர்ஸ்வாமி. இந்தப் பண்டிதசிகாமணிகளையும், இதனை அச்சிட்டு வெளியிடுதற்குப் பொருளுதவிசெய்த பரமோபகாரிகளான அனந்தப் பூர்ஜில்லா கலெக்டர், ராவ் பகதூர், ஸ்ரீமான், N. கோபால்ஸ்வாமி ஐயங்காரவர்களையும், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா, வித்யா இலாகாத் தலைவர், ஸ்ரீமான், K. நடேச ஐயர் M.A.L.T. அவர்களையும், தஞ்சை ஜில்லா, எக்ஸைஸ் ஸர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், ஸ்ரீமான், P. நடேச ஐயரவர்களையும் நான் என்றும் மறவேன். அவர்களுக்கு நான் செய்யும் கைம்மாறு யாதுளது? அவர்களுக்கு, எல்லாம்வல்ல ஸர்வேஸ்வரன் எல்லா நன்மைகளையும் அளித்தருள்க.

இந்தப் பதிப்பில், நாமங்கள், சங்கர பாஷ்யத்திலும் புட்டர் பாஷ்யத்திலும் மாத்வ பாஷ்யத்திலும் உள்ளபடி நன்கு ஆராய்ந்து நிச்சயித்து அங்கங்கே வேண்டிய குறிப்புக்களுடன் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. மாத்வஸம்பிரதாயபாடம், சங்கரபாஷ்ய பாடத்தையே பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கிறது. சங்கர பாடத்தில், 'நாரஸிம்ஹவுட்யு' என்பது மாத்வ பாடத்தில் 'நரஸிம்ஹவுட்யு' என்றும், 'யஜ்ஞஜிஜ்யு' என்பது 'யஜ்ஞஈஜ்யு' என்றும், 'க்ருதாசு' என்பது 'த்ருதாசு' என்றும், 'அம்ருதாசு' என்பது 'அம்ருதாம்சு' என்றும், 'ஸவிதா' என்பது 'ஸபிதா' என்றும், 'பஜந்தி யே புஷ்கராசுஷம்' என்பது 'பஜந்தி புண்டரீகாசுஷம்' என்றும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. மற்ற விஷயங்களில் சங்கரபாடத்திற்கும் மாத்வபாடத்திற்கும் வேறுபாடில்லை.

இந்தப் பதிப்பில் மூலமும் நாமாவளியும் பட்டர்பாஷ்ய பாடப் படியே பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றப்பாடங்கள் பாடபேதமாக அங்கங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அந்த அந்தப் பாடத்தை முக்யமாகக் கொள்ளவேண்டியவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸம்பிரதாயப் படி அங்கங்கே திருத்திக்கொள்க. முதலில் உபோத்காதத்தில் ஓரிடத்திலும் கடைசியில் பலஸ்ருதியில் ஓரிடத்திலும் பட்டர்பாடம் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த விவரமும் அங்கங்கே குறிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சங்கர பாஷ்யத்துக்கு, ஸ்ரீரங்கம் வாணிவிலாஸ அச்சுக்கூடப் பதிப்பும், பட்டர் பாஷ்யத்துக்குப் பம்பாய் லக்ஷ்மீ வேங்கடேஸ்வர அச்சுக்கூடப் பதிப்பும், ராகவேந்திரஸ்வாமிகளால் செய்யப்பட்ட மாத்வ பாஷ்யத்துக்குப் பெல்காம் ராமதத்வ ப்ரகாச அச்சுக்கூடப் பதிப்பும் இந்தப் பதிப்பிற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டன.

இந்த ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தை வெளியிடத்தொடங்கினதால், ஸ்ரீ மஹாபாரத வேலையைச் சிறிது தாமதமாக நடத்தவேண்டிய தாயிற்று. அதனால், இதற்குள் அனேகமாகப் பூர்த்தியாயிருக்க வேண்டிய அந்தவேலை, எதிர்பார்த்தபடி பூர்த்தியாகாமல் சிறிது தாமதிக்கிறது. பகவத்குணத்தை நன்கு விளக்குவதும் மிக்க புண்யத்தைத்தருவதுமான சிறந்த நூலாதலால், இதுவும் வெளிவருவது உலகத்திற்கு மிக்க பயனளிப்பதாகுமென்பதை ஸ்ரீமஹாபாரதாபிமானிகள் மனத்திற்கொண்டு, கிருபைசெய்து, தாமதத்தைக் கூழிப்பார்களாக.

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தின் சங்கரபாஷ்யத்திலும் பட்டர் பாஷ்யத்திலும் நுண்ணிய பல அரியவிஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன. என்னுடைய அறியாமையாலும் அஜாக்ரதையினாலும் பல்தவறுகளேநீர் திருக்கக்கூடும். அவைகளைப் பாராட்டாமல் என்னைக் கூழிக்கவேண்டுமென்று அறிஞர்களான பெரியோர்களைப் பாராத்திக்கிறேன். இதிலுள்ள குற்றங்குறைகளை, தயைசெய்து தெரிவிப்பாராயின், வந்தனம் செய்து ஏற்று, அப்படித் தெரிவித்தவர்களின் பெயருடன் அடுத்த பதிப்பில் பதிப்பிப்பேன்.

நான் படிக்கத் தொடங்கிய காலமுதல், எனக்கு வேண்டிய உதவிகளைப்பிரிந்து ஆதரித்துவருகிற திருவாவடுகுறை ஆதீனத்தையும், திருப்பனந்தூர் ஆதீனத்தையும், 1886-ம் ஞாந்தில், திருவாவடுகுறை ஆதீனத்தில் நான் படிக்கவந்தது முதல், என்னிடத்து அருள்வைத்து, இந்தமாதிரி நற்காரியங்களைச் செய்யும்படி வழிகாட்டி, எனக்கு இருவகைப் பொருளிலும் முட்டுப்பாடுண்டாகும்

பொழுது அந்த முட்டுப்பாடுகளைத் தீர்த்து, வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்து வருபவர்களான மஹாவித்வான், மஹாமஹோபாத்தாயர், தாக்ஷிணத்தயகலாநிதி, த்ராவிட வித்யாபூஷணம், ப்ரம்மஸ்ரீ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்களையும், நான் ஜன்ம ஜன்மார்தரங்களிலும் மற வாமலிருக்கும்படி ஸர்வேஸ்வரன் அருள்புரியவேண்டும்.

ஸ்ரீ மஹாபாசதப் பதிப்புவேலையில் பல வருஷங்களாக என் னோடு கூடவே யிருந்து ஒப்புநோக்குதல் ப்ரூப் பார்த்தல் முதலான உதவிகளைச் செய்தவருகிற மகா-ா-ா-ஸ்ரீ C. N. துரைஸாமி ஐயரவர் களும், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பருத்திக்குடி R. ரங்கநாதாசார்யரவர்களும், இந்த ஸஹஸ்ரநாமப் பதிப்பிலும், வழக்கம்போல், வேண்டிய உதவி களைச் செய்தார்கள். P. R. ரங்கநாதாசாரியர் இளமையிலேயே பல ஸ்தோத்திரங்களை அவற்றின் அர்த்தத்துடன் மனப்பாடம் செய்தவர் ராகையால் அவருடைய ஞானம் இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஆராய்ச்சிக் குப் பெரிதும் உபயோகமாயிற்று. இந்த இரண்டு நண்பர்களுக்கும் நான் நன்றி கூறுவது எனது கைகளுக்கு நன்றி கூறுதல் போலும். ஸர்வேஸ்வரன் இவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளித்தருளுக.

இந்த அரியபெரியநூல் ஆஸ்திக ஸ்ஜ்ஜனர்கள் ஒவ்வொருவ ரிடத்தும் இருப்பது அவஸ்யமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். ஆதலின், தேசாபிமானிகளும் பாஷாபிபானிகளும் மதாபிமானிகளு, மாகிய பெரியோர்கள் இதனை வாங்கியும் வாங்கச்செய்தும் உதவி எனக்கு ஊக்கமளிக்கவேண்டுகிறேன். இந்தப் பதிப்பில், ஸஹஸ்ர நாமமூலம் நாமாவளி முதலியன, தமிழெழுத்தில் எல்லாப்பிரதி களிலுமுள்ளன. அவற்றோடு, தேவநாகரலிபியிலுள்ளவை சில பிரதி களிலும் தென்னாட்டுக் கிரந்தலிபியிலுள்ளவை சில பிரதிகளிலும் சேர்த்துப் பைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவரவர்கள் தத்தமக்கு வேண்டுமவற்றை விவரமாக எழுதி வருவித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இங்ஙனம் தோன்றாத் துணையாக நின்று இவ்வரியபெரிய காரியத் தை நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம்வல்ல ஸர்வேஸ்வரனுடைய திரு வடித் தாமரைகளை எக்கால்மும் தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

மயிலாப்பூர். சென்னை. }
31—12—28

ம. வீ. இராமா னுஜாசார்யன்.

பிழையும் திருத்தமும்.

நாகர எழுத்து மூலம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	5	अन्तस्थं	अन्तस्थं
6	4	शाश्वतस्थाणुः	शाश्वतस्थाणुः
8	19	मर्गो	मार्गो
10	20	वर.	वरः
11	2	संकीर्तिच्छिन्नसंशयः	संकीर्तिच्छिन्नसंशयः
„	23	वीरशौरिः	वीरशौरिः शूरजनेश्वरः
12.	2	रोऽथाऽपराजितः	रोऽथापराजितः
25	31	विशिष्टाय	अविशिष्टाय
30	2	ननः	नमः
33	25	मनः	नमः
38.	12	रचोसुरीणां	रचोऽसुराणां
41	10	सप्तजिह्वति	सप्तजिह्व इति
42--	23	तदभियायिनि	तदभिधायिनि

கிரந்த எழுத்து மூலம்

4	9	अण्वुः	अण्वुः
„	25	अर्थाऽनमर्त्ये	अर्थाऽनमर्त्ये
9	3	ब्रुवावरुण्णोः	ब्रुवावरुण्णोः
10	24	अव्ययैः	अव्ययैः
11	18	अथाऽपराजितः	अथाऽपराजितः
„	25	वीरशौरिः	वीरशौरिः शूरजनेश्वरः
15	8	अण्वुः	अण्वुः
29	29	अव्ययैः	अव्ययैः
39	7	अव्ययैः	अव्ययैः

தமிழ் எழுத்து மூலம்

10	32	वीरशौरिः	वीरशौरिः शूरजनेश्वरः
----	----	----------	----------------------

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
40	15	துக்கங்களை	எல்லாத்துக்கங்களையும்
59	14	தன்மை	தன்மை
66	23	ஸேவிக்கப்படுபவன்	ஸேவிக்கப்படுபவன்
70	32	வயராஸரால்	வயராஸரால்
77	4	பாம	பாமா
80	30	புரீத்தா:	புரீத்தா
83	24	பகனுவாடைய	பகவானுடைய
100	28	ப்ரகாசிப்பவர்	பாது: = ப்ரகாசிப்பவர்
„	32	ஸர்வவித்பாது	ஸர்வவித்பாது:
136	1	இஷ்டோவிசிஷ்ட:	இஷ்டோவிசிஷ்ட:
„	6	விசிஷ்ட:	அவிசிஷ்ட:
157	29	சியை	சியை
159	14	என்பது	என்பது
171	14	ஸத்	ஸத்
187	7	சக்கரம்	சக்கரம்
188	10	ஸர்வம்	ஸர்வன்
„	21	அச்சுத:	அச்சுத:
190	14	ஆநந்தி	ஆநந்தி
194	11	ரதந்தரம்	ரதந்தரம்
200	3	சிறப்புக்குக்கு	சிறப்புக்கு
202	18	ஸ்ரேய:	ஸ்ரேய:
203	30	சூஉசு	சூஉசு
262	16-17	பாஞ்சோதி:	பாம்ஜ்யோதி:
273	3	ஜீவநம்	ஜீவநம்
277	14	போலப்பா	போலப்ர
„	17	பஷ்பம்	புஷ்பம்
278	31	ஆதாமான	ஆதாமான
282	31	பவர்	பவர்
289	11-13	ச. பா.கப்படுகிறது.	ச. பா. 'இதீதம்' என்றதனால், 'எற்றக்குறையில் லர்மல்- ௧000 நாமங்கள் சொல்லப்பட்டன' என்பதும், 'நாம்நாஸஹஸ்ரம்...ப்ரகீர்த்திதம்' என்றதனால், 'வேறுவகையாகக்கொண்டாலும் ஆயிரமே கணக்காவது' என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டன.
295	22	செல்வான்	செல்வவான்
288	19	இல் 'புலிமங்களம்' என்னுமிடத்தில் 'மம் ஜீவநம்' என்பது வேறு பாடம்.	

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ஷ ஷ்டாய வரஶ்யஹணை ந: |

ஸ்ரீக்ஷ ஷ்டெஶ்வாயநாய ந: |

ஸ்ரீவிஷ்ணுவஹஸு நாஶ ரெஸாத்ருடி

ஹரி: ஷ்ட |

* [ஸ்ரூகா ஷ்டாயரம் விஷ்ணுமஶயிவணஶம அநுஶ்ரஶம் |
 ப்ரஶஶ்வநஶயநம் யஜ்நாயெஶ் ஶ்வஶிஷ்வொஶய ஶாஶ்யெஶ: | க ||
 யஶ்ய ஶீரஶவக்ரஶய: வாரிஷ்டய: வ்ரஶ்ய: |
 விஶய நிஶயணி ஶததஶ விஷ்ணுநம் தரஶயெ || ௨ ||
 வஜ்ரஶம் வஸிஷ்டநவாரம் ஶக்தே: வஶத்ருஶ்ரஶம் |
 ஶ்ரஶரஶரஶதஜ்ஜஶ வநெ ஶ்யஶயநம் தவொநிஷ்டி || ௩ ||
 வஜ்ரஶய விஷ்ணுஶவாய வஜ்ரஶய ஶவய விஷ்ணவெ |
 நநெ வெ ஶ்ரஶஶ்யநிஷ்டயெ வஶிஷ்டய நநெ: || ௪ ||
 ஶஸிஶரஶய ஶ்யஶய நிஷ்டய வநஜதநெ |
 ஶஷ்டெஶய ஶவரஶவாய விஷ்ணவ வஶிஷ்டெஶ || ௫ ||
 யஶ்ய ஶ்ரஶஶயைஷ்டிஶ ஶ்ரஶஶயஸர ஶயநாக் |
 விஷ்ணுஶயநெஶஶ விஷ்ணவெ ப்ரஶஶிஷ்டெஶ || ௬ ||
 ஶ்ரஶஶய விஷ்ணவெ ப்ரஶஶிஷ்டெஶ ||]

* ஶ்ரீஶெஸஶ்டாயந ஶவஶ |

ஸ்ரூகா யஜ்நஶெஶணை வஶவநாநி அ ஶவ்யஸ: |
 ஶ்யஶிஷ்டிஶயஶஶயஶ வஸரெவஶஶயஶ || ௭ ||

* இந்த [] ஶ்ரீஶெஸஶட்டை மஶாபாரதத்திலும், ஶ்ரீஶெஸஶ
 நாமபஶ்யஶங்கள் இரண்டிலும் இல்லை. ஆனாலும், இந்த ஶஶஸநாம
 ஶ்தேதாதிரத்தில் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உள்ள சில
 ஶலோகங்கள் சக்ர ராமாஶ்ரீ மத்வ ஶம்பிரதாயஸ்தர்களான பெரி
 யோர்களால் தொண்டுதொட்டு ஶ்ரீஶெஸஶதிக்கப்பட்டெடுக்கின்றன.

[1. ஷீக்ஷாஸ்தாபிம் ஸஹஸ்ருஸூத்ரே வெஷ்வராவஸா ஜஹாஸுதி: |
 மநொரூபநக்ஷ்ணவ்யாஜெவொ ஹமவாநுஜெவகீஸுத: || 108 ||

சுஜதாஸூதிவொ வீஜம் ஸக்ஷிஜெஷ்வகீநந்ரம: |
 க்ரிஸாஜா ஹ்ரடிமம் தஸூத்ரானூத்யெஷு விநிப்யாஜ்யதெ || 109 ||

விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஜஹாவிஷ்ணும் ஶ்ரஹ்விஷ்ணுஃ ஶ்ரஹேஸ்வரம் |
 2. சுநெகரூபவஹெஷ்வரானூநாஜிவாஸுஷ்வாக்ஷெ || 110 ||

சஸூத்ரே விஷ்வாஷ்ணுஸஹஸ்ருநாஜஸ்தோத்ரே ஜஹாஜ்ஞஸூத்ரே
 விஷ்வேஷ்வராவஸா ஹமவாநுஷி: சுநக்ஷ்ணவ்யாஜெ: ஶ்ரீஜஹா
 விஷ்ணு: வரஜாஸ்தா ஶ்ரீஜஹாராயணோ ஜெவதா | சுஜதாஸூதி
 ஶ்வொஹாநுரிதிவீஜம் | ஜெவகீநந்ரஸூஷிபாக்ஷி: உஷ்வ:
 க்ஷேநாஹணோ ஜெவ உதி வரஜோ ஜ்ஞ: | ஶஸூஹ்ரஹக்ஷி உக்ஷி
 தி க்ஷீருகம் ஶாஸூயநா மஜாயர உத்யேஸ்ரு | ஶஸூஹ்வாணிர
 க்ஷேநாஹி உதி நெத்ர: | க்ரிஸாஜாஸாஜமஸூஜெதி கவலம் சூந
 நஃ வ்ரஶ்ரஹேதி யொநி: ஶீதுஸூஷுஸு: காகு உதி ஶிழ்
 ஶு: | ஶ்ரீஸூஸ்ரூப வ உதி யஜாநம் | ஶ்ரீஜஹாவிஷ்ணு: 3, ஶ்ரீத்யெஷு
 ஶ்ரீஸஹஸ்ருநாஜஸ்தே விநிப்யொம: |

யூகம்

க்ஷீரொஷுத ஜெஸே ஶுஷிணி-
 விருஸ்தே கதே ஜகிகாநாம்
 ஜாநாக்ஷவாஸநஸூஸூதி-
 ஜணிநிஹேஷுனக்ஷிஷெஷுணிதாஜ: |

1: இந்த ஸ்லோகம் பட்டாபாஷ்யத்தில் மாத்திரம் 'விஷ்வா
 நாஜஸஹஸ்ருஸூத்ரே' என்றும், 'ஜஹாநு ஷீக்ஷி' என்றும் பாட
 பேதத்துடன் காணப்படுகிறது.

- 2. சுநெகரூபவஹெஷ்வரானூ எனறும் பாடம்.
- 3. கெக்யஸூ ரூபவெ எனறும் பாடம்.

விஷ்ணுவம்ஸுநாஜெஸ்ராத்ரம் ||

ஸுஸெஸு ரஸெஸு ரஜெஸு
 ருவரிவிர லீதெஜகூ
 விய்யூதிஷ வஸெஷுராநடி த: வுநீயாஜரி
 நஸிநமஜாஸஜ்வாணிகூகூந: || ௧௭ ||

ஹு: வாஜள யஸூ நாலி-
 விஜயஜஸுரநீரு ஸுந வஸுய-ஜள ௨
 நெடுத கணடாவாஸாஸ்ரிரொஜிள
 ஜகூவஸி ஜஹநொ யஸூ 1.வாஸெயஸீஸ்ரீ!
 சுணஸ்ரீ யஸூ விஸ்ரீ வுரநர
 வுமமொ ஹொமி மஸவ-ஜெஜெதே
 ஸுத்ரம் ராஜிதே தம் திரீ ஹுவந
 வஸுஷம் விஷ்ணுஸீஸம் நஜாஜி || ௧௮ ||

ஸாஜாகாரம் ஹுஜமஸயநம் வஜநாஹம்
 வுரெஸம் ௨.விஸ்ரீகாரம்
 மமநஸஜுஸம் ஜெவவ்ண-ஜம் ஸுஹாஜம் |
 ருக்ஷீகாண்கஜெருநயநம் 3.யொமி
 ஹுஜிஜாதமஜீர் வஜெ.விஷ்ணு-ம்
 ஹவஹஹாரம் வஸ-ஜெருகெகநாயஜி ககூடி
 ஜெவஸஜாஜம் வீதகளஸெயவாவம்
 ஸீவதாஜம் களஸுஹொ ஜாலிதாஜி |
 வுணெஜாவெதம் வுணரீகாயதாசுஜம்
 விஷ்ணு-ம் வஜெ வஸ-ஜெருகெகநாயஜி ||௨௦||] 4.

1. வாஸெயம்' என்றும், வாஸூவஜீ' என்றும் பாடம்.
2. விஸ்ரீயாஸம்' என்பது பட்டர் பாடம்.
3. யொமிலிஜிஜாதமஜீர்' என்பது பட்டர் பாடம்.
4. தஜ: ஹஜெஹுதாநாஜாஜிஹுதாய ஹுஜுதெ |
 சுநெகரலவ ருலீவாய விஷ்ணெ வ ஹவிஷ்ணெ ||
 என்னும் ஒரு ஸ்லோகம் சில புஸ்தகங்களிலும்;
 ஸுஸஜிதாசுர ஸுகிரீடிகூணுமம்
 வஸீதவஸம் ஸுரஸீருஹெசுஷிணு: |

ஸ்ஹஸுநாத்வொத்ர ப்ராஸம் ||

டி || விஷ்ணுஸ்ஹ்ஸுநாத்வொத்ர ஹுதவவ்ருவ்வத்ரஹு ||
 ஹுதகசு ஹுதஹுசுஹுதவொ ஹுதாதா ஹுதஹாவநஃ || ௧ ||
 வுதாதா வரஹாதா ஹுதாதா வரஹாதா மதிஃ |
 சுவயயஃ ப்ராஸம் ஹுதாதா க்ஷத்ர ஜெஹாதக்சுரவநவ அ || ௨ ||
 யொமொ யொமஹிஹா நெதா ப்ராஸம் ப்ராஸம் ஹுதாதா |
 நாரஹிஹிவவஸுஸ்ரீஹுதாதா க்ஷத்ரஃ ப்ராஸம் ஹுதாதா || ௩ ||
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா |
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா || ௪ ||
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா |
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா || ௫ ||
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா |
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா || ௬ ||
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா |
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா || ௭ ||
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா |
 ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா || ௮ ||

ஸ்ஹஸுநாத்வொத்ர ப்ராஸம் ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா

ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ||

என்னும் ஸ்ரீலோகம் சில புஸ்தகங்களிலும், இந்த ஸ்ரீலோகத்துடன்,

ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா |

ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ||

ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா |

ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ஹுதாதா ||

என்னும் ஸ்ரீலோகமும் சில புஸ்தகங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

* 'சுக்ஷுஸு' என்பது ச. பா.

பீது ஸுஷ்ப்ரஹ்: காரு: பரலெஷீ வரிமுஹ: |
 உமு ஸ்வதரொ ஷக்ஷி: விபுரொ விபுஷ்ணிண: || ௪௫ ||
 விஸாரஸாவரஸாண: வபாண ஸீஜலவ்யம் |
 சுயெஷாநயெஷாஹொகொஸொ ஹொஹொமொஹொயந: ||
 சுநிவிஷ்ணுவிஷ்ணா 1. ஹூயஷ்யுயுவொ ஹொஹ: |
 நக்ஷத்ருநெலிநக்ஷத்ரீக்ஷ:க்ஷாஹஸீஹந: || ௪௬ ||
 யஜு ஹஜெயா ஹஹஜ்யுக்ருதுஸுத் ஹதாஹதீ: |
 ஸவஷ்யஸீ ௨. நிவதூதா ஸவஷ்ஜொ ஜூநஷுத்ரோசு ||
 ஸு வதுஸுஹஸுலிஷ்ணுஸுயொஷுஸுஹஷுஹு
 ஹொஹொரா ஹிதக்ருயொ வீரஸாஹுவிஷாரண: || [௪7]
 ஸ்வாஹஸுஹஸொ வ்யாவி நெகாதா நெககலேசுக் |
 வதரொ வதரொ வதீரதமஹேஷா யநெஸுர: || ௫0 ||
 யஷ்யுஸுஷ்யுஷீ 3. ஸஷ்ணுரஹஸுதரம் |
 சுஷ்ணுதா ஸஹஸுராமுஷ்யாதா சுதக்ஷிண: || ௫௧ ||
 மஹஸிநேலிஹஸுஹஸுஹொ ஹுதஹெஸுர: |
 சூலிஷெவொ ஹொஷெவொஷெவெஸொஷெவஹுஷுர: || ௫௨ ||
 உதரொ மொவதிமெஷாவா ஜூநமஜீ: 4. வுராநத: |
 ஸரீரஹுதஹ 5. ஹொக்ரு கலீநொஹுலிஷ்ணிண: || ௫௩ ||
 ஹொஹொஹேஷுதவஹொ: வுரஹிதுரஹஸுத: |
 விநயொஜ்யஸுத்யுஹொ ஹொஹுஷுஹொ ஹதீ: || ௫௪ ||
 ஜீஹொ விநயிதா ஹொஷீ ஹொஹொஷீதவிசு: |
 சுஹொநிபிரஹொதா ஹொஹொஷியயொஹொஹ: || ௫௫ ||
 சுஹொ ஹொஹுஷுஹொஹொஷிதாலிசு: வஹொஷ: |
 சூநஹொஹொஹொஹொஹொஷுயஷுஷிவிசு: || ௫௬ ||

1. 'சுஹுதி' என்பது ச. பா.
2. 'விஷுதூதா' என்பது ச. பா.
3. 'ஸஷ்ணுரஹஸுதரம்' என்பது ச. பா.
4. பட்டர் ௫-வது சதகம் முற்றிற்று.
5. சங்கரர் ௫-வது சதகம் முற்றிற்று.

விஷ்ணுவஹஸுநாடிவொகுதூ||

உஹஷி-ஃ கவிநாஅய-ஃ கருதஜெகர் ஜெஜிநீவதி: |
 சூவபஜஸ்ரீஷ்ரஜெக்சா உஹர்ஸூஜி: கருதானகரகி || ௫௭ ||
 உஹாவராஹொ மொவிநஸ்ரூஷெண: சுநகரஜி |
 மூஷெஜா மஹீரொ மஹநொ மூவஸ்ருமஜாயர: || ௫௮ ||
 வெயாவொஜொஜி: துகரெஜொஜி: வஸ்ரூஷெ-ஜெனொ-உஜி: த: |
 வரூ-நொவாரூ-நொ வுக்ஷ: பூஷெநாஷெநாஉஹாநா: ||
 ஹமவாநு ஹமஹா 1. நநீ வநதரூஹீ ஹநூயு-ய: |
 சூஜிதெஜா ஜெஜா திராஜி தஜஸ்ரூஷி ஜூ-ம-உகிவ து: || ௬௦ ||
 வூயநா வணவரஸ்ரு-ஜாரூ-நொ ஜி விணவ-ஜி: |
 2. ஜிவிஸ்ரூக் வ-உ-ஜி-வஜூ-வொ வாஅவ்வி திரயொநிஜ: || ௬௧ ||
 சூ ஸாஜா ஸாஜமஸூஜ நிவ-ஜாணம் ஜெஷஜம் ஜிஷக் |
 வநஜூவகர் ஹஸ்ரூ-நொ நிஷா ஸானி: வராயணஜ || ௬௨ ||
 ஸூ-ஹாஜி ஸூ-நி-ஷி-ஷூ-ஷூ கூ-ஜ-ஃ கூ-வ-நூ-ய: |
 மொஹிதொமொவ தி-ஜி-மொ-ஜூ-வா-வூ-ஷெ-ஹ-ஷெ-நா-வூ-ஷெ-வி-ய: ||
 சுநிவதீ-ஃ நிவூ-தூ-தூ வம்-ஷெ-வூ-ஷெ-ஃ 4. ஹிவ: |
 ஸூ-வ-வ-கூ-ஷா ஸூ-வா-வா ஸூ-வ-சி ஸூ-உ-தாம் வர: || ௬௪ ||
 ஸூ-ஜி ஸூ-ஸ்ர ஸூ-நி-வா-வா ஸூ-நி-யி ஸூ-வி-லா-வ-ந: |
 ஸூ-ய-ர ஸூ-க-ர ஸூ-ய ஸூ-ஜா-நு நொ-க-ரு ய-ரூ-ய: || ௬௫ ||
 வ-ஷெ-ஷெ-ஹ-ஸ்ரூ-தா-ந-நொ-ந-நி ஜெ-ஜூ-தி-ம-ஜெ-ஸ்ரூ-ப- |
 விஜி-தா-தூ 5. வி-யெ-யா-தூ வ-தீ-தீ-ஃ ஸூ-ஹ-வம்-ய: || ௬௬ ||
 உ-ஜி-ண-ஃ ஹ-வ-உ-த-ய-ஷெ-ஃ ர-நீ-ஸ்ரூ-ஸ்ரூ-த-ஸ்ரூ-ர: |
 ஹூ-ஸ்ரூ-யொ-ஹூ-ஷெ-நொ-ஹூ-தி 6. ர-ஸ்ரூ-க-ஸ்ரூ-க-நா-ஸ்ரூ-ந: ||

1. (சூநநீ' என்பது ச. பா.
2. 'ஜிவஸ்ரூக்' என்பது ச. பா.
3. பட்டர் சு-வது சதகம் முற்றிற்று.
4. சங்கரர் சு-வது சதகம் முற்றிற்று.
5. 'சுவி-யெ-யா-தூ' என்பது ச. பா.
6. 'வி-ஸ்ரூ-க' என்பது ச. பா.

சூழிஷ்டாந் திஷ்டை: கூடுவா விஸூலாதா விஸொயநை: |
 சநிரஸூலாவ திரய: வ ஶுஷ்டாந் திஷ்டை: || ௧௮ ||
 காடுநெறிநிஹா 1. பளரிஸூலர ஶூலரஜநெஸூர: |
 த்ருகாதா த்ருகெஸ: கெஸவ: கெஸிஹா ஹரி: ||
 காஷ்டெவ: காஷ்வாயு: காஷீ காண: க்ருதாம: |
 சநிஷ்டாஸூலவஸு விஷ்டா விஷ்டாந் திஷ்டை: யந் திஷ்டை: ||
 ஶூலநெஷா ஶூலகூ ஶூலா ஶூல ஶூலஹிவிஷ்டை: |
 ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூல ஶூல ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ||
 ஶூலா க்ருகா ஶூலாஷ்டா ஶூலாதெஜா ஶூலாரம: |
 ஶூலா க்ருதாஷ்டாஷ்டா ஶூலாஷ்டா ஶூலஹி: || ௧௯ ||
 ஶூலஹி விஷ்டை: யஷ்டை: 2. ஶூலஹி தா ரணஹி: |
 விஷ்டை: விஷ்டை: வுணை: வுணை: திஷ்டை: ||
 ஶூலஹி விஷ்டை: யஷ்டை: வுணை: வுணை: திஷ்டை: |
 ஶூலஹி ஶூல 3. வுணை: வுணை: வுணை: வுணை: ||
 ஶூலஹி 4. ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி: |
 ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி: ||
 ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி: |
 ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி: ||
 ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி: |
 ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி: ||
 ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி: |
 ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி ஶூலஹி: ||

1. 'விஸூலரி:' என்பது ச. பா.
 2. 'ஷூலி:' என்பது ச. பா.
 3. பட்டர் எ-வது சதகம் முற்றிற்று.
 4. சங்கரர் எ-வது சதகம் முற்றிற்று.
 5. 'ஷூலி:' என்பது ச. பா.

சுலாநீர் உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 1. யுக் 1
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 2. 20
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 3. 30
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 4. 40
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 5. 50
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 6. 60
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 7. 70
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 8. 80
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 9. 90
 உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை உயர்நிலை 10. 100

1. யுக் 1 என்பது ச. பா.
2. சுநிவரத்தா' என்பது ச. பா.
3. பட்டர் அ-வது சதகம் முற்றிற்று.
4. வொலவந' என்பது ச. பா.
5. சங்கர் அ-வது சதகம் முற்றிற்று.
6. வொவந' என்பது ச. பா.

லாரர் லுத்திதொ யொமீ யொமீஸ லுவ-காஜை: 1,
 சூமுஉஸூணை: சூதாஉஸூவணை-டா வாயுவாஹந: || கூக ||
 யநுய-உரொ யநுவெ-உலொ உனொ உயிதா 1, 2, 3: |
 சுவராஜித லுவ-உலொ நியனா 2, நியனொ 3, ய: || கூஉ ||
 லக்ஷவாநு லக்ஷிக்ஷுதஜ லுத்திய-உவராயண: |
 சலிபுராய: ப்ரி யாஹை-டாஉஹ-டீ ப்ரி யகூக் ப்ரி நிவலி-உந: ||
 விஹாயவமதி ஜெ-ஜூதி ஸூரூ அி ஹ-உதலு-யிலு: |
 ரளி வி-உரொ அந ஸூய-உ ஸூவிதா ரவினொ அந: || கூச ||
 4. சநனஹ-உதலு-மொகூலு-வலொந, நெகலொ-உ முஜ: |
 சநிவி-உண லுஜாஜவீ-உ லொகாயிலாந ஜ-உத: || கூரு ||
 லநாத் நாததத: கவிரு: 6, கவி 7, ரவய: |
 லலிஉலு லலிகூத லலி லலிலு-க லலிஉக்ஷிண: || கூக ||
 சரள உ: கூணூ அக்ஷி விக்ஷி-உதபாஸந: |
 பஸூதி மஸூஸஹபரிபரிபாஸ-உநீகர: || கூஎ ||
 சுகூர: வெஸரெஹா உகூதா உக்ஷிண: சூஜிணாஃ வர: |
 விஅதலொ வீதலய: ஸூணூபுர வணகீத-உந: || கூஅ ||
 உதாரனொ உஹூதிஹா வுணைஜா உஹூவநாஸந: |
 வீரஹா ரகூணலுனொ ஜீவந: வய-உவலி-உத: || கூக ||
 சநனூர-உவொ-உநனூபீ ஜி-உதலு-உயாவஹ: |
 அதுரபுரா மஹீராஜா விஜிபொ வஜாஜிபொ ஜிப: || கூ௦ ||

-
1. 'ஜை' என்பது ச. பா.
 2. 'சுநியல:' என்பது ச. பா.
 3. 'சுயல:' என்பது ச. பா.
 4. 'சுநனொ ஹ-உதலு-கூ' என்பது ச. பா.
 5. 'நெகஜ:' என்பது ச. பா.
 6. பட்டர் கூவது சதகம் முற்றிற்று.
 7. 'சுவலய:' என்பது ச. பா.
- சங்கரர் கூவது சதகம் முற்றிற்று.

விஜயவாஹஸ்ய நாலவொகுதி ||

சுநாடி ஹகுல ஹகுலொவாயுக்ஷீ வ்யூவீரொ ரு நிராஜை : |
 ஜநநொ ஜநஜநாடி ஹகுலொ ஹகுலொகு தை : || ௧௦௧ ||

சூயாரநிறையொ 1-யாதா வுஹ்ஜொவஸை வுஜாமர : |
 ஹ்ஜு-மலஸ்தயீர் தாரை புரணை: புணவ: வணை : || ௧௦௨ ||

புரணை புரணநிறயை புரண-2-யுகு புரணஜீவநை : |
 தகவ தகவநீதெகாதர் ஜந்ஜதஜெஜராதிமைய : || ௧௦௩ ||

ஹகுல-வஸயஸரஸார வஸிதா வுவிதாஜை : |
 யஜெள யஜுவத்ய-ஜ்ஜா யஜூஜெள யஜுவாஹநை : || ௧௦௪ ||

யஜுஹ்ஜஜ்ஜுஜுஜ்ஜு யஜுஹுமஜ்ஜு வஸாயநை : |
 யஜூககஜ்ஜுஜ்ஜுமஹஜ்ஜெநொஜ ஹவ அ || ௧௦௫ ||

சூத்யொநீவ்யஜூதொ வெவொநஸாஜமாயநை : |
 தெவகீநநநவஸுஷா க்ஷிதீஸை: பாவநாஸநை : || ௧௦௬ ||

ஸஜ்ஜுஹநககீ அகீ ஸாஜ்ஜுயநா மஜாயநை : |
 ராயாஜ்வாணிரகெநாஹஜி 3. வஸவ-வஹ்ஜொவஸாரணாயுயூஜெள

ஸ்ரீவஸவ-வஹ்ஜொவஸாரணாயுய டெநை உதி |

[வநரொஹி மஜீ ஸாஜ்ஜு-3 ஸஜ்ஜு அகீ அநககீ |
 ஸ்ரீரொந நாராயணொவிஷ்ணுவ-ஸாரஸுஜெவொ-2-ஹிரகக்ஷதா ||]

வயு ப்ரொகுதி : ||

ஹஜீஜம் கீத-2-நீயஸஜி கெஸவஸஜி ஜஹாத்ஜநை : |
 நாஜொ வஸஹஸ்யம் ஜிவஜாநா ஜஸெஷண வு கீதி-2-தஜு || ௧௦௮ ||

ய-ஹஜம் ஸரணையாஹிதஜம் யஸூாவி வாரிகீத-2-யெக |
 நர்ஸுஹம் புராவூயாகி கிஹ்ஜெதா-2-ஜெத-ஹஅ ஜாநவை : ||

வெஜாஹுமொ புராஹ்ஜணஸூஜிக் க்ஷித்ரி புராஹ்ஜயீஹவெகி |
 வெவெஸஜா யநஸஜி-2-ஸூஜிஹ்ஜு-2-வஸவ-வஹ்ஜொவஸாயாகி ||

-
- 1. 'சூயாதா' என்பது ச. பா.
 - 2. 'ஹுகு' என்பது ச. பா.
 - 3. பட்டர் ய-வது சதகம் முற்றிற்று.
சங்கார் ய-வது சதகம் முற்றிற்று.

ஸஸூராமஸூராமஸூராம வயகெதாராம ராக்ஷவெழி |
 ஜமகபெஸ வதஜதெஜம் சுஜஷ்வயே ஸஅராமரம || கஉஉ ||
 உந்ரியாணி உநொ ஸுஷிஷ்ணுக்ஷம் தெஜொ ஸயம் யுநிஃ |
 வாஸுஷெவாத்நகாந்ரீரஹுஃ கெஷித்ரம் கெஷித்ரீ ஜ்ஞ வநவஅ ||
 ஸவஜாமஜாநாஜாஅரஃ ப்ரயஜம் 1. வரிகஹிதஃ |
 2. சூஅரப்ரஹவொ யஜெ-ரா யஜெஷயே ப்ரஹுரஅதஃ ||
 பிஷயஃ விதரொ ஷெவா ஜஹாலிதாநி யாதவஃ |
 ஜஜஹஜஜஹெஹஜம் ஜமஹாராயணொர்ஷிவஜ || கஉரு ||
 3. யொமஜ்ஞாநம் தயா ஸாஜ்யே விஷ்ணா ஸ்ரியூஷி கஉஉ அ |
 வெஜாஸ்ராஸாணி விஜ்ஞாநஜெதஹைஜம் ஜநாஜெநாசு || கஉக ||
 ஸனகொ விஷ்ணுஹமஸ்யஜிதம் ப்ரயஜமூதாந்ரீநெசுபஃ |
 ச்ரீநுநொகாநாவஜ்வலிஹிதாத்நாஸுஷெவிஸ்ருஹுமவ்யயஃ ||
 உஜம் ஸவம் ஹமவதொ விஷ்ணாவஜ்ஜாநெந கீதி-ஜதம் |
 வஜெஷ்யே ஜஜெஷிதஹுஷ ஸ்ரெயஃ ப்ராஹும ஸுவாந்ரீஜ ||
 விஸ்ருஸ்ரஜம் ஜெவம் ஜமதஃ 4. ப்ரஹவாவ்யம் |
 ஹஜனி யெ வுஷ்ணாக்ஷம் ந தெ யானி வராலவம் || கஉக ||
 ந தெ யானி வராலவம் ஷ்ணஜ உதி ||

(சுஜ-ம உவரவ |

வஜ்வத்ர விஸ்ரூக்ஷ வஜ்நாஹ ஸுரொத்ர |
 ஹகாநாநுரகாநாந்ரீ தாதா ஹவ ஜநாஜெந ||

ஸ்ரீஹமவாநுவாவு |

யொஜாநாஜஸஹஸ்யெண நெதாதுஜிஹிதா ஷ்ணவா |
 ஷ்ணவஜெகெந ஷ்ணகெந ஷ்ணுத வநவ ந ஷ்ணயஃ ||
 ஷ்ணுத வநவ ந ஷ்ணய ஷ்ணஜ உதி |

1. 'வரிகஹிதே' என்றும், 'வரிகஹிதே' என்றும் பாடம்.
 2. 'சூஅரஃ ப்ரயஜொ யஜெ' என்றும் ப. பா.
 3. 'யொமொஜ்ஞாநம்' என்றும் பாடம்.
 4. 'ப்ரஹுஹமஸ்யஜி' என்றும் பாடம்.

வாஸ உவாஹ |

வாஸநாஸாஸுஷெவஸ்ய வாஸிதம் தெ ஜமத்யஸு |
 வஸவுஸுஸுத நிவாஸவாஸி வாஸுஷெவ நஸொஸுஷெத ||
 ஸ்ரீவாஸுஷெவ நஸொஸுஷெத ஷஸ்டி உதி |

வாவஸுதஸுவாஹ |

கெஸ்வாஸவெந ருவஸுநா விஷ்வநஸூஸவஸு கஸு |
 வஸுஷெதெ வஸிஷெதெநிஸுத்யம் ஸுஸாஸுஸிஸூஸஸும் ஸுஸொ ||

ஸஸுஸு உவாஹ |

ஸ்ரீஸூஸ ஸாஸ ஸாஸெதி ஸஸெ ஸாஸெ ஸஸொஸஸெ |
 வஸுஸுஸுஸூஸ தஸுஸுஸுஸுஸு ஸாஸஸூஸ வஸாஸஸெ ||

ஸுஷெஸுவாஹ |

ஸுஸொஸுஸுஸூஸ வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |
 வஸுஸுஸு வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |
 வஸுஸுஸுஸுஸுஸு வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |
 வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||
 ஸ்ரீஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஷஸ்டி உதி ||

ஸுஸுஸு உவாஹ |

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |
 தஸுஸு ஸ்ரீஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸ்ரீஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |
 தெஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |
 வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

சூத-ரா விஷணா பரியிராபுர லீதா:

வெயாநெஷு வ ஷுராயிஷு வத-தாநா: |

வலீகூ-த-ஜ நாராயணபுஷபா சூ

விசு-கூ-வா-வ-வி-நா 1. லவணு || ஒடி ததகூ || #

உதி ஸ்ரீஹாஹாரதெ

ஸதஸாஹஸிரகாயா வஹிதாபா வெயாஸிகூ

சூநுஸாஸநிக வவ-தாநம-த தாநய-த-வவ-தணி

ஸ்ரீஹீஷயுயிஷிரஸவாஷெ

ஸ்ரீவிஷாஜி-ஷவ்ஷஹஸ்யநாதவெண்கூ

வஹிண-தூ.

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீவிஷ்ணு வஹஸு நாஜாவஸி ஸ்ரீராமஸ்ரீ: ||

1. டீழ் 2. விஸ்வாய நலை:	டீழ் பூ யா தவ ரு டெஷ ஸ்ரீ
விஷ்ணெ நலை:	ராய நலை:
வஷ்டூராய நலை:	நாஸ்விஹ்வஷ்டெஷ் நலை:
ஹுதஹ்வ ஹவக்ஷு ஹ	ஸ்ரீஷெத் நலை:
வெ நலை:	கெஸ்வாய நலை:
ஹுதக்ஷெத் நலை:	வாரஷ்டூராய நலை:
ஹுதஹ்வெத் நலை:	4. ஹவஷாய நலை:
ஹாவாய நலை:	ஸ்வஷாய நலை:
ஹுதாஷ்டெ நலை:	ஸ்ரிவாய நலை:
ஹுதஹ்வநாய நலை:	ஸ்ரோண்வெ நலை:
வஹுதாஷ்டெ நலை:	ஹுதாஷ்டெ நலை:
வரஜாஷ்டெ நலை:	5. சுவய்யாய நியயெ நலை:
3. ஜகநாஹ்வரஜாமத்யெ	ஹவாய நலை:
சுவய்யாய நலை: [நலை:	ஹாவநாய நலை:
வாரஷ்டாய நலை:	ஹுக்ஷு நலை:
ஹாஷ்டிணை நலை:	வ ஹவாய நலை:
கெஷ்டுஷ்டாய நலை:	பூ ஹவெ நலை:
சுக்ஷராய நலை:	ஶஸ்ரீராய நலை:
யொமாய நலை:	ஹய ஜுவெ நலை:
யொமஹிஷ்டாஷ்டெ நலை:	ஸ்ரீஷெத் நலை:

-
1. 'டீழ்' என்பதை எல்லா நாமங்களின் முன்னும் கூட்டுக.
 2. 'விஸ்வெஷெ நலை' என்பது ச. பா.
 3. 'ஜகநாஹ்வரஜாமத்யெ நலை' என்பது ச. பா.
 4. 'ஹவஷெஷெ நலை' என்பது ச. பா.
 5. 'நியயெ சுவய்யாய நலை' என்பது ச. பா.

<p> டிடி சூழிதூய நலி: வுஷூராசூய நலி: ஃஹாவூநாய நலி: சுநாஜிநிபநாய நலி: யாடுசூ நலி: விபாடுசூ நலி: 1. யாதூருசூய நலி: சுபூடுயாய நலி: ஹூஷீகெசாய நலி: வஃநாஹாய நலி: சுபிரபூஹவெ நலி: விபூகலிடுணெ நலி: ஃநவெ நலி: சுவடுஷூ நலி: வூவிஷூய நலி: 2. வூவிராய நலி: யூவாய நலி: சுபூஹூய நலி: ஸாஸூதாய நலி: சுஃஷூய நலி: ஹூஹிதாசூய நலி: பூதஃநாய நலி: பூஹூதாய நலி: 3. சூககூஸூடு நலி: வவிசூய நலி: 4. வரடுஷூஹூய நலி: ஂஸாநாய நலி: பூணஃய நலி: </p>	<p> டிடி பூணாய நலி: ஜெஷூய நலி: ஹூஷூய நலி: பூஜாவதயெ நலி: ஹிரணூமஃநாய நலி: ஹூமஃநாய நலி: ஃயவாய நலி: ஃயூஸூஃநாய நலி: ஂஸூராய நலி: விசூலிணெ நலி: யவிநெ நலி: ஃயாவிநெ நலி: விசூலாய நலி: சூலாய நலி: சுநூசூய நலி: ஃராயஃநாய நலி: சூதஜூய நலி: சூதயெ நலி: சூதவதெ நலி: வூஂரெசாய நலி: ஸரணூய நலி: ஸலிடுணெ நலி: விபூரெதலெ நலி: பூஜாஹவாய நலி: சுஹூ நலி: வூவதூய நலி: வஜூஹூய நலி: பூதூய நலி: </p>
--	---

1. 'யாதவ உதூய நலி' என்பது ச. பா.
2. 'வூவிராய யூவாய நலி' என்று ஒன்றாகக்கொள்வது
3. 'சூககூஸூடு நலி' என்பதும் பாடம். [ச. பா.]
4. 'ஃஹூய வரடுஷூ நலி' என்பது ச. பா.

ஒடி வவ-உடி-ப-உ-நாய நலி;	ஒடி உஹாதவஸெ நலி;
சுஜாய நலி;	வவ-உ-மாய நலி;
வ்வெ-உ-புராய நலி;	2. வவ-உ-விடி நலி;
விலிய நலி;	ஹாதவெ நலி;
வலியெ நலி;	விஷ்ணு-நாய நலி;
வவ-உ-அ-பெ-நலி; (ஹ. ௧00)	ஜநா-உ-நாய நலி;
சு-உ-பு-தாய நலி; (பு. ௧00)	வெ-உ-ய நலி;
வ-ஷா-க-வ-யெ நலி;	வெ-உ-வி-டி நலி;
சு-பெ-ய-த-நெ நலி;	சுவ-ஜ-ய-நலி;
வ-வ-உ-ய-ம-வி-நி-ஸு-தாய நலி;	வெ-உ-ஜ-ய-நலி;
வவ-வெ நலி;	வெ-உ-வி-டி நலி;
வவ-உ-ந-வெ நலி;	கவ-யெ நலி;
வ-த-ய-நலி;	ரு-கா-க-ஜ-க-ய-நலி;
வ-உ-த-நெ நலி;	வ-ரா-க-ஜ-க-ய-நலி;
1. வ-ஸி-தாய நலி;	ய-உ-க-ஜ-க-ய-நலி;
வ-உ-ய நலி;	க-த-க-தாய நலி;
சு-பெ-ய-ய நலி;	உ-த-ரா-த-நெ நலி;
ப-ண-ரீ-க-க-ய-நலி;	உ-த-வ-உ-ஹாய நலி;
வ-ஷ-க-உ-ணெ நலி;	உ-த-உ-ஹ-ய நலி;
வ-ஷ-க-த-யெ நலி;	உ-த-ஹ-உ-ஜாய நலி;
ந-பு-ய நலி;	ஹ-ஜி-ஷ-வெ நலி;
ஸ-ஹ-ப-ர-வெ நலி;	ஹ-ஜ-நாய நலி;
ஸ-ஹ-வெ நலி;	ஹ-க-நெ நலி;
வி-பு-ய-ந-யெ நலி;	வ-ஹி-ஷ-வெ நலி;
பு-அ-பு-வ-வெ நலி;	ஜ-ம-உ-ஜ-ய-நலி;
'சு-ஜ-தாய நலி;	சு-ந-வாய நலி;
பு-பு-த-ந-வெ நலி;	வி-ஜ-ய-ய நலி;
வ-ரா-ர-ஹாய நலி;	ஜெ-நெ நலி;
	வி-பு-ய-ந-யெ நலி;

1. 'சு-ஸ-ஸி-தாய நலி;' என்பது ச. பா. 2. 'வவ-உ-வி-டி-ந-வெ நலி;' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா.

டிடி வுநவடிவ்வெ நல:

உவெ நுாய நல:

வாஉநாய நல:

வூரூவெ நல:

சுடுவாய நல:

பூஉயெ நல:

ஊஜிடிதாய நல:

சுதீ நுாய நல:

வ்ஐஹாய நல:

வமடிாயநல:

யுதாத்நெ நல:

நியலாய நல:

யலாய நல:

வெடிளாய நல:

வெடிளாய நல:

லடிாயெயிநெ நல:

வீரவெ நல:

லாயவாய நல:

டிடிவெ நல:

சுதீ ளியாய நல:

ஊலாயாய நல:

ஊலாதாலாய நல:

ஊலாஸூராய நல:

ஊலாஸூராய நல:

ஊலாஸூராய நல:

ஊலாஸூராய நல:

ஊலாஸூராய நல:

ஊலாஸூராய நல:

ஊலாஸூராய நல:

ஊலாஸூராய நல:

சுநிடிடிபுயவவூடு நல:

பூடிநெ நல:

டிடி சுலையாத்தெ நல:

ஊலா ளியுத்தெ நல:

ஊலாஸூராய நல:

ஊலாஸூராய நல:

பூநிவாலாய நல:

லதாமதயெ நல:

சுநிரூலாய நல:

லூரூநுாய நல:

மொவிநுாய நல:

மொவிலாவதயெ நல:

ஊலாயெ நல:

ஊலாய நல:

ஊலாய நல:

லூவணூராய நல:

லூலாமூலாய நல:

ஊலாஸூராய நல:

லூலாயெ நல:

வடிநாலாய நல:

வ ளாவதயெ நல:

சுடித்திவெ நல: (ஊ. 100)

லூலாஸூராய நல:

லூலாய நல: (பூ. 100)

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

லூலாஸூராய நல:

ஒடி வுராஸிவெ நல:

1. மூரூதலாய மூரவெ

யாலெ நல: [நல:

லதலாய நல:

லதலவராகூ லாய நல:

நிலிலாய நல:

சுநிலிலாய நல:

லுமிணெ நல:

2. வாலுலுதலெ நல:

உலாரயிலெ நல:

சுமெணெ நல:

மூலெணெ நல:

புலெதெ நல:

நலாயய நல:

நெதெ நல:

லுலீரணாய நல:

லஹஸு லுலெ நல:

விபராதெ நல:

லஹஸு லுலாய நல:

லஹஸு வலெ நல:

சூவதெ நல:

நிலுதலெ நல:

லுலுதலெ நல:

லுலு லுலுதலெ நல:

சுலஹஸு வதெ நல:

ஒடி வஹஸெ நல:

சுநிலுாய நல:

யானீயலாய நல:

லுலு லுலாய நல:

லுலு லுலுதெ நல:

3. விபுலுலெ நல:

4. விபுலுலுலெ நல:

லுலுதெ நல:

லுலுதலெ நல:

லுலுலெ நல:

லுலுலெ நல:

நாலாயணாய நல:

நலாய நல:

சுலுலுலுலுலு நல:

சுலுலுலுலுலு நல:

விபுலுலுலு நல:

புலுலுலுலுலு நல:

புலுலுலுலு நல:

லுலுலுலுலுலு நல:

லுலுலுலுலுலு நல:

லுலுலுலுலு நல:

லுலுலுலுலுலு நல:

லுலுலுலுலுலு நல:

லுலுலுலுலு நல:

லுலுலுலு நல:

1. 'மூரவெ நல:', 'மூரூதலாய நல:' என்று இரண்டா கக் கொள்வது ச. பா.
2. 'வாலுலுதலெ லுலுலுலுலுலு நல:' என்று ஒன்றாகக் கொள் வது ச. பா.
3. 'விபுலுலுலெ நல:' என்பது ச. பா.
4. 'விபுலுலுலெ நல:', 'விஹஸெ நல:' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.

ஒடி வுஷுவவ^கண நடி:

வுஷுவ^கனாய நடி:

வஹ^கநாய நடி:

வஹ^கநாய நடி:

விவி^கநாய நடி:

புரு^கதிஸா^கமநாய நடி:

ஸு^கஸு^கஜாய நடி:

ஊ^கய^கநாய நடி:

வா^கழி^கநெ நடி:

உஷெ^கநு^கநாய நடி:

வஸு^கஊ^கநாய நடி:

வஸ^கஷெ^க நடி:

நெ^ககரு^கவாய நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநாய நடி:

ஸி^கவி^கவிஷு^கநாய நடி:

வ^ககா^கஸ^கநாய நடி:

ஒஷெ^கஷெ^கஊ^கநாய நடி:

வ^ககா^கஸ^கநாய நடி: [நடி:

பு^கநாய நடி:

ஐ^கலாய நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநாய நடி:

ஊ^கநாய நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநாய நடி:

ஹ^கஸு^கஷெ^கஊ^கநாய நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநாய நடி:

ஹ^கநெ^க நடி:

ஸ^கஸ^கஸி^கநெ^க நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநாய நடி:

ஒடி றுஷுவாய நடி:

ஊ^கம^கநெ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி: [நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

வ^கவ^கநாய நடி: [நடி:

வ^கவ^கநாய நடி:

ஸ^கநெ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

கா^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

கா^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

கா^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

கா^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

கா^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

வ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி: (ஸு. ௩௦௦)

பு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி: (ஸு. ௩௦௦)

பு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

நெ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

ஊ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

வ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

ஸு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

ஸ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

1. உஷெ^கஊ^கநெ^க நடி: 'ஸு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

ஸி^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

ஸி^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

நஸு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

வுஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

கெ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

2. கெ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:

1. 'உஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:', 'ஸு^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:' என்று இரண்டாகக்

கொள்வது ச. பா.

1. 'கெ^கஷெ^கஊ^கநெ^க நடி:' என்று ஒரு நாமமாகக் கொள்

வது ச. பா.

ஒரு காரணாய் நலம்

காரணாய் நலம்

கெட்டுச் சென்ற நலம்

விடிகெட்டு நலம்

மஹநாய் நலம்

முஹாய் நலம்

வழிவழிப்பாய் நலம்

வழிவழிப்பாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

யுவாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

தாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

சுவாஸ்தியாய் நலம்

ராஜாய் நலம்

விராஜாய் நலம்

1. விராஜாய் நலம்

ஜாமாய் நலம்

மேயாய் நலம்

மேயாய் நலம் (ஊ. 100)

சுமேயாய் நலம் (சு. 100)

விராய் நலம்

சுவாஸ்தியாய் நலம்

யுவாய் நலம்

யுவாய் நலம்

வெணாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

ஒரு வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

2. வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

சுவாஸ்தியாய் நலம்

3. சுவாஸ்தியாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

காழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

சுவாஸ்தியாய் நலம்

சுவாஸ்தியாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

வாழ்வாய் நலம்

சுவாஸ்தியாய் நலம்

1. 'விராஜோஜாமாய் நலம்' என்பது ச. பா.

2. 'வாழ்வாய் நலம்' என்பது ச. பா.

டிஷ் விஷ்ணுவாய நல:

1. ஸுஹுவெ நல:

யலஹுவாவ நல:

லஹாவாய நல:

நகூத்ரு நெலயெ நல:

நகூத்ருநெ நல:

கூதாய நல:

கூதாய நல:

ஸஹ்வநாய நல:

யஜ்ஞாய நல:

ஹஜ்ஞாய நல:

லஹஜ்ஞாய நல:

கூத்ருவெ நல:

ஸத்ருாய நல:

ஸத்ருஹ்வநாய நல:

ஸஹ்வஹுவரிஹ்வ நல:

2. ஹிஷ்ணுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஹிஷ்ணுவாய நல:

ஸஹ்வநாய நல:

ஸஹ்வவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

லஹ்வஹுவாய நல:

ஹிஷ்ணுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

டிஷ் விஷ்ணுவாய நல:

ஸஹ்வநாய நல:

ஸஹ்வவாய நல:

ஹிஷ்ணுவாய நல:

நெகூத்ருநெ நல:

நெகூத்ருநெ நல:

ஸத்ருாய நல:

ஸத்ருாய நல:

ஸஹ்வநாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

3. ஹிஷ்ணுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

ஸஹ்வஹுவாய நல:

1. ஹிஷ்ணுவாய நல: என்பது ச. பா.

2. ஹிஷ்ணுவாய நல: என்பது ச. பா.

3. ஹிஷ்ணுவாய நல: ஹிஷ்ணுவாய நல: ஹிஷ்ணுவாய நல: என்பது ச. பா.

டிடி டெவெயராய: நல:

1. டெவலுடெ நல:

முரவெ நல:

உதராய நல:

முலவதயெ நல:

முலவெ நல:

ஹ்ருதமுலாய நல:

வரூததராய நல: (ஹ. 100)

யரீரஹுதமுடெ நல:

ஹ்ருதெ நல: (ய. 100)

கலீ நாய நல:

ஹ்ருதகணாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

2. ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

டிடி ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

ஹ்ருதவாய நல:

1. 'ஹ்ருதவாய நல:' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா. 2. 'ஹ்ருதவாய நல:' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா. 3. 'ஹ்ருதவாய நல:' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா.

ஒரு மூலக்கூறு நகல்

அ. ச. ம. உ. ர. அ. நகல்

வெவ்வேறு நகல்

வா. உ. அ. நகல்

சு. அ. த. அ. நகல்

சு. அ. ர. அ. நகல்

ஒரு மூலக்கூறு நகல்

1. வ. உ. அ. நகல்

சு. அ. த. அ. நகல்

வா. ர. அ. நகல்

வா. ர. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. ர. அ. நகல்

உ. அ. த. அ. நகல்

உ. அ. ர. அ. நகல்

2. த. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

உ. அ. த. அ. நகல்

சு. அ. த. அ. நகல்

சு. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

ம. அ. த. அ. நகல்

ம. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

உ. அ. த. அ. நகல்

ஒரு மூலக்கூறு நகல்

3. த. அ. த. அ. நகல்

4. வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

5. வ. அ. த. அ. நகல்

சு. அ. த. அ. நகல்

சு. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

த. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

த. அ. த. அ. நகல்

6. வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல்

வ. அ. த. அ. நகல் (உ. 100)

1. 'வ. அ. த. அ. நகல்' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா. 2. 'சு. அ. த. அ. நகல்' என்பது ச. பா. 3. 'த. அ. த. அ. நகல்' என்பது ச. பா. 4. 'வ. அ. த. அ. நகல்' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா. 5. 'வ. அ. த. அ. நகல்' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா. 6. 'வ. அ. த. அ. நகல்' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா.

டிடி வடிவலாகுநாய நடி:	டிடி விஜிதாத்஢ெ நடி:
வடிவலுயிராய நடி:	டிடி விடியிராத்஢ெ நடி:
சுநிவதிடிநெ நடி:	வடிகீதடியெ நடி:
நிவடிதாத்஢ெ நடி:	அநிஸ்ஸஸாய நடி:
வடிவலெ நடி:	உடிணடிாய நடி:
கெடிக்கடிநெ நடி:	வடிவடிதடிஸுடிநெ நடி:
ஸிவாய நடி: (ஸ. ௬௦௦)	சுநிஸாய நடி:
ஸ்ரிவதவடிஸெ நடி:	ஸாஸுதலிநாய நடி:
ஸ்ரிவாலாய நடி:	ஹுஸாய நடி:
ஸ்ரிவதயெ நடி:	ஹுஷ்ணாய நடி:
ஸ்ரிதாஹராய நடி:	ஹுதயெ நடி:
ஸ்ரிடிாய நடி:	3. சுஸாகாய நடி:
ஸ்ரிஸாய நடி:	ஸாகநாய நடி:
ஸ்ரிநிவாலாய நடி:	சுநிடிஷ்஢ெ நடி:
ஸ்ரிநிடியெ நடி:	சுநிடிதாய நடி:
ஸ்ரிவிஹாவ்நாய நடி:	கூடிாய நடி:
ஸ்ரியராய நடி:	விஸூகிராத்஢ெ நடி:
ஸ்ரிசுராய நடி:	விஸூகிராய நடி:
1. ஸூயஸ்ரிடிநெ நடி:	சுநிஸூகிராய நடி:
ஹூக துயாஸூயாய நடி:	சுடி திராய நடி:
ஹூகூாய நடி:	வடிடிஹூ ஹாய நடி:
ஹூஹாய நடி:	சுநிதவிஹூ ஹாய நடி:
ஸாதாநடிாய நடி:	காஹுநெநிநிவெ நடி:
நடியெ நடி: [நடி:	4. ஸூஸாய நடி:
ஹூஹூதிடிணெஸூராய	5. ஸூஸாய நடி:

-
1. ஸூயஸெ நடி', ஸூடிநெ நடி' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.
 2. சுவிடியிராத்஢ெ நடி' என்பது ச. பா.,
 3. விஸூகாய நடி' என்பது ச. பா.
 4. ஹூராய நடி' என்பது ச. பா.,
 5. ஸூஸாய நடி' என்பது ச. பா.

<p> டிழ ஸூரஜநெஸ்வராய நல: சூரொகாதநெ நல: சூரொகெஸராய நல: கெஸவராய நல: கெஸரீவெ நல: ஹரயெ நல: காலஜெவராய நல: காலவாரூராய நல: காலிநெ நல: காணாய நல: க்ஷதாமலாய நல: சுநிஜெ-ஹூஜ்வவஹஸ்தெ நல: விஷ்ணெ நல: வீராய நல: சுநனாய நல: ய்நஜீயாய நல: ஸ்ரஹணய நல: 1. ஸ்ரஹகூஜீஹணெ நல: ஸ்ரஹணெ நல: ஸ்ரஹவிவய-நாய நல: ஸ்ரஹவிஜெ நல: ஸ்ரஹணாய நல: ஸ்ரஹிணெ நல: ஸ்ரஹஜாய நல: ஸ்ரஹணலி யாய நல: ஹமா க்ஷராய நல: ஹமாக்கெ-ஹணெ நல: ஹமாநெஜவெ நல: ஹமாநாய நல: </p>	<p> டிழ ஹமா க்ஷதவெ நல: ஹமாயஜநெ நல: ஹமாயஜாய நல: ஹமாஹவிஜெ நல: ஸ்வஜாய நல: ஸ்வலி யாய நல: ஹொகூராய நல: 2. ஸூதாய நல: ஸொகூ நல: ரணலி யாய நல: வலுண-ஹாய நல: வலுரயிநெ நல: வுணயாய நல: வுணஜீகீத-ஹெ நல: சுநாலயாய நல: ஹநாஜவராய நல: தீய-ஹராய நல: வஹுரெநவெ நல: வஹுஹூராய நல: வஹுஹூராய நல: வஹுஹெவராய (ஹ. ௭00) வஹவெ நல: வஹுஹநவெ நல: ஹவிஜெ நல: ஸகீதயெ நல: ஸகீதயெ நல: (ஸ. ௭00) ஸகூரெயெ நல: ஸகூதயெ நல: ஸகூராயணாய நல: </p>
---	---

1. 'ஸ்ரஹகூஜீநெ நல:', 'ஸ்ரஹணெ நல:' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.
2. 'ஸூதயெ நல:' என்பது ச. பா.

டிழ ஸுரஸெநாய நல:	டிழ வாய நல:
யடிமுனெவாய நல:	காய நல:
ஸஹிவாவாய நல:	5. கிலெ நல:
ஸுயாடிநாய நல:	6. யதெ நல:
ஸுதிதாவாய நல:	7. ததெ நல:
வாஸுடிவாய நல:	வடியாடிநுதலாய நல:
ஸவடிஸுநியாய நல:	னெகஸஸுவெ நல:
ஸநராய நல:	னெகநாய நல:
டிவடிவெ நல:	லாயவாய நல:
டிவடிவாய நல:	ஹகவதராய நல:
1. ஸடிவாய நல:	ஸுவிணடிவணடிவாய நல:
டிவடிவாய நல:	ஹலாய நல:
ஸவராஜிதாய நல:	வராஜாய நல:
விஸுடிதடிவெ நல:	அடிநாஜிதிநெ நல:
ஹலடிதடிவெ நல:	விஸுவெ நல:
டிவடிதடிவெ நல:	விஷவாய நல:
ஸுலதிடிவெ நல:	ஸுநாய நல:
ஸநகலதிடிவெ நல:	யுதாஸிஷெ நல:
ஸவடிவாய நல:	ஸுலாய நல:
ஸுதடிதடிவெ நல:	அலாய நல:
ஸுதாநநாய நல:	ஸுலாநிநெ நல:
2. ஸகாய நல:	லாநடிவாய நல:
3. லெகாய நல:	லாநாய நல:
4. ஸாய நல:	னெகஸூலிநெ நல:

1. 'டிவாய நல' என்பது ச. பா.
2. 'ஸகலெவெ நல' என்பது ச. பா.
3. 'லெகலெவெ நல' என்பது ச. பா.
4. 'ஸவாய நல' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா.
5. 'கலெவெ நல' என்பது ச. பா.
6. 'யலெவெ நல' என்பது ச. பா.
7. 'தலெவெ நல' என்பது ச. பா.

- டிஓ 1. சூரோகயுடுதெ நஃ- டிஓ ஁ராவாலாய நஃ
 ஸுடுலெயஸெ நஃ ஁ராரிடுவெ நஃ
 டெயஜாய-நஃ: ஸுஹாஜாய-நஃ
 யநாய நஃ: டொகஸாரஜாய-நஃ
 ஸதூடுலெயஸெ நஃ: ஸுதணுவு-நஃ
 யராயராய நஃ: தணுவய-நாய, நஃ.
 தெஜாவரவாய நஃ: ஁நூகலுடுணெ நஃ
 ஁ரூகியராய நஃ: ஁ஹாகலுடுணெ நஃ
 ஸவ-ஸஸஹஹ தா஁வராய கூதகலுடுணெ நஃ
 வ-முஹாய நஃ: [நஃ: கூதாமலாய' நஃ
 நி-முஹாய நஃ: ஁வாய நஃ
 வய-மு ராய நஃ: ஸுநராய நஃ
 டெகஸரஜாய நஃ: ஸுநாய நஃ
 மலாமு ஜாய நஃ: ரதநாலாய' நஃ
 ஁தூலுடுதூடுயெ நஃ: ஸுடுராலாய (ஹ. 200)
 ஁தூஸலாஹவெ நஃ: ஈகூராய நஃ
 ஁தூவ-லுடுஹாய நஃ: 3. வாலஸநயெ நஃ
 ஁தூம-லுடுதயெ நஃ: ஸரஜூடுணெ நஃ
 ஁தூராதூடு நஃ: ஜயணாய நஃ
 ஁தூஹலாவாய நஃ: ஸவ-லுடுஜயடுடு நஃ
 ஁தூவெ-லுடுவடுடு நஃ: ஸு஁ண-லுடுவடுடு நஃ
 ஁கவடுடு நஃ: (ஸ. 200)
 ஸலாவதூராய நஃ: ஈகூலாலாய நஃ
 2. ஈடுவரதூகூடுடு நஃ: ஸவ-லுடுவாழீஸுடுஸுராய
 ஁ஹலாய நஃ: ஁ஹாலு ஁ராய நஃ: [நஃ
 ஁ரூதி கூராய நஃ: ஁ஹாமதூராய நஃ
 ஁ஹலுஹாய நஃ: ஁ஹாலுதூராய நஃ
 ஁ம-லுடுராய நஃ: ஁ஹாநிடுயெ நஃ
 ஁ம-லுடுராய நஃ: கு஁லு஁ராய நஃ

1. 'சூரோகயுடுதெ நஃ' என்பது ச. பா.
2. 'ஈடுவரதூகூடுடு நஃ' என்பது ச. பா.
3. 'வாலஸநாய நஃ' என்பது ச. பா.

டிடி 1. சடிபாய நல:

சுவராஜிதாய, நல:

ஸவடிஸஹாய நல:

நியனெ நல:

2. நியலாய நல:

3. யலாய நல:

ஸகவதெ நல:

ஸாக்ஸிகாய நல:

ஸதூய நல:

ஸதூயடிவராயணாயநல:

சுலிவராயாய நல:

வ்ரியாஹடிாய நல:

சுஹடிாய நல:

வ்ரியகூதெ நல:

ஸ்தீவயடிநாய நல:

ஸஹாயஸமதயெ நல:

ஜெஜாகிஷெ நல:

ஸுஸுடியெ நல:

4. ஹுதஹு, ஹிலவெ நல:

ரவயெ நல:

டிடி விரொடிநாய நல:

ஸூயடிாய நல:

ஸவ்நெ நல:

ரளினொடிநாய நல:

5. சுநனஹு தஹுஹொ

கெ நல:

ஸுடிபாய நல:

6. நெகடிாய நல:

சுடிஜாய நல:

சுநிவிடிணாய நல:

ஸடிபிடினெ நல:

நொகாயிஷ்டாய நல:

சுடிதாய நல:

ஸநாதெ நல:

ஸநாதநதாய நல:

சுவிநாய நல:

7. சுவயெடிவ்யாய (கூ00)

வ்லிபாய நல:

வ்லிசூதெ நல:

8. வ்லிநெ நல:

1. டிபாய நல' என்பது ச. பா.

2. சுநியலாய நல' என்பது ச. பா.

3. சுயலாய நல' என்பது ச. பா.

4. ஹுதஹுடினெ நல', ஹிலவெ நல' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.

5. சுநனாய நல', ஹுதஹுடினெ நல', ஹொகெ நல' என்று மூன்றாகக் கொள்வது ச. பா.

6. நெகடிாய நல' என்பது ச. பா.

7. சுவயெ நல', சுவ்யாய நல' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.

8. வ்லிநெ நல' என்பது ச. பா.

<p> டிழ வுஷிவமூஜெ நல: [நல: வுஷிஷிஷிணாய நல: சுரெள உராய நல: கூணூறெ நல: உகிணெ நல: விசுலிணெ நல: ஊஜி-உதபாஸநாய நல: பஸூதிமாய நல: பஸுவுஹாய நல: பரிபிராய நல: பவசுநீகராய நல: சுகூராய நல: வெபரூராய நல: டிஷாய நல: டிஷிணாய நல: கூலிணாவராய நல: விஷிதாய நல: வீதலயாய நல: வுணூபுணவணகீத-உநாய உதாரணாய நல: [நல: டிஷூதிவெ நல: வுணூராய நல: டிஷுவநாஸநாய நல: வீரவெ நல: ரகூணாய நல: 1. ஸணாய நல: ஜீவநாய நல: வய-டிஷிதாய நல: சுநணூரூவாய நல: </p>	<p> டிழ சுநணூறெ நல: ஜிதநூவெ நல: ஹயாவஹாய நல: உதாரணாய நல: மலீராதெ நல: விஷிபாய நல: வுஜிபாய நல: டிபாய நல: சுநாடிவெ நல: ஹுவெஹுவெ நல: ஹெஷிஷி நல: ஸூவீராய நல: ரூவிராஜூராய நல: ஜநநாய நல: ஜநஜநூடிவெ நல: ஹீலாய நல: ஹீலவராகூலாய நல: சூயாரநிஹாய நல: 2. யாகூ நல: வுஷுஹாவாய நல: வுஜாமராய நல: ஹூஷூமாய நல: ஸூவூவிராய நல: வுரணூராய நல: வுணவாய நல: வணாய நல: வுரணாய நல: வுரணநிஹாய நல: 3. வுரணூரூதெ நல: </p>
---	--

1. ஸெஷிஷி நல: என்பது ச. பா.
2. சூயாகூ நல: என்பது ச. பா.
3. வுரணூரூதெ நல: என்பது ச. பா.

டிடி ஸ்ரானஜீவநாய நல:

டிடி யஜ்ஞமுஹ்யாய நல:

தக்ஷாய நல:

சுநாய நல:

தக்ஷவிடி நல:

சுநாடிய நல:

வனகாத்நெ நல:

சூத்தியொநயெ நல:

ஜகூர்ததூஜராதிமாய நல:

ஸ்யஜீராதாய நல:

ஹூஹூவஸஸூரவெநல:
வூத்

வெவாநாய நல:

தாராய நல:

ஸூமாயநாய நல:

வஸிடி நல:

டிவகீநநாய நல:

வ விதாஹாய நல:

ஸூடி நல:

யஜ்ஞாய நல:

சூதிதீஸாய நல:

யஜ்ஞவதயெ நல:

வாவநாஸநாய நல:

ய்ஜநெ நல:

ஸஜ்ஜூதெ நல:

யஜ்ஞாஜாய நல:

நநகிநெ நல:

யஜ்ஞவாஹநாய நல:

ஹூடி நல:

யஜ்ஞஹூதெ நல:

ஸாஜ்ஜூயநெ நல:

யஜ்ஞகூதெ நல:

மடியாய நல:

யஜிநெ நல:

ரயாஜ்வாணயெ நல:

யஜ்ஞஹூஜெ நல:

சூகூலாய நல:

யஜ்ஞஸூயநாய நல:

ஸவஹூஹூரணாயாய

யஜ்ஞஹூகூதெ நல:

நல: (ஹ. ஸ. ௧௦௦௦)

ஸ்ரீஸிஷ்ணுஹமஸ்தொலாவஸி: ஸூலாவா ||

ஸ்ரீகூஜ்ஜாய வரஸூஹூணெ நல: ||

வணாயுயவெஸா து ||

மூரத ஹஸூரஸிவா²கி³வ்ம்
 மூஉஸ³ம³ம் ஹாஸூரகொடிது³ய³ |
 மூர³கி³ஷா³ம் ப்ராணவி³நா³ஸி³ வி³ஷா³:
 அ³க்³ம் ஸ³ஷா³ம³ம் ஸ³ர³ண³ம் ப்ர³வ³ஷ³ || ௧ ||
 வி³ஷா³ம³ம்³வொ³தூ³நி³ய³வ³ரி³த³ஸ³ய³
 ய³ஸ³ய³ ஐ³நி³ உ³ஷா³ந³வ³ஷ³ம³ஷா³ |
 த³ம் வா³ண³ஜ³ய³ம் ஸ³ஸி³கொ³டி³ஸ³ம³ம்
 ஸ³ம³ம் ஸ³ஷா³ம³ம் ஸ³ர³ண³ம் ப்ர³வ³ஷ³ || ௨ ||
 ஹி³ர³ண³ய³ம் லெ³ஸ³வ³ஷா³ந³ஸ³ர³ா³ம்
 க³ள³லெ³ஷ³கீ³ம் லெ³ஷ³த³ய³க³ு³லெ³க³ஹ³க்³ |
 வெ³க³ு³ண³ வா³ஷா³ம³க³ரா³லி³ஷ³ஷா³ம்
 ம³ஷா³ம் ஸ³ஷா³ம³ம் ஸ³ர³ண³ம் ப்ர³வ³ஷ³ || ௩ ||
 ர³ஷ³ஷா³ஸ³ு³ரா³ண³ா³ம் க³ரி³நெ³ம³க³ு³ண³
 லெ³ஷ³ க³ஷ³ர³ஷா³ண³ி³த³ ஐ³ய³ஸ³ா³ |
 த³ம் ந³ஷ³க³ம் ந³ா³ஷ³ ஹ³ரெ³: ப்ர³ஷீ³வ³ம்
 வ³ய³ம் ஸ³ஷா³ம³ம் ஸ³ர³ண³ம் ப்ர³வ³ஷ³ || ௪ ||
 ய³ஷ³ஷா³ நி³நா³ஷ³ ஸ³வ³ண³ா³து³ரா³ண³ா³ம்
 லெ³ஷ³த³ா³வ³லி³ நி³ஷ³ம³து³ஹ³யா³நி³ ஸ³ஷ³: |
 ஹ³வ³ண³ி³ லெ³ஷ³த³ா³ஸ³நி³ஸ³ா³ண³வ³ஷ³
 ஸ³ா³ம³ம் ஸ³ஷா³ம³ம் ஸ³ர³ண³ம் ப்ர³வ³ஷ³ || ௫ ||
 ஹ³ம் ஹ³ரெ³: வ³ஷ³ஷ³ம³ய³ய³நா³ம்
 ஸ³வ³ம் வ³லெ³ஷ³த³ா³ஸ³ு³ம³ம் ப்ர³ஹ³தெ³ |
 ஸ³ஷ³ஷ³ம³:வா³நி³ ஹ³யா³நி³ ஸ³ஷ³:
 வா³வா³நி³ ந³ஸ³ு³ண³ி³ ஸ³ு³வா³நி³ ஸ³ண³ி³ || ௬ ||
 வ³நெ³ ர³ணெ³ ஸ³து³ஜ³யா³லி³ஷ³
 ய³ஷ³ ஹ³யா³ம³வ³து³ஷ³ஹ³யெ³ஷ³ |
 ஹ³ம் வ³லெ³ஷ³ லெ³ஷ³த³ா³ஸ³ு³யா³தூ³
 ஸ³ு³லி³ ஹ³வெ³த³ு³த³ஸ³வ³ஷ³ || ௭ ||
 வ³ஷ³ஷ³ம³ய³ய³ லெ³ஷ³த³ு³ம் ஸ³வ³லி³ஷ³ ||

அரட்சுநாநாடிவஜரூ ||

400-000

வரவாநெடுவரவ: வாது அகீ ஜர்ஷுநீதடிவ: |
 வயாநாராயணஸ்ரீ நீருஜீதீதலவநிலை: || ௧ ||
 உநீவரஉபஸூரொலா உயவொஹ்லும் மஉயர: |
 மொநீநொடிக்கிணைவாஸெடி யகீ அருவ ஹொலொநா ||
 உதரெ-ஹுலுவிஷு: வஉகீநீருவநிலை: |
 சூமெயுரநிநாஹொ உலுமீ உயுலுஉத: || ௩ ||
 சி.விசு: வபுவாணிநிர்ஃதராம் ஐருநவ: |
 வாயவலாம் வாஉநொ வஜீ தரூணாதிதஜீஷ்லொ || ௪ ||
 வெஸாநதாம் வும்பீகாலை: ஸீயர: வடஸாயு: |
 விஜீஸூஹொஹுவுகெஸ: ஸ ஸாஹுலிபரி உஹு || ௫ ||
 ஹுதஜெ வஉநாஹொலெ ஸஹஸூக-உலவ: |
 ஸவ-உயுயலவ-உஸகி: ஸவ-உஹுலவ-உதொஉவ: || ௬ ||
 உருகொவகலஹாஸ: வாஸஹவொஉவராஜி: |
 ஸ ஸாஹுலாஹுநாரம் ஹெஹம் வலாவு ஹொலொஉர:ஸூ: ||
 ஸவம் ஸவ-உ-த-உஹி-உ-நாஉஅஉஸவஜீரூ |
 வ-விஷொஉஹம் நலகி ஹி-உ-யலவிகஹாஅந || ௮ ||
 ஹயநாலிகஹாஅந ஹெஹ உதி ||
 சூவஹலவஹத-ஹாரம் ஹாதாரம் ஸவ-உலம்வஹ |
 ஹொகாஹிராஹம் ஸீராஹம் ஹுயொஹுயொ நலாஹுஹ ||
 சூத-ஹாநாஹி-ஹுஹாரம் ஹீதாநாம் ஹீதி நாயநல |
 ஹிஷதாம் காரஹுணம் தம் நாலுரு-ஹு நலாஹுஹ || ௧௦ ||
 நல: கொஹுஹஹுலாய ஸகீகூதஸராய அ |
 வணிதாவிருஹெஹுய ராஹாயாவஹிவாரிணை || ௧௧ ||
 சு-மு: வுஷுதஸெவ வாஸூ-உதயு உஹாஸு ||
 சூகண-உவ-ஹு-உய-ஹா-நள ரகேஷதாம் நாலு-ஹு-ஹு || ௧௨ ||

ஸ்ரீஃ கவனீ வஜீ அாவவாணயரொயுவா |
 மஜ்ஜா மதொ நிததீ ராஃ வாது ஸக்ஷணை || ௧௩ ||
 சமஜூதாநகமொவிந் தாரொஜ்ஜாரணலெஷஜாக் |
 நபதீணி ஸகரூரொமாஃ ஸததீ ஸததீ வஜாஜீஹஜ் || ௧௪ ||
 ஸததீ ஸததீ வுநஸ்ததீ உஜீரததீ ஹஜஜூஜததீ |
 வெஜாஜீஹஜ் வரஹாவிந் ந லெஷவ கெஸவாஹ்ரடி || ௧௫ ||
 ஸரீரொ ஜஹ்ஜீஹஜததீ வஜீயீ மூஸ்து கெஸவரொ |
 லெஷயம் ஜாஹ்ஜீதொயம் லெஷஜீர தாராயணொ ஹரிஃ ||
 சூரொஜீ ஸவஜ்ஜாஹ்ஜீ விஅாயஜ் ஜ வுநஃ வுநஃ |
 உஜஜெக் ஸுநிஷ்ஹம் யெஜ்யொஹ் தாராயணொ ஹரிஃ || ௧௬ ||
 காயெந வாஜா ஜநஸெ ஜீயெவஜா
 வுஜீஜாஜ்ஜநாவாஹ் ஜுதெஸு ஹாவாக் |
 கரொஜி யஜீஹ் கஹம் வரலெஷ
 தாராயணாயெதி ஸஜவஜயஜி || ௧௭ ||
 யஜ்ஜீரவஜஜ்ஜுஷ் ஜா ஜூஹீநம் து யஜ்ஜெக் |
 ததவஜ் ஜ்ஜீஜீதாம் ஜெவ தாராயண நஜொஜ்ஜு தொகக ||
 விஸமஜ்ஜீஹ்ஜா ஜூணி வஜவாஜாஜ்ஜீராணி ஜ |
 நஜீநாநி அாதிரிஜூநி ஜ்ஜீஹ் வுரூஹொதஜ் || ௧௮ ||

ஜீ ததீ ||

|| ஆடிபரநாடிவஜீரடி ஸ்வயுணஜீ ||

* 'தாராயணஸூ' என்றும் பாடம்.

சிலர் ஜபகாலத்தில் அனுஷ்டிக்கும் அங்கந்யாஸகரந்யாஸம்.

இது செய்யவேண்டிய முறையைப் பெரியோர்களிடம் தெரிந்துகொள்க. இந்தப்பகுதி, முதலில், த்யாநஸ்லோகங்களின்முன் இருக்கவேண்டும்.

விஸ்வ விஷ்ணுவக்ஷுடார உதி சுஜ்ஞாஷாஹ்யாம் நம: | சுஜ்ஞா
தாஸ்யுஷ்வொ ஹாநாஸிதி தஜ்ஜநீஹ்யாம் நம: | ஸ்ரஹ்ணொ
ஸ ஹக்ஷு ஹ்ணொதி ஸ்யஜ்ஜாஹ்யாம் நம: | ஸுவண்-ஶ்விநாஸக்சொ
ஹ்ய உதி சுநாஸிகாஹ்யாம் நம: | நீலிஷொந்நிலிஷ்வஸீதி சுநிஷ்
காஹ்யாம் நம: | ரயாஜ்வாணிரக்சொஹ்ய உதி கஸ்தகஸரவ்
ஷாஹ்யாம் நம: | ஸுவ தஸூ-ஶுவஸூக்ஷ் உதி ஜ்ஞாநாய ஹ்யஜ்
யாய நம: | ஸஹஸ்ர ஶுய-ஶா விஸ்ரக்சொதி ஶொஸ்ய-ஶாய பரிஸ்வொ
ஸாஹா | ஸஹஸ்ரா ஶிஷ்ஸவஜிஹ உதி ஶ்ரக்சொ ஶிவாஸ்யொ
வஷ்டி | ஶிஸாஸா ஶாஸமஸூரொதி ஶயாஸ கவலாய ஶ்ரு |
ரயாஜ்வாணிரக்சொஹ்ய உதி தெஜஸொ நெக்ரூயாய ஶொ
ஷ்டி | ஶாஸூயநா மஶாயாஸ உதி வீய-ஶாய சுஸாய மடி | ஶிதூ
ஸூயஸ-நகாஸு உதி ஹ்ணொ-ஶ்வஸூரொஶ்ர உதி ஶிஸ்ய: ||
யஜ்ந: ||

ஸ்ரீசங்கர பாஷ்யத்தின் முதலிலுள்ள மங்கள் ஶ்லோகங்கள்.

கடவுள்வணக்கம்.

ஸ்ரீஷாநநாஸூவாய சுஜ்ஞாஸ்யாஶ்ரீஷ்காரிணொ |
நஸொ வெஷாஶ்வொஷ்யாய மூரவொ ஶூஸிஸாஸிணொ || ௧ ||

ஸ்ரீவேதவ்யாஸர்வணக்கம்.

சுஜ்ஞாஷ்வொவாயநம் வஜ்ஜாஸம் ஶவ-ஶ்ஹூதஹிதொதொ |
வெஷாஸஹாஸூரம் வஷ்டி ஶாஸிநிஶ்யம் ஶூநிஷ் || ௨ ||

உரை செய்த காரணமும் பயனும்.

ஸஹஸ்ர ஶூதொ-ஶூ வூரூஷொதூஹ்யொ
ஸஹஸ்ர நெக்ரூநவாஷ்வொஹொ: |

ஸஹஸ்ர நாஸூ ஶ்வநம் ஶூஸவூம்
நிஸூ அஷ்தொ ஜ்ஞாஸாஸிஸாஸொஷ்ரொ || ௩ ||

ஸ்ரீபராஸரபட்டர் பாஷ்யத்தின் முதலிலுள்ள மங்கள் ஶ்லோகங்கள்
பட்டர் விஷயமான தனியன்.

ஸ்ரீவராஸர ஶ்ரூய-ஶூ: ஶ்ரீரஜ்ஞாஸ வூரொஹித: |

ஸ்ரீவதாஶ்ரூய-ஶூ: ஶ்ரீரஜ்ஞாஸ ஶ்ரூயவொ ஶெஷூ ஶூயவொ || ௪ ||

குருபரம்பரைவணக்கம்.

வநெ டொவிந் தாதெள உநிஉ உநவெ
 ஠ுக்ஷணாய-ஓம் உஹாதம் யஜாயெயம் யாஓநாய-ஓம்
 உஉ ஹுஜி தநவெ சராஉவெவாஸியாயாஓ |
 வஜாசுக்ஷம் வெ சுகிவீய ப்ரயஉவீ உநிம்
 நாயஜீவெ சராரிம் வெளலி வெக்ஷய ஠ுக்ஷீம்
 சரணஉபரணஃ ப்ரீயரம் ஸம்ப்ரயெயஓ || உ ||

விஷ்வக்ஸேனர்வணக்கம்.
 ஓம் நவெ மஜவகூரெஓஜை வாரிஷ்ரெஓஜை வ சராவதெ !
 ப்ரீரஓஜரஓஜவெநாதெநி ஸூத்ர வதஜீர ஸவெயுஷெ || ௩ ||

ப்ரீவேதவ்யாஸர்வணக்கம்.
 நவெ நாராயணாயெஓம் சுஓஷ்ரவெவாயநாதெ !
 யஜாஓஷ்ராயணா வெஜா உஹாஹார தவணுஜாஃ || ச ||

உரை செய்தவர் பெயரும், உரை செய்த காரணமும்.
 ஜாதெ ஠ுக்ஷணைநிபுஸ்ஸாயநா ஜீவத ஜிஹாஜ்ரெஷெ
 ஹ-ஓயெ ஹ-ஓயராஸரெநி மணிதஃ ப்ரீரஓஜத-ஓ வ்யஓ !
 ப்ரீப்ரீரஓஜவதிவ்ரஓஷதரஷயா ப்ரீரஓஜநாயஓவ்யஃ
 ப்ரீரஓஜபரகாரிதெ விவ்ரணுதெ நா ஜாம் ஸஓஸ்ட்ரம் ஹரெஃ ||

அவைபடக்கம். (விநயொக்தி) [ரு
 ஸம்ஸாரொயவெஓந்தொஹமவகி வ்ராஹெவ ஹூயஃ கருௌ
 வுண-ஓஜநிதஜெஜநெந்ரு-நிபீரொ-மஓஜ்ஞ-வெஸாஹஸா
 த்ரு வெஓத்ர ஜிஓ-வ்ரகாரயதீயஃஸூ-தஜ்ஜயஸாஹ-வெள [சு]
 வஜாவஃ காரணிகொ ஹரிபூதஜிஓ-வெளவ-ஓஜம் ஸஓஹதாம் உஃ

ஓடி [சு
 சயெ-ஓ ஹரெள தஜஸியாயிநி நாவெம-ஓ
 தஜுஜீகெ யி அ ஸம்யவிஸெஷ்ரெதெதஜி !
 வெவயு ஜெதஜிதம் ப்ரணிவதீயாவெ
 உயஜ்ஜெ உதரிஜநா ஹஓ ஜா அ ஹூவந் || ௪ ||

ஸ்ரீ

* ஸ்ரீக்ருஷ்ணைய பார்ப்ரம்மணே நம : !!

ஸ்ரீக்ருஷ்ண த்வைபாயநாய நம : !!

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்.

ஹரி: ஓம்

† [ஸ்ரூக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சசூர்புஜம் ப்ரஸந்ந் வதநம் த்யாயேத் ஸர்வ கிக்நோப சாந்தயே	க
யஸ்ய த்ஷிரத வக்த்ராத்யாஃ பாரிஷத்யாஃ பரஸ்பதம் விக்கம் நிக்நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஸ்யே	உ
வ்யாஸம் வஸிஷ்ட நப்தாரம் சக்தேஃ பௌத்ரமகல்மஷம் பரஸ ராத்ஷஜம் வந்தே சுகதாதம் தபோநிதிம்	ங
வ்யாஸ்ய விஷ்ணுரூபாய வ்யாஸரூபாய விஷ்ணவே நமோவை ப்ரஹ்மநிதயே வாஸிஷ்டாய நமோநம்	ச
அவிகாராய சுத்தாய நித்யாய பரமாத்மநே ஸந்தக ரூப ரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வ ஜிஷ்ணவே	ரு

* இதில்வரும் வடமொழிச் சிறப்பெழுத்துக்களின் சரியான உச்சரிப்பை முன்னுள்ள வடமொழி மூலத்தைப் பார்த்தும், அறிந்தவர்களிடம் கேட்டும் தெரிந்துகொள்க. சில இடங்களில் வருமொழி முதலிலுள்ள அகரம், நிலைமொழியீற்றில், சந்தியால், மறைதலுண்டு; அந்த இடங்களில் இந்த மாதிரி அடையாளம் போடப்பட்டிருக்கிறது. வடமொழியில் சகரம், ஸகரம், ஸகரம் இந்த மூன்றுக்கும் ஒலியில் வேறுபாடுண்டு. அவை முறையே சந்திரன், ஸிவன், விர்து என்பவைகளில் போல ஒலிக்கும். சொற்களின் இறுதியில் இம்மாதிரி இரட்டைப்புள்ளியாக வரும் எழுத்துக்கு விஸர்க்கம் என்று பெயர்; அது 'ஹ' என்னும் ஒலியை யுடையது; அரை மாத்திரையாகிய குறுகிய ஒலியுடையது.

† இந்த [] வளைவுக்குட்பட்டவை மஹாபாரதத்திலும் ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யங்கள் மூன்றிலும் இல்லை. ஆனாலும், இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தில் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உள்ள சில ஸ்லோகங்கள் சங்கர ராமானுஜ மத்வ ஸம்பிரதாயஸ்தர்களுடைய பெரியோர்களால் தொன்றுதொட்டு அனுஸந்திக்கப்பட்டுவருகின்றன.

யஸ்ய ஸ்மரண மாத்ரேண ஜந்ம ஸம்ஸார பந்தநாத்|
விமுச்யதே நமஸ்தஸ்மை விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே|| க
ஓம் நமோ விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே.||

ஸ்ரீ வைசம்பாயந உவாச—

ஸ்ருத்வா தர்மான் அசேஷேண பாவநாசிச ஸர்வஸு|
யுதிஷ்டிரஸ்ஸாரந்தநவம் புநரேவாடப்யபாஷத|| க

யுதிஷ்டிர உவாச—

கிமேகம் தைவதம் லோகே கிம்வாப்யேகம் பராயணம்|
ஸ்துவந்தஃ கம் கமர்ச்சந்தஃ ப்ராப்துபுர்மாநவாஸஸுபம்|| உ

கோதர்மஸ் ஸர்வ தர்மாணாம் பவதஃ பரமோ மதஃ|
கிம்ஜபந் முச்யதே ஜந்தூர் ஜந்மஸம்ஸார பந்தநாத்|| ௩

ஸ்ரீ பீஷ்ம உவாச—

ஜகத்ப்ரபும் தேவ தேவ மநந்தம் புருஷோத்தமம்|
ஸ்துவந்நாம ஸஹஸ்ரேண புருஷஸ்தேதோத்திதஃ|| ச

தமேவ சார்ச்சயந்ரித்யம் பக்த்யா புருஷ மவ்யயம்|
த்யாயம் ஸ்துவந் நமஸ்யம்ஸ்ச யஜமானஸ் தமேவச|| ௫

அநாதிரிதநம் விஷ்ணும் ஸர்வலோக மஹேஸ்வரம்|
லோகாந்யக்ஷம் ஸ்துவந் ரித்யம் ஸர்வதுகாதிகோ பவேத்|| ௬

ப்ரஹ்மண்யம் ஸர்வதர்மஜ்ஞம் லோகாநாம்கீர்த்திவர்த்தநம்|
லோகநாதம் மஹத்தூதம் ஸர்வபூத பவோத்பவம்|| ௭

ஏஷ மே ஸர்வதர்மாணாம் தர்மோடதிகதமோ மதஃ|
யத் பக்த்யா புண்டரீகாக்ஷம் ஸ்தவைரர்ச்சேந் நரஸ்ஸதா|| ௮

பரமம் யோ மஹத்தேஜஃ பரமம்யோ மஹத்தபஃ|
பரமம் யோ மஹத்ப்ரஹ்ம பரமம்யஃ பராயணம்|| ௯

பவித்ராணாம் பவித்ரம்யோ மங்களாநாஞ்ச மங்களம்|
தைவதம் தேவதாநாஞ்ச பூதாநாம் யோடவ்யயஃ பிதா|| ௧௦

யதஸ் ஸர்வாணி பூதாநி பவந்த்யாநி யுகாகமே|
யஸ்மிம்ஸ்ச ப்ரளயம் யாந்தி புநரேவ யுகக்ஷயே|| ௧௧

தஸ்யலோக ப்ரதாநஸ்ய ஜகந்நாதஸ்ய பூபதே|
விஷ்ணோந்நாம ஸஹஸ்ரம்மே ஸ்ருணு பாபயாபஹம்|| ௧௨

யாநிநாமாநி கௌணாநி விக்யாதாநி மஹாத்மந்||

நிஷிபிஃ பரிசீதாநி தாநிவக்ஷ்யாமி பூதயே||

க௩

1 நிஷிர் நாம்நாம் ஸஹஸ்ரஸ்ய வேதவ்யாலோ மஹாமுநிஃ||

சந்தோ஽நுஷ்டிப் ததா தேவோ பகவாந் தேவகீஸுதம்||

க௪

அம்ருதாம்சூத்பவோ பீஜம் சக்திர் தேவகிநந்தந்||

த்ரிஸாமா ஹருதயம் தஸ்ய சாந்த்யர்த்தே விநியுஜ்யதே||

க௫

[விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் மஹாவிஷ்ணும் ப்ரபவிஷ்ணும் மஹேஸ்வரம் |

2 அநேகரூபம் தைத்யாந்தம் நமாமி புருஷோத்தமம் ||

க௬

அஸ்ய ஸ்ரீ விஷ்ணோர் திவ்ய ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ர மஹா
மந்த்ரஸ்ய| ஸ்ரீவேதவ்யாலோ பகவாந் நிஷிஃ| அநுஷ்டிப்ச்சந்தம்|
ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுஃ பரமாத்மா ஸ்ரீமந்நாராயணே தேவதா| அம்ரு
தாம்சூத்பவோ பாநுரிதி பீஜம்| தேவகிநந்தநஸஸ்ரஷ்டேதி சக்திஃ|
உத்பவ்யுஃ| ஷோபணே தேவஇதி பரமோமந்த்ரஃ| சங்கப்ருநந்தகீ
சக்திஃ| கீலகம்| சாந்நக தந்வா கதாதர இத்யஸ்த்ரம்| ரதாங்கபாணிஃ
அக்ஷோப்ய இதி நேத்ரம்| த்ரிஸாமாஸாமகஸ்ஸாமேதி கவசம்| ஆநந்
தம் ப்ரப்ரஹ்மேதியோநிஃ| ருதுஸ்ஸுதர்சந் கால இதி திக்பந்தம்|
ஸ்ரீ விஸ்வரூப இதி த்யானம்| ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு 3 பீர்த்த்யர்த்தே
ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமஜபே விநியோகஃ|*

1 இந்தஸ்த்ரலோகமும் அடுத்தஸ்த்ரலோகமும் பட்டர் பாஷ்யத்தில் மாத்
திரம் உள்ளன. 'விஷ்ணோர் நாமஸஹஸ்ரஸ்ய' என்றும், 'மஹாந் நிஷி:'
என்றும் பாடபேதங்கள் காணப்படுகின்றன.

2 'அநேகரூபதைத்யாந்தம்' என்றும் பாடம்.

3 'கைங்கர்ய ரூபே' என்றும் பாடம்.

* அங்கந்யாஸ கர்ந்யாஸம்:—இதனை, ஜபகாலத்தில், சிலர் அனுஷ்ட
டிப்பதுண்டு. இது செய்யவேண்டிய முறையைப் பெரியோர்களிடம்
தெரிந்து கொள்க.

விஸ்வம்விஷ்ணுர்வஷ்ட்கார இத்யங்குஷ்டடாப்யாம்நம: | அம்ரு
தாம்சூத்பவோபாநுரிதி தர்ஜநீப்யாம்நம: | ப்ரம்மண்யோ ப்ரம்மக்ருத்
ப்ரம்மேதி மத்யமாப்யாம் நம: | ஸுவர்ணபிந்துரக்ஷோப்ய இத்யநாமி
காப்யாம்நம: | நிமிஷோநிமிஷஸ்ரக்வீதி கனிஷ்டிகாப்யாம் நம: |
ரதாங்கபாணிரக்ஷோப்ய இதி கரதலகாப்ருஷ்டடாப்யாம்நம: | ஸுவ்ரதஸ்
ஸுமுகஸ்ஸுக்ஷமஇதி ஜ்ஞாநாயஹ்ருதயாய நம: | ஸஹஸ்ரமூர்த்தாவிய்
வாத்மேதி ஐஸ்வர்யாய சிரஸேஸ்வாஹா | ஸஹஸ்ரார்ச்சிஸ்ஸப்தஜிஹவ
இதி சக்தியை சிகாயைவஷ்ட | த்ரிஸாமா ஸாமகஸ்ஸாமேதி பலாய

த்யாநம்.

கூர்ரோதந்வத்ப்ரதேசே சுசுமிணிவிலஸத்

ஸைகதேதமௌக்திகாநாம்

மாலாக்லுப்தா ஸநஸ்தஸ்

ஸ்படிகமணி நிபைர்

மௌக்திகைர்மண்டிதாங்க்||

சுப்ரை ரப்ரை ரதப்ரை

ரூபரிவிரசுதைர்

முக்தபீயூஷவர்ஷை

ரானந்தீந்பூரியாதிரிநநிந கதா

சங்கபாணிர்முகூந்த்||

கௌ

பூபாதௌ யஸ்யநாபிர்வியதஸூரநிலஸ்

சந்த்ரஸூர்யௌச நேத்ரே

கர்ணவாஸராஸூரோத்யௌர்முகமபிதஹநே

யஸ்ய 1 வாஸ்தேயமப்தீ||

அந்தஸ்தம் யஸ்யவிஸ்வம் ஸூரநரகககோ

போகிகந்தர்வ தைத்யைஸ்

சித்ரம் ரம்ராயதே தம் த்ரிபுவந வபுஷம்

விஷ்ணுமீசம் நமாம்||

கஅ

சாந்தாகாரம் புஜகசயநம்

பத்மநாபம் ஸூரேசம்

2 விஸ்வாகாரம் ககநஸத்ரூசம்

மேகவர்ணம் சுபாங்கம்|

லக்ஷ்மீகாந்தம்மலநயநம்

3 யோகிஹ்ருத்யாநகம்யம்

வந்தே விஷ்ணும் பவபயஹரம்

ஸர்வலோகைகநாதம்||

ககூ

கவசாயஹும் | ரதாங்கபாணிர்க்ஷாப்யஇதி தேஜஸே நேத்ரத்ராய வௌஷட். | ஸூர்ங்கதந்வா கதாதாஇதி வீர்யாய அஸ்த்ராயபட் | ருதுஸ் ஸூதர்சனக்கால இதி பூர்ப்புஷஸ்வரோமிதி திக்பந்த: ||

1 'வாஸோயம்' என்றும் 'வாஸ்தவ்யம்' என்றும் பாடம்.

2 'விஸ்வாதாரம்' என்பது பட்டர்யாஷ்யபாடம்.

3 'யோகிபிர் த்யாநகம்யம்' என்பது ப. பூ.

மேகஸ்யாமம் பீத கௌசேயவாஸம்
 ஸ்ரீ வத்ஸாங்கம் கௌஸ்துபோத் பாஸிதாங்கம் |
 புண்யோபேதம் புண்டரீகாயதாசுஷம்
 விஷ்ணும்வந்தே ஸர்வலோகைகநாதம் ||]*

உ௦

ஸஹ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்.

ஓம் விஸ்வம் விஷ்ணுர் வஷ்ட்காரோ பூதபவ்யபவத்ப்ரபு பூதக்ருத் பூதப்ருத் பாவோ பூதாத்மா பூதபாவந	க
பூதாத்மா பரமாத்மாச முக்தாநாம்பரமாகதி அவ்யயஃ புருஷஸ் ஸாக்ஷீ சேஷ்த்ரஜ்ஞோ஽க்ஷர ஏவ ச	உ
யோகோ யோகவிதாம்பநேதா ப்ரதாநபுருஷேஸ்வர நாரஸிம்மவபுஸ் ஸ்ரீமாந் கேசவஃ புருஷோத்தம	ங
ஸர்வஸ் ஸர்வஸ் ஸிவஸ் ஸ்தாநுர் பூதாதிர் நிதிரவ்யய ஸம்பவோ பாவநோ பர்த்தா ப்ரபவஃ ப்ரபு ரீஸ்வர	ச
ஸ்வயம்பூஸ்ஸம்புராதித்யஃ புஷ்கராசேஷாமஹாஸ்வந அநாதி நிதநோ தாதா விதாதா தாதருத்தம	ரு
அப்ரமேயோ ஹ்ருஷீகேஸஃ பத்மநாபோ஽மாப்ரபு விஸ்வகர்மா மதுஸ்த்வஷ்டா ஸ்தவிஷ்டஸ் ஸ்தவிரோத்ருவ	சு
அக்ராஹ்யஸ் ஸாஸ்வதஃக்ருஷ்ணோ லோஹிதாசுஷ ப்ரதர்த்தந ப்ரபூதஸ் 1 த்ரிக்ருத்தாம பவித்ரம் மங்களம் பரம்	எ

‘நமஸ்ஸமஸ்த பூதாநா மாதிபூதாய பூப்ருதே |
 அநேகரூப ரூபாய விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே ||’

என்னும் ஒரு சலோகம் சில புஸ்தகங்களிலும்,

‘ஸசங்க சக்ரம் ஸகிரீ஽ குண்டலம் ஸபீதவஸ்த்ரம் ஸரவீருஷேஹக்ஷணம் |
 ஸஹ்ரரவக்ஷஸ்தல சோபிகௌஸ்தபம் நமாமிவிஷ்ணும்சிரஸாசதூர்ப்புஜம் ||’

என்னும் ஒரு ஸ்லோகம் சில புஸ்தகங்களிலும், இந்த ஸ்லோகத்துடன்,

‘சாயரயாம் பாரிஜாதஸ்ய ஹேமலிம்ஹாஸநோபரி |

ஆவீந மம்புதஸ்யாமம் ஆயதாஶுமலங்க்ருதம் ||’

‘சந்த்ரானம சதூர்ப்பாஹும் ஸ்ரீவத்ஸாங்கித வக்ஷஸம் |

ருக்மிணீ ஸத்யபாமாப்யாம் ஸஹிதம் க்ருஷ்ணமாஸ்ரயே ||

என்னும் சலோகங்களும் சில புஸ்தகங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

1 ‘த்ரிக்ருத்தாம’ என்னும் பாடம்.

ஈசாநஃ ப்ராணதஃ ப்ராணோ ஜ்யேஷ்டஸ்ப் ரோஷ்டஃ ப்ராஜாபதிஃ ஹிரண்யகர்ப்போ பூகர்ப்போ மாதவோ மதுஸூதநஃ	அ
ஈஸ்வரோ விக்ரமீ தந்வீ மேதாவீ விக்ரமஃ க்ரமஃ அதுத்தமோ துராதர்ஷஃ க்ருதஜநஃ க்ருதிராத்மவாந்	கூ
ஸுரோஸ்ப்ஸரணம் சர்ம விஸ்வரோதாஃ ப்ராஜாபவஃ அஹஸ் ஸம்வதஸ்ரோ வ்யர்ஸஃ ப்ரத்யயஸ் ஸர்வதர்சநஃ	க௦
அஜஸ் ஸர்வேஸ்வரஸ் ஸித்தஸ் ஸித்திஸ் 1 ஸர்வாதி 2 சப்யுதஃ வ்ருஷாகபி ரமேயாத்மா ஸர்வயோக விநிஸ்ஸ்ருதஃ	கக
வஸூர் வஸுமநாஸ் ஸத்யஸ் ஸமாத்மா 3 ஸம்மிதஸ் ஸமஃ அமோகபுண்டரீகாசேஷா வ்ருஷகர்மா வ்ருஷாக்ருதஃ	கஉ
ருத்ரோ பஹுஸிரா பப்ருர் விஸ்வயோநிஸ்ப் ஸுசிஸ்ரவாஃ அம்ருதஸ்ப் ஸாஸ்வதஸ்தாணுர் வராரோஹோ மஹாதபாஃ	கங
ஸர்வகஸ் ஸர்வவித்பாதுர் விஷ்வக்ஸேஸேநோ ஜநார்த்தநஃ வேதோ வேதவி தவ்யங்கோ வேதாங்கோ வேதவித் கஷிஃ	கச
லோகாத்யக்ஷஸ் ஸுரர்த்யக்ஷோ தர்மாத்யக்ஷஃ க்ருதாக்ருதஃ சதுராத்மா சதுர்வ்யூஹஸ்ப் சதுர்தம்ஷ்ட்ரஸ்ப் சதுர்ப்புஜஃ	கரு
ப்ராஜிஷ்ணுர் போஜனம் பேர்க்தா ஸஹிஷ்ணுர் ஜகதாதிஜஃ அநகோ விஜயோ ஜேதா விஸ்வயோநிஃ புநர்வஸுஃ	கக
உபேந்த்ரோ வாமநஃ ப்ரம்சு ரமோகஸ்ப் ஸுசி ஞ்ரஜிதஃ அதிந்த்ரஸ் ஸங்க்ரஹஸ் ஸர்கோ த்ருதாத்மா நியமோ யமஃ	கஎ
வேத்யோ வைத்யஸ் ஸதாயோகி வீரஹா மாதவோ மதுஃ அதீந்த்ரியோ மஹாமாயோ மஹோத்ஸாஹோ மஹாபலஃ	கஅ
மஹாபுத்திர் மஹாவீர்யோ மஹாசக்திர் மஹாதுபுதிஃ அநிந்தேஸ்யவபுஸ்ப் ஸ்ரீமாநமேயாத்மா மஹாத்ரித்ருதஃ	கக
மஹேஷ்வாலோ மஹீபர்த்தா ஸ்ரீநிவாஸஸ் ஸதாம்கதிஃ அநிருத்தஸ் ஸுரானந்தோ கோவிந்தோ கோவிதாம்பதிஃ	உ௦
மரீசிர் தமநோ ஹம்ஸஸ் ஸுபர்ணோ புஜகோத்தமஃ ஹிரண்யநாபஸ் ஸுதபாஃ பத்மநாபஃ ப்ராஜாபதிஃ	உக

1 பட்டர் முதலாவது சதகம் முற்றிற்று.

2 சங்கரர் முதலாவது சதகம் முற்றிற்று.

3 'அஸம்மித:' என்பது ச. பா.

- 1 அம்ருத்யுஸ் ஸர்வத்ருக் 2 விம்ஹஸ் ஸந்தாதா ஸந்திமார் ஸ்திரம் |
அஜோ தூர்மர்ஷணம் ஸாஸ்தா விஸ்ருதாத்மா ஸுராரிஹா || ௨௨
- குருர்குருதமோ தாம ஸத்யஸ் ஸத்யபராக்ரமம் |
நிமிஷோநிமிஷஸ் ஸரக்ஷீ வாசஸ்பதி ருதாரதீ || ௨௩
- அக்ரணீர் க்ராமணீம் ஸ்ரீமார் ந்யாயோ நேதா ஸமீரணம் |
ஸஹஸ்ரமுர்த்தா விஸ்வாத்மா ஸஹஸ்ராக்ஷஸ் ஸஹஸ்ரபாத் || ௨௪
- ஆவர்த்தநோ நிவ்ருத்தாத்மா ஸம்வ்ருதஸ் ஸம்ப்ரமர்த்தநம் |
அஹஸ்ஸம்வர்த்தகோ வஹ்நி ரநிலோ தரணீதரம் || ௨௫
- ஸுப்ரஸாத் ப்ரஸந்ராத்மா விஸ்வ 3 ஸ்ருக் விஸ்வபுக்ஷிபும் |
ஸத்கர்த்தா ஸத்க்ருதஸ் ஸாதூர் ஜஹ்நூர் நாராயணோநம் || ௨௬
- அஸங்க்யேயோட்ப்ரமேயாத்மா விசிஷ்டம் ஸிஷ்டக்ருச் ச்சி |
வித்தார்த்தஸ் வித்தஸங்கல்பஸ் வித்திதஸ் வித்திலாதநம் || ௨௭
- வ்ருஷாஹீ வ்ருஷபோ விஷ்ணூர் வ்ருஷபர்வா வ்ருஷோதரம் |
வர்த்தநே வர்த்தமாநம்ச விவித்தம் ஸ்ருதிஸாகரம் || ௨௮
- ஸுபுஜோ தூர்த்தரோ வாக்மீ மஹேந்த்ரோ வஸுதோ வஸும் |
நைகருபோ ப்ருஹத்ப்ருபம் ஸிசிஷ்டம் ப்ரகாசநம் || ௨௯
- ஔஸ்தேஜோ த்யுதிதம் ப்ரகாசாத்மா ப்ரதாபநம் |
ரித்தஸ் ஸ்பஷ்டாக்ஷரோ மந்த்ரம் சந்த்ராம்ஸூர் பாஸ்கரத்யுதிம் ||
- அம்ருதாம்சூத்பவோ பாதும் ஸஸபிந்துஸ் ஸுரேஸ்வரம் |
ஔஷதம் ஜகதஸ்ஸேதுஸ் ஸத்யதர்ம பராக்ரமம் || ௩௦
- பூதபவ்ய பவந்ராத் பவந் பாவநோநஸம் |
காமஹா க்ரமக்ருத் காந்தி காம்காமப்ரதம் 4 ப்ரபும் || ௩௧
- 5 யுக்திக்ருத் யுகாவர்த்தோ நைகமாயோ மஹாசநம் |
அத்ருப்யோ வ்யக்த்ருபம்ச ஸஹஸ்ரஜிதநத்தித் || ௩௨
- இஷ்டோநிசிஷ்டம் ஸிஷ்டேஷ்டம் ஸிகண்டஹுஷோ வ்ருஷம் |
க்ரோதஹா க்ரோதக்ருத்தகர்த்தா விஸ்வபாஹூர் மஹீதரம் || ௩௩

1 பட்டர் 2-வது சதகம் முற்றிற்று.

2 சங்கரர் 2-வது சதகம் முற்றிற்று.

3 'த்ருக்' என்பது ச. பா.

4 பட்டர் ௩-வது சதகம் முற்றிற்று.

5 சங்கரர் ௩-வது சதகம் முற்றிற்று.

அச்யுதம் ப்ரதிதம் ப்ராணம் ப்ராணதோ வாஸவாஹஜம் அபாந்நிதி ரதிஷ்டார மப்ரமத்தம் ப்ரதிஷ்டிதம்	௩௫
ஸ்கந்தஸ் ஸ்கந்ததரோ தூர்யோ வரதோ வாயுவாஹநம் வாஸுதேவோ ப்ருஹத்பாஹ ராதிகேதவம் புரந்தரம்	௩௬
அஸோகஸ் தாரணஸ் தாரஸ்ய ஸஹஸ்யஸௌரிர் ஜநேந்யவரம் அதுகூலஸ்யதாவர்த்தம் பத்மீ பத்மநிஸ்க்ஷணம்	௩௭
பத்மநாபோதரவிர்தாக்ஷம் பத்ம கர்ப்பஸ்ய ஸரீரப்ருத் மஹர்த்தி ருத்தோ வ்ருத்தாத்மா மஹாக்ஷோ கருடத்வஜம்	௩௮
அதுலஸ்ய ஸரபோ பீமஸ் ஸமயஜ்ஞோ ஹவிரஹரிம் ஸர்வலக்ஷண லக்ஷணயோ லக்ஷமீவாந் ஸமிதிஞ்ஜயம்	௩௯
விஷ்ணோ ரோஹிதோ மார்க்கோ ஹேதூர்தாமோதரஸ் ஸஹம் மஹீதரோ மஹாபாகோ வேகவாநமிதாசநம்	௪௦
உத்பவம் க்ஷோபணே தேவஸ்ய ஸ்ரீகர்ப்பம் பரமேஸ்யவரம் காரணம் காரணம்கர்த்தா விகர்த்தா கஹிகோ குஹம்	௪௧
வ்யவஸாயோ வ்யவஸ்தாநஸ் ஸம்ஸ்தாநஸ் ஸ்தாநதோத்ருவம் பரர்த்தி பரமஸ்பஷ்டஸ் துஷ்டம் புஷ்டஸ்ய ஸஹபேக்ஷணம்	௪௨
ராமோ விராமோ விரதோ மார்கோ நேத்யோ 1 நயோ 2 நயம் விரஸ்ய ஸக்திமதாம்ஸரேஷ்டோ தர்மோ தர்மவிதுத்தம்	௪௩
வைகுண்டம் புருஷம்ப்ராணம் ப்ராணதம் 3 ப்ராணம் ப்ருதம் ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய ஸத்ருக்நோ வ்யாப்தோ வாயுதோக்ஷஜம்	௪௪
ருதுஸ் ஸுதர்சநகாலம் பரமேஷ்ட பரிக்கரஹம் உக்ரஸ் ஸம்வதஸரோ தக்ஷோ விஸ்ராமோ விஸ்வதக்ஷிணம்	௪௫
விஸ்தாரஸஸ்தாவரஸஸ்தாணம் ப்ரமாணம் பீஜமவ்யயம் அர்த்ததோநர்த்தோ மஹாகோசோ மஹாபோகோ மஹாதநம்	௪௬
அநிர்விண்ணஸ் ஸ்தவிஷ்டோ 4 பூர்தர்மயூபோ மஹாமகம் நக்ஷத்ரநேமிர் நக்ஷத்ரீக்ஷம்க்ஷாமஸ் ஸமீஹநம்	௪௭

1 பட்டர் ச-வது சதகம் முற்றிற்று.

2 சங்கரர் ச-வது சதகம் முற்றிற்று.

3 'ப்ராணவ:' என்பது ச. பா.

4 'அபூ:' என்பது ச. பா.

யஜ்ஞ இஜ்யோ மஹேஜ்யஸ்ச க்ரதுஸ்ஸத்ரம் ஸதாம்கதி ஸர்வதர்சீ 1 நிவ்ருத்தாத்மா ஸர்வஜ்ஞோ ஜ்ஞாநமுத்தமம்	சஅ
ஸுவ்ரதஸ் ஸுமுகஸ் ஸுக்ஷமஸ் ஸுகோஷஸ் ஸுகதஸ் ஸுஹ்ருத் மநோஹரோ ஜிதக்ரோதோ வீரபாஹூர் விதாரணம்	சக
ஸ்வாபந்ஸ்வவசோ வ்யாபி ரைகாத்மா ரைககர்மக்ருத் வத்ஸரோ வத்ஸலோ வத்ஸீ ரத்நகர்போ தநேஸ்வரம்	௩௦
தர்மகுப்தர்மக்ருத்தர்மீ 2 ஸதக்ஷரமஸதக்ஷரம் அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஸூர் விதாதா க்ருதலக்ஷணம்	௩௧
கபஸ்திரேபிஸ் ஸத்வஸ்தஸ் ஸிம்ஹோ பூதமஹேஸ்வரம் ஆதிதேவோ மஹாதேவோ தேவேசோ தேவப்ருத்குரும்	௩௨
உத்தரோ கோபதீர்கோப்தா ஜ்ஞாநகம்ய 3 புராதந் சரீரபூதப்ருத் 4 போக்தா கபீர்த்ரோ பூரிதக்ஷிணம்	௩௩
ஸோம்போடம்ருதபஸ் ஸோமம் புருஜித் புருஸத்தமம் விநயோஜயஸ் ஸத்யஸந்தோ தாஸார்ஹஸ் ஸாத்வதாம்பதி	௩௪
ஜீவோ விநயிதாலாக்ஷீ முகூந்தோடமிதவிக்ரமம் அம்போநிதி ரநந்தாத்மா மஹோததிசயோடந்தகம்	௩௫
அஜோ மஹார்ஹஸ் ஸ்வாபாவ்யோ ஜிதாமித்ரம்ப்ரமோதந் ஆநந்தோ நந்தநோ நந்தஸ் ஸத்யதர்மா த்ரிவிக்ரமம்	௩௬
மஹர்ஷிகபிலாசார்யம் க்ருதஜ்ஞோ மேதிரீபதி த்ரிபதஸ் த்ரிதசாத்யக்ஷோ மஹாஸ்ருங்க்க்ருதாந்தக்ருத்	௩௭
மஹாவராஹோ கோவிந்தஸ் ஸுவேணம் கநகாங்கதீ குஹ்யோ கபீரோ கஹநோ குப்தஸ் சக்ரகதாதரம்	௩௮
வேதாஸ் ஸ்வாங்கோடஜித்க்ருஷ்ணே த்ருடஸ் ஸங்கர்ஷ்ணேடச்யுதம் வருணே வாருணே வ்ருக்ஷே புஷ்கராக்ஷோ மஹாமநா	௩௯
பகவாந் பகஹா 5 நந்தீ வநமாலீ ஹலாயுதம் ஆதித்யேந ஜ்யோதிராகித்யஸ் ஸஹிஷ்ணூர் கதிஸத்தமம்	௪௦

1. 'விமுக்தாத்மா' என்பது ச. பா.
2. 'ஸதஸக்ஷரமக்ஷரம்' என்பது ச. பா
3. பட்டர் ௩-வது சதகம் முற்றிற்று.
4. சங்கரர் ௩-வது சதகம் முற்றிற்று.
5. 'ஆநந்தீ' என்பது ச. பா.

ஸுதந்வா கண்டபரசுர்தாருணோ த்ரவிணப்ரதஃ	
1 திவிஸ்ப்ருக் ஸர்வத்ருக்வ்யாலோ வாசஸ்ப்தி ரயோரிஜஃ	சூசு
த்ரிஸாமா ஸாமகஸ்ஸாம நிர்வாணம் பேஷஜம் பிஷக்	
ஸந்யாஸக்ருச் சமஸ்பாந்தோ நிஷ்டாசாந்திஃ பராயணம்	கூஉ
சுபாங்கஸ்பாந்திதஸ் ஸ்ரஷ்டா குமுதஃ குவலேசயஃ	
கோஹிதோ கோபதிர் 2 கோப்தா வருஷபாஷோ வருஷப்ரியஃ	சூசூ
அநிர்வர்த்தீ நிவ்ருத்தாத்மா ஸம்சேஷ்ப்தா சேஷமக்ருச் 3 சிவஃ	
ஸ்ரீவத்ஸவசூயாஸ் ஸ்ரீவாஸஸ்ப்ரீபதிஸ்ப் ஸ்ரீமதாம்வரஃ	சூசு
ஸ்ரீதஸ்ப்ரீசஸ்ப்ரீநிவாஸஸ்ப் ஸ்ரீநிதிஸ்ப் ஸ்ரீவிபாவநஃ	
ஸ்ரீதரஸ்ப்ரீகரஸ்ப் ஸ்ரீமாத் லோகதரயாஸ்ப்ரயஃ	சூரு
ஸ்வசூஸ் ஸ்வங்கஸ்பாநாநந்தோ நந்திர் ஜ்யோதிர்க்ணேஸ்வரஃ	
விஜிதாத்மா 4 விதேயாத்மா ஸத்கீர்த்திஸ்ப் சிந்நஸம்சயஃ	சூசு
உதீர்ணஸ் ஸர்வதஸ்சசூ ரநீசஸ்ப் ஸாஸ்வதஸ் ஸ்திரஃ	
பூசயோ பூஷணோ பூதி 5 ரசோகஸ்ப் ஸோகநாசநஃ	சூஎ
அர்ச்சிஷ்டமா நர்ச்சிதஃ கும்போ விசுத்தாத்மா விசோதநஃ	
அநிருத்தோட்ப்ரதிசுதஃ ப்ரத்யும்னோடிதவிக்கரமஃ	சூஅ
காலநேமிநிஹா 6 செளரிஸ்பாஸ்பாஸ்பாஜநேஸ்ப்வரஃ	
த்ரிலோகாத்மா த்ரிலோகேஸுஃ கேசவஃ கேசிஹா ஹரிஃ	சூசூ
காமதேவஃ காமபாலஃ காமீ காந்தஃ க்ருதாகமஃ	
அநிர்தேஸ்ப்யபுர் விஷ்ணுர் வீரோடநந்தோ தநஞ்சயஃ	எ௦
ப்ரஹ்மண்யோ ப்ரஹ்மக்ருத்ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிவர்த்தநஃ	
ப்ரஹ்மவித்ப்ராம்மணோப்ரஹ்மீ ப்ரஹ்மஜ்ஞோ ப்ராஹ்மணப்ரியஃ	எ௧
மஹாக்ரமோ மஹாகர்மா மஹாதேஜா மஹோரகஃ	
மஹாக்ரதுர் மஹாயஜ்வா மஹாயஜ்ஞோ மஹாஹவிஃ	எ௨
ஸ்தவ்யஸ் ஸ்தவப்ரியஸ் ஸ்தோத்ரம் 7ஸ்துதஸ் ஸ்தோதா ரணப்ரியஃ	
பூர்ண்பூரயிதா புண்யஃ புண்யகீர்த்தி ரநாமயஃ	எ௩

1 'திவிஸ்ப்ருக்' என்பது ச. பா.

2 பட்டர் சுவது சதகம் முற்றிற்று

3 சங்கரர் சுவது சதகம் முற்றிற்று;

4 'அவிதேயாத்மா' என்பது. ச. பா.

5 'விசோக:' என்பது ச. பா.

6 'வீரஸ்பௌரி:' என்பது ச. பா.

7 'ஸ்துதி:' என்பது ச. பா.

மனோஜவஸ் தீர்த்தகரோ வஸுரோதா வஸுப்ரதஃ வஸுப்ரதோ 1 வாஸுதேவோ வஸுர் வஸுமநா ஹுவிஃ	எசு
ஸத்கதிஸ் 2 ஸத்க்ருதிஸ்ஸத்தா ஸத்பூதிஸ் ஸத்பராயணஃ சூரஸேநோ யதுஸ்ரோஷ்டஸ் ஸந்ரிவாஸஸ் ஸுயாமுநஃ	எரு
பூதாவாலோ வாஸுதேவஸ் ஸர்வாஸுநிலயோடநஸஃ தர்ப்பஹா தர்ப்பதோ 3 த்ருப்தோ தூர்த்தரோடதாடபராஜிதஃ	எசு
விஸ்வமூர்த்திர் மஹாமூர்த்திர் தீப்தமூர்த்தி ரமூர்த்திமான் அநேகமூர்த்தி ரவ்யக்தய் ஸுதமூர்த்திஃ ஸுதாநஃ	எஎ
ஏகோ நைகஸ்ஸவஃகுகிம் யத்தத் பதமநுத்தமம் லோகபந்துர் லோகநாதோ மாதவோ பக்தவத்ஸஸஃ	எஅ-
ஸுவர்ணாவ்ரோ ஹேமாங்கோ வராங்கய் சந்தநாங்கதி வீரஹா விஷமய் ஸூந்யோ க்ருதாசீ ரசஸ்யஸஸஃ	எக-
அமான் மாநதோ மாந்யேர் லோகஸ்வாமீ த்ரிலோக 4 த்ருத் ஸுமேதா மேதஜோ தந்யஸ் ஸத்யமேதா தராதரஃ	அ0-
தேஜேஷ்ருஷோ த்புதிதரஸ் ஸர்வசஸ்தர்ப்ருதாம்வரஃ ப்ரக்ரஹோ நிக்ரஹோ வ்யக்ரோ நைகஸ்ருங்கோ கதாக்கரஜஃ	அக-
சதூர்மூர்த்திஃ சதூர்பாஹுஸ்ய் சதூர்வ்யூஹஸ்ய் சதூர்ததிஃ சதூராத்மா சதூர்ப்பாவஸ்ய் சதூர்வேதவிதேகபாத்	அஉ
ஸமாவர்த்தோ 5 நிவ்ருத்தாத்மா தூர்ஜயோ தூரதிக்கரமஃ தூர்ஸபோ தூர்கமோ தூர்கோ தூராவாலோ தூராரிஹா	அங-
சுபாங்கோ லோகஸாரங்கஸ் ஸுதந்துஸ்தந்துவர்த்தநஃ இந்த்ரகர்மா மஹாகர்மா க்ருதகர்மா க்ருதாகமஃ	அச-
உத்பவஸ் ஸுந்தரஸ் ஸுந்தோ ரத்நநாபஸ் 6 ஸுலோசநஃ அர்க்கோ 7 வாஜஸநிஃ ஸ்ருங்கீ ஜயந்தஸ் ஸர்வவிஜ்ஜயீ	அரு

1 பட்டர் எ-வது சதகம் முற்றிற்று

2 சங்கரர் எ-வதுசதகம் முற்றிற்று.

3 'த்ருப்தஃ' என்பது ச. பா.

4 'த்ருக்' என்பது ச. பா.

5 'அநிவ்ருத்தாத்மா' என்பது. ச. பா.

6 பட்டர் அ-வது சதகம் முற்றிற்று.

7 'வாஜஸந:' என்பது ச. பா.

11 ஸுவர்ணபிந்து ரகேஷாப்யஸ் ஸர்வவாகீஸ்வரேஸ்வரம் மஹாஹ்ரதோ மஹாகர்த்தோ மஹாபூதோ மஹாநிதிம்	அசு
சுமுத்குந்தரங்குந்தம் பர்ஜந்யம் 2 பவநோட்சிலம் அம்ருதாசோடம்ருதவபுஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வதோமுசம்	அஎ
ஸுலபஸ்ஸுவரதஸ்ஸித்தஸ் ஸத்ருஜிச் சத்ருதாபநம் ந்யக்ரோதோ நும்பரோஸ்வத்தஸ் சாணூரார்த்ரநிஷுதநம்	அஅ
ஸஹஸ்ரார்ச்சிஸ் ஸப்தஜிஹ்வஸ் ஸப்தைதாஸ் ஸப்தவாஹநம் அமுர்த்தி ரககோட்சிந்த்யோ பயக்ருத் பயநாசநம்	அசு
அணூர் ப்ருஹத் க்ருசஸ்ஸநூலோ குணப்ருந்சிர்குணோ மஹார் அத்ருதஸ் ஸ்வத்ருதஸ் ஸ்வாஸ்யம் ப்ராக்வம்சோ வம்சவர்தநம்	கூ0
பாரப்ருத் கதிதோயோகீ யோகிஸஸ் ஸர்வகாமதம் ஆஸ்ரமஸ்ஸ்ரமண்க்ஷாமஸ் ஸுபர்ணோ வாயுபவாஹநம்	கூக
தநூர்த்தரோ தநூர்வேதோ தண்டோதமயிதா ³ தமம் அபராஜிதஸ் ஸர்வஸஹோ நியந்தா 4 நியமோ 5 யமம்	கூஉ
ஸத்வவாந் ஸாத்விசஸ்ஸத்யஸ் ஸத்யதர்மபராயணம் அபிப்ராயம் ப்ரியார்த்ஹாரஹம் ப்ரியக்ருத் ப்ரீ திவர் த்தநம்	கூ௩
விஹாயஸகதிர் ஜ்யோதிஸ் ஸுருசிர்ஹுதபுக்ஷிபும் ரவிர்விரோசநஸ் ஸூர்யஸ் ஸவிதா ரவிலோசநம்	கூச
6 அநந்தஹுதபுக் போக்தா ஸுகதோ 7 நைகதோட்க்ரஜம் அநிர்விண்ணஸ் ஸதாமர்ஷீ லோகாதிஷ்டாந மத்புதம்	கூரு
ஸநாத்ஸநாதநதமம் கபிலம் 8 கபி 9 ரவ்யயம் ஸ்வஸ்திதஸ் ஸ்வஸ்திக்ருத் ஸ்வஸ்தீ ஸ்வஸ்திபுக் ஸ்வஸ்திக்ஷிணம்	

1 சங்கரர் அ-வதுசதகம் முற்றிற்று.

2 'பாவந:என்பது ச. பா.

3 ' தம: ' என்பது ச. பா.

4 ' அநியம: ' என்பது ச. பா.

5 ' அயம: ' என்பது ச. பா.

6 ' அநந்தோஹுதபுக்போக்தா ' என்பது ச. பா.

7 ' நைகஜ: ' என்பது ச. பா.

8 பட்டர் கூ-வது சதகம் முற்றிற்று.

9 ' அப்யய: ' என்பது ச. பா. சங்கரர் கூ-வது சதகம் முற்றிற்று.

அரொளத்ரஃகுண்டலீசக்ரீ விக்ரம்ப்யூர்ஜிதசாஸநஃ சப்தாதிசுப் சப்தஸஹஸ்ப் சரிசரிசுப்ஸார்வரீகரஃ	க௭
அக்ரூரஃ பேசலோதசேஷா தக்ஷிணக்ஷமிணும்வரஃ வித்வத்தமோவீதபயஃ புண்யஸ்ரவணகீர்த்தநஃ	க௮
உத்தாரணோ துஷ்க்ருதிஹா புண்யோ துஸ்ஸ்வப்நநாசநஃ வீரஹா ரக்ஷணஸ்ஸந்தேதா ஜீவநஃ பர்பவஸ்திதஃ	க௯
அநந்த்ரூபோடநந்த ஸ்ரீர் ஜிதமந்யூர்ப்யாபஹஃ சதுரஸ்ரோ கபிராத்மா விதிசோ வ்யாதிசோ திசஃ	க00
அநாதிர்பூர்புவாலக்ஷமீஸ் ஸுஹீரோ ருசிராங்கதஃ ஜநநோ ஜநஜந்மாதிரீ பீமோ பீமபராக்ரமஃ	க01
ஆதார நிலயோ 1 தாதா புஷ்பஹாஸஃ ப்ராஜாகரஃ ஊர்த்வகஸ் ஸத்பதாசாரஃ ப்ராணதஃ ப்ராணவஃ பணஃ	க02
ப்ரமாண்ம் ப்ராணநிலயஃ ப்ராண 2 த்ருத் ப்ராணஜீவநஃ தத்வம் தத்வவிதேகாத்மா ஜந்மம்ருத்புஜராதிகஃ	க03
பூர்புவஸ்வஸ்தருஸ்தாரஸ் ஸவிதாப்ரபிதாமஹஃ யஜ்ஞோ யஜ்ஞபுத்ரி யஜ்வா யஜ்ஞாங்கோ யஜ்ஞவாஹநஃ	க04
யஜ்ஞப்ருத் யஜ்ஞக்ருத்யஜ்ஞீ யஜ்ஞபுக் யஜ்ஞஸாதநஃ யஜ்ஞாந்தக்ருத் யஜ்ஞகுஹ்ய மந்நமந்நாத ஏவ ச	க05
ஆத்மயோநிஸ் ஸ்வயஞ்ஜாதோ வைகாநஸ் ஸாமகாயநஃ தேவகிந்தநஸ் ஸ்ரஷ்டா க்ஷிதீசஃ பாபநாசஃ	க06
சங்கப்ருந்நந்தகீசக்ரீ சாங்கதந்வா கதாதரஃ ரதாங்கபாணி ரசேஷாப்யஸ் 3 ஸர்வப்ராஹரணயுதஃ ஓம்	க07
ஸ்ரீஸர்வப்ராஹரணயுத ஓந்நமஇதி	
[வநமால் கதீசார்ங்கி சங்கி சக்ரீச நந்தகி	
ஸ்ரீமாந்நாராயணோ விஷ்ணுர் வாஸுதேவோடபிரக்ஷது]	
இதீதம்கீர்த்தநீயஸ்ய கேசவஸ்ய மஹாத்மநஃ	
நாமநாம் ஸஹஸ்ரம் திவ்யநாம் அசேஷேண ப்ரகீர்த்திதம்	க08

1 'அதாதா' என்பது ச. பா.

2 'ப்ருத்' என்பது ச. பா.

3 பட்டர் ல-வது சதகம் முற்றிற்று; சங்கரர் ல-வது சதகம் முற்றிற்று..

*யதிதம் ஸ்ருணுயாந்தித்யம் யஸ்சாபி பரிகீர்த்தயேத் நாஸுபம்ப்ராப்துயாத்கிஞ்சித் ஸோமுத்ரேஹச மாநவம்	க0க
வேதாந்தகோ ப்ராம்மணஸ்ஸபாத் சூத்ரியோ விஜயீபவேத் வைஸ்யோ தநஸம்ருத்தஸ்ஸயாச் சூத்ரஸ் ஸுக மவாப்நுயாத்	கக0
தர்மார்த்தீ ப்ராப்துயாத்தர்ம மர்த்தார்த்தீ சார்த்தமாப்நுயாத் காமா நவாப்நுயாத் காமீ ப்ராஜார்த்தீ 1 சாப்நுயாத் 2 ப்ராஜா	ககக
பக்திமாந்யஸ் ஸ்தோத்தாய சசிஸ்தக்கதமாநஸம் ஸஹஸ்ரம் வாஸுதேவஸ்ய நாம்நாமேதத் ப்ரகீர்த்தயேத்	ககஉ
யஸு ப்ராப்நோதி விபுலம் 3 யாதி ப்ராதாந்யமேவச அசலாம் ஸ்ரிய மாப்நோதி ஸ்ரேயுப்ராப்நோத்பநுத்தமம்	ககந
நபயம் க்வசிதாப்நோதி வீர்யம்தேஜஸ்ச விர்ததி பவத்யரோகோத்புதிமாந் பலரூப குணர்விதம்	ககச
ரோகார்த்தோ முச்யதே ரோகாத் பத்தோமுச்யேத பந்தநாத் பயாந்முச்யேத பீதஸ்து முச்யேதாபந்ரஜுபதம்	ககரு
தூர்காண்யதி தரத்யாச புருஷம் புருஷோத்தமம் ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேண நித்யம்பக்திஸமந்விதம்	ககக
வாஸுதேவாஸ்யோ மர்த்த்யோ வாஸுதேவ பராயணம் ஸர்வபாப விசத்தாத்மா யாதிப்ரஹ்ம ஸ்நாதநம்	கக௭
நவாஸுதேவபக்தாநாமசபம் வித்யதே க்வசித் ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி பயம் 4 நைவோபஜாயதே	ககஅ
இமம்ஸ்தவ மதீயாநஸ் ஸ்ரத்தாபக்தி ஸமந்விதம் 5 யுஜ்யேதாத்மஸுகஷாந்தி ஸ்ரீத்ருதி ஸ்ம்ருதிகீர்த்திபி	ககக
நக்ரோதோ நசமாத்ஸர்யம் நலோபோ நாஸுபாமதி பவந்தி க்ருதபுண்யாநாம் பக்தாநாம் புருஷோத்தமே	கஉ0
த்யௌஸ்சந்த்ரார்த்தக் 6 நகூத்ரா கம்திஸோபூர்மஹோததி வாஸுதேவஸ்ய வீர்யேண வித்ருதாநி மஹாத்மநம்	தஉக

1 'ப்ராப்துயாத்' என்பதும்பாடம்.

2 'ப்ராஜாம்' என்பது ச. பா. ப.பா.

3 'ஜ்ஞாதி' என்பது ப. பா.

4 'நாப்யுபஜாயதே' என்றும் 'வாப்யுபஜாயதே' என்றும் பாடம்.

5 'யுஜ்யேதாத்மா' என்றும்பாடம்.

6 'நகூத்ரம்' என்பது ச. பா.

ஸஸுராஸுரகந்தர்வம் ஸயகேசூரக ராக்ஷஸம் ஜகத்வஸோ வர்த்ததேதம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸசராசரம்	கஉஉ
இந்த்ரியாணிமநோபுத்திஸ் ஸத்வம்தேஜோபலம்க்ருதி . வாஸுதேவாத்மகாந்யாஹுஃ கேஷத்ரம்கேஷத்ரஜ்ஞ ஏவ ச	கஉ௩
ஸர்வாகமாராமாசாரஃ ப்ரதமம் 1 பரிகல்பிதஃ 2 ஆசார ப்ரபவோ தர்மோ தர்மஸ்ய ப்ரபுரஸ்யுதஃ	கஉ௪
ரிஷயஃ பிதரோ தேவா மஹாபூதாநி தாதவஃ ஜங்கமா ஜங்கமஞ்சேதம் ஜகந்நாராயணோத்பவம்	கஉ௫
3 யோகஜ்ஞாநம் ததா ஸாங்க்யம் வித்யாஸ்ஸில்பாதி கர்மசு வேதாஸ்ஸாஸ்த்ராணி விஜ்ஞாநமேதத்ஸர்வம் ஜநார்தநாத்	கஉ௬
ஏகோவிஷ்ணுர் மஹத்தூதம் ப்ருதக்பூதாந்யாநேகஸஃ தீர்ந்லோகார் வ்யாப்யபூதாத்மர புங்தேவீஸ்வபுகவ்யயஃ	கஉ௭
இமம்ஸ்தவம்பகவதோ விஷ்ணோர் வ்யாஸேந கீர்த்திதம் படேத்யஇச்சேத்ப்ருஷ்யஸ்ஸரோயஃ ப்ராப்தும் ஸுகாநிசு	கஉ௮
விஸ்வேஸ்வர மஜம் தேவம் ஜகதஃ 4 ப்ரபவாப்யயம் பஜந்தி யே புஷ்க்ராஷ்டம் ந தே யாந்தி பராபவம்	கஉ௯
நதேயாந்திபராபவம் ஓம்நமஇதி	

[அர்ஜுந உவாச—

பத்மபத்ர விஸாலாக்ஷ பந்நாப ஸுரோத்தம|
பக்தாநாமநூக்தாநாம் த்ராதாபவ ஜநார்தந||

ஸ்ரீ பகவாநுவாச—

யோ மாம் நாமஸஹஸ்ரேண ஸ்தோதாதுமிச்சதி பாண்டவ|
ஸோ டஹமேகேநஸ்ஸலோகேந ஸ்துதவவ ந ஸம்ஸ்யஃ||
ஸ்துதவநஸம்சயஓம்நமஇதி||

வ்யாஸ உவாச—

வாஸநாத்வீஸுதேவஸ்ய வாஸிதம் தே ஜகத்த்ரயம்|

- 1 'பரி கல்ப்யதே' என்றும் 'பரிகல்பதே' என்றும் பாடம்.
- 2 'ஆசாரப்ரதமோதர்ம:' என்றும் பாடம்.
- 3 'யோகோஜ்ஞாநம்' என்றும் பாடம்.
- 4 'ப்ரபுமவ்யயம்' என்றும் பாடம்.

ஸர்வபூதநிவாலோஸி வாஸுதேவ நமோஸ்துமீத||

ஸ்ரீவாஸுதேவநமோஸ்துத ஓம் நம இதி||

பார்வத்யுவாச—

கேனோபாயேந லகுநா விஷ்ணோந்ராம ஸஹஸ்ரகம்|

பட்யதே பண்டிதைந்ரித்யம் ஸ்ரோதுமிச்சாம்யஹம் ப்ரஃபா||

ஈஸ்வர உவாச—

ஸ்ரீராம ராம ராமேதி ரமேராமே மனோரமே|

ஸஹஸ்ரநாமதத்துல்யம் ராமநாம வரானநே||

ஸ்ரீராமநாமவரானநஓம் நம இதி||

ப்ரஹ்மோவாச—

நமோஸ்த்வநந்தாய ஸஹஸ்ரமூர்த்தயே

ஸஹஸ்ர பாதாஃஸி ஸிரோநு பாஹவே|

ஸஹஸ்ர நாம்நே புருஷாய ஸாஸ்வதே

ஸஹஸ்ரகோடி யுகதாரிணே நமஃ||

ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரகோடி யுகதாரிண ஓம் நமஇதி||

ஸஞ்சய உவாச—

யுதரயோகீஸ்வரஃ க்ருஷ்ணே யதரபார்த்தேதாதூர்தரஃ|

ததரஸ்ரீர்விஜயோபூதிர்த்ருவாரீ திர்த்ருமம்||

ஸ்ரீ பகவாந் உவாச—

அநந்யாஸ்சிந்தயந்நேதாமாம் யேஜநாஃ பர்ப்பாஸதே||

தேஷாம் நித்யாபியுக்தாநாம் யோகசேஷம் வஹாம்யஹம்||

பரிதராணய ஸாதூநாம் விநாசாயச துஷ்க்ருதாம்|

தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாம் யுகேயுகே||

ஆர்த்தாவிஷ்ணுஸ்ரீ திலாஸ்ச பீதாஃ

கோரேஷுச வ்யாதிஷு வர்த்தமாநாஃ|

ஸங்கீர்த்தய நாராயண சப்தமாத்ரம்

விமுக்ததுக்காஸ் ஸுகினோ 1பவந்து|| ஓம் தத்ஸத்||]

இதி ஸ்ரீ மஹாபாரதே சதஸாஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம்

வையாஸிக்யாம் ஆநுசாஸநிகபர்வாந்தர்கத தானநர்ம

பர்வணி ஸ்ரீ பீஷ்மயுக்திஷ்டிர ஸம்வாதே ஸ்ரீவிஷ்

ணோதிவ்ய ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்

ஸம்பூர்ணம்.

ஹரி ஃ ஓம்.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமாவளி

* ஓம் 1 விஸ்வாயநமம்

விஷ்ணவேநமம்

வஷ்ட்காராயநமம்

பூதபவ்யபவத்ப்ரபவேநமம்

பூதக்ருதேநமம்

பூதப்ருதேநமம்

பாவாயநமம்

பூதாத்மநேநமம்

பூதபாவநாயநமம்

பூதாத்மநேநமம்

பரமாத்மநேநமம்

2 முக்தாநாம் பரமாகதயே

அவ்யயாயநமம் [நமம்]

புருஷாயநமம்

ஸாக்ஷிணேநமம்

கேஷத்ரஜ்ஞாயநமம்

அக்ஷராயநமம்

யோகாயநமம்

யோகவிதாம் நேத்ரேநமம்

ப்ரதாநபுருஷேஸ்வராயநமம்

நாரஸிம்ஹவபுஷேநமம்

ஸ்ரீமதேநமம்

கேஸுவாயநமம்

புருஷோத்தமாயநமம்

3 ஸர்வாயநமம்

சர்வாயநமம்

ஓம் சிவாயநமம்

ஸ்தாணவேநமம்

பூதாதயேநமம்

4 அவ்யயாயநிதயேநமம்

ஸம்பவாயநமம்

பாவநாயநமம்

பர்த்ரேநமம்

ப்ரபவாயநமம்

ப்ரபவேநமம்

ஈஸ்வராயநமம்

ஸ்வயம்புவேநமம்

ஸம்பவேநமம்

ஆதித்யாயநமம்

புஷ்கராக்ஷாயநமம்

மஹாஸ்வராயநமம்

அநாதிரிதநாயநமம்

தாத்ரேநமம்

விதாத்ரேநமம்

5 தாதுருத்தமாயநமம்

அப்ரமேயாயநமம்

ஹ்ருஷீகேசாயநமம்

பத்மநாபாயநமம்

அமரப்ரபவேநமம்

விஸ்வகர்மணேநமம்

மநவேநமம்

த்வஷ்ட்ரேநமம்

* ஓம் என்பதை எல்லாநாமங்களின் முன்னும் கூட்டுக.

1 விஸ்வஸ்மைநமம்: என்பது சங்கராபாஷ்யபாடம்.

2 'முக்தாநாம் பரமாயைகதயேநமம்:' என்பது ச. பா.

3 'ஸர்வஸ்மைநமம்:' என்பது ச. பா.

4 'நிதயே அவ்யயாயநமம்:' என்பது ச. பா.

5 'தாதுவ உத்தமாயநமம்:' என்பது ச. பா.

ஓம் ஸ்தவிஷ்டாயநமஃ
 1 ஸ்தவிராயநமஃ
 த்ருவாயநமஃ
 அக்ராஹ்யாயநமஃ
 ஸாஸ்வதாயநமஃ
 க்ருஷ்ணாயநமஃ
 லோஹிதாக்ஷாயநமஃ
 ப்ரதர்தநாயநமஃ
 ப்ரபூதாயநமஃ
 2 த்ரிக்ருப்தாம்நேநமஃ
 பவித்ராயநமஃ
 3 பரஸ்மை மங்களாயநமஃ
 ஈஸானாயநமஃ
 ப்ராணதாயநமஃ
 ப்ராணாயநமஃ
 ஜ்யேஷ்டாயநமஃ
 ஸ்ரேஷ்டாயநமஃ
 ப்ரஜாபதேயநமஃ
 ஹிரண்யகர்பாயநமஃ
 பூகர்பாயநமஃ
 மாதவாயநமஃ
 மதுஸூதநாயநமஃ
 ஈஸ்வராயநமஃ
 விக்ரமிணேநமஃ
 தந்விநேநமஃ
 மேதாவிநேநமஃ
 விக்ரமாயநமஃ
 க்ரமாயநமஃ
 அதுத்தமாயநமஃ
 துராதர்ஷாயநமஃ
 க்ருதஜ்ஞாயநமஃ
 க்ருதேயநமஃ
 ஆத்மவதேநமஃ
 ஸுரேஸாயநமஃ
 ஸரணாயநமஃ
 ஸர்மணேநமஃ

ஓம் விஸ்வரேதேஸநமஃ
 ப்ரஜாபவாயநமஃ
 அஹ்நேநமஃ
 ஸம்வத்ஸராயநமஃ
 வ்யாளாயநமஃ
 ப்ரத்யயாயநமஃ
 ஸர்வதர்ஸநாயநமஃ
 அஜாயநமஃ
 ஸர்வேஸ்வராயநமஃ
 ஸித்தாயநமஃ
 ஸித்தேயநமஃ
 ஸர்வாதேயநமஃ (ப. ௧00)
 அச்யுதாயநமஃ (ச. ௧00)
 வ்ருஷாகபயேநமஃ
 அமேயாத்மநேநமஃ
 ஸர்வயோகவிநிஸ்ஸத்ரதாய
 வஸுவேநமஃ [நமஃ
 வஸுமநேஸநமஃ
 ஸத்யாயநமஃ
 ஸமாத்த்மநேநமஃ
 4 ஸம்மிதாயநமஃ
 ஸமாயநமஃ
 அமோகாயநமஃ
 புண்டரீகாக்ஷாயநமஃ
 வ்ருஷகர்மணேநமஃ
 வ்ருஷாக்ருதேயநமஃ
 ருத்ராடிநமஃ
 பஹுஸிரேஸநமஃ
 பப்ரவேநமஃ
 விஸ்வயோநயேநமஃ
 ஸுசிஸ்ரவலேஸநமஃ
 அம்ருதாயநமஃ
 ஸாஸ்வதஸ்தாணவேநமஃ
 வராரோஹாயநமஃ
 மஹாதபநேநமஃ
 ஸர்வகூயநமஃ

1 'ஸ்தவிராயத்ருவாயநமஃ' என்று ஒன்றாகக்கொள்வது ச. பா.

2 'த்ரிக்ருப்தாம்நேநமஃ' என்பதும் பாடம்.

3 'மங்களாய பரஸ்மைநமஃ' என்பது ச. பா.

4 'அஸம்மிதாயநமஃ' என்பது ச. பா.

ஓம் ஸர்வவிதேநமம்

பாநவேநமம்
 விஷ்வக்ஸேநாயநமம்
 ஜநார்தநாயநமம்
 வேதாயநமம்
 வேதவிதேநமம்
 அவயங்காயநமம்
 வேதாங்காயநமம்
 வேதவிதேநமம்
 கவையேநமம்
 லோகாத்யக்ஷாயநமம்
 ஸுராத்யக்ஷாயநமம்
 தர்மாத்யக்ஷாயநமம்
 க்ருதாஶ்ருதாயநமம்
 சதுராத்மநேநமம்
 சதுர்வ்யூஹாயநமம்
 சதுர்தம்ஷ்ட்ராயநமம்
 சதுர்புஜ்யாயநமம்
 ப்ராஜிஷ்ணவேநமம்
 போஜநாயநமம்
 போக்த்ரேநமம்
 ஸஹிஷ்ணவேநமம்
 ஜகதாநிஜாயநமம்
 அநகாயநமம்
 விஜயாயநமம்
 ஜேத்ரேநமம்
 விஸ்வயோநயேநமம்
 புநர்வஸவேநமம்
 உபேந்த்ராயநமம்
 வாஶநாயநமம்
 ப்ராஶ்ஸவேநமம்
 அமோகாயநமம்
 சுசயேநமம்
 ஊர்ஜிதாயநமம்
 அதிந்த்ராயநமம்
 ஸங்க்ரஹாயநமம்
 ஸர்காயநமம்
 த்ருதாத்மநேநமம்
 நியமாயநமம்

ஓம் யமாயநமம்

வேத்யாயநமம்
 வைத்யாயநமம்
 ஸதாயோகிநேநமம்
 வீரக்நேநமம்
 மாதவாயநமம்
 மதவேநமம்
 அதிந்த்ரியாயநமம்
 மஹாமாயாயநமம்
 மஹோத்ஸாஹாயநமம்
 மஹாபலாயநமம்
 மஹாபுத்தயேநமம்
 மஹாவீர்யாயநமம்
 யஹாசக்தயேநமம்
 மஹாத்புத்தயேநமம்
 அநிந்தேதஸ்வபுஷேநமம்
 ஸ்ரீமதேநமம்
 அமேயாத்மநேநமம்
 மஹாத்ரித்ருதேநமம்
 மஹேஷ்வாலாயநமம்
 மஹீபர்த்ரேநமம்
 ஸ்ரீநிவாஸாயநமம்
 ஸதாங்கதயேநமம்
 அநிருத்தாயநமம்
 ஸுரநந்தாயநமம்
 கோவிந்தாயநமம்
 கோவிதாஶ்பதயேநமம்
 மரீசயேநமம்
 தமநாயநமம்
 ஹம்ஸாயநமம்
 ஸுபர்ணயநமம்
 புஜகோத்தமாயநமம்
 ஹிரண்யநாபாயநமம்
 ஸுதபஸேநமம்
 பத்மநாபாயநமம்
 ப்ராஜாபதயேநமம்
 அம்ருதயேநமம் (ப. ௨-00)
 ஸர்வத்ருசேநமம்
 ஸிம்ஹாயநமம் (சு. ௨-00)

ஓம் ஸந்தாத்ரேநமம்
 ஸந்திமேதேநமம்
 ஸ்திராயநமம்
 அஜாயநமம்
 தூர்மர்ஷணயநமம்
 சாஸ்த்ரேநமம்
 விஸ்ருதாத்மநேநமம்
 ஸுராரிக்நேநமம்
 1 குருதமாயகுரவேநமம்
 தாமநேநமம்
 ஸத்யாயநமம்
 ஸத்யப்ராக்ரமாயநமம்
 நிமிஷாயநமம்
 அநிமிஷாயநமம்
 ஸ்ரக்விணேநமம்
 2 வாசஸ்பதயே நமம்
 உதாரதியேநமம்
 அக்ரண்யேநமம்
 க்ராமண்யேநமம்
 ஸ்ரீமேதேநமம்
 ந்யாயாயநமம்
 நேத்ரேநமம்
 ஸமீரணயநமம்
 ஸஹஸ்ரமூர்த்நேநமம்
 விஸ்வாத்மநேநமம்
 ஸஹஸ்ராக்ஷாயநமம்
 ஸஹஸ்ரபதேநமம்
 ஆவர்த்தநாயநமம்
 நிவ்ருத்தாத்மநேநமம்
 ஸம்வ்ருதாயநமம்
 ஸம்ப்ரமாத்நாயநமம்
 அஹஸஸம்வர்த்தகாயநமம்
 வஹநேநமம்
 அநிலாயநமம்
 தரணீதராயநமம்
 ஸுப்ரஸாதாயநமம்

ஓம் ப்ரஸந்நாத்மநேநமம்
 3 விஸ்வஸ்ருஜேநமம்
 4 விஸ்வபுக் விபவேநமம்
 ஸத்கர்த்ரேநமம்
 ஸத்க்ருதாயநமம்
 ஸாதவேநமம்
 ஜஹ்நவேநமம்
 நாராயணயநமம்
 நராயநமம்
 அஸங்க்யேயாயநமம்
 அப்ரமேயாத்மநேநமம்
 விசிஷ்டாயநமம்
 சிஷ்டக்ருதேநமம்
 சுசுயேநமம்
 ஸித்தார்த்தாயநமம்
 ஸித்தஸங்கல்பாயநமம்
 ஸித்திதாயநமம்
 ஸித்திலாதராயநமம்
 வ்ருஷாஹிணேநமம்
 வ்ருஷபாயநமம்
 விஷ்ணவேநமம்
 வ்ருஷபர்வணேநமம்
 வ்ருஷோதராயநமம்
 வர்த்தநாயநமம்
 வர்த்தமானாயநமம்
 விவிக்தாயநமம்
 ஸ்ருதிஸாகராயநமம்
 ஸுபுஜாயநமம்
 தூர்த்தராயநமம்
 வாக்மிநேநமம்
 மஹேந்த்ராயநமம்
 வஸுதாயநமம்
 வஸவேநமம்
 நைகரூபாயநமம்
 ப்ருஹத்ரூபாயநமம்
 சிபிவிஷ்டாயநமம்

1 'குரவேநம், குருதமாயநம்' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச.பா.

2 'வாசஸ்பதயே உதாரதியேநம்' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச.பா.

3 'விஸ்வத்ருஷேநம்' என்பது ச. பா.

4 'விஸ்வபுகேநம், விபவேநம்' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.

ஓம் ப்ரகாசநாயநமம்
 ஓஜஸ்தேதஜோத்யுதிதராயநமம்
 ப்ரகாசாத்மநேநமம்
 ப்ரதாபநாயநமம்
 ரித்தாயநமம்
 ஸ்பஷ்டாசூராயநமம்
 மந்த்ராயநமம்
 சந்த்ராம்சவேநமம்
 பாஸ்கரத்யுதயேநமம்
 அம்ருதாம்சூத்பவாயநமம்
 பானவேநமம்
 சசபிந்தவேநமம்
 ஸுரேஸ்வராயநமம்
 ஸுளஷ்தாயநமம்
 ஜகதஸ்ஸேதவேநமம்
 ஸத்யத்தரம்பராக்ரமாயநமம்
 பூத்பவ்யபவந்நாதாயநமம்
 பவநாயநமம்
 பாவநாயநமம்
 அநலாயநமம்
 காமக்நேநமம்
 காமக்ருதேநமம்
 காந்தாயநமம்
 காமாயநமம்
 காமப்ரதாயநமம்
 ப்ரபவேநமம் (ப.ந.00)
 யுகாதிக்ருதேநமம் (ச.ந.00)
 யுகாவர்த்தாயநமம்
 நைகமாயாயநமம்
 மஹாஸுநாயநமம்
 அத்ருஸ்நாயநமம்
 வ்யக்தநாயநமம்
 ஸஹஸ்ரஜிதேநமம்
 அநந்தஜிதேநமம்
 1 இஷ்டாய அவிசிஷ்டாயநமம்
 சிஷ்டேஷ்டாயநமம்
 சிகண்டிகேநமம்

ஓம் நஹுஷாயநமம்
 வ்ருஷாயநமம்
 க்ரோதக்நேநமம்
 2 க்ரோதக்ருதேநமம்
 கர்த்ரேநமம்
 விஸ்வபாஹவேநமம்
 மஹீதராயநமம்
 அச்யுதாயநமம்
 ப்ரதிதாயநமம்
 ப்ராணாயநமம்
 ப்ராணதாயநமம்
 வாஸவாநுஜாயநமம்
 அபாம்திதேநமம்
 அதிஷ்டாநாயநமம்
 அப்ரமத்தாயநமம்
 ப்ரதிஷ்டிதாயநமம்
 ஸ்கந்தாயநமம்
 ஸ்கந்ததராயநமம்
 தூர்யாயநமம்
 வரதாயநமம்
 வாயுவாஹநாயநமம்
 வாஸுதேவாயநமம்
 ப்ருஹத்பானவேநமம்
 ஆதிதேவாயநமம்
 புரந்தராயநமம்
 அசோகாயநமம்
 தாரணாயநமம்
 தாராயநமம்
 சூராயநமம்
 செளரயேநமம்
 ஜநேஸ்வராயநமம்
 அநுகூலாயநமம்
 ஸுதாவர்த்தாயநமம்
 பத்மிநேநமம்
 பத்மநிபேகஷ்ணாயநமம்
 பத்மநாபாயநமம்
 அரவிந்தாஷ்டாயநமம்

1 'இஷ்டாயநமம்: அவிசிஷ்டாயநமம்:' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.

2 'க்ரோதக்ருத்கர்த்ரேநமம்:' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா.

ஓம் பத்மகர்பாயநம்⁰
 சரீரப்ருதேநம்⁰
 மஹர்த்தயேநம்⁰
 ரித்தாயநம்⁰
 வ்ருத்தாத்மநேநம்⁰
 மஹாக்ஷாயநம்⁰
 கருடத்வஜாயநம்⁰
 அதுலாயநம்⁰
 ஸரபாயநம்⁰
 பீமாயநம்⁰
 ஸம்யஜ்ஞாயநம்⁰
 ஹவிரஹாயேநம்⁰ [நம்⁰
 ஸர்வலக்ஷண லக்ஷண்யாய
 லக்ஷமீவதேநம்⁰
 ஸமிதிஞ்ஜயாயநம்⁰
 விசக்ஷராயநம்⁰
 ரோஹிதாயநம்⁰
 மார்காயநம்⁰
 ஹேதவேநம்⁰
 தாமோதராயநம்⁰
 ஸஹாயநம்⁰
 மஹீதராயநம்⁰
 மஹாபாகாயநம்⁰
 வேகவதேநம்⁰
 அமிதாசநாயநம்⁰
 உத்பவாயநம்⁰
 சக்ஷாபநாயநம்⁰
 தேவாயநம்⁰
 ஸ்ரீகர்பாயநம்⁰
 பரமேஸ்வராயநம்⁰
 கரணாயநம்⁰
 காரணாயநம்⁰
 கர்த்தேநம்⁰
 விகர்த்தேநம்⁰
 கஹநாயநம்⁰
 குஹாயநம்⁰
 வயவஸாயாயநம்⁰
 வ்யவஸ் தானாயநம்⁰

ஓம் ஸம்ஸ்தானாயநம்⁰
 ஸ்தானாயநம்⁰
 த்ருவாயநம்⁰
 பரர்த்தேநம்⁰
 பரமஸ்பஷ்டாயநம்⁰
 துஷ்டாயநம்⁰
 புஷ்டாயநம்⁰
 சபேக்ஷணாயநம்⁰
 ராமாயநம்⁰
 விராமாயநம்⁰
 1 விரதாயநம்⁰
 மார்காயநம்⁰
 நேயாயநம்⁰
 நயாயநம்⁰ (ப. ச00)
 அநயாயநம்⁰ (ச. ச00)
 வீராயநம்⁰
 சக்திமதாம்ஸ்ரேஷ்டாயநம்⁰
 தர்மாயநம்⁰
 தர்மவிதுத்தமாயநம்⁰
 வைகுண்டாயநம்⁰
 புருஷாயநம்⁰
 ப்ராணாயநம்⁰
 ப்ராணதாயநம்⁰
 2 ப்ராணமாயநம்⁰
 ப்ருதவேநம்⁰
 ஹிரண்யகர்பாயநம்⁰
 சத்ருக்நாயநம்⁰
 வ்யாப்தாயநம்⁰
 வாயவேநம்⁰
 அதேதாக்ஷஜாயநம்⁰
 ருதவேநம்⁰
 ஸுதர்சநாயநம்⁰
 காலாயநம்⁰
 பரமேஷ்டிநேநம்⁰
 பரிக்ரஹாயநம்⁰
 உக்ராயநம்⁰
 ஸம்வத்ஸராயநம்⁰
 துக்ஷாயநம்⁰

1 'விரஜோமார்காயநம்' என்பதும் பாடம்.

2 'ப்ராணவ்யாயநம்' என்பது. ச. பா.

ஓம் விஸ்வராமாயநமஃ
 விஸ்வதக்ஷிணாயநமஃ
 விஸ்தாராயநமஃ
 ஸ்தாவரஸ்தாண்டீவநமஃ
 ப்ரமாணாயநமஃ
 பீஜாயாத்வயாயநமஃ
 அர்த்தாயநமஃ
 அநர்த்தாயநமஃ
 மஹாகோசாயநமஃ
 மஹாபோகாயநமஃ
 மஹாதநாயநமஃ
 அநிர்விண்ணாயநமஃ
 ஸ்தவிஷ்டாயநமஃ
 1 புவேநமஃ
 தர்மயூபாயநமஃ
 மஹாமகாயநமஃ
 நக்ஷத்ரநேமயேநமஃ
 நக்ஷத்ரிணேநமஃ
 சக்ஷமாயநமஃ
 சக்ஷாமாயநமஃ
 ஸமீஹநாயநமஃ
 யஜ்ஞாயநமஃ
 இஜ்யாயநமஃ
 மஹேஜ்யாயநமஃ
 க்ரதவேநமஃ
 ஸத்ராயநமஃ
 ஸதாங்கதயேநமஃ
 ஸர்வதர்கிணேநமஃ
 2 நிவ்ருத்தாத்மநேநமஃ
 ஸர்வஜ்ஞாயநமஃ
 ஜ்ஞானாயோத்தமாயநமஃ
 ஸுவாதாயநமஃ
 ஸுமுகாயநமஃ
 ஸுக்ஷ்மாயநமஃ
 ஸுகோஷாயநமஃ
 ஸுகதாயநமஃ

ஓம் ஸுஹ்ருதேநமஃ
 மகோஹராயநமஃ
 ஜிதக்ரோதாயநமஃ
 வீரபாஹீவநமஃ
 விதாரணாயநமஃ
 ஸ்வாபநாயநமஃ
 ஸ்வவசாயநமஃ
 வ்யாபிநேநமஃ
 நைகாத்மநேநமஃ
 நைககர்மக்ருதேநமஃ
 வத்ஸராயநமஃ
 வத்ஸலாயநமஃ
 வத்ஸிநேநமஃ
 ரத்தகர்பாயநமஃ
 தநேஸ்வராயநமஃ
 தர்மகுடேநமஃ
 தர்மக்ருதேநமஃ
 தர்மிணேநமஃ
 ஸதேநமஃ
 3 அக்ஷரஸ்தேநமஃ
 அஸதேநமஃ
 அஸதக்ஷராயநமஃ
 அவிஜ்ஞாத்ரேநமஃ
 ஸஹஸ்ராம்சவேநமஃ
 விதாத்ரேநமஃ
 க்ருதலக்ஷணாயநமஃ
 கபஸ்திநேமயேநமஃ
 ஸத்வஸ்தாயநமஃ
 ஸிம்ஹாயநமஃ
 பூதமஹேஸ்வராயநமஃ
 ஆதிதேவாயநமஃ
 மஹாதேவாயநமஃ
 தேவேசாயநமஃ
 4 தேவப்ருதேநமஃ
 குரவேநமஃ
 உத்தராயநமஃ

1 'அபுவேநமஃ' என்பது ச. பா.

2 'விமுக்தாத்மநேநமஃ' என்பது ச. பா.

3 'அஸதேநமஃ', 'க்ஷராயநமஃ', 'அக்ஷராயநமஃ' என்பது ச. பா.

4 'தேவப்ருத்குரவேநமஃ' என்று ஒன்றாகக்கொள்வது ச. பா.

ஓம் கோபதயேநமம்
 கோப்த்ரேநமம்
 ஜ்ஞாநகம்யாயநமம்
 புராதநாயநமம் (ப. ௫00)
 சரீரபூதப்ருதேநமம்
 போக்த்ரேநமம் (ச. ௫00)
 கபீந்த்ராயநமம்
 பூரி தக்ஷிணையநமம்
 லோமபாயநமம்
 அம்ருதபாயநமம்
 லோமாயநமம்
 புருஜிதேநமம்
 புருஸத்தமாயநமம்
 விநயாயநமம்
 ஜயாயநமம்
 ஸத்யஸந்தாயநமம்
 தாசார்ஹாயநமம்
 ஸாத்வதாம்பதயேநமம்
 ஜீவாயநமம்
 1 விநயித்ரேநமம்
 ஸாக்ஷிணேநமம்
 முசுந்தாயநமம்
 அமிதவிக்ரமாயநமம்
 அம்போநிதயேநமம்
 அநந்தாத்மநேநமம்
 மஹோததிஸ்யாயநமம்
 அந்தகாயநமம்
 அஜாயநமம்
 மஹார்ஹாயநமம்
 ஸ்வாபாவ்யாயநமம்
 ஜிதாமித்ராயநமம்
 ப்ரமோதநாயநமம்
 ஆநந்தாயநமம்
 நந்தநாயநமம்
 நந்தாயநமம்

ஓம் ஸத்யதர்மணேநமம்
 த்ரிவிக்ரமாயநமம்
 2 மஹர்ஷயேநமம்
 கபிலாசார்யாயநமம்
 க்ருதஜ்ஞாயநமம்
 மேதிநீபதயேநமம்
 த்ரிபதாயநமம்
 த்ரிதசாத்யக்ஷாயநமம்
 மஹாஸ்ருங்காயநமம்
 க்ருதாந்தக்ருதேநமம்
 மஹாவராஹாயநமம்
 தேநாவிந்தாயநமம்
 ஸுஷேணையநமம்
 கநகாங்கதிநேநமம்
 குஹ்யாயநமம்
 கபீராயநமம்
 கஹநாயநமம்
 குப்தாயநமம்
 சக்ரகதாதராயநமம்
 வேதஸேநமம்
 ஸ்வாங்காயநமம்
 அஜிதாயநமம்
 க்ருஷ்ணையநமம்
 த்ருடாயநமம்
 3 ஸங்கர்ஷணையநமம்
 அச்யுதாயநமம்
 வருணயநமம்
 வாருணயநமம்
 வ்ருக்ஷாயநமம்
 புஷ்கராக்ஷாயநமம்
 மஹாமநஸேநமம்
 பகவதேநமம்
 பகக்தேநமம்
 4 நந்திநேநமம்
 வநமாஸிநேநமம்

1 'விநயிதாஸாக்ஷிணேநமம்:' என்று ஒன்றாகக்கொள்வது ச. பா.

2 'மஹர்ஷயேகபிலாசார்யாயநமம்:' என்று ஒன்றாகக் கொள்வது ச. பா.

3 'ஸங்கர்ஷணையாச்யுதாயநமம்:' என்று ஒன்றாகக்கொள்வது. ச. பா.

4 'ஆநந்திநேநமம்:' என்பது ச. பா.

ஓம் ஹலாயுதாயநமம்
 ஆதித்யாயநமம்
 ஜ்யோதிராகித்யாயநமம்
 ஸஹிஷ்ணவேநமம்
 கதிஸத்தமாயநமம்
 ஸுதர்வநேநமம்
 கண்டபரசுவேநமம்
 தாருணாயநமம்
 த்ரவிணப்ரதாயநமம்
 1 திவிஸ்ப்ருசேநமம்
 2 ஸர்வத்ருசேநமம்
 வ்யாலாயநமம்
 3 வாசஸ்பதயேநமம்
 அயோநிஜாயநமம்
 த்ரிஸாம்நேநமம்
 ஸாமகாயநமம்
 ஸாம்நேநமம்
 நிர்வாணாயநமம்
 பேஷஜாயநமம்
 பிஷஜேநமம்
 ஸந்யாஸக்ருதேநமம்
 ஸமாயநமம்
 ஸாந்தாயநமம்
 நிஷ்டாயநமம்
 4 சாந்தயேநமம்
 பராயணாயநமம்
 சுபாங்காயநமம்
 சாந்திதாயநமம்
 ஸர்ஷ்ட்ரேநமம்
 குமுதாயநமம்
 குவலேசயாயநமம்
 கோஹிதாயநமம்
 கோபதயேநமம்

ஓம் கோபத்ரேநமம் (ப-கூ00)
 வருஷபசுஷாயநமம்
 வருஷப்ரியாயநமம்
 அநிவர்த்தினேநமம்
 நிவ்ருத்தாத்மநேநமம்
 ஸம்சேஷத்ரேநமம்
 சேஷமக்ருதேநமம்
 ஸிவாயநமம் (ச-கூ00)
 ஸ்ரீவத்ஸவசுஷேஸநமம்
 ஸ்ரீவாலாயநமம்
 ஸ்ரீபதயேநமம்
 ஸ்ரீமதாம்வராயநமம்
 ஸ்ரீதாயநமம்
 ஸ்ரீஸாயநமம்
 ஸ்ரீதிவாலாயநமம்
 ஸ்ரீநிதயேநமம்
 ஸ்ரீவிபாவநாயநமம்
 ஸ்ரீதராயநமம்
 ஸ்ரீகராயநமம்
 5 ஸ்ரேயஸ் ஸ்ரீமதேநமம்
 லோகத்ரயாஸ்ரயாயநமம்
 ஸ்வசூாயநமம்
 ஸ்வங்காயநமம்
 சதாநந்தாயநமம்
 நந்தயேநமம்
 ஜ்யோதிர்கணேஸ்வராயநமம்
 விஜிதாத்மநேநமம்
 6 விதேயாத்மநேநமம்
 ஸத்கீர்த்தயேநமம்
 சிந்நஸம்சயாயநமம்
 உதீர்ணயநமம்
 ஸர்வதச்சுஷூஷேநமம்
 அநீசாயநமம்

1 ' திவிஸ்ப்ருசேநமம்: ' என்பது ச. பா.

2 ' ஸர்வத்ருக்வ்யாலாயநமம்: ' என்று ஒன்றாகக்கொள்வது ச. பா.

3 ' வாசஸ்பதயேஅயோநிஜாயநமம்: ' என்று ஒன்றாகக்கொள்வது. ச. பா.

4 ' சாந்தயேநமம்: ' என்பது ச. பா.

5 ' ஸ்ரேயஸேநமம்: ', ' ஸ்ரீமதேநமம்: ' என்று இரண்டாகக்கொள்வது ச. பா.

6 ' அவிதேயாத்மநேநமம்: ' என்பது ச. பா.

ஓம் ஸாஸ்வதஸ்திராயநமம்

பூசயாயநமம்

பூஷணாயநமம்

பூதயேநமம்

1 அசோகாயநமம்

சோகநாசநாயநமம்

அர்ச்சிஷ்மதேநமம்

அர்ச்சிதாயநமம்

சும்பாயநமம்

விசத்தாத்மநேநமம்

விசோதநாயநமம்

அநிருத்தாயநமம்

அப்ரதிரதாயநமம்

ப்ரத்யும்நாயநமம்

அமிதவிக்ரமாயநமம்

காலநேமிநிக்கேநமம்

2 செளரயேநமம்

3 சூராயநமம்

சூரஜநேஸ்வராயநமம்

த்ரிலோகாத்மநேநமம்

த்ரிலோகேசாயநமம்

கேஸுவாயநமம்

கேஸிக்கேநமம்

ஹரயேநமம்

காமதேவாயநமம்

காமபாலாயநமம்

காமிகேநமம்

காந்தாயநமம்

க்ருதாகமாயநமம்

அநிந்தேத்யவபுஷேநமம்

விஷ்ணவேநமம்

விராயநமம்

அநந்தாயநமம்

தநஞ்ஜயாயநமம்

ஓம் ப்ரஹ்மண்யாயநமம் [நமம்]

4 ப்ரஹ்மக்ருத்ப்ரஹ்மணே

ப்ரஹ்மணேநமம்

ப்ரஹ்மவிவர்த்தநாயநமம்

ப்ரஹ்மவிதேநமம்

ப்ராஹ்மணயாயநமம்

ப்ரஹ்மிகேநமம்

ப்ரஹ்மஜ்ஞாயநமம்

ப்ராஹ்மணப்ரியாயநமம்

மஹாக்ரமாயநமம்

மஹாக்ரமணேநமம்

மஹாதேஜஸேநமம்

மஹேராகாயநமம்

மஹாக்ரதேவநமம்

மஹாயஜ்வநேநமம்

மஹாயஜ்ஞாயநமம்

மஹாஹவிஷேநமம்

ஸ்தவ்பாயநமம்

ஸ்தவப்ரியாயநமம்

ஸ்தேதாத்ராயநமம்

5 ஸ்துதாயநமம்

ஸ்தேதாத்ரேநமம்

ரணப்ரியாயநமம்

பூர்ணயநமம்

பூரயித்ரேநமம்

புண்யாயநமம்

புண்யகீர்த்தயேநமம்

அநாமயாயநமம்

மநோஜவாயநமம்

தீர்த்தகராயநமம்

வஸுரேதஸேநமம்

வஸுப்ரதாயநமம்

வஸுப்ரதாயநமம்

வாஸுதேவாயநமம் (ப-எ00)

1 'விசோகாயநமம்:' என்பது ச. பா.

2 'விராயநமம்:' என்பது ச. பா.

3 'செளரயேநமம்:' என்பது ச. பா.

4 'ப்ரஹ்மக்ருதேநமம்:' 'ப்ரஹ்மணேநமம்:' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.

5 'ஸ்துதயேநமம்:' என்பது ச. பா.

ஒம் வஸுவேநமம்
 வஸுமநஸேநமம்
 ஹவிஷேநமம்
 ஸத்ததயேநமம்
 ஸத்தக்ருதயேநமம் (ச-௭00)
 ஸத்தாயேநமம்
 ஸத்தூதயேநமம்
 ஸத்பராயணாயநமம்
 சூரஸேநாயநமம்
 யதுஸ்ரேஷ்டாயநமம்
 ஸந்நிவாஸாயநமம்
 ஸுயாமுநாயநமம்
 பூதாவாஸாயநமம்
 வாஸுதேவாயநமம்
 ஸர்வாஸுநிலயாயநமம்
 அநலாயநமம்
 தர்ப்பக்நேநமம்
 தர்ப்பத்யநமம்
 1 அத்தருப்தாயநமம்
 தூர்த்தராயநமம்
 அபராஜிதாயநமம்
 விஸ்வமூர்த்தயேநமம்
 மஹாமூர்த்தயேநமம்
 தீப்தமூர்த்தயேநமம்
 அமூர்த்திமதேநமம்
 அநேகமூர்த்தயேநமம்
 அவ்யக்தாயநமம்
 சதமூர்த்தயேநமம்
 சதாநாயநமம்
 2 ஏகாயநமம்
 3 நைகாயநமம்
 4 ஸாயநமம்
 வாயநமம்
 காயநமம்

ஒம் 5 கிமேநமம்
 6 யதேநமம்
 7 ததேநமம்
 பதாயாஹுத்தமாயநமம்
 லோகபந்தவேநமம்
 லோகநாதாயநமம்
 மாதவாயநமம்
 பக்தவத்ஸலாயநமம்
 ஸுவர்ணவர்ணாயநமம்
 ஹேமாங்காயநமம்
 வராங்காயநமம்
 சந்தநாங்கதிநேநமம்
 வீரக்நேநமம்
 விஷுமாயநமம்
 ஸூந்யாயநமம்
 க்ருதாஸிஷேநமம்
 அசலாயநமம்
 சலாயநமம்
 அமாநிநேநமம்
 மாநதாயநமம்
 மாந்யாயநமம்
 லோகஸ்வாமிநேநமம்
 8 த்ரிலோகத்ருதேநமம்
 ஸுமேதஸேநமம்
 மேதஜாயநமம்
 தந்யாயநமம்
 ஸத்யமேதஸேநமம்
 தராதராயநமம்
 தேஜோவ்ருஷாயநமம்
 த்யுதிதராயநமம் [நமம்
 ஸர்வஸுத்தர்ப்ருதாம்வராய
 ப்ரக்ரஹாயநமம்
 நிக்ரஹாயநமம்
 வ்யக்ராயநமம்

1 'தருப்தாயநமம்' என்பது ச. பா.

2 'ஏகஸ்மைநமம்' என்பது ச. பா.

3 'நைகஸ்மைநமம்' என்பது ச. பா.

4 'ஸவாயநமம்' என்று ஒன்றாகக்கொள்வது ச. பா.

5 'கஸ்மைநமம்' 6 'யஸ்மைநமம்' 7 'தஸ்மைநமம்' என்பன ச. பா.

8 'த்ரிலோகத்ருதேநமம்' என்பது ச. பா.

ஓம் நைகஸ்ருங்காயநமம்
 கதாக்கரஜாயநமம்
 சதுர்மூர்த்தயேநமம்
 சதுர்பாஹுவேநமம்
 சதுர்வ்யூஹாயநமம்
 சதுர்கதயேநமம்
 சதுராத்தமநேநமம்
 சதுர்பாவாயநமம்
 சதுர்வேதவிதேநமம்
 ஏகபதேநமம்
 ஸமாவர்த்தாயநமம்
 1 நிவ்ருத்தாத்தமநேநமம்
 துர்ஜயாயநமம்
 துரதிக்கரமாயநமம்
 துர்பபாயநமம்
 துர்கமாயநமம்
 துர்காயநமம்
 துராவாஸாயநமம்
 துராரிக்கேநமம்
 ஸுபாங்காயநமம்
 லோகஸாரங்காயநமம்
 ஸுதந்தவேநமம்
 தந்துவர்த்தநாயநமம்
 இந்தரகர்மணேநமம்
 மஹாகர்மணேநமம்
 க்ருதகர்மணேநமம்
 க்ருதாகமாயநமம்
 உத்பவாயநமம்
 ஸுந்தராயநமம்
 ஸுந்தாயநமம்
 ரத்தநாபாயநமம்
 ஸுலோசநாயநமம் (ப-அ00)
 அர்க்காயநமம்

ஓம் 2 வாஜஸநயேநமம்
 ஸ்ருங்கிணேநமம்
 ஜயந்தாயநமம்
 ஸர்வவிஜ்ஜயினேநமம் [ச-அ00
 ஸுவர்ணபிந்தவேநமம்
 அசேஷாப்யாயநமம் [நமம்
 ஸர்வவாகீஸ்வரேஸ்வராய
 மஹாஹ்ரதாயநமம்
 மஹாகர்த்தாயநமம்
 மஹாபூதாயநமம்
 மஹாநிதயேநமம்
 குமுதாயநமம்
 குந்தராயநமம்
 குந்தாயநமம்
 பர்ஜந்யாயநமம்
 3 பவநாயநமம்
 அநிலாயநமம்
 அம்ருதாஸாயநமம்
 அம்ருதவபுஷேநமம்
 ஸர்வஜ்ஞாயநமம்
 ஸர்வதேதாமுகாயநமம்
 ஸுலபாயநமம்
 ஸுவ்ரதாயநமம்
 ஸித்தாயநமம்
 4 சத்ருஜிச்சத்ருநாபநாயநமம்
 5 நயக்ரோதேதாதும்பராய
 அஸ்வத்தாயநமம் [நமம்
 சானுராரந்த்ரநிஷேதநாய
 ஸஹஸ்ரார்ச்சிஷேநமம் [நமம்
 ஸப்தஜிஹவாயநமம்
 ஸப்தைததேஸைநமம்
 ஸப்தவாஹநாயநமம்
 அமூர்த்தயேநமம்

1 'அநிவ்ருத்தாத்தமநேநமம்' என்பது ச. பா.

2 'வாஜஸநாயநமம்' என்பது ச. பா.

3 'பாவநாயநமம்' என்பது ச. பா.

4 'சத்ருஜிதேநமம்', 'சத்ருநாபநாயநமம்' என்று இரண்டாக்கீக்கொள்வது ச. பா.

5 'நயக்ரோதாயநமம்', 'உதும்பராயநமம்' என்று இரண்டாக்கீக்கொள்வது ச. பா.

ஓம் அநகாயநம்
 அசுந்த்யாயநம்
 பயக்ருதேநம்
 பயநாஸநாயநம்
 அணவேநம்
 ப்ருஹதேநம்
 க்ருசாயநம்
 ஸ்தூலாயநம்
 குண்ப்ருதேநம்
 நிர்குணாயநம்
 மஹதேநம்
 அத்ருதாயநம்
 ஸ்வத்ருதாயநம்
 ஸ்வாஸ்யாயநம்
 ப்ராக்வம்ஸாயநம்
 வம்ஸவர் தநாயநம்
 பாரப்ருதேநம்
 க்திதாயநம்
 யோகிநேநம்
 யோகீஸாயநம்
 ஸர்வகாமதாயநம்
 ஆஸ்ரமாயநம்
 ஸ்ரமணாயநம்
 ச்ஷாமாயநம்
 ஸுபர்ணாயநம்
 வாயுவாஹநாயநம்
 தநுர்தராயநம்
 தநுர்வேதாயநம்
 தண்டாயநம்
 தமயித்ரேநம்
 1 அத்தமாயநம்

ஓம் அபராஜிதாயநம்
 ஸர்வஸஹாயநம்
 நியந்த்ரேநம்
 2 நியமாயநம்
 3 யமாயநம்
 ஸத்வவதேநம்
 ஸாத்விகாயநம்
 ஸத்யாயநம்
 ஸத்யதர்ம பராயணாயநம்
 அபிப்ராயநம்
 ப்ரியார்ஹாயநம்
 அர்ஹாயநம்
 ப்ரியக்ருதேநம்
 ப்ரீதிவர் தநாயநம்
 விஹாயஸகதேபநம்
 ஜ்யோதிஷேநம்
 ஸுருசயேநம்
 4 ஹுதபுக்ஷிபவேநம்
 ரவயேநம்
 விரோசநாயநம்
 ஸூர்யாயநம்
 ஸவித்ரேநம்
 ரவிஸேனாயநம் [நம்
 5 அநந்தஹுதபுக்ஷேநம்
 ஸுகதாயநம்
 6 நைகதாயநம்
 அக்ரஜாயநம்
 அகிரிஷ்ணாயநம்
 ஸதாமர்ஷிணேநம்
 லோகாதிஷ்டாநாயநம்
 அத்தபுதாயநம்

1 'தமாயநம்' என்பது ச. பா.

2 'அநியமாயநம்' என்பது ச. பா.

3 'அயமாயநம்' என்பது ச. பா.

4 'ஹுதபுக்ஷேநம்', 'விபவேநம்' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச. பா.

5 'அநந்தாயநம்', 'ஹுதபுக்ஷேநம்', 'பேரக்த்ரேநம்' என்று மூன்றாகக் கொள்வது ச. பா.

6 'நைகஜாயநம்' என்பது ச. பா.

ஓம் ஸநாதே தீநமம்
 ஸநாதநதமாயநமம்
 கபிலாயநமம்
 1 கபயே அப்யயாய
 [நமம் (ப. ச. ௧00)
 ஸ்வஸ்திதாயநமம்
 ஸ்வஸ்திக்ருதே நமம்
 2 ஸ்வஸ்திநே நமம்
 ஸ்வஸ்திபுஜே நமம்
 ஸ்வஸ்திதக்ஷிணாயநமம்
 அரெளதர்நாயநமம்
 குண்டலினேநமம்
 சக்ரினேநமம்
 விக்ரமினேநமம்
 ஊர்ஜிதசாஸநாயநமம்
 ஸப்தாதிகாயநமம்
 ஸப்தஸஹாயநமம்
 ஸிஸிராயநமம்
 ஸர்வீகராயநமம்
 அக்ரூராயநமம்
 பேசலாயநமம்
 தக்ஷாயநமம்
 தக்ஷிணாயநமம்
 க்ஷமிணம்வராயநமம்
 வித்வத்தமாயநமம்
 வீதபாயநமம்
 புண்யஸ்ரவணகீர்த்தநாயநமம்
 உத்தாரணாயநமம்
 துவக்ருதிக்ருதேநமம்
 புண்யாயநமம்
 துஸ்ஸ்வப்நராஸநாயநமம்
 வீரக்ருதேநமம்
 ரக்ஷணாயநமம்
 3 ஸந்தாயநமம்
 ஜீவநாயநமம்
 பர்யவஸ்திதாயநமம்

ஓம் அநந்தரூபாயநமம்
 அநந்தஸ்ரீயேநமம்
 ஜிதமந்யேவநமம்
 பயாபஹாயநமம்
 சதுரஸ்ராயநமம்
 கபிராத்மநேநமம்
 விதிஸாயநமம்
 வ்யாதிஸாயநமம்
 திஸாயநமம்
 அநாதயேநமம்
 புவேபுவேநமம்
 லக்ஷ்மயேநமம்
 ஸுவீராயநமம்
 ருசிராங்கதாயநமம்
 ஜநநாயநமம்
 ஜநஜந்மாதயேநமம்
 பீமாயநமம்
 பீமபராக்ரமாயநமம்
 ஆதாரநிலயாயநமம்
 4 தாத்ரேநமம்
 புஷ்பஹாஸாயநமம்
 ப்ரஜாகராயநமம்
 ஊர்த்வகாயநமம்
 ஸத்பதாசாராயநமம்
 ப்ராணதாயநமம்
 ப்ராணவாயநமம்
 பணாயநமம்
 ப்ரமாணாயநமம்
 ப்ராணநிலயாயநமம்
 5 ப்ராணத்ருதேநமம்
 ப்ராணஜீவநாயநமம்
 தத்வாயநமம்
 தத்வவிதேநமம்
 ஏகாத்மநேநமம்
 ஜந்மபிருத்புஜராதிகாயநமம்
 பூர்புவஸஸ்வஸ்தரவேநமம்

1 'கபயேநமம்;' 'அப்யயாயநமம்;' என்று இரண்டாகக் கொள்வது ச.பா.

2 'ஸ்வஸ்தயே நமம்;' என்பது ச. பா. 3 'ஸத்ப்யோநமம்;' என்பது ச. பா.

4 'அதாத்ரேநமம்;' என்பது ச. பா. 5 'ப்ராணப்ருதேநமம்;' என்பது ச.பா.

ஓம் தாராயநமஃ
 ஸவித்ரேநமஃ
 ப்ரபிதாமஹாயநமஃ
 யஜ்ஞாயநமஃ
 யஜ்ஞபதீயநமஃ
 யஜ்வநேநமஃ
 யஜ்ஞாகாயநமஃ
 யஜ்ஞவாஹநாயநமஃ
 யஜ்ஞப்ருதேநமஃ
 யஜ்ஞக்ருதேநமஃ
 யஜ்ஞிகேநமஃ
 யஜ்ஞபுஜேநமஃ
 யஜ்ஞஸாதநாயநமஃ
 யஜ்ஞாந்தக்ருதேநமஃ
 யஜ்ஞகுஹ்யாயநமஃ
 அந்நாயநமஃ
 அந்நாதாயநமஃ

ஓம் ஆத்மயேநீநீயநமஃ
 ஸவயம்ஜாதாயநமஃ
 வைகாநாயநமஃ
 ஸாமகாயநாயநமஃ
 தேவகீநந்தநாயநமஃ
 ஸரஷ்ட்ரேநமஃ
 ஷிதீசாயநமஃ
 பாபநாஸநாயநமஃ
 ஸங்கப்ருதேநமஃ
 நந்தகீநேநமஃ
 சக்ரிணேநமஃ
 ஸார்ங்கதந்வநேநமஃ
 கதாதராயநமஃ
 ரதாங்கபாணீயநமஃ
 அசேஷாப்யாயநமஃ
 ஸர்வப்ரஹ்ரணயுதாயநமஃ

(ப. ச. ௧000.)

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமாவளி
 ஸமாப்தா.

பஞ்சாயுத ஸ்தோத்ரம்.

ஸ்புரத் ஸஹஸ்ரார சிகாத்தி தீவ்ரம்
ஸுதர்ஸநம் பாஸ்கர கோடி துல்யம் |
ஸுரத்விஷாம் ப்ராண விநாசி விஷ்டேணு:
சக்ரம் ஸதாடஹம் சரணம் ப்ரபத்யே ||

க

விஷ்டேணுர் முகோத்தாடநில பூரி தஸ்ய
யஸ்யத்வனிர் தானவ தர்ப்பஹந்தா |
தம்பாஞ்சஜன்யம் சசிகோடிசுப்ரம்
சங்கம் ஸதாடஹம் ஸரணம்ப்ரபத்யே ||

உ

ஹிரண்மயீம் மேரு ஸமானஸாராம்
கௌமோதகீம் தைத்ய குலைகஹந்தீம் |
வைகுண்டவாமாக்ர கராபிம்ருஷ்டாம்
கதாம் ஸதாடஹம் சரணம்ப்ரபத்யே ||

ங

ரகேஷாடஸுராணாம் கடினோக்ரகண்டச்
சேதக்ஷரச்சோணித திக்ததாரம் |
தம்நந்தகம்நாம ஹரேஃ ப்ரதிப்தம்
கட்கம் ஸதாடஹம் சரணம் ப்ரபத்யே ||

ச

யஜ்ஜ்யாநிநாத ஸ்ரவணாத்ஸுராணாம்
சேதாம்ஸிநிர்முத்த பயாநிஸத்யஃ |
பவந்திதைத்யாடசனி பாணவர்ஷி
சார்ங்கம் ஸதாடஹம் சரணம்ப்ரபத்யே ||

ரு

இமம்ஹரேஃ பஞ்சமஹாயுதனாம்
ஸ்தவம்படேத் யோடநுதினம் ப்ரபாதே |
ஸமஸ்ததுக்காநி பயாநிஸத்யஃ
பாபாநிநஸ்யந்தி ஸுகாநிஸந்தி ||

க

வனே ரணே சத்ருஜலாக்னிமத்யே
யத்ருச்சயாடத பத்ஸு மஹாபயேஷு: |
இதம்படந்ஸ்தோத்ர மநாகுலாத்மா
ஸுகீபவேத்தக்ருத ஸர்வரக்ஷஃ ||

எ

இதி பஞ்சாயுதஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ த்வாதசநாம பஞ்சரம்.

புரஸ்தாத் கேசவஃபாது சக்ரீ ஜம்பூநதப்ரபஃ பப்சாந் நாராயணஃ சங்கீ நீலஜீமுத ஸந்சிபஃ	க
இந்தீவர தளஸ்யாமோ மாதவோர்த்வம் கதாதரஃ கோவிந்தோ தக்ஷிணைபார்ஸ்வே தந்வீ சந்த்ரப்ரபோ மஹாந்	உ
உத்தரே ஹஸப்ருத்விஷ்ணுஃ பத்மகிஞ்ஜல்க ஸந்சிபஃ ஆக்நேய்யாம் அரவிந்தாபோ முஸலீ மதுஸூதநஃ	ங
த்ரிவிக்ரமஃ கட்கபாணிர் நிர்ருத்யாம் ஜ்வலநப்ரபஃ வாயவ்யாம் வாமநோ வஜ்ரீ த்ருணாதித்ய தீப்திமாந்	ச
ஐஸாந்யாம் புண்டரீகாபஸ் ஸ்ரீதரஃ பட்டஸாயுதஃ வித்யுத்ப்ரபோ ஹ்ருஷீகசஃ ஸபாஹ்பாந்திசு முத்கரீ	ரு
ஹ்ருத்பத்மே பத்மநாபோ மே ஸஹஸ்ரார்க்க ஸமப்ரபஃ ஸர்வாயுதஸ் ஸர்வசக்திஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வதோமுகஃ	க்
இந்த்ரகோபக ஸங்காசஃ பாசஹஸ்தோட்பராஜிதஃ ஸபாஹ்யாப்யந்தரம் தேஹம் வ்யாப்ய தாமோதரஸ் ஸ்திதஃ	எ
ஏவம் ஸர்வத்ர மச்சித்ரம் நாமத்வாதச பஞ்சரம் ப்ரவிஷ்டோடஹம் நமேகிஞ்சித் பராமஸ்தி கதாசந்	அ
பயந்நர்ஸ்தி கதாசந ஓம்நமஇதி	
ஆபதா மபஹர்த்தாரம் தாதாரம் ஸர்வஸம்பதாம் லோகாபிராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோபூயோ நமாம்யஹம்	ஈ
ஆர்த்தநா மார்த்திஹந்தாரம் பீதானாம் பீதிநாசநம் த்விஷ்தாம் காலதண்டம் தம் ராமசந்த்ரம் நமாம்யஹம்	ஊ
நமஃகோதண்ட ஹஸ்தாய ஸந்தீக்ருத ஸராயச கண்டிதாடகில தைத்யாய ராமாயாடபந் நிவாரிணே	கக
அக்ரதஃ ப்ருஷ்டதஸ்சைவ பார்ஸ்வதஸ்ச மஹாபலிள ஆகர்ணபூர்ண தந்வாநிள ரகேஷ்தாம் ராமலக்ஷ்மணிள	கஉ
ஸந்நத்தஃ கவசீ கட்கீ சாப பாணதரோ யுரா கச்சந் மமாடகரதோ நித்யம் ராமஃபாது ஸலக்ஷ்மணஃ	கங

அச்யுதாநந்த கோவிந்த நாமோச்சாரண பேஷஜாத் நய்யந்தி ஸகலா ரோகாஸ் ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம்	கச
ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்ய முத்ருத்ய புஜமுச்யதே வேதாச்சாஸ்த்ரம் பரந்நாஸ்தி நதைவம் கேசவாத்பரம்	கரு
சரீரே ஜர்ஜரீபூதே வ்யாநிக்ரஸ்தே களேபரே ஒளஷதம் ஜாஹநவீதோயம் வைத்யோ நாராயணோஹரி	கக
ஆலோட்ய ஸர்வசாஸ்த்ராணி விசார்யச புந்புநம் இதமேகம் ஸு.விஷ்பந்நம் த்யேயோ *நாராயணோஹரி	கௌ
காயேநவாசா மனஸேந்திரியைர்வா புத்யாடதம்நாவா ப்ரக்ருதேஸ் ஸ்வபாவாத் சுரோமி யத்ய த்ஸகலம்பரஸ்மை நாராயணயேதி ஸமர்ப்பயாமி	கஅ
யதக்ஷா பதப்ரஷ்டம் மாத்ராஹீனந்து யத்பவேத் தத்ஸர்வம் க்ஷம்யதாம்தேவ நாராயண நமோடஸ்துதே	ககூ
விஸர்க பிந்துமாத்ராணி பதபாதாக்ஷராணிச ந்யூநாநி சாடகிரிக்தாநி க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தமம் ஓம் தத்ஸத்	உ0

இதி த்வாதசநாமபஞ்ஜரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஹரி : ஓம்

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம்

க. [சுக்லாம் பரதரம்.....ஸ்ரீவஷிக்கோபசாந்தயே]

(இதன்பொருள்) 1 வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்தவரும் சந்திரன்போன்ற திருமேனிக் காந்தியுள்ளவரும், நான்கு திருக்கரங்களையுடையவரும், தெளிவான திருமுகமண்டலத்தை யுடைய வருமான ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவை எல்லா இடையூறுகளும் நீங்குதற்காக ஒருவன் தியானிக்கக்கூடவன். (என்பது)

உ. [யஸ்ய த்விரதவக்த்ராத்யா:.....தமாஸ்யே]

(இ-ள்) கஜானனர்முதலான ஸூற்றுக்கணக்கானவர் எவருடைய ஸபையோர்களாயிருந்து எப்பொழுதும் இடையூறுகளை நீக்குகின்றனரோ அந்த விஷ்வக்ஸேனரை நான் சரணம் அடைகிறேன்.

ங. [வ்யாஸம்.....தபோநிதிம்]

(இ-ள்) வஸிஷ்டமஹரிஷியின் ப்ரபௌதாரும், சக்தி மஹரிஷியின் பௌத்திராரும், பராசரமஹரிஷியின் புத்திராரும், சுகமஹரிஷிக்குப் பிதாவும், தோஷமில்லாதவரும், தவங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமுமான ஸ்ரீ வ்யாஸரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (எ-து)

ச. [வ்யாஸாயவிஷ்ணுரூபாய.....நமோநம:]

(இ-ள்) வ்யாஸரே விஷ்ணுவே விஷ்ணுவே வ்யாஸரே என்று சொல்லும்படியானவரும் வஸிஷ்ட வம்சத்தில் தோன்றியவரும் ப்ரம்மநிகியுமான அவருக்கு நமஸ்காரம். ப்ரம்மம்=தவம்; வேதம்.

ரு. [அவிகாராயசத்தாய.....ஸ்ரீவஜிஷ்ணவே]

(இ-ள்) நிரவிகாரரும் சத்தரும் நித்யரும் பரமாத்மாவும் எப்பொழுதும் ஒரேரூபமான திருமேனியையுடையவரும் ஸகலத்தையும் ஜயிக்கும் தன்மையருமான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரம்.

கூ. [யஸ்ய ஸ்மரண மாத்ரேண.....ப்ரபவிஷ்ணவே]

(இ-ள்) எவரை நினைத்தமாத்ரீரத்தில் ஜனன முதலான ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து ஒருவன் விடுபடுவதே ஸர்வசக்தரும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவுமான அவருக்கு நமஸ்காரம். (எ-து)

1 இதற்கு விக்கேஸ்ரவர பரமாகவும் பொருள் கூறுவது உண்டு. அப்பொழுது, 'விஷ்ணு = வியாபகர்' என்றும், 'ப்ரஸன்னவதனம் = யானைமுகம்போன்ற திருமுகமுள்ளவர்' என்றும் பொருள்கூறுவர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீசங்கர பாஷ்யத்தின் உபோத்காதச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்தோத்ரம்.

*ஸச்சிதானந்தரூபாய கிருஷ்ணாயாக்லிஷ்டகாரிணே |
நமோவேதாந்தவேத்யாய குரவே புத்திலாக்ஷிணே || ௧ ||

(இதன் பொருள்) ஸச்சிதானந்த ரூபியும், க்லேசகிவிருத்தி யைச் செய்கின்றவரும், வேதாந்தம் ஒன்றினால் மட்டும் அறியத்தக்க வரும், குருரூபியும், புத்திக்குச் சாக்ஷியுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவா னுக்கு நமஸ்காரம். (என்பது)

‘ஸச்சிதானந்தரூபி’ என்றதனால் சுத்தஸ்வரூபியும், 1 ‘க்லேச கிவிருத்தியைச் செய்கின்றவர்’ என்றதனால் ஜகத்ஸிருஷ்டிகர்த்தா வும், ‘குருரூபி’ என்றதனால் குருவும், ‘புத்திக்குச்சாக்ஷி’ என்றத னால் 2 ப்ரத்யகாத்மாவும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை என்பது விளங்கும்.

1 க்லேசம் ஐந்து; அவை: அவித்தை, அஸ்யிதை, ராகம், த்வேஷம், அபிரிவேசம் என்பன. இவற்றின் விவரத்தை ஆரியமத ஸம்வர்த்தனி பத் ராதிர்பர், ப்ரம்மஸ்ரீ, கடலங்குடி, நடேசசாஸ்திரிகள் அவர்களுடைய பாதஞ் சல யோகஸூத்ரம், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, 95-வது முதலிய பக்கங் களில் காண்க.

2 ப்ரத்யகாத்மா உவெளியிலுள்ள தேஹேந்திரியாதிகளைக்காட்டி லும் மாறாசப் பிரகாசிப்பதனாலும், தனது ஸ்வரூபத்தை மறைப்பதுபற் றித் தனக்குப் பிரதிஊலமானவையும் தன்னிடத்து ஆரோபிக்கப்பட்ட வையுமான அவியாதிகளையும் பிரகாசப்படுத்துவதனாலும், தேஹேந்திரி யாதி அத்யாஸத்தை அடியோடு விலக்கிக்கொள்வதனாலும், ‘ப்ரத்யக்’ என்பதற்கு, ‘சுத்தஜீவதத்வம்’ என்பது பொருள்.

வ்யாஸருக்கு வணக்கம்.

க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் ஸர்வபூதஹிதே ரதம் |
வேதாப்ஜபாஸ்கரம் ஸ்ரீதே சமாதிரிலயம் முசிம் || ௨ ||

(இ-ள்) எல்லா உலகங்களின் நன்மையிலும் ஊக்கமுள்ளவரும், வேதங்களென்னும் தாமரைகளுக்கு ஸூர்யனும், சாந்தி முதலான குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமாகிய கிருஷ்ணத்வைபாயனரென்னும் வ்யாஸமுனிவரை வணங்குகிறேன். (எ-து)

*இந்த ஸ்லோகத்தையும் பின்வரும் ஸ்லோகங்களையும், இந்துலின் முதலில் ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்தில் காண்க (பக்கம், 41-42).

பாஷ்யம்சேய்த காரணமும் பயனும்.

ஸஹஸ்ரமூர்த்தேஃ புருஷோத்தமஸ்ய
ஸஹஸ்ரநேத்ராநந பாதபாஹோஃ|
ஸஹஸ்ரநாட்யநாம் ஸ்தவநம்பரசஸ்தம்
நிருச்யதே ஜன்மஜராதிசார்த்தயை || ௩ ||

(இ-ள்)* ஆயிரம் மூர்த்திகளை யுடையவரும், ஆயிரம் கண்களும் ஆயிரம் முகங்களும் ஆயிரங்கால்களும் ஆயிரம் தோள்களுமுடைய வருமான புருஷோத்தமருடைய இந்தச் சிறந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரமானது பிறப்பு மூப்பு முதலியவை நிவிருத்தியாவதன் பொருட்டு விபாக்யானம் செய்யப்படுகிறது. (எ-து)

வைஷம்பாயனர் ஜன்மேஜயரைப் பாரீந்துஷி கோல்லலானு:—

[ஸ்ருத்வாதர்மார்.....அப்பயாஷத]

விஷ்ணுஸுகம் மோக்ஷஸுகம் இவற்றின் உத்பத்திக்குக் காரணமானவையும், விதிவாக்கியங்களால் அறிவிக்கப்படுகின்றவையுமான தர்மங்களையும் பாபக்ஷயத்திற்குக் காரணமான தர்மஹஸ்யங்களை யும் முழுதும் கேட்டபின்னர், யுதிஷ்டிரர், சந்தனுபுத்ரரான பீஷ்மரைத் திரும்பவும் கேட்கலானார்.

1 'முழுதும் கேட்டபின்னர், திரும்பவும் கேட்கலானார்' என்றதனால், 'நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும் லாதனமானதும் எளிதில் அடையக் கூடியதும் அற்பமுயற்சியுள்ளதும் பெரும்பயனுள்ளதுமான ஒன்று இது காரும் சொல்லப்படவில்லை' என்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது.

யுதிஷ்டிரர் வினவுகிறார் :—

[கிமேகம்.....பந்தநாத]

முதலாவது வினா:—அறிவுக்குக் காரணமான ஈபதினான்குவித யாஸ்தானங்களிலும் சிறந்தவராகக் கூறப்படும் கடவுள் யார்?

இரண்டாவது வினா:—யாவரும் எதனது ஆஜ்ஞையால் ப்ரவ்ருத்திக்கின்றனரோ, எதனது ஸ்வரூபத்தை அறிந்து அனுபவித்த பின்னர், ஹ்ருதயகர்ந்தி (=மூல அஜ்ஞானமும் காரணங்களும்)

* ஆயிரம் என்பது உபலக்ஷணம்; 'எண்ணில்லாதவை' என்பது பொருள்.

† 'லோகே' என்பது மூலம்; ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை அறிவதற்குக்காரணமான வித்யாஸ்தானங்கள் என்பது பொருள். வித்யாஸ்தானம் கசு; அவையாவன:—வேதம் ச, வேதாங்கம் சு, மீமாம்ஸா க, ந்யாபசாஸ்த்ரம் க, தர்மசாஸ்திரம் க, புராணம் க.

அழிந்துவிடுகிறதே தா, எதைப்பற்றிய அறிவு ஒன்றினால்மட்டும் ஆனந்த ரூபமானமோக்ஷமானது அடையப்படுகிறதோ, எதனை அறிந்தவன் வேறு ஒன்றனிடமிருந்தும் பயத்தைஅடைகிறதில்லையோ, எதில் ப்ர வேசித்தவனுக்குத் திரும்பவும் பிறவியில்லையோ, எதனது அறிவினால் அதுவாகவே ஆகின்றனவே, எதைத்தவிர மனிதனுக்கு வேறுவழி இல்லையோ, அப்படிப்பட்ட மேலான வித்யாஸ்தானத்திற் கூறப்பட்டதும் சிறந்ததுமான ஒரே இடம் எது?

மூன்றாவது வினா:—எந்தக் கடவுளைத் 1 துதிக்கின்ற டனிதர்கள் (2 ஸ்வர்க்கமோக்ஷ ரூபமான சிறந்தபலனை அடைவார்?)

1 துதித்தலாவது அவரிடத்துள்ள குணத்தைக் கூறுதல்.

2 'ப்ரார்த்தயுர்மாநவா:சபம்' என்பதை இங்கும் கூட்டுக.

நான்காவது வினா:—எந்தக் கடவுளை 3 அர்ச்சிக்கின்ற * மனிதர்கள் ஸ்வர்க்க மோக்ஷரூபமான சிறந்த பலனை அடைவார்?

3 அர்ச்சனை, சரீரத்தால் செய்வதும் மனத்தாற் செய்வது மென இருவகைப்படும்.

ஐந்தாவது வினா:—முன்னர்க் கூறிய லக்ஷணம்அமைந்த எந்தத் தர்மம் எல்லாத் தர்மங்களுள்ளும் மிகச் சிறந்ததென்பது உங்களுடைய கொள்கை?

ஆறாவது வினா:—பிறத்தலை இயற்கையாகவுடைய 4 ஜந்துவானது, ஜபிக்கவேண்டியதான எதை 5 ஜபிப்பதனால் 6 ஜன்மம் அதன் காரணமான அவித்தை ஆகிய இவற்றால் ஏற்பட்ட பந்தத்தினின்றும் 7 விடுபடும்? என வினவினார்.

4 ஜந்து:—பிறப்புள்ளது; பிராணி என்பது பெர்ருள். 'ஜந்து:' என்றதனால், ஜபம் அர்ச்சனை ஸ்துதி இவற்றிற்கு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அவ்வாற்தகுதிக்குஏற்ப உரிமை உண்டென்பது குறிப்பிக்கப்படுகிறது.

5 ஜபம் மூன்றுவகைப்படும். அவை, பிறர் கேட்கும்படி உச்சரித்தலாகிய உச்சம், தனக்கும் அருகிலுள்ளவருக்கும் கேட்கும்படி உச்சரித்தலாகிய உபாம்சு, மந்திர அக்ஷரங்களை மனத்திற்கொண்டு அவைகளை ஆவிருத்தி செய்தலாகிய மாணஸம் என்பன. [இவற்றில், முன்னுள்ளதைக் கூட்டிலும் பின்னுள்ளது சிறந்தது என்பர்.]

* 'மாநவா:' என்பது மூலம், 'மநுஸுதா:' என்பது பாஷ்யத்திலுள்ள சொல். முழுமுதற் கடவுளே 'மனு' என்னப்படுவர். அவர்மரபில் உதித்தவர்கள் அவரைப் போற்றுவதில் இவர்களுடைய பிறப்பும் அறிவும் பயனற்றவை என்பது குறிப்பு.

6 ஜன்மம் என்றதனால் அவித்தை காரணமாக உண்டாகும் ஜராமரணம் முதலியனவும் கொள்ளப்படும்.

7 'முச்சயதே' (=விடுபடுகிறது) என்றதனால், மற்றப்பலன்களையும் அடைதலும் மற்றப் பலன்களைக்காட்டிலும் மோக்ஷரூபமான பலனே சிறந்ததென்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்டன.

இப்படி ஆறு கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அவற்றள், இறுதியிலுள்ள ஆறாவது கேள்விக்கு விடையளிக்கப்படுகிறது.

i ஸ்ரீ பீஷ்மர் விடையளிக்கலானார்:—

1 இவர், உட்பகை வெளிப்பகைகளுக்கெல்லாம் அச்சத்தை உண்டிபண்ணுகிறவர்; அல்லது, எல்லாப்பிரானிகளின் உட்பகை வெளிப்பகைகளுக்கும் அச்சத்தை உண்டிபண்ணுகிறவர்; மோக்ஷதர்ம முதலிய உபதேசங்களை வெளியிட்டவர்; எல்லாம் அறிந்தவர்.

[ஜகத்ப்ரபும்.....ஸததேதாத் திதௌ]

ஆறாவது வினாவிற்குவிடை:—ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான உலகத்திற்குள்வாமியும் (=நியாமகனும்), டிரம்மாதிடேவருக்கும்தேவனும், இடத்தாலும் காலத்தாலும் வஸ்துவாலும் அளவிட முடியாதவனுமான 2புருஷோத்தமனை ஸஹஸ்ரநாமங்களினால் துதித்துக்கொண்டு, சிறிதும் சோர்வில்லாமல் அவ்விஷயத்தில் இடைவிடாது முயலும் 3புருஷன் 4 எல்லாவிதத் துக்கத்திலிருந்தும் நீங்கினவனாகிறான்.

2க்ஷராக்ஷரங்களான காரிய காரணங்களைக் காட்டிலும் மேலானவனென்பது. 3 சரீரத்தில் சயனிப்பவன்; முன்னரே எங்கும் நிறைந்துள்ளவன்; பூர்ணன் என்பது.

4 'ஸர்வதுக்காதிகோ பவேத்' என்பதை இங்கும் கூட்டுக.

[தமேவசார்ச்சயந்.....தமேவச]

நான்காவதுவினாவிற்குவிடை:—நாசமற்றவனான அந்தப் புருஷனையே எல்லாக்காலங்களிலும் 5 பக்திபுடன் ஆர்ச்சிக்கின்றவனும், அவனையே (எக்காலங்களிலும்) பக்திபுடன் 6 தியானம் செய்ய

5தான்செய்யும் காரியம்யாவும் அவரைப்பற்றினவாகவே இருக்கும்படி செய்தலே பஜனம்என்றும் பக்திஎன்றும் சொல்லப்படும்.

6 'மானவிகமாகப் பூஜிப்பவன்' என்பதுபொருள். இங்கு ஸ்துதி, நமஸ்காரம் என்பன தியானித்தலாகிய பூஜையின் அங்கமான ஸ்தோத்திரம் நமஸ்காரம் இவற்றைக்குறிக்கும்.

கின்றவனும் துதிக்கின்றவனும் முன்கூறிய பக்தியுடன் நமஸ்கரிக்கின்றவனுமான யஜமானன் (எல்லாத் துக்கத்தையும் கடந்தவனாகிறான்.) அல்லது, மெய்யினாலும் மனத்தினாலும் அவனையே அர்ச்சிப்பவனும் 1 எல்லாத் துக்கத்தையும் கடந்தவனாகிறான். அதனுடன், இயற்கையாகவே தியானம் ஸ்தோத்திரம் நமஸ்காரம் இவற்றைச் செய்யும் அதிகாரியும் (எல்லாத் துக்கத்தையும் கடந்தவனாகிறான்.)* என்றமாம்.

1 'ஸர்வதுக்காதிகோ பவேத்' என்பதை இங்கும் கூட்டுக.

[அநாதி நிதனம்.....ஸர்வதுக்காதிகோபவேத்.]

மூன்றாவது வினாவிற்கு விடை:— 2 உத்பத்திராசமற்றவரும், எங்கும் நிறைந்தவரும், காணப்படும் எல்லாப்பதார்த்தங்களுக்கும் நியந்தாக்களான பிரம்மாதிகளுக்கும் நியந்தாவும், காணப்படும் பதார்த்தங்களையும் தமது பிரதாசத்தால் பிரகாசப்படுத்துபவருமான அவரை, இடைவிடாது துதிப்பவன் † ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதெய்விகம் ஆதிபௌதிகம் என்னும் துக்கங்களைக்கடந்தவனாகிறான்.

2 'அநாதிநிதனம்' = '† உட்பாவ விகார சூன்யம்'

திரும்பவும், துதிக்கத்தக்க அவரையே அடைமொழியால் விளக்குகிறார்.

* [இதில் முற்பகுதியால், ஒருபகவத்க்ரஹத்தை யமைத்துப் புஷ்பாதிகளால் அர்ச்சித்தும் அம்மூர்த்தியையே தியானித்தும்வருபவனென்றும், பிற்பகுதியால் விக்ரஹத்தை அமைத்துக்கொள்ளாவிடினும் எச்சமயத்திலும் தியானம், துதி, நமஸ்காரம் இவற்றைச் செய்பவனென்றும் வேறுபாடு கூறியபடி; ஆகவே, அவ்விருவருமே எல்லாத் துக்கத்தையும் கடக்கிறார்கள் என்பது பாஷ்யத்தின் கருத்து.]

† பாவ விகாரங்கள்: க. மறைந்திருத்தல், உ. வெளிவருதல், ஈ. ஒங்கி வளர்தல், ச. வளர்தலின் முடிவையடைதல், ங. தேயஆரம்பித்தல், ஈ. முற்றும் தேய்ந்துவிடல் எனப் பொருள்களுக்கு இயற்கையாகவுள்ள ஆறுவித விகாரமுமாம். 'ஜாயதே, அஸ்தி, வர்ததே, விபரிணமதே, அபகூநீ யதே, நஸ்யதி' என்பது யர்ஸ்கர் நிருத்தி. அஸ்தி = முன் மறைந்திருத்தது.

‡ ஆத்யாத்மிகம் = தேகத்திலுண்டாகும் பிணி முதலியன. ஆதிதெய்விகம் = மழை காற்று இடி முதலியன. ஆதிபௌதிகம் = தேன் பாம்பு முதலிய பிராணிகளால் உண்டாகும் துன்ப முதலியன; இவை தாபத்ரயம் எனப்படும்.

[பிரம்மண்யம்.....பவோ த்பவம்]

1 பிரம்மண்யமும், எல்லாத்தர்மங்களையும் அறிந்தவரும், தமது சக்தியனுபவசத்தால் லோகங்களுக்குக் கீர்த்தியைப் பெருக்குகின்றவரும், 2 லோகநாதரும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருப்பவரும் உண்மையில் நிலைத்துள்ளவரும், எல்லாஉயிர்க்குப் பஸுகதுக்கானுபவத்தைத் தருபவருமான அவரைத் (துதிப்பவன் எல்லாத்துக்கங்களையும் கடந்தவனாகிறான்.)

இதனை முன் ஸ்ரீலோகத்தோடு சேர்த்து முடிக்க.

1 பிரம்மத்திற்கு ஹிதமானவர் ; பிரம்ம = ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான நான்முதலும் பிரம்மணனும் தவமும் வேதமுமாம்.

2 இதனால், 'லோகத்தால் யாசிக்கப்படுபவர்; உலகத்தை ஆணையிடுபவர் ; உலகத்துக்கு கேட்பத்தைக் கருதுபவர்; உலகத்துக்கு நியந்தர்' என்பவை சொல்லப்பட்டன.

[ஏஷமே.....அர்ச்சேந் நரஸ் ஸதா]

ஐந்தாவது வினாவிற்கு விடை:—மனிதன் இடைவிடாது 3 புண்டரீகாக்ஷரான வாஸுதேவரைக் குணஸங்கீர்த்தன ரூபமான துதிகளால் அர்ச்சிக்கவேண்டுமென்பதே விதிவாக்யத்தால் உபதேசிக்கப்பட்ட எல்லாத்தர்மங்களூன்றும் மிக மேலான தர்மமென்பது எனது மதமாகும்;

3 'புண்டரீகாக்ஷன்' ஹ்ருதய கமலத்தில் ப்ரகாசிப்பவனான வாஸுதேவன்.

இந்த ஸ்துதிரூபமான அர்ச்சனத்தில் பிராணிஹிம்ஸையோ வேறுபுருஷாபேகையோ வேறு த்ரவ்யாபேகையோ தேசம், காலம், நியமம் இவற்றின் அபேகையோ இல்லாமைபற்றி மற்றெல்லாத்தர்மங்களைக்காட்டிலும் இது சிறந்ததாகிறது. 'கிருதயுகத்தில் தியானிப்பவனும் திரேதாயுகத்தில் யாகங்களால் ஆராதிப்பவனும் த்வாபரத்தில் அர்ச்சிப்பவனும் எதை அடைவரோ அதைக் கலியில் கேசவநாம ஸங்கீர்த்தனத்தால் ஒருவன் அடைகிறான்' என ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் கூறுகிறது. மனுவும், 'பிரம்மணன் வைதிகமான கர்மத்தைச் செய்யினும் செய்யாவிடினும், ஜபம்ஒன்றினாலேயே களங்கமற மோக்ஷப்ராப்திக்குத் தகுதியை அடைந்துவிடுகிறான். ஏனெனில், உயிர்களிடத்து அன்புபாராட்டுபவன் *பிரம்மத்தில் லய

* 'மைத்ரோ பிரம்மண உச்யதே' என்பது மூலம்.

மடைகிறுனென்று சொல்லப்படுகிறான்' என்று உபதேசித்திருக்கிறார். இவ்விதமே, 'எல்லாத் தர்மங்களுள்ளும் ஜபமே மேலான தர்மமாகச் சொல்லப்படுகின்றது' என்றும் 'எவ்வுயிர்க்கும் ஹிம்ஸையின் மிக்கே ஜபயஜ்ஞம் ஏற்படுகின்றது' என்றும், ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 'யஜ்ஞங்களுள் ஜபயஜ்ஞமாக இருக்கிறேன்' எனப் பதவத்வசனமுமிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கருத்திற் கொண்டு, 'இந்தத் தர்மமே எல்லாத் தர்மங்களுள்ளும் மிக்கமேலான தர்மமென்பது எனது மதமாகும்' என்று ஸ்ரீபிஷ்மர் கூறியது.

[பரமம்யோ.....பராயணம்]

இரண்டாவதுவினாவிற்கு விடை:—எந்தத் தெய்வம் பெரிதும் 1 சிறந்ததுமான தேஜஸோ, எது மேலானதும் பெரிதுமான 2 தவமர்க (=ஆஞ்ஞைவடிவமாக) இருக்கிறதோ, எது பூஜிக்கத்தக்கதும் ஸத்யஜ்ஞானதிவடிவமுடைய ப்ரம்மமோ, எது மறுபிறப்பின் சங்கைக் கிடமில்லாத மேலான ப்ராப்யஸ்தானமோ அது ஒன்றே எல்லா உயிர்கட்கும் சிறந்த முடிவான இடம் என்பதாம்.

1 'சிறந்த தேஜஸ்' என்றதனால், தன்னையும் தன்னைவிட வேறான யாவற்றையும் பிரகாசப்படுத்தும் சைதன்ய வடிவம் என்பது பெறப்படுகின்றது. 2 ஸூர்யன் முதலியோர் தமது தொழிலை வருவாது செய்யும்படி அவர்களுள் நின்று கட்டளையிடுபவர் என்பது. அல்லது, ஸர்வைஸ்வர்ய ஸம்பன்னர் என்றுமாம்.

[பவித்ராணம்.....அவ்யயோபிதா]

முதலாவதுவினாவிற்கு விடை:—எவர் பரிசுத்தமான தீர்த்ததாகளுக்கும் 3பரிசுத்தியைத் தருபவரோ, எவர் ஸ்கம், அதன் ஸாதனம், அவற்றை அறிவிக்கும் சாஸ்திரம் இவையாகிற, மங்களங்களுக்கும் பரமானந்த வடிவமான மங்களாபிரியோ, எவர் தேவதைகட்கும் தேவதையோ, எவர் உயிர்கட்கு அழிவற்ற பிதாவோ அவர் ஒருவர்தாம் சிறந்த தெய்வமென்பது பதினான்கு வித்தியாஸ்தானங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

3. 'பவித்ரம்' என்பது மூலம், 'பரமாத்மா, மனத்தால் தியானிக்கப்பட்டும், கண்ணால் தரிசிக்கப்பட்டும், நாவினால் பெயரையும் குணங்களையும் துதிக்கப்பட்டும், கரங்களால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டும், அடிக்கடி நினைக்கப்பட்டும், மெய்யால் வணங்கப்பட்டும், எல்லாப் பாவங்களையும் அடியோடு நாசமாக்குகின்றார். ஆனதுபற்றி, மேலான பவித்ரமாயிருக்கிறார்' என்பது

தாம்; அல்லது, 'ஸுகதுக்கானுபவரூபமான பந்தத்திற்குக் காரணமாகிய புண்யபாபரூபமான கர்மத்தையும் அதன் காரணமான அஜ்ஞானத்தையும்' தமது உண்மையான ஜ்ஞானத்தினால் நாசமாக்குகின்றார் என்பது பற்றி' மேலான்பவித்ரமாகிரார்' என்றும் கொள்ளலாம்.*

[யதஸ்ஸர்வாணிபூதாநி.....பயாபஹம்]

முன்னர்க்கூறிய ஏகமான தெய்வத்திற்கு லக்ஷணங்கூறப்படுகின்றது:—

ஆகியுத்தின் தொடக்கத்தில் எல்லாவஸ்துவும் எவரிடமிருந்து உண்டாகின்றனவோ, திரும்பவும் யுத்தின் முடிவில் (=மஹாப்ரளயத்தில்) எவரிடத்தில் முடிவை அடைகின்றனவோ, இடையில் எவரிடத்தில் எல்லா வஸ்துவும் நிலைத்து நிற்கின்றனவோ, பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்களால் கூறப்படுகின்றவரும் ஜகந்நாதரும் (அதாவது மாயாவிசிஷ்டரும்) ஆன அந்தப் பரமாத்மாவினுடையவையும் பாபத்தையும் பயத்தையும் போக்குபவையுமான விஷ்ணுவினுடைய ஸஹஸ்ர நாமங்களை, ஓ! பூபதியே! என்னிடமிருந்து கேட்பாயாக.

ஒரு சப்தத்தால் ஒரு பொருளைக் கூறுவதற்கு வேண்டப்படும் ஸம்பந்தம், குணம், க்ரிபை, ஜாதி, குடி ஆகிய இவைகள் நிற்குணப்ரம்மத்தினிடம் ஸம்பவியாவாயினும், அதே நிற்குணப்ரம்மமானது மாயாவிசிஷ்டமாக ஆகுங்கால் முற்கூறிய ஸம்பந்தாதிகள் ஸம்பவிக்கலாம். ஆதலால், அந்தச் சப்தங்கள் ஸகுணப்ரம்ம வாயிலாக நிற்குணத்தையும் போதிக்கின்றவைகளாகக் கூடும்.

[யாநிநாமாநி.....பூதயே]

குணஸம்பந்தத்தைக்கற்பித்து அநுகாரணமாகப் ப்ரவிருத்தித் தவைகளும் பிரஸித்தமானவைகளும், மந்திரங்களாலும் மந்திர

* [இதுவரையில் கூறிய பொருள்களை விளக்கும்படி, ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸபூராணங்களினின்றும் பல உதாரணங்கள் பாஷ்யத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன: அவை விரிவஞ்சி மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை.

இனி, ஜீவேஸ்வர ஐக்யத்தைப்பற்றி ஆகேஷஸமாதானத்துடன் அத்தைக்கொள்கைகள் மிகவிரிவாக இங்கே எழுதப்பட்டுள்ளன. அவைகளை நேரே மொழிபெயர்த்து, விளங்குதற்பொருட்டு, குறிப்புக்களும் எழுதத்தொடங்கினால் மிகவிரியுமாதலால், அவைகளும் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. அவைகளைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவோர், விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் சங்கரபாஷ்யத்தைப்பார்த்தும் பெரியோர்களிடம் கேட்கும் தெரிந்துகொள்க.]

தரஷ்டாக்களான ரிஷிகளாலும் ஆங்காங்குள்ள ஆக்கியானங்களில் கூறப்பட்டவைகள். மஹாத்மாவினுடைய நாமங்களை நான்கு புருஷார்த்த வித்திக்காகவும் நான் உபதேசிக்கின்றேன்.

1 இங்குள்ள 'ஆத்மா' என்பதற்கு, வைதிகப்ரக்ரிபையை முன்னிட்டு, 'ஆப்தமா = எங்கும் நிறைந்தவர்' என்றும்; 'ஆப்தம = எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரம்' என்றும்; 'அப்தம = எல்லாவற்றிலும் ஜீவரூபமாகவிருந்து விஷயானுபவம் செய்பவர்' என்றும்; 'அப்தம = எக்காலத்திலும் இருப்பவர்' என்றும் பொருள் கூறப்படுதலால், சுத்தரூபமே கொள்ளப்பட்டதாக ஏற்படுகிறது.

இந்த ஸஹஸ்ரநாமத்தில் ஆதித்யாதிசப்தங்கள் வெவ்வேறு பொருளில் பிரஸித்தமாயினும், அந்தஆதித்யாதிகள் பகவத்விபுதியானவைபற்றி அவற்றைச்சொல்லும்வாயிலாகப் பரமாத்மாவையே துதிப்பனவாகக் கொள்ளவேண்டும்.

மேலும், விஷ்ணுமுதலியசொற்கள் பலமுறை கூறப்பட்டும், சொற்களைப் பிரித்துப் பொருள்கொள்ளும்முறையில் வேறுபாடிருத்தலால், கூறியது கூறலென்னும் குற்றம் ஆகாது. 'ஸ்ரீபதி' 'மாதவ' என்னும் இடங்களிலும் அவற்றின்பொருள் ஒன்றேயாயினும் சொற்கள் வெவ்வேறாயிருத்தலால் கூறியது கூறலாகாது. ஏனெனில், 'பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்களிலும் கூறிய ஒரேதேவதை எது?' என்பது வினாவாதலானும், ஆயிரம்பேர்களும் அந்த ஒரே தேவதையைக் குறிக்கவேண்டுவது அவர்யமாதலானும், அவை ஒரேபொருளுள்ளனவாகின்றன. ஆதலால், பொருள் ஒன்றாயினும் சொல் வேறுபடுதலால் கூறியதுகூறல் என்னும் குற்றம் இங்கும் வராது.

எங்குப் புல்லிங்கசுப்தம் பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றதோ அங்கு விஷ்ணுஎன்பதை விசேஷ்யமாகவும், எங்கு ஸ்திரீலிங்கசுப்தம் பிரயோகம்செய்யப்படுகிறதோ அங்கு தேவதாளன்பதை விசேஷ்யமாகவும், எங்கு நபும்ஸகலிங்கசுப்தம் பிரயோகிக்கப்படுகிறதோ அங்கு பிரம்ம என்பதை விசேஷ்யமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

இனி, 'விஸ்வம் விஷ்ணு' என்பதிலிருந்தே பாஷ்யம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ பராசரபட்டர் பாஷ்யத்தின் உபோத்காதச்சுருக்கம்.

இந்த பாஷ்யத்திற்கு பகவத்குண தர்ப்பணம் என்று பெயர்.

ஸ்ரீ பராசரபட்டர் விஷயமான தனியன்.

ஸ்ரீ பராசர பட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேச புரோஹித:|

ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுதஸ் ஸ்ரீமாந் ஸ்ரேயஸே மேடஸ்து பூயஸே || ௧ ||

(இதன்பொருள்) ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குப் புரோஹிதரும் ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸிஸ்ரரென்னப்பெடும் கூரத்தாழ்வாருடைய குமாரரும் ஞான லக்ஷ்மிபொருந்தினவருமாகிய ஸ்ரீபராசரப்பட்டரென்னும் ஸ்வாமி எனக்குமேன்மேலும் ஸ்ரேயஸைக் கொடுக்கக்கடவர். (என்பது)

குருபரம்பரை வணக்கம்.

வந்தேகோஷிந்ததாதெள முநிமதமநவை லக்ஷ்மணார்யம் மஹார்தம் த்யாயேயம் யாமுநார்யம் மமஹ்ருதிதநவை ராமமேவாபியாயாம்| பத்மாசுத்ம் ப்ரேக்ஷிஷீய ப்ரதமமபிமுநிம் நாதமீடே சடாரிம் ஸ்தெளமிப்ரேக்ஷேயலக்ஷ்மீம் சரணமசரண: ஸ்ரீதரம் ஸம்ச்ரயேயம்

(இ-ள்) கோஷிந்தபட்டரையும் என்பிதாவான ஸ்ரீவத்ஸாங்க மிஸ்ரரையும் வந்தனம்செய்கிறேன். அதன்பிறகு, ஸ்ரீமத் ராமா னுஜமுனிவரை எப்போதும் சிந்திக்கக்கடவேன். பெரியநம்பியைத் தியானம்செய்வேன். யாமுநாசாரியரை ஹ்ருதயத்தில் வைக்கக் கடவேன். ராமமிஸ்ரரை அடையக்கடவேன். புண்டரீகாக்ஷரைப் பார்க்கக்கடவேன். ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு முதல்ஆசாரியராகிய ஸ்ரீமந் நாதமுனியைத் துதிக்கிறேன். நம்மாழ்வாரைப் புகழ்கிறேன். லக்ஷ்மியைப் பார்க்கக்கடவேன். வேறு சரணமில்லாதவ்ராய். ஸ்ரீய: பதியைச் சரணுகதிசெய்வேன். (எ-து)

விஷ்வக்ஸேனர்வணக்கம்.

ஓம்நமோ கஜுவக்த்ராத்யை: பாரிஷத்யை: ப்ராசாஸதே|
ஸ்ரீரங்கராஜ ஸைநாந்யே ஸூத்ரவத்யா ஸமேயுஷே || ௩ ||

(இ-ள்) கஜானன் ஜயத்ஸேனன் ஹரிவக்த்ரன் காலப்ரக்ருதி ஸம்ஜ்ஞுகன் என்னும் நான்கு பரிவாரங்களோடுகூடி ஆஜ்ஞருயைச்

செலுத்துகிறவரும் ஸூத்ரவதியென்னும் பத்நியோடுகூடினவரும் ஸ்ரீரங்கராஜருடைய சேனாபதியுமாகிய விஷ்வக்ஸேனருக்கு 'ஓம்' என்று சொல்லி நமஸ்கரிக்கிறேன். (எ-து)

ஸ்ரீவேதவ்யாஸர் வணக்கம்.

நமோ நாராயணையேதம் க்ருஷ்ணத்வைபாயநாத்மநே |
ஃயதாமுஷ்யாயண வேதாஃ மஹாபாரத பஞ்சமாஃ ||

(இ-ள்) ஸ்ரீமஹாபாரதம் ஐந்தாவது வேதமாகச்சேர்ந்த நான்கு வேதங்களும் எவருடைய வம்சத்தில் * பிறந்தனவோ அந்த க்ருஷ்ணத்வைபாயன ரூபமாக அவதரித்த நாராயணருக்கு இந்த என் நமஸ்காரம். (எ-து)

பாஷ்யம் செய்தவர் பெயர்.

ஜாதோலக்ஷ்மணமிஸ்ரஸம்ஸ்ரயதநாச் ச்ரீவத்ஸசிந்ஹாத்ருஷேஷ்
பூயோ பட்டபராசுரேதிபணிதஃ ஸ்ரீரங்கபத்ராஸ்வயம் |
ஸ்ரீஸ்ரீரங்கபதிப்ரஸாதத்ருஷ்யா ஸ்ரீரங்கநாதாஹ்வயஃ
ஸ்ரீரங்கேஸ்வரகாரிதோவிவ்ருணுதே நாம்நாம்ஸஹஸ்ரம் ஹரேஃ || ௫ ||

(இ-ள்) ஸ்ரீமத்ராமானுஜமுனிவரென்னப்படும் யதிராஜரை அடிக் திருப்பதே தனமாகப்பெற்ற ஸ்ரீவத்ஸாங்க மிஸ்ரரென்னும் ரிஷி யினிடம்ஜனித்தவரும், ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீரங்கநாதனாலேயே பராசரபட்ட ரென்று பேர்சொல்லப்பட்டவரும், ஸ்ரீரங்கநாதன் என்று பெயர் பெற்றவருமான † இந்தப் பட்டர், இந்த ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தை, ஸ்ரீரங்கநாதனாலேயே செய்விக்கப்பெற்று, ஸ்ரீரங்க நாதனது அனுக்ரகத்திலுள்ள பெருவிருப்பத்தினால் செய்கிறார்.

அவையடக்கம்(=விறயோக்தி).

ஸம்ஸாரோத்யமபண்டிதோபகவதிப்ராகேவ பூயுகஸௌ
பூர்ணம்நயதமே ஜநேஸ்ருதிரசிரோ குஹ்யம்ப்ருவேஸாஹஸாத் |
தத்ரஸ்தோத்ரயிதம்ப்ரகாசயதியஃ ஸ்துத்யஸ்சயஸ்தாவுபௌ
வ்யாஸுகாருணிகோஹரிஸ்சததிதம்மௌர்க்கியம்ஸஹேதாம்ம || ௬ ||

(இ-ள்) இந்த ஸம்ஸாரம்(=பிறப்பின் தொடர்ச்சி) பகவத்ஸ்வரூப விஷயத்தில் முன்னமே அறிவில்லாதது; கலியில் இன்னும் அதிகம்.

* எவரால் வெளியிடப்பட்டனவோ என்பது.

† இது தம்மைப் பிறர்போலக்கூறியது.

எல்லாந்தெரிந்து நிரம்பினதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஜனங்களிடத்தில் வேதாந்த ரஹஸ்யத்தை நான் சொல்வது ஸாஹஸம். இந்த விஷயத்தில் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை வெளியிட்டவரும் இதனால் துதிசெய்யப்படுகிறவருமாகிய தயானுக்களான ஸ்ரீவியாஸ பகவானும் ஸ்ரீமந்நாராயணனும் இப்படிப்பட்ட எனது அறியாமையைப் பொறுக்கக்கூடவர். (எ-து)

௭௫

அர்த்தே ஹரௌ ததபிதாயிநி நாமவர்கே
தத் வ்யஞ்சகே மயிச பந்தவிசேஷ மேத்ய|
ஸேவத்வ மேததம்ருதம் ப்ரணிபத்ய யாசே
மத்யஸ்த மத்ஸரிஜநா இஹ மாச பூவந் ||௭||

(இ-ள்) ஸஹஸ்ரநாமத்தின் பொருளாகிய ஸ்ரியஃபதியினிடத்திலும் அவரைச்சொல்லும் ஸஹஸ்ரநாமங்களிடத்திலும் அவற்றிற்கு உரைசெய்யும் என்னிடத்திலும் ஒருவிதமாக அன்புவைத்து இந்த அமுதத்தை உட்கொள்ளுங்கள். நமஸ்கரித்து ப்ரார்த்திக்கிறேன். யாரும் இந்த விஷயத்தில் உதானீனர்களும் விரோதமுள்ளவர்களும் ஆகவேண்டாம். (எ-து)

அ வ த ரி கை.

உலகத்தில் அறிவுள்ளவர் அனைவரும் * ப்ரமாணங்களினால் † ப்ரமேயங்களை (=விஷயங்களைக்) கண்டறிந்தபிறகு, புஷ்பம் சந்தனம் பொன் மணிமுதலிய அனுக்லமானவிஷயங்களை எடுத்துக் கொள்வதும், கத்தி முள்முதலிய பிரதிகூலவிஷயங்களைத் தள்ளுவதும், அனுக்லம் பிரதிகூலம் இரண்டுமல்லாத கட்டை கல் மீண் முதலியவற்றை உதாஸீனமாக விடுவதும் அனுபவத்தில் காணப்படுகின்றன. அப்படி அறியப்படும் விஷயங்களில், அர்த்தம் (=பொருள்) காமம் (=இன்பம்) ஆகிய இரண்டு புருஷார்த்தங்களும், ப்ரத்யக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களினால் அறியப்படுகின்றவையாயினும், மிக்க அல்பமும் பின்பு தீங்கைவிளைவிப்பனவும் அருவருக்கத்தக்கனவும் விரைவில் அழிந்துபோவனவும் துன்பம் கலந்தனவும் கஷ்டஸாத்யங்களாயிருப்பது முதலிய எண்ணிறந்த குற்றங்களுள்ளனவாயிருப்பதனால் விடத்தக்கவை. சாஸ்திரத்தினால்மட்டும் அறியத்தக்கவை, தர்மமும் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷமும். முற்கூறிய பொருள் இன்பம் என்னும் இரண்டு புருஷார்த்தங்களுக்கும் மாறாகவும் அளவற்றமங்களங்கள் சேர்ந்தவையாகவுமிருத்தவின், சாஸ்திரமும் மேற்சொன்ன சாஸ்திரார்த்தங்களாகிய தர்மமும் பரதத்வமும் சிரஹிக்கத்தக்கனவற்றுள் மிகச்சிறந்தவை.

* ப்ரமாணமாவது ப்ரமைக்குக் காரணம்; ப்ரமை = உண்மை அறிவு. அது—ப்ரத்யக்ஷம், அனுமானம், சப்தம் என மூன்று வகைப்படும். ப்ரத்யக்ஷமாவது, விஷயங்களை நேரில் அறியும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன. அனுமானமாவது, ஒரு குறியைக்கொண்டு மற்றொன்றை ஊகிக்கும் ஞானம். சப்தமாவது சாஸ்திரம். அனுமானம் கருதலளவையென்றும், சப்தம் ஆகம அளவை யென்றும் சொல்லப்படும். உவமானப்ரமாணம் என்றும் ஒன்று உண்டு.

† ப்ரமேயம் என்பது பிரமாணங்களைக்கொண்டு அறியப்படும்பொருள். அது—தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள், அர்த்தம் காமம் ஆகிய இரண்டும் ப்ரத்யக்ஷம் அனுமானம் என்னும் இரண்டு ப்ரமாணங்களாலும் அறியப்படுபவை. தர்மம் மோக்ஷம் என்னும் இரண்டும் சாஸ்திரத்தினாலேயே அறியத்தக்கவை.

இவற்றைப்பற்றிய கொள்கைவேறுபாடுகள் சில உண்டு.

இவ்விஷயத்தில் இதிறாஸமறிந்தவர்களும் புராணமறிந்தவர்களும் 'ஸத்யம், ஸத்யம்; திரும்பவும் ஸத்யம்; கைதூக்கி உத்தோஷிக்கிறேன். வேதசாஸ்திரத்திற்குமேலான சாஸ்திரமுமில்லை; கேசவனுக்குமேற்பட்ட தெய்வமுமில்லை' என்று ஒற்றுமையாகச் சொல்லுகின்றனர். *பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்களாகப் பகுக்கப்பட்ட சாஸ்திரங்களில் தலைமையாயுள்ள வேதத்தைப்பற்றி, 'இதிறாஸத்தினாலும் புராணத்தினாலும் வேதத்தைப் பூரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.' என்றும், "வேதமானது சூறைந்தகல்விசேள்விபுள்ளவனைக்கண்டு, 'இவன் என்னை மோசம் செய்துவிடுவான்' என்று பயப்படுகிறது" என்றும் சொல்லியிருப்பதால், இதிறாஸபுராணங்களின் உதவியைக்கொண்டு வேதார்த்தத்தைத்தெளிந்துகொள்ளவேண்டும். அவ்விரண்டினுள், மேற்சொன்னவசனத்தில் †இதிறாஸத்தைமுன்னும், புராணத்தைப் பின்னும் சொல்லியிருத்தலால், புராணங்களைக்காட்டிலும் ‡இதிறாஸங்கள் சிறந்த பிரமாணங்களென்பது சாஸ்திரங்களின் கருத்து. ஆகவே, ஸ்ரீமஹாபாரதமானது, ஸ்ரீமத்ராமாயணம்போலவே, தத்வஞானத்திற்கு இன்றியமையாத ஆதாரம்.

ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தின் சிறப்பு.

அதிலும், ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயமானது, க- ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் ஸாரமாயிருப்பதினாலும், உ- ரிஷிகளினால் ஓதப்பட்டமையினாலும், ஈ- வேதாசார்யரால் சேர்த்துத் தொகுக்கப்பட்டமையினாலும், ச- ஃபீஷ்டர் தமது சிறந்தமதமாக ஒப்புக்கொண்டமையினாலும், ஞ- பெரியோர் பலராலும் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாக அங்கீகரிக்கப்பட்டமையினாலும், கூ- கீதைமுதலிய வேதாந்தசாஸ்திரங்களோடு பொருளொற்றுமையினாலும், மிக்க அனுகூலமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம் என்று நினைக்கப்படுகிறது.

க—ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயம் மஹாபாரதத்தில் ஸாரமானது.

ஸ்ரீமஹாபாரதமானது, பெரியோர்களால் மிகச்சிறந்த பிரமாணமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அர்த்தங்களில் மாறுபாடின்றி அழகான சொல்லாலமைந்திருப்பதினாலும், இதிறாஸமாயிருப்பதினாலும் (பிர

* முன்37-ம் பக்கம் குறிப்புப் பார்க்க.

† அதாவது, வேதார்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்பது.

‡ இந்த விஷயம் வ்யாகரணத்தில் சில ஸூத்ரங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

§ ஸ்ரீராமாயணமும் ஸ்ரீமஹாபாரதமும் இதிறாஸங்கள் என்பர்.

பலமான பிரமாணமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.) 'வ்யாஸ பகவான் தமது புத்தியென்னும் மத்தை வேதமென்னும் கடலில் செலுத்திக் கடைந்து உலகங்களின் நன்மைக்காக 'மஹாபாரத மென்னும் சந்திரனை எடுத்தார்' என்று வாயுபுராணத்திலும் சைவ புராணத்திலும் கூறப்பட்டிருப்பதனாலும், 'மனிதன் கடினமான சாஸ்திரத்தைக் கண்டு கடுமையானமருந்தைக் கண்டது போலப் பயப்படுகிறான். ஆதலால், எல்லாச்சாஸ்திரங்களின் ஸார முமாகிய இம்மஹாபாரதம் காவ்யரூபமாகச் செய்யப்பட்டது' என்று பவிஷ்பத் புராணத்திலும், 'மஹாபாரதமென்னும் சந்திரனால் உலகத்திற்கு வெளிச்சம் கொடுத்தவராகிய த்வைபாயனர் என்னும் புத்ரராக லாக்ஷாத் விஷ்ணுவே பராசரருக்குப் பிறந்தார்' என்று மதஸ்ய புராணத்திலும், 'மைத்ரேய! க்ருஷ்ணத்வைபாயனர் என்னப்படும் வ்யாஸரைப் பிரபுவான நாராயணரென்றே அறி; பூமியில் வேறு எவன் மஹாபாரதத்தைச் செய்பவனாவான்?' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலும், 'கெட்டதர்மங்களாகிய மரங்களைக் களைவதும் வேதமென்னும் மலையினின்றும் இறங்கியதுமாகிய வ்யாஸர்வாக்கியமென்னும் ஜலப்பிரவாகத்தினால் பூமியானது தூசில்லாததாக (=பாவமில்லாததாக)ச் செய்யப்பட்டது' என்று மார்க்கண்டேயபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனாலும், 'நாலுவேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் உபவிஷ்ணுக்களையும் அறிந்தும் இம்மஹாபாரதத்தை அறியாத ப்ராம்மணன் எவனோ அவன் அறிவுத்தேற்றமுள்ளவனாகான்' என்று ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலேயும் சொல்லப்படுதலாலும், மற்றுமுள்ள ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பிரமாணங்களினால் ஸ்லாகிக்கப்படுவதனாலும், எல்லா அங்கங்களோடுங்கூடிய ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி, இதிறாஸ புராணங்கள் முதலிய எல்லாப்பிரமாணங்களுக்கும் ஒத்திருப்பதனாலும், 'இது உள்ளவைதாம் மற்றெல்லாவற்றிலும் உள்ளன; இதில் எது இல்லையோ அது வேறு எங்குமில்லை' என்று சொல்லியிருப்பதனால் லௌகிகங்களும் வைதிகங்களுமான எல்லாவிஷயங்களையும் ஐயந்திரிபின்றித் தெரிவிக்கப் பிரவிருத்தித்திருப்பதனாலும், ஒரு விஷயத்திலும் பக்ஷபாதமில்லாமையாலும், புராணங்களைக்காட்டிலும் இது சிறந்த பிரமாணமென்று அநேகம்அறிஞர் நிச்சயித்திருக்கின்றனர்.

இம் மஹாபாரதத்திற்கு உள்ளம் போன்றதாகிய சாந்திபர்வத்தில் தானதர்ம முதலிய எல்லாச்சாஸ்த்ரங்களின் பொருளை

பும் ஸாரமாக எடுத்து முடிக்குமிடத்தில் இந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீ நாமபாஷ்யம் எல்லாவற்றினுடைய ஸாராம்சங்களின் ஸங்க்ரஹமுமாக வன்றே நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பது ! இப்படி இது ப்ரமாணமாயிருப்பதற்குச் சிறந்த காரணமிருப்பதனாலும், தத்வார்த்தத்தில் இதன் தாத்பர்யத்தை அறிவதற்கு ஸக்ஷணங்களாயுள்ள உபக்ரமம் உபஸம் ஹாரம் முதலிய * ஆறுவகைத் தாத்பரியலிங்கங்களும் நிரம்பியிருப்பதனாலும், 'ப்ரமாணமா அல்லவா' என்றும், 'இந்த விஷயத்திற்காக இது வந்ததா ஸ்தோத்திர முதலிய வேறுவிஷயத்திற்காக வந்ததா' என்றும் சங்கிப்பதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை. எல்லாவற்றிலும் சிறந்த விஷயத்தைத் தெரிவிப்பதனால், இம்மையில் எல்லாவித நன்மைகளுக்கும் மோக்ஷத்திற்கும் இதுவே சிறந்த உபாயமாக எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கது.

உ-ரிஷிகளினால் ஓதப்பட்டமை.

வேதார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் நேராகக்கண்டறிந்த ஸநகர், ஸநக்குமாரர், நாரதர் முதலான மஹரிஷிகளினால் இவ்வாயிரநாமங்களும் சொற்பொருள்களின் தத்வங்களை அறிந்து கீர்த்தனம் செய்யப்பட்டவையே. இந்தநாமங்கள், வேதவ்யாஸ பகவானால் ஸ்தோத்ரரூபமாகத் தொகுத்துக் கூறப்பட்டு ஸம்பிரதாயவரிசையில் நமக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன.

ந-வ்யாஸர் பகவந்நாமங்களைத் தொகுத்தமை.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸ பகவான் வேதாசார்யராக அவதரித்த மஹரிஷியாதலின், அவரது ஞானம் சக்திமுதலிய கல்யாணகுணங்கள், எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவை. மயக்கம், பிறரை மயங்கச்செய்வது, ஊக்கமின்மை, சொல்லுந்திறமையில்லாமை ஆகிய குற்றங்கள் ஒரு சிறிதும் அவரிடத்தில் இருக்கக்கூடுமென்று நினைப்பதற்கே இடமில்லாமையால், அவர் சொல்வனவெல்லாம் ப்ரமாணமே. கலிகாலத்தில் சக்திகுறைந்த மனிதர்களின்மேல் அனுக்ரஹம்வைத்து வேதங்களை வகுத்து வேதங்களின் முக்ய விஷயங்களாகிய தத்வஜ்ஞானம் அனுஷ்டானம் இவ்விரண்டிலும் அஜ்ஞானம், ஸம்சயம், விபரீதஜ்ஞானம் இவற்றைப்பிரிகரிப்பதற்காக ஐந்தாம்வேதமாகிய மஹாபாரதத்தை அவர் இயற்றிபுள்ளார். மேலும், அவர் க்ஷத்திரிய

* உபக்ரம உபஸம்ஹாரம், அப்யாஸம், அபூர்வதா, பலம், அர்த்தவாதம், உபபத்தி என்பன.

ஜாதியிற்பிறந்த விஸ்வாமித்ரரைத் தமது சொல்லினால் பிராம்மண ராகச்செய்த வஸிஷ்டபகவானது ப்ரபொ த்ரர் (=பேரரின் குமாரர்). வஸிஷ்டரும் புலஸ்தியரும் வரமளித்ததனால் பாதேவதையின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை அறிந்து புராண ஸம்ஹிதை செய்வது முதலிய மஹிமைகளை அடைந்தவரென்று விங்கபுராண முதலியவற்றில் சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட பராசாரூடைய புதல்வர்; மற்றவர்களுக்கில்லாத தவம் த்யானங்களின் சிறப்புக்களினால் மற்றெல்லாப்பரமரிஷி ஸபைகளாலும் பூஜிக்கப்பெற்றவர். மேற்கூறிய ஸனகர் முத்தலான மஹரிஷிகளினால் ஒதப்பட்ட பகவந்நாமங்களையே ஸ்தோத்திரரூபமாக இவர் தொகுத்துக் கூறியிருப்பதனாலும் இந்த ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயம் அநுகூலமாக எடுத்துக்கொள்பவற்றுள் மிகச்சிறந்தது.

ச-பீஷ்மர் தமதுமதமாக ஒப்புக்கொண்டமை.

பீஷ்மாசாரியரும் மிகவும்கம்பத்தக்கவர். வேதவ்யாஸபகவானே, தர்மபுத்திரரை நோக்கி, 'சிறந்த பராக்கரமசாலிபான அரசனே! தர்மங்கள் எல்லாவற்றையும் உனக்குக் கேட்க விருப்பமிருந்தால், கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரும் பெரியவருமான பீஷ்மரிடம் செல். ஸர்வஜ்ஞரும் எல்லாவற்றிலும் உண்மை தெரிந்தவருமாகிய அந்தக் கங்காபுத்திரர் ஸூக்ஷ்மவிஷயங்கள் எல்லாவற்றிலும் உன்மனத்திலுள்ள ஸந்தேஹங்களை அறுத்துவிடுவார். அவர் இந்திராதி தேவர்களை நேராகக்கண்டவர்' என்றும், 'அவருடையஸபையில் பரிசுத்தர்களான ப்ரம்மரிஷிகள் எக்காலமும் ஸப்யர்களாயிருந்தனர். அறிவ வேண்டிய விஷயங்களில் அவருக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. தர்மந்தெரிந்தவரும் துட்பமான தத்வார்த்தத்தை உணர்ந்தவருமாகிய அவர், உனக்குத் தர்மங்களைச்சொல்வர்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். கிருஷ்ணபகவானும், 'பீஷ்மர் சரதல்பத்தில்படுத்து அக்னி ஆறுவது போல இருக்கிறார். புருஷஸ்ரேஷ்டரான அவர் இப்போது என்னைத் தியானம்செய்கிறார். ஆதலால், என்மனம் அவரிடம் சென்றது. சிறந்த சக்தியுள்ளவரும் புத்தியுள்ளவருமான அவர் சிறந்த அஸ்த்ரங்களை யும் நான்கு வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் தம்மனத்தில் வைத்திருக்கிறார். நான் என்மனத்தினால் அவரைச் சேர்ந்திருக்கிறேன். பாதஸ்ரேஷ்டரே! தர்மானுஷ்டானம் செய்பவரிற் சிறந்தவராகிய அவர் முக்காலங்களையும் அறிந்திருப்பவர். அதனால், என்மனம் அவரிடம்சென்றது. குருவம்சத்தவருக்குத் தலைவராகிய அந்தப்பீஷ்மர் அஸ்தமனமாகிவிட்டால் ஜ்ஞானங்கள் குறைந்துபோம். ஆதலால்,

நான் உம்மைத் தூண்டுகிறேன்' என்றும், பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'ஓ! பீஷ்மரே! அறியவேண்டுமென்று கேட்கும் தர்மாஜருக்கு நீர் என்ன சொல்லப்போகிறீரோ அவையெல்லாம் வேதவாக்கியங்கள்தோலப் பூமியில் நிலைநிற்கப்போகின்றன' என்றும், 'ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானங்கள்எல்லாம், அறிவில் முதிர்ந்தவராகிய உமக்கு, உள்ளங்கையில் வைக்கப்பட்டவைபோல இருக்கின்றன. புருஷர்களிற்சிந்தவரே! நானும் நேராகவும் உம்மையறிந்திருக்கிறேன். நீர் தவத்தினால் சராசரங்கள் அடங்கியிருக்கின்ற உலகங்களைப் படைக்கவும் திறமைமுள்ளவர்' என்றும், 'உமக்குச் களைப்பும் இல்லை; மூர்ச்சையுமில்லை' என்று தொடங்கி, 'பீஷ்மரே! உமது மனம் எப்போதும் ஸத்வகுணத்திலேயே நிலைபெற்று ரஜோகுண தமோகுணங்கள் அணுகாது மேகங்களால்விடுபட்ட சந்திரன்போலிருக்கும்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். நாரதபகவானும், 'நான்கு வர்ணங்களுக்குமுள்ள பலவகைத்தர்மங்களையும் இவர் முழுதும் அறிந்திருப்பவர். ஆதலால், உள்ளத்தின்கண்ணுள்ள ஸம்சயங்களை விரைவில் வினாவுங்கள்' என்று தொடங்கி விரிவாகச்சொல்லி, பரதத்வத்தையும் பரதத்வஜ்ஞானத்தையும் தர்மானுஷ்டானத்தையும் வெளியிடும் படி வரமளித்தார். பீஷ்மர் மாதாபிதாக்களுக்குப் பணிவிடைசெய்து அவர்கள் மனமகிழ்ந்து அளித்த வரத்தையும் பெற்றிருக்கிறார். அவர், 'ஓ! கோவிந்தரே! உமது அனுக்ரஹத்தினால் எனக்குத் தாபமும் மயக்கமும் மனச்சோர்வும் ஓய்வும் வாட்டமும் நோய்களுமாகிய எல்லாம் உடனே போய்விட்டன. அச்சுதரே! பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமானங்களையும் அவற்றிற்குமேற்பட்ட பரம்பொருளையும் உள்ளங்கையில் வைக்கப்பட்ட கனிபோலப் பார்க்கிறேன். அச்சுதரே! வேதங்களில்சொல்லப்பட்ட ப்ரவிருத்தித் தர்மங்களும் வேதாதங்களில்மட்டுமுள்ள விஷயங்களும், நீர் வரமளித்ததனால், முழுதும் என் கண்ணினதிரில் இருக்கின்றன' என்றும், 'ஜனார்த்தனரே! உம்மை இடைவிடாது த்யானம் செய்ததினால்பூரித்து இளமைப்பருவத்திலிருப்பவன்போல ஆனேன். உமது அனுக்ரஹத்தினால் தர்மங்களைச் சொல்வதற்குச் சக்தியுள்ளவரையிருக்கிறேன்' என்றும் தாமே கூறியிருக்கிறார். இப்படி த்வஜ்ஞானத்தை ஸரியாகப்பெற்ற பீஷ்மர், 'இதுதான் எல்லாத் தர்மங்களிலும் மிகச்சிறந்த தர்மம் என்று யான் நினைப்பது' என்று தொடங்கி, இந்தஸஹஸ்ரநாமஸங்கீர்த்தனம் தமது மிகவுச்சிறந்த மதமாகச் சொல்வதனால், இவ்வத்யாயம் அனுக்ரஹம் என்கிறார்கள். இவ்வத்யாயம் அனுக்ரஹம் என்கிறார்கள்.

௫—பேரியோர்பலராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டமை.

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும், ஸபாபர்வத்தில், 'பகவான் ஆபிரம் நாமங்களை உடையவர்' என்றும், விஷ்ணு தர்மத்தில் கஜேந்திரமோகூத ப்ரகரணத்தில், 'ஆபிரம் மங்களகரமான நாமங்களையுடையவரும் ஆதிதேவரும் ஜனனமில்லாதவருமான பிரபுவ' என்றும், ஆபிரம் நாமங்களைப் பற்றிச் சிறப்புக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தஸஹஸ்ரநாமத்தோத்திரத்திலேயும் ஆரம்பத்திலும் முடிவில் பலன்சொல்லுமிடத்திலும் இதன் குணங்கள் மிக விரிவாக வெளியிடப்படுகின்றன. வைத்தியசாஸ்திர முதலியவற்றிலும் ஸஹஸ்ரநாமத்தின் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது. அவற்றுள், வைத்தியசாஸ்திரமாகிய சரகஸம்ஹிதையில், 'ஆபிரம் தலைகளையுடையவரும் சராசரங்களுக்கு ஸ்வாமியும் ஸர்வவியாபியுமான விஷ்ணுவை ஸஹஸ்ரநாமம் சொல்லித் துதிப்பதனால் எல்லாவிதமான ஜ்வரங்களையும் போக்கிக்கொள்ளலாம்'. என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறே, நவீனமான ஒரு வைத்யநூலும், மேகரோகத்துக்குப் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லுகையில், 'புருஷஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லி, அதுபோலவே, 'பாரதத்திற் சொல்லப்பட்ட பகவானுடைய ஸஹஸ்ரநாமத்தையும் ஜபிக்கவேண்டும்' என்று கூறுகிறது. ச்ஷேபரோகத்திற்குச் சிகிதலை சொல்வதிலும், 'பகவானுடைய ஸஹஸ்ரநாமத்தைக் கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும்' என்றும், ஒருவகை ஜ்வரத்திற்குச் சிகிதலை சொல்லுகையில், 'ஹோமத்தை முன்போலவே செய்து, பகவானுடைய ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஜபிக்கவேண்டும்' என்றும் சொல்லுகிறது. க்ரஹசாந்தி சொல்லுமிடத்திலும், 'வாயு ஸூக்தமும் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமமும் சொல்லவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும், அநேகவிடங்களில் இப்படிச் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். லௌகிகர்களான கவிகளிலும் பட்டபாணகவி, ப்ரஸவக்ருஹத்தை வர்ணிக்கும்போது, 'நாராயணனது ஸஹஸ்ரநாமத்தை இடைவிடாமல் படிக்கிறார்கள்' என்று சொல்லுகிறார். இப்போதும், உலகத்தில் அவ்விதமாக அநேகம் வியாதிகளுக்கும் பாவங்களுக்கும் பரிகாரமாக ஸஹஸ்ரநாமபாராயணம் செய்வதைக் காண்கிறோம். விஷம், பிசாசம், வியாதி, க்ரஹம், தீயகனவு, அபசகுனமுதலான அமங்களங்களுக்குச் சாந்தி செய்வதற்கும் மஹாபாதகமுதலான பாதகங்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்திற்கும் இம்மை

யிலும் மறுமையிலும் மேன்மைகள் கிடைப்பதற்கும் ஜனன மரணமாகிய ஸம்ஸாரமென்னும் விலங்கை விடுவிப்பதற்கும் அவ் விலங்கை விட்டுப் பரமபதத்தை அடைவதற்கும் தத்காலத்தில் பக வத் குணங்களென்னும் அமுதையுண்டு ஸுகம் பெறுவதற்கும் குழந்தைகள், ஊமைகள், பித்தர், பெண்கள், நாஸ்திகர் முதலியோர் களும் மிக்க ஸ்ரத்தை பக்தி நம்பிக்கைகளுடன் இதனை அனுஷ்டிப் பதைக் காண்கிறோம். இப்படி அங்கீகரிப்பது வேதங்களுக்குமில்லை. மூர்க்கர்கள் வேதங்களை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அந்தஅந்தக் குலம் கோத்திரம் முதலியவற்றிற்கு அந்தஅந்த வேதசாகைகள் என்று பிரிக்கப்பட்டிருப்பதனால் ஒருசாகையையும் யாவரும் இப்படி கிரகிப்பதில்லை.

கா—பகவத்கீதை முதலியவற்றோடு பொருள் ஒற்றுமை.

மஹாபாரதத்துள் வித்தார்தங்களாக இருக்கும் பகவத்கீதை, நாராயணீயம், யானஸந்திபர்வம், அக்ரபூஜை, உத்தமதர்மானுசாஸன முதலான அனேகவிடங்களிலுள்ள தாத்பரியத்தை இது சுருக்கிச் சொல்லுகின்றால், இதற்கு அவற்றோடு பொருளொற்றுமையிருக்கிறது.

இவ்விதம், ஆறுகாரணங்களினாலும், விவேகத்தீதாடுகாரியங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு, இது எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவிஷயமாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவிததைகளுக்கும் ஆசார்யர்களும் ப்ரம்மலாக்ஷாத்காரம் பெற்றவர்களுமான வ்யாஸர், தேவஸ்ராவஸ், தேவஸ்தானர், நாரதர், வாத்தஸ்யர், அஸ்ரமர், ஸுமந்து முதலான தேவரிஷிகளாலும் பிரம்மரிஷிகளாலும் சொல்லப்பட்டதும், ஸர்வேஸ்வரனும் கீதையென்னும் உபநிஷத்துக்கு ஆசாரியனும் முன்னோரான குருக்களுக்கும் குருவும் தாமரைக்கண்ணனுமாகிய லாக்ஷாத் பகவானே கேட்பவரோடு கூட உட்கார்ந்து பிஷ்மரிடம் கேட்டு அங்கீகரித்ததுமாகிய இந்த ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்துக்குப் பகவத் குணங்களின் தத்வஜ்ஞானம் உண்டாவதற்காக வ்யாக்யானம் செய்கிறோம்.

அதில், முதலிலேயே பலமுறை பாதத்வத்தைச் சொல்லுகிற பல் இடங்களில் விசேஷார்த்தங்களின் நிச்சயத்தைக்கேட்டுத்திருப்பதாயினதாக நினைத்துக்கொண்டிருப்பதனால் வினவாமலிருக்கும் ஜனமே ஜயருக்கு அவரிடமுள்ள பேரன்பினால் மற்றொரு மிக்க ரகஸ்யத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக வைசம்பாயனர், * தாமாகவே, இதனைச் சொல்லத் தொடங்குகிறார்.

* மற்ற இடங்களில்போல, 'ஜனமேஜயர் வினவினார்' என்றில்லாமல், 'வைசம்பாயனர் சொல்லலானார்' என்று தொடங்கியிருப்பது காண்க.

[ஸ்ரீவைசம்பாயன உவாச]

ஸ்ரீவைசம்பாயனர் கோல்லலானூர்.

[ஸ்ருத்வா தர்மாந்.....அப்பபாஷத]

யுதிஷ்டிரர், (ராஜதர்மம் மோக்ஷதர்மம் தானதர்மம் முதலிய சாஸ்திர விகிதங்களான தர்மங்களையும், (தவம் தீர்த்தயாத்நிரை முதலிய) பரிசுத்தம் செய்வனவற்றையும், (அவற்றின் பலன்கள், அங்கங்கள், செய்யும்முறை, செய்பதக்க அதிகாரி முதலிய) எல்லாவற்றோடும் முழுதும் கேட்டபிறகு, பீஷ்மரைநோக்கி, திரும்பவும், வினவலானூர்.

கேட்டவர் ஸாக்ஷாத் தர்மதேவதையின்புத்திரர்; சொன்னவர் சந்தனுவுக்குக் கங்கையினிடம் பிறந்தவர். ஆதலால், கேட்டவரும் சொன்னவரும் உத்தமகுலத்திற் பிறந்தவர்களென்பது விளங்கும்.

ஸாதுக்கள் தம் ஆசாரியன் உகந்து அனுஷ்டிப்பதையே அனுஷ்டிப்பார்களேயல்லாமல், ப்ரமாணத்தைமாத்நிரம் ஆதாரமாகக் கொள்ள விரும்பமாட்டார்கள். ஆகையால், பீஷ்மர் தமக்கு ஹிதமாகக் கொண்டிருக்கும் ஆசாரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் விருப்பத்தால் கேட்டதென்பதை விளக்குதற்கு, 'திரும்பவும் வினவலானூர்' என்றார். 'பவதஃ பரமோமதஃ' என்று மேலேவருதல் இதனை நன்குவிளக்கும். யுதிஷ்டிரர் ஸதாசாரத்தில் ஈடுபட்டவர்கையால் இங்ஙனம் கேட்கலானாரென்க.

விவேகிகள் ப்ரமாணத்தைக்கொண்டு ப்ரமேயத்தை (=விஷயத்தை) பகுத்தறிந்து அதில் அனுகூலமான ப்ரமேயத்தை ஆதரிப்பார்கள் என்பது முன்னமே (=அவதாரிகையின் முதலில்) சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட ப்ரமேயம், உபாயமென்றும் உபேயமென்றும் இரண்டு வகைப்படும். உபாயமாவது—ஸாதனம் (=காரியத்திற்கு இன்றியமையாதது.) உபேயமாவது—ஸாத்யம் (=பயன்.) அவற்றுள், உபேயம்—ப்ரியம், ப்ரியதரம், ப்ரியதமம் என மூன்று வகைப்படும். உபாயமும்—ஹிதம், ஹிததரம், ஹிததமம் என மூன்று வகைப்படும். உபேயத்திற்கு—பிறப்பு, வளர்ச்சி, மாறுபாடு, அழிவு முதலியதர்மங்களும், க்லேசம், கர்மம், * விபாகம், † ஆசயமுதலிய சேதனங்களுக்கூரிய தர்மங்களும் தோஷங்களாம்.

* விபாகம் = கர்மபலன்களான ஜன்மம், ஆயுள், டோகம் முதலியன.

† ஆசயம் = மனத்தின்கண்ணுள்ள ஸம்ஸ்காரம்.

சூணங்களோ—தோஷங்கலவாமல் *அழகு அமைந்து அழிவில்லாது மீம்பாடுடைய பேரறிவு, ஆனந்தம், ஐஸ்வரியம் முதலிய விபூதி விசேஷங்களாம். உபாயத்திற்கு—பெருஞ்செலவு, செய்தற்கு அருமை, கருதியபலனைப் பயவாமை, சிறுபயனுடைமை முதலியன தோஷங்களாம்; சூணங்களோ—பயனைத் தவறாது அளித்தல், அபாய மில்லாமை, செய்தற்கு எளிமை, மிகுபயனளித்தல் முதலியனவாம். உபாய உபேயங்களில், இப்படிப்பட்ட சூண்தோஷங்கள் ஏறக்குறைய இருப்புதனால், தாரதமயம் உண்டாகக்கூடும். சூணங்களைக் கொள்ளுதலில், மேலுள்ள தைநோக்கக் கீழுள்ளவை சூறைத்தவையாகத்தேன் றும். ஆதலால், உத்க்ருஷ்டமத்தை நோக்க, உத்க்ருஷ்டதரமும் உத்க்ருஷ்டமும், நிக்ருஷ்டங்கள்போலவே, விடத்தக்கவைகளாம். ஆகையால், யுதிஷ்டிரர், அநிஷ்டத்தையும் இஷ்டத்தில் தாழ்ந்ததையும் விலக்கி, மிகச்சிறந்த இஷ்டத்தைக் கைக்கொள்ளவிரும்பி, உபாய உபேயங்களைத் தாரதமயப்படி நன்றாகக்கேட்டுத் தெளியவேண்டுமென்னும் கருத்துடன், அவற்றை ஆறுவிதமாகப்பிரித்து, இரண்டு ஸ்லோகங்களாலே கேட்கிறார்.

(க) பரதத்வரூபமான உபேயநீதைப்பற்றிய வினா:—

(அவதாரிகை) உபாயத்தைஅறிவது உபேயத்தை அடைதற்காதலின், காரணமான உபாயத்தைவிட்டு ப்ரதானமான உபேயத்தை முதலில் கேட்கத் தொடங்கினார். அது, தத்வசாஸ்திரங்களில், பரதத்வம் என்றும் பரமப்ராப்யம் என்றும் இரண்டுவகையாகக் கூறப்படும். அவற்றுள், பரதத்வரூபமான உபேயத்தை முதலில் வினவுகிறார்.

யுதிஷ்டிரர் வினவுகிறார்:

[கிமேகம் தைவதம் லோகே]

முதலாவதுவினா:— 1 சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட ஒப்புயர்வற்ற 2 கடவுள் யார்?

1 'லோகே' என்பதுமூலம். இதனை எல்லாக் கேள்விகளிலும் கூட்டுக. 2 'தைவதம்' என்பதுமூலம்; 'ப்ரகாசித்தல்முதலிய மற்றொன்றற்கில்லாத பரமேஸ்வரத்தன்மையுடன் கூடியதும், தத்வசாஸ்திரங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுவதும், உமக்கு மிக்க அபிமதமுமானது' என்பது கருத்து.

*'ருசிரத்வ' என்பது மூலம்.

மேலேவரும், 'பவதஃ பரமோமதஃ' என்பதனை எல்லாவினாக்களோடும் கூட்டுக. இது விம்ஹாவலோகனம் (=சிங்கநோக்கம்) எனப்படும். இடத்திற்கேற்ப வேற்றுமைபுருபை மாற்றிக்கொள்க.

சாஸ்திரங்களிலும், அந்த அந்த மதங்களிலும், பரதத்வம் ஒன்று உண்டென்று ஒப்புக்கொள்பவர்களும், ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஞான சக்திமுதலிய ஐஸ்வர்யங்கள் 'மாயையின் ஸம்பந்தத்தால்' என்றும், 'இயற்கையால்' என்றும் ஸந்தேசப்படுவதோடு, விசேஷமாக, ஹரி ஹர ஹிரண்யகர்ப்பாதி தத்வங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு கருதப்படுதலாகிய ஸந்தேசமும் இருத்தலால், இவ்விதம் வினவுதற்குக் காரணம் ஏற்பட்டது.

(உ) பரமப்ராப்யமென்றும் உபேயநீதைப்பற்றிய வினா:—

(அவ—) பலனைச் சொல்லுகிற சாஸ்திரங்களில் மோக்ஷவிஷயமாகப் பல ஸந்தேசங்கள் உண்டாகிறபடியால், அந்த ஸந்தேசம் தெளிதற் பொருட்டு, 'பரமபுருஷார்த்தம் எது?' என்று வினவுகிறார்.

[கும் வாடிபி ஏகம் பராயணம்]

இரண்டாவதுவினா:—குற்றமற்றுத் தன்னிலும் உயர்ந்ததில்லாத மங்களஸ்வபாவமாயிருப்பதனால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பரமபுருஷார்த்தம் எது?

'மனிதர்களால் விரும்பப்படுகிற ஐஹிகம் ஆமுஷ்பிகம்' என்கிற இவற்றுள், மிகவும்மேலான பரமபுருஷார்த்தம் இன்னதுதான் என்று நீர் கொண்டது எது?' என்பது கருத்து.

இப்படி, உபேயம், பரதத்வமென்றும் பரமப்ராப்யமென்றும் இரண்டு விதமாகப் பிரித்துக் கேட்கப்பட்டது.

உபாயநீதைப்பற்றிய வினா:—

(அவ—) உபாயமாவது, அந்த அந்தச்சாஸ்திரங்களில் கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம் என்று சொல்லப்பட்டு, அவை, தனித்தனி உபாயமென்றும், சேர்ந்து உபாயமென்றும், ஒன்றுக்கொன்று அங்காங்கிமுறையில் உபாயமென்றும் விவாதமிருப்பதனால், பின்வரும் வினாக்கள் நிகழ்வது அவஸ்யமாயிற்று. உபாயம்—ஸித்தோபாயம், ஸாத்யோபாயம், ஸாலம்பனோபாயம் என்று மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள், ஸித்தோபாயமாவது, ஆராதனத்தால் பயனை அளிக்கும் தேவதை. அந்தத்தேவதையை லகூபாயத்தாலும் குருபாயத்

தாலும் ஸாதிக்வேண்டும். ஆகையால், ஸித்தீ தாபாயம், * லக்ஷபாய லாத்ய ஸித்தீதோபாயமென்றும் அலக்ஷபாயலாத்ய ஸித்தீதோபாய மென்றும் இரண்டு வகைப்படும். அந்தப்படி, இரண்டு வகையாகப் பிரித்து வினவுகிறார்.

(ஊ) லக்ஷபாயலாத்ய ஸித்தீதோபாயத்தைப்பற்றிய வினா:—

[ஸ்துவந்தோகம்.....]

மூன்றாவது வினா:—மனிதர்கள் யாரைத்துதித்து (ஐஸ்வரியம் மூக்தியென்னும் இருவகை) நன்மைகளையும் பெறுவர்?

‘ப்ராப்தயுர் மானவா: சுபம்’ என்பதை இங்கும் கூட்டுக.

(உ) அலக்ஷபாயலாத்ய ஸித்தீதோபாயத்தைப்பற்றிய வினா:—

[கமர்ச்சந்தோ.....சுபம்]

நான்காவது வினா:— 1 மனிதர்கள் யாரை அர்ச்சித்து, (ஐஸ்வரி யம்.மூக்தி என்னும் இருவகை) 2 நன்மைகளையும் பெறுவர்?

1. ‘மானவா’ என்பது மூலம். ‘மனிதத்தன்மையை யுடைய வா’ என்பது பொருள். பகவானைத்துதிப்பதற்கு மனிதத்தன்மை மாத்திரமே போதுமானதென்பது. 2 ‘சுபம்’ என்பது மூலம். அது, இம்மைமறுமைப்பயனும் மோகஷமும் என இருவகைப்படும்.

(ஓ) † ஸாதீயோபாயத்தைப்பற்றிய வினா:—

(அவ—) ‘வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் சரீரத்தினாலும் முறையே செய்யப்படுகிற ஜபம், தியானம், அர்ச்சனைமுதலியவற்றால் தேவ தையைவசப்படுத்தும் முறை லாத்யதர்மம்எனப்படும். அவற்றுள், சிறந்தது எது?’ என்று வினவுகிறார்.

[கோதர்மம்.....பரமோமதம்]

ஐந்தாவது வினா:—எல்லாத் தர்மங்களிலும் சிறந்ததர்மமாக ரீர் (நன்கு நிச்சயித்து ஆபத் தனம்போலக்) கொண்டிருப்பது எது?

* லக்ஷபாயலாத்யம் = சிறுமுயற்சியால் ஸாதிக் கக்கூடியது. அலக்ஷபாயலாத்யம், அல்லது, குரூபாயலாத்யம் = அரிய முயற்சியால் ஸாதிக் கக்கூடியது. குணஸங்கீர்த்தனம் லக்ஷபாயம்; உபாஸனாருபமான பக்தியினால் மிகப்பெரிய பூஜையைச் செய்தல் அலக்ஷபாயம்.

† இது மிகச்சிறந்தஸாத்யமானதால் பரமஸாதீயோபாயம் எனப்படும்.

(சு) வாசிகஜபர்லம்பனத்தைப்பற்றிய வினா :—

(அவ) ஸாலம்பனோபாயமாவது, ஸ்தோத்திரம், மந்திரம்,*சுபாஸ்ரயம், கந்தம், புஷ்பம் முதலிய உபகரணங்களைக்கொண்டு செய்யப்படும் உபாயமாம். அவற்றுள், வாசிகமான ஜபமென்னும் ஸாலம்பனோபாயத்தை வினவுகிறார். ஜபமாவது, மந்திரம் முதலியவற்றை அததற்குரிய நியமங்களுடன் ஆவிருத்தி செய்வது. ‘பிராம்மணன் மந்தக்கர்மங்களைச் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், ஜபம் செய்வதினாலேயே வித்தியை அடைகிறான்; இதில் ஸந்தேகமில்லை. இப்படிச் செய்வான், மைத்ரப்ராம்மணன் என்று சொல்லப்படுகிறான்’ என்றும், ‘தர்வய யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஜபயஜ்ஞம் பத்துமடங்கு சிறந்தது’ என்றும் மனுவசனமிருத்தலாலும், ‘யஜ்ஞங்களுள், நான் ஜபயஜ்ஞமாயிருக்கிறேன்’ என்று பகவத்வசனம்இருத்தலாலும், மானஸகாபிகங்களான மற்ற இரண்டையும் கேளாமல் வாசிகமான ஜபயஜ்ஞத்தைப்பற்றிக் கேட்கிறார்.

1 ஸாலம்பனம் = ஆலம்பனத்தோடு கூடியது; ஆலம்பனம் = ஆதாரம், பற்றுக்கோடு, பிடிப்பு.

[கிம்ஜபந்.....பந்தநாத்]

ஆறாவதுவினா:—மனிதன் எதை ஜபம் செய்வதனால் 1 ஜன்மம் 2 ஸம்ஸாரம் ஆகிய இவற்றால் உண்டாகிய பந்தத்திலிருந்தும் 3 விடுபடுவான்?

1 ‘ஜன்மம்’ என்றதனால், ஜரை, மரணம், கர்ப்பவாஸம், நரக் வாஸம் முதலியகாரியவர்க்கங்களும் கொள்ளப்படும். 2 ‘ஸம்ஸாரம்’ என்றதனால், அவித்யை, பூர்வகர்மம், அதனாலுண்டான வாஸனை; அதுபற்றி வரும்அவா, அதனடியாகவரும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ஆகிய காரணவர்க்கங்களும் கொள்ளப்படும். இவை, பரமபதம் கிடைப்பதற்குத் தடையாக இருப்பதுபற்றி, ‘பந்தனம்’ என்று சொல்லப்பட்டன. 3 ‘முச்யதே’ என்பது மூலம்; இதனால், மோகநம்வரையிலுள்ள இதரபலன்களும் கொள்ளப்படும்.

(அசேஷண =) ‘எல்லாவற்றோடும்’ என்றும், (ஸர்வஸு =) ‘முழுதும்’ என்றும் தொடங்கியிருப்பதனாலும், (லோகே =) ‘சாஸ்திரங்களில்’ என்றும், (மானவாஃ சுபம் =) ‘மனிதர்கள் நன்மைகளைப்பெறுவர்’ என்றும் விசேஷித்துக் கூறியிருப்பதனாலும், ‘காலம், அதி

* பகவானுடைய திவ்யமங்கள விக்ரகமுதலியன.

காரி, அங்கம், பயன் ஆகிய இவற்றுள்ளும் உத்தமமானவை எவை ?
என்று கேட்டதாகவும் குறிப்பிக்கப்படுகிறது.

[இப்படி உபாயம்—உபாயஸாத்ய வித்தோபாயமென்றும், சூரு
பாயஸாத்ய வித்தோபாயமென்றும், (பரம)ஸாத்யோபாயமென்றும்,
(வாசிக)ஜபாலம்பனமென்றும் நான்குவகையாகப் பிரித்து வினவப்பட்
டமை காண்க.]

மேலேகூறிய ஆறுவினாக்களுக்கும் பீஷ்மர் விடையளிக்கலானார்.
கேட்டமுறையிலல்லாமல் மாறி விடையளிக்கப்படுகிறது.

(க) வாசிக ஜபாலம்பனவினாவிற்கு விடை:—

உபாயத்தைக்கொண்டு உபேயத்தை அடையவேண்டுமானாக
யால், முதலில் உபாயவிஷயமான கேள்விக்கு விடையளிக்கிறார்.
அந்த வினாக்களுள், கடையிற்கேட்ட ஜபாலம்பனவினா ஸமீபித்திருக்
கையாலும், தமக்கும் அதில் மிக்க விருப்பமிருக்கையாலும், அதற்கு
முதலில் விடை அளிக்கிறார்.

பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

[ஜகத்ப்ரபும்.....ஸததேதாத்திதஃ]

ஆருவதுவினாவிற்கு விடை:—ஜகத்தென்னப்படும் ஜங்கமஸ்தா
வரங்களனைத்துக்கும் ஸ்வாமிபும், (ஐஸ்வரியத்தாலும் பிறர் தமக்குச்
செய்யும் உபசாரத்தாலும் தேவர்கள் எப்படி மனிதர்களைக்காட்டி
னும் சிறந்தவரோ அப்படி அந்தத்) தேவர்களுக்கும் தேவரும், (எல்
லாவகையிலும்) அளவிடக்கூடாத பெருமையுள்ளவரும், தம்மையும்
அளிக்கும் 1 பரமோதாரருமான அவரை 2 ஆயிர நாமங்களினால்
எக்காலமும் முயன்று* துதிசெய்வதனால் 3 மனிதன் எல்லாத்துன்
பங்களையும் கடந்தவனாவான்.

1 'புருஷோத்தமம்' என்பது மூலம்.

2 ஜபத்திற்கு ஆலம்பனமாகச்செய்யப்பட்டவை' என்பது.

3 'ஸ்ரீவதுந்காதிகோ பவேத்' என்பதை இங்கும் கூட்டுக.

*சு-வதுகேள்வி ஜபத்தைப்பற்றியதாகையாலும், இதுஅதற்குவிடை
'யாகையாலும், இங்கே, 'ஸ்துவந்' என்பதற்கு, ஸாலம்பனோபாயத்துக்கு
அங்கமான ஸ்தோத்திரம்(=ஜபம்)என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.
'ஸ்துவந் நாமஸஹஸ்ரோண' என்று சேர்த்துச் சொன்னமையும், 'நாமஸஹ
'ஸ்ரோண' என்பதற்கு, 'ஜபத்திற்கு ஆலம்பனமாகச் செய்யப்பட்டவை'
என்று பாஷ்யத்தில் விளக்கம் கூறியிருப்பதும், பின்வரும் இரண்டு

எம்பெருமானைத் தியானித்தலும் துதிசெய்தலும் இடையீட்டின்றி நடக்குமாகில், அவை மிக்கப்ரியமாயும் ஹிதமாயும் இருக்குமென்றும், நடுவில் இடையூறு நேர்ந்து தடைப்படுமாகில், மிக்க வருத்தத்தைத் தருமென்றும் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

இவ்விதம், ஸாத்யமான உபாயங்களுள், ஜபம் என்னும் ஸாலம்பலோபாயம் சொல்லப்பட்டது.

ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றிய விடை.

(அவ-) அர்ச்சனையும் ஸ்தோத்திரமுமே பரமதர்மமென்று சொல்வது பிஷ்மருக்கு விருப்பமாகையால், தர்மவிஷயமான ஐந்தாவது கேள்விக்கு விடைகூறாமல், அர்ச்சனைவிஷயமாயும் ஸ்தோத்திரவிஷயமாயுமுள்ள நான்காவது மூன்றாவது கேள்விகளுக்கு விடைகூறத் தொடங்கி, அர்ச்சிப்பதற்கு மிக்க தகுதியையுடையவன் எவனோ அவனை அர்ச்சிக்கும் முறையோடு சொல்லுகிறார்.

(உ) அலகூபாயஸாத்ய ஸித்தோபாயவினுவிற்கு விடை:—

(அவ-) கீழ்ச்சொன்ன ஜபத்திற்கு எவன் விஷயமோ அவனே அர்ச்சிக்கத்தகுந்தவர்களுள் சிறந்தவன் என்பதைப் பல பிரமாணங்கள் காட்டி உறுதி செய்கிறார்.

[தமேவசார்ச்சயந்.....யஜமான:]

நான்காவது வினாவிற்கு விடை:—1 செந்தாமரைக் கண்ணரும் இடைவிடாமல் அனுபவித்தாலும் குறைவு படாதவைகளும் அவருக்கே உரியவைகளும் மேன்மேலும் வளருகின்றவைகளும்மான 'ஸ்தவந்' என்னும் சொற்களுக்கும் வேறுபொருள் கூறியிருப்பதும், இதனை நன்குவிளக்கும், ஜப மென்பது மந்திரமுதலியவற்றை நியமத்துடன் பலமுறை சொல்வதாகையாலும், பொதுவாகையால், 'துதி செய்வது' என்றில்லாமல், இங்கே, 'ஆயிர நாமங்களினால்.....துதி செய்வது' என்றிருத்தலாலும், ஜபபரமாகவே பொருள்கொள்ளவேண்டும். சங்கராபாஷ்யத்திலும் இதனை சு-வதுகேள்விக்கு விடையாகவேகொண்டு 'ஸஹஸ்ர நாமங்களினால் துதித்து' என்று கூறியிருப்பதும் கர்ணக.

மற்ற விடைகளில் கேள்விகளிலுள்ள சொற்களையே வைத்துக் கூறியிருத்தலாலும், சு-வது கேள்வியிலுள்ள 'ஜபந்' என்னும் சொல்லைவைத்து விடைகூறப்படாமையாலும், விடைகளில் முதலிலுள்ளது இன்ன கேள்விக்கு விடையென்பது மூலத்தில் கூறப்படாமையாலும், பாரிசேஷ்யந்யாயமாக இதனை சு-வதுகேள்விக்கு விடையாகக் கொண்டனர் போலும்.

திருக்கல்யாணகுணங்களை யுடையவருமான பரமபுருஷரையே, எக் காலமும் அடிமைபூண்டு, தனக்கு ஸ்வாமி என்னும் ப்ரேமையோடு பக்தியோகத்தால் * உபாஸனைசெய்தும், (மனத்தில் இடைவிடாமற் பெருகுகின்ற அமிருததாரைபோல ஸுகமாயிருப்பதும் ஸம்ஸாரத்தினாலுண்டான ஆத்தயாத்தமிகமுதல்ய மூன்று வகைத்துன்பங்களையும் அடியோடு போக்குவதுமான பகவத்குணத்) † தியானத்தைச்செய்தும், (அந்தத்தியானத்தினாலுண்டான ஸந்தோஷமிகுதியால் சரீரத்தில் புளகம் அடைந்து ஆனந்தபாஷ்பத்தால் சொல்லெழாமல் தொண்டை தழுதழுத்து அந்தக்குணங்களையே) ‡ ஸங்கீர்த்தனம் செய்தும், (பக்தி மேற்கொண்டு வணக்கமுற்று மமகாரத்தை ஒழித்து, 'தேகம் இந்திரியங்கள், மனம், வாக்கு, ஆத்மா ஆகிய என்னுடையவையெல்லாம் உம்முடையவைதாம்; நீரே அங்கீகரித்தருளுக' என்று, அகங்காரத்தால் தோஷப்பட்டிருந்த தன்னைப் பகவானுடைய திருவடிகளில் § ஸமர்ப்பணம் செய்தும், (அவர் தன்னை அங்கீகரித்த மஹோபகாரத்திற்குத் தக்கபடி பிரத்யுபகாரம் ஒன்றும் காணாமையாலுண்டான பர்ப்ரப்போடும் உண்மையான பக்தியோடும் சேகரிக்கப்பட்டனவும்) பரிசுத்தமும் ரம்யமுமான அர்க்யம், புஷ்பம், மதுபர்க்கம் முதலிய ¶ ஒளபசாரிகம், § ஸாம்ஸ்பர்சிகம், ** அப்யவஹாரிகம் என்று சொல்லப்பட்டனவும் அவருடைய போகத்திற்கு ஏற்றவைமான போகோபகரணங்களைக்கொண்டு முறைப்படி மிக்கஆதரவோடு அவருக்குத்) || திருவாராதனஞ் செய்பவன், எல்லாத் துன்பங்களை யும் கடந்தவனாவான்.

1 'புருஷம்' என்பது மூலம்; 'புண்டரீகாக்ஷம்' என்பது பாஷ்யம்.

['இந்தப் பக்தியோகமே முக்திக்கு ராஜமார்க்கம் என்று வேதாந்தங்களில் கூறப்படுவதாகக் காணப்படுகிறது' என்றுகூறி, அதற்கு ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணங்களிலிருந்தும் ஸூத்ரங்களிலிருந்தும் ஆதாரங்கள் பல காட்டப்பட்டுள்ளன. 'பக்தி—உபாஸனை - ஸேவை' என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். 'ஸேவா பக்தி: உபாஸ்தி:' என்பது நிகண்டு.]

* 'அர்ச்சயந்' என்பது மூலம். † 'த்யாயந்' என்பது மூலம்.

‡ 'ஸ்துவந்' என்பது மூலம். § 'நமஸ்யந்' என்பது மூலம்.

¶ உபசாரத்துக்காகச் செய்யப்படுபவை.

§ தொடுதற்கு இனிமையான புஷ்ப சந்தனாதிகள்.

** உட்கொள்ளத்தக்க உணவுப் பொருள்கள்.

'யஜமான: ' என்பது மூலம்.

[இந்த உபாஸனம் அடிமையில் ருசியுள்ளதாயிருக்குமென்பதும் பக்திக்கு நாமஸங்கீர்த்தனாதிகள் சரீரஸ்தானமென்பதும் இந்தப் பக்தியே ஸர்வசாஸ்திரார்த்தங்களிலும் ஸாரமானதாகையால் பரம ரஹஸ்யமென்பதும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.]

(ஊ) லக்ஷபாயஸாத்ய ஸீத்தோபாயவினுவிற்கு விடை:—

(அவ-) இந்தப் பக்தியானது, ‘பலஜன்மங்களுக்குப்பின் ஞானவானுகி என்னை அடைகிறான்’ என்பது முதலாகச் சாஸ்திரங்களிற்சொல்லியபடி, அனேகமாயிரம் ஜன்மங்களில்ஸம்பாதித்த புண்யபரிபாகத்தால் எல்லாப்பாவங்களையும் போக்கிக்கொண்டவர்களுக்கும் நெடுநாள் இடைவிடாமல் உபாஸிப்பதால்மாத் திரம் உறுதிப்படுகிறது. அப்படியானால், சாஸ்திரத்திற் சொன்ன எந்த உபாயத்தையும் அனுஷ்டிக்கத் திறமையில்லாத பிராணிகளுக்கு ‘என்னகதி’ யென்கிற பயத்தைப் போக்குவதற்காக லக்ஷபாயத்தைக் காட்டக் கருதி, ஈ-வது கேள்விக்கு விடைகூறுகிறார். ‘எல்லா விதத்தாலும் புருஷோத்தமனே ஸீதோத்திரத்திற்குத் தகுந்தவன்’ என்கிற அபிப்பிராயத்தால் இதரதேவதைகளைக்காட்டிலும் இவனுக்கு உண்டான ஏற்றத்தை * அநாதிரிதனம் முதலிய பத்துக் குணங்களால் காட்டுகிறார்.

[தமேவச; அநாதிரிதனம்.....ஸர்வதுக்காதிகோ பவேத்]

முன்னாவது வினுவிற்கு விடை:—ஆதியும் அந்தமுமில்லாதவரும், எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும், எல்லா உலகங்களுக்கும் முதற்கடவுளும், எல்லா உலகங்களையும் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பவரும், வேதங்களினால் உரைக்கப்படுகிறவரும், எல்லாத்தர்மங்களையும் அறிந்தவரும், (தம்மைத்துதிக்கும்) உலகத்தோர்க்குப் புகழைப் பெருகச்செய்ப்பவரும், உலகங்களுக்கு ஸ்வாமியும், சிறந்தபொருளும், எல்லாப் பிராணிகளின் இருப்புக்கும் காரணமுமான அந்தப் பகவானை எப்பொழுதும் துதிப்பதனால் எல்லாத்துன்பங்களையும் கடந்தவனாவான்.

‘ஆதியந்த மில்லாதவர்’ என்றதனால், ‘காலத்தால் அளவிடக் கூடாதவர்’ என்பதும், ‘எங்கும் வியாபித்தவர்’ என்றதனால், ‘தே

* ‘அநாதிரிதனம், விஷ்ணும், ஸர்வலோகமஹேஸ்வரம், லோகாத்யக்ஷம், ப்ரம்மண்யம், ஸர்வதர்மஜ்ஞம், லோகானம்கீர்த்திவர்தனம், லோகநாதம், மஹத்தூதம், ஸர்வபூதபவோத்பவம்’ என்னும் பத்துக்குணங்கள்.

சத்தால் அளவிடக்கூடாதவர்' என்பதும், 'எல்லா உலகங்களுக்கும் முதற்கடவுள்' என்றதனால் 'துதிப்பவன் வேண்டியவற்றை வேண்டியபடி அளிக்கும் ஐஸ்வரியம் உடையவர்' என்பதும், 'எல்லா உலகத்தையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பவர்' என்றதனால், 'துதிப்பவனுக்குத் தக்கது இன்னதென்பதைத் தாமாகவே சிந்திப்பவர்' என்பதும், 'வேதங்களினால் உரைக்கப்படுகிறவர்' என்றதனால், 'ஸ்தோதாரம்செய்தற்கு வேண்டிய விஷயங்களுள்ளவர்' என்பதும், 'எல்லாததர்மங்களை யும் அறிந்தவர்' என்றதனால், 'தம்மைத் துதிப்பது பரமதர்மமென்று அறிபவர்' என்பதும், 'தம்மைத்துதிக்கும் உலகத்தோர்க்குப் புகழைப் பெருகச்செய்ப்பவர்' என்றதனால், 'எந்தப் பிராணியானாலும் தம்மை ஸ்தோதாரம் செய்தால் அதனைத் தம்மைப்போலவே உலகங்களிலும் வேதங்களிலும் புகழும்படி அதற்குக் கீர்த்தியை உண்டிபண்ணுகிறவர்' என்பதும், 'உலகங்களுக்கு ஸ்வாமி' என்றதனால் ஸகலபரிசரணைகளுக்கும் உரியவர்' என்பதும், 'சிறந்தபொருள்' என்றதனால், 'சிறிதும் ஸ்ரமமின்றி ஸ்தோத்திரத்தினால் மாத்திரமே எளிதில் ஆராதிக்கத் தகுந்தவர்' என்பதும், 'எல்லாப் பிராணிகளின் 'இருப்புக்கும் காரணம்' என்றதனால், 'அவர்களை அனுக்கிரகிப்பவர்' என்பதும், 1 'துதிப்பவன் எல்லாத்துக்கங்களையும் கடந்தவனாவான்' என்றதனால், 'பரிபூர்ணபக்தியோகம் அனுஷ்டிக்கப்படாவிட்டாலும், இயன்றவரை குணஸங்கீர்த்தனம் செய்பவன், தாபத்யம் என்னும் காட்டுத்தீயைக்கடந்து, நிரதிசயானந்த சீதளமடுவைப்போல விளங்குகிற எம்பெருமானை அடைந்து வாழ்வான்' என்பதும் விளங்கும்.

1 'ஸ்துவர்' என்பதற்கு இயன்றவரை ஸ்தோதாரம் செய்வதென்பதே தகுதியான பொருள். ஏனெனில், இதற்குமுன் 'ஸ்துவர்' என்பது தியானம் முதலானவைகளுடன் சேர்த்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால், அதனைப் பெரிய ஸ்தோதாரமென்றும் இதனை லகுஸ்தோதாரம் என்றும் கொள்ளவேண்டும்; இல்லாவிடில், கூறியது கூறலென்னும் குற்றமாகும். மேலும், 'ஸ்துவந்த: கம்' என்பது தனித்த வினுவாகையாலும், மற்றும் அனைக சாஸ்திரங்களோடு ஒத்திருக்கையாலும் இதுவே பொருத்தமானது.

(ச) (பாம) ஸாத்யோபாய வினுவிற்கு லீடை:—

(அவ—) தியானித்தல் துதித்தல் நமஸ்கரித்தல்முதலிய கைக்கர்யமே சிறந்ததர்மமென்கிறார்.

[ஏஷமே.....அர்ச்சேந்ரஸ்ஸதா]

ஐந்தாவது வினாவிற்கு விடை:—செந்தாமரைக்கண்ணரை ஒரு மனிதன் பக்தியுடன் எக்காலமும் ஸ்தோத்திரங்களினால் அர்ச்சிப்பது எல்லாத் தர்மங்களிலும் மிகச் சிறந்த தர்மமென்று நான் நினைத்திருக்கிறேன்.

தர்மங்கள், பசு புத்திரன்முதலான இம்மைப்பயனை அளிப்பனவும், ஸ்வர்க்காதிகளான மறுமைப்பயனை அளிப்பனவும், பயனை எதிர்பாராமல் பகவதாராதனமென்கிற நினைவுடன் அனுஷ்டிக்கப்படும் *இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மங்களைச் செய்வதால் பரிஷ்கரிக்கப்பட்ட ஸமாதிரூபமாகிய மோகஷத்தை அளிப்பனவும், எம்பெருமானை ப்ரீதியோடு நினைப்பது, அவனுடைய குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்வது, அவனைவணங்குவது முதலாக அவனுக்கு ஏகாந்தமாக அடிமை செய்வதும் என நான்கு வகைப்படும். முதல் மூன்றைக்காட்டிலும் நான்காவது மிகச் சிறந்தது.

இங்கே, 'எல்லாத் தர்மங்களிலும் மிகச்சிறந்த தர்மம்' என்று கூறினமையால், மற்றமூன்றைக்காட்டிலும் எம்பெருமானுக்கு ஏகாந்தமாக அடிமை செய்வதே மிகச் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

'பக்தியுடன்' என்றதனால், (ஸுஸுகம் கர்த்தும்=) 'செய்தற்கு மிகஇனிது' என்று கீதையில் 'சொல்லியபடி, 'அனுஷ்டான ஸமயத்திலும் ப்ரீதியோடிருத்தலால் இனிது அனுஷ்டிக்கத்தக்கது' என்பது. இதனால், இதற்கும் இதரதேவதைகளின் உபாஸனத்திற்கும் வாசி கூறப்பட்டது. 'புண்டரீகாக்ஷன்' (=செந்தாமரைக்கண்ணன்) என்றதனால், லேனிக்கப்படுபவன் மிக அழகாயிருப்பவனாகையால், பயங்கரரூபத்தையுடைய தேவதைகளை உபாஸிப்பதைக்காட்டிலும், இந்த உபாஸனத்திற்கு ஏற்றம் சொல்லப்பட்டது. 'ஸ்தோத்திரங்களினால்' என்றதாலும், ஸ்தோத்திரம் என்பது வாக்கினால் மாத்திரம் செய்யக்கூடியதாகையாலும், விஸ்வஜித் சாந்திராயணம்முதலியவைகளைப்போலப் பொருட்செலவும் மெய்வருத்தமும் இதற்கு வேண்டுவதில்லை' என்பதும், 'அர்ச்சிப்பது' என்றதனால், 'ஒரு புருஷவிசேஷத்தை நேரில் ஆராதனம் பண்ணுகிறதுபோல இருத்தலால், கண்ணுக்குநேரில் பார்க்கக்கூடாமையினால் உண்டாகும் வருத்த

*இஷ்டம்=யாகம் முதலியன செய்தல்; பூர்த்தம்=குளம் வெட்டுதல்; தோட்டம்வைத்தல் முதலியன. துரோணபர்வம் 736-பக்கம் குறிப்பிற்காக

தம் இதில் இராது' என்பதும் அறிவிக்கப்பட்டன. 'மனிதன்' என்றதனால் ஸகல சேதனர்களுக்கும் அவரவர் தகுதிக்குத் தக்க படி அதிகாரம் உண்டென்பதும், 'ஒரு மனிதன்' என்று ஒருமையாகச் சொல்லுகையால், 'பெரியயாகங்களிற் போலப் பலர் உதவி' இதற்கு அவர்யமில்லை' என்பதும், 'எக்காலமும்' என்றதனால், 'இன்னகாலத்தில் என்னும் நிர்ப்பந்தம்இல்லை' என்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்டன. இதனால், ஆயமை-ருது-மாஸம்-பக்ஷம், நக்ஷத்ரம், முகூர்த்தம் என்னும் காலவிசேஷத்தையும் இன்ன இடமென்னும் தேசவிசேஷத்தையும் அபேக்ஷிக்கின்ற மற்றவைகளைக் காட்டிலும் இதற்கு ஏற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

[இனி, ஜயிப்பவனுடைய பரிசுத்தியைப்பற்றியும் அதிகாரியனுடைய தாரதமயத்தைப்பற்றியும் ஸங்கீர்த்தன முதலிய லக்ஷணங்கள் செய்யக் கூடிய உபாயத்தைப்பற்றியும் விசாரித்திருக்கிறது.]

(சு)—பரமப்ராப்யமென்னும் உபேயவீஷயமான வினுவிற்குவிடை:—

(அவ-). இதற்கு விடைஅளிக்கத்தொடங்கிப் பரமப்ராப்யம் இன்ன தென்பதை விளக்குகிறார். இதில் சொல்லப்படும் விசேஷணங்கள் ஆறும் பகவதஸ்வரூபம் மிகவும் ஆசைப்படும்படியிருக்கும் என்பதைக் காட்டுதலால், அதுவே பரமபுருஷார்த்த மென்பது விளங்குகின்றது.

[பரமம் யோ மஹத்தேஜஃ.....மங்களம்]

இரண்டாவது வினுவிற்கு விடை:—எவர் ஒப்புயர்வற்ற சிறந்த பேரொளியாயிருப்பவரோ, எவர் தேவர்களையும் ஆளுவதனால் எல்லாவற்றிலும் சிறந்த*பெருந்தவமோ,எவர் அளவற்ற கல்யாணகுணங்களாலும் எங்கும் விபாடித்திருப்பதனாலும் தம்மைச் சேர்ந்தவரைப் பெருகும்படி செய்வதனாலும் எல்லாவற்றிற்கும் சிறந்த பரப்ரம்மமோ, எவர் பரிசுத்தம் செய்வனவற்றுளெல்லாம் சிறந்த பரிசுத்தம் செய்பவரோ, எவர் சிறந்தமங்களமானவைகளுக்கெல்லாம் சிறந்த மங்களமோ அவரே எல்லாவற்றிற்கும் முடிவான பரமபுருஷார்த்தம்.

பவித்ரமாவது சுத்திக்குக்காரணம்; சுத்தி—தோஷவிருத்தி.. தோஷம் இரண்டு வகைப்படும். அவை, ரஜோகுண தமோகுணங்க-

* தபஸ் = கட்டளையிடல்; இதற்கு மஹேஸ்வரன் என்று பொருள்கூறி அதற்கு ஸ்ருதியிலிருந்து ஆதாரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. சங்கரபாஷ்யமும் இப்படியே கூறுகிறது; 'ஆஜ்ஞாபயதி = கட்டளையிடுகிறார்' என்று கூறி ஸ்ருதியிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறது.

ளால் விகாரப்படுவதென்கிற அசேதனத்தினது தோஷமும், அசேதனத்தின் சேர்க்கையாலுண்டாகும் அஜ்ஞானம், பகவத் அபராதம், ராகத்துவேஷமுதலிய சேதனத்தினது தோஷங்களுமாம்.

‘பனித்ராணம் பவித்ரம்’ என்றதனால், இந்தத் தோஷங்களை வேரோடு களைந்துஎடுக்கின்ற பரமபாவன்’ என்பது.

‘பரிசுத்தி செய்பவா’ என்றதனால், ‘பகவதஸ்மபந்தத்தினாலேயே கங்காதிரீர்த்தங்களும் இதரதேவதைகளும் சேஷத்ரவிசேஷங்களும் காலவிசேஷங்களும் பரிசுத்திகரங்களாகின்றன. ஆதலால், ‘அவனே பரமபாவன்’ என்பது பலசாஸ்திர ஆதாரங்களால் நன்கு விளங்கும். வாஸனையிருந்த பூமாலை, சந்தனம், தேவஸ்திரீ, அமிருதரசம் முதலியவைகளையும் ஸம்ஸாரபந்தம் முழுதும்நீங்கி அதிபரிசுத்தனாகி இயற்கையில் அளவற்ற ஞானானந்த ரூபனாகின்றனக்கும் ஜீவாத்மாவையும் காட்டிலும், பரமாத்மா மிகவும் ஆசைப்படும்படி இருத்தலால், ‘அவனே மங்களங்களுளெல்லாம் சிறந்த மங்களம்’ என்றார்.

‘பரமம் யஃ பராயணம்’ என்பது மூலம்; ‘ஸஃ பராயணம்’ என்று சொல்லாமல், ‘யஃ பராயணம்’ என்றது, ‘ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் அவனே பரன் என்பது பிரஸித்தம்’ என்று தோற்றுத்தற்காக.

(சு)—பரதத்வநுபமான உபேயவீஷ்யமான வினுவீர்துவீடை:—

[தைவதம்.....பாபபயாபஹம்]

முதலாவது வினுவீர்து வீடை.—எவர் (பிரம்மா சிவன் இந்திரன் முதலிய) தேவர்களுக்கெல்லாம் மஹத்தான தேவதையேர், எவர் (பிரம்மா முதலான) எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அழிவற்ற பிதாவோ, எவரிடமிருந்து எல்லாப் பொருள்களும் யுகஆரம்பமாகிய ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் உண்டாகின்றனவோ, எவரிடத்தில் திரும்பவும் பிரளயகாலத்தில் 2 வயமாகின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட உலகங்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியும் உலகங்களை நடத்துகிறவருமாகிய விஷ்ணுவினுடைய ஆபிர நாமங்களும், பாவங்களையும் அவற்றினால் வரும் பயத்தையும் வேரோடு களைகின்றவை. அரசனே! அவற்றை 3 என்னிடமிருந்து கேள்.

1 ‘பிரம்மாவை முதலில் படைத்து அவரைக் கொண்டு மற்றப் படைப்புக்களை நடத்துகிறபடியால், ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான பிரம்மாவையும் தாமேபடைக்கின்றார்’ என்பதைத் தெரிவித்தற்காக,

‘யுகங்களின் ஆரம்பம்’ என்றார். இதனால், எம்பெருமான் ஜகத் திற்கு நிமித்தகாரணம் என்றதாயிற்று. இதனால், பிதாவானமை விளக்கப்பட்டது. 2 ‘எவரிடத்தில் லயமாகின்றனவோ’ என்றதனாலும், காரியம்எல்லாம் லயிப்பது உபாதான காரணத்திலாகையாலும் ‘உபாதானகாரணமும் அவரே’ என்றதாயிற்று. மூலத்தில், ‘ச’ காரம் ஸஹகாரிகாரணமும் அவரே என்பதைத்தெரிவிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட லக்ஷணம் பொருந்தியவரையே பரதத்வமாக ஸ்ருதிகளும் ஸூத்ரங்களும் சொல்லுகின்றன.

3 ‘என் நன்மைக்காகக் கேள்’ என்னவுமாம்.

[இங்கே இந்தக்கொள்கைக்கும் இதற்கு விரோதமான கொள்கைகளுக்குமுள்ள வித்தியாஸத்தையும் பரதத்வநிர்ணயத்தையும்பற்றி விசாரித்துப் பல ஆதாரங்காட்டி நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.]

[இப்படி சு-வினைகளுக்கும் விடைகூறப்பட்டமை காண்க.]

தாமே விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற அரசரைநோக்கி, பீஷ்மர், ‘அரசனே! கேள்’ என்று மீண்டும் அழைத்தல், ‘இந்தப் பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுபவருக்குக் கேட்பவர் கிடைத்த சிறப்பைத் தெரிவிக்கிறது.

[யாசி நாமானி.....பூதயே]

மஹாத்மாவான பகவானுக்கு எந்த நாமங்கள் 1 குணங்களாலும் செய்கைகளாலும் வந்தனவாகப் 2.பிரஸித்திபெற்றவையோ ரிஷிகளால் நன்றாகக் கீர்த்தனம் செய்யப்பட்டவையோ அவற்றை 3 ஆத்மோஜ்ஜீவனத்திற்காக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.

1 குணமென்றதனால் செய்கைகளும் கொள்ளப்படும்.

2 ‘பிரஸித்தி பெற்றவை’ என்றமையால், ‘இந்த நாமங்கள் வேதத்திலும் லோகத்திலும் மிகுதியாக வழங்கப்பட்டுப் பகவானையே குறிப்பன்’ என்பதும், வேதார்த்தத்தை உள்ளபடி தரிசிக்கவல்லான லக லகத்குமார நாரதாதி ரிஷிகள், ‘இன்ன திருநாமம் இன்னகாரணத்தால் வந்தது; இன்ன அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது’ என்று * கறவைப்பசுக்கள்போல மிக்கப்ரீதியோடு ஆங்காங்கு ஸங்கீர்த்தனம் செய்தார்கள். அவைகளில் ஒவ்வோரிடத்திலிருந்து ஒவ்வொன்றாக மதுகரநியாயமாகச் சேர்த்து ஸ்ரீவேதவியாஸ பக

* கறவைப்பசுக்கள் தம்கன்றுகளுக்குப் பால் தாமே விரும்பிக் கொடுத்தல்போலப் பரமரிஷிகள் மனமுவந்து பகவர் நாமங்களை ஸங்கீர்த்தனம் செய்தார்கள் என்பது.

வான் *இந்த ஸ்தோத்ர ரூபமாகச் செய்தார். பிறகு, ஸம்பிரதாயபரம்பரையில் நம்வரையில் வந்தன' என்பது விளங்கும்.

3 'ஆத்மோஜ்ஜீவனத்திற்காக' என்றமையால், 'ஆநாதி காலமாக ஸம்ஸாரத்தில் அகப்பட்டு அறிவு அழிந்து கிடக்கும் ஆத்மாக்கள் ஸத்தைபெற்று உஜ்ஜீவிப்பதற்காக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்றும், 'மஹாத்மந்' என்றதினால், 'இப்படிப்பட்ட பரமபுருஷனை அறிவதனால் ஸத்பாவமும் அறியாமையினால் அஸத்பாவமும் உண்டாவதாக ஸ்ருதிகள் சொல்லுகின்றன; எம்பெருமான் அளவற்ற அறிவுள்ளவராகையாலும், அளவற்ற மாஹாத்மியமுள்ளவராகையாலும் அவற்றிற்குத்தக்கபடி அவருக்குத் திருநாமங்களும் அளவற்றவைகளாகும். அவற்றை யெல்லாம் அறிவது முடியாதாயினும், கேட்டவரையிலும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவருடைய திருநாமங்களைக் கேட்ட வரையில் ஆத்மலாபமுண்டு' என்றும் கூறினாரென்க.

[பிறகு, ஸகுணநிர்க்குண வாதத்தைப்பற்றி விஸ்தாரமாக விசர்சித்திருக்கிறது.]

உச்சாரணமாத் திரத்தினாலேயே உபகரிப்பவைகளாயினும் அஹற்றின் அர்த்தத்தை ஆராய்ந்து குணத்தைவெளியிடுவதனால் சீக்கிரத்தில் மனம் தெளிவடைந்து பரமபரிசுத்தமாகுமென்பது, நாமநிர்வசநாத்தியாயங்களில் கண்டுபிடிக்க. இவற்றை உபயோகிக்கும்முறையை, ஸ்ரீமஹாபாரதம் உத்தியோகபர்வத்திலும் மோகூததர்மத்திலும் வைஷ்ணவதர்மத்திலுமுள்ள நிர்வசனாத்யாயங்களிலும், அந்த அந்த மந்திரகல்பங்களிலுமுள்ள வசனங்களினால் தெரிந்துகொள்க.

[ரிஷிர் நாம் நாம்.....விநியுஜ்யதே]

வேதவ்யாஸர் ஸஹஸ்ரநாமத்தைக் கண்டறிந்த ரிஷி. பாரதம் ஒன்றுக்கு எட்டு உயிரெழுத்துக்கள் அடங்கிய அனுஷ்டிப் என்னும் சந்தஸில் இந்த ஸஹஸ்ரநாமம் இருக்கிறது. இதற்குப் பகவான விஷ்ணு, தேவதை (=உத்தேச்யமான விஷயம்). 'அம்ருதாம்குத்பவ்' என்பது இம்மந்திரத்துக்குப்பீஜம் (=ஆதாரம்). 'தேவகீந்தந:' என்பது சக்தி (=வன்மை), 'தரிஸாமா' என்பது ஹ்ருதயம் (=மையம்).

* இதனால், இந்த ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரம், வேத வ்யாஸரால் தொகுக்கப்பட்டதென்பதும், பிறகு, அவரிடமிருந்து பீஷ்மருக்குக்கிடைத்தது என்பதும் விளங்கும். இந்தக் கருத்து முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க.

ஸர்வதோஷநிவாரணம் என்னும் ப்ரயோஜனத்தில் இம்மந்திரத் திற்கு உபயோகம்.*

[இங்கே, சிலர் அங்கந்யாஸ கர்ந்யாஸங்களை அனுஷ்டிப்பார். அந்த மந்திரங்களை வடமொழி ஸஹஸ்ரநாமமூலம் சஉ-ம் பக்கத்திலும், இதன் ௩-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் காண்க.]

[குறிப்பு:—'விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும்' என்னும் ஸ்லோகத்துக்கும் 'அஸ்ய ஸ்ரீ' என்பது முதல் 'த்யானம்' என்பது வரையிலுள்ள சொற்களுக்கும் 'பொருள் , எழுதப்படவில்லை. பெரியோர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்க: 'அம்ருதாம்குத்பவோபீஜம்' என்பது முதல், 'விஸ்வம் விஷ்ணு' என்று ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் தொடங்கும் வரையிலுள்ளவை மஹாபாரதத்தில்லாமையால் பாஷ்யம் செய்யப்படவில்லை.]

த்யானம்

1. [சுதீரோ தந்வத்ப்ரதேசே.....முகுந்தௌ]

(இ-ள்) பரிசுத்தமான ரத்னங்களாலே பிரகாசிக்கிற மணற்குன்றுகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் முத்துமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட திவ்யாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரும், ஸ்படிகமணிபோல் விளங்குகிற முத்துமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற திருமேனியை யுடையவரும், மேலே ஸஞ்சரிக்கிற வெண்மையான அனேகமேகங்களால் வர்ஷிக்கப்பட்ட அமிருததாரைகளாலே ஸந்தோஷிப்பவரும், சக்ரம், பத்மம், கதை, சங்கம் ஆகிய இவைகளைத் திருக்கரங்களில் உடையவரும், பக்தர்களுக்குப் போகமோகஷங்களை அளிப்பவருமான ஸ்ரீமந்நாராயணர் நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கவேண்டும். (எ-து)

2. [பூ: பாடெளயஸ்ய.....விஷ்ணுமீசம்நமாமி]

(இ-ள்) யாருக்குப் பூமி திருவடிகளோ, ஆகாசம் நாபியோ, வாயு பிராணனோ, சந்திரஸூர்யர்கள் கண்களோ, திசைகள் காதுகளோ, ஸ்வர்க்கம் திருமுடியோ, அக்னி திருமுகமண்டலமோ, கடல் 1 நாபியின் கீழ்ப்பாகமோ, தேவர்கள் மனிதர்கள் பகைகள் பசுக்கள் பாம்புகள் கந்தர்வர்கள் அஸுரர்கள் இவர்களால் பலதரப்பட்ட இந்த உலகு

* ஆயுதத்திற்கு எஃகு முதலிய காரணத்தைப் பீஜமென்றும், முனையைச் சக்தியென்றும், அதன் மையத்தை ஹ்ருதயம் என்றும் சொல்வதும் அதைச் சத்துருவதம் முதலிய காரியங்களில் உபயோகிப்பதும் எப்படியோ, அப்படியே மந்திரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சொல்வது வழக்கம்.

எவருடைய உதர்த்தில் களிப்புடன் இருக்கின்றதோ, மூன்று புவனங்களையும் திருமேனியாகவுடையவரும் ஸர்வரக்ஷகருமான அந்த விஷ்ணுவை நமஸ்கரிக்கிறேன். (எ-து)

1 'வாலோயம்' என்றும் பாடம்; அதற்கு, 'இந்தக் கடல் யாருக்கு ஆடையோ' என்பது பொருள்.

௩. [சாந்தாகாரம்.....ஸர்வலோகைகநாதம்.]

(இ-ள்) சாந்தமான ஆகாரத்தையுடையவரும், ஆதிசேஷன்மீது பள்ளிகொண்டவரும், தாமரைபூத்த திருநாபியையுடையவரும், தேவர்களுக்கும் தலைவரும், 1 விஸ்வத்தையே வடிவமாகவுடையவரும், ஆகாயத்தைப்போல எங்கும் நிரம்பியவரும், நீலமேகம்போன்ற வர்ணத்தையுடையவரும், உத்தமலக்ஷணங்கள் பொருந்திய அங்கங்களை யுடையவரும், லக்ஷ்மீபதியும், செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையவரும் 2 யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் தியானத்தினால் அறியப்படுகிறவரும், பிறவியின்பயத்தைப் போக்குகிறவரும், ஸகலலோகங்களுக்கும் முக்கியமான தலைவருமான விஷ்ணுவை நமஸ்கரிக்கிறேன். (எ-து)

1 'விஸ்வாதாரம்.' என்றும் பாடம்; அதற்கு, 'விஸ்வத்திற்கு ஆதாமானவரும்' என்பது பொருள்.

2 'யோகிபிர் த்யானகம்யம்' என்பது வேறுபாடம்; 'யோகிகளால் தியானத்தால் அடையப்படுகிறவரும்' என்பது பொருள்.

௪. [மேகஸ்யாமம்.....ஸர்வலோகைகநாதம்.]

(இ-ள்) நீலமேகம்போன்ற கரியதிருமேனியை யுடையவரும், பீதாம்பரத்தைத் தரித்தவரும், ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுவை அடையாளமாகக் கொண்டவரும், கௌஸ்துபமென்னும் மணியினால் பிரகாசிக்கின்ற அங்கத்தையுடையவரும், புண்யபுருஷர்களால் சூழப்பட்டவரும், தாமரைமலர்போன்ற விசாலமான திருக்கண்களையுடையவரும், ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஒப்பற்றதலைவருமான திருமலைவ்ணங்குகிறேன். (எ-து)

ஸ்ரீ:

ஆயிரநாமங்களும் அவற்றின் பொருளும்.

பட்டர் பாஷ்யம்—இனி, பஞ்சஸித்தாந்தநிஷ்டாநிர்ணயப்படி, பரம் வியூகம் விபவம் அந்தர்யாமி அர்ச்சை என்பவற்றுள், ஸ்ருதி லிங்கம்பாகரணம் தகுதி கூறியதுகூறமை முதலிய நியாயங்களைக் கொண்டு வியவஸ்தை செய்து, வியாகரணம் நிருக்தம் ரிஷிகளுடைய நிர்வசனம் ஆகிய இவற்றின் முறையாகப் பகவந்நாமங்களுக்குப் பொருள் கூறப்படும்.

க. விஸ்வம்

சங்கர பாஷ்யம்—உலகம் அனைத்தும் தாமாயிருப்பவர்.

எல்லாப்பொருள்களுக்கும் காரணமும், எல்லாமாகவுமிருக்கிற தும், எல்லாப்பொருளுக்கும் முடிவில் ஒடுங்குமிடமானதும், எல்லா வற்றிலும் பிரவேசித்திருப்பதும், சப்தப்பிரபஞ்சம் யாவற்றையும் தன்னுள்ளடக்கிக்கொண்டிருக்கும் ப்ரணவத்தாற் சொல்லப்படுவ தும், எல்லாமாகவுமே இருப்பதுபற்றி விருப்புவிவறுப்புமுதலிய வற்றைவிடுத்து எதையும் ஹிம்ஸியாது ஸ்துதி நமஸ்காராதிகளாற் கொண்டாடத்தக்கதும், எவ்விதநன்மைக்கும் ஸ்ரத்தையே காரணமாகின்றதுபற்றி எல்லாவிதநன்மையையும் அளிக்கும் ஸ்ரத் தையுடன் பூஜிக்கத்தக்கதுமான ப்ரம்மம்என்பது பொருள்.

ஆகவே, 'பதினான்குவித்யாஸ்தானங்களிலும் சொல்லப்படும் ஒரே தெய்வம் எது?' என்பதுமுதல், 'எதை ஜபிப்பவன் முத்தியைப் பெறுவான்?' என்பது வரையில் வினாவிய ஆறுவினாக்களுக்கும் விடையாக, 'எல்லாப்பொருள்களுக்கும் காரணமும்' என்பது முதலியவற் றால் கூறப்பட்ட பிரம்மவஸ்துவே இங்குள்ள விஸ்வம் என்றதால் கூறப்பட்டதென்பது ஏற்பட்டது.

கார்யவாசகமாகிய விஸ்வசப்தத்தால் காரணமான ப்ரம்மத்தைச் சொல்லியதனால் மற்றக்காரியவாசகங்களாகிய ப்ரம்மாதீசப்தங்களும் ஸர்வேஸ்வரணையே குறிப்பனவாம்.

ப. பா. [அவதாரிகை—பரம், வ்யூகம், விபவம். என்னும் அவ தாரங்களினால் ஏற்பட்ட நாமங்களில் பரஸ்வரூபநாமங்கள் முதலில் சொல்லப்படுகின்றன.]

எல்லாவற்றிலும் பிரவேசித்து எங்கும் நிரம்பியிருப்பவர். இயற்கையாக மங்களரூபங்களாகவே உள்ளவையும் தமதுசிறப்புக்கு மேல்வரையற்றவையுமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் திவ்யமங்களவிக்கா ஹம் உல்பாணகுணங்கள் மஹிமை ஆகிய இவை பரிபூர்ணமாக நிரம்பி யிருப்பவர். இந்தநாமத்தினால் பூர்ணரென்பது ஏற்படுகிறது. இது மஹநாமங்களினால் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. அளவற்ற பெருகியுதி களை உடையவராயிருப்பது முதலில் சொல்லப்படவேண்டுகலின் இந்தநாமம் முதலிற்கூறப்பட்டது.*

உ. விஷ்ணு:

ச. பா. எங்கும் வியாபித்தவர்.

ப. பா. [அவ- முதலில் விபவமானப்ரபஞ்சத்தில் அனுப்ரவே சித்திருப்பது கூறப்படுகிறது.]

விஷ்ணு என்னும் அவதாரத்திலும், விபூதிகளான சேதன சேதனங்களில் அந்தர்யாமியாய்ப் பிரவேசித்திருப்பவர். இதனால், விஷ்ணு என்னும் அவதாரம் கூறப்பட்டது.

*இத்தநாமத்திற்கு நான்காம்வேற்றுமையில்—‘விஸ்வாயநம:’ என்றும் ‘விஸ்வஸ்மைநம:’ என்றும் இரண்டு ரூபங்கள் வழங்குகின்றன. “பாணினி மஹரிஷி, ‘ஸர்வாதீநி ஸர்வநாமாநி’ என்று பெரும்பேர் வைத்திருந்தலாலும், அந்தப் பேருக்குத்தக்கபடி உசிதமான சப்தங்களையே அந்தவகையில் சேர்த்திருத்தலாலும், ‘விஸ்வம்’ என்னும் இந்தச் சப்தமும் இதுபோல மேலேவரும் ஸர்வநாம சப்தங்களும் இந்நூலில் ஸம்ஜ்ஞையாதலாலும், ஸம்ஜ்ஞைகள் ஸர்வநாமசப்தங்களில்ல வாகையாலும், இவை ஸர்வநாமங் களிற் சேரா; ஆகையால், இவை ஸர்வநாமசப்தம்போல நான்காம்வேற்று மையில், ‘விஸ்வஸ்மை’ முதலியன ஆகாமல் ‘விஸ்வாய’ முதலியனவாகவே ஆகும்” என்பது பட்டர்பாஷ்யத்திலுள்ள நிர்வசனத்தின்கொள்கை.

‘விஸ்வம் முதலிய சப்தங்கள் பகவான் ஒருவருக்கே பேர்களாயினும் அவை ஸம்ஜ்ஞாநாமங்கள் ஆகா’ என்றும், ‘ஸம்ஜ்ஞை—அநாதிலம்ஜ்ஞை ஆதூநிக ஸம்ஜ்ஞை என இருவகைப்படும்’ என்றும், ‘ஆதூநிகஸம்ஜ்ஞையே ஸம்ஜ்ஞையிற் சேரும்; அநாதிலம்ஜ்ஞை ஸம்ஜ்ஞைவகையில், சேராது’ என்றும், ‘ஆகையால், விஸ்வஸ்மை முதலிய ரூபங்களே கொள்ளப்பட வேண்டும்’ என்றும் மாத்வ பாஷ்யம் கூறுகிறது.

சங்கரபாஷ்யத்தில் விசேஷவிதி ஒன்றும் சொல்லப்படாமையால், இந்த நாமங்களை ஸர்வநாமசப்தங்களாகவே, கொள்வது வழக்கத்தில் இருக்கிறது.

க. வஷ்ட்காரஃ

ச. பா. யாகங்களில் செய்யப்படும் ஹோமங்களுக்கு உத்தேசஸ்யமாயிருப்பவர்; யாகரூபி; தேவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்தும் மந்த்ரரூபி; மந்த்ரதேவதாரூபி.

ப. பா. ஆகாசம் முதலியவற்றைப்போலன்றித் தாம் வியாபித்திருப்பவைற்றையெல்லாம் தாம்நினைத்தபடி நடப்பனவாகத் தம் வசப்படுத்துகிறவர்.

ச. பூதபவ்யபவத்ப்ரபுஃ

ச. பா. இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு ஆகிய முக்காலத்துக்கும் பிரபு; காலவேறுபாடின்றி என்றுமிருக்கும் ஸத்தாஸ்வரூபி.

ப. பா. சென்றவை, வருபவை, நிகழ்கின்றவையாகிய எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமி; சேஷியாக இருப்பவர்.

[அவ—இனி, ஐந்துநாமங்கள், ஸ்வாமியென்று மேற் சொன்னதைத் தெளிவிப்பவை.]

இ. பூதக்ருத்

ச. பா. விஷ்ணுவே ரஜோகுணத்தைஎடுத்துக்கொண்டு பிரம்மரூபியாக எல்லாவற்றையும் படைக்கிறவர்; தமோகுணத்தைக்கைக்கொண்டு ருத்ரரூபியாக எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறவர்.

ப. பா. எல்லாப்பொருள்களையும் தம்மிச்சையினால் படைப்பவர்.

சு. பூதப்ருத்

ச. பா. ஸத்வகுணத்தைக் கைக்கொண்டு விஷ்ணுரூபியாக எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றுகிறவர்; தாங்குகிறவர்; போஷிப்பவர்.

ப. பா. எல்லா உலகங்களையும், சக்கரத்தைக் குடம்தாங்குவது போலத் தாங்குகிறவர்.

எ. பாவஃ

ச. பா. பிரபஞ்சரூபமாயிருப்பவர்; தனித்திருப்பவர்; எல்லாவற்றிற்கும் இருப்பாயிருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாப் பொருள்களையும் மயிலுக்குத் தோகை போலத் தமக்கு அணியாகக்கொண்டிருப்பவர்.

அ. பூதாத்மா

ச. பா. பிராணிகளுக்கு அந்தர்யாமியாயிருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாப்பொருள்களுக்கும் அந்தர்யாமி. இதனால், ஸகலபூதங்களும் ஏம்பெருமானுக்குச் சரீரமாயிருத்தல் விளங்கும்.

கூ. பூதபாவன:

ச. பா. பொருள்களை உண்டாக்குகிறவர்; விருத்திசெய்கிறவர்.

ப. பா. (தாங்குவதனாலும் போஷிப்பதனாலும் போகங்களைக் கொடுப்பதனாலும்) எல்லாப்பொருள்களையும் விருத்திசெய்பவர்; இதனால், பகவான் ஸர்வசேஷி என்பது கூறப்பட்டது.

கூ. பூதாத்மா

ச. பா. பரிசுத்தமான ஆத்மாவை யுடையவர்; நிர்க்குண ஸ்வரூபமானவரென்பது.

ப. பா. பரிசுத்த ஸ்வபாவமுள்ளவர்; சரீரங்களாயுள்ள சேதன சேதனங்களின் குற்றங்கள் ஒன்றும் பற்றாதவரென்பது. ஜீவாத்மா பரமாத்மா இருவருக்கும் சரீரஸம்பந்தம் ஒத்திருந்தாலும் ஜீவாத்மா மாத்திரமே கர்மபலனை அனுபவித்து வருத்தமடைகிறான்; பரமாத்மாவோ, கருமபலன்களை ஜீவாத்மாவை அனுபவிக்கச்செய்துகொண்டு ஸ்வதந்திராக விளங்குகிறான். அது எதுபோல என்றால்-ஒருவன் மற்றொருவனைச் சாட்டையால் அடிக்கையில், அதனோடு இருவருக்கும் ஸம்பந்தமிருந்தாலும், அடிபட்டவன்மாத்திரம் துக்கத்தை அடைகிறான். அடிப்பவனோ அந்தத்துக்கத்தை அடைகிறதில்லை. அதுபோல என்க. இதனை ஸ்ருதிகளும் ப்ரம்மஸூத்திரமும் வலியுறுத்துகின்றன.

கூ. பரமாத்மா

ச. பா. காரியகாரணங்களைவிட விலகாதமானவரும், நித்யமும் பரிசுத்தமும் ஞானமுள்ளதும் ஒன்றிலும் பற்றாததுமான ஸ்வபாவமுள்ளவருமானவர்.

ப. பா. தமக்கு ஓர் ஆத்மாவில்லாத ஆத்மாவாயிருப்பவர்; ஸர்வேஸ்வரர்; தமக்குந்தாமே ஈஸ்வரரென்பது.

கூ. முக்தாநாம்பரமாகதி:

ச. பா. முக்தர்களுக்குத் தக்ருஷ்டமானகதி; 'அவரைவிட வேறு தேவதையை அடையவேண்டியதுமில்லை; அவரை அடைந்தவர் ஸம்ஸாரத்தில் திரும்புவதுமில்லை' என்பது.

ப. பா. ஸர்வசேஷியான தாமே முக்திபெற்றவர்கள் முடிவாகச் சேரும் இடமாயிருப்பவர்; அடைந்தவர் தம்மைவிட்டு விலகாமலிருக்கச்செய்பவர். அதனால், 'அவரே பரமப்ராயம்' என்பது.

இங்கே 'முக்தானம்' என்று பன்மைசொன்னதனால், முக்தர்கள் பலர் என்று தெரிகிறது. இங்கே ஜீவேஸ்வர பேதாபேதவிஷயத்தைப்பற்றிச் சர்ச்சைசெய்து வித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'பரமாகதி' என்று கதிக்குப் பரம என்னும் விசேஷணம் கொடுத்ததனால், முக்தியடைவோர்களில் சிலருக்கு வேறுகதி உண்டென்பதும், அது, ஜரைமாணம் முதலியவற்றைப் போக்கிக்கொண்டு கேவலம் ஆத்மானுபவமே புருஷார்த்தமென்று கருதுபவருக்குக் கதியென்பதும், அது கைவல்யமென்று பெயருடையதாகப் பிரக்ருதிமண்டலத்திற்கும் பரமபதத்திற்கும் மத்தியிலுள்ளது என்பதும் விளங்குகின்றன.

கூ. அவ்யயம்

ச. பா. நாசமற்றவர்; விகாரமற்றவர்.

ப. பா. [அவ—இதுமுதல் ஐந்துநாமங்கள் பன்னிரண்டாவது நாமத்தின் விஷயத்தைச் சிறப்பிப்பவை.]

யாறும் தம்மைவிட்டு விலகாமலிருப்பவர். முக்தர்கள் அவரைப் பிரிவதில்லையென்பது.

கௌ. புருஷம்

ச. பா. புரமென்னப்படும் சரீரத்தில் இருப்பவர்; எல்லாவற்றிற்கும் முன்னமே இருந்தவர்; உயர்ந்தபொருள்களில் இருப்பவர்; அநேகபலன்களைக் கொடுப்பவர்; பிரளயகாலத்தில் அநேக லோகங்களை ஸம்ஹரிப்பவர்; எல்லாவற்றிலும் நிரம்பியிருப்பவர்.

ப. பா. மிகுதியாகக் கொடுப்பவர்; முக்தர்களுக்குத் தம்ஸ்வரூப குண விபவங்களில் ஈடுபாடென்னும் பேராந்தத்தை அளிப்பவர்.

கரு. ஸாக்ஷீ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் நேரில் பார்ப்பவர்.

ப. பா. இப்படி மகிழ்விக்கப்பட்ட முக்தர்களைத் தாமும் மகிழ்ந்து பார்த்திருப்பவர்.

கசு. கேஷத்ரஜ்ஞம்

ச. பா. கேஷத்ரங்கள் என்னப்படும் சரீரங்களை அறிந்திருப்பவர்.

ப. பா. முக்தர்கள் தம்மை அனுபவிப்பதற்குரிய இடமாகிய நித்யவிபூதியை அறிந்திருப்பவர். முக்தர்கள் அடையும் இடத்தை கேஷத்ரம் என்பர்.

கள். அக்ஷரம்

ச. பா. அழியாமலிருப்பவர்; எங்கும் வியாபித்தவர்.

‘ஏவ’ ‘ச’ என்று இரண்டுசொற்கள் அதிகமுள்ளன. ஏவ என்பதனால் அக்ஷரனை பர்மாத்மாவுக்கும் சேஷத்ராஜ்ஞான ஜீவனுக்கும் உண்மையில் அபேதமும், ச காரத்தினால் வ்யவகாரத்தில் உண்டான பேதமும் குறிப்பிடப்பட்டன.

ப. பா. அனுபவிக்க அனுபவிக்கக் கரைகடந்த கல்யாணகுணங்கள் மேன்மேலும் புலப்படுவதனால் அனுபவஸுகம் முடிவுபெறாமல் விருத்தியாகும்படியிருப்பவர்.

கடி. யோகம்

ச. பா. ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஐக்யசிந்தனையாகிய யோகத்தினால் அடையத்தக்கவர்.

ப. பா. ஸாயுஜ்யமாகிய முக்திக்கு உபாயமாகவும் தாமே இருப்பவர்.

கக. யோகவிதாம்நேதா

ச. பா. (யோகஸ்வரூபத்தை விசாரித்து அறிந்து அடைகிற) யோகிகளான ஞானிகளின் யோகசேஷமங்களை வகித்து நடத்துகிறவர்.

ப. பா. வேறு உபாயமாகிய பக்தியோகத்தை அவலம்பித்தவர்களுக்கும் பலனுண்டாகும்படி அவர்களை நடத்துகிறவர்.

உ௦. ப்ரதானபுருஷேஸ்வரம்

ச. பா. மாயைக்கும் ஜீவனுக்கும் ஈஸ்வரர்.

ப. பா. ஜீவர்களைப் பந்தப்படுத்தும் ப்ரக்ருதியையும் அகில்கட்டப்பட்ட ஜீவர்களையும் எல்லாவகைகளாலும் நடத்துகிறவர்.

உக. நாரஸிம்மவபு

ச. பா. மனிதலக்ஷணங்களும் ஸிம்மலக்ஷணங்களும் ஒரே தேகத்தில் பொருந்தி அவதரித்தவர்.

ப. பா. நரஸிம்மாவதாரம் செய்தவர், பக்தனுடைய பயத்தைப் போக்குவதற்காக அவன் வேண்டினகாலத்தில் திவ்யநரஸிம்மரூபத்தை எடுத்தவரென்பது.

உஉ. ஸ்ரீமாந்

ச. பா. திருமார்பில் திருமகள் நித்யமாகப் பொருந்தியிருக்கப் பெற்றவர்.

ப. பா. அழகும் ஒளியும் பொருந்தி மனத்தைக்கவரும் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையுடையவர். மனிதவடிவமும் ஸிம்மவடிவமும் சேராச் சேர்க்கையாக இருப்பினும், அவை ஒரு சரீரத்தில் பொருந்தியிருக்கும் அழகினால் ஸேவிப்பவருக்கு மனமகிழ்ச்சியை உண்டாக்க உலகத்தைக் காப்பவரென்பது.

[அவ—மேற்றொல்லிய ஈசுவரத்தன்மைக்கும் வடிவழகுக்கும் இன்றியமைபாத இலக்கணங்கள் கூறப்படுகின்றன.]

உ௩. கேசவஃ

ச. பா. அழகியகூந்தலையுடையவர்; க + அ + ஈச என்னப்படும் பிரம்மா விஷ்ணு மஹேஸ்வரர் என்னும் மும்மூர்த்திகளையும் தமது வசத்திலுடையவர்; கேசினன்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்தவர்.

ப. பா. கறுத்துச்சுருண்டு சேர்ந்து இணங்கியிருக்கும் அழகிய கூந்தல்களையுடையவர்.

உச: புத்ருஷோத்தமஃ

ச. பா. புருஷருள் சிறந்தவர்; புருஷரைக்காட்டிலும் சிறந்தவர்.

ப. பா. புருஷர்களை என்னப்படும் பத்தர், முத்தர், நித்யரென்ற மூவகைச் சேதனர்களைப்பார்க்கிலும் மிகச்சிறந்தவர்.

உ௫. ஸர்வஃ

ச. பா. எல்லாவற்றின் உற்பத்திராசங்களுக்கும் காரணமாயிருப்பதனாலும், எல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும் அறிவதனாலும் எல்லாமாயிருப்பவர்.

ப. பா. தமது சரீரங்களாபுள்ள சராசரங்களைத்தையும் ஆத்மாவாக வ்யாபித்து அவற்றையெல்லாம் தாமாகவே நினைத்து நடத்துகிறவர்.

உ௬. சர்வஃ

ச. பா. ஸம்ஹாரகாலத்தில் எல்லாப் ப்ராணிகளையும் அழிப்பவர்.

ப. பா. தம் சரீரங்களாபுள்ளப் ப்ராணிகளின் தீங்குகளைச் சிதற அடிப்பவர்.

உ௭. சிவஃ

ச. பா. முக்குணங்கள் இல்லாமையால் பரிசுத்தர்; 'அவரே பிரம்மா' 'அவரே சிவன்' என்று வேதத்தில் அபேதம் சொல்வதனால், சிவன் முதலிய நாமங்களினாலும் விஷ்ணுவையே துதிப்பது. அவரே சிவரூபியாயிருப்பவர் என்பது.

ப. பா. பிராணிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்பவர்.

உஅ. ஸ்தாணுஃ

ச. பா. ஸ்திரமாயிருப்பவர்.

ப. பா. ஸ்திரமானவர்; அழியாதபலன்களைத்தரும் அனுக்ரஹ முள்ளவர்; தாம் செய்த அனுக்ரஹத்தில் த்ருப்தியடைபாமல் மேன்மேலும் அனுக்ரஹிப்பவர்.

உக. பூதாதீஃ

ச. பா. எல்லாப்பொருள்களுக்கும் முதற்காரணமாயிருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாப் பிராணிகளாலும், 'இவரே பரமபுருஷார்த்தம்' என்று ஆவலோடு அடையப்படுகிறவர்.

ங. ஓ. நீதிரவ்யயஃ (=அவ்யயஃ நீதிஃ)

ச. பா. அழியாதநீதி; பிரளயகாலத்தில் எல்லாம் அவரிடம் வைக்கப்படுவதனால் நிதியென்றது.

ப. பா. எக்காலமும் எவ்வகைகளாலும் அனுபவிக்கப்பட்டாலும் சிறிதும் குறையாத பொற்புதையல் போன்றவர். ஆபத்துக்கு உதவும் பொருளைப்போல வைத்துக் காப்பாற்றத்தக்கவரென்பது. அவ்யயஃ என்பது நிதிஎன்பதை விசேஷிக்கிறது.

ங. க. ஸம்பவஃ

ச. பா. துஷ்டநிக்ரஹ சிக்ஷடபரிபாலனங்களுக்காகத் தமது இச்சைப்படி அவதாரம் செய்பவர்.

ப. பா. அப்படி வைத்துக் காப்பாற்றப்பட்டிருந்தும், நேராக அனுபவிக்க ஆவல்கொண்டு பிரார்த்திப்பவர்களுக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்துவதற்காகக் காலதேசங்கள்தோறும் பல அவதாரங்களைச் செய்பவர்.

ங. உ. பாவநஃ

ச. பா. அனுபவிப்பவர்எல்லாருக்கும் எல்லாப்பலன்களையும் அளிப்பவர்.

ப. பா. அவதாரங்களில் துன்பங்களைப் போக்கி இன்பங்களை அளித்து உய்விப்பவர்.

ங. ங. பர்த்தாஃ

ச. பா. பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமாகத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. தம்மைத் தந்து காப்பாற்றும் இயற்கையுள்ளவர்,

௩௪. ப்ரபவஃ

ச. பா. எல்லாம் உண்டாவதற்குக் காரணமாயிருப்பவர்; உயர்ந்த ஜன்மமுள்ளவர்.

ப. பா. அவதாரங்களிலும் தம்மை நினைத்தமாத் திரத்தில் ஸம்ஸாரவிலங்குகள் எல்லாவற்றையும் வேர்களைவதும் குற்றங்கள் சிறிதும் பற்றாததுமான சிறந்த ஜன்மமுடையவர்.

௩௫. ப்ரபுஃ

ச. பா. எல்லாச் செய்கைகளிலும் மிக்க ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்.

ப. பா. மனிதர்முதலியவர்களைப்போல அவதரித்தும் தேவர்களுக்கும் கிடைக்காரிய. போகமோக்ஷமுதலிய பலன்களை அளிக்க வல்லவர்.

௩௬. ஈஸ்வரஃ

ச. பா. இயற்கையான ஐஸ்வரியமுள்ளவர்.

ப. பா. சுத்தஸ்வரூபத்திலிருப்பதைக்காட்டிலும் அவதாரங்களில் ஈஸ்வரத்தன்மை மிக்க விசேஷமாகப் பயன்படும்படியிருப்பவர்.

௩௭. ஸ்வயம்பூஃ

ச. பா. தாமே பிரகாசிப்பவர்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலேயிருப்பவர்; தாமே அவதரிப்பவர்; தாமே ஆதாரமாகவும் ஆதேயமாகவும் இருப்பவர்; ஸ்வதந்தரர்.

ப. பா. கர்மங்கள் அடியாகவரும் ஜன்மங்கள்போல அன்றித் தம்தம்கிழ்ச்சியே காரணமாகக்கொண்டு தமக்கே சிறப்பாயுள்ள சுத்தஸத்வமயமான தேகத்தைத் தேவமனிதரூபங்களாக அடிமைத்துக்கொண்டு தாமே தம்மிச்சையால் அவதரிப்பவர்.

௩௮. சம்புஃ

ச. பா. பக்தர்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்குகிறவர்.

ப. பா. யாவரும் அச்சமின்றி ஒன்றாகக் கலந்து பழகக்கூடிய ஸௌஸ்யம் வடிவமுகு முதலான குணங்களை வெளிப்படுத்திப் பேரின்பத்தை விளைவிப்பவர்.

௩௯. ஆதித்யஃ

ச. பா. ஆதித்யமண்டலவரத்தியான ஹிரண்யரூபியானபகவான்; ஸூர்யரூபி; 'ஆதித்யர்களில் விஷ்ணுவென்னும் ஆதித்யன் நான்' என்பது கீதை. அதிதி என்னப்படும் பூமிதேவிக்குப் பதி; ஸூர்யன் ஒருவனே அநேகஜலபாத்திரங்களில் பிரதிபலிப்பது.

போலப் பரமாத்மா ஒருவரே அநேக சரீரங்களில் தோற்றுவதனால் ஸூர்யன்போன்றவர்.

ப.பா. சூர்யமண்டலத்திலிருப்பவர்; 'சூர்யமண்டலத்தில் காணப்படும் பொன்மயமான புருஷன்' என்பதுமுதலிய ப்ரமாணங்களினால் சொல்லப்படும் அவதாரம், மற்ற அவதாரங்களுக்கு உதாரணமாக இதில் காட்டப்படுகிறது.

ச௦. புஷ்கராஶ்டி:

ச. பா. தாமரை மலருக்கு ஒப்பான திருக்கண்களையுடையவர்.

ப. பா. தாமரைக்கண்ணர்; 'அவருடைய திருக்கண்கள் மலர்ந்த தாமரைமலருக்கொப்பானவை' என்று ஸ்ருதி சொல்லிய ஸர்வேஸ்வரனது சிறப்பிலக்கணம் இதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது.

சக. மஹாஸ்வர:

ச. பா. தம்முடைய மூச்சாகச் சொல்லப்படும் வேதத்தையே சிறந்த சப்தமாக உடையவர்.

ப. பா. சிறந்த நாமமுள்ளவர்; வேதங்களுக்கும் அவற்றின் ஸாரமாகிய காயத்ரிக்கும் பொருளாயிருப்பவர்.

சஉ. அநாதிரிதந:

ச. பா. ஆதியும் அந்தமுயில்லாதவர்.

ப. பா. முதலும் முடிவும் இல்லாதவர். எக்காலமும் யௌவனப்பருவமாகவே யிருப்பதனால் பிறப்பு மூப்பு முதலிய மாறுதலில்லாமல் நித்யமான திவ்யமங்கள விக்ரகமுடையவரென்பது.

சங. தாதா

ச. பா. ஆதிசேஷன். முதலிய ரூபங்களினால் உலகங்களைத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. எல்லா அசேதனங்களின் தொகுதியும் எல்லாவற்றிற்கும் வினேரிஸமுமாகிய மூலப்ரக்ருதியின்கண், சேதனர்களின் தொகுதியாகிய பிரம்மதேவர் என்னும் கர்ப்பத்தை வைப்பவர்.

சச. விதாதா

ச. பா. ஸர்வகர்மங்களையும் அவற்றின் பலன்களையும் உண்டாக்குகிறவர்; ஆதிசேஷன்முதலானோரையும் மிகுதியாகத் தரிப்பவர்.

ப. பா. அந்தக்கர்ப்பத்தை முதிரவைத்து உற்பத்தி செய்பவர். 'ப்ரம்மாவை முதலில் படைக்கிறார்' என்பது, ஸ்வேதாஸ்வநரூப நிஷத்.

சடு. தாதுருத்தமஃ

ச. பா. பூமி முதலியவற்றைக்காட்டிலும் உத்தமமான தாது (= ஞான ரூபமர்ன வஸ்து); பரம்மதேவருக்கும் உயர்ந்தவர்; 'தாது' என்றும் 'உத்தமஃ' என்றும் இரண்டு நாமங்களும்; தாது = காரியகாரணங்களாகிய பிரபஞ்சங்களைத்தரிப்பவர்; உத்தமஃ = எல்லாரிலும் சிறந்தவர்.

ப. பா. உலகம் படைத்த பரம்மதேவரிலும் மிகச்சிறந்தவர்,

சக. அப்ரமேயஃ

ச. பா. ப்ரமாணங்களுக்கும் எட்டாதவர்.

ப. பா. பிரம்மா முதலியவர்களுக்கும் தம் இந்திரியங்களால் அறியக்கூடாதவர்; 'பகவானுண பரம்மதேவரும் புருஷோத்தமனை அறியார்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

சக. ஹ்ருஷீகேசஃ

ச. பா. இந்திரியங்களுக்குத் தலைவர்; ஆத்மாவாக இந்திரியங்களை வசப்படுத்துகிறவர்; ஸூரிய ரூபமாகவும் சந்திர ரூபமாகவும் உலகத்தை மகிழ்விக்கும் கிரணங்களையுடையவர்.

ப. பா. ஐம்புலன்களையும் நடத்துகிறவர்; ஸந்தோஷமும் ஸௌக்யமும் ஐஸ்வர்யமும் பொருந்தினவர்; உதஸாஹமும் ஆனந்தமும் ஐஸ்வர்யமும் பொருந்தினவர்.

சஅ பத்மநாபஃ

ச. பா. உலகத்துக்கெல்லாம் காரணமாகிய கமலத்தை நாபியில் வைத்திருப்பவர்.

ப. பா. பரம்மதேவருக்கும் பிறப்பிடமான காலரூபமான கமலத்தை நாபியில் உடையவர்; 'பகனுவாடைய நாபியில் புஷ்கரமுண்டாகிறது; புஷ்கரம், புண்டரீகம், பத்மம், சக்ரம் என்னப்படுவனாகாலம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

சக. அமரப்ரபுஃ

ச. பா. தேவர்களுக்குத் தலைவர்.

ப. பா. பிரம்மாதி தேவர்களுக்கும் ஸ்ருஷ்டி முதலான அகிகாரங்களைக் கொடுத்து நடத்துகிறவர்.

டு0. விஸ்வகர்மா

ச. பா. ப்ரபஞ்சத்தைச் செய்தவர்; விசித்ர ஸ்ருஷ்டிசக்தியில் விஸ்வகர்மா என்னும் தேவசில்பியைப் போன்றவர்.

ப. பா. பிரம்மாவைப் படைப்பதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள உலக வியாபாரங்கள் எல்லாம் தமது செய்கைகளாகவேயிருப்பவர்.

௫௧. மங்ஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் நினைப்பவர் ; மந்திரரூபி ; மனு என்னும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தர்.

ப. பா. ஸங்கற்பிப்பவர் ; தமது ஸங்கற்பலேசமாத்திரத்தினால் எல்லாவற்றையும் படைப்பவர் என்பது.

௫௨. த்வஷ்டா

ச. பா. ஸம்ஹாரகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் அழிப்பவர்.

ப. பா. தேவர் மனிதர்முதலிய விசித்ரமான பல நாமரூபங்கள் உள்ளவையாக உலகங்களை வகுப்பவர்.

௫௩. ஸ்தவிஷ்டஃ

ச. பா. மிகப்பருத்தவர்.

ப. பா. மிக்கஸ்தூலமாயிருப்பவர் ; 'ஸூக்சுமமான மூலப்ரக்ருதி அடங்கின ரூபத்திலிருந்து தமது ஸங்கல்பத்தினால் தேவர் மனிதர் விலங்கு ஸ்தாவரங்கள் ஆகிய பல தேகங்களும் அவற்றிலுள்ள புலன்களும் அவற்றிற்குப் புலப்படும் சப்தாதிவிஷயங்களுமாகிய இவையடங்கிய பதினான்கு லோகங்களும் இவையெல்லாம் உள்ளடங்கின ப்ரம்மாண்டமும் அதனையும் மூடிக்கொண்டிருக்கும் விரிவான ப்ரக்ருதிமண்டலமுமாகப் பல விரிவுகளை அடைந்திருப்பவர்.

௫௪. ஸ்தவிரஃ

ச. பா. ஸ்தவிரஃ, த்ருவஃ, இரண்டும் சேர்ந்து ஒருநாயம். பழமையாகவும், முடிவில்லாமலும் நிலைபெற்றிருப்பவர். ஸ்தவிரஃ = பழமையானவர் ; த்ருவஃ = ஸ்திரமாயிருப்பவர்.

ப. பா. எக்காலமும் நிலையாயிருப்பவர். பால் முதலியன தயிர் முதலியனவாகப் பரிணாமாவதற்குக் காலஅளவை எதிர்பார்ப்பது போலன்றி ஜகத்சிருஷ்டியை நினைத்தபோதெல்லாம் செய்யும் ஸ்வதந்திரமுள்ளவர். ஆனால், காலத்தை எதிர்பார்ப்பது அவருக்கு ஒரு லீலைமட்டும் என்பது.

௫௫. த்ருவஃ

ச. பா. ௫௪—வதில் பார்க்க.

ப. பா. இப்படி, பலவகை உலகங்களாக மாறியும் தமது ஸ்வ ரூபங்கெடாமல் ஒரேநிலையாயிருப்பவர்.

௫௬. அக்ராஹ்யம்

ச. பா. 'இந்திரியங்களினால் அறியக்கூடாதவர்.

ப. பா. உலகத்திலுள்ள மண்பொன்முதலிய காரணங்கள், வேலை செய்பவராகிய சூயவன் தட்டான்முதலியோரால் 'கையாளப்படுவது போல மற்றொருவரால் கையாளப்பட்டாதவர்; தாமே முதற்காரணமும், அதனைக்கையாளும் கர்த்தாவுமாக இருப்பவர் என்பது.

௫௭. சாஸ்வதம்

ச. பா. எல்லாக்காலங்களிலும் இருப்பவர்.

ப. பா. உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார வியாபாரங்கள் ஒன்றன்பின் மற்றொன்றாக ப்ரவாகம்போல எக்காலமும் தெர்ட்டர்ச்சி யாயிருப்பதனால் ஓய்வில்லாதவர்.

௫௮. க்ருஷ்ணம்

ச. பா. எப்போதும் ஸச்சிதானந்த ரூபமாயிருப்பவர்; கருமை நிறமுள்ளவர்.

ப. பா. இந்த ஸ்ருஷ்டிமுதலிய லீலைகளின் ரஸத்தினால் எப்போதும் மகிழ்ந்திருப்பவர்.

௫௯. லோஹிதாஶுஶம்

ச. பா. சிவந்த கண்களையுடையவர்.

ப. பா. இவ்வானந்தத்திற்கு அடையாளமாகத் தாமரைமலர் போலச் சிவந்தகண்களையுடையவர். இயற்கையான சிவப்பே மலர்ச்சியினால் வெளிப்படுவது என்பது.

௬௦. ப்ரதர்த்தனம்

ச. பா. ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பவர்.

ப. பா. ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பவர்.

௬௧. ப்ரபூதம்

ச. பா. ஞானம் ஐஸ்வரியம் முதலிய குணங்கள் நிரம்பினவர்.

ப. பா. எல்லாம் நிரம்பினவர்; அழியாதவையும் அளவற்றவையுமான போகஸாதனங்களநிரம்பின பரமபதத்திலிருப்பவர்.

௬௨. த்ரிககுப்தாமா }
த்ரிககுப்தாமா }

ச. பா. (த்ரிககுப்தாமா) = மேல் கீழ் நடுவாகிய மூவுலகங்களுக்கும் இருப்பிடம்.

ப. பா. இவ்வுலகம் அனைத்தும் அனுமாத்ரமாகத் தோன்றும் படி இதற்கு மூன்றுபங்கு விரிவுள்ள 'திரிபாத்த்வீதி' யென்னப்படும் பரமபதத்தை இடமாகவுடையவர். 'அந்த நித்யவீதிதியின் பதியிரத்தின் ஒருபாகத்தின் பதியிரத்து ஓர் அம்சத்தினது பாகங்களில் ஒன்றுக்குள் இவ்வுலகசக்தி அடங்கியிருக்கிறது' என்றும், 'பரமபதத்திற்கும் இவ்வுலகத்திற்கும் மேருவுக்கும் அணுவுக்குமுள்ள வாசியுண்டு' என்றும் சொல்லியிருப்பதனால், மூன்றுமடங்கு அதிக மென்று சுருதி சொல்வது எண்ணைக்குறிப்பதன்று; ஏற்றக்குறைவுகளைமட்டும் தெரிவிப்பதென்று கொள்ளவேண்டும். அல்லது, திரிகுத்துதாமா=மூன்று கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட ஞானம், சக்தி, பலம், ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ் என்னும் ஆறு குணங்களுக்கும் இடமாயிருப்பவர். இந்த ஆறு குணங்களிலும் இரண்டிரண்டு ஒவ்வொரு கூறாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபற்றியே, 'திரியுகர்=மூன்று இரட்டையுள்ளவர்' என்று திருநாமம். அல்லது, 'திரிகுத்துதாமா' என்று இரண்டு நாமமுமாம்; திரிக்குத்=மூன்று கொண்டைகளோடு கூடிய வராகாவதாரத்தைச் செய்தவர்; தாமா=ஒளிஉருவமான்வர்.

கக. பலிதீரம்

ச. பா. பரிசுத்தப்படுத்துவது; இடிபோன்ற மஹாபயத்திலிருந்தும் காப்பாற்றுவது.

ப. பா. முற்கூறிய ஞானம் சக்தி முதலிய ஆறுகுணங்களையும் மகிமைகளையும் படிக்களாகக்கொண்டு பரமாத்மஸ்வரூபத்தில் இறங்கிக் குற்றங்களெல்லாவற்றினும் நீங்கிப் பரிசுத்தமான ஸ்வரூபம்.

கச. மங்களம்பரம்

ச. பா. தியானிப்பவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் மிகப்பயப்பது; தானே மங்கள ரூபமானது; பரப்ரம்மமென்பது.

ப. பா. சிறந்தமங்களம்; தீக்குணங்கள் அணுகாது கல்யாண குணங்களே நிரம்பின ஸ்வரூபம்.

கரு. ஈசாநஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் அடக்கி நடத்துகிறவர்.

ப. பா. சராசரங்கள் எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர். ஸம்ஸாரிகளுக்கும் முக்தர்களுக்கும் பரிசுத்தஸ்வரூபமிருந்தாலும், அது முறையே மறைந்தும் மறைவிலிருந்து வெளிப்பட்டும் இருப்பது போலன்றி, எல்லாவற்றையும் நடத்தும் ஸர்வசக்தி எக்காலமும் சூறையாமலிருப்பவரென்பது.

கக. ப்ராணதீ

ச. பா. உயிர்களை நடத்துகிறவர்; காலஞ்சியாக உயிர்களைக்கண்டிப்பவர்; உயிரென்னப்படும் ஜீவாத்மாக்களைச் சுத்தப்படுத்துகிறவர்; உயிர்களை ஸம்ஹரிப்பவர்.

ப. பா. எக்காலமும் தரிசித்து ஆனந்தானுபவத்துடன் நித்யகைங்கர்யம் செய்வதற்குரிய சக்தியை நித்யஸூரிகளுக்கு அளிப்பவர்.

கௌ. ப்ராணஃ

ச. பா. ஜீவாத்மரூபி; பரமாத்மா; உயிராயிருப்பவர்.

ப. பா. முக்திபெற்றவர்களுக்கு உயிராயிருப்பவர்.

கஆ. ஜ்யேஷ்டஃ

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையானவர்.

ப. பா. எப்போதும் எல்லாவகைகளாகவும் மோகஷத்தில் அனுபவிப்பவர்களுக்கும் கரைகாணக்கூடாத பெரிய ஐஸ்வர்யம் உடைய வராதலின் எல்லாவற்றிலும் மிகச்சிலாக்மமானவர்; எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியாயிருப்பதனால் மிகவும் முதியவர்.

கக. ஸ்ரேஷ்டஃ

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் மேற்பட்டவர்.

ப. பா. நித்யஸூரிகள் இடைவிடாமல் அனுபவித்துக் களித்துச் செய்யும் ஸ்தோத்ரங்களினால் மிகவும் ஆராதிக்கப்பெறுகிறவர்.

எஃ. ப்ரஜாபதீ

ச. பா. எல்லாப்ரஜைகளுக்கும் அதிபதி.

ப. பா. பத்தர்களினும் முக்தர்களினும் சிறந்தவர்களாக விளங்கும் நித்யஸூரிகளைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

எக். ஹிரண்யகர்ப்பஃ

ச. பா. பொன்மயமான ப்ரம்மாண்டத்தினுள் ப்ரம்மரூபியாக வஸித்தவர்?

ப. பா. குற்றமற்ற சுத்தஸத்வமயமாகிய பொன்னுலகில் வஸிப்பவர்; நன்மையைப்பயப்பதனால் இதமாகவும் ஆனந்தத்தைத் தருவதனால் ரமணீயமாகவும் இருப்பதுபற்றி ஹிரண்யம் என்னப்படும் பரமபதத்துள் நித்யமாக வஸிப்பவர்.

எஉ. பூகர்ப்பு:

ச. பா. பூமியைத் தம்கர்ப்பத்தில் வைத்திருப்பவர்.

ப. பா. பூமிதேவியென்னும் பத்ரியைக் கர்ப்பத்தில் வைப்பது போல வைத்துக் காப்பவர்.

எச. மாதவ:

ச. பா. லக்ஷ்மிக்குப்பதி; மதுவித்தையினால் உபாஸிக்கப்பட்டவர். 'மௌனம் த்யானம் யோகம் இந்த மூன்றும் பொருந்தினவர்' என்பது வ்யாஸரே கூறிய நிர்வசனம்.

ப. பா. ஸ்ரீதேவியின் கணவர். திருமகள் தம்மைவிட்டு என்றும் அகலாமலிருக்கப்பெற்றவர். ஞானம், சக்தி, பலம், ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ் என்னும் ஆறுகுணங்களும் சேர்ந்து உருவெடுத்திருப்பவளும், பகவானுடைய எல்லாச் சக்திகளுக்கும் தலைமையாக உலகங்களை நடத்தும் பராசக்தியும், பகவானுடைய மற்றச்சக்திகளை நடத்திக்கொண்டு சராசரங்கள் அடங்கிய உலகமனைத்தையும் வ்யாபித்திருப்பதனால் அனந்தை யென்று சொல்லப்படுகிறவளும், தபாமூர்த்தியுமாகிய திருமகளுக்கும் ஸ்வாமியென்பது.

எச. மதுஸூதன:

ச. பா. மது என்னும் அஸுரனைக் கொன்றவர். 'திருமாவினுடைய காதின் குறும்பியிருந்தும் உண்டான மது என்னும் பெயரையுடைய அஸுரனை அவர் பிரம்மாவின் நன்மைக்காகக்கொன்றார். அதனால், தேவர்களும் தானவர்களும் மனுஷ்யர்களும் ரிஷிகளும் அவரை மதுஸூதனர் என்று சொல்லுகிறார்கள்' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம்.

ப. பா. மது என்னும் அஸுரனை ஸம்ஹரித்தவர். அதனால், லக்ஷ்மி ஸ்திரமாயிருக்கத்தக்கவர் என்பது; நித்யஸூரிகளின் மதுக்களென்னும் புலன்கள் தம்மிடத்தில் இடையூறில்லாமல் சேர்ந்திருக்கும்படி ஆகாஷிப்பவர்.

எரு. ஈஸ்வர:

ச. பா. ஸர்வசக்தியுள்ளவர்.

ப. பா. அளவில்லாத நித்ய விபூதியிலும் தாம் நினைத்தது தடைப்படாமலிருக்கும்படி ஸத்யஸங்கல்பரானவர்,

எசு. லிக்ரமீ

சு. பா. செளர்யத்தையுடையவர்.

பு. பா. பராக்ரமமுள்ளவர்; 'தாம் நினைத்தது தடைப்படுவ தென்னும் ஸந்தர்ப்பமே நேரிடாமல் நினைத்ததைமுடிக்கும். இயற் கை உள்ளவர்' என்பது. 'நினைத்தமாத் திரத்தில் உலகங்களை ஆக்கவும் அழிக்கவும் திறமையுள்ள பகவானுக்குச் சத்ருபகஷங்களை அழிப் பதற்கு எவ்வளவு பெரிய முயற்சி!' என்பது விஷ்ணுபுராணம்.

எள. தன்வீ

சு. பா. 'நான் ஆபுததாரிகளில் ராமன்' என்று பகவத்கீதை சொல்லுகிறபடி, வில்லாளியாயிருப்பவர்.

பு. பா. இப்படி, தம்மிலும் உயர்ந்ததின்றி எல்லாவற்றிலும் சிறந்த சக்திக்குத்தக்கதான சார்ங்கமெனப்படும் வில்லை எக்கால மும் வைத்திருப்பவர். இங்கு சார்ங்கமென்றதனால் மற்றத்திவ்ய ஆபுதங்கள் எல்லாவற்றையும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்ளவேண்டும். 'சக்கரவர்த்தி திருமகன் தன்னடிச்சேசாதிக்கு எழுந்தருளுகையில் பலவகை உருவங்களாகிய அம்புகளும் தண்டும் நீண்டவில்லும் புருஷ மூர்த்திகளாகப் பின் சென்றன' என்றும், 'பஞ்சபூதங்களுக்குக் காரண மாகிய தாமஸாஹங்காரம் புலன்களுக்குக்காரணமாகிய ஸாத்விகா ஹங்காரம் இவ்விரண்டினையும் ஈசுவரன் முறையே சங்கவடிவமாகவும் சார்ங்கவடிவமாகவும் வைத்திருக்கின்றான்' என்றும் சொல்லப்படும்.

எஆ. மேதாவீ

சு. பா. அநேக கிரந்தங்களை அறியும் திறமையுள்ளவர்.

பு. பா. காலவரையும் தேசவரையும் அற்றதாகிய மகிமைக்கு உதவியாக இயற்கையால் அமைந்த ஸர்வஜ்ஞத்வம் உடையவர்.

எகூ. லிக்ரமீ

சு. பா. உலகத்தை அளந்தவர்; கருடனை வாகனமாகக்கொண்டு செல்லுபவர்.

பு. பா. வேதமூர்த்தியான கருடனை வாகனமாகக்கொண்டு ஸஞ்சரிப்பவர்.

அ௦. க்ரமீ

சு. பா. வ்யாபித்தவர்; ஸ்ருஷ்டியில் உலகம் வ்யாபிப்பதற்குக் காரணமானவர்.

ப. பா. இப்படி அளவற்ற நித்ய ஐஸ்வர்யத்தினால் எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்து அபிவிருத்தியடைந்திருப்பவர்.

அக. அநுத்தமம்

ச. பா. தமக்கு மேற்பட்டவர் இல்லாதவர்.

ப. பா. தமக்கு மேற்பட்டவர் யாருமில்லாதவர்.

அஉ. துராதர்ஷம்

ச. பா. அஸுரர்முதலியவர்களாலும் வெல்லமுடியாதவர்.

ப. பா. கடல்போல மிக ஆழ்ந்திருப்பதனால் கலக்கமுடியாதவர்* ஆகியும் அந்தமும் அளவுமில்லாத பரமபதத்தில் ஸ்ரீ பூமிகளென்னும் திவ்யமகிஷிகளோடும், கௌஷீதகி உபசிஷத்திலும் பர்யங்கவீத்யை முதலியவற்றிலும் சொல்லப்படும் சிறந்த திவ்யஸபையில் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத திவ்ய சயனத்தில் முன்சொல்லப்பட்ட அனந்த கருட விஷ்வக்ஸேநர் முதலிய நித்யஸூரிகள் திருவடித்தாமரைகளைப் பணிந்துகொண்டிருக்கும்படி வீற்றிருக்கும் பகவானுடைய ஸர்வைஸ்வர்யம் என்று சொல்லப்படும் ஒன்றுக்கும் குறைவில்லாமல் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றும் நல்ல ஆர்சாட்சி எல்லாவேதங்களின் உட்பொருளுமாபுள்ளது இங்கே வெளியிடப்பட்டது.

அஃ. க்ருதஜ்ஞம்

ச. பா. ப்ராணிகளின் புண்யபாபங்களை அறிகிறவர் ; பத்ரம் புஷ்பம் முதலிய அல்பங்களையளிப்பவருக்கும் மோகூத்தை அளிப்பதனால், நன்றியறிபவர்.

ப. பா. பூஜைமுதலிய சிறிய உபசாரத்தையும் தமக்கு உபகாரமாக நினைத்து அதனை என்றும் மறவாதவர். பகவானுக்கு அடிமை பூண்டிருப்பதே ஜீவாத்மாக்களின் இயற்கையென்பதை மறந்து அநாதியான அவித்தையினால் ஸ்வதந்திரத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு நடக்கும் ஸம்ஸாரிகள் புண்ணிய வசத்தினால் தற்செயலாக ஏதாவது ஓர்உபசாரம் தமக்குச் செய்தாலும், அதனை மறவாமல் பேருதவியாக நினைத்துக்கொண்டு அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர். 'த்ரௌபதி நெடுந்தூரத்திலிருந்த என்னை, 'கோவிந்தா' என்று கூவினது வட்டியேறின கடன்போல என்னுள்ளத்தை விட்டு நீங்காமலிருக்கிறது' என்று பகவானால் ஸ்ரீ மஹாபாரதம் உத்யோக பர்வத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அச. க்ருதி:

ச. பா. முயற்சியாயிருப்பவர்; செய்கையாக இருப்பவர்; ஸம்ஹாரம் செய்வதனால் ஹிம்ஸையாக இருப்பவர்; எல்லாம் தாமாகவே யிருப்பதனால் எல்லாச் செய்கைகளுக்கும் ஆதாரமானவர்.

ப. பா. செய்விப்பவர்; அதாவது, ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தம்மைப் பூஜிக்க எண்ணமுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஸுக்ருதத்தையும் அவர்கள்மேல் அனுக்ரகம் வைத்துத் தாமே கொடுப்பவர்.

அரு. ஆத்மவாந்

ச. பா. தமக்கு வேறு ஆதாரமின்றித் தம்மகிமையையே ஆதாரமாகக்கொண்டிருப்பவர்.

ப. பா. ஆத்மாக்களையுடையவர்; அதாவது, அப்படி ஸுக்ருதத்தைச் செய்யும் ஆத்மாக்களின் ஸ்வரூபம் செய்கை முதலானவையெல்லாம் தம் அதிநமாயிருப்பதனால் ஆத்மாக்களைத் தம்முடைய சொத்துக்களாகவுடையவர்.

அசு. ஸுரேச:

ச. பா. தேவர்களுக்கு ஈஸ்வரர்; நன்மையைக் கொடுப்பவர்களுக்கெல்லாம் தலைவர்.

ப. பா. தேவர்களுக்குத் தலைவர்; ப்ரம்மாதிதேவர்களையும் அவரவர் அதிகாரங்களில் நியமிப்பவர்.

ஆள. சரணம்

ச. பா. துன்பப்படுகிறவர்களுடைய துன்பத்தைப் போக்குகிறவர்.

ப. பா. உபாயம்; தம்மையடைவதற்குத் தாமே உபாயமாக இருப்பவர்; 'துயரப்படுகிறவர்களின் துயரத்தைப் போக்குகிறவர்' என்பது. 'எவரை உபாஸனை செய்தால் பயம், துன்பம், பாவம், ஸம்ஸாரம் ஆகிய இவை பாதிக்காவோ நித்யமான ஸ்திதியும் இன்பமும் அறிவும் உண்டாகுமோ அவரே சரணம்' என்றபடி.

அஅ. சரீம்

ச. பா. பரமானந்த ரூபமாயிருப்பவர்.

ப. பர். ஸுகரூபமாயிருப்பவர்; தாமே பலனாகவுமிருப்பவர்.

[அவ—பகவானே உபாயமாகவும் பலனாகவும் இருக்கும் வகை இனி நிரூபிக்கப்படுகிறது.]

அக வர்வரேதா°

ச. பா. எல்லாஉலகத்துக்கும் காரணமானவர்.

ப. பா. உலகத்துக்கெல்லாம் முதற்காரணமாயிருப்பவர்; 'தம்மையறிவதற்குரிய ஞானேந்திரியங்களையும் தமது கைங்கர்யத்துக்குரிய கர்மேந்திரியங்கள் முதலானவற்றையும் ஜனங்களுக்கு உண்டாக்குகிறவர்' என்பது. 'ப்ராம்மணரே ! கைகால்கள்முதலிய உறுப்புக்களோடுகூடிய விலக்ஷணமான தேகத்தின் இணைப்பு ஈஸ்வரனுக்குப் பணிசெய்வதற்காகவே முன்னமே படைக்கப்பட்டது' என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்தரம் ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

கூ0. ப்ரஜாபவ°

ச. பா. ப்ரஜைகளின் உற்பத்திக்குக் காரணமானவர்.

ப. பா. எல்லாப்பிரஜைகளும் அவர் கொடுத்த ஸாதனங்களைக் கொண்டே அவரைச் சேரும்படி அவைகளுக்கு இடமாயிருப்பவர்.

கூக. அஹ°

ச. பா. பகல்போலப் பிரகாசமாயிருப்பவர்.

ப. பா. பகல்போல இருப்பவர். தம்மைப்பற்றினவன் கெட்டு ஈனனாகப்போகாமலிருக்கும்படி (=இழிவானகதிக்குப் போகாமலிருக்கும்படி) செய்பவர். அநாதியான அவித்தை யென்னும் நித்திரையிலிருந்து கண்விழிக்கும்போதே முதலில் தம் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிப்பதனால் பகல் போன்றவர். தூக்கம் விழித்த போதே புலப்படுவது பகலன்றோ?

கூஉ. ஸம்வத்ஸர°

ச. பா. காலஞ்சியாயிருத்தலால், ஸம்வத்ஸரமாயிருப்பவர்.

ப. பா. வலிப்பவர்; அவர்களைக்கைதூக்கி மேன்மைப்படுத்துவதற்காக அவர்களிடத்தில் இவ்வாறு அறிவுள்ளபோதே சேர்ந்து வலிப்பவர். 'என்னை அவர்கள் அடைவதற்குக் காரணமான விவேகத்தை நானே அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்' என்றும், 'அவர்களை நானே கைதூக்கிவிடுகிறேன்' என்றும் சொல்வது பகவத்கீதை. ஸ்ரீராமாயணத்திலும் விபீஷணன் அடைக்கலம் புகுந்தபோது, சக்கர்வர்த்தி திருமகன், மஹாராஜரை நோக்கி, 'வானரஸ்ரேஷ்டரே! இவரை நீர் அழைத்துவாரும்; என்னால் இவருக்கு அபயம் கொடுக்கப்பட்டது' என்று நியமித்தது கூறப்பட்டுள்ளது.

கூ௩. வ்யாளஃ

ச. பா. மஹாஸர்ப்பம்போல யாராலும் பிடிக்க முடியாதவர். அதாவது, 'யாருக்கும் வசப்படாத ஸ்வதந்திரர்' என்பது.

ப. பா. விசேஷமாக அபயப்ரதானஞ்செய்து அவர்களை அங்கீகரித்துத் தமக்கு உட்படுத்துகிறவர்.

கூ௪. ப்ரத்யயஃ

ச. பா. அறிவுவடிவான ப்ரம்மம்.

ப. பா. அவர்களுக்குத் தம்மிடத்தில் நம்பிக்கை வரும்படி செய்கிறவர்.

கூ௫. ஸர்வதர்சநஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் கண்களாகவுடையவர்; 'எல்லாவற்றையும் அறிகிறவர்' என்பது.

ப. பா. அவர்கள் நம்பும்படி தமது மஹிமையனைத்தையும் கால்க்ரமத்தில் புலப்படுத்துகிறவர்; 'இந்தப்பரமாத்மா தம்மை அடையத் தகுந்தவகைத் தாம் நினைப்பவனுக்குத் தம் உருவத்தைத் தாமே புலப்படுத்துகிறார்' என்று முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

கூ௬. அஜஃ

ச. பா. ஜனமில்லாதவர்.

ப. பா. அவர்கள் தம்மையடைவதற்கு இடையூறானவற்றையெல்லாம் தாமே விலக்குகிறவர். 'அவர்களுக்கு அநுக்ரகம் செய்வதற்காக நானே அவர்களின் உள்ளத்திலிருந்து நானவிளக்கைத் தூண்டி அஜ்ஞானத்திலைவந்த இருளை ஒழிக்கிறேன்' என்றும், 'நான் உன்னை எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பேன்' என்றும் பகவத்கீதையில் பகவான் சொல்லுவது.

கூ௭. ஸர்வேஸ்வரஃ

ச. பா. எல்லாருக்கும் ஈஸ்வரர்; 'ஈஸ்வரருக்கும் ஈஸ்வரர்' என்பது.

ப. பா. சரணாகதி செய்பவரனைவருக்குங் காலதாமதத்தையும் அதனால் வரும் மனச்சோர்வையும் விலக்குவதற்காகத் தாமே அவர்களிடம் விரைவாகச் சென்றடைபவர். 'விபீஷணனுடன் விரைவாகச் சேர்க்கையைப் பெற்றார்' என்பது ஸ்ரீராமாயணம்.

கூஅ. ஸித்தி :

ச. பா. நித்யர்.

ப. பா. உபாயங்களைக்கொண்டு தேடவேண்டாது புதைத்து வைத்த பொருள்போல் முன்னமே அமைந்திருப்பவர்: 'பரப்ரம்மத்தைப் புதையலென்று ஞானிகள் கூறுகின்றனர்' என்பது தைத்திரீய உபநிஷத்.

கூகூ. ஸித்தி :

ச. பா. ஞானரூபி; எல்லாவற்றிலும் சிறந்த பலனாயிருப்பவர்.

ப. பா. உபாயங்களினால் தேடப்படும் பலனாகவுமிருப்பவர்.

'சேதனை செய்யும் சிறிய பக்தி முதலிய உபாயங்களையும் பெரியனவாகக் கொண்டு பரமபுருஷார்த்தமான தமது ஸ்வரூபத்தைத் தமதுபேரூளால் தாமே அளிப்பவர்' என்பது இரண்டு நாமங்களாலும் தேர்ந்த பொருள்.

கூ00. ஸர்வாதி :

ச. பா. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆதிகாரணம்.

ப. பா. உயர்வும் தாழ்வுமாயுள்ள எல்லாப் புருஷார்த்தங்களுக்கும் தாமே காரணமாயிருப்பவர்.

பட்டர்பாஷ்யம் முதல் சதகம் முற்றுப்பெற்றது.

கூ0க. அச்யுத :

ச. பா. தம் ஸ்வரூபத்திற்குள்ள மகிமை முக்காலங்களிலும் நீங்காமலிருப்பவர்.

அங்கரபாஷ்யம் முதல் சதகம் முற்றுப்பெற்றது.

ப. பா. தம்மையடைந்தவர்களை விட்டு நீங்காதவர்; அனடந்தவர்களுக்குத் தவறுதல் வராமலிருக்கும்படி செய்பவர்.

[அவ—மேற்சொன்ன அச்சதரையே தர்மவராகரூபியாக நிரூபிப்பது.]

கூ0உ. வ்ருஷாகபி :

ச. பா. தர்மரூபியாயும் வராஹரூபியாயுமிருப்பவர். வ்ருஷாகபி—வ்ருஷாகபி என்று ஆவது வ்ருஷாகபி என்றானது ஆர்ஷம்.

ப. பா. தர்மமே உருக்கொண்டதான சிறந்த வராகாவதாரம் செய்தவர்.

க0௩. அமேயாத்மா

ச. பா. அளவிடக்கூடாத ஸ்வரூபமுள்ளவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்களுக்கு அதுகூறும் செய்யும் முறை இவ்வளவென்று வரையறுக்கக்கூடாத ஸ்வபாவமுடையவர்.

க0௪. ஸர்வயோகவிநிஸ்ஸுருதஃ

ச. பா. எல்லாப் பற்றுக்களினின்றும் வெளிப்பட்டிருப்பவர்; பலசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட யோகத்தினின்று விலகினவர்; எல்லா யோகங்களாலும் அறியத்தக்கவர்.

ப. பா. சாஸ்திரங்களால் அறியப்பட்டவையும் அவரவர் புத்தியினால் ஏற்படுத்தப்பட்டவையுமான உபாயங்கள் எல்லாவற்றினாலும் வேத ரகஸ்யங்களையறிந்து கரகிப்பதுபோலவே எளிதில் கிரஹிக்கவும் அடையவும் கூடியவர். 'ஐகத் பிரபுவான மஹாத்மாவைத் தன் புத்திரைக்கொண்டே அறிந்தாலும் அவர் தமது மஹிமையை அவன் அறிந்ததனால் அன்பு கூர்ந்து அவனை அனுஸரிக்கிறார்' என்று ஸ்ரீ பெளஷ்கரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

க0௫. வஸுஃ

ச. பா. எல்லாப் பிராணிகளும் தம்மிடத்தும் தாம் அவற்றினிடத்தும் இருப்பவர்; அக்நிஸ்வரூபி.

ப. பா. தம்மை அடைந்தவர்களிடத்தில் மிக்க அன்புடன் தாமே வலிப்பவர்.

க0௬. வஸுமநாஃ

ச. பா. சிறந்த மனமுள்ளவர்; விருப்பு வெறுப்பு முதலியவைகளாலும் மதாதிகளாலும் வேறுபடாமை, மனத்துக்குச்சிறப்பு.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்களை விதியைப்போல் மனத்தில் கருதுகிறவர்; 'வாஸுதேவனை எல்லாமென்று நினைக்கும் மஹாத்மா மிக்க அரிதாகக் கிடைப்பவன்' என்று கீதையில் பகவான் சொல்லுவது.

க0௭. ஸத்யஃ

ச. பா. மாறாத ரூபமுள்ளவர்; சேதனச்சேதன் ரூபமாக இருப்பவர்; 'ஸத்' என்னப்படும் ப்ராணனாகவும் 'த்' என்னப்படும் அன்னமாகவும் 'யம்' என்னப்படும் ஆதித்தனாகவுமிருப்பவர்; ஸாதூக்களுக்கு உதவி செய்பவர்,

ப. பா. அந்த ஸத்புருஷர்களின் அபிஷ்டங்களை ஸாதிப்பவர்; அதாவது, நிறைவேற்றுகிறவர்.

க௦அ. ஸமாத்மா

ச. பா. விருப்பு வெறுப்பு முதலியவற்றினால் மாறாத மனமுள்ளவர்; எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஒரே ஆத்மாவாக இருப்பவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்களின் ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பாராது எல்லாரையும் ஸமமாக மனத்தில் நினைப்பவர். 'எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் நான் ஸமமாயிருப்பவன்' என்பது.

க௦க. ஸம்மிதஃ

ச. பா. 'அஸம்மிதஃ' என்பது பாடம்; உபாதி பேதத்தால் அளவிடக் கூடியவராக இருந்தும், ஸ்வயம் அளவிடப்படாதவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்கள் தங்களுக்கு அடங்கியிருப்பதாகவும் நினைக்கும்படி அவர்களுக்கு உட்பட்டிருப்பவர். 'தாமரைக் கண்ணான எனது ராமன் இன்னும் பதினாறுவாஷங்கள் நிரம்பாமலிருப்பவன்' என்று தசரதரும், 'இவன் எனது சொந்தப் பிள்ளை' என்று வஸுதேவரும் சொல்வது, முறையே, ஸ்ரீராமாயணத்திலும் விஷ்ணுபுராணத்திலும் காணப்படுகின்றன.

க௦௦. ஸமஃ

ச. பா. எக்காலங்களிலும் விகாரமற்றிருப்பவர்; லக்ஷ்மியோடு கூடியிருப்பவர்.

ப. பா. பழகினவரென்றும் பழகாதவரென்றும் ஆவல் அதிகமாயுள்ளவரென்றும் ஆவல் குறைவாயுள்ளவரென்றும் உள்ள வித்தியாஸமுதலியவற்றைப் பாராமல் ஒரேவிதமான கௌரவம் வைப்பவர்.

க௦௧. அமோகஃ

ச. பா. பூஜிப்பவருக்கும் துதிப்பவருக்கும் த்யானிப்பவருக்கும் எல்லாப்பலன்களையும் அளிப்பவர்; தமது ஸங்கல்பம் மாறாதவர்; 'ஸத்ய ஸங்கல்பர்' என்பது ஸ்ருதி.

ப. பா. தமது ஸம்பந்தம் வீண்போகாதவர். 'ராமா! உம்மைக் காண்பதும் துதிப்பதும் பயன்படாமற் போவதில்லை; எந்த மனிதர்கள் உம்பிடம் பக்தியுள்ளவர்களோ அவர்களும் 'பயன்பெறாமல் போவதில்லை' என்று ஸ்ரீராமாயணம் யுத்தகூண்டத்தில் சொல்லப்பெற்றிருக்கிறது.

ககஉ. புண்டரீகாக்ஷஃ

ச. பா. ஹ்ருதயகமலத்தை அடைந்திருப்பவர்; தாமரைமலர் போன்ற கண்களையுடையவர்.

ப. பா. புண்டரீகம் என்னப்படும் பரமபதத்தில் நித்தியவாஸிகளாயிருப்பவருக்குக் கண்போன்றவர். 'மேலுலகத்தில் கண்போல எங்கும் ப்ரகாசித்திருப்பவர்' என்பது புருஷஸூக்தம்.

ககங. வ்ருஷகர்மா

ச. பா. தர்ம நிமித்தமான செய்கையை யுடையவர்.

ப. பா. நம்போன்றவர்களுக்கும் பெரும்பேற்றை அளிப்பதனால் தர்மரூபமாக இருக்கும் செய்கையை உடையவர்; தாபத்யத்தை ஆற்றும் தன்மையதான குளிர்ந்த செய்கையையுடையவர்.

ககச. வ்ருஷாக்ருதிஃ

ச. பா. தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகவே அவதார உருவம் எடுப்பவர். 'தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக டிகந்நோறும் ஆவிர்ப்புவிக்கிறேன்' என்று கீதையில் பகவான் சொல்லுவது.

ப. பா. தர்மமே உருவமாகவுடையவர்; ஜனங்களின் தாபங்களையெல்லாம் சமனம் செய்து, அம்ருதம் பொழிவதுபோலக் குளிர்ந்திருக்கும் திவ்யரூபமுள்ளவர். 'பதினாயிரம் நிறைமதிகளுக்கு ஒப்பான ஒளியினால் எல்லாவற்றையும் நிரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்' என்பது ஸ்ரீபாஞ்சராத்தர்ம ஸாத்வத ஸம்ஹிதை.

ககரு. ருத்ரஃ

ச. பா. ஸம்ஹாரகாலத்தில் ப்ரஜைகளை அழும்படி செய்பவர்; துன்பத்தைக் கொடுப்பவர்; துன்பத்துக்குக் காரணத்தை ஓட்டுகிறவர்.

ப. பா. இப்படிப்பட்ட திவ்யரூபத்தினாலும் பலவகையான திவ்ய சேஷ்டிதங்களாலும் பக்தர்கள் நெஞ்சருகி ஆனந்தக்கண்ணீர் விடும்படி செய்பவர்.

ககசு. பஹுசிராஃ

ச. பா. ஆயிரம் தலைகளையுடைய விராட்புருஷராயிருப்பவர். 'ஸஹஸ்ரஸீர்ஷாபுருஷஃ' என்பது புருஷஸூக்தம்.

ப. பா. அநேகம் தலைகளையுடைய ஆதிசேஷனாகவும் இருப்பவர்.

கக௭. பப்ருஃ

ச. பா. உலகங்களைத் தாங்குபவர்.

ப. பா. ஆதிசேஷரூபத்தினால் உலகங்களைத் தாங்குகிறவர்.

கக௮. விஸ்வயோநிஃ

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருப்பவர்.

ப. பா.: அடைந்தவர்கள் எல்லாரையும் தம்முடன் ஒன்றாகக் கூட்டிக்கொள்ளுகிறவர்.

கக௯. சுசிஸ்ரவாஃ

ச. பா. பாவங்களைப்போக்கும் பரிசுத்தமான திவ்ய நாமங்களை உடையவர்.

ப. பா. பக்தர்களால் சொல்லப்படும் இன்சொற்களைக் கேட்பவர். 'தனஞ்சயனே ! கேட்பதற்கினிமையான பக்தர்களின் பரிசுத்தமான சொற்களைமட்டும் நான் கேட்கிறேன்; சூற்றங்களான சொற்களை (=அன்பில்லாத சொற்களைக்) கேட்பதில்லை. அதனால், 'என்னை, 'சுசிஸ்ரவஸ்' என்பர்' என்று ஸ்ரீமஹாபாரதம் 'சாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மத்தில் பகவான் அருளிச்செய்வது.

க௨௦. அம்ருதஃ

ச. பா. அழிவில்லாதவர்.

ப. பா. முக்தியையளித்து மூப்பு இறப்புக்களை ஒழிப்பவர்; எக்காலமும் ஸேவித்தாலும் போதுமென்று தோன்றாமல் மேன்மேலும் விருப்பத்தை விளைவித்து அம்ருதம்போலச் சுவையுள்ள வராக இருப்பவர். 'கண்ணனைக்கண்டவர்கள் அம்ருதம் உண்டாற்றிப் போலப் போதுமென்று திருப்திபெறாமலிருந்தனர்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

க௨௧. சாஸ்வதஸ்தாணஃ

ச. பா. ஜரையும் மரணமும் இல்லாதவர்.

ப. பா. தேவலோகத்திய அம்ருதம் போலன்றி என்றும் அழிவில்லாமலும் யாரும் அபகரித்துக் கொண்டுபோகாமலிருக்கும்படி பக்தர்களிடம் நிலையாயும் இருப்பவர்.

க௨௨. வராரோஹஃ

ச. பா. சிறந்த மடியை உடையவர்; தம்மை அடைந்தவர், மறுபடி திரும்பிவருதவில்லாமையால் தம்மிடம் ஏறுவது எல்லா

வற்றிலும் சிறந்ததாக இருப்பவர். எல்லாவற்றினும் சிறந்த ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு உரியவர். 'அங்குசேர்த்தவன் மறுபடியும் ஜனன மெடுப்பதில்லை' என்பது ஸ்ருதி. 'எதை அடைந்தபின் ஸம் ஸாரத்தில் மீண்டு வருவதில்லையோ அதுதான் எனது மேஷிடம்' என்று கீதையில் பகவான் அருளிச்செய்தது; சிறந்த அடையாளங்களை யுடையவர்.

ப. பா. மீண்டு கீழுலகம் போவதில்லாமையினால் மேலேறி அவரை அடைவது எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும்படி இருப்பவர். 'அப்பா! இந்தப்பொன்னுலகம் முதலானவைபும் பரமாத்மாவின் பரமபதத்திற்கு நாகங்கள் போன்றவை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பரப்ரம்மமானது, பரம் வ்யுகம் விபவம் என மூன்று வகைகளாகத் தன்னைப்பிரித்துக்கொண்டு உலகங்களை அனுக்ரஹிக்கிறதென்பது ஸ்ரீபாஞ்சராத்தரஸித்தாந்தம். அவற்றுள், பரமாவது—கார்யங்களில் தான் சேராமலும் ஞானசக்திபலஸுஸ்வரீயவீர்யதேஜஸ் என்னும் ஆறு குணங்களும் அந்த அந்தக் கார்யங்களுக்குத் தக்கபடி குறுகாமல் நிரம்பிக்கருங்கடல்போல அலைமோதியிருக்கும்படி ப்ரகாசிக்கும் இடமாகிய அளவற்ற நித்யவிபூதியென்னும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஆளுவதும் முக்திபெற்றவர்கள் சேரத்தக்கதும் மற்ற உபாதிகளாயுள்ள ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்கள் அணுகக்கூடாததுமான முதல் நிலைமை. வ்யூஹ மூவது—மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களை உண்டாக்குவதற்கும் அதற்குரிய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைச் செய்வதற்கும் மோக்ஷத்திற்குவேண்டிய சாஸ்திரங்களையும் அவற்றின் பொருள்களையும் அவற்றினாலுண்டான பலன்களையும் தன்னைத் தியானிப்பதற்கும். ஆராதிப்பதற்கும் உரிய க்ரமங்களையும் தனக்கு ஒரு விநோதத்தையும் உண்டுபண்ணும்படியாக, மேற்சொன்ன பரரூபத்திலுள்ள வியாபாரங்களில் சிந்தினதுளிகளைப் பிரித்தெடுத்துக் கொண்டு அவற்றினால் லீலாவிபூதியென்னப்படும் இவ்வுலகத்தை நடத்தியும், முக்திக்கு ஸாதனத்தை அளித்தும் (வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்த என்கிற) நான்கு உருவங்களாகப் பகுத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலைமை. விபவமாவது—மேற்சொல்லிய வ்யுகங்களின் குணங்களில் ஏகதேசங்களுடன் தேவர் மனிதர் விலங்குகள் முதலிய ஜாதிகளிலும் தன்னிச்சையால் அவ்வவற்றைப் போன்ற தேகமெடுத்து அவதரிப்பது.

[அவு—இது வரையிலும், 'அடையத் தக்க பரவஸ்துஎது?' என் கிற வினாவிற்குத் தக்கபடி பரஸ்வரூபம் பெரும்பாலும் குறிப்பிக்கப் பட்டது; இனி, வ்யூகத்தைக்கூறுவது. அந்தவ்யூகம் வாஸுதேவன் ஸங்கர்ஷணன் ப்ரத்யும்நன் அநிருத்தன் என நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள், வாஸுதேவன் பரஸ்ரூபத்தில் சேர்ந்ததினால் தனித்துச் சொல்லவேண்டிய தில்லை; ஆதலால், இதற்கு மேல், ஸங்கர்ஷண வ்யூகம் சொல்லப்படுகிறது.]

கஉ௩. மஹாதபாஃ

ச. பா. சிருஷ்டியைப்பற்றிய சிறந்த ஞானமுள்ளவர்; சிறந்த ஐஸ்வர்யமுள்ளவர்; சிறந்த மஹிமைமுள்ளவர்.

ப. பா. சிறந்தஞானமுள்ளவர். ஆறுகுணங்களில், ஞானம் பலம் என்னும் இரண்டு குணங்கள் ஸங்கர்ஷணன்கூறுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில், ஞானமாவது—ஜனன மரணங்களாகிய ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் அனாதிகாலமாக நடந்துகொண்டு வருந்தும் ஜீவராசிகளுக்கு ஸ்ரமபரிகாரம் செய்வதற்காக அந்த அந்தக் கார்ய காரணங்களை அறிந்து கார்யவர்க்கங்களைத் தம் தம் காரணங்களில் அடக்குவதற்குரிய ஸர்வஜ்ஞத்வம்.

கஉ௪. ஸர்வகஃ

ச. பா. எங்கும் செல்லுகிறவர்; 'காரணமாதலால் கார்யங்கள் எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பவர்' என்பது.

ப. பா. ஸம்ஹரிக்கப்பட்டனவற்றையெல்லாம் தாம் அடைந்து வஹிப்பவர்; இதனால் பலம்என்னும் இரண்டாம் குணம் குறிப்பிக்கப் பட்டது. பலமாவது—அப்படி ஸம்ஹரிக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் தம்மிடத்தில் வைத்துத் தாங்குவதற்குரிய வன்மை. இது மேற் சொல்லிய ஞானத்திற்கு முக்யமான அங்கம்.

கஉ௫. ஸர்வவித்

ச. பா. எல்லாவிடங்களிலுமுள்ள எல்லாவற்றையும் அறிபவர்; எல்லாம் தம்மிடத்தில் பொருந்தியிருப்பவர்; ப்ரகாசிப்பவர். 'அவர் ப்ரகாசிப்பதை அனுஸரித்தே யாவும் ப்ரகாசிப்பது; இவ்வுல கமெல்லாம் அவர் ஒளியினால் விளங்குகிறது' என்பது ஸ்ருதி. 'சூர்யனிடத்திலுள்ள ஒளியும் என்னுடையதே' என்பது கீதை. 'ஸர்வவித்பாது' இரண்டும் ஒரு நாமம்;—எல்லா இடங்களிலுமுள்ள

எல்லாவற்றையும் அறிந்து, (= எல்லாம் தம்மிடத்தில் பொருந்) ப்ரகாசிப்பவர்.

ப. பா. ஸம்ஹரிக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் திரும்பவும்படைத்துக் கார்யங்களான ப்ரபஞ்சங்கள் அனைத்தையும் அடைகிறவர். இங்கு ப்ரத்யும்னன் என்னும் வ்யூகம் குறிப்பிக்கப்படுகிறது. ஐஸ்வர்யம் வீர்யம் என்னும் இரண்டு குணங்கள் ப்ரத்யும்னவ்யூகத்தின் கூறுகளாக வகுக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள், ஐஸ்வர்யமென்பது—விசித்ரமான உலகங்களை உண்டுபண்ணும் திறமை வெளிப்படுவது. அதனை இந்தநாமம் தெரிவிக்கிறது.

கஉக. பாணு°

ச. பா. கஉரு—வதில் பார்க்க.

ப. பா. எல்லாவற்றையும் படைத்தும் தாம் விகாரமில்லாமல் விளங்குகிறவர். இது வீர்யம். வீர்யமாவது—ஒரு விகாரமும் தன்னிடத்தில் சேராமலிருக்கும் ஸாமர்த்தியம்.

கஉஎ. விஷ்வக்ஸேநு°

ச. பா. அஸுரஸேனை இவரைக் கண்டவுடன் பலதிசைகளில் சிதறியேர்டும்படி தமது யோகசக்தியினால் செய்தவர்.

ப. பா. எங்குமுள்ள ஜனங்கள் தம்மை ரக்ஷகராகக்கொண்டு ஜீவிக்கும்படி செய்பவர். இது ரக்ஷிப்பதைத் தொழிலாகவுடைய அநிருத்தவ்யூகம். சக்தி தேஜஸ் என்னும் இரண்டு குணங்கள் அநிருத்தவ்யூகத்திற்குச் சிறந்தவைகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள், சக்தியாவது—எதையும் காப்பாற்றும் ஸாமர்த்தியம். அதனை இந்த நாமம் குறிப்பிக்கிறது.

கஉஅ. ஜனூர்த்தன°

ச. பா. தூர்ஜனர்களைப் பீடிப்பவர்; அவர்களை நரகங்களுக்குப் போகச்செய்பவர்; ஸாதுஜனங்களினால் ஐஸ்வர்யத்தையும் மோக்ஷத்தையும் வேண்டப்படுகிறவர்.

ப. பா. தமது ரக்ஷணத்திற்கு விரோதம் செய்யும் சத்ருஜனங்களை உதவிதேடாமல் ஆழிப்பவர். இங்கு, இரண்டாவது குணமாகிய தேஜஸ் குறிப்பிக்கப்படுகிறது. தேஜஸ் என்பது—தனக்கு ஓர் உதவியைத்தேடாது கார்யத்தை முடிக்கும் திறமை.

பக்வானுக்கு ஆறுகுணங்களும் எல்லா மூர்த்திகளிலும் மறையாமல் ப்ரகாசிப்பதாக ப்ரமாணங்களினால் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்

அந்த அந்தக் கார்யங்களுக்குத் தக்கபடி மூர்த்திகள் தோறும் பிரகாசிக்கும் குணங்களை இங்கு வகுத்துரைத்தது.

[அவ—இனி, ஸங்கர்ஷணவ்யூகம் உலகங்களுக்குச் சாஸ்த்ரங்களைக் கொடுப்பதென்பது சொல்லப்படுகிறது.]

க௨க. வேதீ

ச. பா. வேதஸூபி; எல்லாவற்றையும் தெரிவிப்பவர்; அஞ்ஞானமாய் இரூபைப்போக்குகிறவர்.

ப. பா. தம்மால் தேகங்களையும் இந்திரியங்களையும் அடைந்திருக்கும் மனிதர்கள் முதலானவர்கள் சாஸ்திரங்களைத் தம்மிடமே அடையும்படி கொடுப்பவர். 'ப்ரம்மாவைப் படைத்து அவருக்கு வேதங்களையும் அளிக்கிறவர்' என்பது ஸ்ருதி. இந்தக்காரணம்பற்றித்தான் ஸங்கர்ஷணருக்கு, 'க. அப்யுபாயம்(=பரகதியை அடைவதற்குக் கருவி) உ. ஆகமீ(=சாஸ்திரம் வருமிடம்) ஈ. பந்தா(=வழி) ச. நேதா(=நடத்துகிறவர்) டி. ப்ரம்மணஃ. கூ. ஆசார்யஃ(=உபதேசிப்பவர்)' என்று நாமங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

க௩௦. வேதவித்

ச. பா. வேதத்தின் உண்மைப்பொருளை அறிந்தவர்.

ப. பா. ஐயம் திரிபின்றி வேதார்த்தங்களை அறிபவர்.

க௩௧. அவ்யங்கீ

ச. பா. ஞானம் முதலிய குணங்கள் நிரம்பியிருப்பவர்; புலப்படாதவர்.

ப. பா. சிதை, வியாகரணம், சந்தஸ், நிருத்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் என்னும் ஆறுவேதாங்கங்களும் தம்மிடத்தில் குறைவின்றி நிரம்பியிருப்பவர்.

க௩௨. வேதாங்கீ

ச. பா. வேதங்களை அங்கங்களாக வுடையவர்.

ப. பா. வேதத்தைத் தமது சரீரமாக உடையவர். சரீரத்தினால் ஆத்மா அறியப்படுவதுபோல வேதத்தினால் அறியப்படுகிறவர். 'வேதம் தம்முடைய ஆஜ்ஞையாக இருப்பதனால் அதைக் கருவியாக உடையவர்' என்பது.

க௩௩. வேதவித்

ச. பா. வேதங்களை விசாரிப்பவர்.

ப. பா. வேதங்களினால் அறியப்படும் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் படிசெய்து, அதைத் தமக்கு ஆராதனமாகப் பெற்றுக்கொள்கிறவர்.

இது ப்ரத்யும்னர் என்னும் வ்யாகம். இந்தவ்யாகத்திற்கு, 'க. தர்மம் உ. ப்ரத்யோதயிதா (= விளங்கச் செய்பவர்) ந. ப்ரவர்த்தயிதா=நடத்துகிறவர்' என்று நாமங்கள் உள்ளன.

க௧ச. கவி°

ச. பா. எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவர். 'ஸர்வஜ்ஞர்' என்பது.

[அவ—பின்மூன்றுநாமங்கள் ஸர்வஜ்ஞர் என்பதையே விவரிப்பவை.]

க௧ரு. லோகாத்யக்ஷ°

ச. பா. உலகங்களை ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பவர்; உலகங்களுக்குத் தலைமையாயிருப்பவர்.

ப. பா. தர்மாநுஷ்டானத்திற்குத் தகுதியுள்ள மனிதர்களை ப்ரத்தியக்ஷமாக அறிபவர்.

க௧க. ஸுராத்த்யக்ஷ°

ச. பா. லோகபாலர்கள்முதலான தேவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாக விருப்பவர்; 'அவர்கள் தம் மிடங்களிலிருந்து அதிகாரங்களை நடத்துகையில் அதற்கு விரோதிகளாயுள்ள அஸுரர் முதலான சத்ருக்களைத் தடுக்கதினைக்கும்போது அவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாக ஆவிர்ப்பவிப்பவர்' என்பது கருத்து.

ப. பா. அவர்களால் ஆரதிக்கப்படும் தேவர்களை ப்ரத்தியக்ஷமாக அறிபவர்.

க௧௪. தர்மாத்த்யக்ஷ°

ச. பா. அவ்வவற்றிற்குரிய பலன்களைக் கொடுப்பதற்காகத் தர்மாதர்மங்களை நேராகக் காண்பவர்.

ப. பா. அந்தத் தர்மத்திற்கு ஸாதனமாக வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட க்ரியைகளை ப்ரத்யக்ஷமாக அறிபவர்.

தர்மம் செய்யாதவர்களுக்குத் தர்மபலன் கிடைப்பதும் தர்மஞ் செய்தவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்காமற்போவதும் இல்லாமலிருக்கும்படி அந்த அந்தப் பலன்களை ஸரியாகக் கொடுப்பதற்காக எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாக அறிந்திருப்பவர். இவர் அநிருத்தவ்யாகம்.

இந்தவ்யுகத்திற்கு, 'க. தர்மஜ்ஞர்(=தர்மந்தெரிந்தவர்) 2. உபாய ஜ்ஞர்(=தர்மத்துக்கு ஸாதகமாக வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கிரியைகளை அறிந்திருப்பவர்) ௩. அத்த்யக்ஷர்(=எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்) ௪. ஸத்யஸந்தர்.=சொல்தவறாதவர்.' என்று பெயர்கள் உண்டு. 'இவரே உலகத்துக்கு ஜ்ஞானத்தை அளிப்பவர்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

௧௩௮. க்ருதாக்குதீ

ச. பா. கார்யமாகவும் காரணமாகவும் இருப்பவர்.

ப. பா. போகம் ஐஸ்வர்யம் முதலிய அரித்திய பலன்களைத் தரும் ப்ரவ்ருத்தி தர்மமாகவும் நித்திய பலனான மோக்ஷத்தைத் தரும் நிவ்ருத்தி தர்மமாகவும் இருப்பவர்.

௧௩௯. சதுராத்மா

ச. பா. '1. ப்ரம்மா, 2 தக்ஷர்முதலான ஸ்ருஷ்டிகர்த்தர்கள், 3 காலம், 4 பிராணிகள் ஆகிய நான்குவகை ச்ருஷ்டிக் கருவிகளையும்; 1 விஷ்ணு, 2 மனுமுதலானவர்கள், 3 காலம், 4 ப்ராணிகள் ஆகிய நான்குவகை ரக்ஷணக் கருவிகளையும்; 1 ருத்ரன், 2 காலம், 3 யமன், 4 பிராணிகள் ஆகிய நான்குவகை ஸம்ஹாரக் கருவிகளையும் உடையவர்' என்பது விஷ்ணுபுராணம்.

ப. பா. வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்ப்யம்ன அனிருத்தர்களென்னும் நான்கு மூர்த்திகளையுடையவர்.

௧௪0. சதுர்வ்யூஹ

ச. பா. வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்ப்யம்ன அனிருத்தர் என்கிற நான்கு வ்யுகங்களை உடையவர்.

ப. பா. முன் ௧௨௩-வது நாமத்திற்கு முன் சொல்லப்பட்ட பிரயோஜனங்களுக்காக ஆறுகுணம் ஸமமாகச் சேர்ந்தும், இரண்டு இரண்டு குணங்கள் அந்த அந்தக் கார்யத்துக்குத்தக்கபடி தலையெடுத்தும் இருக்கும் நான்குவகை அடையாளங்களினால் வேறுபாடுள்ள அங்கங்களும் நிறமும். ஆபரணங்களும் ஆபுதங்களும் வாகனங்களும் துவஜம் முதலியனவும் பொருந்தி, ஜாக்ர ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தி தூர்யம் என்னும் நான்கு நிலைமைகளைப் பகுத்து அடைந்திருப்பவையுமான முன்சொல்லிய திவ்யமங்கள மூர்த்திகளினால் தாமே தம்மை நான்காக வகுத்துக் கொண்டிருப்பவர். அனிருத்தர் ஜாக்ர தவஸ்தை;

ப்ரத்யும்னர் ஸ்வப்னாவஸ்தை; ஸங்கர்ஷணர் ஸுஷுப்தியவஸ்தை; வாஸுதேவர் துர்யாவஸ்தை.

கசக. சதுர்தம்ஷ்ட்ரஃ

ச. பா. நான்கு கோரப் பற்களையுடையவர். இது நரஸிம்மாவ தாரம். ஒப்புமையால், நான்கு கொம்புகளையுடையவர் என்னவுமாம். ஞானம், யோகம், க்ரிபை, சர்யை இந்நான்கும் கொம்புகள் என்பர்.

ப. புா. வ்யுகங்களுக்கு ஆதாரமான பரவாஸுதேவருபத்தில் நான்கு கோரப்பற்களையுடையவர். இது மஹாபுருஷ லக்ஷணம் என்பது ஸ்ரீராமாயணம் சுந்தரகாண்டம்.

க்சஉ. சதுர்புஜஃ

ச. பா. நான்கு புஜங்களையுடையவர்.

ப. பர். நான்கு கைகளையுடையவர். இதுவும் பரமான வாஸு தேவமூர்த்தியின் லக்ஷணம். 'சக்ரம்முதலான ஆபுதங்களையும் ஆப ரணங்களையும் அணிந்து நான்கு கைகளுள்ள உயர்ந்த திருமேனியுள்ளவர்' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கசங. ப்ராஜிஷ்ணுஃ

ச. பா. ஒளிவடிவமானவர்.

ப. பா. இந்தப் பரருபத்தையே பகிர்ந்துகொண்டு உபாஸிப்பவர்களுக்குப் புலப்படும் தன்மையுள்ளவர்.

கசச. போஜனம்

ச. பா. அனுபவிக்கப்படுவதாகிய மாயை என்னும் ப்ரக்ருதி வடிவமாயிருப்பவர்.

ப. பா. பக்தர்களால் உணவுபோல ஸுகமாக அனுபவிக்கப்படுகிறவர்.

கசநி. போக்தா

ச. பா. அந்தப்ரக்ருதியை அனுபவிக்கும்புருஷனைவுமிருப்பவர்.

ப. பா. பக்தர்களால் நிவேதனம் செய்யப்படும் ப்ராபணம் முதலிய சுவையுள்ள பதார்த்தங்களை அம்ருதத்தைப்போல அங்கீகரித்து உண்பவர். நெய் பால் தேன் சர்க்கரைகளோடு கோதுமையைச் சேர்த்துப் பாகம்செய்யப்பட்ட பாயஸம் ப்ராபணமென் னப்படும்.

கசக. ஸஹிஷ்ணுஃ

ச. பா. ஹிரண்யாக்ஷன்முதலான விரோதிகளை அடக்குகிறவர்.

ப. பா. அவர்கள் அறிந்தும் அறியாமலும் மனம்வாக்குக்காயங்களினால் தம்மிடத்திலும் தம்மடியாரிடத்திலும் செய்யும் அபராதங்கள் எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் தன்மையுள்ளவர்.

[அவ—இதுவரையில் வ்யுகங்கள் கூறப்பட்டன. இனி, விபவாவதாரங்களில் மும்மூர்த்திகளின் நடுவில் ஒருவராகிய விஷ்ணு அவதாரம்கூறப்படுகிறது.]

கசஎ. ஜகதாதிஜஃ

ச. பா. உலகம் உண்டாவதற்குமுன் ஹிரண்யகர்ப்பரூபியாக ஜனித்தவர்.

ப. பா. உலகங்களுக்கு முதற்பொருள்களாகிய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவராக அவதரித்தவர்.

கசஅ. அனகஃ

ச. பா. குற்றமில்லாதவர்.

ப. பா. ப்ரபஞ்சத்தில் அவதரித்தும் பாவம்சிறிதும்பற்றாதவர்.

கசக. விஜயஃ

ச. பா. ஞானம் வைராக்கியம் ஐஸ்வர்ய முதலிய குணங்களினால் எல்லாவற்றையும் ஜயிப்பவர்.

ப. பா. ப்ரம்மருத்திரர்களாகிய மற்ற இரண்டு மூர்த்திகளும் சிருஷ்டி ஸம்ஹாரம் முதலிய தந்தம் காரியங்களில் ஜயம்பெறும்படி செய்பவர்.

கரு0. ஜேதா

ச. பா. ஜயிக்கும் தன்மையுள்ளவர்.

ப. பா. ப்ரம்மருத்திராதிகளையும் தம் அபிப்பிராயத்தில் நிற்கும்படி செய்பவர்.

கருக. விஸ்வயோநிஃ

ச. பா. உலகத்தைத் தமக்கு ஆதாரமாகவுடைபவர்; உலகரூபியாயும் காரணரூபியாயுமிருப்பவர்.

ப. பா. அவர்களைக்கொண்டு நடத்தப்படும் கார்யமாகிய உலகம் அனைத்துக்கும் காரணமாயிருப்பவர்.

கருஉ. புனர்வஸஃ

ச. பா. சரீரங்களில் மாறிமாறி ஜீவாத்மாவாக வஸிப்பவர்.

ப. பா. ப்ரம்மாதிதேவர்களிடத்திலும் அந்தர்யாமிபாக வஸிப் பவர்.

கருந. உபேந்த்ரஃ

ச. பா. இந்திரனுக்குத் தம்பியாக இருந்தவர் ; இந்திரனுக்கு மேற்பட்டவர்.

ப. பா. துவாதச ஆதித்தர்களில் இந்திரனுக்கு இனையவராக அவதரித்த பன்னிரண்டாவது ஆதித்தியனாகிய உபேந்திரராயிருப் பவர்.

கருச. வாமனஃ

ச. பா. வாமனாவதாரம் செய்தவர்; எல்லாராலும் பஜிக்கத் தக்கவர்.

ப. பா. இந்திரனை ரஷிப்பதற்காகப் பலிசக்கரவர்த்தியின்யாகத் தில்வாமனாவதாரமெடுத்துச்சென்றவர். 'ஸேஷிப்பவர்களுக்குத் தம் ஒளியினால் ஸுகங்களைக்கொடுப்பவர்' என்பது சுருதி.

கருந. ப்ராம்சுஃ

ச. பா. மூவுலகங்களையும் அளந்தபொழுது, உயர்ந்தவர். 'கையிலும் ஜலம் விழும்பொழுதே வாமனர்-அவாமனர் (=உயர்ந்தவர்) ஆகி விட்டார். பிரபுவான அவர் ஸர்வதேவதாரூபமான ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தார். அவர் பூமியைத்தாண்டும்போது சூரியசந்திரர்கள் அவ்ரூபைய மார்புஸ்தானத்தில் இருந்தார்கள் ; அந்தரிசுஷ்த்தைத் தாண்டும்போது நாபிஸ்தானத்தில் இருந்தார்கள் ; ஸ்வர்க்கத்தைத் தாண்டும்போது கணைக்கால் பிரதேசத்திலிருந்தார்கள்' என்பது ஹரிவம்சம்.

ப. பா. உடனே தரிவிக்கிரமாவதாரம் எடுத்து உலகங்களை யெல்லாம் வியாபித்தவர். 'விஷ்ணு மூன்றடிக்களினால் இவ்வுலகமனைத்தையும் வியாபித்தார்' என்பது புருஷஸூக்தம்.

கருக. அமோகஃ

ச. பா. தமது ஒரு செய்கையும் வீண்போகாமலிருப்பவர்.

ப. பா. பழுதுபடாதவர் ; தம்மை அடுத்தவர் யாரும் வீண்போகாமலிருக்கச் செய்பவர். பலிச்சக்கிரவர்த்திக்கும் இந்திரனுக்கும் வித்தியாசமின்றிச் சிறந்த அனுக்ரகத்தைச் செய்தவரென்பது சூறிப்பு. 'பலிச்சக்கிரவர்த்திக்கும் இந்திரபதத்துக்கொப்புள

எல்லாவற்றிலும் சிறந்த அனுக்கிரகத்தை உடனே செய்தார்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம்.

கரு௭. சசி:

ச. பா. தம்மைத் தியானிப்பவரையும் துதிப்பவரையும் ஆராதிப்பவரையும் சத்தப்படுத்துகிறவர்.

ப. பா. பரிசுத்தர். 'தாம் செய்யும் பேருதவிகளுக்கு 'யாதொரு ப்ரதியுபகாரத்தையும் எதிர்பாராதவர்' என்பது.

கரு௮. ஊர்ஜித:

ச. பா. மிக்கவலிமையுடையவர்.

ப. பா. விரோதிகளைக் கொல்வது சுட்டுவது முதலிய செய்கைகளில் சிறந்தவன்மையுள்ளவர்; நமசி முதலான பகைவர்களை அடக்கினவரென்பது குறிப்பு.

கரு௯. அநீந்தர்:

ச. பா. இயற்கையாக ஞான பல ஐஸ்வர்யங்களையுடையமையால் இந்திரனுக்கு மேற்பட்டவர்.

ப. பா. இந்திரனுக்குஇளையவராயினும் ஈஸ்வரத்தன்மையினும் அதற்குரிய சரித்திரங்களினாலும் இந்திரனுக்கு மேற்பட்டவர்.

க௧௦. ஸங்க்ரஹ:

ச. பா. ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பவர்.

ப. பா. பக்தர்களால் எளிதில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறவர்.

க௧௧. ஸர்க:

ச. பா. சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபஞ்சரூபி; சிருஷ்டிகர்த்தர்.

ப. பா. ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறவர்; திரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்து தம் திருவடித்தாமரைகளை யாவரும் எளிதில் பற்றும்படி தம்மைத் தாமே ஆக்கியளிப்பவர்.

க௧௨. த்ருதாத்மா

ச. பா. ஜனனம்முதலான விகாரமின்றி ஏகரூபமான ஸ்வரூபத்தை உடையவர்.

ப. பா. ஆத்மாக்களைத்தரிப்பவர்; இப்படி தம்மைத் தருவதனால் ஆத்மாக்களை உய்விப்பவர்.

கக௩. நியமம்

ச. பா. பிரம்மாதீதவர்களுடும் தந்தம் அடிகாரங்களில் நியமிப்பவர்.

ப. பா. அடக்குபவர் ; அடுத்தவர்களைப் பகைக்கும் மஹாபவிமுதலிய அஸுரர்களை அடக்குகிறவர்.

கக௪. யமம்

ச. பா. உள்ளே அடக்குபவர்.

ப. பா. திருத்துகிறவர்; அந்தர்யாமியாயிருந்து எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்.

கக௫. வேத்யம்

ச. பா. மோகஷத்தை விரும்புகிறவர்களால் அறியத்தக்கவர்.

ப. பா. அறியக்கூடியவர்; இப்படி அவதாரங்களினால் புலங்களுக்கெட்டாத மஹிமையை வெளிப்படுத்தி யாவரும் அறிவதற்கு எளிதாயிருப்பவர்.

கக௬. வைத்யம்

ச. பா. எல்லாவித்தைகளையும் அறிந்தவர்.

ப. பா. வித்தையைக்கற்றவர்; தம்மைத் தியானிப்பவர்களுக்குப் பிறப்பு இறப்புக்களை நிவ்ருத்தி செய்யும் வகையை அறிந்தவர்.

கக௭. ஸதாயோகீ

ச. பா. எப்போதும் ஸ்வரூபம் பிரகாசிக்கும் தன்மையுள்ளவா.

ப. பா. இப்படி ஜனன மரணங்களைப் போக்கும்விஷயத்தில் எப்போதும் ஊக்கத்துடனிருப்பவர்.

கக௮. வீரஹா

ச. பா. தர்மத்தைக் காப்பதற்காக அஸுர வீரர்களை ஒழிப்பவர்.

ப. பா. யுக்திவாதங்களினால் பரமாத்மஜ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் தர்க்கஞரர்களை ஒழிப்பவர்; 'உலகம் பொய்யென்றும் புருஷார்த்தமற்றதென்றும் ஈஸ்வரனில்லைஎன்றும் சொல்லும் கொடியபகைவர்களும் நன்மையில்லாதவர்களுமாகிய அந்தக்கீழ்மக்களை ஸம்ஸாரங்களில் அஸுரப்பிறப்புக்களிலேயே நான் எப்போதும் போடுகிறேன்' என்று கீதையில் பகவான் சொல்லுவது,

ககக. மாதவஃ

ச. பா. வித்யைக்குத் தலைவர்.

ப. பா. 'மா' என்னப்படும் பரமாத்ம ஞானத்தைக் கொடுப்பவர்; மௌனம் த்யானம் யோகம் இம்மூன்றும் பொருந்தினவர்.

கஎ0. மதுஃ

ச. பா. மிக்கவிருப்பத்தை யுண்டாக்குதலால், தேன்போன்றவர்.

ப. பா. தேன்போன்றவர்; ஞானிகளான பக்தர்களுக்கு அம்ருதம்போல் இன்சுவையாயிருப்பவர்.

[அவ—இனி, மேற்சொன்ன பரம் வ்யூகம் விபவம் என்னும் மூன்றுவகை அவதாரங்களுக்கும் முக்யமான் ஆறுகுணங்களைச்சொல்வதன்பொருட்டுப் பரமாத்ம ஸ்வரூபம் தெளிவிக்கப்படுகிறது.]

கஎக. அதீந்தீரியஃ

ச. பா. சப்தமுதவிய குணங்களில்லாமையால் இந்திரியங்களுக்கு அகப்படாதவர்.

ப. பா. புலன்களுக்கெட்டாதவர்.

கஎஉ. மஹாமாயஃ

ச. பா. மாயையைச் செய்பவர்களுக்கும் அம்மாயையை உண்டாக்குவதனால் யாராலும் தாண்டமுடியாத பெரிய மாயையை உடையவர். (மாயை=மயக்கும் சக்தி.)

ப. பா. மிக்க மாயையுடையவர்; தம்மைச் சரணமடையாத ஜனங்களனைவருக்கும் திரைபோல் ஸ்வரூபம் தெரிய ஓட்டாமல் மறைப்பதாகிய மாயை என்னப்படும் ஸங்கல்பத்தை யுடையவர்.

கஎஃ. மஹோத்ஸாஹஃ

ச. பா. உலகத்தைப் படைத்தல் முகவியவற்றில் எப்போதும் முயற்சியோடிருப்பவர்.

ப. பா. மிக்க ஊக்கமுடையவர்; எல்லாவற்றையும் படைப்பதாகிய ஈஸ்வரசக்தி மிகப்பெரிதாக விருப்பவர். ஸாங்க்யர்கள் சொல்லும் ஈசுவரன்போல ஒன்றும் செய்யாமல் தொழிலற்றிருப்பவர் அல்லர்; 'தனக்கு ஒரு மேலதிகாரியில்லாமல் தங்குதடையில்லாத தம் ஸங்கல்ப லேசத்தினால் மாத்திரமே அவரவர் ஊழ்வினையின் தகுதிப்படி

பலன்களைப் பருத்துக்கொடுக்கும். ஸர்வசக்தர்' என்பது. இது ஐஸ்வர்யமென்னும் குணம்.

கஎச. . மஹாபலஃ

ச. பா. பலசாலிகளுக்கும் மிகுந்த பலசாலி.

ப. பா. மிக்கவலிமை யுள்ளவர்; மற்றும் ஓர் உதவியை எதிர்பாராது எல்லாவற்றையும் நடத்தும் சிறந்த மஹிமையுள்ளவர். 'தமது மஹிமையைத்தவிர வேறு ஆதாரமில்லாமல் எல்லாவற்றையும் தமது தேகத்தைப்போலத் தாமே தரித்திருப்பவர்' என்பது. நீர் காற்று மலை பூமி முதலியவற்றிலுள்ள தாங்கும்சக்தி பகவானுடையசக்தி என்னும் கடலில் ஒரு சிறு திவலைபாகத் தோற்றும்படியிருப்பவர். இது பலமென்னும் குணம்.

கஎரு. மஹாபுத்திஃ

ச. பா. ஞானிகள் எல்லாரிலும் சிறந்த ஞானமுள்ளவர்.

ப. பா. மிக்க ஞானமுள்ளவர்; எக்காலமும் எவ்விடங்களிலுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் ஐயந்திரிபின்றி அறிவதாகிய பேரறிவுள்ளவர். 'ஸர்வஜ்ஞர்' என்பது. இது ஞானமென்னும் குணம்.

கஎக. மஹாவீர்யஃ

ச. பா. உலகத்தை உண்டாக்குவதாகிய அவித்தை என்னும் பெருங் காரணத்தையுடையவர்.

ப. பா. சிறந்த வீர்யமுடையவர்; விகாரப்படுவதற்குக் காரணங்கள் இருப்பினும் தமது இயற்கை விகாரப்படாமலிருப்பவர். 'பால் முதலியவை இயற்கைமாறித் தயிர் முதலியவையாக மாறுவதுபோலின்றிச் சந்தனம் கஸ்தூரி புஷ்பம் முதலியவை இந்த்ரியங்களைக் கவர்வதுபோலத் தமது சேர்க்கையினால்மாத்திரமே கார்யங்களனைத்தும் விரிவாகப் பரவும்படி செய்யும் திறமையுள்ளவர்' என்பது. இது வீர்யமென்னும் குணம். யோகிஸ்வரர்களிடத்திலுள்ள கலங்காமை யென்னும் இத்த்ரியஜயம் இத்தக்குணத்தின் ஓர் அணுவாக நினைக்கப்படுகிறது.

கஎஎ. மஹாசக்திஃ

ச. பா. பெரிய ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்.

ப. பா. பெரிய சக்தியுள்ளவர்; தமதுசீரத்தின் ஏகதேசமாகிய ப்ரக்ருதியின் பரிணாமத்தினால் உலகங்களையெல்லாம் படைக்கும்

பெரும் திறமையுள்ளவர். 'சிலந்தியானது தன்சரீரத்தின் எச்சிலினால் நூலையுண்டாக்கி அதற்குத் தானே கர்த்தாவாக இருப்பதுபோலப் பிரக்ருதியின் பரிணாமங்களாகிய உலகங்களை நினைத்தமாதிரித்தில் படைப்பதனால் நிமித்தகாரணமென்னப்படும் கர்த்தாவாகவும் உபாதான காரணமென்னப்படும் மூலகாரணமாகவும் இருப்பவர்' என்பது. இது சக்தி என்னும் குணம்.

கஎஅ. மஹாத்யுதி:

ச. பா. அகத்தும் புறத்தும் ஒளிநுபமானவர்; ஸ்வயம்ப்ரகாசம் என்பது.

ப. பா. மிக்கஒளியுள்ளவர். 'உள்ளும்புறமுமுள்ள இருளனைத்தையும் நினைத்தஅளவில் ஒழித்துவிடும் ப்ரகாசமுள்ளவர்' என்பது. ஸூர்யன்முதலியவற்றின் ஒளி இதன் ஒரு சிறுதுளி. இது தேஜஸ் என்னும் குணம்.

மேலே சொல்லிய ஆறுதிருநாமங்களிலும், 'மஹா' என்னும் விசேஷணம் அமைந்திருப்பது, பகவானிடத்திலுள்ள இந்தக் குணங்கள் அளவுபடாதவை என்பதை விளக்குகிறது.

கஎக. அநிர்தேய்யவபு:

ச. பா. தனக்குத்தானேப்ரகாசிப்பதனால் இதுஇவ்விதமென்று சுட்டிக்காட்டமுடியாத ஸ்வரூபமுடையவர்.

ப. பா. குறிப்பிட முடியாத திருமேனியை உடையவர். மேற்கூறிய ஆறுகுணங்களும் அளவற்ற கடல்கள்போல நிரம்பியிருப்பதனால் திவ்யமங்களவிக்கிரகத்திற்கு உவமை சொல்லக்கூடாதவர்.

கஅ௦. ஸ்ரீமான்

ச. பா. நிரம்பின ஐஸ்வர்யமுள்ளவர்.

ப. பா. (ஆபரண) ஸ்ரீயையுடையவர்; அந்தத்திருமேனிக்குத் தகுந்த திவ்யாபரணங்களின் சிறப்புள்ளவர்.

கஅக. அமேயாத்மா

ச. பா. யாராலும் அறியக்கூடாத ஞானம் உள்ளவர்.

ப. பா. அளவிடமுடியாத தன்மையுள்ளவர்; இவ்விதம் பலவகைக்குணங்கள் நிரம்பி அகாதமான கடல் போலிருப்பதனால் அளவிடக்கூடாத தன்மையுள்ளவர்.

அவ—இனி, குணங்களுக்குத்தக்க செய்கைகள் கூறப்படுகின்றன.]

கஅடி. மஹாத்ரித்ருத்

ச. பா. 'மஹாத்ரித்ருக்' என்பதுபாடம். பெரியமலையைத் தாங்கியவர். 'திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோது மந்தரமலையையும் பசுக்களைக்காத்தபோது கோவர்த்தனத்தையும் எடுத்தவர்' என்பது.

ப. பா. பெரியமலையைத் தாங்கினவர்; திருப்பாற்கடல்கடைந்தபோது மந்தரம் என்னும் பெரிய மலையைத் தாங்கினவர். 'மஹாத்ரித்ருக்' என்றும்பாடம்.

இதனால், மேலே கூறிய குணங்களுக்குத்தக்கபடியான செய்கையையுடையவரென்பது விளங்குகிறது.

கஅக. மஹேஷ்வாஸு:

ச. பா. பெரிய வில்லையுடைபவர்.

ப. பா. சிறந்த பாணங்களை எய்பவர்; சேதுபந்தனம் ராவணவதம் முதலான கார்யங்களில் பார்ப்பவர்மனத்தைக் கவரும்படி சிறந்த பாணப்பிரயோகம் செய்தவர்.

கஅச. மஹீபர்த்தா

ச. பா. வராகாவதாரம் செய்தது, கடலில் முழுகின பூமியைத் தூக்கி எடுத்தவர்.

ப. பா. பூமியைக் காப்பவர்; ஆதிகூர்மரூபியாகப் பூமியை எப்போதும் எளிதாகத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்.

கஅரு. ஸ்ரீநிவாஸு:

ச. பா. தம்திருமார்பில் லக்ஷ்மி சுஷ்ணமும் பிரிதலின்றி வலிக்கப்பெற்றவர்.

ப. பா. லக்ஷ்மி தங்கப்பெற்றவர்; திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோது அவ்தரித்த பெரியபிராட்டியாரைத் தமது திருமார்பில் வைத்து அணைத்துச் சிறப்பித்தவர்.

கஅசு. ஸதாம்கதி:

ச. பா. வைதிகர்களான ஸாதுக்களுக்குப் புருஷார்த்தங்கிடைக்கக் காரணமாயிருப்பவர்.

ப. பா. ஸாதுக்களுக்குக் கதியானவர் ; தமது விளையாட்டுவியாபாரங்களாலும் பக்தர்களுக்கு நன்மையையே செய்பவர்.

கஅஎ. அநிருத்தீ

ச. பா. அவதாரங்களிலும் யாராலும் தடுக்கப்படாதவர்.

ப. பா. ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதவர்; அவ்வற்ற பிராணிவர்க்கங்களைக் காப்பாற்றுவதில் தடையொன்றுமில்லாத திவ்ய சேஷ்டிதங்களையுடையவர்.

[அவ--இனி, அநேகம் அவதாரங்களுக்கு வேராயுள்ள இந்த அநிருத்தாவதாரத்திலிருந்துவரும் ஹம்ஸாவதாரம் கூறப்படுகிறது.]

கஅஅ. ஸுராநந்தீ

ச. பா. தேவர்களை ஆனந்திக்கச் செய்பவர்.

ப. பா. தேவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை விளைவிப்பவர்; ஆபத்தின் உதவி செய்வதனால் தேவர்களைக் களிக்கச் செய்பவர்.

கஅக. கோவிந்தீ

ச. பா. நஷ்டமாக மறைந்துபோன 'கோ' என்னும் பூமியை எடுத்தமையால் கோவிந்தர் என்று தேவர்களால் துதிக்கப்படுகிறவர் ; பசுக்களுக்கு இந்திரன் என்று உலகத்தால் துதிக்கப்படுபவர் ; அடியார்களைப் பூமியையும் வாக்கையும் அடையும்படி செய்பவர் என்று முனிவர்களால் துதிக்கப்படுகிறவர்.

ப. பா. துதினைப்பெற்றவர். அந்தத்தேவர்கள் செய்யும் துதிகளாகிய வாக்குக்களைப் பெறுகிறவர். கோ வாக்கு.

கக0. கோவிதாம்பதீ

ச. பா. வேதவாக்கையறிந்தவர்களுக்கு ஸ்வாமியாக இருப்பவர்.

ப. பா. வாக்குக்களை அறிந்தவர்க்குப்பதி; வேதங்களை அறிந்த ஞானிகளால் ஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தினால் ஆராதிக்கப்பட்டு அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர். 'ஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தை அங்கீகரித்து அனுபவிப்பவராகிய ஹம்ஸாவதாரம்செய்தபரமாத்மாவை த்யானிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ககக. மரீசி

ச. பா. ஒளியுள்ளவர்களுக்கும் ஒளியாயிருப்பவர்.

ப. பா. கிரணமானவர்; பிறவிக்குருடர்போன்ற மூடர்களான பிராணிகளுக்கும் தமது மாசற்ற திவ்யரூபத்தை வெளிப்படுத்து

கிறவர். 'குருக்கத்திமலர்போலவும் நிறைமதிபோலவும் அழகிய ஒளியுள்ளவர்' என்று ஹம்ஸாவதாரத்தின் தியானம் கூறப்படும். ககூஉ. தமனஃ

ச. பா. தம்தம்கடமைகளில் தவறுகிற ஜனங்களை யமன் முதலிய ரூபங்களினால் தாமே தண்டிக்கும் தன்மைபுள்ளவர்.

ப. பா. அடக்குபவர்; கங்கைபோன்ற தேகஒளியினால் ஸம்ஸார தாபத்தைச் சமனம்செய்பவர்.

ககூஊ. ஹம்ஸஃ

ச. பா. அஹம் ஸஃ = 'நானேயவன்' என்று ஒன்றாகத்தியானிப்பவர்களுக்கு ஸம்ஸாரபந்தத்தை ஒழிப்பவர்; எல்லாத்தேகங்களிலும் ஆத்மாவாகச் செல்லுகிறவர்.

ப. பா. இப்படிப்பட்ட ஹம்ஸாவதாரம் செய்தவர்; பற்றுக்கள் அறுப்பவர்; அழகாக நடப்பவர்; அழகான புன்சிரிப்புள்ளவர். 'சுத்தஸத்வமயமான திவ்யமங்களவிக்ரகத்தோடு கூடிய சிறந்த ஹம்ஸாவதாரம்செய்த பகவானுக்கு' என்று த்யானம் சொல்லப்படுகிறது.

ககூச. ஸுபர்ணஃ

ச. பா. அழகிய இறகுகளுடைய இரண்டுபறவைகளென்றுஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களைப்பற்றிச் சுருதி சொல்லுகிறபடி, பேரறிவுபேரின்பமாகிய இரண்டு அழகியசிறகுகளை உடையவர்; கருடரூபி.

ப. பா. அழகிய சிறகுகளையுடையவர்; ஸம்ஸாரக்கடவினின்றும் கரைசேர்ப்பவர். இது ஹம்ஸாவதாரக்குறிப்பு.

முன், 'பத்மநாபோ 5 மரபரபு' என்னுமிடத்தில், வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ப அநிருத்தர்கள் என்னும் வ்யூகாவதாரங்களில் கடைசியான அநிருத்தர் என்னும் பத்மநாபாவதாரம் கூறப்பட்டது; இங்கு, விபவாவதாரங்களில் முதன்மையான விஷ்ணு என்னப்படும் பத்மநாப அவதாரம் சொல்லப்படுகிறது.

ககூஊ. புஜகோத்தமஃ

ச. பா. ஸர்ப்பங்களுள் சிறந்தவர்,

ப. பா. ஸர்ப்பங்களுள் சிறந்தவர்; ஆதிசேஷனுக்கும் மேற்பட்ட சேஷியாகிய ஸ்வாமி; அரவணையில் பள்ளிகொண்டிருப்பவர்

என்பது. 'மனோமயமான ஆதிசேஷனென்னும் சயனத்தில் திவ்ய
ஞானவடிவமாக விளங்கும் ப்ரபு' என்று த்யானம் சொல்லப்படுகிறது.

ககூசு. ஹிரண்யநாபு:

ச. பா. ஸுவர்ணம்போன்ற நல்ல அழகிய நாபியை உடையவர்.

ப. பா. ஸுவர்ணத்தை நாபியிலுடையவர்; அழகான நாபியுள்
ளவர்; தமது ஸங்கல்பத்தினாலுண்டாக்கப்பட்ட அஷ்டதளங்களோடு
கூடிய பொற்றாமரைவடிவமான நாபிகமலத்தில் பொன்மயமான மேரு
தாமரைக்காயாக விளங்கும்படியிருப்பவர்.

ககூள. ஸுதபா:

ச. பா. பதரிகாஸ்ரமத்தில் நாராயணரிஷியாகச் சிறந்த தவம்
செய்தவர்.

ப. பா. சிறந்த ஞானமுள்ளவர்; திவ்யஞானவடிவமானவர்.

ககூஅ. பத்மநாபு:

ச. பா. பத்மம் போன்ற வட்டமான நாபியுள்ளவர்; ஹிருதய
கமலத்தின்மத்தியில் பிரகாசிப்பவர்.

ப. பா. நாபியில் பத்மத்தையுடையவர்; மேற்சொல்லிய பொன்
மயமான கமலத்தை நாபியில் உடையவர். 'யோகநித்திரைசெய்து
கொண்டிருந்த அந்தப்பகவானுடைய நாபியில் பூமிநுமான சிறந்த
தும் அற்புதமுமான அஷ்டதளபத்மம் ஒருகால் ஸங்கல்பமா
த்திரத்தினால் உண்டாயிற்று. மேருமலையானது அதன் பொன்மய
மானகாயென்று சொல்லப்படுகின்றது' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ககூகூ. ப்ரஜாபதி:

ச. பா. ப்ரஜைகளுக்குத் தந்தையானவர்.

ப. பா. அந்த நாபிகமலத்தில் சிறந்த பிரம்மதேவர்முதலான
ப்ரஜைகளுக்குத் தலைவர்.

[அவ—இனி, நரஸிம்மாவதாரம் சொல்லப்படுகிறது.]

உ-00. அம்நூத்யு:

ச. பா. அழிவும் அதற்குக் காரணமும் இல்லாதவர்.

ப. பா. மிருத்யுவைத் தடுப்பவர். நரஸிம்மமூர்த்தி மிருத்யு
வுக்கு மிருத்யுவாயிருப்பவர்.

ப. பா. இரண்டாவது சதகம் முற்றிற்று.

உ0க. ஸர்வத்ருக்

ச. பா. பிராணிகளின் புண்ணிய பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் இயற்கையான அறிவினால் எப்போதும் பார்ப்பவர்.

ப. பா. நண்பர்களையும், பகைவர்களையும், இரண்டுமல்லாத மத யஸ்தர்களையும், அவரவருக்குத்தக்கபடி நடத்துவதன்பொருட்டு எல்லாவற்றையும் நன்றாகப் பார்த்தறிபவர். 'அவர் எங்கும் முக முள்ளவர்' என்பது.

உ0உ. ஸிம்ஹ :

ச. பா. நினைத்தமாத் திரத்தில் பாபங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்குபவர்.

ப. பா. மஹாநரஸிம்மரூபி; அடுத்தவர்களைக் காப்பவர்; பகை வர்களை அழிப்பவர்.

க. பா. இரண்டாவது சதகம் முற்றிற்று.

உ0ஈ. ஸந்தாதா

ச. பா. பிராணிகளுக்கு வினைப்பயன்களைச் சேர்ப்பிப்பவர்.

ப. பா. பிரஹ்லாதன்முதலான பக்தர்களைத் தம்மிடம் சேர்ப்பித்துக்கொள்பவர்.

உ0ச. ஸந்திமான்

ச. பா. அந்தவினைப்பயன்களை அனுபவிப்பவரும் தாமாகவே இருப்பவர்.

ப. பா. பக்தர்களுக்குத் தம்முடைய சேர்க்கை எக்காலமும் நீங்காமலிருக்கச் செய்பவர்.

உ0ஊ. ஸ்திர :

ச. பா. விகாரமற்றவர்.

ப. பா. தாம் பக்தர்களிடத்தில் வைத்த அன்பு, அவர்கள் செய்யும் அபசாரங்களாலும் விலக்க ஒண்ணாதபடியிருப்பவர்.

உ0ஈ. அஜ :

ச. பா. எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பவர்; நடத்துகிறவர்.

ப. பா. மற்றவர்களைப்போல ஜனிக்காதவர். தூணில் பிறந்த வர் என்பது குறிப்பு.

உ0௭. துர்மர்ஷண :

ச. பா. அஸுரர் முதலானவராலும் அடக்குதற்கும் தாங்குதற்கும் முடியாதவர்.

ப. பா. பகைவரால் தாங்க முடியாதவர். 'சங்கசக்கரங்களைத் தரித்துப் பரப்ரம்மரூபியாகவும் மிக்க பயங்கரமாகவும் இருப்பவர்' என்று நரஸிம்மத்தியானம் சொல்லப்படுகிறது.

உ0௮. சாஸ்தா

ச. பா. வேதம் முதலியவற்றினால் கட்டளைப்பிட்டு யாவரையும் நடத்துகிறவர்.

ப. பா. எல்லாருக்கும் விரோதிகளான ஹிரண்யன்முதலானவர்களை நன்றாகச் சிஹித்தவர். 'கர்ஜனையினாலேயே அஸுரர்களைப் பயமுறுத்தினார்' என்றும், 'அப்போது அஸுரர்கள் ஒடிப்போயினர்' என்றும் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் கூறுகின்றது.

உ0௯. விஸ்ருதாத்மா

ச. பா. வேதத்தில் விசேஷமாக உரைக்கப்பட்ட ஸத்தியம் ஞானம்முதலிய இலக்கணங்கள் பொருந்தின ஸ்வரூபமுடையவர்.

ப. பா. யாவராலும் வியந்து கேட்கத்தக்க நரஸிம்மாவதார சிவ்யசரித்திரத்தையுடையவர்.

உ10. ஸுராரிஹா

ச. பா. அஸுரர்களை ஸம்ஹரிப்பவர்.

ப. பா. தேவர்களுக்கு விரோதியான ஹிரண்யன் மார்பைப் பிளந்து அவனைக் கொன்றவர்.

[அவ—இனி, மதஸ்யாவதாரம் கூறப்படுகிறது.]

உ11. குருர்குருதமஃ-(குருதமஃ+குருஃ)

ச. பா. இரண்டு நாமம்; குருஃ=எல்லாவித்தைகளையும் உபதேசிப்பவர்; எல்லாருக்கும் தந்தையாயிருப்பவர். குருதமஃ=ப்ரம்மாதிசுளுக்கும் ப்ரம்மவித்யா ஸம்ப்ரதாயத்தை ப்ரவ்ருத்திப்பித்தவர்.

ப. பா. எல்லா வித்தைகளையும் ப்ரம்மா முதலானவர்களுக்கும் உபதேசித்ததனால் ஆசாரியர்களுக்கும் ப்ரமஆசார்யர்.

உ12. தாம

ச. பா. ஒளியாயிருப்பவர்; விரும்பினவற்றிற்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவர்.

ப. பா. சராசரங்கள் அனைத்தையும் தாங்குகிறவர். பிரளய காலத்தில் அழிந்துபோன சராசரங்களின் வித்துக்களுக்கு ஆதாரமான பூமியென்னும் கப்பலைத் தாங்கி நடத்தினவர்.

உகந. ஸத்யம்

ச. பா. ஸத்யம் வசனமென்னும் தர்மஸ்வரூபி; ஸத்தியத்துக்கும் ஸத்யமாயிருப்பவர்.

ப. பா. அந்தப் பிரளயகாலத்தில் தம்மை ஆர்வயித்த மனுமுதலான ஸத்புருஷர்களுக்கு உபகாரம் செய்தவர்.

உகச. ஸத்யபராக்ரமம்

ச. பா. உண்மையான சக்தியுள்ளவர்.

ப. பா. மனுமுதலான ஸாதூக்கள் விஷயத்தில் தம்முடைய சக்தியை விண்போகாமல் செய்தவர்.

உகரு. நிமிஷம்

ச. பா. யோகநித்திரையினால் கண்களை மூடியிருப்பவர்.

ப. பா. ஸாதூக்களுக்கு விரோதிகளிடத்தில் கடாசூத்தைச் செலுத்தாதவர்.

உகசு. அநிமிஷம்

ச. பா. மதஸ்யாவதாரம் செய்தமையாலும் ஆத்ம ஸ்வரூபத் தன்மையாலும் எப்போதும் விழித்துக்கொண்டிருப்பவர்.

ப. பா. ஸாதூக்களைக் கண்மூடாது ஊன்றிப்பார்த்துக் கடாசூப்பவர். இமைகொட்டாதவர் என்பதனால் மதஸ்யாவதாரம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

உகஎ. ஸ்ரக்வீ

ச. பா. சூக்ஷ்ம பஞ்சதன்மாத்ராரூபமான வைஜயந்தியென்னும் மாலையைத் தரித்தவர்.

ப. பா. இந்தத் திரியக்ஜாதி அவதாரத்திலும் பஞ்சபூத சூக்ஷ்மங்கள் சேர்ந்ததான வைஜயந்தி என்னும் வனமாலையை எக்காலமும் அணிந்திருப்பவர்.

உகஅ. வாசஸ்பதிம்

ச. பா. வாசஸ்பதிருதாரதிம் ஒருநாமம். வித்தைக்கு அதிபதியான ஸர்வஜ்ஞர். வாசஸ்பதிம்=வித்தைக்கு அதிபதி; உதாரதிம்= ஸர்வார்த்த விஷயமான ஞானத்தையுடையவர்.

ப. பா. மதல்ய புராணத்தினால் வேதார்த்தத்தை வெளியிட்ட தினால் வாக்கென்னப்படும் சொல்லுக்கு அதிபதி.

உகக. உதாரதீ

ச. பா. உகஅ-வதில் பார்க்க.

ப. பா. யாவராலும் ஆஸ்ரயிக்கப்படத்தக்க சிறந்தஞானமுள்ளவர்; ஸர்வஜ்ஞர் என்றபடி.

உஉ0. அக்ரணீ

ச. பா. முமுக்ஷுக்களை மேலான பதத்துக்கு நடத்துகிறவர்.

ப. பா. பக்தர்களை மேற்பதமாகிய முக்திக்குக் கொண்டிபோகிறவர்.

உஉக. க்ராமணீ

ச. பா. பிராணிகளின் கூட்டத்தை நடத்துகிறவர்.

ப. பா. அந்தப் பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகளின் கூட்டத்திற்கு அதிபதியாயிருப்பவர்.

உஉஉ. ஸ்ரீமாந்

ச. பா. சிறந்த ஒளியுள்ளவர்.

ப. பா. தாமரைக் கண்ணரென்று சொல்லப்பட்ட சிறப்பிலக் கணத்தினால் மதல்யாவதாரத்திலும் தமது பரமேஸ்வரமகிமை வெளிப்படையாகத் தோற்றும்படி இருப்பவர்.

உஉஊ. ந்யாய

ச. பா. ப்ரமாணங்களுக்கெல்லாம் உதவியான தர்க்கமாயிருப்பவர்.

ப. பா. தம் பக்தர்களுக்குத் தவறுதல் வராமலிருக்கும்படி எது யுத்தமோ அதைச் செய்பவர்.

உஉச. நேதா

ச. பா. உலகங்களை நடத்துகிறவர்.

ப. பா. பக்தர்கள் இட்ட வேலையைச் செய்பவர்; தாம் மதல்யமாகக் கடலில் முழுகி, மகாத்மாக்களான பக்தர்களைக் கரையேற்றி னவர்.

உஉரு. ஸமீரண

ச. பா. வாயுருபியாக எல்லாவற்றையும் அசையும்படி செய்பவர்.

ப. பா. பக்தர்கள் விரும்பத்தக்க திவ்ய சேஷ்டிதங்களை யுடையவர்.

உஉச. ஸஹஸ்ரமூர்த்தா

ச. பா. ஆயிரம் தலைகளையுடையவர்.

ப. பா. ஆயிரம் தலைகளையுடையவர்; ஞானத்திற்கும் செய்கைக்கும் கருவிகளாயுள்ள தலை கண் கால் முதலிய உறுப்புக்கள் அளவற்றவையாகப் பொருந்தியிருப்பவர். இங்கே, 'ஸஹஸ்ரம்' என்பது உபலக்ஷணம். இது, அளவின்மையைக் குறிப்பது.

உஉஎ. வீர்வாத்மா

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவர்.

ப. பா. தம்முடைய ஞானசக்திகளினால் உலகமெல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பவர்.

உஉஅ. ஸஹஸ்ராக்ஷி

ச. பா. ஆயிரம் கண்களையுடையவர்; ஆயிரம் இந்திரியங்களை யுடையவர்.

ப. பா. ஆயிரம் கண்களையுடையவர்.

உஉக. ஸஹஸ்ரபாத்

ச. பா. ஆயிரம்பாதங்களையுடையவர்; விராட்ஸ்வரூபி என்பது.

ப. பா. ஆயிரம் கால்களையுடையவர்.

இங்கும் முன்னும் பின்னும் ஆயிரமென்பது அளவற்றது என்பதைத் தெரிவிப்பது. தலை கண் என்றதினால் மற்ற ஞானேந்திரியங்களும் கால் என்றதினால் மற்றக் கர்மேந்திரியங்களும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

உஉஓ. ஆவர்த்தநி

ச. பா. ஸம்ஸாரசக்ரத்தைத் திருப்புதலை இயல்பாகவுடையவர்.

ப. பா. ஸம்ஸாரத்தை ஏற்றத்தைப்போலக் கீழுமேலுமாகத் திருப்புகிறவர்.

உஉக. நிவ்ருத்தாத்மா

ச. பா. ஸம்ஸாரப்பற்றில்லாத ஸ்வரூபமுடையவர்.

ப. பா. ப்ரக்ருதிக்கு மூன்றுமடங்கு அதிகமான நித்யவியூதியில் இருப்பதாகிய தமது ஸ்வரூபம் காற்பாகமாகிய ப்ரக்ருதிமண்டலத்தைக் கடந்தாயிருப்பவர்.

உ௩உ. ஸம்வருதஃ

ச. பா. அவித்தையினால் மறைக்கப்பட்டவர்.

பா. தமஸ் என்னப்படும் ப்ரக்ருதியினால் அறிவுமழுங்கின வர்களுக்குப் பிரகாசிக்காமல் மறைந்திருப்பவர்.

உ௩௩. ஸம்ப்ரமர்த்தனஃ

ச. பா. ருத்ரன் யமன் முதலிய தமது பரிவாரங்களினால் உலகங்களை ஸம்ஹரிப்பவர்.

பா. தம்மை உபாஸனை செய்வதனால் அந்த ப்ரக்ருதி என்னும் இருளை முழுதும் அழிப்பவர்.

உ௩௪. அஹஸ்ஸம்வர்த்தகஃ

ச. பா. பகலை உண்டாக்கும் ஸூர்யருத்ரி.

ப. பா. பகல் முதலிய பிரிவுகளோடுகூடிய கால சக்ரத்தை உருட்டுகிறவர்.

உ௩௫. வஹ்நிஃ

ச. பா. ஹவிஸுகளைத் தேவர்களுக்குக் கொண்டுபோகும் அக்நியாயிருப்பவர்.

ப. பா. பரமபதம் ஆகாச முடிவிய தேசரூபியாக நிய்ய ஸூரிகள் முத்தர்கள் ஸம்ஸாரிகளாகிய யாவரையும் தாங்குகிறவர்.

உ௩௬. அநிலஃ

ச. பா. அனாதியாயிருப்பவர்; பிராணரூபியாக அன்னங்களைப் புஜிப்பவர்; ஒன்றையும் ஆதாரமாகப் பற்றாதவர்.

ப. பா. இப்படி யாவரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்பவர். பகவானுடைய சக்தியின் லேசத்தாலன்றே காற்றும் அநிலமென்னப்படுவது.

உ௩௭. தரணீதரஃ

ச. பா. ஆநிதீசஷன் அஷ்டநிக்கஜங்கள் முதலிய உருவங்களாலும் வராகஅவதாரத்தாலும் பூரியைத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. (எல்லாவற்றையும் தாங்குவதான) பூமியைத் தாங்குபவர், பூமியே! நீ வராகரூபியான பகவனால் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறாய் என்பது தைத்திரீய உபநிஷத். 'எல்லாவற்றையும் தம் வசப்படுத்துகிறவரான புருஷோத்தமர் சங்கல்பத்தினாலேயே தம் பனத்தைச் செலுத்திப் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் தம்வசத்தில் வைத்திருக்கிறார்' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

உ௩அ. ஸுப்ரஸாத்

ச. பா. அபகாரம் செய்த சிசுபாலன் முதலியவர்க றுக்கும் மோசஷ்மனிக்கும் சிறந்த அனுக்கிரகமுள்ளவர்.

ப. பா. தன்மையடுத்தவர்களுக்கு மிக்க அருள் செய்பவர்.

உ௩க. ப்ரஸந்நாத்மா

ச. பா. ரஜீராகுண தமீமாகுணங்களினால் கலங்காத மனமுள்ளவர்; அனுக்கரகிக்கும் தன்மையுள்ளவர்; விருப்பு வெறுப்புக்களில்லாமல் தெளிந்த மனமுள்ளவர்.

ப. பா. வேண்டிவனவெல்லாம் தேடாமலே பொருத்தியிருப்பதனால் விருப்பு வெறுப்பு முதலிய கலக்கங்களின்றி எப்போதும் தெளிந்த மனமுள்ளவர்.

உ௩௦. விஸ்வஸ்ருக்

ச. பா. 'விஸ்வத்ருக்' என்பது பாடம்; உலகத்தைத் தாங்குகிறவர்; உலகத்திற்குப் பரப்பு.

ப. பா. குணத்தையும் குற்றத்தையும் பாராமல் உயிர்கள் உய்வதையே கருதி உலகத்தைப்படைப்பவர்; 'விஸ்வஸ்ருட்' என்றும் பாடம்.

உ௩௧. விஸ்வபுக்விபு

ச. பா. விஸ்வபுக் + விபு = இரண்டு நாமங்கள். விஸ்வபுக் = உலகத்தை ஸம்ஹாரகாலத்தில் புசிப்பவர்; காப்பவர். விபு = ஹிரண்யகர்ப்பர்முதலிய பல உருவங்களாயிருப்பவர்.

ப. பா. உலகங்களை வியாபித்துக் காப்பவர்.

உ௩௨. ஸத்கர்த்தா

ச. பா. ஸத்காரம்செய்ப்பவர்.

ப. பா. ஸத்புருஷர்களைப் பூஜிப்பவர்.

உ௩௩. ஸத்க்ருத்

ச. பா. யாவராலும் பூஜிக்கப்படும் பிரம்மதேவர்முதலானவர்களாலும் பூஜிக்கப்பெறுகிறவர்.

ப. பா. ஸாதூக்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவர். 'சுபரி முதலானவர்கள் ஸ்ரத்தையோடு கொடுத்த சிறியபொருள்தீனையும் தமது மகி

மைக்குத் தகுதியானவற்றைப்போலவே அங்கீகரித்து ஸந்தோஷம் அடைகிறவர்' என்பது.

உசச. ஸாதுஃ

ச. பா. நியாயமாக நடப்பவர்; எல்லாக்காரியங்களையும் ஸாதிப்பவர்.

ப. பா. தூதுபோவது தேரோட்டுவது முதலாக அடியவர்கள் விரும்பினவற்றையெல்லாம் செய்துமுடிப்பவர்.

உசரு. ஜஹ்நுஃ

ச. பா. ஸஹ்ரதாலத்தில் எல்லாவற்றையும் மறைப்பவர்; 'பக்திசெய்யாத அஜ்ஞானிகளைப் பரமபதம்சேர்ப்பியாதவர்; பக்தர்களைப் பரமபதம் சேர்ப்பிப்பவர்' என்பது.

ப. பா. பக்தரல்லாதவருக்குத் தம்மகிமையை மறைப்பவர்.

உசக. நாராயணஃ

ச. பா. நான்என்னப்படும் ஆத்மவினிடத்து உண்டானதால் நாரங்களென்னப்படும் ஆகாயமுதலிய காரியவர்க்கங்களில் காரண ரூபியாக வியாபித்திருப்பதனால் அவற்றைத் தமக்கு இருப்பிடமாக வுடையவர்; நார்களென்னப்படும் ஜீவர்களுக்குப் பிரளயகாலத்தில் ஆதாரமாயிருப்பவர்; நாரமென்னப்படும் ஜலமாகிய ப்ரளயஸாகரத்தில் சயனித்திருப்பவர். 'விஷயப்பற்றுக்களைவிட்டு ஸ்ரேயஸைக் கருதுகிற ஸந்யாஸிகள் ஸம்ஸாரமென்னும் கொடிய விஷத்தைப் போக்குவதற்கு உரியதாகிய 'நாராயணாயநமஃ' என்னும் இந்த ஸத்யமந்தரத்தையே கீட்கவேண்டும் என்பதை நான் கைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு உயர்ந்தகுரலால் உபதேசிக்கிறேன்' என்பது நரஸிம்ஹபுராணம். (இதனால் இந்த நாமத்தின் பெருமை நன்குவிளங்கும்.)

ப. பா. நாரம் (= நார்களென்னப்படும்) அழியாத நித்த்யவஸ்துக்களாகிய ஆத்மாக்களின்கூட்டத்திற்கு, அயநம் = ஆதாரமானவர்; அந்தர்யாமியாய் அவற்றுள் இருப்பவர்.

உசஎ. நஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்.

ப. பா. சேதனங்களும் அசேதனங்களும்மாகிய தம்மைச்சேர்ந்த விபூதிகள் அழியாமலிருக்கப்பெற்றவர்.

உசஅ. அஸங்க்யேயஃ

ச. பா. அளவிடக்கூடிய நாமரூபங்கள்முதலிய பேதங்கள் அற்றிருப்பவர்.

ப. பா. எண்ணிறந்த சேதனசேதனங்களாகிய விபூதிகளை உடையவர்.

உசகூ. அப்ரமேயாத்மா

சீ. பா. அறிவுக்கெட்டாத ஸ்வரூபமுள்ளவர்.

ப. பா. எண்ணிறந்தவையாதலின் அளவிடப்படாத பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ளும்புறமும் வியாபித்திருப்பவர்.

உஊ. விசிஷ்டஃ

சீ. பா. எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர்.

ப. பா. அவைஎல்லாவற்றையும்பார்க்கிலும் விலக்கண்பாயிருப்பவர். விவக்ஷணம் = தனிச்சிறப்பு.

உஊக. சிஷ்டக்ருத்

சீ. பா. எல்லாவற்றையும் ஆஜ்ஞாபிப்பவர்; சிஷ்டர்களை ரக்ஷிப்பவர்.

ப. பா. தமதுஸம்பந்தம்பெற்றவர்களைத் தம்மிடம் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுள் எவர்களாகச் செய்பவர்.

உஊஉ. சுசிஃ

சீ. பா. சூற்றயில்லாதவர்.

ப. பா. ஸ்வயம் சுத்தமானவர்; பிறரால் ப்ரகாசம் உண்டுபண்ணவேண்டாதவர்.

உஊங. ஸித்தார்த்தஃ

சீ. பா. எல்லாம் நிரம்பப்பெற்றவர்.

ப. பா. வேண்டினவைஎல்லாம் தமக்குத்தாமே அமைந்திருப்பவர். ஸத்யகாமர் என்பது.

உஊச. ஸித்தஸங்கல்பஃ

சீ. பா. ஸங்கல்பங்கள் நிறைவேறப்பெற்றவர்.

ப. பா. நினைத்தவையெல்லாம் நினைத்தமாத்நிரத்தில் அமைந்திருப்பவர்; ஸத்யஸங்கல்பர் என்பது.

உருடு. ஸித்திதஃ

ச. பா. அவரவர்தகுதிப்படி, வேண்டின புலன்களைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. அணிமாமுதலிய எட்டு ஸித்திகளையும் யோகிகளுக்குக் கொடுப்பவர்.

உருசு. ஸித்திஸாதஃ

ச. பா. ஸித்திகளென்னப்படும் சூரியையுள்ளெல்லாம் நிறைவேற்றுகிறவர்.

ப. பா. அவரை உபாஸிப்பதும் பலன்போல் ஸுகமாகத் தோன்றும்படி இருப்பவர்.

உருள. வருஷாஹீ

ச. பா. பகல்போல் பிரகாசிக்கும் தர்மங்களை உடையவர்.

ப. பா. அவரை முதலில் அடையும் தினமே எல்லாமங்களங்களுக்கும் வித்துநிவதுபோல ஆரம்பதினமாயிருப்பதனால் தர்மரூபமாக இருப்பவர்.

உருஅ. வருஷபஃ

ச. பா. பக்தர்களுக்கு விரும்பினவற்றையெல்லாம் வர்ஷிப்பவர்.

ப. பா. ஸம்ஸாரமென்னும் தீயினால் கடப்பட்டு வந்ததை வர்களை அமுதம்பொழிவதுபோலக் கடாசுஷத்தை வர்ஷித்துச் செழிக்கச் செய்பவர்.

உருசு. விஷ்ணுஃ

ச. பா. த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் அடிகளால் உலகங்களை விராபித்தவர்.

ப. பா. கடாசுஷத்தைவர்ஷித்தும் மற்றும் பலஉதவிகள் செய்தும், தமது உயர்வையும் அவர்களின் தாழ்வையும் பாராமல், என்றும் அவர்களைவிட்டுப் பிரியாமலிருப்பவர்.

உசு0. வருஷபர்வா

ச. பா. பரமபதத்தையடைய விரும்புகிறவர்களுக்குத் தர்மரூபமான படிகளை அமைத்திருப்பவர்.

ப. பா. தம்மிடம் ஏறிவருவதற்கு வர்ணஸ்ரமதர்மங்களையே படிகளாக வைத்திருப்பவர்.

உகக. வ்ருஷோதர்ஃ

ச. பா. அவருடைய வயிறு ஜனங்களை வர்ஷிப்பது; அதாவது, ஸ்ருஷ்டி செய்வது என்பது.

ப. பா. தர்மத்தையே வயிறாக வுடையவர்; 'ஆராதிப்பவர்கள் தமக்குக்கிடத்த ஹவீஸ்முதலியவற்றினாலும் எளிதாக நிரப்பக் கூடியதாயிருப்பதனால்; அல்லது துன்பமுள்ளவர்கள் அனைவரையும் தம் வயிற்றில் வைத்துக் காப்பதனால், தர்மமபமான வயிற்றையுடையவர்' என்பது.

உகஉ. வர்த்தநஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் விருத்திசெய்பவர்.

ப. பா. ஆராதிப்பவர்களைத் தாய்போல் வயிற்றில் வைத்து வளர்ப்பவர்.

உக௩. வர்த்தமாநஃ

ச. பா. ப்ரபஞ்சுருபமாக விருத்தியடைகிறவர்.

ப. பா. ஆராதிப்பவர்களை விருத்திசெய்வதனாலே, தாமும் விருத்தியாகிறவர்; இப்படி, எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றையும் அளித்தும் தமது பெருக்குக் குறைபாதவர் என்பது.

உக௪. விவிக்தீ

ச. பா. பிரபஞ்சுருபமாயிருந்தும் ஒன்றினும் சேராமல் தனித்து நிற்பவர்.

ப. பா. எல்லா உலகங்களுக்கும் விலக்ஷணமாகத் தடக்கிக் கிறப்பாயுள்ள சரித்திரங்களையுடையவர்.

உக௫. ஸ்ருதிஸாகரஃ

ச. பா. ஸ்ருதிகளுக்குக் கடல்போல இருப்பிடமானவர். ('எல்லா வேதங்களும் அவரையே சொல்லுகின்றன' என்பது.)

ப. பா. இவ்வகையான குணங்களை உரைக்கும் சுருதிகளுக்கு நதிகளுக்குக்கடல்போல முடிவுபெறும் இடமாக இருப்பவர். 'வேதங்கள் ந்ராயணனைப் தலைமைபாசுச் சொல்லுகின்றவை' என்று பாகவதத்திலும், 'எல்லா வேதங்களாலும் அறியப்படுகிறவன் நானே' என்று பகவத்கீதையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உக௬. ஸுபுஜஃ

ச. பா. உலகத்தைக் காப்பதில் சிறந்த புஜங்களை உடையவர்.

ப. பா. சரணாகதிசெய்தவர்களின் பாரததை வகிக்கும் திறமையுள்ள சிறந்த கைநடையுடையவர்.

உகௌ. துர்த்தரஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் தாங்கித் தாம் வேறொருவரால் தாங்கப்படக் கூடாமலிருப்பவர். மோகஷத்தைவிரும்புகிறவர்கள் தியானம் செய்யும்போது மனத்தில் நிறுத்துவதற்கு அரியவராயிருப்பவர்.

ப. பா. இப்படிச் சிறந்த கைவன்மையினால் பிரளயகால சமுத்திரம்போல் வேகமுள்ளவராயிருப்பதனால் பிறருடைய சக்திகள் மணலணைகள்போலத் தடுக்கமாட்டாமல் உடைந்து போகும்படி இருப்பவர்.

உகா. வாக்மீ

ச. பா. வேதரூபமான சிறந்த வாக்கையுடையவர்.

ப. பா. வேதரூபமான சிறந்த வாக்கையுடையவர்; 'ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்களில் கேட்கக்கேட்க அமுதம்போல் இனிப வாக்குகளை உரைப்பவர்' என்னவுமாம்.

உகக. மஹேந்த்ரஃ

ச. பா. ஈஸ்வரருக்கும் ஈஸ்வரர்.

ப. பா. யாவராலும் கொண்டாடப்படும் பரமீஸ்வரத்தன்மை உடையவர்.

உஎ0. வஸுதஃ

ச. பா. செல்வத்தைக்கொடுப்பவர்.

ப. பா. இப்படி தடுக்கமுடியாத பெரியஐஸ்வர்யமிருக்கையிலும், பொருளை விரும்பும் சிறியோருக்கு அந்தப் பொருளையும் அளிப்பவர்.

உஎக. வஸுஃ

ச. பா. தனமாயிருப்பவர்; மாயையினால், தமதுஸ்வரூபத்தை மறைப்பவர்; ஸூர்யரூபியாக ஆகாசத்தில்வஸிப்பவர்.

ப. பா. பெரியோர்களுக்குத் தாமே தனமாயிருப்பவர். 'அவர்கள் மற்றப் பொருளைப் பொருளாக நினைப்பதில்லை' என்பது.

[அவ—இனி, மேற்சொன்ன மகிமைக்குத் தகுதியாக விஸ்வரூபம் கூறப்படுகிறது.]

உஎஉ. நைகரூப :

ச. பா. அனேக ரூபமுள்ளவர்.

ப. பா. உபாயங்களைச்செய்யும் பலவகை ஜனங்களின் அறிவுக் குப் புலப்படும்படி பலவகை ரூபங்களை எடுப்பவர். 'விஸ்வரூபமாகப் பற்பல ரூபங்களை எடுப்பவர்' என்பது நிருக்தி.

உஎங. ப்ருஹ்த்ரூப :

ச. பா. பூமியைத்தாங்கும்படி பெரிதான வராஹாவதாரம் செய்தவர்.

ப. பா. தாம் எடுக்கும் ரூபங்களில் ஒவ்வொன்றும் எல்லாத் திசைகளையும் மேலுலகத்தையும் இடைவெளியையும் வியாபிக்கும் படி பெரியவராயிருப்பவர்.

உஎச. சிபிலிஷ்ட :

ச. பா. சிபிகள் என்னப்படும் யாகபசுக்களிடத்தில் யாகரூபி யாக வஸிப்புவர்; ரஸ்மிகளில் ப்ரவேசித்திருப்பவர்.

ப. பா. கிரணங்களுள் பிரவேசித்து வியாபித்திருப்பவர்; கிரணங்களால் வியாபிக்கப்பட்டிருப்பவர்; சூரிய கிரணங்கள் போன்ற நிறமுள்ள ரோமங்களினால் வியாபிக்கப்பட்டிருப்பவர். 'அவருடைய ரோமங்கள் ஸூர்யகிரணங்கள்போலிருப்பவை' என்பது ஸ்ரீமஹா பாரதம் உத்தியோகபர்வம்.

உஎரு. ப்ரகாசந :

ச. பா. எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்பவர்.

ப. பா. இப்படிப்பட்ட தமது திவ்யரூபத்தை, காணக்கருதும் அர்ஜுன்னமுதலான பக்தர்களுக்குப் புலப்படுத்துகிறவர்.

உஎசு. ஓஜஸ்தேஜோத்யுதிதர :

ச. பா. பலத்தையும் பராக்ரமத்தையும் ஒளியையும் உடையவர். 'ஓஜஸ்தேஜோத்யுதிதர' என்று மூன்றுபதங்காசையும் கொள்ளலாம்.

ப. பா. பலத்தையும் பிறரை வெல்லும் திறமையாகிய பராக்ரமத்தையும் அல்லது கீர்த்தியையும் ஒளியையுமுடையவர்.

உ.எள. ப்ரகாசாத்மா

ச. பா. ஞானரூபமான ஸ்வரூபமுடையவர்.

பு. பா. மூடர்களுக்கும் வெளிப்படையாகத்தெரியும் சிறந்த பிரபாவமுடையவர். 'தாமரைக்கண்ணரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் நீரே ப்ரபு; யாதவ ஸ்ரீரஷ்டரே! ஆதலால், என்மேல் அனுக்கிரகம் செய்யக்கடவீர்' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம் உத்தியோக பர்வத்தில் திருதராஷ்டிரன் சொல்வது.

உ.எஅ. ப்ரதாபந்

ச. பா. ஸூர்பன் முதலிய பரிவாரங்களினால் உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்.

பு. பா. 'உமது உக்ஸிரமான கிரணங்கள் தாபத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன' என்று சொல்லியபடியே, எல்லாவற்றையும் தபிக்கும் படி செய்யவர்; பகைவருக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்.

உ.எக. ரித்தி (= ருத்தி)

ச. பா. தர்மம் ஞானம் வைராக்கிய முதலிய சூணங்கள் நிரம்பி யிருப்பவர்.

பு. பா. பர்வகாலங்களில் க்ரை புரளும் கடல்பால எப்போ தும் நிரம்பியே இருப்பவர்.

உ.அபி. ஸ்பஷ்டாக்ஷர்

ச. பா. உதாத்த ஸ்வரமுள்ள ஓங்க்ரமென்னும் அக்ஷரத்தினால் வெளியிடப்படும் மகிமையை உடையவர்.

பு. பா. தமது மஹிமையைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் வேதாக்ஷரங்களை வெளியிட்டவர்.

உ.அக. மந்த்ர

ச. பா. வேதமந்திர ரூபமாயிருப்பவர்; மந்திரங்களினால் தெரி விக்கப்படுகிறவர்.

பு. பா. தியானம் செய்பவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

உ.அஉ. சந்த்ராம்க்

ச. பா. ஸம்ஸாரதாபத்தினால் வருந்தினவருக்குச் சந்திரகிர ணம்போல மகிழ்ச்சியைத்தருகிறவர்.

பு. பா. தியானிப்பவர்களுக்குக் களைப்பைத் தீர்த்துச் செழிப்பை உண்டாக்குவதனால் சந்திரன்போன்ற ஒளியுள்ளவர்.

உஅ6. பாஸ்கரத்யுதி°

ச. பா. ஸூர்யனது ஒளியைப்போன்ற ஒளியை உடையவர்.

ப. பா. ஸூர்யனைக்கண்ட இருள்போலப் பகைவர் பறந்தோடத்தக்க மஹிமையுள்ளவர். 'வானரனே! அம்புகளைக் கிரணங்களாக வுடைய ராமன் என்னும் திவாகரன் பகைவரான அரக்கரென்னும் தண்ணீரை வற்றச்செய்யப்போகிறான்' என்று ஸ்ரீராமாயணம் ஸூர்தர காண்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

உஅச. அம்ருதாம்சுத்பவ°

ச. பா. திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோது சந்திரன் உண்டாவதற்குக் காரணமானவர்.

ப. பா. 'எல்லாத் தாபங்களையும் போக்கிப் புஷ்டியை உண்டாக்குவதும் இறந்தவரைப் பிழைப்பிப்பதுமாகிய அமுதம்நிறைந்த கிரணங்களோடுகூடிய சந்திரனும், அவரது மனத்திலிருந்து உண்டானது பற்றி இந்தக்குணச்சிறப்புக்களை அடைந்தான்' என்னும்படியிருப்பவர்.

உஅரு. . பாங்°

ச. பா. தாமேப்ரகாசிப்பவர்.

ப. பா. தமது ஒளியின் ஏகதேசம் பெற்று ஸூர்யனும் பிரகாசிக்கிறான் என்னும்படி மிகுதியாகப் பிரகாசிப்பவர். 'ஸூர்யன் அவரது ஒளியை உபயோகித்துக்கொண்டுவிளங்குகிறான்' என்பது ஸ்ருதி.

உஅச. சசபிந்து°

ச. பா. முயல்போன்ற களங்கத்தையுடைய சந்திரன்; சந்திரன் ஓஷதிகளைப் போஷிப்பதுபோல் எல்லாவற்றையும் போஷிப்பவர்.

ப. பா. கெட்டவழியிற் போகிறவர்களை அழிப்பவர்.

உஅஎ. ஸூரேஸ்வர°

ச. பா. தேவர்களுக்கு ஈஸ்வரர்; நன்மையைக் கொடுப்பவர்களுக்குத் தலைவர்.

ப. பா. தேவர்களென்னப்படும் நன்மார்க்கத்திலிருப்பவர்களை மேற்கதிக்குப் போகும்படி நடத்துகிறவர்.

உஅஅ. ஒளஷதம்

ச. பா. ஸம்ஸார ரோகத்துக்கு மருந்தாயிருப்பவர்.

ப. பா. ஸம்ஸாரமென்னும் கொடிய விஷத்தைப் போக்கும் மருந்தாயிருப்பவர்.

உகூ. ஜகதஸ்ஸேதுஃ

ச. பா. உலகத்தைக் கரையேற்றுபவர்; வர்ணஸ்ரமதர்மங்கள் கலவாமலிருக்கும்படி தாங்குகிறவர்.

ப. பா. உலகத்தில் நல்லவை தீயவைகளைப் பிரிக்கும் அணையாயிருப்பவர். 'புண்பாப பலன்களை மாறாமல் கொடுப்பவர்' என்பது.

உகூ. ஸத்யதர்மபராக்ரமஃ

ச. பா. ஞானாகிரகணங்களும் பராக்ரமங்களும் வீணாகாதவர்.

ப. பா. தர்மங்களென்னப்படும் தமதுகல்யாணகுணங்களும், பராக்ரமங்களென்னப்படும் திவ்யசேஷ்டிதங்களும் வீண்போகாமல் உலகத்தை உய்விக்கும்படி இருப்பவர்.

உகூ. பூதபவ்யபவந்நாதஃ

ச. பா. முக்காலங்களிலுமுள்ளவர்களாலும் யாசிக்கப்படுகிறவர்; அவர்களுக்குத் தாபத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்; அவர்களை ஆசீர்வதிப்பவர்; அவர்களுக்கு ஈஸ்வரர்.

ப. பா. இறந்தகாலம் எதிர்காலம் நிகழ்காலமாகிய முக்காலங்களிலுமுள்ளவற்றிற்கும் ஈஸ்வரர்.

உகூ. பவநஃ

ச. பா. பரிசுத்தப்படுத்துகிறவர்.

ப. பா. எல்லாக்காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் இயற்கையாகச் செல்லுகிறவர்; இவருடைய சக்திலேசம்பற்றித்தான் காற்றும்தான் 'ஸதாகதி' என்னப்படுவது.

உகூ. பாவநஃ

ச. பா. காற்றையும் வீசும்படி செய்பவர்.

ப. பா. உலகத்தைப் பரிசுத்தம்செய்யும் கங்கைமுதலியவற்றிற்கும் அந்தச்சக்தி தம் ஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகும்படி இருப்பவர்.

உகூ. அநல்ஃ

ச. பா. அனமென்னப்படும் பிராணனை அலங்கரிக்கும் ஜீவாத்மாவாயிருப்பவர்; உயிர்களைக் கிரகிப்பவர்; நலமென்னப்படும் மணியில்லாதவர். 'கந்தம் ரஸம் முதலியவை இல்லாதவர்' என்பது ஸ்ருதி

போதுமென்பதில்லாதவர்; அனுபவிக்க அனுபவிக்கத் தெவிட்டாதவர்; உலகங்களை ஜீவிக்கச் செய்பவர்.

பு. பா. பலவகைகளால் அடியவர்களுக்கு அனுக்ரஹித்தும் அது போதாது என்று நினைப்பவர். இந்தச்சக்தியின் ஒரு சிறிது இருப்பதுபற்றித்தான் அக்னிக்கு அநலன் என்று பெயர்வந்தது. அக்தியும் எரிவதற்கு எவ்வளவு போட்டாலும் போதுமென்பதில்லாமல் மேன்மேலும் விறகு முதலியவற்றை எதிர்பார்க்கிறது. அப்படியே பகவானும் எவ்வளவு காப்பாற்றியும் இன்னும் காப்பாற்றுவதற்கு எதிர்பார்த்தே இருப்பவரென்பது.

உகூடு. காமஹா

ச. பா. மோகூத்தைக் கருதும் பக்தர்களுக்கு ஸம்ஸாரப் பற்றுக்களைப்போக்குகிறவர்; விரோதிகளின் எண்ணங்களைக்கெடுப்பவர்.

ப. பா. தம் குணங்களில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் விருப்பத்தைக் கெடுப்பவர்.

உகூசு. கர்மகீருத்

ச. பா. ஸாதுக்கள் விரும்புவற்றைக் கொடுப்பவர்; காமன் என்னப்படும் பிரத்யும்னனை உண்டுபண்ணின பிதா.

ப. பா. அவரவர் விருப்பப்படியே போக மோகூ முதலிய பலன்களைக் கொடுப்பவர். 'தமது திருவடித்தாமரைகளில் ஞானிகளுக்கு விருப்பத்தைத் தாமே செய்கிறவர்' என்பது நிருக்தி.

உகூஎ. காந்த்

ச. பா. மிக்க அழகானவர்.

ப. பா. தமது வடிவழகு மென்மை முதலிய குணங்களினால் யாவராலும் விரும்பப்படுகிறவர்.

உகூபு. காமஃ

ச. பா. புருஷார்த்தங்களை விரும்புகிறவர்களால் விரும்பப்படுகிறவர்.

ப. பா. ஸௌலப்பயம் ஓளதார்யம் தயைமுதலிய ஆத்மகுணங்கள்பற்றியும் யாவராலும் விரும்பப்படுகிறவர்.. இந்தக் குணங்களில் சிறிது பெற்றதினாலேதான் மன்மதனுக்கு உலகத்தை மயங்கச் செய்யும் தன்மை இருப்பது.

உகூக. காமப்ரதஃ

ச. பா. பக்தர்கள் விரும்பினவற்றை மிகுதியாகக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. விரும்பினவற்றையெல்லாம் கொடுப்பவர்; 'தம்மைவிரும்பினவர்களுக்குத் தம்மையும், மற்றச் சிறியபலன்களை விரும்பினவர்களுக்கு அவற்றையும், அவரவர் விருப்பப்படி அளிப்பவர்' என்பது.

௩௦௦. ப்ரபுஃ

ச. பா. உயர்ந்திருப்பவர்.

ப. பா. மேற்சொல்லிய ஸௌலப்யம் ஓளதார்ய முதலியகுணங்களின் சிறப்பினால் எல்லாருடைய மனங்களையும் கவரும் சக்தியுள்ளவர்.

ப. பா. முன்றுவது சதகம் முற்றிற்று.

[அவ—இனி, அளவில்லாத ஆச்சர்யத்தைச் சொல்லுகிறதற்காக ஆவிலேமேற் பள்ளிகொண்ட அவதாரம் சொல்லப்படுகிறது.]

௩௦௧. யுகாதிக்ருத்

ச. பா. யுகமுதலிய காலப்பிரிவுகளைச் செய்பவர்; யுகங்களின் ஆரம்பத்தைச் செய்பவர்.

ச. பா. முன்றுவது சதகம் முற்றிற்று.

ப. பா. ப்ரளயமாவபோது யுகங்களுக்கு ஆதியான ஸ்ருஷ்டியைச் செய்பவர்; அதாவது, 'பி்ரளயமான் தினால் யாதொருகெடுதலுமில்லாமலிருக்கும்படி திரும்பவும் உலகத்தை நடத்தினவர்' என்பது.

௩௦௨. யுகாவர்த்தஃ

ச. பா. காலநுரியாக யுகங்களைத் திருப்புகிறவர்.

ப. பா. நான்கு யுகங்களையும் அவ்வவற்றின் தர்மவரைகளோடு அடிக்கடி திரும்பச்செய்கிறவர்.

௩௦௩. ஸௌகமாயஃ

ச. பா. பலமையைகளைத் தரிப்பவர்.

ப. பா. பலவகை ஆச்சர்யங்களையுடையவர்; 'சிறுகுழந்தையா யிருந்து அளவற்ற உலகங்களை விழுங்கியும் ஒரே ரீரில் டீடிப்பில்லாத ஆவிலையில் படுத்தும் ஊகிப்பதற்கும் எட்டாத மற்றும் பல ஆச்சரியங்களைச் செய்துகொண்டும் இருப்பவர்' என்பது.

௩.௦௪. மஹாசந்:

ச. பா. சர்ப்பத்தின் முடிவில் எல்லாவற்றையும் உட்கொள்ளுதலால் மிக்க ஆகாரத்தையுடையவர்.

ப. பா. பெருந்தீனியுள்ளவர்; ஸம்ஹாரகாலத்தில் உலகமனைத்தையும் விழுங்குபவர்.

௩.௦௫. அத்ருஸ்ய:

ச. பா. புலப்படாதவர்.

ப. பா. நினைவுக்கும் எட்டாதசெய்கையுள்ளவர்; 'உலகமெல்லாம் அழிந்தபிறகு குழந்தை படுத்திருப்பது எப்படி என்று தவத்தினால் ஆராந்த மார்க்கண்டேயருக்கும் உண்மை புலப்படாதவர்' என்பது.

௩.௦௬. வ்யக்த்ருபு:

ச. பா. ஸ்தூலரூபஞ்சமாகப் புலப்படும் உருவமுள்ளவர்; ஸ்வயம்ப்ரகாசர்; யோகிகளுக்குப் புலப்படும் ரூபமுள்ளவர்.

ப. பா. தெளிவாக்புலப்படும் திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவர். மார்க்கண்டேயர் முதலானவர்களுக்குத் தமது திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைத் தாமே புலப்படுத்தினவரென்பது. 'காயாம்பூ நிறமும் திருமார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் அடையாளமும் இருப்பதனால், திரும்கள் உறையும் திருமார்பொக எப்போதும் எனக்குத் தோற்று கின்றார்' என்று மார்க்கண்டேயர் சொல்வது, ஸ்ரீமஹாபாரதம் ஆரணியபர்வம்.

௩.௦௭. ஸஹஸ்ரஜித்

ச. பா. ஆயிரக்கணக்கான அஸுரர்களை ஜயிப்பவர்.

ப. பா. ஆயிரமடிகளாக எண்ணப்படும் ப்ரளயகாலத்தை யோகசித்ரையிலிருந்தே ஜயிப்பவர்.

௩.௦௮. அநந்தஜித்

ச. பா. எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயிப்பவர்.

ப. பா. தமதுமகிமையின்முடிவை யாரும் காணக்கூடாமலிருப்பவர். 'அந்தக்குழந்தையின் தேகத்துக்குள் யான் நூறுவருஷகாலத்துக்குமேல் இருந்தேன்; அந்தப்பகவானுடையமுடிவை ஒருபோதும் காணவில்லை. ராஜாவே! அம்மஹாத்மாவின் தேகத்தில் நான் 'முடிவைப்பெறவில்லை' என்று மார்க்கண்டேயர் சொல்வது, ஸ்ரீமஹாபாரதம் ஆரணியபர்வம்.

௩௦௯. இஷ்டோவீசிஷ்டஃ

ச. பா. இரண்டுநாமம். இஷ்டஃ = ஆனந்த ரூபியாயிருப்பதனால் எல்லாராலும் விரும்பப்படுகிறவர்; யாகங்களினால் பூஜிக்கப்படுகிறவர். அவிசிஷ்டஃ = அந்தர்யாமியாயிருப்பதினாலும் தம்உயர் வினாலும் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர்.

ப. பா. விசிஷ்டஃ + இஷ்டஃ = பிரளயகாலத்தில் தம்உதரத்தில் வகிக்கப்பட்ட யாவரும் வித்தியாசமின்றித் தாய்போல விரும்பும் படி இருப்பவர்.

௩௧௦. சிஷ்டேஷ்டஃ

ச. பா. ஞானிகளுக்குப் பிரியமானவர்; ஞானிகளிடத்தில் அன்புள்ளவர்; அவர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவர்.

ப. பா. மார்க்கண்டேயர்முதலிய பெரியோர்களால் பரமபுருஷார்த்தமென்று விரும்பப்படுகிறவர். 'ஸாத்விகர்களும் அஹங்காரத்தைவிட்டு எப்போதும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை நன்குணர்ந்தவர்களுமான பிராம்மணர்கள் இடைவிடாமல் என்னையேசினததுத் தியானம் செய்கின்றனர்' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம் ஆரண்யபர்வம்.

௩௧௧. சிகண்டி

ச. பா. மயிலின்தோகையை ஆபரணமாக அணிந்த கோபாலன்.

ப. பா. யாராலும் வெல்லக்கூடாத அளவற்ற ஐஸ்வர்யமாகிய சிறந்தமகிமைபடையே சிறந்தசிரோபூஷணமாகவுடையவர்.

௩௧௨. நஹுஷ்டஃ

ச. பா. தமதுமாயைினால் பிராணிவர்க்கங்களைக் கட்டுகிறவர்

ப. பா. தமதுமாயைினால் ஜீவர்களைக் கட்டுகிறவர்.

௩௧௩. வருஷ்டஃ

ச. பா. அபீஷ்டங்களை வர்ஷிப்பவர்; தர்மமூர்த்தி.

ப. பா. கடலினிடையே அலைந்துவருந்திய மார்க்கண்டேயரை அமுதம்போன்ற தேகஒளியினாலும் இன்சொல்லினாலும் நனைப்பவர். 'மனத்திலும் தேகத்திலுமுள்ள களைப்புக்களைத் தீர்த்து ஸுகப்படுத்துகிறவர்' என்பது.

[அவ—இனி, பரசுராமாவதாரத்தைக்குறிப்பிடும் நாமங்கள்.]

௩௧௪. க்ரோதஹா

ச. பா. ஸாதுக்களுக்குக் கோபத்தைப்போக்குகிறவர்.

ப. பா. கோபத்தையொழித்தவர்; 'க்ஷத்திரியர்களை மூவேழு முறை வதஞ்செய்தபிறகு, காசியபர் வேண்டினவுடன், அந்தக் கோபத்தை ஒழித்தவர்' என்பது குறிப்பு.

௩௧௫. க்ரோதக்ருத்

ச. பா. துஷ்டர்களின்மேல் கோபஞ்செய்கிறவர்; 'க்ரோதக்ருத்கர்த்தா' என ஒன்றாகக் கொண்டு, கோபிக்கும் அஸூரர்முதலியவர்களைச் சேதிப்பவர் என்னவானாம்.

ப. பா. காச்யபர் பிரார்த்திப்பதற்குமுன் க்ஷத்திரியர்களின் மேல் கோபம் செய்தவர்.

௩௧௬. கர்த்தா

ச. பா. உலகத்தைப்படைத்தவர்; ௩௧௫-வதில் பார்க்க.

பு. பா. தமது கோபத்திற்குக் காரணமான கார்த்தவிர்பார் ஜுனணீத் துணித்தவர்.

௩௧௭. விஸ்வபாஹுஃ

ச. பா. உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆதரவான அநேகம் கைகளை உடையவர்.

ப. பா. விரோதிகளைக் களைவதனால் உலகத்துக்கு சேஷமகரமான கரங்களையுடையவர்.

௩௧௮. மஹீதரஃ

ச. பா. பூமியைத்தாங்குகிறவர்; பூநஜயைப் பெறுகிறவர்.

ப. பா. பூபாரமாயுள்ள துஷ்டர்களை ஒழித்துப் பூமியைத் தாங்குகிறவர். 'நிலைபெறுத்துகிறவர்' என்பது.

௩௧௯. அச்யுதஃ

ச. பா. ஷட் பாவ விகாரங்களற்றவர்; (சு-ம் பக்கத்தில் பார்க்க.)

ப. பா. பிரம்மாதேவர்களைப்போல அவதரிப்பவராயினும் அவர்களைப்போலன்றித் தந்திலை தவறாமலிருப்பவர்.

௩௨௦ ப்ரதீதஃ

ச. பா. ஸ்ருஷ்டிமுதலிய செய்கைகளினால் பிரஸித்திபெற்றவர்.

ப. பா. புகழ்பெற்றவர். 'அவருடையபுகழ்தான் பெரிது' என்று தைத்திரீய உபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

௩௨௧. ப்ராணஃ

ச. பா. வாயுருபியான ஸூத்ராத்த்மாவாக ஜனங்களைப்பிழைப்பிக்கிறவர்.

ப. பா. எல்லாஜீவன்களுக்கும் உயிராக இருப்பவர்.

[அய—இனி, கூர்மாவதாரக்குறிப்பாயுள்ள நாமங்கள்.]

௩௨௨. ப்ராணதஃ

ச. பா. தேவர்களுக்குப் பலத்தைக்கொடுப்பவரும், அஸுரர்களுக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பவரும் ஆனவர்.

ப. பா. தேவர்களுக்கு அமுதம் கடைவதற்குரிய தேகபலத்தைக் கொடுப்பவர்.

௩௨௩ வாஸவாநுஜஃ

ச. பா. கர்யபருக்கு அதிதியினிடம் இந்திரனது தம்பியாகப் பிறந்தவர்.

ப. பா. அமுதத்தில் விருப்பமுள்ள இந்திரனுக்கு அதை அளிப்பதற்காகப் பின்பிறந்தவர்.

௩௨௪. அபாம்நிதிஃ

ச. பா. கடலாயிருப்பவர். 'நீர்நிலைகளுள் கடலாயிருக்கிறேன்' என்பது கீதை.

ப. பா. கடல்கடையப்படும்போது, அதற்கு ஆதாரமாகத் தாங்கினவர்.

௩௨௫. அதிஷ்டாநம்

ச. பா. உலகங்களுக்கு ஆதிகாரணம்.

ப. பா. கடல்கடைந்தபோது மந்தரமலை நிலைநிற்கும்படி அதனைத் தாங்கினவர்.

௩௨௬. அப்ரமத்தஃ

ச. பா. கர்மங்களுக்குத் தக்கபலன்களை அளிப்பதில் தவறாதவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்களைக்காப்பதில் ஊக்கம் தவறாமலிருப்பவர்.

௩௨௭. ப்ரதிஷ்டிதஃ

ச. பா. தமதுபெருமையிலேயே நிலைத்திருப்பவர்.

ப. பா. தமக்கு வேறுஆதாரம்வேண்டாதபடி தம்மகிமையை யே ஆதாரமாகக்கொண்டிருப்பவர்.

௩௨௮. ஸ்கந்தஃ

ச. பா. தாம் அமுதமாகப்பெருகுகிறவர்; வாயுரூபியாக எல்லாவற்றையும் உலர்த்துபவர்.

ப. பா. அஸுரர்முதலானவர்களைவற்றச்செய்ப்பவர்; அழிப்பவர்.

௩௨௯. ஸ்கந்ததரஃ

ச. பா. தர்மமார்க்கத்தைத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. அஸுரர்களைச் சோஷிக்கச்செய்யும் தேவஸேனாதிபதியான குமார்க்கடவுளையும் தாங்குகிறவர். அவரும் இவருக்குப்பரிவாரம் என்பது. 'ஸேனாபதிகளுள் நான் ஸ்கந்தன்' என்பது கதை.

௩௩௦. துர்யஃ

ச. பா. ஸர்வப்ராணிகளின் உத்பத்திமுதலிய பாரங்களையும் வகிப்பவர்.

ப. பா. உலகங்களைத்தாங்குபவர்.

௩௩௧. வரதஃ

ச. பா. வரங்களை அளிப்பவர்; யஜமானரூபியாக 'கோ' என்னும் தக்பிணையை அளிப்பவர்.

ப. பா. லோகபாரங்களை வகிக்கும் தேவர்களுக்கும் அந்தஸாமர்த்தியமாகிய வரங்களை அளிப்பவர்.

௩௩௨. வாயுவாஹநஃ

ச. பா. ஸப்தமருத்துக்களையும் நடத்துகிறவர்.

ப. பா. உலகத்திற்குப் பிராணான கார்ப்பறையும் நடத்துகிறவர்.

[அவ்—இனி, பன்னிரண்டுநாமம் பரஸ்வரூபத்தைக்குறிப்பவை]

௩௩௩. வாஸுதேவஃ

ச. பா. எல்லாவற்றிலும்வசித்தும், எல்லாவற்றையும் தம்மிடத்தில் வைத்தும், எல்லாவற்றையும் மறைத்துவைத்தும் இருப்பவர். இவற்றால் 'வாஸு' எனப்படுகிறார். விளையாடுவதனாலும், ஜயிப்பதனாலும்

லும், பிரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளை உண்டாக்குவதனாலும், பிரகாசிப்பதினாலும், மோக்ஷத்தைக்கருதுகிறவர்களால் துதிக்கவும் விரும்பவும் பெறுவதனாலும் 'தேவர்' எனப்படுகிறார். வாஸு+தேவர் இரண்டையும் சேர்த்துப் பொருள்செய்க.

ப. பா. 'தாய் கர்ப்பத்தில் வகிப்பதுபோல உலகங்களைத் தமக்குள்வைத்தும், பசுபிகள் சிறகுகளினால் குஞ்சுகளை அணைப்பதுபோலத் தீங்குகள்வராமல் மூடிக்காப்பாற்றியும், அவற்றின்கண் தாம் அந்தர்யாமியாக வஸித்தும் இருப்பதனால் 'வாஸு' வென்றும், இந்த ரக்ஷணத்தை விளையாட்டாக வைத்திருப்பதினாலும், எல்லாவற்றையும் அடக்கி மேலாபிருக்க நினைப்பதினாலும், எப்போதும் விளங்குவதனாலும், யாவராலும் துதிக்கப்பெறுவதினாலும், பக்தர்களிடத்தில் விசேஷித்துச் செல்லுவதினாலும் 'தேவர்' என்றும் சொல்லப்படுகிறார். அதனால், 'பரஸ்வருபியான பகவான் வாஸுதேவர்கிறார்' என்று ரிஷிகள் சொல்லுகின்றனர். 'நான் ஸூரியன்போல் உதயமாகி எனது கிரணங்களினால் உலகமெல்லாவற்றையும் மூடுவதனாலும், எல்லாப் பிராணிகளும் என்னிடம் வஸிக்கும்படி ஆதாரமாயிருப்பதனாலும், வாஸுதேவனென்று சொல்லப்படுகிறேன்' என்பது பகவானுடைய வாக்கியம்; ஸ்ரீ மஹாபாரதம் மோக்ஷதர்மபர்வம்.

௩௩௪. ப்ருஹத்பாஹு°

ச. பா. சந்திர சூரியர் முதலியவர்களுக்கு மிகுதியான கிரணங்களைக்கொடுத்து அவற்றினால் உலகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறவர்.

ப. பா. விஸ்தாரமாக, எப்போதும் பிரகாசிக்கும் கிரணங்களை யுடையவர். இதனால், நித்யவிபூதியான பரமபதத்தில் எப்போதும் அதிகப்பகாசமுள்ள ஸ்வரூபம் குறிப்பிக்கப்படுகிறது.

௩௩௫. ஆதிதேவ°

ச. பா. உலகத்துக்குக் காரணமானதேவர்; ப்ரகாசித்தல் முதலிய குணங்களையுடையவர்.

ப. பா. உலகத்துக்கு முதற்காரணமாயிருந்து உலகம் படைப்பதுமுதலிய விளையாட்டுக்களினால் மகிழ்ந்திருப்பவர். இதனால், லீலா விபூதியாகிய ப்ரக்ருதியை நடத்துவது தெரிவிக்கப்படுகிறது.

[அவ—துஷ்டர்களின் உபத்திரவத்தை மறைத்துத் தடுப்பதைப் பின்வரும் நான்குநாமங்கள் சொல்லுகின்றன.]

௩௩௬. புரந்தரஃ

ச. பா. அஸுரர்களின் பட்டணங்களைப் பிளந்தவர்.

ப. பா. அஸுரர்களின் பட்டணங்களைப் பிளப்பவர். 'அஸுரர் பிசாசு முதலியவற்றை நிகரகிப்பதனால் ஆதிதெய்விகபயத்தைப் போக்குகிறார்' என்பது குறிப்பு.

௩௩௭. அசோகஃ

ச. பா. பசி, தாகம், விசனம், மயக்கம், மூப்பு, மரணம் என்கிற ஆறு குற்றங்களும் அற்றவர். இவை, ஷட் ஊர்மிகள் என்னப்படும்.

ப. பா. துன்பத்தைப்போக்குகிறவர்; இதனால், மயக்கம் பசி முதலிய ஆத்யாத்மிகபயங்களைப் போக்குவதும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்ளப்படும்.

௩௩௮. தாரணஃ

ச. பா. ஸம்ஸாரக்கூடலைத் தாண்டிவிப்பவர்.

ப. பா. பயங்களைத் தாண்டிவிப்பவர்; 'ஆதிபௌதிகங்களெனப்படும் பகைவர் கள்வர் பிணிகள் முதலிய பயங்களை நிவ்ருத்திசெய்பவர்' என்பது குறிப்பு.

௩௩௯. தாரஃ

ச. பா. கர்ப்பவாஸம், பிறப்பு, முதுமை, மரணம் முதலிய பயங்களினின்றும் கரையேற்றுபவர்.

ப. பா. கர்ப்பவாஸம், ஜனனமரணங்கள் மூப்புமுதலிய ஸம்ஸாரக் கடலிலுள்ள மகாபயங்களினின்றும் கரையேறுகிறவர். இதற்கு, அதர்வசிரஸிவிருந்தும் சாந்தோக்யத்திலிருந்தும் ஆதாரம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

௩௪௦. சூரஃ

ச. பா. பராக்ரமமுடையவர்.

ப. பா. ஜயிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்; இதனால், ஜயம் கூறப்பட்டது.

௩௪௧. சௌரிஃ

ச. பா. சூரகுலத்தில் பிறந்தவர்.

ப. பா. சூரென்னப்படும் வஸுதேவருடைய புத்ரர். பக்தர்களைத் தாமே தேடிச்செல்பவர் என்பது குறிப்பிக்கப்படுகிறது.

௩௪௨. ஜனேஸ்வரஃ

ச. பா. ஜனங்களுக்கு ஈஸ்வரர்.

ப. பா. இப்படி ஜனித்தவர்கள் எல்லாரையும் வியாபிக்கும் ஐஸ்வரியம் என்னும் மஹாப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகிறவர்.

௩௪௩. அநுகூலஃ

ச. பா. ஆத்மாவாதலால் யாவருக்கும் அநுகூலமாயிருப்பவர்.

ப. பா. இயற்கையான மஹிமை இருப்பதானாலும், அதைப் பற்றியவிப்பும் கர்வமும் அகங்காரமும் இல்லாமையினால், உலகத்துக் கெல்லாம் மேலோடும் ஐஸ்வர்யப்பெருவெள்ளம் வரம்புமீறாது கரைக்குள் அடங்கியிருக்கும்படி செய்பவர். அதாவது, 'தமது பரத்வத்தைப்பாராட்டாமல், ஆஸ்ரிதர்கள் அனைவருக்கும் அடைய எளிய வராயிருப்பவர்' என்பது. 'இராமபிரான் பெருஞ்சக்தியுள்ளவர், அந்தத் தமதுமஹாசக்தியினால் தாம் பெருமைபாராட்டாதவர்' என்பது ஸ்ரீ ராமாயணம்; பக்தர்களுக்கு வசப்பட்டவர், 'ஜனார்த்தனன், பக்தியைக்கொண்டு விலைக்கு வாங்கப்பட்டபிறகு, ஒரு கையாளாக இருப்பான்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

௩௪௪. சதாவர்த்தஃ

ச. பா. தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக அநேக அவதாரங்களைச் செய்பவர்; தேகத்திலுள்ள நூறு நாடிகளிலும் பிராணரூபமாகி ஸஞ்சரிப்பவர்.

ப. பா. அனைகம் சுழல்களையுடையவர். 'தமது அளவற்றஜஸ்வர்யப்பெருக்கு குறைவுபடாது மேன்மேலும் அதிகரிக்க அதனை லௌலயமானது அடக்குவதுபற்றி உள்ளேயே பலசுழல்கள் இட்டுக்கொண்டிருப்பது' என்பது. நதியின்வேகத்தை அடக்கிறும் போலத் தமதுஜஸ்வர்யம் அடக்க அடக்கச் சுழல்கள் சுழித்து மேன்மேலும் விருத்தியாகும்படியிருப்பவர்.

[அவ—இதுவரையில், வாஸுதேவஸ்வரூபத்தின் குணங்கள் விவரிக்கப்பட்டன. இனி, அதன் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தின் குணங்கள் கூறப்படுகின்றன.]

௩௪௫. பத்மீ

ச. பா. தாமரைமலரைக் கையில்உடையவர்.

ப. பா. கையில் லீலாபதுமத்தை எப்போதும் தரித்திருப்பவர்.

௩௪௬. பத்மநிபேக்ஷணம்

ச. பா. தாமரைமலருக்கொப்பான திருக்கண்களையுடையவர்.
ப. பா. தாமரைமலர்போல மலர்ந்து அழகுள்ளதும் ஸ்ரமத்
தைப்போக்குவதுமான கடாக்ஷமுடையவர்.

௩௪௭. பத்மநாபம்

ச. பா. பதுமமலரின்நாபியர்கிப உட்காயில் இருப்பவர்; பதி
னான்கு உலகங்களாகிய பதுமத்தைத் தமதுநாபியில் உடையவர்.

ப. பா. பதுமம்போன்ற நாபியை உடையவர்.

௩௪௮. அரவிந்தாக்ஷம்

ச. பா. தாமரைமலருக்கொப்பான திருக்கண்களையுடையவர்.

ப. பா. தாமரைமலர்போல அழகிய திருக்கண்களையுடையவர்.

௩௪௯. பத்மகர்ப்பம்

ச. பா. உள்ளத்தாமரையில் உபாஸிக்கப்படுகிறவர்.

ப. பா. தமக்குத் தகுதியாகச் சிறந்தமணமுள்ளதும் கோமள
முமான பத்மாஸனத்தில் இருப்பவர்; உபாஸனைசெய்பவர்களால்
ஹிருதயகமலங்களில் நிறுத்தப்படுகிறவர். ஆதாரசக்தி முதலிய
பீடகர்ப்பத்தில் அஷ்டதள பத்மத்துக்குள் பகவானிருப்பது சொல்
லப்படுகிறது.

௩௫௦. சரீரப்ருத்

ச. பா. அன்னரூபமாகவும் ப்ராணரூபமாகவும் பிராணிகளின்
தேகங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்; தமதுமாயையினால் அநேக சரீரங்
களை எடுப்பவர்.

ப. பா. உபாஸகனுடைய ஹ்ருதயகமலத்திலிருந்து தமக்குச்
சரீரமான அந்தஉபாஸகனைப்போஷிப்பவர். அவருடைய கல்யாண
குணங்களை த்யானிப்பதே பக்தர்களுக்கு அபிவ்ருத்தி என்பது.
'பகவானுவிஷ்ணு பக்தர்களைத் தம்ஆத்மாவைப் போலவும் சரீரத்
தைப்போலவும் ரக்ஷிக்கிறார்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஆத்ம
சரீரவத்' என்பதுமூலம்; தன்சரீரத்தைப்போல என்றுகொள்ளு
தல் நேர்.

[அவ—இனி, பகவானுடைய விபூதிகளின் சிறப்பு விவரிக்கப்படு
கிறது. காப்பதற்குரிய அளவற்றசெல்வம் கூறப்படுவது.]

௩௫௧. மஹர்த்தி°

ச. பா. பெருஞ்செல்வமுடையவர்.

ப. பா. பெருஞ்செல்வமுடையவர்; பக்தர்களின்யோககேஷமங்களெல்லாவற்றையும் குறைவின்றி நடத்துவதற்குரிய அளவற்ற செல்வமுடையவர்.

௩௫௨. ரித்த° (=ருத்த°)

ச. பா. ப்ரபஞ்சரூபமாக விருத்தியடைகிறவர்.

ப. பா. பக்தர்களின் அபிவிருத்தியினாலேயே தாமும் அபிவ்ருத்தி அடைந்திருப்பவர்.

௩௫௩. வ்ருத்தாத்மா

ச. பா. அனாதியாயிருப்பதனால் முதியவர்.

ப. பா. இவ்வளவு மகிமைகளும் உள்ளங்கையில் அடங்கினால் போலத் தோற்றும்படி பெரிதான ஸ்வரூபமுடையவர்.

௩௫௪. மஹாக்ஷி°

ச. பா. பெரியகண்களை உடையவர்; சிறந்த புலன்களை யுடையவர்.

ப. பா. யாவராலும் பூஜிக்கப்படும் வேதமூர்த்தியான கருடனை வாகனமாக உடையவர்.

௩௫௫. கருடத்வஜ°

ச. பா. கருடனை அடைபாளமாகவுடைய கொடியை உடையவர்.

ப. பா. அந்தக்கருடனையே கொடியாகவும் உடையவர்; இது ஸர்வேஸ்வரருக்கே சிறப்பாயுள்ள லக்ஷணம்.

௩௫௬. அதுல°

ச. பா. உவமையில்லாதவர்.

ப. பா. ஒப்பற்றவர்.

௩௫௭. ஸரப°

ச. பா. சரீரங்களில் ஆத்மாவுக விளங்குகிறவர்.

ப. பா. வரம்புமீறினவர்களை அழிப்பவர்.

௩௫௮. பீம°

ச. பா. எல்லாம் தம்மிடத்தில் பயப்படும்படி இருப்பவர்; அபீம°=ஸாதுக்கள் பயப்படாமலிருக்கச் செய்பவர்.

ப. பா. ஆஜ்ஞையைக்கடந்தவர்களுக்குப் பயத்தைக் கொடுப்பவர். வாயு முதலான தேவர்களும் அவரிடம் பயந்துதான் தம்மம் தொழில்களை வழுவில்லாமல் நடத்துகிறார்கள் என்பது.

௩௫௯. ஸமயஜ்ஞஃ

ச. பா. ஸ்ருஷ்டுஸ்திதிஸம்ஹார காலங்களை அறிபவர்; மிகிய கர்மானுஷ்டானத்துக்கு உரிய ஆறு காலங்களை அல்லது ஆறுஸித்தார்த்தங்களை அறிந்தவர்; தம்முடைய ஆராதனமாகிய யாகம் யாவருக்கும் ஸமமாக இருக்கும்படியானவர்.

ப. பா. அக்னி வாயுமுதலான தேவர்களுக்குத் தாம் கொடுத்த அதிகாரங்களின் வ்யவஸ்தையை அறிந்திருப்பவர்; ப்ரளயத்திற்குப்பின் மறுஸ்ருஷ்டியிலும் முன்போலவே அவ்வவ்விதிகாரங்களை அந்தஅந்தத்தேவர்களுக்குத் தவறாமல் அறிந்து கொடுப்பவர். 'ஈஸ்வரன் முன்போலவே ஸூர்பசுந்திரர்களை உண்டாக்குகிறார்' என்று தைத்திரீயோபசிஷத் கூறுவது. பக்தர்களுக்குத் தம்மைத் தவறாமல் தருவதற்குக் காலம் அறிபவர்; அவர்களுக்கு அபயம்கொடுப்பதாகிய விரதத்தை மறவாதவர்.

௩௬௦. ஹவிரஹரிஃ

ச. பா. யாகத்தில் ஹவிர்ப்பாகங்களை எடுத்துக் கொள்ளுகிறவர்; அல்லது, 'ஹவிஃ = எஜமான்னால் ஹவிஸினால் யஜிக்கப்படுகிறவர்; ஹரிஃ = சினைத்தமாத் திரத்தில் பாவத்தையும் அஜ்ஞானத்தை யும் ஜனன மரணத்தையும் போக்குகிறவர்; பச்சை நிறமுள்ளவர்' என்று இரண்டு நாமமுமாக.

ப. பா. ஹவிரஹரிஃ என்பது ஒருநாமம் = யாகங்களில் கொடுக்கப்பட்ட ஹவிர்ப்பாகத்தைப்பெறுகிறவர்; அல்லது, ஹவிஃ = பக்தர்களுக்குத் தம்மைத்தாமே கொடுப்பவர்; பக்தர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறவர். பக்தி செய்த மாத்திரத்தினால் அவர்கள் சுதந்திரமாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி உட்படுகிறவர். 'பக்தி செய்கிறவனுக்குச் சரீர முதலிய ஸம்ஸாரப்பற்றுக்களை விடுவதுதான் தாமதம்; விட்டவுடன், அவன் பரமாத்மாவுடன் கலந்து போவான்' என்பது ஸ்ருதி. ஹரிஃ = பக்தர்களுக்கு வரும் இடையூறுகளைப் போக்குகிறவர்.

[அவ—இனி, லக்ஷ்மீபதி மூர்த்தி சொல்லப்படுகிறது.]

௩௬௧. ஸர்வலக்ஷணலக்ஷணயஃ

ச. பா. எல்லாப்ரமாணங்களினாலும் அறியப்படுகிறவர்; அவர் ஒருவரே உண்மைப்பொருள் என்பது,

ப. பா. மஹாபுருஷலக்ஷணங்கள் எல்லாவற்றினாலும் ஸ்ரீபதி என்று அறியத்தக்கவர். 'திருமார்பில் திருமுகள் திருவடிப்பதிப்புக் களாகிய அடையாளங்களினால் பரதத்துவம் என்று அறியக்கூடியவர்' என்பது நிருத்தி.

௩௬௨. லக்ஷ்மீவான்

ச. பா. திருமார்பில் எப்போதும் லக்ஷ்மி வலிக்கப்பெற்றவர்.

ப. பா. திருமுகள் எப்போதும் தம்மைவிட்டுப் பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கப்பெற்றவர்.

௩௬௩. ஸமிதிஞ்சயம்

ச. பா. யுத்தங்களில் ஜயிப்பவர்.

ப. பா. ஜீவர்கள் தமக்குத்தாலர்களாயிருப்பதைவிட்டுச் சாதந் திரர்களாக நினைத்து விவாதப்படுவதாகிய கலகத்தை ஜயிப்பவர். 'ஜீவாத்மாக்களுக்குத் தமது மகிமையைத் தெரிவித்து, அவர்கள், 'நாம் பகவானுக்கு அடிமையேயன்றி சாதந்திரர்கள் அல்லோம்' என்று அறிந்து பக்திசெய்து, உஜ்ஜீவிக்கச்செய்பவர்' என்பது. 'எல்லாத்துன்பங்களையும் ஜயிப்பவர்' என்பது மந்திரவரணம்.

௩௬௪. விஷ்ணுர்

ச. பா. நாசயில்லாதவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் நீங்காத அன்புடையவர்.

௩௬௫. ரோஹிதம்

ச. பா. ரோஹிதமென்னும் சிவப்புமதல்யமாக அவதரித்தவர்

ப. பா. தாமரைமலரின் உட்புறம்போலச் சிவந்தகிறமுள்ளவர்

௩௬௬. மாரீகம்

ச. பா. மோகத்தைவிரும்புகிறவர்களால் தேடப்படுகிறவர். பரம்மானந்தத்தை அடைவதற்குத் தாமே உபாயமாயிருப்பவர்.

ப. பா. பக்தர்களினால் தேடப்படுகிறவர்.

௩௬௭. ஹேதும்

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாயும் நிமித்தகாரணமாயு மிருப்பவர்.

ப. பா. பக்தர்களுக்குப் பயன்ஸித்திக்கக் காரணமாயிருப்பவர்.

௩௬௮. தாமோதரஃ

ச. பா. இந்திரியஜபத்தினால் அடையப்படும் உயர்ந்த மதியினால் அறியப்படுபவர். இங்கு தமஎன்பது நாம என்றும், உதார என்பது உதர என்றுமாயின; அல்லது, யசோதையினால் வயிற்றில் கயிறுகட்டப்பட்டவர்; நாமப்ரபஞ்சங்களாகிய உலகங்களை வயிற்றில் வைத்திருப்பவர். (இந்த அர்த்தங்கள், ஸ்ரீமஹாபாரதம், ப்ரம்மபுராணம் முதலியவற்றைக்கொண்டு நிரூபிக்கப்படுகின்றன.)

ப. பா. தாமங்கள்என்னப்படும் உலகங்களைத் தம்வயிற்றில் வைத்திருப்பவர்; தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைக்கொடுப்பவர். 'உலகங்கள் என்னும் பேருள்ள தாமங்கள் வயிற்றினுள் விளங்குவதினால் 'பகவான் தாமோதரர்ஆகிறார்' என்பதும், 'தமம்என்பது ஸுகம்; அதுவேதாமம்; உதரஃ=இதனைவெளிப்படுத்துகிறவர்; தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைஅளிப்பதினால் தாமோதரர்என்று அவரை அறிகின்றனர்' என்பதும் ஸ்ரீ மஹாபாரதம் உத்தியோகபர்வம்; 'யசோதை உரலோடுகட்டின கயிற்றை வயிற்றிலுடையவர்; அந்தக் கயிறு கட்டின தனால் அவர் தாமோதரர்என்று பெயர்பெற்றார்' என்பது 'ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம். திருமகனும் தேடினும்பத்தக்க பெருமையிருக்கையிலும் பக்தர்களிடத்திலுள்ள அன்பினால் யசோதையினால் கயிற்றால் கட்டப்பட்டு அசைவற்றுநின்ற எளிமை மிகப்பெரிதென்பது.

௩௬௯. ஸஹஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் வெல்லுகிறவர்; பொறுப்பவர்.

ப. பா. லக்ஷ்மீபதியாயிருந்தும் அவதாரத்தில் எளிமையைக் காட்டி இப்படி கட்டுவது பயமுறுத்துவதுமுதலிய தண்டனைகளையும் பொறுப்பவர்.

௩௭௦. மஹீதரஃ

ச. பா. மலைகளாகவிருந்து பூமியைத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. பூபாரத்தைப்போக்கிப் பூமியை நிலைகிறுத்துகிறவர்.

௩௭௧. மஹாபாகஃ

ச. பா. சிறந்தபோஜனங்களாகிய பாகங்களையுண்பவர்; அவதாரங்களில் சிறந்தபோகங்களை அனுபவிப்பவர்.

ப. பா. ஆயர்பாடிப்பெண்களும் நீளாதேவி என்னும் நப்பின்னைப் பிராட்டியும் திவ்யகன்னிகைகள் பதினாறுயிரவரும் ருக்மிணி

ஸத்யபாமை ஜாம்பவதீமுதலிய பெண்ணரசிகளும் தாமே வலிந்து வரிக்கத்தக்க வடிவழகையுடையவர்:

௬௭௨. வேகவான்

ச. பா. 'அசையாமலே மனத்திற்கும் கடியவேகமுள்ள ஒருபொருள்' என்கிறசொற்படி, மிகுந்த வேகமுள்ளவர்.

ப. பா. மானிடக்குழந்தையாக விளையாடும்பருவத்திலும், தமது பரமேஸ்வரசக்தியின்வேகம் குறையாதவர். அந்தச்சக்தி தடைப்படாமல் எல்லாவிஷயங்களிலும் வியாபிக்குட்படி இருப்பவர் என்பது.

௬௭௩. அமிதாசனம்

ச. பா. ஸம்ஹாரகாலத்தில் அளவற்ற உலகங்களை உண்டவர்..

ப. பா. இடையர்கள் இந்திரனுக்காகச்செய்த அளவற்ற அன்னக்குவியலைத் தாம் உண்டவர்.

௬௭௪. உத்பவம்

ச. பா. ப்ரபஞ்சமுண்டானதற்குக்காரணமானவர்; ஸம்ஸாரப்பற்று இல்லாதவர்.

ப. பா. கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட, அவருடைய உருவத்தைத் தியானிப்பவர்களுக்கு ஸம்ஸாரபந்தத்தை ஓட்ச்செய்ப்பவர்.

௬௭௫. சேஷாபணம்

ச. பா. ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஜீவனையும் மாயையும் தாம் ப்ரவேசித்துக் கலக்குபவர்.

ப. பா. கட்டுப்படுவதற்குரிய ஜீவராசிகளையும் அவற்றைக் கட்டுவதாகிய ப்ரக்ருதியையும் பிரளயத்திற்குப் பின் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் கலக்குகிறவர்; உற்பத்தியாகும்படி செய்பவர்.

௬௭௬. தேவம்

ச. பா. ஸ்ருஷ்டி முதலிய வியாபாரங்களினால் விளையாடுகிறவர்; தேவர்ப்முதலானவர்களையும் ஜபித்து மேலாயிருப்பவர்; எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆத்மாவாக நடப்பவர்; சுயம்பிரகாசமாயிருப்பவர்; தூதிக்கப்படுகிறவர்; விரும்பப்படுகிறவர்; எங்கும் செல்லுகிறவர்.

ப. பா. புலிமுதலிய பிராணிகளைக் கயிற்றினால்கட்டி விளையாடுவதுபோல ஜீவர்களை மாயை என்னும் கயிற்றினால் கட்டி விளையாடுகிறவர்.

௩௭௭. ஸ்ரீகர்ப்பம்

ச. பா. தமது செல்வமாகிய உலகம் அனைத்தையும் வயிற்றுக்குள் வைத்திருப்பவர்.

ப. பா. இவ்வகைகளான ஸீபாகங்களிலும் விளையாட்டுக்களிலும் அகலாமலிருக்கும் திருமகளைக் கர்ப்பத்தைப்போலக் காப்பவர்.

௩௭௮. பரமேஸ்வரம்

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஈஸ்வரர்.

ப. பா. இப்படி, பெரிய பிராட்டியாரே சுயம்வரம் செய்யும்படியிருப்பதனால் தமது பரமேஸ்வரசக்தி பயன்பட்டிருப்பவர்.

௩௭௯. கரணம்

ச. பா. உலகத்தின் உற்பத்திக்குக் கருவியாயிருப்பவர்.

ப. பா. அடியார்கள் தம்மை அடைவதற்குத் தாமே சிறந்த கருவியாயிருப்பவர்; அறிவுக்குக் கருவிகளான ஞானேந்திரியங்களும் செய்கைக்குக் கருவிகளான கர்மேந்திரியங்களும் பகவானுடைய சக்தியின் ஒரு திவலை சேர்ந்ததினால் கரணங்கள் என்னப்படுகின்றன. 'கண்ணும் காணப்படுகின்றவையும் நாராயணனே; செவியும் கேட்கப்படுகின்றவையும் நாராயணனே' என்று மஹோபநிஷத்துக் கூறுகின்றது.

௩௮௦. காரணம்

ச. பா. மூலகாரணமும் நிமித்த காரணமுமாயிருப்பவர்.

ப. பா. இந்திரியங்களாகிய கருவிகளால் ஜீவர்களுக்கு எல்லா அறிவையும் உண்டிபண்ணுகிறவர். இந்திரியங்களுக்கும் அதிஷ்டான தேவதை என்பது.

௩௮௧. கர்த்தா

ச. பா. ஸ்வதந்திரர்.

ப. பா. அப்படிச் செய்விப்பதில் தாமே ஸ்வதந்திரராக நிற்பவர். பலத்தை அனுபவிப்பதற்குரிய அதிகாரியான ஜீவன் தன்னுடைய இன்பதுன்பங்களைத் தான் எப்படி கவனிப்பானோ அப்படியும் அதற்கு மேலாகவும் ஜீவனது அந்தஅந்த நிலைமைகளையும் பகவான் கவனிப்பவர் என்பது. ஸ்ருஷ்டிப்பகரணத்தில் 'நான் பலவாக ஆவதற்கு ஜனிக்கக்கடவேன்' என்று தைத்திரீய உபநிஷத்துக் கூறுகி

றது. 'சக்ரவர்த்தி திருமகன் மனிதர்களுக்குக் கஷ்டம் நேரிடும் போது மிக்க துயரமுள்ளவர் ஆகிறார்; அவர்களின் மகிழ்ச்சிகளெல்லாவற்றிலும், தந்தைபோல மகிழ்கிறார்' என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

௩.அஉ. விகர்த்தா

ச. பா. விசித்திரமான உலகங்களைப் படைத்தவர்.

ப. பா. தமக்காக இன்பதுன்பங்களில்லாமலிருந்தும், பிறர் இன்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பதனால் தாம் இன்பதுன்பங்களை அடைந்து மாறுகிறவர்; இந்த மாறுதல் பிறரிடத்திலுள்ள அன்பு பற்றிய தாதலால் ஈஸ்வரனுக்குக் குற்றமாகாது.

௩.அங். கஹனம்

ச. பா. தம்முடைய ஸ்வரூபமும் சக்தியும் செய்கைகளும் அறியக் கூடாமலிருப்பவர்.

ப. பா. ஜீவர்களுடைய ஸுகதுக்கங்களைத் தம்முடையவையாக நினைப்பதாகிய மஹாகுணத்தில் கரைகடந்தவர்.

௩.அசு. குஹம்

ச. பா. மாயைபினால் எல்லாவற்றையும் மறைப்பவர். 'நான் என் யோகமாயைபினால் மூடப்பட்டவன்தலால் எல்லாருக்கும் புலப்படாதவன்' என்பது கீதை.

ப. பா. மேற்சொன்ன வகைகளால் உலகமனைத்தையும் ரகிப்பவர்.

[அவ—இனி, ககோளங்களுக்கு ஆதாரமான த்ருவமூர்த்தி சொல்லப்படுகிறது.]

௩.அநி. வ்யவஸாயம்

ச. பா. ஞானஸ்வரூபி.

ப. பா. ஸூர்யன் சந்திரன் நகஷத்திரங்களாகிய ககோளசக்ரம் தம்மிடத்தில் கட்டப்பட்டிருப்பவர். நகஷத்திரங்களுக்கு ஆதாரமான ஆகாயத்தைச் சரீரமாக உடையவர் என்பது. 'ஆகாய மூர்த்தியாயிருப்பவர்' என்பது அவரைப்பற்றிய மந்திரம்.

௩.அசு. வ்யவஸ்தானம்

ச. பா. எல்லாவரையறைகளுக்கும் ஆதாரமானவர்; திக்குப் பாலகர்களின் அதிகாரங்களையும் ஜராயுஜம் அண்டஜம் ஸ்வேதஜம்

உத்திஜ்ஜம் என்னும் நான்கு படைப்புக்களையும் வர்ணஸ்ரமங்களை யும் அவற்றின் தர்மங்களையும் வகை வகையாக ஸ்தாபிப்பவர்.

ப. பா. கலை முகூர்த்தம் முதலிய காலப்பிரிவுகள் வியவஸ்தையாக ஏற்படுவதற்குக் காரணமாயிருப்பவர்.

௩.அ. ஸம்ஸ்தானம்

ச. பா. எல்லாம் தம்மிடத்தில் பிரளயமாகும்படி இருப்பவர்; சிறந்த ஸ்தானமுடையவர்.

ப. பா. எல்லாம் தம்மிடத்தில் முடிவுபெறும்படியிருப்பவர். 'பரமபதம்அடைவதற்குக் காரணமாயிருப்பவர்' என்பது மந்திரம்.

௩.அ.அ. ஸ்தானம்

ச. பா. த்ருவன்முதலானவர்களுக்கும் அவரவர் கருமங்களுக்கேற்ற அதிகாரங்களைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. கீழ்ப்பட்டவனான த்ருவனென்னும் ராஜகுமாரனுக்கு அழிபாததான த்ருவபதம் என்னும் உபர்பதத்தை அளித்தவர்.

௩.அ.க. த்ருவம்

ச. பா. அழியாதவர்.

ப. பா. த்ருவனை அழியாமலிருக்கச்செய்தவர். ஸர்வவ்யாபகமான சக்தி த்ருவனது சிறப்பு.

[அவ—இனி, மிருதஸஞ்சீவனமான ராமசரிதம் கூறப்படுவது.]

௩.அ.௦. பரர்த்தம்

ச. பா. சிறந்த ஐஸ்வர்யமுடையவர்.

ப. பா. தமது ஸர்வேஸ்வரத் தன்மைக்கும் மேற்பட்டதான திருக்கல்யாணகுணங்களின் பரிபூர்த்தியை யுடையவர். தம்மெல்லையத்தினால் பாத்வமும் மறையும்படி யிருப்பவர். அதனாலன்றோ, இந்திரன் சந்திரன் முதலான தாழ்ந்தவர்களையும் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு உபமானமாக ஸ்ரீராமாயணத்தில் கூறுவது.

௩.அ.௧. பரமஸ்பஷ்டம்

ச. பா. பரமம் = சிறந்த அழகுள்ளவர்; எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர். ஸ்பஷ்டம் = ஞானரூபியாதலின் வேறு பிரமாணங்களாலன்றித் தம்மாலேயே தாம் பிரகாசிப்பவர்.

ப. பா. யாவரும் தமது மகிமையை வெளிப்படையாகக் கண்ணால் காணும்படி அவதரித்திருப்பவர்.

௩௬௨. துஷ்டஃ

ச. பா. பேராணந்தவடிவமாயிருப்பவர்.

ப. பா. முக்தர்கள்மட்டும் அறிவதற்குரியதான பாத்வத்தைக் காட்டிலும், மனிதர்முதலிய யாவருக்கும் தெரியக்கூடிய தசரதபுத்ரராக இருப்பதும் ராஜ்பபரிபாலனைதிகாரமும் கிடைத்ததில் 'அதிக சந்தேகாஷமடைந்திருப்பவர். 'அப்போது தசரதராஜனைத் தமக்குத் தந்தையாகவிரும்பினார்' 'குலத்திற்குத்தகுந்த புத்தியோடு தமக்குரிய சுஷத்திரியதர்மத்தைப் பெரிதாக நினைக்கிறார்', 'என்னை மானிடனென்றும் தசரதபுத்ரனை ராமன் என்றும் நான் நினைக்கிறேன்' என்பன ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் கூறப்படுகின்றன.

௩௬௩. புஷ்டஃ

ச. பா. எப்போதும் பூர்ணமானவர்.

ப. பா. இப்படிப்பட்ட சிறந்த திருக்கல்யாணகுணங்கள் நிரம்பியிருப்பவர்.

௩௬௪. சுபேக்ஷணஃ

ச. பா. முக்தியைவேண்டுகிறவர்களுக்கு முக்தியையும் போகங்களேவேண்டுகிறவர்களுக்குப் போகங்களையும் அளிப்பதும், பாவி களின் பாவங்களை ஒழிப்பதும் எல்லாச்சந்தேகங்களையும் விளக்குவதும் மனத்தின் அஜ்ஞானக்கட்டை அறுப்பதும் எல்லாக்கருமங்களையும், அவித்தையையும் சீபாக்குவதுமான மங்களகடாக்ஷமுடையவர்.

ப. பா. பாத்வஸௌல்பயங்களின் மேன்மைக்கு அறிகுறிகளாகக் குளிர்ந்தும் பரந்தும் நீண்டிருக்கும் கம்பீரமான திருக்கண்களை உடையவர்; தாம் கடாக்ஷிப்பதே யாவருக்கும் மங்களகரமாக இருப்பவர்; தம்மைத்தரிசிப்பது எல்லாருக்கும் மங்களகரமாயிருப்பவர். 'எவன் இராமனைப்பார்க்கவில்லையோ எவனை ராமன் பார்க்கவில்லையோ அவ்விருவரும் உலகத்தில் இகழப்பட்டேயிருப்பார். தம் மனமும் அவரை இகழும்' என்பது இராமாயணம்.

௩௬௫. ராமஃ

ச. பா. யோகிகள் நித்யானந்தரூபியர்ந தம்மிடத்தில் மகிழும் படியிருப்பவர். 'அளவற்றதும் நித்யானந்தரூபியும் ஞானரூபியுமான

பரமாத்மாவிடத்தில் யோகிகள் மகிழ்கிறார்கள் என்பதுபற்றி ராமர் என்னும் பதத்தினால் இந்தப்பரப்பரம்மம் சொல்லப்படுகிறது' என்பது பாத்தம்புராணம். தம்மிருப்பத்தால் தசரதபுத்ரராக அவதரித்து அழகான சரீரத்தை வகித்தவர்.

ப. பா. குணங்களாலும் வடிவமுகினாலும் இழுக்கப்பட்டு யாவரும் தம்மிடம் மகிழும்படியிருப்பவர்.

௩௯௬. வீராமு:

ச. பா. எல்லாப்ராணிகளுக்கும் முடியும் இடமாயிருப்பவர்.

ப. பா. வரன்களை அளிக்கும் ப்ரம்மாதிடேவர்களும், அவர்களால் அளிக்கப்படும் வரன்களும் அவ்வரன்களைப்பெற்ற இராவணிகளும் தம்மிடத்தில் வ்யாபிக்காமல் ஒபந்துபோகும்படி இருப்பவர்.

௩௯௭. வீரத:

ச. பா. விஷயஸுகத்தில் ஆசையில்லாதவர்.

ப. பா. ராஜ்யமுதலியவற்றில் ஆசையின்றி ஒழிந்திருப்பவர். 'விரஜு' என்னும் பாடத்துக்கும் இதுவே பொருள்.

௩௯௮. மார்கு:

ச. பா. முக்திக்குவழியாயிருப்பவர்.

ப. பா. பரத்வாஜர்முதலானமுனிவர்களால் தேடப்படுகிறவர். 'விரஜு' என்னும்பாடத்தில் 'விரஜோமார்க்கு' என்று ஒரே நாமமாகக் கொள்க. அதற்கு, 'அடுத்தவர்களுக்குக் குற்றமில்லாதவழியைக் காட்டுகிறவர்' என்பது பொருள்.

௩௯௯. நேயு:

ச. பா. தத்வஜ்ஞானத்தினால் ஜீவனைப் பரமாத்மாவாகும்படி அழைத்துக்கொள்ளுபவர்.

ப. பா. தம்மிடம் அன்புவைத்த ரிஷிகள்முதலானவர்கள் தம்மைக் கட்டினையிட்டுநடத்தும்படி அவர்களுக்கு அடங்கியிருப்பவர். 'நான் ரிஷிகள் ஆஜ்ஞாபிப்பதற்குத் தக்கவன்' என்பது ஸ்ரீ ராமாயணம்.

௪00. நயு:

ச. பா. எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்.

ப. பா. அந்தரிஷிகளையும் கர்ப்பத்தில்வைத்துக் காப்பதுபோல
எப்போதும் காப்பாற்றுகிறவர்.

ப. பா. நாலாவது சதகம் முற்றிற்று.

ச0க. அநயம்

ச. பா. தாம் யாசாலும் நடத்தப்படாதவர்.

ச. பா. நாலாவது சதகம் முற்றிற்று.

ப. பா. விரோதிகளால் நடத்தமுடியாதவர். யுத்தத்தில்வெல்லப்
பட முடியாதவரென்பது. உலகங்களுக்குத் தம்மைக்காட்டிலும் நன்
மையைத்தரும்வகை வேறில்லாமலிருக்கும்படி சிறந்தநன்மையைச்
செய்பவர்.

ச0உ. வீரம்

ச. பா. பராக்ரமமுள்ளவர்.

ப. பா. ராக்ஷஸர்களைப் பயத்தினால் நடுங்கும்படிசெய்பவர்.
ப்ரம்மதண்டம் (= பரம்மணசாபம்) போலப் பிரகாசிப்பவையும் மின்
னல்போல ஒளியினால் ஜ்வலிப்பவையுமான ராமபாணங்களை நினைத்து
ராக்ஷஸராஜனான சாவணன் நடுங்கினான்' என்பது ஸ்ரீ ராமாயணம்.

ச0ஈ. சக்திமதாம்ஸ்ரேஷ்டம்

ச. பா. சக்தியுள்ள ப்ரம்மாதேவருக்கும்மிகுந்தசக்தியுள்ளவர்.

ப. பா. சிறந்தசக்தியையுடைய தேவர்கள் முதலானவர்களுக்
கும் மிகச்சிறந்தவர். 'ராமா! உன்னை முடிவில்லாதவரும் தேவர்
களுக்கும் ஈஸ்வரருமான நாராயணரென்று அறிகிறேன்' என்று ஸ்ரீ
ராமாயணத்தில் பரசுராமர் சொல்வது.

ச0ச. தர்மம்

ச. பா. எல்லாப்பொருளுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவர்; எல்லாத்
தருமங்களாலும் ஆராதிக்கப்படுகிறவர்.

ப. பா. ஐஸ்வர்யத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுத்து ஜீவர்க்
ள் எல்லோரையும் தாமே நேரில்தாங்குகிறவர். 'என் பாணமே!
தசரதபுத்திரரான ராமர் தர்மாத்மாவாகவும் ஸத்ய ஸந்தராகவும்
பராக்ரமத்தில் ஒப்பற்றவராகவும் இருப்பது உண்மையாயின், நீ இந்
திராஜித்தைக்கொல்' என்பது ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் இளையுபெருமாள்
வாக்கியம். வேதங்களோதின ப்ரம்மணர்களும் ஆத்மஜ்ஞானிக

ளான பெரியோர்களும் மஹாத்மாவாகிய கிருஷ்ணனே சாஸ்வதமான தர்மமென்று சொல்லுகின்றனர்' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம் ஆரண்ய பர்வத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

சு0௫. தர்மவிதுத்தம்

ச. பா. வேதங்களும் தர்மசாஸ்திரங்களும் அவரது கட்டளை யாயிருப்பதனால் தர்மம்தெரிந்தவர்களில் சிறந்தவர்.

ப. பா. தர்மந்தெரிந்தவர்களான வஸிஷ்டர் வாமதேவர் மார்க் கண்டேயர் முதலானவர்களுக்கும் மிகச்சிறந்தவர். வஸிஷ்டர் வாம தேவர் மார்க்கண்டேயர் முதலானபெரியோர்களுக்குச் சிஷ்யராயிருந் தும் அவர்களும் தங்களுடைய தர்ம ஸந்தேகங்களைத்தீர்த்துக் கொள்ளவந்தடையத்தக்கவர். 'நதிகள் கடலில் சேர்வதுபோல, ஸாதுக்கள் எப்பொழுதும் வந்தடையும்படி இருப்பவர்' என்பது ஸ்ரீ ராமாயணம்.

சு0௬. வைகுண்ட்

ச. பா. ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் பஞ்சபூதங்களும் தனிவழிச்செல் வதைத் தடுத்து அவற்றை ஒன்றுசேர்த்து ஸ்ருஷ்டியில் உபயோ கிப்பவர்.

ப. பா. பக்தர்கள் தம்மைஅடைவதற்கு இடையூறுகளெல்லா வற்றையும்விலக்கி அவர்களை எளிதில் தம்மிடம் சேர்த்துக்கொள்ளு கிறவர். 'பூமியை ஜலத்தோடும் ஆகாயத்தைக் காற்றோடும் காற் றைத் தேஜஸோடும் கிருஷ்டிக்குஉபயோகமாகச் சேர்த்ததனால் நான் வைகுண்டனாவது' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம்; 'ராமன்பின்னாவது செல்லுங்கள்; பேரில்லாமலாவதுபோய்விடுங் கள்' என்று ஸ்ரீ ராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டத்தில் ஸ்திரீகள் புருஷர்களைப் பார்த்துச் சொல்வது.

சு0௭. புருஷ்

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையாகவும் பாவங்களை எரிப் பவராகவும் இருப்பவர்; தேகங்களில் ஆத்மாவாக ப்ரவேசித்திருப் பவர்.

ப. பா. உலகம்எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வரும் பாவங்களெயல் லாம் எரிப்பவருமாயிருப்பவர்; காப்பாற்றுகிறவர்; விருப்பங்களை கிரப்புகிறவர்; எல்லாருக்கும் முன்செல்லுகிறவர்; புருஷோத்தமரா தலின், யாவருக்கும் தலைமையாயிருப்பவர்.

ச௦அ. ப்ராணஃ

ச. பா. ஜீவரூபியாயிருப்பவர் ; ப்ராணவாயுரூபியாயிருந்து உலகத்தைச் சலிக்கச் செய்பவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றையும் உய்விப்பவர்.

ச௦கூ. ப்ராணதஃ

ச. பா. ப்ரளயகாலத்தில் உயிர்களை அழிப்பவர் ; ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அந்தர்யாமியாகி உயிரைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. உயிரைக் கொடுப்பவர். 'ஸ்ரீராமர் வனம் சென்ற போது, அவரைப் பிரிந்த தினால் மரங்களும் மலர்கள் முனைகள் அரும்புகளுடன் வாடிப்போயின' என்பது ஸ்ரீராமாயணம்.

ச௦௦. ப்ரணமஃ

ச. பா. 'ப்ரணவஃ' என்பது பாடம். 'ஓம்' என்று முழங்குகிறவர், துதிக்கிறவர் ; தேவர்களாலும் வணங்கப்படுகிறவர்.

ப. பா. தமது குணங்களினால், சராசரங்களைத் தும் தம்மிடம் வணங்கும்படி இருப்பவர்.

'ப்ரணவஃ' என்பதும் பாடம்; 'மிகவும் புகழப்படுகிறவர்' என்பது நிரீவசனம்.

ச௦க. ப்ருதுஃ

ச. பா. ப்ரபஞ்சரூபமாகத் தாமே விரிந்திருப்பவர்.

ப. பா. பெரும்புகழ் பெற்றவர்.

ச௦உ. ஹிரண்யகர்ப்பஃ

ச. பா. ப்ரம்மாவின் உற்பத்திக்குக் காரணமாகிய பொன் அண்டத்தைத் தம்முள் வைத்திருப்பவர்.

ப. பா. தமக்கு அனுகூலமாயும் சமணியமாயும் இருக்கும் தியானிப்பவர் மனங்களுக்கு நல்ல ஆதாரமாயிருப்பவர். தியானத்திற்கு இனியதும் தியானபலனைத் தருவதுமாக இருப்பதனால், தியானிப்பவர்கள் ஹிருதயங்களினால் அமுதுண்பதுபோல அனுபவிக்கப்படுகிறவர்; பொற்புதையல்போன்றவர்.

ச௦ஈ. சத்ருக்நஃ

ச. பா. தேவர்களுக்குச் சத்துருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லுகிறவர்.

ப. பா. விஷயங்களில் ப்ரஹ்ருத்திப்பதனால் ராவணன்போலவே பகைகளாயுள்ள இந்திரியங்களை விவேகம் என்னும் அம்பினால் அடக்குகிறவர்.

சகச. வ்யாப்த்ஃ

ச. பா. காரணமானதால் காரியங்களெல்லாவற்றிலும் வ்யாபித்திருப்பவர்.

ப. பா. த்யானிப்பவர்களிடத்தில் இனையவன் முதியவன் யஜமானன் வேலைக்காரன் பகைவன் நண்பன். முதலிய வேற்றுமைகளின்றி ஒரேவிதமான அன்பினால் வ்யாபித்திருப்பவர்.

சகரு. வாயுஃ

ச. பா. நல்லமணத்தை உண்டாக்குகிறவர். 'பூமியிலுள்ள நல்லமணமும் அவர்' என்பது பகவத்கீதை.

ப. பா. தம்மைத் தியானிப்பவர்கள் இருக்குமிடமீதே ஆங்காங்குச் செல்லுகிறவர். சபரி, பரத்வாஜர், சுகன் முதலானவர்களைத் தேடிச்சென்றார் என்பது குறிப்பு.

சகக. அதோக்ஷஜஃ

ச. பா. யாரும் எவ்வளவு அனுபவித்து உபயோகித்துக்கொண்டாலும் வற்றிக்குறைவுபடாதவர்; அந்தரிஷ்டமாகிய மேலுலகத்துக்கும் பூமியாகிய கீழுலகத்துக்கும்இடையில் விராட்ரூபத்தை எடுத்து வியாபித்திருப்பவர்; 'வெளிநோக்கத்தைவிட்டு உள்ளநோக்கமுள்ள இந்திரியங்களுக்குமுன் பிரத்யக்ஷமாக ஆவிர்ப்பசிப்பவர்' என்னவுமாம்.

ப. பா. யாவரும் அனுபவித்து உபயோகித்துக் கொண்டாலும் அமுதக்கடல்போல ஒருகாலும் வற்றிக் கீழேபோகாமலிருப்பவர். கீழ் உலகிலும் தமதுமகிமை சிறிதும் குன்றாமல் அவதரித்திருப்பவர்.

சகஎ. ரிதுஃ (=ருதுஃ)

ச. பா. ருதுஎன்னும் காலரூபியானவர்.

ப. பா. எப்போதும் புதியவைபோல மேன்மேலும் மணமகிழ்ச்சியைத்தரும் திருக்கல்யாண குணங்களின் வரிசைகள் ஒன்றுக்கு மேலொன்று விசேஷமாக வருத்தியாகும்படி பக்தர்களின் உள்ளங்களில் சென்றுகொண்டிருப்பவர்.

சகஅ. ஸுதர்சநஃ

ச. பா. அவரை அறிவது முக்தியைத் தருவதாயிருப்பது; தமது திருக்கண்கள் தாமதாயித் தழீபால நீண்டு அழகாயிருப்பவர்; ஸுந்தர ரூபமுள்ளவர்; பக்தர்கள் எளிதாகக் காணக்கூடியவர்.

ப. பா. குணங்களின் பெருமையை அறியாதவரும், பார்த்த வுடன் நன்மை பெறும்படி அழகான தீவமங்களாக் கிரஹஸைவ உடையவர். 'சந்திரன்போலக் காட்சிக்கூடியவர்' என்பது ஸ்ரீராமாயணம் பாலகாண்டம்.

சகக. காலஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் எண்ணுகிறவர்; 'ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களின் கணக்குக்களையும் அறிந்திருப்பவர்' என்பது.

ப. பா. குண விசேஷங்களினால் சராசரங்களைத் தையும் தம் மிடத்தில் சேர்ப்பித்துக்கொள்ளுகிறவர்.

சஉ௦. பரமேஷ்டி

ச. பா. தமது சிறந்த சக்தியையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருப்பவர்; ஹ்ருதயாகாசத்தில் வஸிப்பவர்.

ப. பா. ராக்ஷஸர்களை வேட்டையாடியும் உலகத்தைப் பரிபாலித்தும் இவ்வுலகத்தில் வினையாடினபின், திரும்பவும் தம் உயர்ந்த ஸ்தானமாகிய பரமபதத்திலிருப்பவர்.

சஉ௧. பரிக்ரஹஃ

ச. பா. சரணுகதர்களால் எல்லாவகைகளாலும் கொள்ளப்படுகிறவர்; ஸர்வவியாபியாதலால், எங்கும் அறியப்படுகிறவர்; பக்தர்களால் ஸமர்ப்பிக்கப்படும் பத்ர புஷ்பங்கள் முதலியவற்றையும் அங்கீகரிக்கிறவர்.

ப. பா. ராமாவதாரத்தில் தம்மைச் சேர்ந்த நகரத்து ஜனங்களையும் தேசத்து ஜனங்களையும் அவர்களின் சுற்றத்தாரையும் அவர்களின் இஷ்ட தேவதைகளையும் தோட்டங்களிலுள்ள மரம் புல் முதலியவற்றையும் பரமபதம் சேரும்படி அங்கீகரித்தவர்; எல்லாவற்றிலும் சிறந்த பெருமையை யுடையவர்; மிக்க எளியவரோடும் வித்யாஸமின்றிக் கலந்திருப்பதாகிய ஸௌசீல்யமென்னும் குணதீசயம் இவ்வதாரத்தில் தலையெடுத்திருப்பதென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது.

[அவ—இனி, தமது நற்குணங்களுக்குவசப்படாத துஷ்டர்களை வசப்படுத்துவதாகிய ஸம்ஹாரஅதிகாரத்தைவழித்துப் பாதாளத்தில் சயனத்திலிருக்கும் கல்கி அவதாரம் கூறப்படுகிறது.]

சஉஉ. உக்ரஃ

ச. பா. சூர்யன் முதலானவர்களும் அச்சத்திடன் தம் தம்வேலைகளை நடத்தும்படி, கண்டிப்பாகக் கட்டளையிடுபவர். 'இவரிடத்தில் பயிந்துதான் காற்றடிக்கிறது; ஸூர்யன் உதயமாகிறான்' என்பது ஸ்ருதி.

ப. பா. 'தர்மம் கெடும்போது அவதாரம் செய்பவராகிய பகவானான விஷ்ணு கலியுகத்தில் பூமியிலுள்ள மிலேச்சக்கூட்டத்தை வதம் செய்து ஜலத்தில் வசித்தார்' என்று ஸ்ரீபௌஷ்கர ஸம்ஹிதையில் சொல்லுகிறபடி, தர்மவிரோதிகள் விஷயத்தில் கொடியவராயிருப்பவர். 'பரளயகாலாக்னிபால ஜ்வலிக்கும் ஸம்ஹாரமூர்த்தி' என்பது கல்கியைப்பற்றிய மந்திரம்.

சஉ௩. ஸம்வீத்ஸரஃ

ச. பா. எல்லாப்பொருள்களும் தம்மிடத்தில் வசிக்கும்படி செய்பவர்.

ப. பா. ஸம்ஹாரத்துக்குரிய கருவிகளுடன் காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு பாதாள லோகத்தில் ஆதிசேஷன்மேல் இருப்பவர். 'சேஷசயனத்தின்மேல்ஏறிச் சக்கரம்முதலான ஆபுதக் கூட்டம் புருஷவடிவங்களெடுத்துப் பணிசெய்யும்படி இருப்பவர்' என்று கல்கியைப்பற்றி த்யானம் விதிக்கப்படுகிறது.

சஉச. தக்ஷிஃ

ச. பா. பல உலகவடிவங்களாக விருத்தியடைந்திருப்பவர்; எல்லாக்காரியங்களையும் விரைவில் செய்பவர்.

ப. பா. தஸ்யுக்களென்னப்படும் கொள்ளைக்காரர்களாகிய மிலேச்சர்களை விரைவில் வதஞ்செய்தவர்.

சஉ௫. வீஸ்ராமஃ

ச. பா. பசி தாகம் விசனம் மயக்கம் மூப்பு இறப்பு ஆகிய ஷடீர்மிகள் என்னப்படும் ஆறுவகைகளான ஸம்ஸாரக்கடலின் அலைகளினாலும் அவித்தைமுதலிய மஹாக்லேசங்களினாலும் மதமுதலிய உபக்லேசங்களினாலும் பீடிக்கப்பட்டு இளைப்பாற விரும்புகிறவர்களுக்கு மோகஷமென்னும் இளைப்பாறுதலைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. பாவங்களும் அவற்றின் பயன்களும் மிதமிஞ்சிவருத்து வதனால் களைத்துப்போன ஜனங்களுக்கு இளைப்பாறு மிடம்; 'அவர்கள் பகவானை அடைந்தவுடன், அவர்களின் பாவங்களும் துன்பங்களும் விலகிப்போகின்றன' என்பது.

சஉக. விஸ்வதக்ஷிணம்

ச. பா. எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்; எல்லாக்காரங்களிலும் மிகுந்த ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்.

ப. பா. நன்று செய்தவர்களுக்கும் தீதுசெய்தவர்களுக்கும் வேற்றுமையின்றி விரைவில் நன்மையை யளிப்பவர். அபராதப்பட்டவர்கள் விஷயத்திலேயும் மிக்க பொறுமையுள்ளவர் என்பது. அஸ்வமேதயாகத்தில் பூமியனைத்தையும் ப்ராம்மணர்களுக்குத் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்தவர். 'பிறகு, சோரர்களான துஷ்டர்களை அழித்து அஸ்வமேதமென்னும் மஹாயாகத்தைச் சாஸ்திரப்படிசெய்து அதில் இந்தப் பூமியை ப்ராம்மணர்களுக்குத் தக்ஷிணையாகச் செய்யப்போகிறார்' என்பது கல்கி அவதாரத்தைப்பற்றி ஸ்ரீமஹாபாரதம் ஆரண்யபர்வத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

சஉஎ. விஸ்தாரம்

ச. பா. உலகங்கள் அனைத்தும் தம்மை ஆதாரமாகக்கொண்டு விரிவாகும்படி இருப்பவர்.

ப. பா. கலியுகம் என்னும் விரோதியை ஒழித்துக் கிருதயுகத்தை உண்டாக்குவதனால் வேதத்தினால் விதிக்கப்படும் முறைகளை வெளிப்படுத்துகிறவர். 'பாரதனே! அப்போது க்ருதயுகம் வந்து அதர்மத்திற்குக்கெடுதலும் தர்மத்திற்கு அபிவிருத்தியும் உண்டாம்; ஜனங்கள் தம் தம் கர்மங்களிலிருப்பார்' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம் ஆரண்யபர்வத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

சஉஅ. ஸ்தாவரஸ்தாணம்

ச. பா. தாம் நிலைபெற்றவராகவும் பூமி முதலியவை தம்மிடத்தில் நிற்கும்படியாகவுமிருப்பவர்.

ப. பா. கல்கியவதாரத்தில் இப்படி தர்மம் நிலைநிறுத்தப்பட்ட பிறகு ஒழிவாக இருப்பவர்.

சஉக. ப்ரமாணம்

ச. பா. ஞானநுபியாயிருப்பவர்; ப்ரத்யக்ஷ முதலான பிரமாணங்களாக இருப்பவர்.

ப. பா. க்ருதயுகத்திலுள்ளவர்களுக்கு நன்மை தீமைகளைப் பகுத்து அறிவிப்பவர்.

ச௩0. பீஜமவ்யயம்

ச. பா. சிருஷ்டியில் வித்யாஸமின்றி முன்போலவேயிருந்து கார்யங்களை உண்டாக்கும் காரணமாயிருப்பவர்.

ப. பா. மழையில்லாத பஞ்சம்போன்ற கலிகாலம் முடியும் போதெல்லாம் திரும்பத்திரும்பத் தர்மத்தை முனைக்கச்செய்வதனால் அழியாத வித்தாயிருப்பவர். அவ்யயம் பீஜம் என்றுகொள்ள வேண்டும்.

ச௩க. அர்த்தம்

ச. பா. ஸுகஸ்வரூபியாதலின் யாவராலும் விரும்பப்படுகிறவர்.

ப. பா. செம்மையாக அறிந்து உறுதியாகப் பக்தி செய்யும் உயர்ந்த அதிகாரிக்குத் தாமே பயனாக இருப்பவர்.

ச௩உ. அநர்த்தம்

ச. பா. விரும்பினவையெல்லாம் நிரம்பியிருப்பவராதலின், தாம் விரும்பத்தக்க பயன் ஒன்றுமில்லாதவர்.

ப. பா. அறப்ப பலன்களை விரும்புகிற பாக்யஹீனர்களால் வேண்டப்படாதவர்.

ச௩௩. மஹாகோசம்

ச. பா. அன்னமயம் ப்ராணமயம் மனோமயம் விஜ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும் ஐந்து பெரிய கோசங்களினுள்ளும் இருப்பவர். 'அவற்றினால் மூடப்பட்டவர்' என்பது.

ப. பா. வேண்டுகிறவர்களுக்கெல்லாம் எக்காலமும் எல்லாவகைகளாலும் தானம் செய்தாலும் அழியாதவையான மஹாபத்மம், பத்மம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், குந்தம், நீலம், வரம் என்கிற ஒன்பதுநிதிகளும் ரத்னாகரமாகிய கடலும் ரத்னங்கள் விளையுமிடமாகிய ரோகணமலையும் மற்றும் இவ்வகையானபொருள்கள் அனைத்தும் தமது பொக்கசச் சாலிகளாக இருக்கப்பெற்றவர்.

ச௩ச. மஹாபோகம்

ச. பா. சிறந்த ஸுகரூபமாயிருப்பவர்.

ப. பா. திரவ்யங்களினாலாகிய சிறந்த போகங்கள் அனைத்தையும் தருகிறவர்.

ச.க.நூ. மஹாத்நஃ

ச. பா. போகத்திற்குச்சாதனமாகிய தனங்களை மிகுதியாக உடையவர்.

ப. பா. மிக்கவழைகளுக்கு எண்ணாமல் கொடுக்கத்தக்க அளவற்ற பொருள்களைவைத்திருப்பவர். 'மீசி முதலானவர்களும் தசூதரும் மற்றும் சிலரும் நாராயணரால் தர்மமென்னும் புருஷார்த்தம் பெற்றனர்; மற்றும்சிலர் அர்த்தமென்னும் புருஷார்த்தத்தையும் வேறுசிலர் காமமென்னும் புருஷார்த்தத்தையும் அடைந்தனர்' என்பது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

ச.க.சூ. அநிர்விண்ணஃ

ச. பா. விருப்பினவையெல்லாம் கைகூடி இருப்பதனால் வெறுப்பில்லாதவர்.

ப. பா. சிருஷ்டிமுதலான செய்கைகளையும், அவரவர்கள் வேண்டின பலன்களைக் கொடுப்பதையும், அடிக்கடி வேண்டினவற்றைக் கொடுத்தும் ஸம்ஸாரவிஷயங்களில் பித்துப்பிடித்துத் தம்மை அணுகாமல் பயனற்றுப் போகிறவர்களைத் திரும்பவும் வசப்படுத்தப் பெருமுயற்சியையும் செய்வதில் சிறிதும் சேர்வில்லாதவர்.

ச.க.எ. ஸ்தவீஷ்டஃ

ச. பா. விராட்ரூபியாக மிகவிரிவாயிருப்பவர்.

ப. பா. நகூத்திரமண்டலமாகிய சிம்சுமார சக்ரரூபியாக மிக்க விரிவாயிருப்பவர்.

ச.க.அ. பூஃ

ச. பா. 'அபூஃ'என்பது பாடம்; 'ஜனனமில்லாதவர். அல்லது பூஃ=எக்காலமும் இருப்பவர்; பூமிரூபி.

ப. பா. துருவநகூத்திரத்திற்சேர்ந்து பூகோள ககோளங்கள் அனைத்தையும் தாங்குகிறவர்.

ச.க.சூ. தர்மயூபஃ

ச. பா. யூபஸ்தம்பத்தில் பசுக்கள்போலத் தர்மங்கள் அவரிடத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 'அவருடைய ஆராதனங்களாயிருக்கின்றன' என்பது.

ப. பா. தர்மத்தைத் தலைமையாக வைத்திருப்பவர். 'தர்மம் அவருடைய தலையைச்சார்ந்திருக்கிறது' என்று சொல்லப்பட்டது.

சச0. மஹாமக:

ச. பா. தமக்கு அர்ப்பணம் செய்வதனால் யாகங்கள் முதலிய கர்மங்களைச் சிறப்பிப்பவர்.

ப. பா. தர்மம் அவருக்குச் சரீரமாதலின் யாவராலும் பூஜிக்கத்தக்க யாகத்தைத் தமக்கு அவயவமாக உடையவர்.

சசக. நக்ஷத்ரநேயி:

ச. பா. சிம்சமார சக்ரமென்னப்படும் நக்ஷத்திரமண்டலத்தைச் சக்ரத்தின் நடுவிற குடம்போல இருந்து நடத்துகிறவர்.

ப. பா. நக்ஷத்ரங்களெனப்படும் ககோளசக்ரத்தை நடத்துகிறவர்.

சசஉ. நக்ஷத்ரீ

ச. பா. நக்ஷத்திரங்களுக்கு ராஜாவான சந்திரரூபியானவர்.

ப. பா. நக்ஷத்ரங்களுக்கு ஆதாரமானவர். 'நாராயணரே, ஆகாயத்தில் முதலைவடிவமாகச் சொல்லப்படும் ககோள சக்ரத்தின் ஹ்ருதயஸ்தானத்திலிருந்து அவற்றின் ஒளிகளைப் பரவச்செய்து தாங்குகிறவர்' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திற் சொல்லியபடி, நக்ஷத்ரமண்டலத்தைத் தாங்குகிறவர்.

சசந. சூம்:

ச. பா. எல்லாக்கார்யங்களிலும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்; பொறுமையுள்ளவர்.

ப. பா. இவ்வாறே, எல்லா உலகங்களின் பாரங்களையும் எளிதில் வகிப்பவர். பிரவகமென்னும் வாயுரூபி என்பது. 'நக்ஷத்திரசக்ரங்களை வகிப்பதினால் பிரவஹரென்று சொல்லப்படுகிறார்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

சசச. சூாம:

ச. பா. பிரளயகாலத்தில் கார்யங்களனைத்தும் அழிந்தபோது தாம்மட்டும் தனித்திருப்பவர்.

ப. பா. குறைவுபட்டிருப்பவர். 'அவாந்தரப்ரளயத்தில் மற்ற நக்ஷத்திரங்கள் அழிந்தபோது, நான்கு நக்ஷத்திரங்களோடுமட்டும் த்ருவனுக்கருகில் இருப்பதினால் இளைத்திருப்பவர்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

சசுரு. ஸமீஹந்:

ச. பா. ஸ்ருஷ்டி முதலான கார்யங்களைச் செய்வதற்காக நன்றாக ப்ரவ்ருத்திப்பவர்.

ப. பா. ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் எல்லாரையும் தம் தம் அதிகாரங்களில் ஓய்வில்லாமல் ப்ரவ்ருத்திக்கச் செய்பவர்.

சசசு. யஜ்ஞ:

ச. பா. யஜ்ஞஸ்வரூபி. யஜ்ஞத்தினால் எல்லாத் தேவர்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவர்.

ப. பா. யாகரூபியாபிருப்பவர். யாகங்களால் ஆராதிக்கப்பட்டவரும் யாகங்களின் பலன்களை அளிப்பவருமாக இருப்பவர். 'யாகமே விஷ்ணு' என்பது ஸ்ருதி.

சசஎ. இஜ்ய:

ச. பா. யஜ்ஞபலன்களைக் கொடுப்பவராதலின், யஜ்ஞங்களினால் ஆராதிக்கப்படுகிறவர்; 'புண்யமான யாகங்களைச் செய்து தேவர்களையும் பித்ருக்களையும் ஆரதிப்பவர், ஸர்வாந்தர்யாமியான 'விஷ்ணுவையே ஆரதிப்பவராகிறார்' என்பது ஹரிவம்சம்.

ப. பா. காம்யபலன்களைக் கருதுகிறவர்களால் இந்திராதிதேவதா ரூபியாக ஆராதிக்கப்படுகிறவர். 'தேவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாதலால் தேவபூஜைகளனைத்தும் அவரையே சேருகின்றன' என்பது.

சசஅ. மஹேஜ்ய:

ச. பா. தம்மைக்குறித்துச் செய்யும் யாகமே, மோக்ஷபலனைத் தருவதாதலின், அது மற்றத்தேவர்களைக்குறித்துச் செய்யும் யாகங்களெல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும்படி இருப்பவர்.

ப. பா. மற்றப்பலன்களை விரும்பாதவர்கள் இந்திராதிதேவர்களையன்றித் தம்மையே நேராக ஆரதிப்பதைச் சிறந்த ஆராதனமாக அங்கீகரிப்பவர்.

சசகூ. க்ரது:

ச. பா. யூபஸ்தம்பம் நாட்டிச் செய்யப்படும் யாகங்களாக இருப்பவர்.

ப. பா. அக்னிஷ்டோமம்முதலிய ஸோமபானமுள்ளயாகங்கள் எழுவகைகளாலும் ஆரதிக்கப் பெறுகிறவர். இதற்குமுன்,

தேவயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், மனுஷ்யயஜ்ஞம், ப்ரம்மயஜ்ஞம் என்னும் ஐந்துமஹாயஜ்ஞங்களும் ஓளபாஸனமுதலிய பாக்யஜ்ஞங்களும் அக்னிஹோத்ரம் முதலிய ஹவீர்யஜ்ஞங்களும் 'யஜ்ஞ' என்கிற பெயரினால் கொள்ளப்பட்டன.

சுரு0. ஸத்ரம்

ச. பா. ஸத்ரயாகமாயிருப்பவர்; ஸாதுக்களைக் காப்பவர்.

ப. பா. பலயஜமானர்களால் நீண்டகாலம் செய்யப்படும் ஸத்ரயாகத்தினால் எப்போதும் ஆராதிக்கப்படுதலால் ஸத்ரரூபியானவர்.

[அவ—ப்ரவ்ருத்தித்ரம்த்தில் இருப்பவர்களாலும் ஆராதிக்கப்படுகிறவர் என்பது இதுவரையில் கூறப்பட்டது. இனி, நிவ்ருத்தித்ரம்த்திரூப்பவருக்கும் அவரே கதி என்பது கூறப்படுகிறது.]

சுருக. ஸதாம்கதி°

ச. பா. மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு அடையும் இடமானவர்.

ப. பா. வைராக்யமடைந்து ஜிதேந்திரியர்களான ஸாதுக்கள் சேருமிடமாயிருப்பவர்.

சுருஉ. ஸர்வதர்சீ

ச. பா. எல்லாப்ராணிகளின் நல்வினை தீவினைகள் அனைத்தையும் இயற்கையாக அறிகிறவர்.

ப. பா. ப்ரவ்ருத்தித்ரம்ங்களும் நிவ்ருத்தித்ரம்ங்களுமாகிய அனைத்தையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கும் தன்மையுள்ளவர்.

சுருஊ. நிவ்ருத்தாத்மா

ச. பா. 'விழுக்காத்மா' என்பது பாடம்; இயற்கையாகவே எல்லாப் பற்றுக்களும்விட்ட ஆத்மாவாயிருப்பவர்.

ப. பா. அந்தத்த்ரம்ங்களுள் நிவ்ருத்தித்ரம்த்தை உபதேசிப்பதற்காகவும் சிறந்த வைராக்யத்தை அனுஷ்டானத்தினால் வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் நரநாராயணவதாரம் எடுத்துச் சப்தாதிவிஷயங்களை மனத்தினால் துறந்திருந்தவர். 'விழுக்காத்மா' என்பதும் நிர்வசன பாடம்.

சுருச. ஸர்வஜ்ஞ°

ச. பா. எல்லாமாகவும் ஞானமுள்ளவராகவும் இருப்பவர்.

ப. பா. 'தாமே எல்லாமும்' என அறிந்திருப்பவர். 'தம்மை ஸர்வாந்தர்யாயியாக அறிந்திருப்பவர்' என்பது.

சருடு. ஜ்ஞானம் உத்தமம்

ச. பா. ஒருநாமம். உத்தமம் ஞானம்—நித்யமும் அளவுபடாத தும் எல்லாப்பலன்களையும் ஸாதிப்பதுமாகிய சிறந்தஞானமாயிருப்பவர்.

ப. பா. ஒருநாமம். உத்தமம் ஞானம்—எல்லாவற்றிலும் சிறந்த வைஷ்ணவதர்மத்தை யாவரும் தெரிந்துகொள்ளக் காரணமாக இருப்பவர். 'பாஞ்சரா தர்ம முதலியபகவத்சாஸ்திரங்களை ப்ரவ்ருத்திப்பித்தவர்' என்பது.

சருகூ. ஸுவ்ரதம்

ச. பா. சிறந்த ஆஸ்ரித ரக்ஷண விரதத்தைபுடையவர். 'ஓரே தர்ம பிரபன்னாகி 'நான் உன்னைச்சேர்ந்தவன்' என்று வேண்டுகிற வனுக்கு யாரிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாதபடி அபயமளிக்கிறேன்; இது என் வ்ரதம்' என்பது ஸ்ரீராமாயணம்.

ப. பா. கமக்கு ஒருகருமமும்வேண்டாமாயினும் தம்மைப் பார்த்து மற்றவர்கள் தர்மம்செய்து பலன்பெறுவதற்காகத் தாம் தர்மத்தை விடாமல் அனுஷ்டிப்பவர். அவருடைய தர்மானுஷ்டான விரதமானது எல்லாருடையநன்மைக்கும் காரணமாயிருப்பது. 'ஒற்றைக்காலால்நின்று காற்றைப்புசித்துக்கொண்டு பகேஷாபவாஸு மாஸோபவாஸங்களை உபதேசிப்பவராகத் திபானம்செய்யவேண்டும்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

சருஎ. ஸுமுகம்

ச. பா. அழகிய முகமுள்ளவர்; 'மலர்ந்த முகமும் தாமரை இதழ்போல நீண்டு அழகிய கண்களுமுடையவர்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம். ராமாவதாரத்தில், பட்டாபிஷேகத்தை விலக்கிக் காட்டுக்குப் போகச்சொல்லுகையிலும் முகமலர்ச்சி மாறாதவர்.

ப. பா. ஜபம்முதலியவை செய்வதிலும் அந்தவருத்தஉணர்ச்சியினாலுண்டாகும் மாறுதல் சிறிதுமில்லாமல் மலர்ந்து மனத்தைக் கவருகின்ற திருமுகமண்டலத்தைபுடையவர். 'மேலே, 'வீரபாஹு' என்பது முதலிய நாமங்களில் அமுதம்கொண்டு வந்தவிறுத்தார் தம் குறிப்பிக்கப்படுவதனால், அதன்குறிப்பைக்கொண்டு, இங்கும்,

‘அமுதம் கொண்டுவந்த காலத்தில் அந்த உத்ஸாகம் நிரம்பினதால் அழகிய முகமுள்ளவர்’ என்றும் கொள்ளலாம்’ என்பது நிர்வசனம்.

சருஅ. ஸுகக்ஷம்

ச. பா. சப்தம் முதலிய ஸ்தூலகாரணங்கள்போலில்லாமல் ஆதியான ஸூக்ஷ்மகாரணமாக இருப்பவர்.

ப. பா. பலன்களை விரும்பாமல் ஸ்வயம்ரஸமாகச் செய்யப்படும் தியானத்தினால்மட்டும் புலப்படக்கூடிய மிக்க நுண்ணியதான ஸ்வரூபமுடையவர்; ‘அமுதம் கொண்டுவந்தகாலத்தில் தமது உட்கருத்து அஸுரர்களுக்கு வெளிப்படாதவர்’ என்பது நிர்வசனம்.

சருகூ. ஸுகோஷ்

ச. பா. வேதங்களை பரம்மதேவருக்கு உபதேசித்ததினால் சிறந்த வேதாத்யயன கோஷத்தைச் செய்பவர்; மேக முழக்கம் போலக் கம்பீரமான குரலை உடையவர்.

ப. பா. அழகிய உபநிஷத் முதலிய வேதாத்யயனங்களினால் கோஷிக்கப்படுகிறவர்; ‘கடல்கடைந்த ஆச்சரிய சரித்திரம் தேவர் அஸுரர் முதலியவரால் கோஷிக்கப்பட்டிருப்பவர்’ என்பது நிர்வசனம்.

சருகூ. ஸுகதத்

ச. பா. ஸாதுக்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர்; அஸாதுக்களின் ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. ஸதாசாரங்களையும் த்யானநிஷ்டையையும் தாம் அனுஷ்டித்துக் காண்பித்து, அப்படி அனுஷ்டிப்பவர்களுக்குப் பரமஸுகமாகிய பலனை அளிப்பவர். ‘அயிர்தம்கொடுப்பது முதலியவற்றினால் தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர்’ என்பது நிர்வசனம்.

சருகூ. ஸுஹ்ருத்

ச. பா. கைம்மாற்றை எதிர்பாராமல் உதவிசெய்யும் சிறந்த மனமுள்ளவர்.

ப. பா. உபகாரம் செய்யாதவன்விஷயத்திலும், ‘இவனுக்கு நான் என்ன செய்யக்கடவேன்’ என்று நன்மையையே கருதும் சிறந்த மனமுள்ளவர்.

சகூஉ. மனோஹரஃ

ச. பா. மேல்வரையற்ற ஆனந்தரூபியாதலின் யாவார்க்கும் இனியவர்.

ப. பா. இந்த இயற்கைபான் அன்பினால் பக்தர்களின் மனங்களைக் கவர்கிறவர்; 'மோகினி ரூபத்தினால் அஸுரர்களின் மனங்களை இழுத்தவர்' என்பது நிர்வசனம்.

சகூஉ. ஜிதக்ரோதஃ

ச. பா. கோபத்தை அடக்கினவர், 'ராசகூஸர்களைக் கொல்வது வேதமர்யாதையைக் காப்பதற்கன்றிக் கோபத்தினால் அன்று' என்பது கருத்து.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்களுக்குக் காமக்ரோதங்கள் முதலியவற்றைப் போக்குகிறவர்; 'மோஹினிரூபத்தைக்கண்டு வியந்த அஸுரர்கள் மனம் தளர்ந்து தேவர்களின்மேல் கோபிக்காமலிருக்கும்படி அவர்களின் கோபத்தை அடக்கினவர்' என்பது நிர்வசனம்.

சகூச. வீரபாஹுஃ

ச. பா. தேவசத்துருக்களை அழித்து வேதமரியாதையை நிலைநிறுத்தும் பராக்கரமத்தீதாடுகூடிய கைகளையுடையவர்.

ப. பா. வீனர்கள் தோள்வீனர்கள் முதலிய திருவாபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் திருப்பாற்கடல் கடையும் காலத்தில் 'நான் நான்' என்று ஒன்றன்பின்னொன்றாகப் பிரவ்ருத்திக்கும் ஆயிரம் கைகளையுடையவர்.

சகூரு. விதாரணஃ

ச. பா. அதர்மிஷ்டர்களைப் பிளக்கிறவர்.

ப. பா. தமது திவ்யாயுதங்களினால் ராகு முதலானவர்களைச் சேகித்தவர், 'கொடிய பயங்களனைத்தையும் சேகிப்பவர்' என்பது அவரைப்பற்றிய மந்திரம்.

சகூசு. ஸ்வாபநஃ

ச. பா. பிராணிகளை மாயையினால் ஆத்மஜ்ஞானமின்றித் தூங்கச் செய்பவர்.

ப. பா. அப்படி அழிக்கப்படாமல் மிகுந்தவர்களையும் அழகிய புன்சிரிப்பு இனியனோக்கு புருவங்களை அசைத்தல் முதலிய விளை

யாட்டுக்களினால் தூங்கவைப்பவர். 'அவர்கள் தங்களை மறந்து போகும்படி செய்வர்' என்பது.

சுகள. ஸ்வவசு

ச. பா. ஸ்வதந்தரமா யிருப்பவர்.

ப. பா. அவர்கள் தூங்கினபோது தம் அடியார்களான தேவர்களுடன் தம்மிஷ்டப்படி மகிழ்ந்திருப்பவர்.

சுகஅ. வ்யாபீ

ச. பா. ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பதினால் எல்லாக் காரியங்களிலும் வ்யாபித்திருப்பவர்; 'ஆகாயம்போல எங்கும் நிறைந்திருப்பவர்' என்பது.

ப. பா. தேவர்கள் அஸுரர்கள் மந்தரமலை வாஸுகிராகம் முதலியவர்களுக்குக் கடல் கடைவதில் சக்தியை விருத்தி செய்வதற்காக அவர்களெல்லாரிடத்திலும் தாம் வ்யாபித்தவர்.

சுகக. நைகாத்தமா

ச. பா. ஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றிற்குக் காரணமான பல சக்திகளுள்ளவராதலின், பல உருவங்களாக இருப்பவர்.

ப. பா. கடல் கடையும் காலத்தில் தேவர்கள்பக்கத்தில் விஷ்ணு மூர்த்தியாயிருந்தும், மந்தர பர்வதத்தைத் தாங்குவதற்குக் கூர்மாவதாரமெடுத்தும், பின்னும் அக்காலத்துக்குத் தக்கபடி மோகினி முதலிய ரூபங்கள் காட்டியும் பல உருவங்களெடுத்தவர்.

சஎ0. நைககர்மக்ரூத்

ச. பா. ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமுதலிய பல செய்கைகளைச் செய்கிறவர்.

ப. பா. கடைவது, மலையைத் தாங்குவது, பகைவரை ஒழிப்பது, அமுதம் அளிப்பது முதலிய பல செய்கைகளைச் செய்தவர்.

சஎக. வத்ஸரஃ

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் தாமே இருப்பிடமானவர்.

ப. பா. புருஷார்த்தங்களை அவரவர் அதிகாரத்துக்குத் தக்கபடி பகுத்து ஏற்பாடு செய்வதற்காகத் தர்மாத்மாவென்னும் ரூபத்துடன் எல்லாரிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக வலிப்பவர்.

சஎஉ. வத்ஸஸஃ

ச. பா. பக்தர்களிடத்தில் அன்புள்ளவர்.

ப. பா. பசுக்கள் புதியனவாக ஈன்ற கன்றுகளிடத்தில் அன்பு வைத்துப் பால்சுரந்துகொண்டு அவற்றைத் தேடித்திரிவதுபோலச் சரணாகதர்களைப் பேரன்புடன் தேடுகிறவர். 'தர்மம் தெரிந்தவரான அந்த ஸ்ரீராமபிரான் சரணாகதர்களிடத்தில் அன்புள்ளவரென்பது தெரியுமே. ராவண! உனக்குப் பிழைத்திருக்க விருப்பமிருந்தால் அவருடன் சினேகமுண்டாகட்டும்' என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் பிராட்டியார் ராவணனுக்கு உரைத்தது.

சஎங. வத்ஸீ

ச. பா. கிருஷ்ணவதாரத்தில் கன்றுகளை மேய்ப்பவர்; உலகத்திற்குத் தந்தையாதலின் எல்லாப்ரஜைகளையும் தம் சூழ்ந்தைகளாக நினைக்கும் தன்மையுள்ளவர்.

ப. பா. இப்படி ஸதாகாலமும் தம்மால் போஷிக்கப்படத்தக்க ஆத்மவர்க்கங்கள் தம்மிடம் மிகுதியாக விருப்பவர்.

சஎச. ரத்நகர்ப்பஃ

ச. பா. ரத்னங்களை உள்ளே வைத்திருக்கும் கடலாயிருப்பவர்.

ப. பா. அப்படிச் சரணாகதர்களில் செல்வம் வேண்டுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கத்தக்க ரத்னங்களென்னப்படும் சிறந்த தனங்களை மிகுதியாகத் தம்மிடம் வைத்திருப்பவர். 'காமம் அர்த்தம் என்னும் இரண்டு புருஷார்த்தங்களும் சங்கசக்ரங்களாகத் தம்மிடம் எப்போதும் இருக்கப் பெற்றவர்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சஎட. த்நேஸ்வரஃ

ச. பா. தனங்களுக்கு ஈஸ்வரர்.

ப. பா. அவரவர்கள் விரும்பின ஐஸ்வர்யங்களை உடனே அளிப்பவர்.

சஎஈ. தர்மகுபு

ச. பா. தர்மங்களை ஸ்தாபிப்பவர்.

ப. பா. தம்மால் அளிக்கப்பட்ட அர்த்த காமங்கள் கெட்ட விஷயங்களில் செல்லாமலிருக்கும்படி செய்து அவற்றினால் தர்மத்தை யே ரக்ஷிப்பவர்.

சள்ள. தர்ம்க்ருத்

ச. பா. தமக்குத் தர்மாதர்மங்களில்லாமற்போயினும், தர்மத்தை நிலைபெறுத்துவதற்காகத் தாமே தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்.

ப. பா. நிஷ்காரணமான அனுக்ரகத்தினால் தர்மத்தைப் ப்ரவர்த்திப்பித்து எல்லாரையும் தர்மிஷ்டர்களாகச் செய்பவர்.

சஎஅ. தர்மீ

சஃ பா. தர்மங்களைத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. தாம் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றுவதற்குத் தர்மத்தையே பொதுவான கருவியாக வைத்திருப்பவர்.

சஎக. ஸத்

ச. பா. சுத்தப்பிரம்மம்.

ப. பா. ஒருகாலும் உற்பத்திநாசங்களின்றி நித்யமாக இருப்பதினாலும், திருக்கல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருப்பதினாலும் எந்த இடத்திலும் எந்தக்காலத்திலும் வழுவா திருக்கும் 'ஸத்' என்று சொல்லப்படும் பகவானை அடைவதற்கு ஸாத்னமாயிருப்பதினால் தாமும் அழிவில்லாத சிறந்த வஸ்துவாகிய தர்மமே வடிவமாக இருப்பவர்.

சஅ0-வது முதல் மூன்று நாமங்களில் சங்கரபாஷ்ய பாடமும் பட்டர் பாஷ்யபாடமும் பெரிதும் வேறு படுதலால், சங்கர பாஷ்ய பீர்ட்ப்படியுள்ள நாமங்களும் அவற்றின் அர்த்தங்களும் இங்கு தனியே காட்டப்படுகின்றன.

ச. பா. (சஅ0) அஸத்=அபரமான ப்ரம்மம்; பெயர் வடிவம் முதலிய அவித்தையோடுகூடிய பிரம்மம். (சஅக) சுஃரம்=பொய்யும் அழிவதுமான விகாரரூபியுமாக இருப்பவர். (சஅஉ) அக்ஷரம்=விகாரத்தை அடையாதவர்; அழியாதவர்.

சஅ0. அக்ஷரம்ஸத்

ப. பா. எந்தக்காலத்திலும் எந்தத்தேசத்திலும் குணங்களும் சொரூபமும் குறைவுபடாதிருப்பவர்.

சஅக. அஸத்

ப. பா. துஷ்டர்களுக்கு நீழிகாலம் முடிவில்லாத ஸம்ஸார துக்கத்தைக் கொடுப்பதனால் அநித்யமாகிய துக்கரூபமாயிருப்பவர்;

‘பகவான் எவனை இவ்வுலகங்களிலிருந்து மேற்பதத்துக்குக் கொண்டு போக நினைக்கிறாரோ அவனைக்கொண்டு அவரே நற்கர்மங்களைச் செய்விக்கிறார். எவனைக் கீழ்ப்படுத்த நினைக்கிறாரோ அவனை அவரே துவக்கர்மங்களைச் செய்விக்கிறார்’ என்பது கௌஷீதகி உபநிஷத்து.

சஅஉ. அஸத்க்ஷரம்

ப. பா. அதனாலேயே அவர்களிடத்தில் நில்லாமல் செல்பவர்.

சஅங். அவிஜ்ஞாதா

ச. பா. பரப்ரம்மமாகிய பகவான் ஞானஸ்வரூபியாதலின் அறி கிறவரல்லாதவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்களுடைய குற்றங்களை அறிபாதவர். ‘கடுஞ் சொற் சொல்லப்பட்டாலும் இராமபிரான் பதில் சொல்வதில்லை’ என்பது ஸ்ரீராமாயணம்: ‘ஆஸ்ரிதர்களின் குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்ளும் நீர் அவ்விஷயத்தில் அஜ்ஞராதலின் உம்மை ஸர்வஜ்ஞர் என்று சொல்வதை நாம் கண்டிக்கிறோம்’ என்பர் கூரத்தாழ்வார்.

சஅச. ஸஹஸ்ராம்சு

ச. பா. ஸூர்யன் முதலியவற்றிலுள்ள கிரணங்கள் தம்முடைய வையாதலின் அளவற்ற கிரணங்களையுடையவர்.

ப. பா. அளவற்ற ஞானங்களை உடையவர். முன், ஆஸ்ரிதர் குற்றங்களை அறியாதவர் என்பதற்கு அவர்களின் குற்றத்தைக் குற்றமாக எடுத்துக்கொள்ளாதவரென்று கருத்தாதலின் விரோத மில்லை. ‘ஆஸ்ரிதனுக்கு ஏதாவது குற்றமிருக்கலாம்; ஆகிலும், பெரியோர்கள் அதனை இகழ்வதில்லை’ என்பது ஸ்ரீராமாயணம்.

சஅரு. விதாதா

ச. பா. ஆதிசேஷன் திக்கஜங்கள் முதலியவர்களைப் பூமியைத் தாங்கும்படி செய்கிறவர்.

ப. பா. பத்தனுடைய குற்றங்களைப் பகவான் பொறுக்கும் போது பாவங்களுக்குப் பலன்களைத் தரத்தக்க யமனும் அவனால் செய்யப்படும் யாதனைகளும் அந்தப்பத்தனை யாதொன்றும் செய்யாமலிருக்கும்படி தாமே நடத்துகிறவர். ‘தேவஸ்ரேஷ்டர்களான ப்ரம்மா முதலியவர்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்ற பகவானால் நான் பகஷ்பாதமில்லாதவனென்று உலகத்தின் நன்மை தீமைகளுக்கு

சூப் பலன்கொடுப்பதற்காக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறேன்' என்று யமன் சொல்வது; ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம்.

சஅக. க்ருதலக்ஷணம்

ச. பா. நித்யஜ்ஞானரூபியாக இலக்கணம் கூறப்பட்டவர்; சாஸ்திரங்களைச் செய்தவர்; எல்லாப் பொருள்களுக்கும் தனித் தனியே இலக்கணங்களைச் செய்தவர்; தம் மார்பில் ஸ்ரீவத்ஸ மென்னும் அடையாளத்தை யுடையவர்.

ப. பா. தாம் அனுக்ரகிக்கத் தக்கவர்களுக்குத் தாமே அடையாளம் செய்திருப்பவர். 'என்னிடத்தில் மித்ரபாவத்தோடு வந்தவனை எவ்வகையிலும் விடேன்' என்பது ஸ்ரீராமாயணத்தில் ராம வாக்யம்.

சஅஎ. கபஸ்திரேமி

ச. பா. வட்டமாக விருக்கும் கிரணங்களின் நடுவில் ஸூர்யரூபமாக விருப்பவர்.

ப. பா. கிரணங்களால் ப்ரகாசிக்கும் ஆபிரம் முனைகளோடு கூடிய சக்கரத்தை உடையவர்.

சஅஅ. ஸத்வஸ்தம்

ச. பா. எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்யும் ஸத்வகுணத்தை முக்கியமாகக் கொண்டவர்; எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலுமிருப்பவர்.

ப. பா. பக்தர்களின் ஹ்ருதயத்தில் இருப்பவர். 'கத்தியையும் சக்கரத்தையும் கழைப்பையும் தரிப்பவரும் ஆகியந்தமில்லாதவருமான பகவான் நாராயணன், ஒருவனுடைய ஹ்ருதயத்தில் இருப்பாராயின், அவனுடைய பாவம், பாவங்களைக் கெடுப்பவராகிய அவரால் விலக்கப்படுகிறது. 'சூர்யனிருக்கும்போது இருள் ஏது?' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம். 'சராணகதர்களுடைய உள்ளத்திலிருந்து கொண்டு யமதண்டனையை வராமலிருக்கச் செய்பவர்' என்பது.

சஅக. ஸீம்ஹம்

ச. பா. பராக்கரமத்தினால் ஸீம்மம்போலிருப்பவர்; நரஸீம்மாவதாரம் செய்தவர் என்னவுமாம்.

ப. பா. இதனை அறியாமல் பகவத்பக்தர்களையும் மற்றவர்களைப் போல யமன் முதலானவர்கள் துன்பப்படுத்துவாராயின் அவர்களை ஹரிம்ஸிக்கும் தன்மையுள்ளவர், 'வாஸுதேவரிடத்தில் பற்றுவைத்து

அதனால் பாவங்கள் எரிக்கப்பட்ட வைஷ்ணவனைக்கண்டு தேவர்களும் அஞ்சி அவனுக்கு வந்தனம்செய்து வந்தவாறே திரும்பிச் செல்கின்றனர். பாவங்கள் எரிக்கப்பட்ட பக்தனான வைஷ்ணவனைக்கண்டு ஸூர்யபுத்ரனான யமனும் எழுந்து கைகூப்பி நமஸ்கரிக்கிறான். ஆதலால், மனிதன் வைஷ்ணவர்களை விஷ்ணுவைப் போலவே பூஜிக்கவேண்டும். அப்படிப் பூஜிப்பவன் விஷ்ணுஸாயுஜ்யத்தை அடைவான்; இதில் ஸந்தேகமில்லை' என்பது லிங்கபுராணம்.

சக0. பூதமஹேஸ்வரஃ

ச. பா. பிராணிகளுக்குப் பெரிய ஈஸ்வரர்; ஸத்யமான முதல் ஈஸ்வரர்.

ப. பா. எல்லாப் பிராணிகளையும் நடத்தும் பிரம்மா யமன் முதலானவர்களையும் நியமிப்பவர்.

சகக. ஆதிதேவஃ

ச. பா. எல்லாப்பிராணிகளையும் தாம் கரஹிப்பவரான தேவதையாயிருப்பவர்.

ப. பா. பிரம்மாத்மி தேவர்களுக்கும் முந்தினவரும் பிரகாசிப்பவருமானவர்.

சகஉ. மஹாதேவஃ

ச. பா. தமது சிறந்த ஆத்மஜ்ஞானத்தினால் யோகேஸ்வரரென்னும் சிறந்த மஹிமையால் கொண்டாடப்படுகிறவர்.

ப. பா. பிரம்மா முதலான தேவர்களைப் பந்து முதலிய விளையாட்டுக் கருவிகளைப்போலவைத்து விளையாடுகிறவர்.

சகங். தேவேசஃ

ச. பா. தேவஸ்ரேஷ்டர்.

ப. பா. தேவர்களுக்கு நாதர்; ப்ரம்மாத்மி தேவர்களை அவரவருக்குத்தக்க அதிகாரங்களில் நியமிப்பவர் என்பது.

சகச. தேவப்ருத்

ச. பா. 'தேவப்ருத்குரு' ஒரு நாமம். தேவர்களைக்காப்பாற்றும் இந்திரனையும் நியமிப்பவர். தேவப்ருத்குரு=தேவர்களைத் தாங்குபவர், குரு=எல்லா வித்தைகளையும் உபதேசிப்பவர்,

ப. பா. தேவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்; அல்லது, வகிப்பவர்.

சகூடு. குடீ:

ச. பா. 'தேவப்ருத்' பார்க்க.

ப. பா. வேதங்களினால் அவரவர் அதிகாரங்களை உபதேசித்தகினால் அவர்களுக்கு ஆசார்யர். 'ப்ரம்மதேவரைப் படைத்து அவருக்கு வேதங்களையும் தெரிவிப்பவர்' என்பது சுவேதாஸ்வதர உபநிஷத். 'ஹரி என்னும் ஆசார்யனுக்கு நான் வசப்பட்டிருக்கிறேன்' என்று ப்ரம்மாசொல்வது, ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம். 'காலவரையில்லாமையினால் முன்னோரான ப்ரம்மாதேவர்களுக்கும் அவர் குரு' என்பது 'பதஞ்சலி யோகஸூத்ரம்.

சகூசு. உத்தர:

ச. பா. ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றுவவர்; எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர்.

ப. பா. அஸுரர்களால் உண்டான ஆபத்தினின்றும் ப்ரம்மாதேவர்களைக் கரையேற்றுவவர்; தேவகார்பத்துர்காக யோகசித்திசையை விட்டு எழுந்து முயலுகின்றவர்.

சகூஎ. கோபதீ:

ச. பா. கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பசுக்களை மீய்த்தவர்; பூமிதேவியின் கணவர்.

ப. பா. வேதங்களும் தேசபாஷைகளாகிய வாக்குக்கள் எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்.

சகூஅ. கோப்தா

ச. பா. உலகங்களை ரக்ஷிப்பவர்.

ப. பா. இப்படி எல்லா வித்தைகளையும் காப்பாற்றுகிறவர். 'எல்லா வித்தைகளுக்கும் ஈஸ்வரர்' என்பது அவ்ரது மந்த்ரம்.

சகூகூ. ஜ்ஞானகம்ய:

ச. பா. ஞானத்தினாலேயே அடையத்தக்கவர்.

ப. பா. ஸமாதி நிஷ்டை என்னும் பரவித்தையாகிய ஞானத்தினால் அறியத்தக்கவர்.

஠ூ஠. புராதன:

ச. பா. காலவரையில்லாமையால் முந்தியும் இருப்பவர்.

ப. பா. முந்திய கல்பங்களிலும் இப்படியே வித்தைகளை வெளிப்படுத்தினவர்.

ப. பா. ஐந்தாவது ஷதகம் முற்றிற்று.

100க. சரீரபூதப்ருத்

ச. பா. சரீரத்திற்குக்காரணமான பஞ்சபூதங்களைப் பிராண ரூபியாகத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. தமது சரீரமாக விருக்கும் ப்ரகிருதி மஹத் ஆகங்கார முதலிய தத்வங்களெல்லாவற்றையும் வகிப்பவர், 'ஹய சிரஸ் என்னப் படும் குதிரைத்தலைவடிவமாக உலகங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு விஷ்ணுவின் வடிவம் வடகிழக்கு மஹாசமுத்திரத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம் கூந்திபர்வம்.

100உ. போக்தா

ச. பா. காப்பாற்றுகிறவர்; தமது ஸ்வரூபமாகிய ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பவர்.

ச. பா. ஐந்தாவது ஷதகம் முற்றிற்று.

ப. பா. ஹயசிரஸ் ரூபமாக ஹவ்ய கல்பங்கள் எல்லாவற்றையும் புஜிப்பவர்.

100ஈ. கபீந்த்ரஃ

ச. பா. வராகரூபியும் எல்லாருக்கும் ஈஸ்வரரூமாயிருப்பவர்; வானர்களுக்கு ஈஸ்வரராகிய ராமர்.

ப. பா. ராமாவதாரத்தில் தமது மஹிமைக்கு ஒவ்வாத மா னிட வடிவத்தை வினையாட்டாக எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கும் மிக்க ிவற்றுமையான வானர உருவத்தை எடுத்துக்கொண்ட தமது தாஸர்களான தேவர்களுக்கு இந்திரராக இருந்தவர்.

100ச. பூரிதக்ஷிணஃ

ச. பா. தர்மவியவஸ்தையைத் தம் அருஷ்டானத்தினால் காண் பிப்பதற்காக யாகம்செய்து மிகுதியாகத் தக்ஷிணகளைக்கொடுத்தவர்.

ப. பா. உலகத்தில் ஆசாரத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்பட்ட அஸ்வமேதமுதலிய யாகங்களில் நிரம்பிய தக்ஷிண களை அளித்தவர்.

100. லோமபஃ

ச. பா. எல்லாயாகங்களிலும் அந்தஅந்தத் தேவதாருபியாக ஆராதிக்கப்பட்டு லோமரஸத்தைப் பானம்செய்பவர்; தாம் செய்த யாகங்களில் யஜமானருபியாக லோமரஸத்தைப் பானம்செய்தவர்.

ப. பா. தாம் செய்த அந்தயாகங்களில் லோமரஸத்தைப்பானம் செய்தவர்.

101. அம்ருதபஃ

ச. பா. ஆத்மாணந்தம் என்னும் அமிருதரஸத்தைப் பானம் செய்பவர்; கடல்கடைந்து உண்டான அமிருதம் அஸுரர்களால் அபஹரிக்கப்பட்டதை வாங்கித் தேவர்களுடும் பானம் செய்வித்துத் தாமும் பானம் செய்தவர்.

ப. பா. 'சாஸ்திரப்படி மந்திரங்களைச்சொல்லி அக்னியில் ஹோமம்செய்யப்படும் ஹவிஸுகள்எல்லாம் அமிர்தங்களாகச்செய்யப்பட்டு விஷ்ணுவுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன' என்றும், 'நானே எல்லாயாகங்களிலும் புஜிப்பவனும் பலினக்கொடுப்பவனும்' என்றும் சொல்லியபடி, அமிருதரூபமான ஹிவிஸைப் பானம்செய்பவர்; தம்முடைய அனுஷ்டானத்தை அனுஷ்டித்து நடப்பவர்களுக்குப் பரமபதத்தில் தம்மை அனுபவிப்பதாகிய அமிருதம் என்கிற பரமானந்தத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

102. லோமஃ

ச. பா. சந்திரரூபியாக ஓஷதிகளை வளரச்செய்கிறவர்; உமையோடுகூடிய சிவரூபியாகவும் தாமேஇருப்பவர்.

ப. பா. 'ஓ! ராமா! தசரதமஹாராஜர் பெருந்தவத்தினாலும் பெரும்புண்ணியத்தினாலும், தேவர்கள் அமுதத்தை அடைந்தது போல, உம்மைஅடைந்தார்' என்று ஸ்ரீ ராமாயண முதலியவற்றில் கூறியபடி, தாமே அமிருதமாயிருப்பவர்.

103. புருஜித்

ச. பா. அனேகரை ஜயித்தவர்.

ப. பா. அனேகரை ஜயித்தவர். 'விரான இராகவன் ஸத்யத்தினால் உலகங்களையும் தானத்தினால் வறிஞரையும் பணிவிடையினால்

பெரியோர்களையும் போரில் வில்லினால் பகைவர்களையும் ஜயிக்கிறான் என்பது ஸ்ரீராமாயணம்.

100. புருஸத்தமஃ

ச. பா. விஸ்வரூபியும் மிக்க உத்திருஷ்டருமாயிருப்பவர்.

ப. பா. தமதுகுணங்களென்னும் அமுதக்கடலைக் குடிக்கவிரும்பும் கருடன்முதலான பெரியோர் அநேகர்களிடத்தில் ஸ்திரமாகவும் தெளிவாகவுமிருப்பவர்.

100. விநயஃ

ச. பா. துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பவர்.

ப. பா. மாரீசன்முதலானவர்களையும் தமதுபராக்ரமத்தினால் தண்டித்து அடக்கினவர்.

100. ஐயஃ

ச. பா. எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயிப்பவர்.

ப. பா. 'நான் முனிவர்களுக்கு ஏவல்செய்பவன்' என்றும், பிறகு, 'நாராயணராகிய விஷ்ணு தேவஸ்ரீரஷ்டர்களால் நியமிக்கப்பட்டார்' என்றும், ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லியபடி, ஆஸ்ரீதர்களால் ஏவப்படும்படி இருப்பவர்.

100. ஸத்யஸந்தஃ

ச. பா. தாம் ஸங்கல்பித்தது தவறாதவர்; 'ஸத்யஸங்கல்பர்' என்று ஸ்ருதி சொல்வது.

ப. பா. சொல்தவறாதவர். 'ஓ! சிதையே ! நான் உயிரையும் விடுவேன் ; உன்னையும் லக்ஷ்மணனையும் விடுவேன் ; ப்ரகிஜ்ஞைஞ்செய்த பின், அதனைவிடேன். ப்ராம்மணர்கள் விஷயத்தில், இன்னும் அதிகம்' என்பது ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமர்வாக்கியம்.

100. தாசார்ஹஃ

ச. பா. தானத்திற்குரியவர்; 'தாசார்ஹர்' என்னும் யாதவர்களின் குலத்தில் அவதரித்தவர்.

ப. பா. தானத்திற்குரியவர்; பக்தர்கள் ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்வதற்குஉரியவர் ; பக்தர்களுக்குத் தமதுஸ்வரூபத்தையே தரத்தக்கவர். தசார்ஹர்கள் என்னும் யாதவர்களின்* வம்சத்தில் கண்ணனாக அவதரித்தவர்.

1083. ஸாத்வதாம்பதி°

ச. பா. ஸாத்வதம் என்னும் சாஸ்திரத்தைச் செய்தவர்களும் சொன்னவர்களுமான பெரியோர்களுக்கு யோகக்ஷேமத்தை நடத்துகிறவர்.

ப. பா. ஸத்வமென்னப்படும் பரப்ரம்மத்தை அறிந்தவர்களும் ஸாத்விகர்களும் ஆகிய பெரியோர்கள் அனுஷ்டிக்கத்தக்க கர்மங்களைச் சொல்லும் பாஞ்சராத்ராசாஸ்திரத்தைப் பிரவர்த்திப்பித்து ஸாத்வதர்கள் என்னும் பாகவதர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

1084. ஜீவ°

ச. பா. ஜீவாத்மஸூரியாக எல்லா உயிர்களையும் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. அந்தப் பாகவதர்கள் தமக்கு ஆராதனம் செய்வதனால் அவர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிறவர். 'தேவியே! ஆனந்தஸூரியும் மூவுலகங்களாலும் பூஜிக்கப் பெற்றவரும் பகவானுமாகிய விஷ்ணு தமக்குக் கைங்கர்யம் செய்கிறவர்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்கப் பொறுக்கிறதில்லை' என்று கூறப்படுகிறது.

1085. விநயிதா

ச. பா. 'விநயிதாஸாக்ஷீ' ஒருநாமம்; பிரஜைகள் அடக்கமுள்ள வராயிருப்பதைப் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பவர்; விநயிதா=எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர். அஸாக்ஷீ=தம்மைவிட வேறுபொருளைப் பாராதவர்.

ப. பா. பாகவதர்களை ராஜகுமாரர்களைப்போல ஆதரித்துக் காப்பாற்றுகிறவர்.

1086. ஸாக்ஷீ

ச. பா. 1085-வதில் பார்க்க.

ப. பா. அவர்களின் ஒழுக்கங்களைப் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பவர்.

1087. முகுந்த°

ச. பா. முக்தியைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. அவர்களால் ஒரேதேய்வம் தொழுது பிரார்த்திக்கப் பெற்றவர்க அவர்களுக்கு முக்தியைக் கொடுப்பவர்.

1088. அமிதவீக்ரம்°

ச. பா. த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் அளவிடக்கூடாத மூன்றடி வைப்புக்களை உடையவர், அளவற்ற பராக்ரம முடையவர்,

ப. பா. அளவிடப்படாத சக்தியை யுடையவர். 'பக்தர்கள் தியானத்திலும் ஆராதனத்திலும் நினைக்கத்தக்க ப்ரகிருதிமுதலான தத்வங்கள் எல்லாவற்றையும் தாங்குவதான ஆதாரசக்தியை யுடையவர்' என்பது.

௫௨௦. அம்போரிதி:

ச. பா. நான்கு அம்பஸுகள் என்று வேதங்களில் சொல்லப்படும் தேவர், மக்கள், பித்ருக்கள், அஸூர் இவர்களைத் தாங்குகிறவர்; கடலாயிருப்பவர். 'நீர்சிலைகளுள் கடலாயிருக்கிறேன்' என்பது பகவத்கீதை.

ப. பா. எல்லா உலகங்களையுந்தாங்கும் பீடம்போன்ற கூர்மூர்பி யாகப் பாதாளக்கடலில் தம்மாலேயே தாம் வைக்கப்படுகிறவர். 'அளவற்ற வன்மையும் திறமையுமுள்ளவராக உலகங்களைத் தாங்கும் கூர்மூர்த்தி' என்பது மந்த்ரவாண்மம்.

௫௨௧. அநந்தாத்மா

ச. பா. தேசவரையும் காலவரையும் அற்று எல்லாப்பொருளாக வழிருக்கும் ஸ்வரூபமுடையவர்.

ப. பா. அந்தக் கூர்மாவதார மூர்த்தியின்மேல் உலகங்களுக்கு ஆதாரமான ஸ்தம்பம்போல நிற்கும் ஆகிசேஷனுக்கு ஆத்மாவாயிருப்பவர்.

௫௨௨. மஹோத்திஸய:

ச. பா. எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்தபிறகு, பிரளய ஸமுத்திரத்தில் படுத்திருப்பவர்.

ப. பா. ப்ரளயகாலத்தில் அந்த ஆகிசேஷன்உடலாகிய அணையின்மேல் பெருங்கடலில் படுத்திருப்பவர்.

௫௨௩. அந்தக்:

ச. பா. பிராணிகளுக்கு முடிவைச் செய்பவர்.

ப. பா. ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் அழிப்பவர். 'பிரளயகாலத்தில் விஷாக்னியின்ஜ்வாலைகளினால் ஜ்வலிக்கின்ற சங்கர்ஷணரூபியான ருத்ரன் ஆகிசேஷன் இவர்களின் வாய்களினின்றும் வெளிப்பட்டு மூன்று உலகங்களையும் பக்ஷிக்கிறார்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம்.

௫௨௪. அஜ்ஃ

ச. பா. அகாரப்பொருளாகிய 'விஷ்ணுவிடத்தில் பிறந்த மன்மதனயிருப்பவர்.

ப. பா. ப்ரகிருதி; மகத்; அஹங்காரம்; ப்ருதிவி, அப்பு, தேஜஸ், வாபு, ஆகாசம் என்னும் பூதங்கள் ஐந்து; சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்னும் தன்மாத்தரைகள் ஐந்து; கண், செவி, நா, மூக்கு, த்வக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து; வாக்கு, கை, கால், ஜலமலவிஸர்ஜனம்செய்யும் இத்திரியமாகிய பாபு, ரேதஸைவிடும் இத்திரியமாகிய உபஸ்தம் ஆகிய கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து; மனம் ஒன்று; புருஷன் என்னப்படும் ஜீவாத்மாவன்று ஆகிய இவ்விருபத்தைத்து தத்வங்களின் முடிவில், உஃ-வது தத்வமாக எண்ணப்படுகிறவரும் பிரணவத்திற்கு முதலாகிய அகாரத்தின்பொருளுமாகிய ஸ்ரீமான் நாராயணரூபியாயிருப்பவர்.

௫௨௫. மஹார்ஹ :

ச. பா. பூஜைக்குரியவர்.

ப. பா. ஒருவன், ப்ரணவத்தை உச்சரித்துத் தன்ஆத்மாவைப் பரமாத்மாவினிடம் ஒப்புவிப்பதாகிய பூஜைக்குரியவர். 'ந்யாஸவித்தையில் ப்ரணவத்தின் மகாரத்தினால் சொல்லப்படும் ஜீவனை- அகாரத்தினால் சொல்லப்படும் பகவானிடத்தில் 'ஓம்' என்று சொல்லிச் சேர்ப்பிக்கவேண்டும்' என்பதைத் தைத்திரீயஉபநிஷத்தில் நாராயண அனுவாகம் சொல்லுகிறது.

௫௨௬. ஸ்வாபாவ்ய :

ச. பா. நித்யஸ்வரூபராதலின் எப்போதும் ஒரே ஸ்வபாவத்தோடுகூடியே இருப்பவர்.

ப. பா. தமது பொருள்களாகிய ஆத்மாக்களினால் இந்தப்ரணவத்தைச்சொல்லி, ஸ்வாபியாகவந்தடைந்து தியானிப்பதற்குரியவர்; 'உஜ்ஜீவிப்பதிலும் ஸ்வரூபஸத்தை பெறுவதிலும் உனக்கு விருப்பமிருக்குமானால், ஆத்மா அடிமையாயிருத்தலும் பகவான் ஸ்வாமியாயிருத்தலும் இயற்கை என்பதை எப்பொழுதும் நினைப்பாயாக' என்பது விஷ்ணுதத்வம். 'ஆத்மாக்களினால் ஸ்வபாவமாக அமைந்த ஸ்வாமியாக நினைக்கப்படுகிறவர்' என்பது நிர்வசனம்.

௫௨௭. ஜிதாமீத்ர :

ச. பா. உட்பகைகளாகிய காமக்ரோதங்கள்முதலியவற்றையும். புறப்பகைகளாகிய ராவணன் முதலானவர்களையும் ஜயித்தவர்,

ப. பா. தாம் எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாயிருக்கும் ரகசியத்தைக் கண்டறிவதற்கு விரோதிகளான அகங்கார மமகாரங்கள் காமக் குரோதங்கள்முதலிய பகைகளை ஜயித்தவர்.

௫௨௮. ப்ரமோதந்:

ச. பா. ஆத்மாவாகிய அமிருதரஸத்தை அனுபவிப்பதனால் எப்போதும் மகிழ்ந்திருப்பவர். தம்மைத்தியானிப்பவர்களுக்குத் தியானித்தவளவில் மகிழ்ச்சியையளிப்பவர்.

ப. பா. தம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் தம்மைத்தியானிக்கத்தொடங்கும்பொழுதே அவர்களை மகிழ்விப்பவர். தம்மைத்தியானிக்கும் பக்தர்கள்விஷயத்தில் தாம் மகிழ்கிறவர்.

[அவ—இனி, சுபிலமுர்த்தியைச் சொல்வது.]

௫௨௯. ஆனந்த்:

ச. பா. ஆனந்த ஸ்வரூபமானவர்.

ப. பா. உபரிஷத்தில் ஆனந்தவல்லியில்சொல்லியபடி, வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாத பேரானந்தமுடையவர்.

௫௩௦. நந்தன:

ச. பா. பக்தர்களை மகிழும்படி செய்கிறவர்.

ப. பா. தம்முடைய பரம்மானந்தத்தை மோகூஷத்தில் அளித்து நிரப்புகிறவர்.

௫௩௧. நந்த்:

ச. பா. வேண்டியவை எல்லாம் நிரம்பினவர்; 'அநந்தம்—விஷயஸுகங்களைக் கடந்தவர்' என்றுமாம்.

ப. பா. அனுபவத்திற்குரிய பொருள்களும் அவற்றிற்குரிய கருவிகளும் அனுபவங்களும் அனுபவிப்பவர்களும் எப்போதும் தம் மிடத்தில் நிரம்பியிருப்பவர்.

௫௩௨. ஸத்யதர்மா

ச. பா. யதார்த்தமான ஞான முதலிய குணங்களையுடையவர்; எல்லாவற்றையும் சரியாக அறிபவர்.

ப. பா. ஆரம்பமுதல் தம்மைஅடையும்வரையிலும் தம்தர்மமாகிய சரணுகதார்க்கூணத்தைப் பொறுப்பாக நடத்துகிறவர்;

௫௩௩. த்ரிவிக்ரம:

ச. பா. மூன்றடிக்களால் மூன்றுஉலகங்களையும் விபாடித்தவர்,

ப. பா. இவ்விதமான தமது சிறந்தமஹிமையினால் மூன்று வேதங்களையும் வியாபித்திருப்பவர். 'மூன்றுவேதங்களாலும் கோஷிக்கப்பட்ட மகிமையுள்ளவர்' என்பது. 'தரிஎன்பதுமூன்றுவேதங்களென்று ரிஷிஸ்ரேஷ்டர்களால்கூறப்படுகின்றது. அவைகளெல்லாவற்றிலும் வ்யாபித்திருப்பதினால், தரிஷிக்ரமர்என்று சொல்லப்படுகிறீர்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

௫௩௪. மஹர்ஷி :

ச. பா. 'மஹர்ஷிகபிலாசார்ய' ஒருநாமம் ; வேதத்தையெல்லாம் பார்த்தவரான கபிலரென்னும் ஆசார்யராயிருப்பவர். வேதத்தில் ஒருபாகம்பார்த்தவரும் ரிஷியேயாதலின், ஸாங்கியமென்னும் பரிசுத்தமான அறிவுக்கு ஆசார்யரான கபிலர் மஹரிஷி என்று சொல்லப்படுகிறார்.

ப. பா. மேற்சொல்லிய வேதங்களனைத்தையும் நேராகக்கண்டறிந்த கபிலமூர்த்தி. 'முகங்களினால் ரிக்வேதமுதலான வேதங்களை உச்சரிப்பவராக த்பாணிக்கவேண்டும்' என்று கபிலரைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது.

௫௩௫. கபிலாசார்ய :

ச. பா. ௫௩௪-வதில் பார்க்க.

ப. பா. கபிலர் என்னும் ஆசார்யராக இருப்பவர். 'புகையில் லகத தணல் நிறமுள்ளவர். சங்குகளும் தாமரைமணிகளும் சேர்ந்த மாலையைத் தரிப்பவர்' என்று அவரைப்பற்றிய த்யானத்தில் சொல்லியிருப்பதனால் கபிலர் என்றும், ஸாங்கியசாஸ்திரத்தினால் தத்வஞானத்தைப் பரவச் செய்தது பற்றி ஆசார்யரென்றும் சொல்லப்படுகிறார். 'ஞானத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்' என்பது அவரைப்பற்றிய மந்திரம்.

௫௩௬. க்ருதஜ்ஞ :

ச. பா. கார்யமான ப்ரபஞ்சமாகவும் ஆத்மாவாகவுமிருப்பவர்.

ப. பா. ஸகரபுத்ரர்கள் அபராதம் செய்திருந்தும் அவர்களின் ஸந்ததியான அம்சமான் தன்னை வணங்கின நல்வினையை மட்டுமே அறிந்தவர். 'அம்சமான் கபிலரை அடைந்து தலைவணங்கித் துதித்தான். அந்தப்பகவான் அவனைப்பார்த்து, 'ஊரம் கேள்' என்று நியமித்தார்' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லியபடி, அவன் முன்

னோர்கள் செய்த அபராதத்தை மறந்து அவன் வணங்கித் துதிசெய்ததையே பெரிதாக நினைத்துத் தாமே வலிய வரமளிக்கத்தொடங்கினதினால் ஆஸிரிதர் செய்யும் நன்மையை மட்டுமே நினைப்பவர்' என்பது.

௫௩௭. மேதிநீபதி:

ச. பா. பூமிக்குப்பதி.

ப. பா. பூமிக்கு நாதர்; 'இந்தப் பூமிமுழுதும் ஸர்வஜ்ஞரான எந்த வாஸுதேவருடையதோ அவரே கபிலாவதாரம் செய்து பூமியை எக்காலமும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்' என்று பரம்மா தேவதைகளைப்பார்த்துச் சொல்லியது, ஸ்ரீராமாயணம், பாலகாண்டம்.

௫௩௮. த்ரிபதி:

ச. பா. த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் மூன்றடிகளால் உலகங்களை அளந்தவர்.

ப. பா. போக்கியமாகிய (= அனுபவிக்கத்தக்கதான) அசேதனம் போக்தாவாகிய (= அனுபவிப்பவனான) ஜீவாத்மா, நியந்தாவான எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவனான) ஈஸ்வரன் ஆகிய இம்மூன்று தத்வங்களையும் அறிவிப்பவர். 'பிராணிகளுக்கு உதவிசெய்வதற்கு நான் இவ்வுலகத்தில் கபிலாவதாரம் எடுத்துப் பிரகிருதி புருஷன் ஈஸ்வரன் என்னும் மூன்று தத்வங்களையும் வெளிப்படுத்தப்போகிறேன்' என்று பகவான் சொல்லியிருப்பது; ப்ரணவத்திலுள்ள அகார உகார மகாரங்களாகிய மூன்றுபதங்களாலும் சொல்லப்படுகிறவர்; மூன்று கொண்டைகளுள்ள வராஹரூபமெடுத்தவர்.

௫௩௯. த்ரிதசாத்யக்ஷி:

ச. பா. ஜாக்ரத் ஸ்வப்ன ஸுஷுப்திகள் என்னும் மூன்று அவஸ்தைகளையும் நடத்துகிறவர்.

ப. பா. பிரளயகாலத்தியஆபத்தில் வராகரூபியாகப் பிரம்மா தி தேவர்களைக் காப்பாற்றின ப்ரபு.

௫௪௦. மஹாஸ்ருங்க:

ச. பா. ப்ரளயஸமுத்திரத்தில் ஓடமாகிய பூமியைக்கட்டி விளையாடின சிறந்த கொம்புள்ளவர்.

ப. பா. பூமண்டலத்தையெல்லாம் முனையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்படி பெரிதான கோர்ப்பல்லி உடையவர். 'நாதரே! உமது கோர்ப்பல்லின் முனையில் வைக்கப்பட்ட இப்பூமண்டலமனைத்தும்,

நீர் தாமரைக் குளத்தைக் கலக்கும்போது சேறுதங்கின் தாமரை யிலே பல்வில் கோத்துக்கொண்டிருப்பதுபோலக் காணப்படுகிறது என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

௫சக. க்ருதாந்தக்ருத்

ச. பா. தம்மர் செய்ப்பட்ட உலகத்திற்குத் தாமே ஸம்ஹர் ரத்தைச் செய்பவர்; யமனை ஜயிப்பவர்.

ப. பா. யமனைப்போன்ற ஹிரண்யாக்ஷ நென்னும் மஹாஅஸு ரனை அறுத்தவர்; ஸ்ரீ வராஹஸ்மிருதியினாலும் ஸ்ரீ வராக புராணத் தினாலும் தமது வித்தாந்தத்தை வெளிப்படுத்தினவர்.

௫சஉ. மஹாவராஹு

ச. பா. பெரியவராஹஸூரி.

ப. பா. பூமியை எடுத்ததினால் ஒப்புயர்வற்ற வராகஸூரியா யிருப்பவர். 'மலர்ந்த தாமரை மலருக்கொப்பான திருக்கண்களையுடையவரும் கருநெய்தல் இதழ்போன்றவருமான மஹாவராஹ ஸ்வாமியானவர், பிறகு, தமது கோரப்பல்லினால் பூமியை ஏந்திக்கொண்டு பெரிய கருமலைபோலவே பாதாள லோகத்திலிருந்து கிளம்பினார்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

௫சங. கோவிந்து

ச. பா. கோக்களென்னப்படும் வேதாந்தவாக்குக்களினால் அழியப் படுகிறவர், அல்லது; அடையப்படுகிறவர்; 'வேதவாக்குக்களினால் அழி யப்படுகிறபடியால் கோவிந்தரென்று பெயர் சொல்லப்படுகிறார்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுதிலகம்.

ப. பா. பூமியைத் திரும்பவும் அடைந்தவர். 'குகைக்குள் போய்க் காணாமற்போன பூமியை நான் கண்டெடுத்தேன்; அதனால், நான் கோவிந்தன் என்று சொல்லப்படுகிறேன்' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம். (கோ = பூமியை, விந்து = அடைந்தவர்)

௫சச. ஸஹேணு

ச. பா. தம்கணங்களாகிய சிறந்த சேனையை யுடையவர்.

ப. பா. ஸம்ஸாரிகளையும் முக்திபெற்றவர்களையும் நித்யஸ்ஹரி களையும் வசப்படுத்துவதற்குச் சேனைபோலச் சிறந்தகருவியான பஞ் சோபரிஷத் மந்திரங்களைத் தமது தேகமாகவுடையவர்.

௫௪௫. கனகாங்கதீ

ச. பா. ஸுவர்ணமயமான தோள்வளைகளையுடையவர்.

ப. பா. அப்ராக்ருதமாகத் தோள்வளைகள் முதலிய திவ்ய பூஷணங்களை எப்பொழுதும் அணிந்திருப்பவர். இங்கு, 'கனக' என்பதற்கு, 'அப்ராக்ருத திவ்யம்' என்பது பொருள்.

௫௪௬. குஹ்யம்

ச. பா. ரகஸ்யமான உபநிஷத்தினால் மட்டும் அறியக்கூடியவர்; குகை என்னப்படும் ஹ்ருதய ஆகாயத்தில் இருப்பவர்.

ப. பா. பஞ்சோபநிஷத் என்னப்படும் ஸ்ரீ ரகஸ்யோபநிஷத்தினால் மட்டும் அறியத்தக்கதும் வெளிப்படையாகப் புலப்படாததுமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைபுடையவர்.

௫௪௭. கபீரம்

ச. பர். ஞானம் ஐஸ்வர்யம் பலம்முதலிய அளவற்ற குணங்களினால் அகாதமாயிருப்பவர்.

ப. பா. அகாதமாயிருப்பவர்; யாருக்கும் புலப்படாத அந்த ஈஸ்வரமஹிமை அந்த உபநிஷத்தினால் மட்டும் வெளிப்படும்படியிருப்பவர். அனாதியான அஜ்ஞானத்தினால் கலங்கியிருக்கும் ஸம்ஸாரியும், அவரது சேர்க்கையினால், தேற்றாங்காட்டையினால் தேற்றப்பட்ட தண்ணீர்போலத் தெளிந்துபோகிறான் என்றால், இயற்கையாகவே எப்போதும் பிரகாசிக்கும் பகவான் பிரகாசிப்பதைப்பற்றிச், சொல்லவும் வேண்டுமா?' என்பது கருத்து.

௫௪௮. கஹநம்

ச. பா. இறங்க முடியாதவர்; மூன்று அவஸ்தைகளிலும் எல்லாவற்றிற்கும் தாம் சாக்ஷியாக இருப்பதினால் அறியக்கூடாதவர்.

ப. பா. இழிவதற்கரியவர்; 'உட்பொருள் வெளியே காணப்படும் படி தெளிவாயிருப்பினும் கருங்கடல் இழிவதற்குக் கடுமையன்றோ? அப்படியே உபநிஷத்தினால் குணங்கள் அறியப்பட்டாலும், அளவற்றிருப்பதினால் கிரஹிக்கக் கூடாமலிருப்பவர்' என்பது.

௫௪௯. சூப்தி

ச. பா. வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாமல் மறைந்திருப்பவர்.

ப. பா. பகவானுடைய மஹிமையை அறிந்த பூர்வாசார்யர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவர். 'அவர்களின் ஸம்பந்தாயமின்றி மற்றெவ்வகையிலும் அறியக்கூடாதவர்' என்பது.

௫௫௦. சக்ரகதாதரஃ

ச. பா. மனஸ்தத்துவமாகிய சக்ரத்தையும், புத்தித்வமாகிய கதையையும் லோகரக்ஷணத்திற்காகத் தரிப்பவர்.

ப. பா. சக்கரம் கதைமுதலிய திவ்யாயுதங்களை உடையவர். ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், நிக்ரஹம், அனுக்ரஹம் ஆகிய ஐந்துசக்திகளே உருக்கொண்டவையான சங்கம், சக்கரம், கதை, சார்ங்கம், நந்தகம் என்னும் ஐந்து திவ்யாயுதங்களையும் மேற்சொல்லிய திவ்யபூஷணங்களைப்போலவே எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர் என்பது. பரமேஷ்டி, புருஷன், விஸ்வன், நிவ்ருத்தி, சர்வன் என்று ஐந்துவிதமாகப் பகுக்கப்பட்ட பரமாத்ம சக்திகளின் வடிவங்களாகிய பஞ்சாயுதங்களைத் தரிப்பவர்.

௫௫௧. வேதாஃ

ச. பா. சிருஷ்டிப்பவர்.

ப. பா. அளவற்ற மங்களமான பலவகைப்பட்ட பெரிய விபவங்களைப் பக்தர்களுக்கு எக்காலமும் செய்பவர்.

௫௫௨. ஸ்வாங்கஃ

ச. பா. கார்யங்களையும் காரணங்களையும் அவ்வவற்றின் அவயவங்களையும் படைப்பவர்.

ப. பா. தமது ஸர்வேஸ்வரத்தன்மைக்குச் சிறப்பிலக்கணங்களான சத்ரசாமமுதலான ராஜ்யாங்கங்களை யுடையவர்.

௫௫௩. அஜிதஃ

ச. பா. அவதாரங்களிலும் யாராலும் ஜயிக்கப்படாதவர்.

ப. பா. ஜனனம் மரணம் முதலான பாகிருதிதர்மங்களினால் வெல்லப்படாத அஜிதை என்னும் ஸ்ரீ வைகுண்ட நகருக்கு அகிபதி.

௫௫௪. க்ருஷ்ணஃ

ச. பா. க்ருஷ்ணத்வபாயநர்; வ்யாஸரூபியானவர். 'மைத்ரேய! க்ருஷ்ணத்வபாயநர் என்னப்படும் வ்யாஸரை ஜகதீஸ்வரான நாராயணரே என்று அறி. 'கோஹ்யந்யஃ புண்டரிகாக்ஷாத் மஹா

பாரதக்ருத் பவேத்' என்பது பாடம். 'தாமரைக்கண்ணரைக்காட்டிலும் வேறு யார் மஹாபாரதம் செய்வராவார்?' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

ப. பா. கார்முகில் போன்ற கறுத்த நிறமுள்ளவர்; 'குந்தி புத்ரனே! எஃகினால் செய்யப்பட்ட பெரிய யந்திரமாகிப் பூமியை உழுகிறேன். என் நிறமும் கறுப்பு. அர்ஜுன! அதனாலே, நான் கிருஷ்ணனாகிறேன்' என்று. ஸ்ரீ மஹாபாரதம் சாந்திபர்வத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வராஹாவதாரம் முதலியவற்றில் இந்த நிறம் விசேஷமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'ஐந்துவிதமாகப்பிரிக்கப்பட்ட பாமேஷ்டி, புருஷன், விஸ்வன், நிவ்ருத்தி, ஸர்வம் என்னும் சக்திகளின் தொகுதியாகிய மஹாசக்தி' என்னும் சரீரந்தான் பகவானுடைய மதஸ்ய கூர்ம வராக அவதாரங்களுக்குக் காரணம்' என்று ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம் விஷ்ணுஸம்ஹிதை சொல்லுகிறது.

௫௫௫. த்ருடஃ

ச. பா. ஸ்வரூபத்தின் சக்தியினால் இயற்கை மாறாதவர்.

ப. பா. இந்த நித்யமான திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்திலிருந்து உபாஸிப்பவர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக வ்யூஹர்வதாரத்தில் கொஞ்சம் ஸ்தாலரூபியாக விருத்தியடைந்திருப்பார்.

௫௫௬. ஸங்கர்ஷணஃ

ச. பா. 'ஸங்கர்ஷணஃ அச்யுதஃ' ஒருநாமம். ஸங்கர்ஷணஃ=ஸம்ஹார்சகாலத்தில் ப்ராஜைகளைச் சேர்த்து இழுப்பவர். அச்சுதஃ=தம் ஸ்வரூபத்தைவிட்டுத் தவறாதவர். அப்படியில்லாவிடின், முன் அச்யுதஃ என்பதோடு கூறியது கூறலாகும்.

ப. பா. சேதனசேதனங்களைத் தம்மிடத்தில் ஒன்று சேரும்படி ஆகர்ஷிப்பவர்.

௫௫௭. அச்யுதஃ

ச. பா. ௫௫௬—வதில் பார்க்க.

ப. பா. வ்யூஹாவதாரத்திலும் தமது ஸ்தானத்திலிருந்து வழுவாதவர். 'ப்ரம்மா இந்திரன் வருணன் முதலானவர்கள் பிறப்பையும் இறப்பையும் அடைந்தாலும் நீர் உம்மிடத்தை விட்டு நமுவாமையினால் நீர் அச்சுதர் என்று சொல்லப்படுகிறீர்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

௫௫௮. வருணஃ

ச. பா. ஸாயங்காலத்தில் வருணதிக்கில் அஸ்தமயமாகும் சூர்யன் தன்கிரணங்களை மறைப்பதனால் வருணன் ஆகிறான்; அந்தச் சூர்யனாயிருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றையும் மறைத்துக்கொண்டிருப்பவர். 'ஆகாயமும் மேலுலகமும் பூமியும் அவரால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன' என்றும், 'இவையனைத்தும் அவரால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன' என்றும் தைத்திரீய உபநிஷத் சொல்லுகிறது.

௫௫௯. வாருணஃ

ச. பா. வருணபுத்ரரான வஸிஷ்டர்; அகஸ்தியராயிருப்பவர்.

ப. பா. தம்மை ஸ்வாமியாகவரிக்கும் பக்தர்களிடமிருப்பவர்.

௫௬௦. வ்ருக்ஷஃ

ச. பா. விருக்ஷம்போல அசையாமலிருப்பவர்.

ப. பா. நிழலுள்ள மரம்போல, ஆஸ்ரிதர்கள் வந்தடைந்து, எல்லாப்பலன்களையும் அனுபவிக்கும்படி இருப்பவர். மேலும், அவர்களால் செய்யப்படும் நிர்ப்பந்தங்களையும் ஸகிப்பவர்.

௫௬௧. புஷ்கராசுஷிஃ

ச. பா. பூர்ணமார்க வியாபித்திருப்பவர்; ஹ்ருதய கமலத்தில் ப்ரகாசித்திருப்பவர்.

ப. பா. கருணைபொழிந்து ஆஸ்ரிதர்களைப்போஷிக்கும் திருக்கண்களையுடையவர்.

௫௬௨. மஹாமநாஃ

ச. பா. ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்களை நினைத்தமாதிரத்தில் செய்யத்தக்க பெரியமனமுடையவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்கள்விஷயத்தில் பெரியமனமுள்ளவர். 'அவர்களுக்குள்வளவுகொடுத்தாலும் கொடுத்தது போதாதென்று நினைக்கும் உதரகுணமும் அவர்கள்செய்யும் அபராதங்களினால் கலங்காமலிருக்கும்படி அகாதமான திருவுள்ளமு முடையவர்.

௫௬௩. பகவான்

ச. பா. ஹரிவம்சத்தில் சொல்லியபடி, 'பகம்' என்னப்படும் பூர்ணமான ஸிஸ்வர்யம், தர்மம், கீர்த்தி, லக்ஷ்மி, வைராக்யம், மோ

சூத்ரம் ஆகிய ஆறுகுணங்களும் பொருந்தினவர். விஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லியபடி, பிராணிகள் உண்டாவதையும், அழிவதையும், வளர்வதையும், தேய்வதையும், ஞானத்தையும், அஞ்ஞானத்தையும் அறிபவர்.

ப. பா. குற்றங்களனைத்தையும் ஒழித்துக் கல்யாணகுணங்களே நிரம்பின ஸ்வரூபமாதலின், மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

ருகசு. பகஹா

ச. பா. ஸம்ஹாரகாலத்தில் ஐஸ்வர்யமுதலான குணங்களை அழிப்பவர்.

ப. பா. நிரம்பின ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், கீர்த்தி, லக்ஷ்மி, ஞானம், வைராக்யம் இவ்வாறு குணங்களையும் அடைந்திருப்பவர், இந்த ஆறு குணங்களும் பகம் என்னப்படும்.

ருகசூ. நந்தீ

ச. பா. ஆநந்தி என்பது பாடம்; ஸுகரூபியாயிருப்பவர்; அல்லது, நந்தீ=எல்லாச் செல்வங்களும் நிரம்பியிருப்பவர்.

ப. பா. வ்யூஹாவதாரத்தில் ஸங்கர்ஷணராயிருந்ததாமே விபவாவதாரத்தில் பலராமராக அவதரித்து நந்திகாபீணத் தந்தையாக அடைந்திருப்பவர்; மத்யபானத்தினாலும் ஆயர்பெண்கள் கலவியினாலும் மகிழ்ந்திருப்பவர். இந்த அர்த்தத்தில் நந்தியென்றும் ஆநந்தியென்றும் பிரிக்கலாம்.

ருகசு. வநமாலீ

ச. பா. பஞ்சபூத தன்மாத்ரா ஸ்வரூபமான வைஜயந்தியென்னும் வனமாலையைத் தரிப்பவர்.

ப. பா. தம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பஞ்சபூதங்களிலும் அவற்றின் தன்மாத் திரைகளினுமுள்ள சிறந்த பரிமளங்களின் அபிமானி தேவதையாகிய வைஜயந்தி என்னப்படும் வனமாலையை எக்காலமும் அணிந்திருப்பவர்.

ருகசு. ஹலாயுதீ

ச. பா. கலப்பையை ஆயுதமாகவுடையவர்; பலராமரூபமானவர்.

ப. பா. கலப்பையை ஆயுதமாகவுடையவர். மேற்சொல்லிய பஞ்சபூதங்களைப் பயிர்களைப்போல அபிவிருத்திசெய்யும் உழவன்

போலக் கலப்பை'என்னும் ஆபுதத்தைக் கருவியாக வைத்திருப்பவர். 'கலப்பையை எடுத்து உமும்போது பயிர்களின் அபிவிருத்திக்காகப் பலராமரின் பேர் சொல்லவேண்டும்' என்று சொல்லிப் பிடுக்கிறது.

௫௬௮. ஆதித்யம்

ச. பா. அதிதியிடத்தில் வாமனராக அவதரித்தவர்.

ப. பா. (ஆத்+இத்யம்)=தம்மைச்சொல்வதாகிய ஆகார எழுத்தினால் அடையத்தக்கவர். ஆகாரம் ஸங்கர்ஷணமந்திரத்திற்குப் பீஜம். அல்லது, 'ஆதித்யம்' ஒருபதம்=முன்ஜன்மத்தில் அதிதியாக விருந்த தேவகியின் புத்திரர்.

[அவ—இனி, நரநாராயண அவதாரம் சொல்லப்படுகிறது.]

௫௬௯. ஐயோதிராதித்யம்

ச. பா. சூரிய மண்டலத்தில் பிரகாசிப்பவர்; சூரியனாகப் ப்ரகாசிப்பவர்.

ப. பா. அப்ராகிருதமான ஆச்சர்ய தேஜோமயமான ஸூர்யன். 'ஆகாயத்திலிருக்கும் ஸூர்யன் இருள் அடைந்து போகும்படியாகத் தோன்றுகிற பேரொளிபுள்ளவர்' என்பது. 'நர நாராயணர்கள் இருவரும் சிவனோடு யுத்தம் செய்யும்போது, ஒளிகளெல்லாம்மழுங்கிப் போயின. ப்ரம்மதேவரும் ஆஸனத்திலிருந்து விழுந்தார்' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம் சாந்திபர்வம், நாராயணீயத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

௫௭௦. ஸஷிஷ்ணு

ச. பா. சீதேதாஷ்ண முதலியவற்றைச் சுகிப்பவர்.

ப. பா. அந்த யுத்தத்தில் சிவன்செய்த அபராதத்தைப்பொறுத்தவர். உலகங்களுக்கு முதலானவரும் எல்லாராலும் ப்ரார்த்திக்கத்தக்கவரும் வரங்களை அளிப்பவரும் பாவங்களைப்போக்குவதனால் ஹரி என்று பெயர் பெற்றவரும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலே விளங்குகிறவரும் ஸர்வேஸ்வரருமாகிய நாராயணரைச் சிவன் பிரார்த்தித்தார். கோபத்தையும் இந்திரியங்களையும் ஜபித்தவரும் வரமளிப்பவருமான பகவான் உடனே அன்புகூர்ந்து அங்கே ருத்ராருடன் கலந்துகொண்டார்' என்று ஸ்ரீமஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் நாராயணீயத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

௫௭௧. கதிஸத்தம்

ச. பா. எல்லாருக்கும் கதியும் மிகஉயர்ந்தவருமாயிருப்பவர்.

ப. பா. சிறந்த தர்ம மார்க்கத்தை உபதேசித்தவராதலின்தர்ம மார்க்கோபதேசவிஷயத்தில் மிகவும் ஆப்தர்; தத்வங்களைச் சரியாக அறிந்து, அறிந்தபடி உரைப்பவர்.

௫௭௨. ஸுதந்வா

ச. பா. இந்திரிய ரூபமான சாங்கமென்னும் சிறந்த வில்லையுடையவர்.

ப. பா. அமிர்தத்தைப்பற்றியுண்டான தேவாஸுர யுத்தத்தை முடித்ததனால் சிறந்த வில்லையுடையவர். 'அப்போது, நரரூபியான பகவான் சிறந்த பொற்கடகங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிறந்த பாணிகளினால் ஆகாயத்தை மறைத்தார்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

௫௭௩. கண்டபரசு

ச. பா. பரசுராமாவதாரத்தில் சத்துருக்களைக் கண்டிக்கும் கோடாலி என்னும் ஆயுதத்தையுடையவர்; சிவரூபி; அகண்டபரசு என்றமாம். யாராலும் கண்டிக்கப்படாத பரசுவையுடையவர்.

ப. பா. ருத்ராருடைய யுத்தத்தைக் கண்டித்த கோடாலி என்னும் ஆயுதத்தையுடையவர். 'பிறகு, நார் ருத்திரனைத் தடுப்பதற்காக இஷிகாஸ்திரத்தை எடுத்து அதில் மந்திரசக்தியைச் சேர்த்தார். உடனே, அது பெரியகோடாலியிற்று. அது ருத்திரன்மேல் போடப்பட்டு உடனே முனைமுறிந்து போயிற்று. அந்தப்பரசுஒடிந்துபோனதினால், நான் கண்டபரசுவானேன்' என்று ஸ்ரீமஹாபாரதம் சாந்தி பர்வம் கூறுவது.

௫௭௪. தாருண

ச. பா. நல்வழியைக் கெடுப்பவருக்குப் பயங்கரர்.

ப. பா. இப்படி வெளிப்பகைவர்களுடையும் உட்பகைவர்களுடையும் பிளப்பவர்.

[அவ—இனி, வ்யாஸாவதாரம் சொல்லப்படுகிறது.]

௫௭௫. த்ரவிண்ப்ரத

ச. பா. பக்தர்களுக்கு விரும்பினவற்றைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. சாஸ்திரங்களும் சாஸ்திரார்த்தங்களுமாகிய தனங்களை நிரம்பக்கொடுப்பவர். 'இடக்கையில் சாஸ்திரங்களையும் சாஸ்திரார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டும் வலக்கையினால் சாஸ்திரார்த்தங்களை உள்ளபடி உபதேசித்துக்கொண்டுமிருப்பவர்' என்று வ்யாஸரைப்பற்றிய த்யானம் சொல்லப்படுகிறது.

௫௭௬. தீவிஸ்ப்ருக்

ச. பா. 'தீவிஸ்ப்ருக்' என்பது பாடம். ஆகாசத்தைத் தொடுகிறவர்.

ப. பா. தமது பரவித்தையினால் (=ப்ரம்மஞானத்தினால்) பரமபதத்தினிருக்கும் ரகஸ்யமான ஸ்வரூபத்தைத் தொடுகிறவர். எல்லாவற்றையும் அறிகிறவர். 'பரமார்த்தத்தை அறிந்தவர்' என்பது அவரைப்பற்றிய மந்திரம்.

௫௭௭. ஸர்வத்ருக்

ச. பா. 'ஸர்வத்ருக்' என்பதும் ஒருநாமம்; எல்லாவற்றையும் அறிந்தவரும் வேதங்கள் புராணங்கள் முதலியவைகளை விஸ்தரித்தவருமான ப்ரம்மாவாக இருப்பவர். வேதங்களை ரிக் யஜுஸ் ஸாம அதர்வணமென்று நான்காகவும் அவற்றில் ரிக்வேதத்தை இருபத்தொரு சாகைகளாகவும், யஜுர்வேதத்தை நூற்றொரு சாகைகளாகவும் ஸாமவேதத்தை ஆயிரம் சாகைகளாகவும் அதர்வணவேதத்தை ஒன்பது சாகைகளாகவும் பிரித்தும் மற்றுமுள்ள புராணங்களையும் தனித்தனியே பிரித்தும் செய்தவரென்பது.

ப. பா. மற்றுமுள்ள மகிமைகளைத்தையும் கண்டறிகிறவர். 'வித்வான்' எனவும் அவரைப்பற்றிய மந்திரத்தில் இருக்கிறது.

௫௭௮. வ்யாஸஃ

ச. பா. ஸர்வத்ருக் பார்க்க.

ப. பா. வேதங்களை வகுத்தவர். 'தீரிகாலஜ்ஞானியாகிய வ்யாஸர் யுகத்தை அனுஸரித்து அறிவுகுன்றினவர்களுக்கு ஸ்ராமில்லாமல் அறிவை உண்டாக்குவதற்காக ஒன்றாபி நந்த வேதத்தை நான்காக வகுத்தார்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

௫௭௯. வாசஸ்பதீஃ

ச. பா. 'வாசஸ்பதிரயோனிஜஃ' ஒருநாமம்; வித்தைக்கு அதிபதியும் கீர்ப்பத்தில் பிறவாதவருமாயிருப்பவர்.

ப. பா. ஐந்தாவது வேதமான மஹாபாரதமென்னும் ஸாஸ்வதிக் கு ஸ்வாமியானவர்; 'மஹாபாரதத்தை இயற்றினவர்' என்பது.

௫௮௦. அயோநிஜஃ

ச. பா. ௫௭௯-வதில் பார்க்க,

ப. பா. கர்ப்பத்தில் பிறவாதவர். ஸாரஸ்வதர் என்னும் அவதாரத்தில் பகவானுடைய வாக்கினின்றும் பிறந்ததினால் 'கர்ப்பத்தில் பிறவாதவர்' என்றும், அப்போது, 'திரும்பவும் உலகமெல்லாம் படைத்து, போ(=ஓ) என்னும் சப்தத்தினால் எதிரொலி உண்டாகும்படி செய்து, பகவான் ஒருவாக்கை உச்சரித்தார். அகில் * ஸாரஸ்வதர் உண்டானார்' என்றும் ஸாரஸ்வதாவதாரத்தைப்பற்றி ஸ்ரீ மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் கூறுகிறது.

௫௮௧. தீர்ஸாமா

ச. பா. தேவவ்ரதங்கள் என்று பெயருள்ள மூன்று ஸாமங்களினால் துதிக்கப்படுகிறவர்.

ப. பா. தம்மைச்சொல்லுகிற ப்ருஹத், ரதந்த்ரம், வாமதேவ்யம் என மூன்றாகவகுக்கப்பட்ட ஸாமவேதங்களினால் கானம் செய்யப்படுகிறவர்.

௫௮௨. ஸாமகஃ

ச. பா. ஸாமவேதத்தைக் கானம்செய்பவர்.

ப. பா. ப்ரம்மானுபவ ஆனந்தத்தினால் அந்தஸாமங்களைத் தாமும் பாடுகிறவர். 'இந்த ஸாமத்தைப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்' என்பது தைத்திரீயோபநிஷத்து.

௫௮௩. ஸாம

ச. பா. 'வேதங்களில் ஸாமவேதமாயிருக்கிறேன்' என்று பகவத்கீதையில் சொன்னபடி, ஸாமவேதமாயிருப்பவர்.

ப. பா. தம்மைப்பாடுகிறவர்களின் பாவத்தை ஒழிப்பவர்.

௫௮௪. நிர்வாணம்

ச. பா. ஒரு துக்கமூயில்லாத பரமானந்தமாகிய பிரம்மமான்வர்.

ப. பா. இப்படி பாவம் விலக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பரமகதிக்குக் காரணமாதலால், முக்திஸ்வரூபமாயிருப்பவர்.

௫௮௫. பேஷ்ஜம்

ச. பா. பிறவிப்பிணிக்கு மந்தந்தாயிருப்பவர்.

ப. பா. சித்திசைக்கு அஸாத்யமான ஸம்ஸார ரோகத்திற்குச் சிறந்த ஒள்தஷமாயிருப்பவர். ரிஷிக்கூட்டங்களும் ஸித்தர்களும் நாகர்

* இவருக்கு 'அபார்தரதமர்' என்றும் பெயருண்டு. ஸ்ரீ மஹாபாரதம் சாந்தி பர்வம் 1337 வது பக்கத்தில் காண்க.

க்ளும் தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் 'நாராயணரிடத்திலிருந்து துக் கத்திற்கு மருந்தை அறிந்தனர்' என்று ஸ்ரீ பீஷ்மஸ்தவராஜத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

௫௮௬. பிஷக்

ச. பா. ஸம்ஸார ரோகத்தை விடுவிக்கும் பரவித்தையைப் பகவத் கீதையில் உபதேசித்தவர்.

பு. பா. ரோகத்திற்குக் காரணத்தையும் பரிஹாரத்தையும் நன்குணர்ந்த வைத்தியராகவும் இருப்பவர்.

௫௮௭. ஸந்யாஸக்துத்

ச. பா. மோகஷத்திற்குக் கான்காலதான ஸந்யாஸாஸ்ரமத்தை உண்டுபண்ணினவர்.

ப. பா. ஸாத்விக ஸந்யாஸமாகிய பற்றுக்கள்விடுதலை முன்னிட்டுச் செய்யப்படும் பகவதாராதன ரூபமான நற்கருமங்களைச் செய்விப்பத னால் ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் அனுபவிப்பவர். இது தான் அவர் சிகித்தலை செய்யும் முறை. தன்விஷயமான பொறுப்பை ஸ்வாமியினிடம் ஒப்புவிப்பதுதான் ஸந்யாஸம். அதுதான் ஸம்ஸாரத் துக்குச் சிகித்தலை. ஸாத்விகஸந்யாஸம் = ஸாத்விகத்யாகம் என்பது.

௫௮௮. சமஃ

ச. பா. ஸந்யாஸிகளுக்குச் சாந்தியை ஞானத்திற்குக்காரண மென்று சொல்லுகிறவர்; எல்லாப்ராணிகளையும் அடக்குபவர்.

அவரைத் தரிசித்தவர்களுடைய மஹிமையையே, பதஞ்சலி பகவான், 'தத்ஸந்நிதௌ வைரத்யாகஃ' என்னும் சூத்தரத்தால் நன்கு விளக்கியிருக்கிறார்.

ப. பா. காமம், குரோதம், பயம் முதலியவற்றை அடக்குவதற்கு உபாயத்தை உபதேசிப்பவர்.

௫௮௯. சாந்தஃ

ச. பா. விஷயஸுகங்களில் பற்றில்லாதவர்.

ப. பா. பொங்குதற்குக் காரணமான மகிமைக்கடல் பெருகி யிருந்தும் அலையில்லாக்கடல்போல அடங்கியிருப்பவர். 'நாற்புறங் களிலும் தெளிவாக ப்ரகாசிப்பதும் பாவங்களை எரிப்பதும் புர்க்க இனியதுமான ஒளியுள்ளவராகவும் தமது கடாஷ்டங்களினால் யாருக் கும் ஸ்வாதீனப்படுத்த மிருகஜாதிகளுக்கும் சாந்தியை உண்டு

பண்ணுகிறவராகவும் இருக்கிறார்' என்று வ்யாஸரைப்பற்றிக் கிராதார் ஜூரீயத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

௫௯௦. நிஷ்டா

ச. பா. ப்ரளயத்தில் எல்லாப்பொருள்களும் முடிவுபெறும் இடமானவர்.

ப. பா. ஸமாதிகலையாத மனமுள்ளவர்கள் மனத்திற்கு இனிய பிடிப்பாகிய தம் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தில் நிலைபெற்று நிற்கும்படியிருப்பவர்.

௫௯௧. சாந்திஃ

ச. பா. அவித்யா நிவ்ருத்தியாயிருப்பவர்; அதாவது, ப்ரம்மம்.

ப. பா. ஸமாதியின் முடிவான நிலைமையில் எல்லாத் தொழில்களையும் மறந்து தம்மையே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கச் செய்பவர்.

௫௯௨. பராயணம்

ச. பா. மறுபடி ஸம்ஸாரத்தில் திரும்பாமலிருக்கும் உயர்ந்த ஸ்தானமாயிருப்பவர். 'பராயண' என்பதும் பாடம்; அதற்கு, 'ஸ்தானத்தை யுடையவர்' என்பது பொருள்.

ப. பா. ஸமாதிவழியில்செல்பவருக்கு மோகஷத்திற்கு நேர் ஸாதனமாகிய பரம பக்தியையும் தானே அளிப்பவர். 'பராயண' என்பதும் நிர்வசனபாடம். 'அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த ஸ்தானத்தை உடையவர்' என்பது அதன்பொருள்.

௫௯௩. சுபாங்கிஃ

ச. பா. சுந்தரரூபமுள்ளவர்.

ப. பா. யமம், நியமம், ஆஸனம், பிராணாயாமம், ப்ரத்யாகாரம், தியானம், தாரணை, ஸமாதி என்னும் சிறந்தயோகாங்கங்கள் எட்டினையும் நிறைவேற்றுகிறவர்.

௫௯௪. சாந்திஃ

ச. பா. ராகத்வேஷமுதலியவற்றின் விநிதலைபைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. இப்படி பக்தியோகம் தலைக்கட்டினவர்களுக்கு ஸம்ஸாரதுக்கத்தைத் தலைக்கிளம்பவொட்டாமல் வேர்களைந்து தமதுஸாயுஜ்யமாகிய சாந்திபைக் கொடுப்பவர். 'உலகங்களை யெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் மங்கள் ரூபியான ஒரு பரம்பொருளை அறிந்தபிறகு, முழுதும் சாந்தியை அடைகிறான்' என்பது சுவேதாஸ்வதர உபநிஷத்து.

௩௯௩. ஸ்ரஷ்டா

ச. பா. ஆதிகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் படைத்தவர்.

ப. பா. இப்படி முக்தியை விரும்புகிறவர்களை ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுவித்து, உலக வாழ்க்கையில் வீருப்பமுள்ளவர்களை அவரவர்கள் வெகு காலமாகச் சேர்த்திருக்கும் பலவகைப் புண்பாபவங்களாகிய கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி சரீரம்முதலான சாதனங்களுடன் கூட்டிப் படைப்பவர்.

௩௯௪. குமுதம்

ச. பா. பூமியில் மகிழ்ந்திருப்பவர்.

ப. பா. ப்ரம்மாமுதலிய எல்லாப் பிராணிகளுக்குமுரிய சப்தம் ஸ்பர்சம் முதலான போகங்களுக்கு இடமாதலால் 'கு' என்னப்படும் ப்ரகிருதிமண்டலத்திலுள்ள சேதனர்களுக்குப் போகங்களை அளித்து மகிழ்ந்திருப்பவர்.

௩௯௫. குவலேசயம்

ச. பா. பூமிபைச் சுற்றியிருக்கும் கடலில் சயனித்திருப்பவர்; குவலமென்னப்படும் இலந்தைப்பழத்தின் நடுவிருக்கும் தகஷுகை இருப்பவர். தகஷுகனும் அவருடைய விபூதி என்பது. பூமியில் நகரும் ஸர்ப்பஜாதியாகிய ஆதிசேஷன்வயிற்றின்மேல் சயனித்திருப்பவர்.

ப. பா. ஸம்ஸாரமுள்ளநான் வரையிலும், 'கு'என்னப்படும் ப்ரகிருதி மண்டலத்தில் பிறந்தும் இறந்தும் இழிவாகச் சமுன்றுகொண்டும் தேகங்களுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் தாமே அதிகாரிகளென்று நினைத்துக்கொண்டு மிருக்கும் சேதனர்களை அப்படியே நடத்திக் கொண்டு அந்தர்யாமியாயிருப்பவர். 'மேற்றசொல்லியபடி, குவலமென்னப்படும் ஜீவர்களிடத்தில் அந்தர்யாமியாகவிரந்து அவர்களை நடத்துபவர்' என்பது நிர்வசனம்.

௩௯௬. கோஷ்ரீதம்

ச. பா. கிருஷ்ணவதாரத்தில் கோவர்த்தனமேந்திக்கோக்களைக் காப்பாற்றினவர்; பாரத்தை ஒழித்துப் பூமிக்கு அனுபலம் செய்தவர்.

ப. பா. ஸம்ஸாரமென்னும் வித்து விளையுமிடமாதலால், கோ (= பூமி) என்னப்படும் பிரகிருதிக்குப் பல்விதஸ்ருஷ்டிகளினால் வரையறையுடைய உண்டுபண்ணுகிறவர். 'ஆதியும்' அந்தமுயில்லாததும்

பிராணிகளை உண்டாக்கும் தாயுமாகிய கோ' என்று மந்த்ரோப நிஷத்தில் ப்ரக்ருதி கோ' என்னும் சொல்லாற் கூறப்படுகிறது.

௫௯௯. கோபதிஃ

ச. பர். பூமிக்குப் பதி.

ப. பா. போகபூமியான ஸ்வர்க்கத்திற்கு'ம் ஸ்வாமி.

௬௦௦. கோப்தா

ச. பா. உலகத்தை ரக்ஷிப்பவர்; தமது மாயையினால் தம் முடைய ஸ்வரூபத்தை மறைப்பவர்.

ப. பா. இம்மையிலுள்ள கருமபலன்களைத்தையும் ரக்ஷித்தவர்.

ப. பா. ஆறுவது சதகம் முற்றிற்று,

௬௦௧. வ்ருஷ்பாக்ஷிஃ

ச. பா. விரும்பினவற்றையெல்லாம் வர்ஷிப்பதாகிய நேத்திரங்களை யுடையவர்; தர்மத்தையே கண்ணாகவுடையவர்.

ப. பா. வேண்டிய பலன்களை வர்ஷிப்பதாகிய தருமத்தையே ஸம்ஸார சக்கரத்திற்கு ஆதாரமான அச்சாக வைத்திருப்பவர். 'தர்மத்தின் வழியாகக் கர்மபலன்களை ரக்ஷிப்பவர்' என்பது.

௬௦௨. வ்ருஷ்ப்ரியஃ

ச. பா. தர்மத்தில் பற்றுள்ளவர்.

ப. பா. ப்ரவ்ருத்திதர்மம் நிவ்ருத்திதர்மம் இந்தவிரண்டினும் அன்புவைத்திருப்பவர். 'அவர் விரும்புவதனாலே இவ்விரண்டுகைக் கருமங்களும் தர்மமாயின. அவரது விருப்பத்தைத் தெரிவிப்பதுதான் வேதவிதிகளின் கருத்து. 'பலனை அடைபக் கருதியே யாவரும் நற்கருமங்களினால் பரமாத்மாவுக்கு அன்பை உண்டாக்க முயலுகின்றனர். அவர் அன்புகூர்ந்தால் பலனுக்குக் குறையில்லை என்பதுதான் சாஸ்திரத்திலுள்ள வ்யவஸ்தை' என்பது த்ரமிடபாஷ்யம்.

௬௦௩. அநிவர்த்தீ

ச. பா. தேவாலூர யுத்த முதலியவற்றில் புறங்காட்டித் திரும்பிப் போகாதவர்; தர்மத்திலிருந்து நிவர்த்திக்காதவர்.

ப. பா. ப்ரவ்ருத்தி தர்மத்திலிருப்பவர்களைத் தூர்மதிமார்த்துத் தினால் பித்ருலோகம் டீசர்த்துத் திரும்பவும் இவ்வுலகில் பிறப்பிப்

பதினால் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு நிவ்ருத்திக்கச் செய்பாதவர். 'புகை, இரவு, கிருஷ்ணபசும் தக்ஷிணையனமாகிய ஆறுமாதங்கள் ஆகிய தூமாதீமார்க்கத்தினால் செல்லும் யோகியானவன் சந்திரனது ஒளியில் கலந்து திரும்பவும் இவ்வுலகிற்கு வருகிறான்' என்று பகவத்கீதையில் சொல்லப்படுகிறது. இதுதான் தூமாதீமார்க்கம்.

௯௦௪. நிவ்ருத்தாத்மா

ச: பா. விஷயங்களில் மனம் ப்ரவ்ருத்திபாமலிருப்பவர்.

ப. பா. நிவ்ருத்திதர்மத்திலிருக்கும் சேதனர்களுக்கும் ஸ்வராபிநிருப்பவர்.

௯௦௫. ஸம்சேஷ்பதா

ச. பா. விஸ்தாரமான உலகத்தை ப்ரளயகாலத்தில் சிறிதாகக் குறுக்குகிறவர்.

ப. பா. ப்ரவ்ருத்தி தர்மத்திலிருப்பவர்களை இபற்கையாபுள்ள அறிவும் மகிமையும் குறுகும்படி செய்யும். தன்மையுள்ளவர்.

௯௦௬. சேஷமக்ருத்

ச. பா. தம்மால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சேஷமத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்.

ப. பா. நிவ்ருத்திதர்மத்திலிருப்பவர்களுக்கு அறிவும் மஹிமையும் சுருங்காமல் விரிவாகும்படி மோஷ்டமென்னும் சேஷமத்தைச் செய்பவர்.

௯௦௭. சிவஃ

ச: பா. தம்மூடைய நாமத்தை நினைத்தமாத் திரத்தில் பாவத்தைப் போக்குகிறவர்.

ச. பா. ஆறுவது சதகம் முற்றிற்று.

ப. பா. போசத்தை விரும்புகிறவரும் மோசுத்தை விரும்புகிற வருமான பாவருக்கும் அவரவர் அதிகாரத்துக்குரிய நன்மைகளைச் செய்பவர். 'சிவர்களுக்குச் சிவர்; அசிவர்களுக்கு அசிவர்; நல்லோருக்கு நன்மைசெய்பவர்; தீயோருக்குத் தீமை செய்பவர்' என்பது.

௯௦௮. ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாஃ

ச. பா. ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும்மதுவைத் திருமார்பிலுடையவர்,

ப. பா. தம்மால் நியமிக்கப்படும் உலகமனைத்தையும் காட்டிலும் வைலகஷணியத்தைத் தோற்றுவிப்பதாகிய திருமகன் கணவரென்னும் சிறப்புக்குக்கு அடையாளமான ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மச்சத்தைத் திருமார்பில் உடையவர்.

௬௦௯. ஸ்ரீவாஸு

ச. பா. திருமார்பில் லக்ஷ்மி அகலாமல் வசிக்கப்பெற்றவர்.

ப. பா. திருமகன் எக்காலமும் யதேச்சையாக விளையாடுவதற் சூரிய கற்பகவனமரையிருப்பவர். 'நாலுபுஜங்களை கற்பகமரங்களைன்பது' கருத்து.

௬௧௦. ஸ்ரீபதி

ச. பா. அமுதங்கடைந்தகாலத்தில் தேவாலுரர்கள் எல்லாரையும் விட்டு லக்ஷ்மிபினால் ஸ்வயம்வரம் செய்யப்பட்ட பதி; ஸ்ரீ என்னப்படும் பராசக்திக்குப் பதி.

ப. பா. ஸ்ரீதேவி தனக்குத் தகுந்தகணவரென்று எப்பொழுதும் ஸ்வயம்வரம் செய்யும் புருஷராயிருப்பவர்.

௬௧௧. ஸ்ரீமதாம்வர

ச. பா. ரிக்கு, யஜுஸ், ஸாமம் என்னப்படும் செல்வம் பொருந்தின ப்ரம்மாதிரி தேவர்க்கும் தலைமையானவர். 'ரிக்கு, ஸாமம், யஜுஸ் இவைதாம் சான்றோருக்கு அழியாத லக்ஷ்மி' என்பது பொருதி.

ப. பா. ஐஸ்வர்யலக்ஷ்மி பொருந்தின ப்ரம்மாதிரி தேவர்கள் எல்லாரினும் சிறந்தவர். 'ஹைத்ரேயரே! லக்ஷ்மீ ஸ்நானம் செய்த வளாய் வெள்ளைமலைகளையும் வெள்ளை ஆடைகளையும் தரித்து அணிகலங்களையும் அணியப்பெற்று எல்லாத் தேவர்களும் பார்த்திருக்கையில் திருமாவின் திருமார்பைச் சேர்ந்தாள். திருமாவின் திருமார்பிலிருந்த அந்தத் திருமகளினால் கடாஷிக்கப்பட்ட தேவர்கள் அப்போதே சிறந்த ஸௌக்யத்தை அடைந்தனர்' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்திற் சொல்லியபடி, 'மஹாலக்ஷ்மியின் பூர்ணகடாஷம் பெற்றவர் பகவான்; அவர் கடாஷலேசம் பெற்றவர்கள் மற்றத் தேவர்கள்' என்பது.

௬௧௨. ஸ்ரீநிதி

ச. பா. பக்தர்களுக்கு ஐஸ்வர்யத்தைக் கொடுப்பவர்,

ப. பா. எப்போதும் புதிதாகத் தோன்றும் நிஷ்காரணமான ப்ரேம ரஸமான சிறப்பைத் திருமகளுக்கு அளிப்பவர். இவரைச் சார்ந்ததினால், அவளுக்கு ஸ்ரீ என்று பெயர்வந்திருப்பதினால் அந்தத் திருமகளுக்கும் பிராணாதாரமாயிருப்பவர் என்பது. 'ராகவா! நானும் பிராட்டியும் உம்மைவிட்டுப் பிரிந்தால் ஜலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மதல்யங்கள்போல நிமிஷமும் பிழைத்திரோம்' என்பது ஸ்ரீராமாயணத்தில் லக்ஷ்மணர்வர்க்யம்,

குகந. ஸ்ரீஸு°

ச. பா. திருமகள்நாயகன்.

ப. பா. பிராட்டிக்கும் அங்வளவு பெருமை வந்ததற்குக் காரண மாயிருப்பவர். 'திருவுக்கும் திரு' என்பது. எல்லாநிலைமைகளிலும் பிராட்டியைத் தமக்கு ஈஸ்வரியாக வைத்திருப்பவர். 'லக்ஷ்மி திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தில் திருக்கல்யாணகுணரூபமாகவும் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தில் திவ்யஸ்திரீ ரூபமாகவும் தமக்கு ஆகாரமான ஸ்வரூபமாகவும் அடிமையாகவும் எப்போதும் இருப்பவன்' என்று ஸ்ரீ பரஞ்சராத்ரம் ஸந்தகுமர்ர ஸம்ஹிதையில் கூறப்படுகிறது.

குகச. ஸ்ரீநிவாஸு°

ச. பா. ஐஸ்வர்யமுள்ளவர்களிடத்தில் நித்யமாக வஸிப்பவர்.

ப. பா. நந்தவைனத்திலுள்ள கொடிக்குக் கற்பகவிருகூழ்ம போலப் பிராட்டிக்கு என்றும் சேர்ந்திருக்கும் கொழுக்கொம்பாக இருப்பவர்.

குகரு. ஸ்ரீநிதி°.

ச. பா. எல்லாச்சக்திகளும் வைக்கப்படும் இடமாயிருப்பவர்.

ப. பா. ரத்தனத்துக்குப் பெட்டிபோலப் பிராட்டி தங்குமிடமாயிருப்பவர்.

குகக. ஸ்ரீவீபாவரு°

ச. பா. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பலவிதஐஸ்வர்யங்களையும் அளிப்பவர்.

ப. பா. அந்தப்பிராட்டியினாலேயே தமக்குப் புகழும் மகிமையும் உண்டாக்கப்பட்டிருப்பவர். 'பிராட்டியானவள் யாரைச்சேர்ந்தவனோ அந்தத்தேஜஸாகிய ராமபிரான். அளவிடமுடியாதவர்' என்பது ஸ்ரீராமாயணம் ஆரண்யகாண்டம்.

குகௌ. ஸ்ரீதரஃ

ச. பா. ஜகன்மாதாவான லக்ஷ்மியைத் திருமார்பில் வஹிப்பவர்.

ப. பா. மணிக்குஒளிபோலவும், மலருக்கு மணம்போலவும், மதிக்குநிலவுபோலவும், அமுதத்துக்குச் சுவைபோலவும் இயற்கையாகவுள்ள ஸம்பந்தத்தினால் எப்போதும் லக்ஷ்மியைச் சேர்ந்திருப்பவர். 'யோக்யனாயிருப்பவன் கீர்த்தியை எப்படி விடமுடியாதோ அப்படித்தான் இந்தப் பிராட்டியைவிடமுடியாது' என்பது ஸ்ரீ ராமாயணம்.

குகௌ. ஸ்ரீகீரஃ

ச. பா. தம்மைத் தியானித்தும் துதித்தும் ஆராதித்தும்வரும் பக்தர்களுக்கு எல்லாஐஸ்வரியங்களையும் உண்டுபண்ணுகிறவர்.

ப. பா. பரஸ்வரூபத்திற் போலவே வ்யூகவிபவாவதாரங்கள் முதலியவற்றிலும் தமக்கு ஒத்தபடி லக்ஷ்மியை அவதரிக்கச் செய்கிறவர். 'அவரது தேவதாரூபத்தில் இவளும் தேவதாரூபமாகவும் அவரது மனுஷ்யாவதாரத்தில் இவளும் மானிடவடிவமாகவும் அவ் ரொடுக்கும் திருமேனிகளுக்கெல்லாம் தக்கபடி தானும் திருமேனி எடுப்பவன்' என்பது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

குகக. ஸ்ரீமான்

ச. பா. இரண்டு நாமம். ஸ்ரீமான் = நித்யஸுகமான பிரம்மானந்த ரூபமாயிருப்பவர். ஸ்ரீமான் = எல்லாச் சிறப்புக்களும் தம்மிடத்திலேயே பொருந்தியிருக்கப்பெற்றவர்.

ப. பா. எல்லாப் புருஷார்த்தங்களுக்காகவும் எல்லாராலும் ஆஸ்ரயிக்கப்படத்தக்க பிராட்டியானவள், தம்மிடத்தில் எப்போதும் சேர்ந்திருக்கப்பெற்றவர்.

குகௌ. லோகத்ரயாஸ்ரயஃ

ச. பா. மூவுலகங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவர்.

ப. பா. ஜகன்மாதாவான பிராட்டியும் தாமுமாகத் தாய்தந்தைகள் போல் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதரவாயிருப்பவர். 'பிராட்டியே! நீ எல்லா உலகங்களுக்கும் தாய்; தேவருக்கும் தேவரான பகவான் தந்தை' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கிறது.

குகக. ஸ்வஃ

ச. பா. தாமரைமலருக்கொப்பான அழகிய கண்களையுடையவர்.

ப. பா. அந்தத்திருமகள் வடிவழகென்னும் அமுதக்கடலில் கரை கண்ட திருக்கண்கள் முதலான திவ்யேந்திரியங்களுள்ளவர்.

கஉஉ. ஸ்வங்கம்

ச. பா. அழகிய அங்கங்களையுடையவர்.

ப. பா. பிராட்டியும் அடிக்கடி ஆசைப்படத்தகுந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹமுள்ளவர்.

கஉ௩. சதாநந்தம்

ச. பா. ஒரே ஆனந்தம் பலகாரணங்கள்பற்றிப் பலவகைகளாகப் பிரிந்திருப்பதினால் அநேக ஆனந்தங்களை உடையவர்.

ப. பா. தாமும் பிராட்டியும் ஸ்ருவர்மேல் ஒருவர் வைத்திருக்கும் பிரேமரஸாதீசயத்தினால் பேரானந்தம் கரைகடந்து மேன்மேலும் பெருகிக்கொண்டிருப்பவர்.

கஉ௪. நந்திம்

ச. பா. பரமானந்த வடிவமாயிருப்பவர்.

ப. பா. இவ்வாறு எல்லாவிடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் எல்லாவகைகளாலும் லக்ஷ்மி நிறைந்திருப்பவர்.

கஉ௫. ஜ்யோதிர்க்கணேஸ்வரம்

ச. பா. 'அவர் பிரகாசிப்பதைக் கொண்டே எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன. அவர் ஒளியினால்தான் இவை எல்லாம் விளங்குகின்றன' என்பது முதலிய பரமாணங்களில் சொல்லிப்படி, ஸூர்யன்முதலிய தேஜஸுகள் எல்லாவற்றிற்கும் தலைவராயிருப்பவர்.

ப. பா. திவ்யதம்பதிகளாகிய இருவருக்கும் அனுசூல்களும் ஒளிஉருவமாக விளங்குகிறவருமான் ஆதிசேஷன் விஷ்வக்ஸேனர் முதலான நித்யஸூரிகளின் கூட்டங்கள் எப்போதும் திருவடிபணிந்து கைங்கர்யம் செய்யப்பெற்றவர். எப்போதும் பிரகாசிப்பதனால் வேதத்தில் மரிசி (=கிரணம்) என்று கூறப்படும்நித்யஸூரிகளை இங்கே ஜ்யோதிஸ் என்று சொல்லியது.

[அவ-இவ்வாறுபரத்வத்தின் மேன்மையைக்கூறினபின், லௌலப்பயத்தின் முடிவாகிய பரமகஸ்யவிஷயம் சொல்லப்படுகிறது.]

கஉ௬. விஜிதாத்மா

ச. பா. முனத்ததை அடக்கினவர்.

ப. பா. மஹாலக்ஷ்மியும் விரும்பத்தக்க சிறப்பினுல்தங்குதடையிலாமல் ஓங்கிவளரும் திருவுள்ளமும்; திருவடி பணிந்தவர்கள் விஷயத்தில் தாழ்ந்து இணங்கும்படி யிருப்பவர்.

கஉஎ. விதேயாத்மா

ச. பா. 'அவிதேயாத்மா' என்பதுபாடம்; யாருக்கும் உட்படாத ஸ்வரூபமுள்ளவர்.

ப. பா. தமது பக்தர்கள் 'இங்குவா; இங்குநில்; இங்கு உட்கார்; இதை உண்' என்று கட்டளையிடுவதற்குரிய ஸ்வரூபம் உள்ளவர்.

கஉஅ. ஸத்கீர்த்திஃ

ச. பா. யதார்த்தமான புகழுள்ளவர்.

ப. பா. இப்படிப்பட்ட ஸௌலப்பம் இருப்பதினாலேயே யதார்த்தமான புகழ்பெற்றவர். எந்தக்குணம் சொன்னாலும் அவரிடத்திற் பொருந்தும். அவரிடத்திலுள்ள குணங்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவையும் அதற்குமேலும் யாராலும் சொல்லமுடியாததலின். அவருடைய கீர்த்தியெல்லாம் யதார்த்தம் என்பது. 'அறிந்தவர்கள் எல்லாராலும் ஸர்வேஸ்வரரான வாஸுதேவரே சொல்லப்படுகிறார். அத்தனைபேர்கள் சொல்லியும் சிறிதுதான் சொல்லப்பட்டதாகிறது. உள்ளதைச் சொல்லவில்லையா துதி ஏது?' என்று சொல்லப்படுகிறது.

கஉக. சின்னஸம்சயஃ

ச. பா. எல்லாவற்றையும் உள்ளங்கை நெல்விக்கனியப்போல் எப்போதும் ப்ரத்பக்ஷமாகப் பார்ப்பவர்; ஆதலின், ஸந்தேகமற்றவர்.

ப. பா. இந்த எளிமைபற்றிய க்யாதியினாலேயே, 'இவரை அறியக்கூடாது—கூடாதா; வசப்படுவரா—படாரா; ஸுலபரா—தூர்லபரா' என்பவை முதலிய ஸந்தேகங்களை அறுப்பவர். 'இந்த ஸம்சயத்தை அறுப்பவர் உம்மைவிட வேறொருவரும் இல்லை' என்பது பகவத்கீதை.

கஉ௦. உதீர்ணஃ

ச. பா. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மேலானவர்.

ப. பா. வெளிச்சண்ணாலும் காணப்படும்படி வெளிப்படையாக அவதரிப்பவர். 'அவதாரங்களினால் சந்தேகமறத் தம் ஸ்வரூபத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்' என்பது.

கஉக. ஸர்வதச்சக்ஷுஃ

ச. பா. தமதுபேசறிவினால் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவன்:

ப. பா. எல்லாவிடங்களிலுமுள்ள எல்லாருடைய கண்களுக்கும் புலப்படுகிறவர். ப்ரத்யக்ஷமாக அவதரித்ததின் ஸம்சயத்திற்கு இடமில்லை என்பது.

கூஉ. அநீசுஃ

ச. பா. தமக்குமேல் ஈஸ்வரனில்லாதவர் ; 'அவரைக் கட்டளையிடுபவர் யாருமில்லை' என்பது ஸ்ருதி.

ப. பா. ஸ்நானம் அலங்காரம் கோஷ்டிமுதலிய எல்லாவற்றிலும் பக்தர்களுக்குப் பராதீனமாயிருப்பதினால் ஸ்வதந்தரமில்லாதவர்.

கூஊ. ஸாஸ்வதஸ்திரஃ

ச. பா. எக்காலமும் மாறாமலிருப்பவர்.

ப. பா. பலவிதமான அர்ச்சாவதாரரூபங்களைஎடுத்துப் பக்தர்கள் எக்காலமும் ஸேவிக்கும்படியிருப்பதனால் எக்காலமும் நீங்காமலிருப்பவர். 'அர்ச்சாவிக்கிரஹங்களில் அவற்றிற்கேற்ற உருவங்களோடு எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்தரம்ஸாத்வத ஸம்ஹிதை கூறுகிறது.

கூச. பூசயஃ

ச. பா. ராமாவதாரத்தில் ஸேதுபந்தனத்திற்காகக் கடற்கரையில் தர்ப்பசயனத்திற்கு படுத்தவர்.

ப. பா. பக்தர்கள் அர்ச்சாவிக்கரங்களில் எழுந்தருளும்படி பிரார்த்திப்பதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட ஸ்வீயம்வ்யக்தம், ஸித்தம், மானுஷம் முதலான திவ்யாலயப்ரதேசங்களில் அவர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக ஸுகமாக எழுந்தருளியிருப்பவர்.

கூஊ. பூஷணஃ

ச. பா. பலஅவதாரங்களினால் பூமியை அலங்கரிப்பவர்.

ப. பா. இப்படி யாவருக்கும் அனுஊல்மான ஸௌலப்பகுணத்தினால் ஸ்ரியப்பதியான தம்மை அலங்கரிப்பவர். செல்வர்கள், நாதனற்ற ஏழைகள்வீடுகளுக்கு விருந்தாகப்போவதும் அவர்களின் போஜனங்களைத் தாமும்உண்பதும் அவர்களைச் சரிபாகவைத்துக் கொள்வதும் பூஷணமேயன்றித் தூஷணமாகாதன்றோ?

கூஃ. பூதீஃ

ச. பா. இருப்பு அல்லது ஐஸ்வரியமாயிருப்பவர் ; எல்லா ஐஸ்வரியங்களுக்கும் காரணமானவர்,

ப. பா. வெளிஉபாயங்களாகிய செல்வங்களும் உள் உபாயங்களாகிய உறுதியான பக்தியும் இல்லாதவர்களுக்கும் அவற்றை எல்லாம் நிரப்பும் ஸம்பத்தாயிருப்பவர். 'புத்ர, பசு, மித்ரங்கள்போல் அவருக்கு உதவியாயிருப்பவர்' என்பது.

கூஉஎ. அசோகஃ

ச. பா. 'விசோகஃ' என்பது பாடம். ஆனந்தருபியாதலின், சோகமில்லாதவர்.

ப. பா. நாதனற்றவன் எவனையும் காப்புற்று துவிடாமையினால் அவன்விஷயமாகப் பின்னே துயரப்படாதவர். 'விசோகஃ' என்பது பாடம்; அதற்கும் அதுவே பொருள்.

கூஉஅ. சோகநாசனஃ

ச. பா. நினைத்தவுடன் பக்தர்களின்சோகத்தைப் போக்குகிறவர்.

ப. பா. அவர்களுக்குத் தமது ஸம்பந்தமில்லாமையால் உண்டாகும் விசனத்தை ஒழிப்பவர். 'ஆத்மாவை அறிந்தவன் சோகத்தைத் தாண்டுகிறவன்' என்பது தங்களைப்போன்றவர்களிடத்திலே தான் நான் கேட்டது. பகவானே! நான் இப்போது சோகப்படுகிறேன். பகவானாகிய தாங்கள் தாம் என்னை இந்தச் சோகத்திலிருந்து கரையேற்றவேண்டும்' என்பது சாந்தோக்யோபனிஷத். 'கூஉகூ. அர்ச்சிஷ்டமான்'

ச. பா. ஸூர்யன்முதலானவர்களுக்கும் ஒளியைக்கொடுக்கும் சிறந்த ஒளி உள்ளவர்.

ப. பா. பக்தர்களுக்கு மறைந்திருக்கும் தம்பரபாவத்தை அறியும்படி அவர்களுடைய உட்கண்களையும் வெளிக்கண்களையும் திறக்கும் திறமையுள்ள அப்ராகிருதமான பேரொளிபுடையவர்.

கூஉஃ. அர்ச்சிதஃ

ச. பா. எல்லாவோகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட பரம்மாதிகேதவர்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்றவர்.

ப. பா. எக்காலமும் எல்லாப் புண்யசேஷ்தரங்களிலுமுள்ள கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் பக்தர்கள் கண்ணுல்கண்டு பூஜிப்பதற்கு எளிய அர்ச்சாவதாரம் செய்திருப்பவர். 'நல்ல அழகும் மலந்தழகமும் கண்களும் உடையதும் கனத்தடிக்கவருகிறது

மாக்ய விஷ்ணுப்ரதிமைபைப் பொன் வெள்ளிமுதலியவற்றினால் செய்து அதையே ஆராதித்து அதையே நமஸ்கரித்து அதற்கே நிவேதனம்செய்து அதையே தியானித்திருப்பவன், பாவங்கள் விலக்கப்பட்டவனாகி ப்ரம்மஸ்வரூபமான அந்தமுர்த்தியிலேயே ப்ரவேசிப்பான்; அதாவது, ஐக்கியமடைவான்' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணு தர்மத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அர்ச்சாவதாரம் பரஸ்வரூபம் போல் எட்டாததுமன்று; உபேந்திராவதாரம் மனுஷ்யாவதார முதலியவற்றைப்போல ஓர் இடத்திலும் ஒருகாலத்திலும் மாத்திரம் இருப்பதுமன்று. எப்போதும் எல்லாக்கூத்திரங்களிலும் யாவராலும் ப்ரத்பக்ஷமாகக் காணக்கூடியது. இதினுடைய ரகசியம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரசாஸ்திரம், 'போதாயனஸ்மிருதி, விஷ்ணுஹஸ்யம் முதலியவற்றில் கூறப்படுகிறது.

கூசக. சும்பு:

ச. பா. குடம்போல எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருப்பவர்.

ப. பா. அவரவர் கண்ணால் கண்டு பழகின உருவங்களுக்கொப்பான வடிவமுகுமுதலியவற்றினால் பக்தர்களால் விரும்பப்படுகிறவர்; கு-என்னப்படும் பூமிபாகிய சேஷத்திரங்கள் ஆலயங்கள் முதலியவற்றில் தியானத்திற்கும் ஆராதனத்திற்கும் விஷயமாகும்படி பிரகாசிப்பவர்; ஜனனமரணமீத்திரங்களினால் சொற்ப சம்பந்த முள்ளபூமியில் யமபடர்முதலிய பயங்களைப்போக்கும் மஹாப்ரபுஷத்தீதாடு பிரகாசிப்பவர்.

கூசஉ. லிகத்தாத்தமா

ச. பா. முக்குணங்களையுங்கடந்த பரிசுத்தஸ்வரூபமுள்ளவர்.

ப. பா. தேவாலயத்தில் நன்றாக ஊதப்பட்ட சங்கத்தின் ஒலி எதுவரையில் விபாபிக்கிறதோ அதுவரையில் அந்தசேஷத்திரம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'சேஷத்ரத்தில் வஸிக்கும் ஸ்திரீகள் பாலர்கள் முதலானவர் அந்த சேஷத்திரத்திலிருக்கும் பகவானைப்பார்த்து 'காப்பாற்றும்' என்று சொல்லித் தேகத்தைவிட்டபோது, அந்தப்பகவானுடைய சேவகர்கள் அதை அறிந்து பெரிய வாத்யமுழுக்கத்தீதாடு அவர்களைச் சிறந்ததேரிலேற்றிக் கொடியவர்களான யமபடர்களைப் பலாத்காரமாக ஒதுக்கி அந்த சேஷத்ரவாஸியான பகவானுக்கு எதிரே கொண்டுபோய், 'ஸ்வாமி! இவன் பஞ்சபூதங்களால் உண்டான சரீரத்தை உமது சேஷத்திரத்தில் விட்டான்,

இப்போது நாதனில்லாமவிருக்கும் இவனுக்கு எது யுக்தமோ அதைச் செய்யக்கடவீர்' என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அந்தப்பகவான் தமது ஸைதிகர்களால் சொல்லப்பட்ட அந்தச்சொல்லைக்கேட்டுத் தையையோடு சேர்ந்த கண்ணால் அவனைப்பார்த்துக் காப்பாற்றுகிறார்.' என்று சொல்லியிருப்பதிலால், அவரவர் புண்ணியங்களுக்குத் தக்கபடி தம்மைத் தந்து தம்ஸ்வரூபத்தை மிச்சப்படுத்திக்கொள்ளாதவர். தமது ஸ்வரூபத்தை யெல்லாம் பக்தர்களுக்கே ஒப்புவித்திருப்பவர்.

சுசக. விசோதநஃ

ச. பா. தம்மை நினைத்தவுடன் பாவங்களைப் போக்குகிறவர்.

ப. பா. அப்படிப்பட்ட திவ்யசேஷத்திரங்களில் தேகம்விட்டவர்கள் தம்மை அடைவதற்குரியவராகும்படி அவர்களைப் பரிசுத்தம் செய்கிறவர்.

[அவ—இனி, சில சேஷதரங்களில் முன்சொன்ன வ்யூஹாவதாரங்களிலும் விபவாவதாரங்களிலும் சில இருப்பதைக் கூறுவது.]

சுசச. அநிருத்தஃ

ச. பா. நாலு வியூஹங்களில் நான்காமவராகிய அநிருத்தர்; பக்கைவர்களால் ஒருகாலும் தடுக்கப்பட்டாதவர்.

ப. பா. 'ஐகத்பிரபுவான அநிருத்தபகவான் ஜனார்த்தனரென்னும் பெயரோடு பூமியில் வஸுபாண்டமென்னும் ஒரு சேஷத்திரத்தில் நித்தியாவிரப்பாவமாக இருக்கிறார்' என்று சொல்லப்பட்ட அநிருத்தவ்யூகத்தின் அவதாரமான ஜனார்த்தனராயிருப்பவர்.

சுசரு. அப்ரதிரதஃ

ச. பா. எதிரியில்லாதவர்.

ப. பா. ஜனார்த்தனரென்னும் பெயருக்குத்தக்கபடி விரோதிகளைப் பீடிப்பதில் தடுப்பவர் யாருமில்லாதவர்.

சுசக. ப்ரத்யும்நஃ

ச. பா. சிறந்த தனமுள்ளவர்; ப்ரத்யும்னன் என்னும் வ்யூகமாயிருப்பவர்.

ப. பா. சிறந்த ஆத்ம ப்ரகாசமுள்ளவர்; 'எல்லாவற்றையும் பரகாசிக்கச்செய்கிறவர்' என்று ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம் சொல்லுகிறது.

கூசஎ. அமிதவிக்ரமம்

ச. பா. யாராலும் பீடிக்கப்படாத பராக்ரமமுள்ளவர்; அளவற்ற மகிமையுள்ளவர்.

ப. பா. த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் மூவுலகங்களிலும் தமது திரு வடிப்பதிப்பு அடங்காமலிருந்தவர். 'ஓ! பிரம்ம தேவரே! தேவர்க்கும் தேவரான திருவிக்ரமாவதாரஸ்வாமி மனிதர்க்கு நற்கதியைக் கொடுப்பதற்காக யமுனாதீர்த்தத்தைச் சார்ந்திருக்கிறார்' என்று சொல்லியபடி, யமுனாதீரத்தில் த்ரிவிக்ரமாவதாரம் இருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

கூசஅ. காலநேமிநீஹா

ச. பா. காலநேமி என்னும் அஸுரனைக் கொன்றவர்.

ப. பா. காலசக்கரத்தின் வட்டையாகிய அவித்தை என்னப்படும் கலிகல்மஷத்தைத் தம்மிடம் சேர்ந்தமாத்கிரத்தில் அழிப்பவர். இதற்காகவே மேற்சொல்லிய சேஷ்த்ரங்களில் அவதரித்திருப்பவர் என்பது.

கூசக. சௌரி:

ச. பா. 'வீர:' என்பது பாடம்; எல்லாப்பகைவரையும் வென்று விளங்குகிறவர்.

ப. பா. வஸுதேவபுத்திரர்; உத்பலாவதகம் (= திருக்கண்ண புரம்) என்னும் சேஷத்திரத்தில் சௌரி என்று பெயர்பெற்று கிருஷ்ணனாக எழுந்தருளியிருப்பவர்.

கூசடு. சூர்:

ச. பா. 'சௌரி:' என்பது பாடம்; சூரகுலத்தில்திறந்த கிருஷ்ணன்; பிரஸித்தமான பராக்ரமமுள்ளவர்.

ப. பா. 'சுத்ரகூடபர்வதத்தில், ராக்ஷஸர்களை அழிப்பவரும் தாமரைஇதழ்ப்பால நீண்ட திருக்கண்களையுடையவரும் சிறந்த வருமான ராமபிரான் எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்று சொல்லியபடி, சூரரான ராமாவதாரமாயிருப்பவர்.

கூசுக. சூரஜநேஸ்வர:

ச. பா. சூரர்களான இந்திரன் முதலானவர்களுக்கும் ஈஸ்வரர்,

ப. பா. ஸுகீவன் ஆஞ்சநேயர் முதலான சூரர்களான ஜனங்களுக்கும் ஈஸ்வரராயிருப்பவர்.

சுருஉ. த்ரிலோகாத்மா

ச. பா. மூன்றுலோகங்களுக்கும் அந்தர்யாமி; மூன்று லோகங்களுக்கும் தம்மைவிட வேறாயில்லாதவர்.

ப. பா. பக்தர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக மூவுலகங்களுக்கும் இடைவிடாபற் செல்லுகிறவர். 'பிராம்மணரே! மகததேசத்தில் மஹாபோதமென்னுமிடத்தில் தேவர்க்குந்தேவரான ஜனார்த்தனர் லோகநாதர் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறார்' என்று சொல்லியிருக்கிறது.

சுருங. த்ரிலோகேஃ

ச. பா. மூவுலகங்களையும் தம்ம்கருமங்களில் ப்ரவர்த்திக்கச் செய்பவர்.

ப. பா. மூன்றுலோகங்களுக்கும் ஈஸ்வரர்; 'ப்ராக்ஜ்யோதிஷ நகரத்தில் நல்லக்ஷேத்திரத்தைபடைந்து விஸ்வேஸ்வரர் என்னும் திருநாமம் கொண்டிருக்கும் பகவானிடம் சென்று' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சுருச. கேசவஃ

ச. பா. சூர்யன்முதலானவர்களிடத்திலுள்ள கிரணங்களுக்கு உரியவர்; (கஃ+அ+ஈச) என்னப்படும் பிரம்மவிஷ்ணுசிவசக்திகள் மூன்றுக்கும் இருப்பிடமானவர்; 'கஃ' என்று ப்ரம்மாவுக்குப்பெயர். எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈசன் நான்; நாங்களிருவரும் உமது அம்சத்தில் உண்டானவர்கள்; ஆகையால், நீர் கேசவரென்று பெயருடையவர்' என்பது ஹரிவம்சம்.

ப. பா. கிலேசங்களைப்போக்குபவராகிய கேசவர். 'இந்தப் பூலோகத்தில் மதுரைஎன்னும் பேரூள்ள மஹாக்ஷேத்திரத்திலும் காசியிலும் இரண்டுருபங்களாக இருக்கிறார்' என்றுசொல்லப்பட்ட அர்ச்சாவதாரமாகிய கேசவர். 'கஃ= பிரம்மாவின்பெயர், ஈஃ= எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஈசன் நானே; நாங்களிருவரும் உமதுதேகத்தில் பிறந்தவர்கள்; ஆதலால், உமக்குக் கேசவர் என்று பெயர்' என்கிற இது, ஹரிவம்சத்தில், வ்யாஸரே செய்த நிருக்தி.

சுருரு. கேசிஹா

ச. பா. கேசிஎன்னும் அஸுரனைக் கொன்றவர்.

ப. பா. கேசிஎன்னும் அஸுரனைக்கொன்றவர். 'இதும் கேசவ நாமத்திற்குப்போல வ்யாஸரே செய்த உரை.

சூருக. ஹரி:

ச. பா. பிறப்பிற்றுப்புக்களை அவற்றி ன்காரணத்தோடு நீக்குபவர்.

ப. பா. 'ஸ்ரீவேஸ்வரரும் பகவானுமான் ஹரி, கோவர்த்தனம் என்று பெயருள்ளமலையில் ஆலயத்தில் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறார்' என்றும், 'வீடுகளில் யாகம்செய்து அழைத்துக் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்ப்பாகத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய நிறமும் ஸ்ரீரஷ்டமர்ன் பச்சைநிறம், ஆஸ்கயால், ஹரிஎன்று சொல்லப்படுகிறேன்' என்று ஸ்ரீ மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் கூறுகிறது.

சூருள. காமதேவ:

ச. பா. நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் விரும்புகிற எல்லாராலும் விரும்பப்பட்ட ஈஸ்வரர்.

ப. பா. விரும்பினவற்றையெல்லாம் அளிப்பவர். எல்லாருக்கும் வேண்டினவற்றையெல்லாம் கொடுக்கும் பகவான். 'காமதேவர்என்னும்பெயரோடு *இமயமலைபைச்சார்ந்து அப்ஸரஸினால் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறார்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.* 'சங்கராலயம்' என்பது மூலம்.

சூருஅ. காமபால:

ச. பா. விரும்பினவர்களின் விருப்பங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

ப. பா. தாம்கொடுத்தபலன்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

சூருக. காமீ

ச. பா. விரும்பினவையெல்லாம் நிரம்பினவர்.

ப. பா. சிறந்தபலன்களெல்லாம் தாம்கொடுக்கக் குறைவின்றித் தம்மிடத்தில் நிரம்பியிருக்கப்பெற்றவர்.

சூரு0. காந்தி:

ச. பா. அழகான தேகமுள்ளவர்; பிரம்மாவுக்கும் முடிவைச் செய்கிறவர்.

ப. பா. யாவராலும் விரும்பத்தக்கவர்; அதனாலன்றோ, காமதேவர் அப்ஸரஸினால் பூஜிக்கப்படுவது.

[அவ— இப்படியே இனிமேலும் நாமங்களின் அர்த்தங்களைக் கொண்டு அந்த அந்தக்ஷேத்ரங்களை ஊகித்துக்கொள்க. இனி, சக்தீசரென்னும் அவதாரம் சொல்லப்படுகிறது.]

சூருக, க்ருதாகம்:

ச. பா. ஸ்ரூதிஸ்மிருதிமுதலான சாஸ்திரங்களை வெளியிட்டவர்.

ப. பா. சாஸ்திரங்களை உண்டுபண்ணினவர். 'நிர்மல மனமுள்ளவர்களுக்கு அநேக மந்த்ரங்களடங்கின வித்தையை வெளியிடுகிறார்' என்று சக்தீசரைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சுகூஉ. அநிர்த்தேஃயவபு:

ச. பா. பிரகிருதிக்கு அதீதமாதலின், இன்னது இப்படிப்பட்டதென்று நிரூபிக்கமுடியாத ரூபமுள்ளவர்.

ப. பா. அந்த அந்த யுகங்களின் குணங்களை அபிவிருத்தி செய்யத்தக்க உருவங்கள் பலவாதலின், இவ்விதமென்று நிரூபிக்கக்கூடாத திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களையுடையவர்.

சுகூந. விஷ்ணு:

ச. பா. விபாபித்திருப்பவர். 'சூந்தீபுத்ரனை! என்னுடைய ஒளி ஆகாயத்தையும் பூமியையும் விபாபித்திருப்பதனாலும் பாதத்தினால் உலகங்களை ஆக்ரமித்ததனாலும் நான் விஷ்ணுவென்று சொல்லப்படுகிறேன்' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம், சாந்திபர்வம்.

ப. பா. ஸ்வரூபத்தினாலும் நடத்துவதுமுதலிய சக்தியினாலும் எல்லாவற்றையும் விபாபித்திருப்பவர். 'எல்லாச் சக்திகளும்சேர்ந்த ரூபமுள்ளவர்' என்பது சக்தீசாவதாரத்தைப்பற்றிய மந்திரம். 'அம் மஹாத்மாவின் சக்தியினால் இவ்வுலகமனைத்தும் விபாபித்திருப்பது பற்றி அவர் விஷ்ணு வென்று சொல்லப்படுகிறார். 'விஸ்' என்பதற்கு பிரவேசிப்பதென்று பொருளாதலால்' என்பது ஆகித்யபுராணம். மூவுலகங்களையும் அளந்தவர். 'பகவான் உலகங்களை அளந்ததினால் விஷ்ணுவாகிறார்' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம், உத்தியோகபர்வம்.

சுகூச. வீர:

ச. பா. கதி, படைப்பு, காந்தி, *இருப்பிடம், போஜனம் இவற்றையுடையவர். * 'அஸந' என்பது மூலம்.

ப. பா. நல்லோரைத் துன்பப்படுத்தும் துஷ்டர்களை அழிப்பவர். 'தமது கட்டளையை எதிர்பார்த்துநிற்கும் கதை, சக்கரம் என்னும் இரண்டையும் பிரயோகிப்பதினாலேயே பகவான்வதம் பண்ணுகிறார்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

குகரு. அநந்தீ

ச. பா. எங்கும் நிரம்பியிருப்பதனாலும் என்றுமிருப்பதனாலும் எல்லாமாயிருப்பதனாலும் தேசத்தாலும் காலத்தாலும் வஸ்துவினாலும் அளவிடப்படாதவர். தமது குணங்களின் முடிவைத் தேவர்களாலும் அறிய முடியாதவர்.

ப. பா. தேசவரையும் காலவரையும் ஸ்வரூப அளவும் குணங்களுக்குக் கணக்கும் முடிவு பெறாதவர்; 'அனந்தமூர்த்தி' என்பது அவரைப்பற்றிய மந்திரம்.

குகசு. தநஞ்சயீ

ச. பா. அர்ஜுனனாக இருப்பவர். 'நான் பாண்டவர்களில்தனஞ்சயன்' என்பது பகவத் கீதை.

ப. பா. தனத்தை ஜயிப்பவர்; பொன் ரத்தினம் முதலிய தனங்களைவும் வெறுத்து, சம்பாதிப்பதற்கும் காப்பாற்றுவதற்கும் அனுபவிப்பதற்கும் மிக விரும்பத்தக்கவராயிருப்பவர்.

குகௌ. ப்ரம்மண்யீ

ச. பா. தவம் வேதம் ஸத்யம் ஞானம் ஆகிய இவற்றிற்கு அனுகூலமானவர்; அல்லது, இவற்றை அறிபவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கும் போக்தாவாதலால் பெரியவையென்று ஸ்சால்லப்படும் சேதனங்களுக்கும், போகத்திற்குரிய அளவற்ற ஸாதனங்களைத் தருவதினால் போக்யத்திற்குப் பெரிதான பிரகிருதிக்கும், இருப்பு ஸுகம் முதலான எல்லா நிலைமைகளுக்கும் காரணமாதலின் அனுகூலராயிருப்பவர்.

குகஅ. ப்ரம்மக்ருத்ப்ரம்மா

ச. பா. இரண்டு நாமம். ப்ரம்மக்ருத=தவம் முதலியவற்றை உண்டுபண்ணுகிறவர்; ப்ரம்மா=பிரம்மதேவராக உலகத்தைப் படைப்பவர்.

ப. பா. பிரக்ருதியினால் உண்டாகும் மஹத் அஹங்காரம் முதலாக அளவற்ற விஸ்தாரமுள்ள உலகங்களைப் படைப்பவராகிய ப்ரம்ம தேவரும் எல்லா விதங்களாலும் தம்மால் நியமிக்கப்பட்டு நடக்கும் படி செய்பவர்.

குகக. ப்ரம்ம

ச. பா. பெரிதாயிருப்பது; பெருக்கச்செய்வது.

ப. பா. ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள சேதனர்கள் எல்லாரையும் ஒப்புயர்வற்ற தமது திருக்கல்யாண குணங்களினால் மேன்மேலும் அபிவிருத்தி செய்து தமதுஸ்வரூபமும் குணங்களும் விபவங்களும் இன்னும் அபிவிருத்தியாகி நிரம்பியிருப்பதும், ஸ்வதந்திரமும் வேதாந்தங்களில் அறியப்படுவதுமாகிய பரப்ரம்மமாகவிருப்பவர்.

சுஎ0. ப்ரம்ம விவர்த்தநஃ

ச. பா. தவம் முதலியவற்றை விருத்திசெய்கிறவர்.

ப. பா. தவம் முதலிய தர்மத்தை விருத்திசெய்கிறவர்.

சுஎக. ப்ரம்மலித்

ச. பா. வேதத்தையும் வேதார்த்தத்தையும் ஸரியாக அறிந்திருப்பவர்; அல்லது, சரியாக அடைந்திருப்பவர்.

ப. பா. முடிவில்லாத வேதங்களின் முடிவை அறிந்திருப்பவர். 'ஆதியும் அந்தமுமில்லாத வேதத்தைத் தேவர்களும் ரிஷிகளும் அறியவில்லை. ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவும் பகவானுமாகிய நாராயணர் ஒருவர்மட்டுமே அதனை அறிந்திருக்கிறார்' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம் சாந்திபர்வம், மோக்ஷதர்மம்.

சுஎஉ. ப்ராம்மணஃ

ச. பா. பிராம்மண ரூபியாகி உலகமனைத்துக்கும் வேதங்களை ப்ரவசனம் செய்வித்தவராதலின், வேதத்துக்கு ஸம்பந்தப்பட்டவர்.

ப. பா. வேதார்த்தத்தை உலகத்தில் நிலைபெறுத்துவதற்காகத் தாமே அத்தரிமஹரிஷிபின் கோத்திரத்தில் தத்தாத்ரோரென்னும் ப்ராம்மணத்திருமேனியாக அவதரித்தவர்; வேதத்தை உலகத்திற்குக் கொடுக்கிறவர்.

சுஎங. ப்ரஹ்மீ

ச. பா. ப்ரம்மமென்று சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் தமக்கு உட்பட்டவையாகக் கொண்டிருப்பவர்.

ப. பா. ப்ரம்மம் என்னப்படும் ப்ரமாண ப்ரமேயங்களனைத்தையும் உடையவர். 'ப்ரமாணப்ரமேயங்கள் நிரம்பியிருப்பவர் ஹரி' என்று சொல்லப்படுகிறது.

சுஎச. ப்ரம்மஜ்ஞஃ

ச. பா. வேதங்களைத் தம் உருவமாக அறிந்தவர்.

பி. பர். வேதங்கனையும் வேதார்த்தங்களையும் லாக்ஷாத்காரமாக அறிபவர். 'வேதங்களை அறிந்திருப்பவனும் நாளை' என்பது பகவத்கதை.

சுஎரு. ப்ராம்மணப்ரியஃ

ச. பா. ப்ராம்மணர்களுக்கு ப்ரியமானவர்; பிராம்மணர்களிடத்தில் ப்ரியமுள்ளவர்.

பி. பா. வேதத்திற்கு அதிகாரிகளான பிராம்மணர்களைத் தமக்கு அன்பர்களாக உடையவர்; 'ப்ராம்மணர்களுடைய அனுக்கிரகத்தினால் நான் அஸுரர்களை வெல்லுகிறேன்' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு தர்மத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

சுஎசு. மஹாக்ரமஃ

ச. பா. பெரியகாலடிகளை உடையவர்.

பி. பா. மிக்க ஆழமான ஸம்ஸாரமென்னும் பாதாளத்தில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் சேதனர்கள் சிற்சிலவாகச் செய்யப்படும். நற்கர்மங்களினால் பக்திவைத்து வரிசைக்கிரமமாகத் தம்மிடம் ஏறும்படியாக, நீண்ட படிவரிசைகளை வைத்திருப்பவர். தாயானவன் தன் குழந்தைக்கு முதலில் முஸ்யூட்டுவதும்; பின் பால்புகட்டுவதும், பிறகு, ஆகாரம் கொடுப்பதும், அதன்பிறகு, முறையே வாழ்க்கைக்குரியவைகளை அளிப்பதும் போல, கீழ் இருப்பவரையும் வரிசையாக முதலில் பகையில்லாமல் ஆஸ்திகபுத்தியோடு தம்மை நோக்கி வரும் படியாகவும், தொடர்ச்சியாக அனுஸரிக்கும்படியாகவும், அதன்பின் ஞான பக்தி மனஉறுதி ஆகிய வரிசைகளினால் தம்மை அடையும் படியாகவும் செய்யும் மஹா வாத்ஸல்யமுடையவர்.

சுஎஎ. மஹாகர்மா

ச. பா. சிறந்த ஸ்ருஷ்டிமுதலான கர்மங்களை உடையவர்.

பி. பா. பூச்சிபுழுக்களாகப் பிறந்து அவ்வவற்றின் உருவத்தினும் மிகச் சிறியவையான பிராணிகளையும் அவ்வவற்றின் கர்மக்கிரமத்தில் மனுஷ்யதேகமளித்துத் தமது பெரிய ஐஸ்வர்யத்தை அனுபவிக்க ஆவலோடு முயலும்படிசெய்வதாகிய சிறந்த செய்கையை உடையவர்.

சுஎஅ. மஹாதேஜாஃ

ச. பா. ஸூர்யன்முதலானவர்களுக்கும் ஒளியைக்கொடுக்கும் சிறந்த ஒளியுள்ளவர்.

ப. பா. தமோகுணத்தில் அகப்பட்டுப் பிறந்திறந்துகொண்டிருக்கும் சேதனர்களுக்கும் அனாதியாபுள்ள அஜ்ஞானம் என்னும் இருளை ஒழிக்கும் பேரொளியுள்ளவர்.

கௌக. மஹோரகம்

ச. பா. 'மகர் ஸர்ப்பமா யிருப்பவர்'; 'ஸர்ப்பங்களில் நான் வாஸுகியாயிருக்கிறேன்' என்பது பகவத்கீதை.

ப. பா. தாம் மிகப்பெரியவராயிருந்தும் மிக்க அற்பர்களுக்கும் அந்தர்பாயமாக ஹிருதபத்துள் ப்ரவேசித்திருப்பவர். 'தனங்களினாலும் சிறப்புக்களினாலும் வஸ்திரங்களினாலும் ஆபரணங்களினாலும் சந்தோஷிக்கச் செய்யப்படாதவரும், மனம் ஒன்றினாலேயே ஸந்தோஷம் செய்விக்கப்படுகிறவருமான அந்தப்பகவானைப் பூஜிக்காதவன் யார்?' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம்.

கௌ௦. மஹாக்ரது

ச. பா. சிறந்த அஸ்வமேத யாகமாயிருப்பவர். அல்லது, அவை தமவாயிருப்பவர்.

ப. பா. ஆகமசாஸ்திரங்களினால் விதிக்கப்பட்ட எல்லாச் செய்கைகளும் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்படுவதினாலேயே இனி பசுவையுள்ளனவாகச் செய்யப்படுவதினால் ஆராதனத்திற்கு எளியவர்.

கௌக. மஹாயஜ்வா

ச. பா. உலகங்களுக்கு யாகமுறையை அறிவிப்பதற்காகச் சாஸ்திரப்படி யஜ்ஞம் செய்வதனால் யாகம்செய்வறிற் சிறந்தவர்; சிறந்த யாகஞ் செய்பவரனைவரும் தம்மவராயிருப்பவர்.

ப. பா. மற்றத்தேவர்களைப்பூஜிப்பவர்களைக்காட்டிலும் தம்மைப் பூஜிப்பவர்கள் சிறந்தவர்களாகும்படி செய்பவர். 'பாகவதர்களுள் ஏகாந்திகள் மிகச்சிறந்தவர்கள்; அவர்கள் மற்றொரு தெய்வம் பற்றாதவர்கள் தாம்' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

கௌஉ. மஹாயஜ்ஞம்

ச. பா. சிறந்த ஜபயஜ்ஞமாயிருப்பவர்; சிறந்த ஜபயஜ்ஞத்தை உடையவர்.

ப. பா. தம்மை ஆரதிப்பது எல்லா ஆராதனங்களிலும் மேற்பட்டதாகச் செய்பவர். 'விஷ்ணுபூஜை எல்லாத் தர்மங்களிலும் மிகச்

சிற்றத்தது' என்றும், 'தம் ஒருவரிடமே பக்திவைத்த பக்தர்களால் செய்யப்படும் பூஜைகள் எல்லாவற்றையும் பகவான் தர்மே தலையேந்தி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்' என்றும் ஸ்ரீ பாத்மபுராணம் கூறுகின்றது.

சுஅந. மஹாஹவி:

ச. பா. பெரிய ஹவிஸாயிரூப்பவர்; 'உலகமெல்லாம் ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாதலின் ப்ரளயகாலத்தில் அவரிடத்தில் ஹோமம்செய்யப்பட்ட உலகமென்னும் பெரியஹவிஸாக அவரே யிருப்பவர்' என்பது. உலகமென்னும் பெரியஹவிஸை உடையவர்.

ப. பா. ஸாத்விகர்களினால் உபசிஷ்டத்தில் சொல்லப்பட்ட ஞான யஜ்ஞத்தினால் மனம் புத்தி இந்திரியம் முதலியவற்றை ஹவிஸுகளாக ஸமர்ப்பணம் செய்யப்படுகிறவர்; ஆத்மா என்னும் சிற்றத ஹவிஸை அங்கீகரிப்பவர். 'நானே என்னை ஹோமம் செய்கிறேன்' என்பது தைத்திரீய உபசிஷ்டத்து.

[அவ—மனத்தினாலும் காயத்தினாலும் ஆராதிக்கப்படுவது கூறியாழிற்று. இனி, வாக்கினால் ஆராதிக்கப்படுவது கூறப்படுகிறது.]

சுஅஃ. ஸ்தவ்ய:

ச. பா. எல்லாராலும் துதிக்கப் பெறுகிறவர்; தாம் யாரையும் துதிக்காதவர் என்பது.

ப. பா. ஸ்தோத்திரத்திற்குரியவர். எந்தக்குணங்களையிட்டு எப்படிப் புகழ்ந்தாலும் அவை பொய்யாகாமல் பொருந்தியிருப்பவர்.

சுஅரு. ஸ்தவப்ரிய:

ச. பா. ஸ்தோத்திரத்தில் விருப்பமுள்ளவர். (ஸ்தோத்தரம்—குணஸங்கீர்த்தனம்.)

ப. பா. யாராலும் எந்தப்பாஷையாலும் எவ்வகையாலும் செய்யப்படும் ஸ்தோத்திரங்களைச் சொற்பிழை பொருட்பிழை இருந்தாலும், குணங்களைச் சொல்வதாக எண்ணி அன்புடன் அங்கீகரிப்பவர்.

சுஅசு. ஸ்தோத்தரம்

ச. பா. ஸ்தோத்தரமும் தாமேயாயிருப்பவர்.

ப. பா. அவரைத் துதிக்கப்பெறுவதும் அவர் அனுக்ரஹத்தினாலேயே உண்டாவதனால் அவரே ஸ்தோத்திரமாகவும் இருப்பவர்.

சுஅள. ஸ்துதஃ

ச. பா. 'ஸ்துதிஃ' என்பதுபாடம். துதிக்கும்செய்கையும் தாமேயாயிருப்பவர்.

ப. பா. அனந்த கருட விஷ்வக்ஸேனர்முதலீய கணக்கில்லாத நித்யஸூரிகளாலும் ப்ரம்மாதிடேதவர்களாலும் நம்போன்ற முனிதர்களாலும் எல்லையில்லாத காலத்தில் அவரவர் இஷ்டம் நிறைவேறுவதற்கு ஒரே ரீதியாகத் துதிக்கப்பெற்றவர்.

சுஅஅ. ஸ்தோதா

ச. பா. துதிப்பவரும் அவரே.

ப. பா. தம்மைத் துதிப்பவரைத் தாம் துதிக்கும் தன்மையுள்ளவர். 'அவரைத் துதிப்பவன் அவரால் துதிக்கப்படத்தக்கவனாகிறான். அவரை வந்தனம் செய்பவன் அவரால் வந்தனம் செய்யப்படுகிறவனாகிறான்' என்று கைலாஸபாத்திரையில் சிவஸ்தோத்திரம் செய்த கிருஷ்ணனைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சுஅக. ரண்ப்ரியஃ

ச. பா. லோகரக்ஷணத்திற்காகப் பஞ்சாயுதங்களைத் தரிப்பதனால் யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்.

ப. பா. தம் அன்பர்களுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாவதற்காக யுத்தம் முதலிய வியாபாரங்களைச் செய்பவர். ஸ்ரீராமாயணம் ஸ்ரீமஹாபாரதம் முதலியவற்றில் இந்த விருத்தார்த்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 'ராகவன் இராவணனைப் போரில்கொன்று மகிழ்ந்து சுக்ரீவனுக்கும் மஹாபல்சாலியான அங்கதனுக்கும் மனோரதம் நிறைவேறும்படி செய்தார்' என்பது ஸ்ரீராமாயணம்.

சுகூ0. பூர்ணஃ

ச. பா. எல்லாப்பலன்களும் எல்லாச்சக்திகளும் நிரம்பியவர்.

ப. பா. விருப்பினவை யெல்லாம் சூழைபடாது நிரம்பியிருப்பவர். அதனாலேதான், அதிகப் பொருட்செலவிலும்தேகஸ்ரமத்தினாலும் செய்யப்படும் ஆராதனைகளில்லாமலும் ஸ்தோத்திரத்தினால் மட்டுமே வசப்படுகிறவர்.

சுகூக. பூரயீதா

ச. பா. பக்தர்களுக்கு எல்லாச்செல்வங்களையும் நிரப்புகிறவர்.

ப. பா. தம்மைத் துகிப்பவர்களின் விருப்பங்களை யெல்லாம் நிரப்பும் தன்மையுள்ளவர். 'விருப்பங்களை நிரப்புவதற்காகவே ஸ்தோத்திரம் முதலியவற்றை அங்கீகரிப்பவர்' என்பது.

௬௯௨. புண்யம்

ச. பா. நினைத்தமாத் திரத்தில் எல்லாருடைய பாவங்களையும் போக்குபவர்.

ப. பா. பாவிகளும் மங்களங்களுக்கும் திரபராகும்படி அவர்களின் பாவங்களைப் போக்குகிறவர்.

௬௯௩. புண்யகீர்த்தி

ச. பா. பாவத்தைப் போக்கும் புகழ் உள்ளவர்.

ப. பா. தமது நாமஸங்கீர்த்தனமே பாவங்களை எல்லாம் முழுதும் விலக்கும்படியிருப்பவர். 'மைத்ரேயரே! பக்தியுடன் அவருடைய திருநாமத்தைச் சொல்வதுமாத் திரமே லோஹங்களுக்கு அக்னிபோல் எல்லாப்பாவங்களுக்கும் உருகுவதைச் செய்யும் சிறந்த லாதனம்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

௬௯௪. அநாமயம்

ச. பா. கர்மங்களினாலுண்டான மனநோய்களினாலும் வெளிநோய்களினாலும் பீடிக்கப்படாதவர்.

ப. பா. ஸம்ஸாரமென்னும் பெரும்பிணிக்குப் பகையானவர்.

௬௯௫. மனோஜலம்

ச. பா. எங்கும் வியாபித்திருப்பதால் மனத்தின்வேகத்துக் கொப்பான வேகமுள்ளவர்.

ப. பா. மனோவேகமாக மேற்சொல்லிய காரியங்களைச் செய்பவர்.

௬௯௬. தீர்த்தகரம்

ச. பா. பதினான்குவித்தைகளையும் வேதத்துக்கு விலக்கான வித்தைகளையும் உண்டாக்கி வெளியிட்டவர். 'மதுகைடபர்களைக்கொன்று ஹயகீர்வரூபியாக ஸ்ருஷ்டியினரம்பத்தில் பிரம்மாவுக்கு வேதங்களை உபதேசித்து, அஸுரரைவஞ்சிப்பதற்காக வேதத்திற்குப் புறம்பாயுள்ள மோஹவித்தைகளையும் உபதேசித்தவர்' என்பது.

ப. பா. தம்மைப்போலவே, நினைப்பது நாமத்தை உச்சரிப்பது முதலியவை செய்தவுடன் எல்லாப்பாவங்களையும் போக்கு

வனவாகிய கங்கை புஷ்கரம் முதலான புண்யதீர்த்தங்களை உண்டு பண்ணினவர்; ஸ்ருதிஸ்மிருதிமுதலிய ஸ்தலம்ப்ரதாயங்களைப் பாவர்த்திக்கச்செய்தவர். கடல்போல இறங்கமுடியாத ஆழமான தம் மிடத்தில் பக்தர்கள் இறங்கும்படி படிக்களை உண்டுபண்ணினவர்.

[அவ—இனி, க்ருஷ்ணாவதாரம் சொல்லப்படுகிறது.]

குகள. வஸுரேதாஃ

ச. பா. ஸ்வர்ணமாகிய வீர்யத்தையுடையவர். 'முதலில் ஜலத்தைஸ்ருஷ்டித்து அதில் வீர்யத்தைவிட்டார். அது வலியைப் பேரல்ப் பிரகாசிக்கும் பொன் அண்டமாயிற்று' என்பது வ்யாஸர் வசனம்.

ப. பா. தம்முடைய திவ்யதேஜஸையே அவதாரத்திற்குக் காரணமாகவுடையவர்.

குகுஅ. வஸுப்ரதஃ

ச. பா. தனத்தை மிகுதியாகக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. சிறந்தநிதியாகிய தம்மைத் தேவகிக்கும் வஸுதேவருக்கும் புத்திரராகக்கொடுத்தவர்.

குகுக. வஸுப்ரதஃ

ச. பா. பக்தர்களுக்கு மோகஷமென்னும் பலனைக்கொடுப்பவர்; அஸுரர்களின் தனத்தை மிகவும் கண்டிப்பவர்.

ப. பா. உலகத்திற்குத் தந்தையாகிய தமக்கும் தாய்தந்தைகளாகும்படி பெரியமஹிமையை அந்தத் தேவகிவஸுதேவர்களுக்கு அளித்தவர்.

எ00. வாஸுதேவஃ

ச. பா. வஸுதேவபுத்ரராக அவதரித்தவர்.

ப. பா. வஸுதேவபுத்ரர்.

ப. பா. ஏழாவது சுதகம் முற்றிற்று.

[அவ—இந்த அவதாரம் வந்ததற்குக்காசணமாகிய திருப்பாற்கடலில் சயனித்த ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.]

எ0க. வஸுஃ

ச. பா. எல்லாம் தம்மிடத்தில் வலிக்கப்பெற்றவர்; தாம் எல்லாவற்றிலும் வலிப்பவர்; மாயையினால் தம் ஸ்வரூபத்தை மறைப்பவர்.

ப. பா. திருப்பாற்கடலில் வலிப்பவர். 'அந்தத்திருப்பாற்கடலில் குடிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணர் அரவணையைவிட்டு மதுராபுரிக்கு வந்தார்' என்பது ஹரிவம்சம்.

எ0உ. வஸுமநாஃ

ச. பா. எல்லாரிடத்திலும் வளிக்கும் மனமுள்ளவர்.

ப. பா. லக்ஷ்மிபிறந்த இடமாகிய சுகீரார்த்தியில் வாஸம்செய்தும், வஸுதேவரிடத்தில் மனம்வைத்தவர்.

எ0ஈ. ஹவீஃ

ச. பா. ப்ரம்மமே ஹவீஸென்று பகவத்கீதையில் சொல்லியபடி ஹவீஸாயிருப்பவர்.

ப. பா. தேவகீவஸுதேவர்களின் ஸமீபத்தில் வளிக்க விருப்பமுள்ளவராயிருந்தும், அவர்கள் அநிபிரேமையினால் பகவானுடைய மஹிமையை மறந்து கம்ஸனால் தீங்குவருமென்று அஞ்சினதின்மேல், தம்மை ஒளித்துக்கொள்வதற்காக யசோதை நந்தகோபர்களிடம் வளர்ப்ப்தற்குக் கொடுக்கப்பட்டவர், அவர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர். பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர் என்பது சொற்பொருள்.

எ0ச. ஸத்கதிஃ

ச. பா. ப்ரம்மஜ்ஞானிகளால் அடையப்படுகிறவர்; 'ப்ரம்மம் உண்டென அறிந்தானாயின் அவன் உளனாவான்' என்பது ஸ்ருதி. உயர்ந்தஞானமுள்ளவர்.

ப. பா. அவதரிக்கும்போதே அஸுரர்களால் விளையும் ஆபத்துக்களை ஒழித்து ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

எ0ஊ. ஸத்க்ருதிஃ

ச. பா. சிறந்த ஸ்ருஷ்டிமுதலான செய்கைகளையுடையவர்.

ச. பா. ஏழாவது சதகம் முற்றிற்று.

ப. பா. தயிர் வெண்ணெய் திருடினது, உரலில்கட்டுப்பட்டுத் தவழ்ந்தது, ராஸகீரீடைசெய்ததுமுதவிய குழந்தைவிளையாட்சி செய்கைகளும், ஸம்ஸாரவிலங்குகள் எல்லாவற்றையும் தறிப்பவைகளாகச் சிறந்திருப்பவர். 'என்னுடைய ஜன்மமும் கர்மமும் உலகத்திற்கு அதீதமானவை' என்பது பகவத்கீதை.

௭0௬. ஸத்தா

ச. பா. 'பீபதமில்லாத ஞானஸ்வரூபமாயிருப்பவர்.

ப. பா. தாமே ஸாதுக்களுக்கு இருப்பாக இருப்பவர். 'அவரின்றி ஒன்றுமில்லை' என்பது. 'என்னைவிட்டு ஒன்றுமில்லை' என்பது பகவத்கீதை.

௭0௭. ஸத்பூதி°

ச. பா. ஸத்தாயிருக்கும் பரமாத்மாவாக விருந்தே பலபொருள்களாகத்தோற்றுகிறவர்.

ப. பா. ஸாதுக்களுக்கு, புத்ரன் மித்ரன் பந்து தூதன் ஸாரதி முதலிய எல்லாவகை உதவிகளாகவும் தாமே இருப்பவர். 'பாண்டவர்கள், கிருஷ்ணனையே ஆதாரமாகவும் பலமாகவும் நாதனாகவும் பெற்றிருந்தவர்கள். கிருஷ்ணனையே அவர்களுக்கு முடிவான தஞ்சம்' என்று ஸ்ரீமஹாபாரதம், த்ரோணபர்வத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

௭0௮. ஸத்பராயண°

ச. பா. தத்வஜ்ஞானிகளுக்குச் சிறந்த கதியாயிருப்பவர்.

ப. பா. 'பாண்டவர்கள் என் உயிரல்லரோ' என்று அருளிச் செய்தபடி, ஸாதுக்களையே தமக்கு முக்கிய ஆதாரமாக வைத்திருப்பவர். 'ஸத்பராயணம்' என்னும் பாடத்தில், பாண்டவர்கள் முதலிய ஸாதுக்கள் முடிவாகச் சேரும் இடமாயிருப்பவர்.

௭0௯. சூரஸேந°

ச. பா. ஆஞ்சநேயர்முதலான சூரர்களைச் சேனையாக உடையவர்.

ப. பா. யாதவர்கள் பாண்டவர்கள் முதலான சூரர்களைப் பூபாரம் தீர்ப்பதாகிய தாம் அவதரித்த கார்யத்திற்குத் துணையான சேனையாகக் கொண்டிருப்பவர்.

௭௧0. யதுஸ்ரேஷ்ட°

ச. பா. யதுக்களில் தலைவர்.

-ப. பா. முழுசிப்போன யதுவம்சத்தை உபரக்கிளப்பித் தூக்கினதினால், யதுக்களில் சிறந்தவர். "இந்தக்கிருஷ்ணபகுவான் தாம் கோபாலராக அவதரித்து, முழுசிப்போன யதுவம்சத்தைத் தூக்கி விடப் போகிறார்" என்று புராணத்தங்களில் நிபுணரான அறிஞர். களால் உரைக்கப்படுகிறார்" என்பது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

எகக. ஸந்நிவாஸு?

ச. பா. வித்வான்களுக்கு ஆதாரமா யிருப்பவர்.

ப. பா. மானிட நடக்கைகளிலும் ஸநகர்முதலிய ஸாதுக்கள் வந்து இளைப்பாறும் இடமானவர். 'யோகத்தில் ஸித்திபெற்றவர் ளும் பாவமற்றவர்களுமான் ஸநந்தனர் முதலான முனிவர்கள் மூக்கு துனியில்லைத்த கண்களோடு அந்தக் கோசுலத்தில் இருப்பதாகவே தியானிக்கும்படி இருப்பவர்' என்பது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

எகஉ. ஸுயாமுநு?

ச. பா. சுபமானவர்களும் யமுனையின் ஸமீபத்தில் வலிப்பவர் களுமான தேவகி வஸுதேவர் நந்தகோபர் யசோதை பலபத்ரர் ஸுபத்ரை முதலானவர்களால் சூழப்பெற்றவர்; கிருஷ்ணவதாரத் தில் யமுனைக்கரையில் வந்திருந்த மங்களத்தைத் தருபவரான ப்ரம்மா முதலியோரால் சூழப்பெற்றவர்.

ப. பா. தாம் யமுனையிற்செய்த ஜலக்ரீடை பூக்கொய்தல் ராஸ க்ரீடை முதலிய செய்கைகளெல்லாம் மனத்திற்கு இனியவையாகவும் பாவங்களைப்போக்கிப் பரகதியைத் தருபவையாகவும் இருப்பவர்.

எகங். பூதாவாஸு?

ச. பா. ப்ராணிகள் தம்து அருட்பார்வையில் வலிக்கும்படி இருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் தங்குமிடமாயிருப்பவர். 'தம்முடைய பரத்வத்தை மறைத்துக் கிருஷ்ணவதாரத்தின் ஸௌ லப்பத்தை மேற்கொண்டு எல்லாப் பிராணிகளும் எளிதில் ஆப்ர யிக்கும்படி இருந்தவர்' என்பது.

எகச. வாஸுதேவ?

ச. பா. மாயையினால் உலகத்தை மறைக்கும் தேவர்.

ப. பா. துவாதசாஶூர மந்திரத்தை உபதேசித்த வாஸுதேவ வ்யூகமாயிருப்பவர்.

எகரு. ஸர்வாஸுநிலய?

ச. பா. எல்லாப்ராணன்களும் தம்மிடம் லயமடையும் ஜீவாத் மாவுமாயிருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாருடைய உயிர்களுக்கும் இருப்பிடமானவர். 'ஸூர்யனில்லாத இடம் ஸூர்யனாலும் காற்றில்லாத இடம் காற்றினால்

லும் மகிழ்வதுபோலக் கண்ணன் எழுந்தருளியதனால் அஸ்திபுரம் மகிழ்ந்தது' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம், ஸபாபர்வம்.

எகசு. அநலஃ

ச. பா. சக்திக்கு முடிவில்லாதவர்.

ப. பா. ஆர்ரி தர்களுக்கு எல்லாவல்களையும் செய்தும், போது மென்று நினைபாமல், 'நான் இவர்களுக்கு ஒன்றும்செய்யவில்லையே' என்று ஆராமையை மேற்கொண்டவர். 'தரோளபதி நெடுந்தூர்த்தி விருந்த என்னை, 'கோவிந்தா' என்று கூவினது வட்டி ஏறின கடன் போல என்னெஞ்சைவிட்டு விலகாமலிருக்கிறது' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம் உத்யோகபர்வத்தில் பகவத்வாக்யம். தம்பக்தர்கள் விஷயத்தில் பிறர்செய்யும் பிழையைப் பொறுக்கமுடியாதவர். 'இப்போது வதம் செய்யும் காலத்தில் இருவரைமட்டும் நான் எவ்விதத்திலும் பொறுக்கமுடியாது. யாகங்களுக்கு இடையூறுசெய்பவனையும் பாண்டவரைப் பகைப்பவனையும் கொல்வேன்' என்பது பகவத் வாக்யம்.

எகசு. தர்ப்பஹா

ச. பா. தர்மவிரோதிகளுடைய கர்வத்தைப் போக்குகிறவர்.

ப. பா. கர்வத்தைப்போக்குகிறவர். கோவர்த்தனைத்தை யெடுத்தது, பாரிஜாதத்தைக் கவர்ந்துகொண்டிருந்தது, பாணஸூரன் ஆயிரத்தோர்களையும் துணித்தது முதலியன செய்தகாலத்திலும் தேவர்களின் கர்வத்தைமட்டும் போக்கினவர். ஆர்ரி தர்களைக் கொல்லாதவர் என்பது.

எகஅ. தர்ப்பதஃ

ச. பா. தர்மமார்க்கத்திலிருப்பவர்களுக்குப் பெரியமதத்தை அளிப்பவர்.

ப. பா. பகைவர்களை அடக்கினது, வெல்லமுடியாத துவாரகா பட்டணத்தைச்செய்தது, சங்கமிதி பத்மசிதி பாரிஜாதம் தேவஸகை இவைகளைக் கொண்டுவந்தது முதலியவற்றால் காப்பாற்றப்பட்டுக் கவலையில்லாமற் செய்யப்பட்ட யாதவர்களுக்கு மதுபான் முதலிய வழறினால் மதத்தைக் கொடுத்தவராகவும் இருப்பவர்.

எககசு. அத்ருப்தஃ

ச. பா. 'த்ருப்தஃ' என்பது பாடம்; ஆத்மானந்தத்தை அனுபவிப்பதினால் எப்பொழுதும் மகிழ்ந்திருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றிலும் சிற்றந்த தமதுசக்திபினால் சிறிதும் கர்வமடையாதவர்; 'த்ருப்தி' என்பதும் பாடம்; 'யசோதையினாலும் நந்தகோபராலும் கொண்டாடப்பட்டு மகிழ்ந்திருப்பவர்' என்பது அதன்பொருள்.

எஉ௦. தூர்த்தரஃ

ச. பா. நிரீக்ஞனராகையால் த்யானமுதலியவற்றினால் மனத்தில் நிறுத்தமுடியாதவராயினும், எண்ணிறந்தஜன்மங்களில் விடாமல் பாவனைசெய்து அவரானுள்பெற்ற சிலரால்மட்டும் மிக்கசிரமத்தினால் மனத்தில் நிறுத்தக்கூடியவர்.

ப. பா. குழந்தைவினையாட்டுக்களிலும் மதயானைபோலத் தாய்தந்தையரால் பிடிக்கமுடியாதவர்; துஷ்டர்களால் பிடிக்கமுடியாதவர். 'இந்த அற்புத்தியுள்ள தூர்யோதனைமுதலியவர்கள் ஜ்வலிக்கிற அக்கினியைத் துணியினால் பிடிக்ககினைக்கும் சிறுவனபோலவும் பித்தன்போலவும் இந்தத்தாமரைக்கண்ணைப் பிடிக்ககினைக்கிறார்கள்' என்பதும், 'காற்றைக் கையினால் பிடிக்கமுடியாது. சந்திரனைக்கையினால்தொடமுடியாது. பூமியைத் தலையினால்தூக்கமுடியாது. அப்படியே கண்ணைப் பலவந்தமாகப் பிடிக்கமுடியாது' என்பதும் ஸ்ரீமஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம்.

எஉ௧. அபராஜிதஃ

ச. பா. காமக்குரோதம்முதலிய உட்பகைகளாலும் அஸுரர்முதலிய வெளிப்பகைவர்களாலும் வெல்லக்கூடாதவர்.

ப. பா. பஞ்சபாண்டவர்கள் அதிகலகாயமில்லாதவர்களாயிருந்தும் தூர்யோதனாதிகள் தூற்றுவராலும் வெல்லப்படாமலிருக்கும்படி செய்தவர். 'பெரும்பேரில் கர்ஜனைசெய்யும் அந்தஒருசத்ருவை நீ கொல்வாய்; ஆனால், எந்தஒருவனை நீ கொல்லகினைக்கிறாயோ அவனைக் கொல்லமாட்டாய். எவரை, வேதமறிந்தவர்கள், யாராலும் வெல்லப்படாத வராஹாவதாரம்செய்தவரும் மனத்துக்கெட்டாதவரும் துஷ்டர்களை ஹரிப்பதனால் 'ஹரி' என்னப்படுவருமாகிய நாராயணர் என்று சொல்லுகின்றனரோ அந்தமஹாத்மாவாகிய கிருஷ்ணனால் அர்ஜுனன் ரக்ஷிக்கப்படுகிறான்' என்றும், 'வெல்லக்கூடாதவர்களும் கொல்லக்கூடாதவர்களான அந்தப்பகைவர்களையும் நீ தடுப்பாய். ஆனால், தேவர்களாலும் அண்டமுடியாத மஹாவீரனாகிய அர்ஜுனைத் தவிரத்தான், எவரை அறிவுக்கெட்டாத சங்கசக்ர

கதாதரர் என்று சொல்லுகின்றன்றோ அந்தக் கிருஷ்ணரால் அஸ்திரம் தெரிந்தவர்களில் முதன்மையான அவ்வர்ஜுனன் காப்பாற்றப்படுகிறான்' என்றும் ஸ்ரீ மஹாபாரதம் ஆரண்யபர்வத்தில் சொல்லப்படுகிறது. 'எங்குக் கிருஷ்ணரிருக்கிறாரோ அங்கு ஜயம்' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம், 'வாஸுதேவரிடத்தில் தோல்வியையும் தாயை மணம்புரிவதையும் கடல்வற்றுவதையும் நான் காணாமலிருப்பது ஸத்தியமாயிருந்தால், இந்தச்சத்தியத்தினால் இந்தமருந்து பஸிக்கட்டும்' என்று வைத்யசாஸ்திரமாகிய சரகஸம்ஹிதையில் ஒள்ஷதம் அரைப்பதற்கு மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. வைதரணம் என்னும் மந்திரசாஸ்திரத்திலும், 'கடல்போலக் கலக்கப்படாமலும் இமயம்போல அசைக்கப்படாமலும் அக்னிபோலமிதிக்கப்படாமலும் நாராயணன்போல வெல்லப்படாமலும் இருக்கவேண்டும்' என்பது விஷத்தைப் போக்குவதற்கு மந்திரமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

எஉஉ. விஸ்வமூர்த்தி:

ச. பா. உலகமே திருமேனியாகவுள்ளவர்.

பு. பா. உலகமெல்லாம் தம்உடம்பாகஉடையவர். எல்லாம் தமது சரீரமாக இருத்தலின், தம் சரீரம் தமக்கு அநிஷ்டம் செய்யப்புகாமை பற்றிப் பலவான்களும் தூர்ப்பலர்களை ஜயிக்கக்கடாமற்போவார்' என்பது.

எஉ௩. மஹாமூர்த்தி:

ச. பா. ஆதிசேஷன்மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரிய உருவமுடையவர்.

பு. பா. விஸ்வரூபம் காண்பித்தபோது, அனேகம் பிரம்மாண்டங்களடங்கிய உலகமனைத்தும் ஒருமூலையில் அடங்கிக்கிடக்குட்படி பெரியஉருவமுள்ளவர்.

எஉ௪. தீப்தமூர்த்தி:

ச. பா. ஞானமயமாக ப்ரகாசிக்கும் ரூபமுள்ளவர்; தம் இச்சையால் ஒளிஉருக்கொண்டிருப்பவர்.

பு. பா. ஒவ்வொரு குணத்தினால் மிகவிளங்கும் பொருள்களைத்தும் அவருடைய அம்சம் பெற்றவையாதலின் குணங்களில் சிறந்த பொருள்களைச் சரீரமாக உடையவர்.

எஉ௫. அமூர்த்திமாந்

ச. பா. வினையாலுண்டான உடம்பில்லாதவர்.

ப. பா. உருவமில்லாத மூலப் பக்ருதி ஜீவாத்மா முதலியவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாயிருப்பவர்.

எஉக. அநேகமூர்த்தி?

ச. பா. அவதாரங்களில் ஸ்வேச்சையாகப் பலதேகங்களை எடுத்திருப்பவர்.

ப. பா. கிருஷ்ணாவதாரத்திலும் தாம் வாஸுதேவமூர்த்தியாகவும் ஸ்ரீராமர் ஸங்கர்ஷணமூர்த்தியாகவும் ப்ரத்யும்னனும் அகிருத்தனும் புத்ரபெனத்ரர்களாகவும் நாலுவ்யுகங்களாகப் பிரிந்திருந்தமையால் பல தேகங்களுடையவர்; 'பதினாறாயிரத்து நூறு ஸ்திரீகள் இருந்தபோது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தாமும் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தக்கபடி அவ்வளவு உருவங்களை எடுத்துக்கொண்டார்' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் சொல்லுகிறபடி, அநேகம் திருமேனிகளையுடையவர்.

எஉஎ. அவ்யக்த?

ச. பா. இவர் இப்படிப்பட்டவரென்று யாராலும் அறியக்கூடாதவர்.

ப. பா. மனுஷ்பாவாதாரத்தில் மறைந்திருப்பதினால் யாருக்கும் தம் மஹிமை வெளிப்படாமலிருப்பவர்.

எஉஅ. சதமூர்த்தி?

ச. பா. ஞானரூபியாயிருந்தும் மாயையினால் பல உருவங்களாகத் தோற்றுகிறவர்.

ப. பா. 'அர்ஜுன! நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாயிருக்கிற என் உருவங்களைப்பார்' என்று கீதையில் அர்ஜுனனுக்கு விஸ்வரூபதர்சனம் தந்தருளினபடி, எண்ணிலா உருவங்களை உடையவர்.

எஉக. ஸுதானு?

ச. பா. பல உருவங்கள் இருப்பதினாலேயே பல முகங்களை உடையவர்.

ப. பா. அநேக முகங்களுடையவர். அர்ஜுனனுக்குக் காண்பித்த விஸ்வரூபத்திலேயே, 'அநேக முகங்களும் கண்களும் உடையவர்' என்பது பகவத்கீதையில் சொல்லப்படுகிறது.

எஉஓ. ஏக?

ச. பா. பேதமில்லாதவர்; ஒருவரே ஸத்யமாயிருப்பவர் என்பது.

ப. பா. இப்படிப்பட்ட மகிமையில் தமக்கொப்பாக எண்ணக் கூடியவர் மற்றொருவருமில்லாமையினால், ஒருமையாயிருப்பவர். ஒரு வகையில் பல இருக்கும்போதுமாதிரிமே ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட எண் உபயோகிக்கப்படுவது, உதாரணம்: இரண்டு பிராம்மணர்கள், மூன்று ஷத் திரியர்கள் என்பவை முதலியன. எவ்வகையிலும் ஒப்பில்லாத பகவானை யாருடனும் சேர்த்து எண்ணக் கூடாமையால் ஒருவர் என்று சொல்வது.

எஃக. ஸீகஃ

ச. பா. மாயையினால் பல உருவமாயிருப்பவர்.

ப. பா. 'எனது திவ்ய விபூதிகளுக்கு முடிவில்லை' என்று பகவான் கீதையில் சொல்லியபடி, தமது விபூதிகளினால் அனந்தமாகவும் இருப்பவர்.

எஃஉ. ஸஃ

ச. பா. 'ஸவஃ' என்று ஒருநாமம். லோமயாக ரூபியாயிருப்பவர்.

ப. பா. கிருஷ்ணாவதாரத்தில் சிறுவர்முதல் யாவருக்கும் தம்மைப்பற்றிப் நிச்சயஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்.

எஃஃ. வஃ

ச. பா. எஃஉ—வதில் பார்க்க.

ப. பா. எல்லாம் தம்மிடத்தில் வலிக்கும்படி இருப்பவர்; தாமும், எல்லாவற்றிலும் ஆத்மாவாக வலிப்பவர். 'எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியும் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்தவருமான அந்தப் பகவானிடத்தில் எல்லாப் பிராணிகளும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. அந்தப் பகவானும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் வலிக்கிறார். முனிவரே! அதனால், அவர், வஃ என்று சொல்லப்படுகிறார்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸவ: என்று ஒருநாமமாகவும் கொள்ளலாம்' என்பது நிர்வசனம்.

எஃச. கஃ

ச. பா. ஸுகமென்று பொருள்படுவதான 'க' என்னும் சொல்லால் துதிக்கப்படுகிறவர்.

ப. பா. எல்லரிடங்களிலும் பிரகாசிப்பவர்; அழுக்கானவற்றில் வெளித்தாலும் பிரகாசிப்பவர்.

௭௩௫. கிம்

ச. பா. விசாரிக்கப்படும் ப்ரம்மமாயிருப்பவர்.

ப. பா. தந்தம் மனோதங்களை அடைவதற்கு விரும்பி யாவரும் ஒருகாரணமுமின்றித் தெரிந்துகொள்ள விரும்பும்படி இருப்பவர். 'அவர் தேடத்தக்கவர்; அவரே தெரிந்துகொள்ள விரும்பத்தக்கவர்' என்று சார்ந்தோக்யோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

௭௩௬. • யத்

ச. பா. பிரஸித்தமாயிருப்பதைச் சொல்லும் 'யத்' என்னும் சொல்லால் சொல்லப்படுகிறவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்களை ரக்ஷிப்பதற்கு எப்போதும் யத்னப்படுகிறவர்; அவர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகத் தம்மை அவர்களிடம் சேர்ப்பிக்கிறவர். 'எவன் என்னை 'கிருஷ்ண; கிருஷ்ண' என்று எப்போதும் நினைக்கிறானோ அவனை நான் தண்ணீரை விலக்கித் தாம்ரை மலரை' எடுப்பதுபோல் நரகத்திலிருந்து மேலேதூக்கிவிடுகிறேன்' என்பது பகவான் சொல்லியது.

௭௩௭. தத்

ச. பா. எல்லாவற்றையும் படைக்கும் ப்ரம்மம்.

ப. பா. அன்பர்களுக்கு ஞானபக்திகளை மிகுதிப்படுத்துகிறவர். 'ஓம், தத், ஸத் இம்முன்றும் ப்ரம்மத்தைச்சொல்லுவன்' என்பது கீதை. காயத்திரியிலும் 'தத்' என்னும் பதம் இப்பொருள் உள்ளது.

௭௩௮. பதம் அநுத்தமம்

ச. பா. தனக்குமேல் ஒன்றுமில்லாததும் முழுக்ஷூக்களால் அடையத்தக்கதுமான ஸ்தானமாயிருப்பவர்.

ப. பா. அதற்குமேல் ஒன்றுமில்லாத பரமப்ராப்யமானவர்.

௭௩௯. லோகபந்துஃ

ச. பா. உலகமெல்லாம் தம்மிடத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும்படி ஆதாரமாயிருப்பவர்; உலகங்களை உற்பத்தி பண்ணினதனால் பந்துவாயிருப்பவர்; ஸ்ருதிஸ்மிருதிகளால் உலகங்களுக்கு நன்மை தீமைகளை உபதேசிப்பதனால் உலகங்களுக்குச் சுற்றமாயிருப்பவர்.

ப. பா. மேற்சொல்லியபடி, வேறுபாடின்றி அனுக்ரகிப்பதனால், உலகத்தார் எல்லோருக்கும் விடமுடியாத உறவாயிருப்பவர்.

‘தாய், தந்தை, சகோதரர், தங்குமிடம், ரக்ஷகன், நண்பன், வழியா-
யிருப்பவன் எல்லாம் நாராயணனே’ என்பது ஸுபாலோபநிஷத்;
‘உலகத்திற்குப் பிதாமஹர்’ என்பது பகவத்கீதை.

எசு 0. லோகநாத்:

ச. பா. உலகங்களால் யாசிக்கப்படுகிறவர்; உலகங்களை ப்ரகா-
சப்படுத்துகிறவர்; உலகங்களை ஆசீர்வதிக்கிறவர்; உலகங்களுக்கு
ஈஸ்வரர்.

ப. பா. உலகங்களுக்கு ஸ்வாமியானவர். இந்த இயற்கை
யான ஸம்பந்தத்தினால் தாமே விசேஷ பந்துவானவர் என்பது.
எசு 1. மாதவ்:

ச. பா. (யாதவரில் ஒருவகையான)மதுகுலத்தில் அவதரித்தவர்.

ப. பா. லக்ஷ்மிக்குக் கணவர். உலகங்களுக்கு லக்ஷ்மி தாயும்
தாம் தந்தையுமாக உறவாயிருப்பவர் என்பது; மதுவென்னும் யாதவ
குலத்தில் அவதரித்தவர்; மௌனம் தியானம் யோகம் இம்மூன்
றும் உடையவர். ‘பாரதனே! மௌனத்தினாலும் தியானத்தினா
லும் யோகத்தினாலும் நான் மாதவனாகிறேன்’ என்று ஸ்ரீமஹா
பாரதம், உத்யோகபர்வத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

எசு 2. பக்தவத்ஸல:

ச. பா. பக்தர்களிடத்தில் விருப்பமுள்ளவர்.

ப. பா. தம்மை ஸ்வாமியாகவும் பந்துவாகவும் உணர்ந்து பக்தி
பண்ணுகிறவர்கள் விஷயத்தில் விசேஷ அன்புள்ளவர். ‘பக்தர்கள்
கிடைத்த பரபரப்பில் மற்ற எல்லாவிஷயங்களையும் மறந்திருப்பவர்’
என்பது.

எசு 3. ஸுவர்ணவரண:

ச. பா. பொன்னிறமானவர்.

ப. பா. மாற்றுஏறினதங்கம்போலக் குற்றமின்றி விளங்கும்
‘கிம்யஸ்வரூபமுள்ளவர். ‘ஞானியானவன் பொன்னிறமான பகவத்
ரூபத்தை எப்போது பார்க்கிறானோ அப்போதே எல்லாப்பாவங்களி
யும் உதறிக் களங்கமற்றவனாய் பரமஸாயத்தை அடைகிறான்.’
என்பது முண்டகோபநிஷத். ‘ஆதித்யவரண’ என்பது புருஷ
ஸூக்தம். ‘பொன்மயமான புருஷன். அவன் முழுமையும் பொன்னு
யிருப்பவன்’ என்பது சாந்தோக்யோபநிஷத்.

எசச. ஹேமாங்க்ஃ

ச. பா. பொன்மயமான திருமேனியுள்ளவர்.

ப. பா. பொன்மயமான அங்கமுள்ளவர். 'மேற்சொன்ன பொன்னிறம், சுத்தஸ்தவமயமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சார்ந்திருப்பது' என்பது.

எசரு. வராங்க்ஃ

ச. பா. சிறந்த அவயவங்களைபுடையவர்.

ப. பா. சிறந்த திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவர். 'தேவகியின் ப்ரீ திக்காக, உபநிஷத்தில்கூறப்பட்ட திவ்யமங்களவிக்ரஹலக்ஷணங்களை மறைக்காமலே அவதரித்தவர்' என்பது. 'மலர்ந்த கருநெய்தல் மலரின் இதழ்போன்ற நிறமுள்ளவரும் நாலுகைகளுள்ளவரும் திருபார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம்என்னும் அடையாளமுள்ளவருமாக அவதரித்த அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து வஸுதேவர் துதித்தார்' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எசகூ. சந்தநாங்கதீ

ச. பா. ஆனந்தத்தைத்தரக்கூடிய தோள்வளைகளை அணிந்தவர்.

ப. பா. ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கும் தோள்வளைகள்முதலிய திவ்யாபரணங்களை மிகுதியாக அணிந்திருப்பவர்.

எசஎ. வீரஹா

ச. பா. ஹிரண்யகசிபுமுதலான சத்ருவீரர்களையும் காமக்ரோதாதிசுளையும் ஒழிப்பவர்.

ப. பா. முலைஉண்ணும் சிறுகுழந்தைப்பருவத்திலும் பூதனை சகடாலூரன் இருமருதங்கள்முதலான வஞ்சகர்களான அஸூரவீரர்களை வேரோடு களைந்தவர்.

எசஅ. விஷ்ணு

ச. பா. தமக்கு ஒப்பில்லாதவர். 'உனக்கொப்பானவன் ஒருவனுமில்லை; மேற்பட்டவன் ஏது' என்பது பகவத்கதை.

ப. பா. ஸாதுக்களுக்கு ஷேஷமத்தையும் துஷ்டர்களுக்குப் பயத்தையும் தருவதனால் அவரவர்குணங்களைப்பற்றி வேற்றுமைபுள்ளவர்.

எசகூ. சூர்யஃ

ச. பா. நிர்க்குணரூபமாதலால், இல்லாததுபோலிருப்பவர்.

ப. பா. மலுஷ்யாவதாரத்திலும் குற்றங்களெல்லாம் நீங்கினவர்.

எரு0. க்ருதாயீஃ

ச. பா. விருப்பங்களற்றவர்.

ப. பா. தமது திருக்கல்யாணகுணங்களினால் உலகங்களைச் செழிப்பிப்பதில் ஆசையுள்ளவர்; இடைச்சேரியிலுள்ள நெய் வெண்ணெய்முதலியவற்றை விரும்பினவர்.

எருக. அசீலஃ

ச. பா. ஸ்வரூபமும் சக்தியும் ஞானமுதலியகுணங்களும் எப்போதும் மாறாமலிருப்பவர்.

ப. பா. தூர்யோதனன்முதலான தூராத்மாக்களினாலும் அசைக்க ஒண்ணாதவர்.

எருஉ. சலஃ

ச. பா. காற்றுமுதலிய உருவங்களினால் சலிப்பவர்.

ப. பா. தம்மையடுத்த பாண்டவர்முதலியோரின் கார்யத்திற்காகத் தமது சொல்லையும் ப்ரதிஜ்ஞையையும்விட்டு விலகுகிறவர். பீஷ்மருக்காக ஆயுதமெடுத்தது குறிப்பிடப்படுகிறது.

எருங. அமானீ

ச. பா. ஆத்மா அல்லாதவற்றை ஆத்மாவாக நினையாதவர்.

ப. பா. பக்தர்கள்விஷயத்தில் தம்உயர்வைநினையாதவர்; அதனன்றோ பாண்டவர்களின் தூதராகச்சென்றது?

எருச. மாநதஃ

ச. பா. தம்முடையமாயையினால் எல்லாருக்கும் ஆத்மா அல்லாதவற்றை ஆத்மாவாக நினைக்கும் அபிமானத்தைக் கொடுப்பவர். பக்தர்களுக்குக் கௌரவத்தைக் கொடுப்பவர்; பக்தியில்லாதவரின் கர்வத்தைக் கண்டிப்பவர்; தத்வஞானிகளுக்கு ஆத்மா அல்லாதவற்றை ஆத்மாவாக அபிமானிக்கும் மயக்கத்தைப் போக்குகிறவர்.

ப. பா. தம்மைச்சேர்த்தவர்களுக்குக் கௌரவத்தைக் கொடுப்பவர். அர்ஜுனனைத் தேராளியாகச்செய்து தாம் ஸாரதியாகவிருந்ததும், கம்ஸவதம்செய்தபின் உக்ரஸேனை ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்து தாம் கீழ்ப்பட்டிருந்ததும், யுதிஷ்டிராஹ மூத்தவராக வெகு

மானித்துத் தாம் சீழ்ப்பட்டிருந்ததும், மற்றும் இவ்விதமான அநேக லௌலப்பவியாபாரங்களும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.
எருடு. மாந்யம்

ச. பா. ஸர்வேஸ்வராதலின் எவராலும் பூஜிக்கப்படத்தக்கவர்.

ப. பா. தமதுபக்தர்களுக்குக் சீழ்ப்படிந்தநிலைமையையே பெருமையாக நினைத்துத் தம்மாலேயே தாம் வெகுமானிக்கப்படுகிறவர்.

எருகூ. லோகஸ்வாமீ

ச. பா. பதினான்கு உலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரர்.

ப. பா. உலகங்களுக்கெல்லாம் அதிபதி. இவ்வளவு பெருமையுள்ளவர், இத்தனை எளியரானார் என்பது.

எருஎ. த்ரீலோகத்ருத்

ச. பா. 'த்ரீலோகத்ருக்' என்பது பாடம்; மூன்று உலகங்களை யும் தரிப்பவர்.

ப. பா. மூன்று உலகங்களையும் தாங்குகிறவர். உலகங்களுக்கு ஆதார்மாயிருந்து அவற்றை வளர்த்துக் காப்பவராதலின் அவருக்கு இவ்வெளிமை உரித்தென்பது. 'த்ரீலோகத்ருக்' என்பதும் பாடம்.

எருஅ. ஸுமேதாம்

ச. பா. சிறந்த புத்தியுள்ளவர்.

ப. பா. தம்மை ஆராதிப்பவர்கள் விஷயத்தில் சேஷமத்தைத் தரும் நல்ல எண்ணமுள்ளவர்.

எருகூ. மேதஜம்

ச. பா. யாகத்தில் உண்டாகிறவர்.

ப. பா. தேவகியானவள் பூர்வ ஜன்மத்தில் புத்ரனை வேண்டி நோற்ற நோன்பென்னும் யாகத்தின்பலனாக அவதரித்தவர். 'தேவியே! நீ பூர்வஜன்மத்தில் புத்ரனைவிரும்பி என்னைத் துதி செய்தாயே; அது பயன்பெற்றது. அதனாலேதான், நான் உன்வயிற்றில் பிறந்தேன்' என்பது, ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் பகவத்வசனம்.

எருஓ. தந்யம்

ச. பா. எல்லாப்ரயோஜனங்களையும் பெற்றிருப்பவர்.

ப. பா. இப்படி பக்த்ப்ரார்த்தனைக்காகத் தாம் அவதரிப்பதைத் தமக்கு ஒரு தனலாபமாக நினைப்பவர்.

எசுக. ஸத்யமேதாஃ

ச. பா. யதார்த்த ஞானமுள்ளவர்.

ப. பா. தாமும் ஆயர்கள் வஸுதேவர் முதலியோர்களும் ஸஜர் தீயர்களே என்னும் எண்ணம் வெளிக்குக் காட்டுதல் மாத்திரமன்றித் தம்முள்ளத்திலும் உண்மையாகவிருக்கும் தன்மையுள்ளவர். 'உங்களுக்கு என்னிடத்தில் அன்பு இருக்குமாயின், நீங்கள் என்னைப் பாராட்டத்தக்கவனாக நினைப்பீராயின், அப்போது, உங்களை நீங்கள் நினைப்பதுபோலவே என்னையும் நினைக்கவேண்டும்' என்றும், 'நான் தேவனுமல்லேன் ; கந்தர்வனுமல்லேன் ; யக்ஷனுமல்லேன் ; தான வனுமல்லேன். நான் உங்களுக்கு உறவினனாகப் பிறந்திருக்கிறேன். இதைக்காட்டிலும் வேறாக நீங்கள் நினைக்கலாகாது' என்றும் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் இடையர்களைப் பார்த்துப் பகவான் சொல்லியது.

எசுகஉ. த்ராதரஃ

ச. பா. ஆதிசேஷன் முதலிய தமது அம்சங்களினால் பூமியைத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. கோவர்த்தனகிரியை எடுத்தவர்.

எசுகஉ. தேஜோவ்ருஷஃ

ச. பா. ஸூர்ய ரூபியாக ஒளியைப் பொழிக்கிறவர் ; ஸூர்ய ரூபியாக ஜலத்தை வர்ஷிப்பவர்.

ப. பா. இப்படி அன்பரைக் காப்பாற்றுவதில் தமதுசக்தியை வருஷிப்பவர் ; அதாவது, மிகுதியாக உபயோகிப்பவர்.

எசுகச. த்யுதிதரஃ

ச. பா. தேகஒளியைத் தரிப்பவர் ; கீர்த்தியை வஹிப்பவர்.

ப. பா. இப்படி க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் இளமைப்பருவத்திலும் இந்திரனைத் தோற்கச்செய்யும் அமானுஷ திவ்யசக்தியை உடையவர்.

எசுகரு. ஸர்வசஸ்த்ரப்ருதாம்வரஃ

ச. பா. ஆயுதம் தரித்தவர் எல்லாரிலும் சிறந்தவர்

ப. பா. நரகாஸூரன், ஜராஸந்தன் முதலானவர்களுடன் செய்த போர்களில் பலவகை அஸ்த்ரங்களை விளையாட்டாக விடக்கண்டு அவர்கள் மயங்கும்படி செய்ததினால், அஸ்த்ரம் பிடித்தவரெல்லாரினும் சிறந்தவர்.

எகக. பாக்ரஹ்

ச. பா. பக்தர்கள் அர்ப்பணம் செய்யும் பத்ரபூஷ்பம் முதலிய வற்றையும் அங்கீகரிப்பவர்; விஷயங்கள் என்னும் காடுகளில் ஓடும் இந்திரியங்கள்என்னும் குதிரைகளைக் கடிவாளம் பிடித்து இழுப்பது போல இழுப்பவர்.

ப. பா. தாம் ஸாரதியாகவிருந்து தேராளியான அர்ஜுனனைக் கடிவாளம் பிடித்திழுப்பதுபோல இழுத்துப் பிடித்தவர்; அதாவது, தம் சொற்படி கேட்கும்படி நடத்தினவர் என்பது.

எகஎ. நிக்ரஹ்

ச. பா. எல்லாவற்றையும் -தம்வசமாக அடக்கிவைத்திருப்பவர்.

ப. பா. அர்ஜுனனது பராக்ரமத்தை எதிர்பாராமலே தாம் ஸாரத்யம்செய்யும் வினோதத்தினாலேயே எதிரிகளை அடக்குகிறவர்.

எகஆ. வ்யக்ரஃ

ச. பா. அழிவில்லாதவர்; பக்தர்கள் வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பதில் பரபரப்புள்ளவர்.

ப. பா. எதிரிகளை அடக்குவதற்காக அர்ஜுனன் யுத்தம்செய்யும் வரையில் தாம் பொறாமல் பரபரத்திருப்பவர். பீஷ்மரைத்தடுப்பதற்குத் தாம் ரதத்தைவிட்டு இறங்கிச் சக்கரமெடுத்துப்போனது குறிப்பிடப்படுகிறது. 'ஓ! ஸாத்யகியே! ஓடுகிறவர் எவரோ அவர் ஓடவே ஓட்டும். எவர் ஓடாமல் நிற்கின்றனரோ அவரும் விரைவில் ஓட்டும். இந்த யுத்தத்தில் பீஷ்மரும் த்ரோணரும் அவர் சேனைகளோடுகூடத் தேரிலிருந்து என்னை இப்போது தள்ளப்படுவதைப்பார்' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் பகவான் சொல்லியது.

எககூ. நைகக்ருங்கஃ

ச. பா. அநேகம் கொம்புகளையுடையவர்; தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களென்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் கொம்புகள்போன்றவை என்பது; நான்கு வேதங்களையும் கொம்புகளாகவுடையவர்.

ப. பா. பகைவரை வெல்லுவதற்குப் பலவகை உபாயங்களை எடுப்பவர். புத்தியினால் உபாயம் சொல்வது, ஸாரதியாயிருப்பது, ஆயுதம் எடுப்பதில்லை என்று உறுதிசெய்வது, சமயம் நேர்ந்தபோது ஆயுதம் எடுப்பது முதலிய உபாயங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

எஎ0. கதாக்கரஜ்ஜ்

ச. பா. மந்திரத்தினால் முன்னே ஆவிர்ப்பவிக்கிறவர். அப்பொழுது, நிகதசப்தத்திலுள்ள 'சி' கெட்டதாகக்கொள்க. நிகத்தம் = மந்தரங்களை விளக்கமாக ஒதுவது; கதன் என்பவனுக்குத் தமயன்.

ப. பா. கதன் என்னும் யாதவனுக்கு முன்பிறந்தவர். கதனென்பவன் வஸுதேவர்மனைவிகளில் ஒருத்தியாகிய ஸுஃமை என்பவளின் புத்ரன்; கிருஷ்ணனுக்கு இளையவன்.

எஎக. சதுர்மூர்த்தி:

ச. பா. விராட்ஸ்வரூபம், ஸுத்ராத்தமா, அவ்யாகிருதம், (= அவித்தை) துரீயம் என நான்கு உருவங்களோடிருப்பவர்; வெண்மை செம்மை பசுமை கருமை ஆகிய நான்கு நிறமுள்ள மூர்த்திகளோடிருப்பவர்.

ப. பா. கிருஷ்ணாகிய விபவாவதாரத்திலும் அதற்குக்காரணமான வ்யூஹங்களை நினைப்பூட்டுவதுபோலவே, யதுகுலத்திலும், பலபத்ரன் வாஸுதேவன் பிரத்யும்னன் அநிருத்தன் என்கிற நான்கு மூர்த்திகளையுடையவர்.

எஎஉ. சதுர்பாஹு:

ச. பா. நான்கு கைகளையுடையவர்.

ப. பா. வ்யூஹங்களுக்குக் காரணமான பாஸ்வரூபமாகிய வாஸுதேவராக நான்குகைகளோடு தேவகியின்கர்ப்பத்திலிருந்து அவதரித்தவர். "ஸர்வாந்தர்யாமியே! நான்கு புஜங்களோடுகூடிய இந்த ரூபத்தை மறைத்துவிடும். அஸுர ஜன்மமாகிய இந்தக்கம்ஸன் உமது அவதாரத்தை அறியவேண்டாம்." என்று குழந்தையாக அவதரித்த பகவானைப்பார்த்துத் தேவகி சொன்னாள்" என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம்.

எஎஃ. சதுர்வ்யூஹ:

ச. பா. சரீர புருஷன், சந்தபுருஷன், வேதபுருஷன், மஹாபுருஷன் என்று ஐதரேய உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட நான்கு பிரிவுகளையுடையவர்.

ப. பா. வ்யூஹங்களிலிருப்பதுபோலவே விபவாவதாரத்தின் நான்கு பிரிவுகளிலும் ஞானம் சக்தி புலம் ஐஸ்வர்யம் வீர்யம் தேஜஸ்

ஆகிய இந்த ஆறுகுணங்களும் வாஸுதேவரூபத்தில் ஸமமாக நிரம்பியும், மற்ற மூன்றிலும் இரண்டிரண்டு தலையெடுத்தும் இருப்பவர்.

எஎச. சதுர்கதி°

ச. பா. நான்கு வர்ணங்களுக்கும் நான்கு ஆப்ரமங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவர்.

ப. பா. உபாஸிப்பவர்கள் செய்யும் பத்தியின் தாரதம்யத்தை அனுஸரித்து நான்குவகைக் கதிகளைக் கொடுப்பவர். அவையாவன:— இந்ந்ரபதம், ப்ரம்மபதம், கைவல்யம், மோக்ஷம் என்பன.

எஎடு. சதுராத்மா

ச. பா. காமக்ரோதம் முதலியவை இல்லாமையினால் தேர்ந்த மனமுள்ளவர்; மனம் புத்தி அஹங்காரம் சித்தம் இந்த நான்கு உருவங்களாயிருப்பவர்.

ப. பா. அவ்வவ்வதிகாரிகளின் தாரதம்யத்துக்கேற்றபடி ஜாக்ரத் ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தி தூரீயம் என்னும் நான்கு நிலைமையிலும் நான்குஉருவங்களாக ஸ்நூலமாகவும் ஸுஷ்ஷமமாகவும் விளங்குபவர்.

எஎச, சதுர்ப்பாவ°

ச. பா. தர்மார்த்தகாமமோக்ஷமென்னும் நான்குபுருஷார்த்தங்களுக்கும் காரணமாயிருப்பவர்.

ப. பா. மேற்சொன்ன இந்நான்கு வ்யூகங்களிலும் உலகத்திற்கு ப்ரயோஜனமாயுள்ள நான்குசெய்கைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறவர். மேற்சொல்லியபடி, ஜாக்ரத் ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தி தூரீயம் என ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காகப் பகுக்கப்படுவதினால் பதிறைக ஏற்படும். 'வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷ்ண ப்ரத்யுன்ன அநிருத்தழர்த்திகளில் உலகம் படைப்பது சாஸ்திரம்கொடுப்பதுமுதலான நான்கு ப்ரயோஜனங்களை வெளிப்படுத்துகிறவர்' என்பது.

எஎஎ. சதுர்வேதவித்

ச. பா. நான்குவேதங்களின் பொருள்களையும் அறிந்தவர்.

ப. பா. நான்குவேதங்களையும் அறிந்தவர்களுக்கும், வ்யூஹாவ தாரங்களிலும் விபவாவதாரங்களிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தம் முடைய மஹிமையென்னும் பெருங்கடலில் ஒருதளிஅளவே தெரியும்படி இருப்பவர்.

எஎஅ. ஏகபாத்

ச. பா. உலகமனைத்தும் அவரது ஒருபாகத்தில் அடங்கியிருப்பது. (பாத=பாகம்)

ப. பா. ஒருபாகத்தினால் அவதரித்திருப்பவர். முழுருபத்தின் பெருமை எண்ணவும் ஒண்ணுதென்பது. 'ஓ! ப்ரம்மரிஷிபான மைத்ரேயரே! இந்த யதுகுலத்தில் பிறந்த கண்ணபிரான் பகவானுடைய ஓர்அம்சத்தின் அவதாரம்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம். 'சதூர்வேத விதேகபாத்' என்று ஒரு நாமமாகவும் வரும் என்பது நிர்வசனம்.

எஎக. ஸமாவர்த்தீ

ச. பா. ஸம்ஸாரசக்ரத்தைச் சுழற்றுகிறவர்.

ப. பா. இப்படி வ்யூஹாவதாரங்களாகவும் விபவாவதாரங்களாகவும் இவ்வுலகத்தில் பல முறை திரும்பிவந்துகொண்டிருப்பவர்.

எஎஓ. நிவ்ருத்தாத்மா

ச. பா. 'அநிவ்ருத்தாத்மா' என்பது பாடம்; எங்கும் நிறைந்திருப்பவராதலின் அவரது ஸ்வரூபம் ஓரிடத்திலும் இல்லாமற்போவதில்லை.

ப. பா. தையினால் இப்படி உலகத்தோடு சேர்ந்திருந்தாலும் இயற்கையில் ஒன்றிலும் சேராத தனித்த மனமுள்ளவர்.

எஎக. துர்ஜயஃ

ச. பா. வெல்லப்பட முடியாதவர்.

ப. பா. தேவர்களும் மனிதர்களும் தம்ஸாமர்த்தியத்தினால் வசப்படுத்தவும் காணவும் கூடாதவர். 'இந்தப்பகவான் தாமாகக் காண்பிக்காத அவர்மஹிமைபை யார் காணத்தக்கவன்?' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

எஎஉ. துரதிக்ரமஃ

ச. பா. ஸூர்யன் முதலானவர்களும் தம்கட்டளையைத் தாண்ட முடியாதபடி இருப்பவர்.

ப. பா. அவர்பாதங்களையன்றி வேறுகதி இல்லாமையினால் யாருக்கும் தாண்டிப்போகக்கூடாதவர். 'வாஸுதேவரை ஆராதியாமல் எவன் மோகூதத்தை அடையலாம்?' என்றும் 'விஷ்ணுவைத்தவிர வேறு ஒருகதியும் இல்லை யென்றே எப்போதும் வேதங்கள் கூறுகின்றன. இதில் சந்தேகமில்லை' என்றும் லிங்கபுராணம் கூறுகிறது.

எஅ௩. துர்லபஃ

ச. பா. 'அநேக ஜன்மங்களில் தவங்களும் தியானங்களும்செய்து பாவங்களற்ற மனிதர்களுக்குக் கிருஷ்ணாண்டத்தில் பக்தியுண்டாகிறது' என்று வ்யாஸர் சொன்னப்டியும், 'வேறுவிஷயங்களிற் செல்லாத பக்தியினால் மட்டும் கிடைக்கக்கூடியவர்' என்று பகவத்கீதை சொன்ன படியும், கிடைக்கஅரிதான பக்தியைப் பெற்றவர்களுக்கல்லாது மற்றவர்களுக்கு எட்டாதவர்.

ப. பா. ஐம்புலன்களை வெல்லாதவருக்குக் கிடைக்க அரியவர். 'வேறொன்றில் மனம் வைத்தவனுக்கு ஜனர்த்தனர் கிடைப்பதரிது' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுநர்மத்திலும், 'ராஜாவே! இந்திரியங்களை அடக்காமல் மனிதர்க்குக் கேசவர் கிடைப்பதில்லை' என்று ஸ்ரீமஹாபாரதம் உத்யோகபர்வத்திலும் சொல்லப்படுகின்றன.

எஅ௪. துர்கமஃ

ச. பா. அறியக்கூடாதவர்.

ப. பா. மத்பான்ன ஸூர்யன்போலக் கண்ணிலேயும் காணமுடியாத ஒளிபுள்ளவரைக் கட்டிச்சேர்ந்தடைவது மிக அரிதாதலின் அடைவதற்கு அரியராயிருப்பவர்.

எஅ௫. துர்கஃ

ச. பா. பல இடையூறுகள் இருத்தலினால் அடைவதற்குக் கடினமாயிருப்பவர்.

ப. பா. அவித்தை முதலான மறைவுகள் கோட்டைபோல மூடிக்கொண்டிருப்பதினால் ப்ரவேசிக்கக் கூடாமலிருப்பவர்.

எஅ௬. துராவாஸஃ

ச. பா. யோகிகளால் போகத்தில் மிக்க ப்ரமத்தோடு மனத்தில் தரிக்கப்படுபவர்.

ப. பா. அவித்தை முதலியவற்றின் மறைவினால் அவருடைய ப்ரமபதத்தில் வலிப்பதுகிடைக்க அரிதாக இருப்பவர். 'துராவாஸஃ' = அவர் இருப்பிடம் யாவருக்கும் எட்டாததாக இருப்பவர்.

[அவ—இப்படி அணுகவொண்ணதருக்கும் தன்மை அவர்திருவடிகளைப்பற்றாத ப்ராவிகள் விஷயமென்று விலக்குவதற்காக, இனி, புத்தாவதாரம் கூறப்படுகிறது.]

எஅஎ. துராரிஹா

ச. பா. துன்மார்க்கத்தில் செல்லுகிற அஸுரர் முதலானவர்களை அழித்தவர்.

ப. பா. புத்தாவதாரத்தில் கெட்டவழியிற் 'செல்லுகிறவர்களை வேதமார்க்கத்தை விதிவிட்பது முதலிய பல உபாயங்களினால் கெடுத்தவர். 'புத்தர் அந்த அஸுரர்களை மாயையினால் மயக்கிப் பலவகைகளாகக் கிளப்பிவிட்டார். அதனால், அவர்களில் எவரும் வேதத்தை விரும்பவில்லை. ஸன்மார்க்கத்திற்கு இடையூறாயிருந்த அவ்வஸுரர்களைத் தேவர்கள் அழித்தனர்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

எஅஅ. சுபாங்கு

ச. பா. அழகான அங்கங்களை உடையவர். திவ்யமங்கள் விகரகமாகத் தியானிக்கப்படுபவர்.

ப. பா. 'இவர் மிக நம்பத்தக்கவர்' என்று அஸுரர்கள் ஏமாறும்படி அவர்களில் ஒருவராகச் சேர்ந்து மாயையினால் அவர்கள் மயங்கும்படி அழகிய உருவம் எடுத்தவர்.

எஅக. லோகஸாரங்கு

ச. பா. உலகங்களிலுள்ள ஸாராம்சங்களைக் கரஹிப்பவர்; உலகத்தில் ஸாரமான ப்ரணவோபாஸனையினால் அடையத்தக்கவர்.

ப. பா. 'உலகத்தேதர் சிலாசிக்கத்தக்கதாக யுக்திகளுக்கு ஒற்றுமையான போகமோக்ஷங்கள் இரண்டு மார்க்கங்களையும் அறிந்து உபதேசித்திருப்பவர்' என்பது. இதுதான் புத்தாவதாரத்தில் அஸுரர்களை வஞ்சித்த உபாயம். 'உங்களுக்கு மோக்ஷத்தில் விருப்பமிருந்தால் நான்சொல்வதைச் செய்யுங்கள்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் புத்தருடையவாக்யம்.

எகஓ. ஸுதந்து

ச. பா. விஸ்தாரமான ப்ரபஞ்சத்தை வைத்திருப்பவர்.

ப. பா. சாந்த வேஷம் முதலியவற்றை ஏறிட்டுக் காண்பிப்பதாகிய அஸுரர்களைக் கவரும் வலையை யாராலும் தாண்டமுடியாத உறுதியுள்ளதாகும்படி வைத்திருப்பவர்.

எகக. தந்துவர்த்தநு

ச. பா. ப்ரபஞ்சத்தை விருத்தி செய்பவர்; ப்ரபஞ்சத்தை அழிப்பவர்.

ப. பா. பாவப்பற்றுக்களென்னும் சிறு நூலிழைகளினால் ஸம்ஸாரமென்னும் சுயிற்றைப்பெருகச் செய்கிறவர். 'அந்த அஸுரர்களை மாயையினால் மயக்கி வேததர்மங்களை விடும்படி செய்தேன். அவர்களும் அவர்களினால் உபதேசங்கள் பெற்ற மற்றும் சிலரும் உபதேசிக்கப் பெற்றவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்டவர்களும் அவர்களை வழிபட்டவரும் என்னாலே கெடுக்கப்பட்டனர்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் பகவத் வாச்யம்.

எகூஉ. இந்திரகர்மா

ச. பா. இந்திரனைப்போன்ற செய்கையுள்ளவர். உலகங்களுக்கு ஈஸ்வரராயிருப்பவர் என்பது.

ப. பா. சரணுகதர்களான இந்திராதிதேவர்களுக்காக இவ்வகைக் கார்யங்களைச் செய்தவர். 'எல்லாத் தேவர்களும் அந்தப்பகவானை நமஸ்கரித்து, 'நாதனே! தயைசெய்யும். சரணம் அடையும் எங்களை அஸுரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றும்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

எகூங். மஹாகர்மா

ச. பா. ஆகாய முதலான மஹாபூதங்களைப் படைத்தவர்.

ப. பா. சிறந்த கார்யமுடையவர். 'சரணமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பதற்குமாகப் பரமகாருணிகரான ஈஸ்வரர் இப்படி மோசம்செய்ததினால் அவருடைய மோசக் கார்யமும் மிகச் சிறந்ததாக இருப்பது' என்பது.

எகூச. க்ருதகர்மா

ச. பா. கார்யங்களெல்லாம் முடிந்தவர்; 'ஆகவேண்டியது ஒன்றுமில்லாதவர்' என்பது; தர்மமென்னும் கர்மத்தைச் செய்தவர்.

ப. பா. அஸுரர்கள் மோசம் போவதற்காகவே அவர்களின் அந்த நாஸ்திகாசாரங்களைத் தாமும் அனுஷ்டித்தவர்.

எகூரு. க்ருதாகமம்

ச. பா. வேதத்தை உண்டுபண்ணினவர்.

ப. பா. அந்த அனுஷ்டானத்தை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காகப் புத்தாகமம் ஜைநாகமம் முதலிய சமயநூல்களைச் செய்தவர்.

எகூக. உத்பவம்

ச. பா. சிறந்ததான அவதாரங்களைச் செய்தவர்; ஜனனயில்லாதவர்.

ப. பா. மோகூத்தை உபேதசிப்பதாக வெளியில் காண்பிப்பதனால் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தவர்போல இருப்பவர்.

எகள். ஸுந்தரஃ

ச. பா. அழகுள்ளவர் யாவரிலும் பேரழகுள்ளவர்.

ப. பா. அஸுரரின் கண்களைக் கவரும் அழகிய உருவமுள்ளவர்.

எகஅ. ஸுந்தஃ

ச. பா. ஈரமுள்ளவர்; தயை உள்ளவரென்பது.

ப. பா. வடிவழகினால் அஸுரர்களுடைய மனங்களை நன்றாக மெதுப்படுத்துகிறவர். 'அன்பை உண்டாக்குகிறவர்' என்பது.

எகக. ரத்நநாபஃ

ச. பா. அழகிய நாபியுள்ளவர்.

ப. பா. புத்தாவதாரத்தில் 'புலமையை நடிப்பதற்காக வயிற்றைத் தடவுவதினால் ரத்னம்போல அழகாக ப்ரகாசிக்கும்நாபியை உடையவர்.

அ00. ஸுலோசநஃ

ச. பா. அழகிய கண்ணுள்ளவர்; சிறந்த ஞானமுள்ளவர்.

ப. பா. அழகிய கண்களையுடையவர்.

பா. பா. எட்டாவது சதகம் முற்றிற்று.

அ0க. அர்க்கஃ

ச. பா. பிரம்மாதி தேவர்களால் துதிக்கப்பெற்றவர்.

ப. பா. இவர் மஹாத்மாவென்றும் மிக்கதர்மிஷ்டரென்றும் அவ்வஸுரர்களால் துதிக்கப்பெற்றவர்.

அ0உ. வாஜஸநஃ

ச. பா. 'வாஜஸநஃ' என்பது பாடம்; அன்னம் வேண்டியவர்களுக்கு அன்னத்தைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. நாஸ்திகவாதம் செய்து இம்மைக்குரிய அன்ன முதலிய வற்றையே அவர்கள் அடையும்படி செய்தவர். 'காலதேதூறும் தத்தேயாதன கபளங்களைச் சாப்பிடவேண்டும்' என்பது கூடிபணக்கர்களின் விரதம்.

அ0ஈ. ஸ்ருங்கீ

ச. பா. ப்ரளயக்கடலில் கொம்புள்ள மதஸ்யரூபம் எடுத்தவர்.

ப. பா. அஹிம்ஸை என்னும் விரதத்தை எண்ணிவிப்பதற்காகக் கொம்புபோல் மயில் -தோகையைக் கையில் வைத்திருப்பவர். 'மயில் இறகைத் தரிப்பவர்' என்பது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

அ0ஈ. ஜயந்தி:

ச. பா. பகைவர்களை ஜயிப்பவர்; ஜயத்துக்குக் காரணமானவர்.

ப. பா. புத்தாவதாரத்தில், ஞானமே ஆத்மாவென்றும் ப்ரபஞ்சம் பொய்யென்றும் வீண்வாதம் செய்து, ஆஸ்திகமதம் பேசுகிறவர்களை ஜயித்தவர்.

அ0ஐ. ஸர்வவிஜ்ஜயி

ச. பா. எல்லாம் தெரிந்தவரும் காமக்ரோத முதலிய உட்பகையையும். ஹிரண்யாக்ஷன் முதலிய வெளிப்பகைவரையும் ஜயிப்பவர்.

ப. பா. எல்லாம் தெரிந்தவர்களையும் ஜயிக்கும் திறமையுள்ளவர்.

அ0க. ஸுவர்ணபிந்து:

ச. பா. பொன்னுக்கொப்பான அவயவங்களைபுடையவர்; நல்ல அக்ஷரமும் பிந்துவென்னும் அநுஸ்வாரமும் கூடிய மந்த்ரமாகிய ப்ரணவமாயிருப்பவர்.

ச. பா. எட்டாவது சதகம்முற்றிற்று.

ப. பா. புத்தாவதாரத்தில் ஸர்வசக்தியுள்ளவராதலின், ஸர்வ ஜ்ஞார்களையும் ஜயிக்கும் திறமையினால் எழுத்துச் சொற்சுத்தமுள்ள உறுதியானபேச்சினால், ஆஸ்திகவாதத்தைக் கண்டிப்பவர்.

அ0எ. அக்ஷோப்ய:

ச. பா. காமக்ரோதம் முதலியவற்றினாலும் சப்தாதிவிஷயங்களினாலும் அஸுரர்களினாலும் கலக்கக்கூடாதவர்.

ப. பா. ஆழ்ந்த கருத்துள்ளவராதலின் யாராலும் மாற்ற முடியாதவர்.

அ0ஆ. ஸர்வவாகீஸ்வரேஸ்வர:

ச. பா. ப்ரம்மாதிதேவர்களுக்கும் ஈஸ்வரர்.

ப. பா. பேசும் திறமையுள்ளவர்களெல்லாருக்கும் மேலானவர். 'வாதம் செய்வதிலும் பேசுவதிலும் கரைகண்டவர்' என்பது. 'மேன்மேல் யுக்தி சொல்வதில் ப்ருஹஸ்பதிபோலப் பேசுகிறவர்' என்று சக்ரவர்த்தி திருமகளைப்பற்றி ஸ்ரீராமாயணம் சொல்லுகிறது.

அகூ. மஹாஹ்ரதஃ

ச. பா. யோகிகள் முழுதி இளைப்பாறி ஸுகமாகத் தங்கியிருக்கும் ஆனந்தவெள்ளம் நிரப்பின மடுவாயிருப்பவர்.

ப. பா. பாவம் செய்தவர்கள் தலைகளிப்பாமல் அமிழ்ந்து போகும்படியும் புண்யம்செய்தவர்கள் அடிக்கடி ஆழ்ந்தும் போதுமென்று தோன்றாமல் இருக்கும்படியும் பெருமடுவாயிருப்பவர்.

அக௦. மஹாகர்த்தஃ

ச. பா. அவித்தையென்னும் படுகுழியை வைத்திருப்பவர் ; சிறந்த தேராளி. 'ஸ்ரீமஹாபாரதமுதலியவற்றிற் சொல்லியபடி மஹாதர்' என்பது.

ப. பா. புத்தாவதாரத்தில் தாம்செய்த நால்திகவாதங்களினால் ஆத்மா கெட்டுப்போனவர்களை ரௌரவாதி நாகக்க ளென்னும் குழிகளில் விழும்படி செய்பவர்.

[அவ—இது வரையில், தம் கட்டளையைக் கடந்த அஸூரர்களை நிக்ரஹிக்கும் தன்மை கூறப்பட்டது. இனி, தமது விதியை அனுஸரிக்கும் தேவத்தன்மைபெற்ற மேலோரை அனுக்ரஹிக்கும் தன்மை கூறப்படுகிறது.]

அகக. மஹாபூதஃ

ச. பா. காலவரையின்றி எக்காலமும் வியாபித்திருப்பவர்.

ப. பா. மேலோர்களைத் தமராகக் கொண்டவர்.

அகஉ. மஹாநிதிஃ

ச. பா. எல்லாப்பொருள்களும் தம்மிடத்தில் தங்கும்படியான பெரிய ஆதாரம்.

ப. பா. அம்மஹாத்மாக்களை நிதிகண்டதுபோல அன்புடன் ஆதரிப்பவர்.

அகங. சூழ்தஃ

ச. பா. பூபாரத்தை ஒழித்துப் பூமியை மகிழ்விப்பவர்.

ப. பா. பூமி என்னப்படும் பிரகிருதிமண்டலத்திலேயே அம்மஹாத்மாக்களுடன் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருப்பவர் ; முக்கியின் பூமி யாகிய பரமபதத்தைக் கொடுப்பவர். (சு=பூமி; மு=முத்தி.)

அகச. சூந்தரீ:

ச. பா. சூருக்கத்திமலர்போலச்சுத்தமான தர்மபலன்களை அளிப்பவர்; சூந்தமலர்போன்ற தர்மபலன்களை அங்கீகரிப்பவர்; ஹிரண்யாசுஷணைக் கொல்வதற்காக வராகரூபமெடுத்துப் பூமியைப்பெயர்த்தவர்.

ப. பா. சூருக்கத்திமலர்போலச் சுத்தமாயிருப்பவர்; சூந்தம் என்னப்படுவதாகிய பாதவநூனத்தைக் கொடுப்பவர்; சூம் என்னப்படும் பாவத்தைப் போக்குபவர்.

அகரு. சூந்தீ:

ச. பா. சூந்தமலர்போல அழகான அங்கமுடையவர்; ஸ்படிகம் போலத் தெளிவாயிருப்பவர் என்பது. பரசுராமாவதாரத்தில் பூமியைக் கர்யபருக்கு யாகதஷிணையாகக் கொடுத்தவர்; பூமியை சுஷத்திரியர்களில்லாமற் கண்டித்தவர்.

ப. பா. ஞானம் வைராக்யம் முதலிய முற்படிகள் ஏறினவர்களுக்குப் பரபக்தி பரஜ்ஞானம் பரம பக்திகளாகிய மேற்படிகளைக் கொடுப்பவர்; அழிக்கப்பட்டபாவம் திரும்பி அணுகாமலிருக்கும்படி போக்குகிறவர்.

அகசு. பர்ஜந்யீ:

ச. பா. மூன்று தாபங்களையும் போக்குவதனாலும் விரும்பின வற்றைப் பொழிவதனாலும் மேகமாயிருப்பவர்.

ப. பா. தம்முடைய ஸ்வரூபத்தைத் தெரிவித்து ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதெய்விகம் ஆதிபௌதிகம் என்கிற மூன்று தாபங்களையும் போக்கும் மேகமாக இருப்பவர்.

அகள. பவரீ:

ச. பா. 'பாவரீ' என்பது பாடம்; தம்மை நினைத்தவர்களைச் சுத்தப்படுத்துகிறவர்.

ப. பா. தாமே பக்தர்களிடம் செல்லுகிறவர்.

அகஅ. அநிலீ:

ச. பா. தம்மை ஆஜ்ஞாபிக்கிறவர் யாருமில்லாதவர்; எப்போதும் தூங்காமல் பிரகாசிக்கும் ஞானஸ்வரூபி; பக்தர்கள் அடைவதற்கு அரியராயில்லாமல் ஸுலபராயிருப்பவர்.

ப. பா. அந்தப்பக்தர்களை அனுக்ரஹிப்பதில் தம்மைத் தூண்டுகிறவர் வேண்டாதவர். 'பகவானையானம்செய்தால் கேளாத பலன்களையும் அவர் கொடுக்கிறார்'-என்பது.

அகக. அம்ருதாசு°

ச. பர். ஜீத்மானந்தமென்னும் அமுதை உண்பவர்; தேவர் களுக்கு அமுதம் கொடுத்தபிறகு, தாமும் அதனை உண்டவர்; பலன் அழியாத விருப்பமுள்ளவர்.

ப. பா பக்தர்களுக்குத் தமது குணங்களென்னும் அமுதை ஊட்டுகிறவர்.

அஉ0. அம்ருதவபு°

ச. பர். அழியாத தேகமுள்ளவர்.

ப. பா. தமது திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் அமுதம்போலப் போக்யமாயிருப்பவர்.

அஉக. ஸர்வஜ்ஞ°

ச. பர். எல்லாம் தெரிந்தவர்.

ப. பா. பக்தர்களின் சக்தியையும் அசக்தியையும் அவர்களால் ஸாதிக்கக்கூடியதையும் கூடாததையும் முற்றும் உணர்கிறவர்.

அஉஉ. ஸர்வதோமுக°

ச. பர். எங்கும் கண்களும் தலைகளும் முகங்களுமுள்ள ஸ்வரூபமென்று கிதையில் சொல்லுகிறபடி எங்கும் முகங்களையுடையவர்.

ப. பா. எங்கும் வழியுள்ளவர். பக்தர்களுக்கு இன்னவழியினாலேதான் அடையலாம், வேறுவழியால் கூடாதென்கிற நிர்ப்பந்தத்தைப் போக்கி எந்தவழியையாகிலும் வ்யாஜமாகக்கொண்டு எளிதில் அடையக்கூடியவர். எதிர்ப்பக்கம் சேர்ந்த விபீஷணர் முதலானவர்களையும் சரணமென்று சொன்னமாதிரத்தில் அங்கீகரித்துக் காப்பாற்றியது இதற்கு உதாரணம்.

அஉங. ஸுலபு°

ச. பர். பதரபுஷ்ப முதலியவற்றைப் பக்தியுடன் ஸமர்ப்பணம் செய்தமாதிரத்தில் எளிதாக அடையக்கூடியவர். 'விலை கொடாமல், கிடைக்கக்கூடிய பதரம் புஷ்பம் பழம் ஜலம் இவையிருக்கவும், பக்தி ஒன்றினால்மட்டும் அடையக்கூடிய ஆதிபுருஷனிருக்கவும், முக்திக்கு முயலாமலிருப்பது ஏன்?' என்பது, ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ப. பா. விலையில்லாத உயர்ந்தபொருளாகவிருந்தும் செலவின்றி எளிதில் அடையக்கூடியவர். சந்தனம் அளித்த கூனி தன் வீட்டுக்கு வரும்படி வஸ்திரத்தின் தலைப்பைப்பிடித்து அழைக்கும்படியிருந்த எளிமை தோற்றுகிறது.

அஉச. ஸுவரதஃ

ச. பா. சிறந்த போஜனநியமமுள்ளவர் ; போஜனத்திலிருந்து நிவர்த்தித்தவர்.

ப. பா. இவ்விதம் அடைந்தவர்களை எவ்வகையாலும் காப்பாற்று கிறதென்கிற உறுதியான வரதமுடையவர். 'ஓரேதரம் வந்தடைந்து உன்னுடையவனாகிறேன்' என்று கேட்டுக்கொண்டவனுக்கு எந்தப் பிராணிகளிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாமற் செய்வேன் ; இது என் விரதம்' என்பது ஸ்ரீராமர்யணத்தில் விபீஷணனைப்பற்றிய ஸ்ரீ ராமர் வாக்கியம்.

அஉரு. ஸித்தஃ

ச. பா. தமக்குக் காரணமின்றித் தாமாகவே எப்போதும் இருப்பவர்.

ப. பா. தமது உண்மையை அறிந்தவர்களுக்கு முயன்று ஸம் பாதிக்கவேண்டாமல் தாமாகவே ஏற்பட்டிருக்கும் ரக்ஷகர். 'அவர் ரக்ஷகராயிருப்பது இயற்கையாக அமைந்ததேயன்றிக் காரணம் பற்றியதன்று' என்பது.

[அவ—இதுவரையில் நேராகவுள்ள அவதாரங்கள் தெரிவிக்கப் பட்டன.. இனி, தமது அனுப்ரவேசத்தினால் சிறப்புற்றவர்கள் மூலமாக லோகரக்ஷணம் செய்தது கூறப்படுகிறது.]

அஉசு. சத்ருஜித்சத்ருநாபநஃ

ச. பா. இரண்டுநாமம் ; சத்ருஜித்சு தேவசுத்துருக்களான அஸு ரர்களை ஜயிப்பவர். சத்ருநாபநஃ = அவர்களைத் துன்புறச்செய்கிறவர்.

ப. பா. தமது திவ்யசக்தியினால் பூரிக்கப்பட்டுச் சத்துருக்களை ஜயித்தவர்களாகிய க்ருத்ஸ்தர் புருகுத்ஸர்முதலியோர்களைக்கொண்டு பகைவரை வருத்துகிறவர். 'கருத்ஸ்தர், தேவாஸுரயுத்தத்தில் விருஷ்பரூபிடுமெத்த தேவேந்திரனது முதுகுக்கொண்டையிலேறிக் கொண்டு சராசரமனைத்துக்கும் தந்தையாகிய அச்சுதருடைய சக்தியினால் பூரிக்கப்பட்டு அஸுரர்கள் அனைவரையும் கொன்றார்' என்

றும், 'புருகுத்ஸர், பாதாளலோகம்சென்று பகவானுடைய சக்தியினால் பூரிக்கப்பட்ட பராக்ரமத்தோடு கந்தர்வர்கள் எல்லாரையும் கொன்றார்' என்றும் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் கூறுகிறது.

அஉஎ. ந்யக்ரோதோதும்பரஃ

ச. பா. இரண்டுநாமம்; ந்யக்ரோதஃ=கீழேமுனைப்பவர். பர பஞ்சத்திற்கெல்லாம் மேலிருப்பவரென்பது; தமது மாயையினால் எல்லாப்பிராணிகளையும் கீழ்ப்படுத்தி மறைப்பவர். உதும்பரஃ=ஆகாயத்திற்குமேற்பட்டவர்; காரணப்பொருள் என்பது. அன்ன முதலியவற்றினால் எல்லாவற்றையும் போஷிப்பவர். இங்கு உத்+அம்பரஃ=உதும்பரஃ என்றுஆனது ஸந்தி ஆர்ஷம்.

ப. பா. கீழே நின்று வணங்கிக் கைகூப்புகிறவர்கள் தங்களை நோக்கி அனுக்ரஹிக்கும்படி தடுத்துவந்து தப்புகிறவராகவும் எல்லாக்குணங்களினாலும் உயர்ந்ததான பரமபதத்தையும் திருமகள் முதலான விபூதிகளையும் அடைந்தவராகவுமிருப்பவர். இங்கு அம்பரஃ என்பதின் 'அ', 'உ' வென்றுமாறியிருக்கிறது. மிகஉயர்ந்தவர்கள் ஸேவைசெய்யும்படியிருந்தும் மிகக்கீழ்ப்பட்டவர்களும் அணுகுவதற்குக் கூடியவரென்பது.

[அவ—இனி, தமது அங்கத்தினராகிய அந்தஅந்தத் தேவர்களைக்கொண்டு உலகத்தை நடத்துவது கூறப்படுகிறது. இதுதான், 'ப்ராதூர்பாவாந்தரம்' என்னப்படும் அவதாரம்.]

அஉஅ. அஸ்வத்தஃ

ச. பா. நானைக்குரில்லாத அரித்யவஸ்துவாகவும் இருப்பவர்; அரசமரம்போலிருப்பவர். 'மேலே வேரும் கீழே கீளைகளுமுள்ள அனாகியான அஸ்வத்தம்' என்பது ஸ்ருதி.

ப. பா. அ+ஸ்வ+ஸ்தஃ என்றுபகுப்பது. இங்கு ஸந்தி ஆர்ஷம். இன்றைக்கிருப்பது நானைக்கிராதுஎன்னும்படி அரித்யமான பதங்கள் பெற்ற இந்தரன் ஸூர்யன் முதலானவர்களுள் அனுப்ரவேசித்து, எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்; 'பகவான் ரஜோகுணம்மிசுந்த ப்ரம்ம ரூபத்தை எடுத்துப் பிரஜைகளைப் படைக்கிறார். ஸத்வகுணமயமான புருஷனைன்னப்படும் விஷ்ணுமூர்த்தியைஎடுத்து உலகத்தைக் காப்பாற்றுகிறார். சாலமென்னும் தாமஸமூர்த்தியைஎடுத்து உலகத்தை விழுங்குகிறார்' என்பதுமுதலிய பிரமாணங்களை வைஷ்ணவதர்மத்தில் கண்டுகொள்க. 'மேலே வேரும் கீழே கீளைகளுமுள்ள

அனாதியான அஸ்வத்தம்' என்று ஸ்ருதியில் சொல்லியபடி, கீழுள்ள உலகங்களுக்கெல்லாம் கார்ணமாக மேலே விளங்கும் அரசமரம் போலிருப்பவர்' என்பது நிருக்தி.

அடி.க. சாணாராந்த்ரநிஷ்டுதந்

ச. பா. சாணாரனென்னும் அந்த்ரணைக்கொன்றவர்.

ப. பா. தேவர்களுக்கும் உலகங்களுக்கும் விரோதியான சாணாரன்' என்னப்படும் அந்திரனாகிய மல்லனை ஸம்ஹாரம் செய்தவர்.

அடி.0. ஸஹஸ்ரார்ச்சிஃ

ச. பா. 'ஆகாயத்தில் ஆபிரம் ஸூர்யன் ஒரோகாலத்தில் உதயமானால் அந்தவொளி பகவான் ஒளிக்குச் சமமாகும்' என்று பகவத்கீதையிற் சொல்லியபடி, அளவற்ற கிரணங்களையுடையவர்.

ப. பா. எண்ணிறந்த கிரணங்களையுடையவர். 'உலகத்திலுள்ள பொருள்களைப் பரிணாமம் செய்வதும், உலர்த்துவதும், உஷ்ணத்தையும் ஒளியையும் உண்டுபண்ணுவதும் இயற்கையாகவுடைய தமது அநேககிரணங்களை ஸூர்யன்முதலியவற்றில் அவரால் வைக்கப்பட்டவை' என்பது.

அடி.க. ஸப்தஜிஹ்வஃ

ச. பா. 'காளீ, கராளீ, மனோஜவை, ஸுலோஹிதை, ஸுதூம்ரவரீண, ஸ்புஷிங்கினி, விஸ்வரூசி என்ற ஏழுநாகங்களையுடைய அக்நிரூபியானவர்.

ப. பா. 'காளீ, கராளீ, மனோஜவை, ஸுலோஹிதை, ஸுதூம்ரவரீண, ஸ்புஷிங்கினி, விஸ்வரூசி என்ற ஏழு ஜ்வாலைகளே அக்னியின் ஏழு நாகக்குக்கள்' என்று முண்டகோபநிஷத்திற் சொல்லியபடி, ஏழுநாகங்களையுடைய அக்னிபகவானாயிருப்பவர்; ஹிரண்யை, கனகை, ரக்தை, கிருஷ்ணை, ஸுப்ரபை, அதிரக்தை, பஹுரூபை என்னும் ஏழுஜ்வாலையாகிய ஏழுநாகங்களையுடைய அக்னிரூபி; 'ஏழுநாக்குள்ள அக்னியை முகமாகக்கொண்டு எல்லாத்தேவதைகளைக்குறித்தும் ஹோமம் செய்யப்படும் ஹவிஸுகளைத் தாமே புசிப்பவர்' என்பது.

அடி.உ. ஸப்தைதாஃ

ச. பா. ஏழுஜ்வாலையையுடைய அக்னிரூபியாயிருப்பவர்.

ப. பா. ஓளபாஸனம், வைஸ்வதேவம், ஸ்தாலீபாகம், அஷ்ட
டகை, மாஸ்ப்ராத் தம், ஈஸாபலி, ஸர்ப்பலி என்னும் ஏழுபாக
யஜ்ஞங்களையும்; அக்னிஹோத்ரம், தர்சபூர்ணமாஸம், பிண்டபித்ரு
யஜ்ஞம், பசுபந்தம், ஆக்ரயணம், சாதுர்மால்யம், லௌத்ராமணி
என்னும் ஏழு ஹிரியஜ்ஞங்களையும்; அக்னிஷ்டோமம், அத்யக்னிஷ்ட
டோமம், உக்தியம், ஷோடசம், வாஜபேயம், அதிராத்ரம், அப்
தோர்யாமம் என்னும் ஏழு லோமஸம்ஸ்தை என்னும் யாகங்களையும்
பிரகாசிக்கச்செய்வனவாகிய கிரியைகள் எல்லாவற்றையும் அடை
கிறவர். அரசு, அத்தி, பலாசு, வன்னி. விகங்கதம், அசனி
ஹதம், புஷ்கரபர்ணம் என்னும் ஏழுவிதமான விற்றுகளால் செய்யப்
படும் யாகங்களை அடைகிறவர்.

௮௩௩. ஸப்தவாஹந்°

ச. பா. ஏழுகுதிரைகளையுடைய ஸூர்யனாயிரும்பவர்; 'ஸப்த'
என்னும் ஒரு தேர்க்குதிரையையுடைய ஸூர்யனாயிரும்பவர். 'ஸப்த
என்னும் பெயருடைய ஒரு குதிரை தேரை இழுக்கிறது' என்பது
ஸ்ருதி.

ப. பா. காயத்ரீ, உஷ்ணிக், அனுஷ்டிப், ப்ருஹதீ, பந்தி, த்ருஷ்ட
டிப், ஐகதி என்னும் ஏழுசந்தஸுகளோடுகூடிய வேதமந்திரங்களு
க்கு அகிஷ்டானதேவதைகளாகிய ஸூர்யனுடைய தேர்க்குதிரைகள்
ஏழையும் தமக்கு வாஹனங்களாக உடையவர். 'ஸூர்யமண்டலத்
திவிருப்பவர்' என்பது; ஸப்தவாயுஸ்கந்தங்களை நடத்துகிறவர்;
தாங்குகிறவர். 'உலகத்தை நடத்தும் ஈஸ்வரனது ப்ராணசக்திக்
குத் தேவதை வாயு என்னப்படுவது. அது பலபிரிவுகளினால் உல
கத்தைக் காப்பாற்றுகிறது, இவையனைத்தும் பகவானுடைய விலா
ஸங்களாக இம்மூவுலகங்களிலும் இருக்கின்றன' என்று ஸ்ரீ
பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையில் சொல்லப்படுவது.

௮௩௪. அழர்த்தி°

ச. பா. கடினரூபமில்லாதவர்; தேஹமில்லாதவர்.

ப. பா. பஞ்சபூதமயமான ரூபத்தைக் காட்டிலும் வேறு சரீர
முடையவர்; 'அப்ராகிருத திவ்யமங்கள் விக்ரஹமுடையவர்' என்பது.

௮௩௫. அநக்°

ச. பா. துக்கமில்லாதவர்; பாவமில்லாதவர்.

ப. பா. கர்மவஸ்யர்களான ஜீவாத்மாக்களைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமானவர். (விலக்ஷணம்—தனிச்சிறப்பு)

அநக. அசிந்த்யம்

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் சாக்ஷிபாதலின், ப்ரமாணங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் எட்டாதவர்; ப்ரபஞ்சத்திற்கு விலக்ஷணமாயிருப்பதினால் இத்தகையர் என்று நினைக்க ஒண்ணாதவர்.

ப. பா. முக்தர்களை உவமையாகக்கொண்டும் சிநுபிக்கக் கூடாதவர்.

அநௌ. பயக்ருத்

ச. பா. துர்மார்க்கத்திலிருப்பவர்க்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்; பக்தர்களுக்குப் பயத்தை அறுப்பவர்.

ப. பா. தமது சாஸ்திரத்தைக் கடந்தவர்க்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்.

அநஅ. பயநாசநம்

ச. பா. வர்ணஸ்ரமதர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர்க்குப் பயத்தை ஒழிப்பவர்.

ப. பா. தமது சாஸ்திரத்தை அனுஷ்டிப்பவருக்குப் பயத்தை ஒழிப்பவர்.

[அவ—இனி, அணிமாமுதலிய அஷ்டைஸ்வரீயங்கள் கூறப்படுகின்றன.]

அநக. அணு?

ச. பா. மிக்க ஸூக்ஷ்மரூபமாயிருப்பவர். 'அணுவிற்கும் அணுவாயிருப்பவர்' என்பது.

ப. பா. மிக்க துண்ணியவர். மிகச்சிறிதான ஹ்ருதயாகாசத்தினுள் அடங்கி அதிலும் சிறிதான ஜீவாத்மாவினுள்ளும் பிரவேசிக்கும்—திறமையினால் அணிமாவென்னும் ஐஸ்வர்யம் பெற்றவரென்பது. 'அணுவிலும் மிகச்சிறிய அணு' என்பது தைத்திரீயோபநிஷத்.

அசௌ. ப்ருஹத்

ச. பா. பெருமையுள்ளவர்; 'பெரிதற்கும் பெரிதாயிருப்பவர்' என்பது.

ப. பா. மிகப்பெரிதான பரமபதமென்னும் பெருவெளியையும் உள்ளங்கையில் அடக்குவதுபோலத் தமது ஏகதேசத்தில் அடக்கிக் கொண்டு வியாபித்திருக்கும் மகிமைஎன்னும் ஐஸ்வர்யமுள்ளவர். 'மஹத்திலும் பெரிய மஹத்' என்பது தைத்திரீயோபக்ஷித்.

அசக. க்ருபு°

ச. பா. த்ரவ்யத்தன்மையில்லாதவர்; அதாவது, உருவமில்லாதவரென்பது.

ப. பா. பஞ்சினும் காற்றினும் மிக்கலேசாயிருப்பவர்; இதனால், எங்கும் தடையின்றிச் செல்லும்படியான லகிமர் என்னும் ஐஸ்வர்யம் சொல்லப்பட்டது.

அசஉ. ஸ்தூல°

ச. பா. எல்லாமாகவும் தாமிருப்பதனால் பெரிய உருவமுள்ளவர்.

ப. பா. பருத்திருப்பவர். ஓரிடத்திலிருந்தே எல்லாப் பொருள்களையும் நேரில் தொடத்தக்கவர். இதனால், பூமியிலிருந்தே சந்திரனைத் தொடும் சக்தியாகிய ப்ராப்தி என்னும் ஐஸ்வர்யம் சொல்லப்பட்டது.

அசஃ. குணப்ருத்

ச. பா. ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்குக் காரணங்களாகிய ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களை வஹிப்பவர்.

ப. பா. தம் ஸங்கல்பத்தினால் எல்லா நிலைமைகளிலுமிருக்கும் எல்லாப்பொருள்களையும் தமதுகுணம்போலத் தம்மிடத்தில் வைத்துத் தாங்குகிறவர். இதனால் எல்லாம் உட்பட்டிருப்பதாகிய ஈஸித்வமென்னும் ஐஸ்வர்யம் சொல்லப்பட்டது.

அசச. நிரக்குண°

ச. பா. குணங்களில்லாதவர்.

ப. பா. ப்ராகிருதகுணங்கள் ஒன்றும் தம்மிடம் பற்றாமலிருப்பவர். இதனால் ஒன்றுக்கும் உட்படாமலிருக்கும் வஸித்வம் என்னும் ஐஸ்வர்யம் கூறப்பட்டது.

அசநி. மஹாந்

ச. பா. சப்தாதி குணங்களில்லாமையாலும், மிக்க ஸுகூழ்மமாயிருப்பதனாலும் நியத்வம் ஈத்த்வம் ஸர்வகதத்வம் என்னும் தமது மூன்று தர்மங்களிலும் ப்ரதிபந்தகமில்லாதவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றிலும் மிகச்சிறந்தவர். இதனால், நீரில்போல நிலத்திலும் முழுகுவது கிளம்புவது முத்தலிய நினைத்தவெல்லாம் தடைப்படாமலிருப்பதாய் ப்ராக்ய ப்ராகாம்பம் என்னும் ஐஸ்வர்யம் கூறப்பட்டது. நிழல்போல உட்புகுந்து பிறர்மனத்தைத் தம்வசப்படுத்திக் கொள்வதும், இடைவிடாது தம்மைத்தியானிக்கும்படி அவர்மனத்தை நடத்துவதும், ஆத்மா தேகத்திலிருக்கும் போதும் கிளம்பிப் போனபோதும் அத்தேகத்துள் ப்ரவேசித்திருப்பதும், யாகங்கள் செய்வது குளம்வெட்டுவது முதலிய தர்மகார்யங்களை நடத்துவதும் ஆகிய நான் குவகையான காமாவஸாயித்வம் என்னப்படுவதும் இதுதான்.

அசக. அத்ருத்?

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான பூமிமுதலியவற்றையும் தாங்குவதனால், ஒன்றிலும் தாங்கப்படாமலிருப்பவர்.

ப. பா. இப்படிப்பட்ட விஸ்வரூபமாயிருக்கும் மேன்மையினால் ஒன்றிலும் கட்டுப்படாதவர். அதாவது, அவர் நினைத்தது எப்போதும் தடையின்றி நடப்பதினால், ஸமாதியின் தேர்ச்சியையுடையாத வைதிகபுத்தர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் மீண்டுவராமலிருக்கும்படி பரமபதத்தை அடைந்தது அவர் ஸங்கல்பத்தினாலன்றோ? பரமபதம் சேர்ந்தவரை அதைவிட்டு ஸம்ஸாரத்தில் இழியச்செய்யவும் சேதன சேதனங்களின் ஸ்வரூபங்களை மாற்றவும் சக்தியிருந்தும் அவற்றை அப்படிச் செய்யாமலிருப்பதும் அவருடைய ஸ்வதந்திர ஸங்கல்பத்தினாலேதான் என்பது.

அசஎ. ஸ்வத்ருத்?

ச. பா. தம்மாலேயே தரிக்கப்படுகிறவர். தம் மஹிமையே தமக்கு ஆதாரமாகவிருப்பவர் என்பது.

ப. பா. தம்மாலேயே தாம் தாங்கப்படுகிறவர். இந்த மஹிமை இயற்கையில் அமைந்ததாக இருப்பவர். யோகிகளுக்கு மந்திரம், ஓஷதி, தவம், த்யானம் இவற்றினால் ஏற்படும் ஐஸ்வர்யங்கள் போலன்றி இவருக்கு இயற்கையினால் அமைந்திருப்பது என்பது.

அசஆ. ஸ்வாஸ்ய?

ச. பா. தாமரைமலர்போல அழகிய முகமுள்ளவர்; வேதம் வெளிப்பட்ட சிறந்த முகமுள்ளவர்.

ப. பா. சிறந்தஇருப்பையுடையவர். முக்தியடைந்த ஆத்மாக்களின் நிலைமை அதற்குமுன் அபித்தையினால் மூடப்பட்டுக் கெட்டிருந்தது; அவ்வாறன்றி, பரமாத்மாவின் ஐஸ்வர்யமாகிய நிலைமை எக்காலமும் பரிசுத்தமாகச் சிறந்திருப்பதென்பது.

அசக. ப்ராக்வம்சஃ

ச. பா. இதரவம்சங்களைப்போலப் பிற்பட்டதாகாமலும் தம் வம்சமான ப்ரபஞ்சம் முற்பட்டதாகவுடையவர். பிரபஞ்சஸ்ருஷ்டி, அனாதி என்பது.

ப. பா. ஆதிகாலம் தொடங்கி முக்தர்களாயிருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வம்சம்போல நித்யாதாரமாக இருப்பவர். நித்யங்களாயுள்ளவைகளும் பகவானுடைய நித்யஸங்கல்பத்தினாலேதான் அவ்வாறிருப்பதென்பது. இந்நான்குநாமங்களினால் பகவானிடத்திலுள்ள ஐஸ்வர்யகுணத்தின் சிறப்புப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும், 'எட்டுவகைகளாயுள்ள ஐஸ்வர்யம் பகவானிடத்தில் இபற்கையால் அமைந்திருப்பன; அப்படி இருப்பது, எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது; மேல்வரையற்றது. ஆதலால், நான் எப்படிதுதிக்கமாட்டுவேன்?' என்று மேற்சொன்ன எண்குணங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன.

அரு0. வம்சவர்த்தநஃ

ச. பா. வம்சம் என்னப்படும் ப்ரபஞ்சத்தைப் பெருகச் செய்பவர்; ஸம்ஹரிப்பவர்.

ப. பா. வம்சம் என்னப்படும் மேற்சொன்ன நித்யஸூரிவர்க்கத்தை விருத்தி செய்பவர். அதாவது, அவர்களுக்குக், கைங்கர்யரஸத்தை மேன்மேலும் பெருகச் செய்பவரென்பது.

அருக. பாரப்ருத்

ச. பா. ஆதிசேஷன்முதலிய உருவங்களினால் லோகபாரத்தைத் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. ஆத்மாக்களுக்கு ஸம்ஸாரவிலங்கை அறுத்து அவர்கள் ஸ்வரூபம் விளங்கித் தம்மைச் சேருவதிலுள்ள பொறுப்பைத் தாங்குபவர்.

அருஉ. கதீதஃ

ச. பா. வேதங்களால் ஒருவரே பரதத்வமென்று கூறப்பட்டவர். 'எல்லவேதங்களும் அவர் சொருபத்தையே சொல்லும்' என்

றும், 'எல்லாவேதங்களாலும் அறிபத்தக்கவன் நானே' என்றும், வேதத்திலும் ராமாயணபாரதங்களிலும் மற்றுமுள்ள புராணங்கள்எல்லாவற்றிலும் முதலிலும் முடிவிலும் இடையிலும் விஷ்ணுவே கூறப்படுகிறார்' என்றும் கூறப்படும் வசனங்களால் இந்தவிஷயம் விளங்குகிறது. 'அவன், வழியின் முடிவாகிய விஷ்ணுவின் அப்பரமபதத்தை அடைகிறான். இங்கு பரமபதம் என்பது ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம். அது எப்படி வழியின் முடிவாயிருப்பது என்றால், 'இந்திரியங்களுக்குமேற்பட்டவை விஷயங்கள்' என்று தொடங்கி, 'புருஷனுக்கு மேற்பட்டது ஒன்று மில்லை; அதுதான் முடிவு; அதுதான் கடைசி இடம்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால், அந்த அறிவின் வழி முடிவாகிறது.

ப. பா. சொல்லப்பட்டனவும் சொல்லப்படுவனவுமான குணங்கள் நிரம்பியிருப்பவராக எல்லாச்சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டவர். 'ஸாங்கோபாங்கங்களாகிய வேதங்களிலும் புராணங்களிலும் உத்கோஷிக்கப்படுகிறீர்' என்றும், 'பரதஸ்ரேஷ்டனே! வேதத்திலும் புண்யமான ஸ்ரீராமாயண பாரதங்களிலும் முதல் கடைஇடையாகிய எல்லா இடங்களிலும் விஷ்ணுவே உத்கோஷிக்கப்படுகிறார்' என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அருங். யோகீ

ச. பா. யோகமென்னப்படும் தத்வஞானத்தினாலேயே அடையப்படுகிறவர்; தம் ஆத்மஸ்வரூபத்தை எப்போதும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்.

ப. பா. கூடாதனவற்றையும் கூட்டுவதாகிய சிறந்தப்ரபாவம் எப்போதும் பொருந்தியிருப்பவர்.

அருசு. யோகீசு

ச. பா. மற்றயோகிகள்போல இடையூறுகளினால் தடைப்படாமையால் யோகிகளுக்கெல்லாம் சிறந்தவர்.

ப. பா. ஸம்ஸாரிகளுள் யோகிகளுக்கும், இபற்கையில் த்யானம் அமைந்த ஸநகர் முதலான யோகிகளுக்கும், யோகத்தை நிறைவேற்றுகிறவர். 'ஸநகாதிமுனிவர்களைடும் பாவமற்றவர்களாகச் செய்து திரும்பவும் மிகப்பரிசுத்தமான பதம் சேர்ப்பித்தார்' என்பது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

அருநி. ஸர்வகாமதஃ

ச. பா. எல்லாப் பலன்களையும் கொடுப்பவர். 'பலன்களைத் தும் பகவானாலேயே உண்டாகின்றன. அப்படியே, பிரமாணங்களிருக்கின்றன' என்று ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ பகவான் ப்ரம்மஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறார். 'பலமதஉபபத்தே' என்பது ஸூத்ரம்.

ப. பா. யோகத்தில் தவறினவர்களுக்கும் அணிமாமுதலான ஐஸ்வர்யங்களை அவர்களின் மேன்மேல் யோகத்திற்கு இடையூறான பலன்களாகக் கொடுப்பவர். 'யோகப்ரஷ்டனானவன் புண்யம் செய்வதவர்களுக்குரிய உலகங்களையெடுத்து நீண்டகாலம் அங்குவலித்துத் திரும்பி ஸம்ஸாரத்தில் ஜனிக்கிறான்' என்பது கீதை.

அருசு. ஆஸ்ரமஃ

ச. பா. ஸம்ஸாரமென்னும் வனத்தில் திரிபவர்களுக்கு ஆஸ்ரமம்போல் இளைப்பாறும் இடமாக இருப்பவர்.

ப. பா. ஸ்ரமத்தைப்போக்குகிறவர். 'அந்தப் புண்யலோகங்களிலிருந்து மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் வந்தவரை ப்ரம்ஜ்ஞானம் நிரம்பிய வைஷ்ணவ குலங்களில். பிறப்பித்து, அவர்கள் அதுவரையில் அலைந்ததினால் உண்டான ஸ்ரமத்தை ஆற்றுகிறவர்' என்பது. 'யோகம் தவறினவன் பரிசுத்தர்களான பகவத் பக்தியுள்ளவர்களின் குலத்தில் பிறக்கிறான்' என்பது கீதை.

அருள. ஸ்ரமணஃ

ச. பா. அவிவேகிகளை வருத்துகிறவர்.

ப. பா. கர்ம பலன்களை அனுபவித்தும் திரும்பவும் ஜனித்தும் முன்வாஸனை மிச்சமின்றி நீங்காதவர்கள், மிச்சமுள்ள யோகாப்யாஸத்தை அந்த ஜன்மத்தில் எளிதாக அப்யஸிக்கும்படி செய்பவர். 'அந்தக் குலத்தில் பிறந்திருக்கும்போது முன் தேகத்திய வாஸனையினால் அதே ஞானத்தை அடைகிறான்' என்பது கீதை.

அருஅ. கூஷாமஃ

ச. பா. ப்ரஜைகளை ஸம்ஹாரகாலத்தில் அழிப்பவர்.

ப. பா. மேற்சொல்லிய யோகப்ரஷ்டர்களும் தம்மை த்யானம் செய்யத் தொடங்கினவுடன் அவர்கள் ஸம்ஸாரமென்னும் அகழைத் தாண்டத் திறமையுள்ளவராகும்படி செய்பவர். 'அப்பா! நற்கரு

மம் செய்பவன் ஒருவனும் கெட்டகதியை அடைகிறதேயில்லை' என்பது பகவத்கீதை.

அருகூ. ஸுபர்ணஃ

ச. பா. வேதங்களென்னும் இலைகளோடுகூடியவர். 'ஸம்ஸார வ்ருசுஷ் ரூபமான் பகவானுக்கு வேதங்கள் இலைகள்' என்பது கீதை.

ப. பா. இவ்வாறு திரும்பவும் ஸமாதியை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு அந்த ஸமாதியைப் பயன்படுத்தி அவர்களை ஸம்ஸாரக்கடலின் கரையில் சேர்ப்பவர். 'அநேக ஜன்மங்களில் ஸித்திபெற்று, அதன்பிறகு, பாகதி சேருகிறான்' என்பது கீதை.

அகூ. வாயுவாஹநஃ

ச. பா. காற்றும் தம்மிடம் அச்சத்தீதாடு நடக்கும்படி நியமிப்பவர்.

ப. பா. அவர்கள் எவ்வளவு பலமான் காரணங்களினால் கீழே விழும்தாலும், ஒப்பற்ற வேகமுள்ள கருடனைக்கொண்டு அவர்களைத் தூக்கிவிடுகிறவர். பரமபாகவதானிய வஸுராஜன் மஹரிஷி சரபத்தினால் கீழேவிழ்ந்தபோது அவனைக் கருடனால் மறுபடியும் மேலேற்றி உபரிசரவஸுவாகச் செய்தாரென்பது ஸ்ரீ விஷ்ணு தத்வம்.

அகூக. தநுர்த்தரஃ

ச. பா. ராமாவதாரத்தில் வில்லெடுத்திருப்பவர்.

ப. பா. இப்படி, தம்மை உபாஸிப்பவர்களுக்கு உண்டாகும் இடையூறுகளை ஒழிப்பதற்காக எப்போதும் தாமே வில்லெடுத்திருப்பவர்.

அகூஉ. தநுர்வேதஃ

ச. பா. அந்த ராமபிரானே தநுர்வேதத்தை அறிந்திருப்பவர்.

ப. பா. தேவேந்திரன் அரசர்கள் முதலானவர்களும் வில்வித்தை முதுதலிய வித்தைகளைத் தம்மிடத்தில் உபதேசம்பெற்றுக் கொள்ளும்படி எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும் பிரவர்த்திப்பித்தவர்.

அகூந. தண்டஃ

ச. பா. 'துஷ்டர்களை அடக்குகிறவர்களுடைய தண்டமாக நான் இருக்கிறேன்' என்று கீதையில் சொல்லியபடி, தாமே தண்டமாக இருப்பவர்.

ப. பா. - சேஷமங்களைச் செய்யும் நல்ல அரசர்களைக்கொண்டு தண்டனைசெலுத்தித் துஷ்டர்களை அடக்குகிறவர்.

அகச. தம்யீதா

ச. பா. வைவஸ்வதமனு முதலிய அரசர்களாயிருந்து பிரஜைகளை அடக்குகிறவர்.

ப. பா. தாமே நேராகவும் இராவணாதிகளான துஷ்டர்களை அடக்கிக் கொண்டிருப்பவர்.

அகரு. அதமஃ

ச. பா. 'தமஃ' என்பது பாடம்; தண்டத்தினாலுண்டாகும் அடக்கமாகவுமிருப்பவர்.

ப. பா. தாம் யாராலும் அடக்கப்படாதவர். 'ஜனார்த்தனர் நினைத்தமாதிரித்தில் உலகமனைத்தையும் நீராகச் செய்யவல்லவர். 'உலகம் முழுதும் சேர்ந்தாலும் ஜனார்த்தனருக்கு ஒருநீங்கும் செய்யத் திறமையுள்ளதன்று' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம், உத்யோகபர்வம்.

அகக. அபராலிதஃ

ச. பா. பகைவர்களால் வெல்லப்படாதவர்.

ப. பா. எங்குமுள்ள எல்லாவற்றையும் நடத்தும் தமதுகட்டளை எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் எதனாலும் தடைப்படாதவர்.

அகஎ. ஸர்வஸஹஃ

ச. பா. எல்லாக்காரியங்களிலும் ஸமர்த்தர்; எல்லாப் பகைவர்களையும் தாங்கத்திறமையுள்ளவர்; பூமீமுதலிய உருவங்களினால் எல்லாவற்றையும் தாங்குகிறவர்.

ப. பா. மற்றுமுள்ள தேவர்கள் எல்லாரையும் தாமே தாங்குகிறவர். 'சுறைந்த அதிகாரிகள் ஆராதிக்க உரியராகும்படி அவர்களுக்குச் சக்தியைக்கொடுத்திருப்பவர்' என்பது.

அகஅ. நியந்தா

ச. பா. எல்லாரையும் தத்தம் காரியங்களில் நிற்கச் செய்பவர்.

ப. பா. பல தேவதைகளிடம் பக்திவைத்திருக்கும் பலரை அவரவர் விருப்பப்படி தாமே நடத்துகிறவர்.

அகக். நியமம்

ச. பா. 'அநியமம்' என்பது பாடம். = தம்மை அடக்குகிறவர் யாருமில்லாதவர் ; 'நியமம்' = யோகத்தின் அங்கமான நியமமாயிருப்பவர்.

ப. பா. அந்தப்பூஜைகளுக்குப் பலன்களாக உயர்குலம், ஆயுள், போகங்கள் முதலியவற்றை அந்தஅந்தத் தேவதாருபியாகிக் கொடுப்பவர். 'அந்தஅந்தத் தேவர்களால் அடையவிரும்பின பலன்களும் என்னாலேயே கொடுக்கப்பட்டவைதாம்' என்பது பகவத்கீதை.

அஎ0. யமம்

ச. பா. 'அயமம்' என்பது பாடம்; = மரணமில்லாதவர் ; அல்லது, 'நியமம், யமம்' என்றும் கொள்ளலாம். 'யோகத்திற்கு அங்கங்களாகிய யமநியமங்களாக இருப்பவர்; அதாவது, அவற்றால் அடையப்படுகிறவர்' என்பது.

ப. பா. விரும்பின வரன்களை அளிக்கும் தேவர்களையும் நடத்துகிறவர். 'விஷ்ணுவானவர் என்னையும் நியமிக்க அதிகாரமுள்ளவர்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் யமன் சொல்லியது.

[அவ—இதுவரையில், ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் நடத்துவது கூறப்பட்டது. இனி, ஒளியும் ஸுகமும் எளிமையும் உள்ளதாதலின் மோகூத்திற்குக்காரணமான ஸத்வகுணத்துக்கு அவர் நேரே தலைமையாயிருப்பது கூறப்படுகிறது.]

அஎக. ஸத்வவாந்

ச. பா. செளர்யம் வீர்யம் முதலான பராக்ரமமுள்ளவர்.

(செளர்யம் = சூரத்தன்மை; சூரன் = எடுத்ததைமுடிப்பவன். வீர்யம் = வீரத்தன்மை; வீரன் = பராக்ரமமுள்ளவன். தமிழ்மஹாபாரதம், அதுசாஸன பர்வம், 44-வது பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.)

ப. பா. மோகூத்திற்குக் காரணமாகிய சுத்தஸத்வத்தை அடைந்திருப்பவர். 'ப்ரபுவாகிபஇந்தமஹாபுருஷர்தாம் ஸத்வகுணத்தை வளரச்செய்பவர்' என்பது ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத். 'மனிதன் ஸத்வகுணத்தினாலேதான் முக்திபெறுகிறான். ஸத்வகுணமானது, நாராயணனால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஸத்வகுணத்துடன் ரஜோகுணம் சேருவதனால் செல்வமும் புகழும் மிகுதியாக உள்ளவனாவான்' என்பது வராஹபுராணம்,

அளஉ. ஸாத்லிக:

ச. பா. ஸத்வகுணத்தைப் ப்ரதானமாகவுடையவர்.

ப. பா. தர்மம், ஞானம், வைராக்யம், ஐஸ்வர்யம் ஆகிய ஸத்வகுணத்தின் பலன்களை அளிக்கத்தக்கவர்.

அளங. ஸத்ய:

ச. பா. ஸத்துக்களுக்கு உபகாரம் செய்பவர்.

ப. பா. ஸாத்லிகசாஸ்திரங்களினால் சொல்லப்படுவதினால் உண்மையான மஹிமைபுடைபவர்; ஸத்யத்துக்கு ஆதாரமாபிருப்பவர். 'ஸத்யத்தில் வாஸுதேவர் நிலைபெற்றிருக்கிறார். அவரிடத்தில் ஸத்யம் நிலைபெற்றிருக்கிறது. உண்மையும் இன்மையும் கோவிந்தர் தாம்; ஆதலால், அவர் ஸத்யரென்று சான்றோரால் நினைக்கப்படுகிறார்' என்பது ஸ்ரீ மஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம்.

அளச. ஸத்யதர்மபராயண:

ச. பா. ஸத்யவாக்யத்தையும் சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட்ட தர்மத்தையும் முக்கியமாகவுடையவர்.

ப. பா. வேறு காரணமின்றிச், சாஸ்திரவியதியென்று மாத்திரம் ஸாத்லிகர்களான அதிகாரிகளால் செய்யப்படும் உத்தமமான நிவ்ருத்தி தர்மத்தை மிகப் பிரியமாக அங்கீகரிப்பவர்.

அளரு. அபீப்ராய:

ச. பா. புருஷார்த்தங்களை விரும்புகிறவர்களால் பிரார்த்திக்கப்படுகிறவர்; ஸம்ஹாரகாலத்தில் ஜகமனைத்தும் தம்மிடம் வந்தடையும் படி இருப்பவர்.

ப. பா. ஸாத்லிக தர்மத்தை அனுஷ்டித்து நிர்மலராயிருக்கும் அடியார்களினால் வேறு பலனை விரும்பாது தாமே பரமோத்தேச்யமாக நினைக்கப்படுகிறவர்.

அளசு. ப்ரியார்ஹ:

ச. பா. மனிதர் தம்மம் இஷ்டபதார்த்தங்களை ஸமர்ப்பணம் செய்வதற்குரியவர். 'தமக்கு இஷ்டமானதைப் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்தால் அது அக்ஷயமாகிறது' என்று ஸ்மிருதி கூறுகிறது.

ப. பா. இப்படி அனன்யபுக்தியாக வந்தடையும் ஞானியாகிய அன்பனை அனுக்ரஹிப்பதற்குரியவர். 'அன்புமடைந்தவன், ஐஸ்வர்

யத்தை விரும்புகிறவன், பரிசுத்த ஜீவாத்மஸ்வரூபமாகிய கைவல்யத்தைக் கருதுகிறவன், ஒன்றையும் கருதாமல் பகவானே எல்லாப் புருஷார்த்தங்களுமென்று உறுதிபாகப் பக்திசெய்பவன் ஆகிய இந்நான்கு அதிகாரிகளுள் கடைசியிற்சொன்ன ஞானி என்பவன் எல்லாரிலும் சிறந்தவன்' என்பது பகவத்கீதை.

அஎஎ. அர்ஹு?

ச. பா. நல்வரவு வினாதல் முதலியவற்றால் பூஜிக்கப்படுகிறவர்.

ப. பா. வேறொன்றிலும் விருப்பமில்லாத அந்தப்பக்தர்களுக்கும் தாம் ஒருவரே தகுதியாயிருப்பவர்.

அஎஅ. ப்ரியக்ருத்

ச. பா. பக்தர்களுக்கு விருப்பத்தைச் செய்கிறவர்.

ப. பா. இதர-பலன்களைக் கருதிப் பக்திசெய்கிறவரையும் அவர் விருப்பங்களை நிறைவேற்றித் தம்மையே விரும்பும்படி செய்கிறவர். 'பலனைக் கருதாமலே கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்யும் பரம பாகவதர்களாகவும் செய்வேன்' என்பது பகவான் சொல்லியது.

அஎகூ. ப்ரீ தீவர்த்தநஃ

ச. பா. பக்தர்களுக்கு அன்பை விருத்திசெய்கிறவர்.

ப. பா. பக்தர்களுக்குக் காலக்ரமத்தில் தமது குணங்களை மேன்மேலும் வெளியிடுவதனால் அவர்களின் அந்தப்பக்தியை அதிகப் படுத்துகிறவர்.

அஅ0. லீஹாயஸகதிஃ

ச. பா. ஆகாயத்திலிருப்பவர். அதனாலேதான், ஆகாயம்விஷ்ணு பதம் என்னப்படுவது; ஸூர்யன் என்னவுமாம்.

ப. பா. இப்படி பக்தியினுடைய முடிவான நிலைமையில் ஏறப் பெற்றவர்கள் பரமபதம் செல்வதற்கும் தாமே உபாயமாயிருப்பவர். 'நீ அளவற்ற ஸுகங்களை அனுபவித்து முடிவில் எனது அனுக்ரஹத்தினால் என்னையே த்யானித்து, அதன் பிறகு, எனது லோகத்தில் வஸிப்பாய்' என்பது பகவத்கீதை. 'நூற்றொரு நாடிகள் ஹிருதயத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றன. அவற்றுள், நூற்றொராவது நாடியாகிய ஸுஷூம்னா நாடியினால் தேகத்திலிருந்து மேலே-கிளம்புகிற ஆத்மா முத்தியடைகிறான். மற்ற ஆத்மாக்கள் மற்ற நாடிகளினால் தேகத்தை விட்டு வெளிப்படுவன' என்று சாந்தோக்யோபநிஷத்தில்கொல்லி

யிருப்பதின்மேல், ப்ரம்ம ஸூத்ரத்தில் 'முத்திக்குப்போகிற ஆத்மாவுக்கு நூற்றேராவது நாடியை அறியும் சக்தி ஏது?' என்கிற ஆசேஷ பத்திற்குப் பரிகாரமாக, 'பக்தியோகமென்னும் பரவித்தையை அனுஸரிக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு ஜீவன் இருக்குமிடமாகிய ஹிருதயத்தின் முன்பாகம் பிரகாசிக்கிறது. அப்போது, அந்த நூற்றேராவதான ஸுஷூம்னாடியின் துவாரம் தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம், அவனது பக்தியோகமென்னும் பரவித்தையின் சக்திதான். 'அந்த வித்தையின் ப்ரயோஜன்ம் முக்தியாதவின், அது தாம் செல்லும் வழியென்று நினைவு உண்டாகிறது. இவ்வளவுக்கும் காரணம் ஹ்ருதயத்திற்குள்ளிருக்கும் பகவானுடைய அனுக்ரஹமே. ஆதலால், பரவித்தையிலிருக்கும் வித்வானுக்கு ஸுஷூம்னாடிவழியாக மேலுலகம்போவது லாத்யம்தான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், 'பரமபதம் போவதற்கு உபாயமாக இருப்பவரும் பகவானே' என்பது தெரிகிறது.

அஅக. ஜ்யோதிஃ

ச. பா. ஸ்வயமாகவே ப்ரகாசிப்பவர். 'நாராயணஃ பரஞ்சோதிஃ' என்பது ஸ்ருதி.

ப. பா. பக்தர்கள் பரமபதம் வீறுவதற்கு அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் முதற்படியான ஒளியாயிருப்பவர்.

அஅஉ. ஸுருசிஃ

ச. பா. சிறந்தஒளியுள்ளவர்; சிறந்த ஸங்கல்பமுள்ளவர்.

ப. பா. ஸூர்யோதயத்தினால் ப்ரகாசிப்பதாகிய -சிறந்த பகலை நடத்துகிறவர். அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில், பகல் இரண்டாம்படி.

அஅங. ஹுதபுக்ஷ்பிஃ

ச. பா. இரண்டு நாமம்; ஹுதபுக்=எல்லாத் தேவதைகளைக் குறித்தும் செய்யப்படும் ஹோமங்களைப் புசிப்பவர்; அல்ஹது, காப்பவர். விபிஃ=எங்கும் நிரம்பியிருப்பவர்; எல்லா உலகங்களுக்கும் பிரபு.

ப. பா. அமிர்தமாகப் பரிணமிக்கும் ஹோமத்ரவ்யங்களைப் புசிப்பவனாகிய சந்திரன் வளர்வதாகிய வளர்பிறையாயிருப்பவர். 'சுக்லபக்ஷம் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில், மூன்றாம்படி.

அஅச. ரவி°

ச. பா. ஸூர்யனாக இருப்பவர். ரஸங்களைக் கிரகிப்பதனால், ஸூர்யனுக்கு 'ரவி°' என்று பெயர்.

ப. பா. ஸூர்யன் மேலேறிப் பிரகாசிப்பதினால் சிலாக்கியமாகச் சொல்லப்படும் உத்தராயணமாக இருப்பவர். உத்தராயணம், அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் நான்காம்படி.

அஅநி. விரோசந°

ச. பா. பலவிதமாகப் பிரகாசிப்பவர். ஸூர்யன், அல்லது அக்னியாக இருப்பவர்.

ப. பா. உத்தராயணம் தக்ஷிணாயனம் என்னும் இரண்டுமார்க்கங்களினால் ரதம்சென்று ஸூர்யன் பிரகாசிப்பதாகிய ஸம்வத்ஸரமாயிருப்பவர். 'ஆதித்தனே ஸம்வத்ஸரம்' என்பது தைத்திரீயோபநிஷத். இது, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் ஐந்தாம்படி.

அஅசு. ஸூர்ய°

ச. பா. எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகிறவர்; ஐஸ்வர்யத்தைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. வாயுஸஞ்சரிப்பதற்கு இடமாகிய வாயுலோகம். 'அவன் வாயுலோகம் செல்லுகிறான்' என்பது கௌஷீதகீப்ராம்மணஉபநிஷத். வாயு, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் ஆறாம்படி.

அஅஎ. ஸவீதா

ச. பா. உலகங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிறவர்.

ப. பா. ஸூர்யனால் மழையையும் அதனால் பயிர்முதலானவற்றையும் உண்டாக்குகிறவர். ஸூர்யன், அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் ஏழாம்படி.

அஅஅ. ரவிலோசந°

ச. பா. ஸூர்யனைக் கண்ணாக உடையவர்.

ப. பா. ஸூர்யனால் சந்திரனையும் மின்னலையும் வருணனையும் பிரகாசிக்கச்செய்ப்பவர். சூர்யகிரணங்கள் பிரவேசிப்பதினாலேதான் சந்திரன்முதலானவர்கள் பிரகாசிப்பது. இதனால், அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் எட்டாவது ஒன்பதாவது பத்தாவது படிகளாகிய சந்திரன், மின்னல், வருணன் இவர்கள் கூறப்பட்டனர்.

அஅகூ. அநந்தஹுதபுக்போக்தா

ச. பா. மூன்றுநாமம் ; (அனந்தஃ+ஹுதபுக்+போக்தா) ; அநந்தஃ தேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் ஸ்வரூபத்தினாலும் அளவுபடாமையினால் (அல்லது, ஆதிசேஷ ரூபியாதலால்) அனந்தராகிரூர். ஹுதபுக்ஃ ஹோமம்செய்ததைப் புஜிப்பவர். போக்தாஃப்ரகிருதியை அனுபவிப்பவர்; உலகங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

ப. பா. அளவற்றமஹிமைபுள்ள இந்திரனையும் பரம்மாவையும் வைத்திருப்பவர். அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில், இந்திரன் பதினேராவதுபடியாகவும், ப்ரம்மா பன்னிரண்டாவதுபடியாகவும் கூறப்படுகின்றனர். யாகங்களில் ஹோமம்செய்வதைப் புஜிப்பதினால் இந்திரனை ஹுதபுக் என்றும், ப்ரணைகளைக் காப்பாற்றுவதனால் ப்ரம்மாவைப் போக்தா வென்றும் சொல்லியது. 'அதிவிருந்து முக்தன் இந்திரனோகத்துக்கும் அதன்பிறகு ப்ரம்மலோகத்துக்கும் போகிரான்' என்பது கௌஷீதகீப்ரம்மண உபநிஷத்.

அகூ0. ஸுகதஃ

ச. பா. பகீதர்களுக்கு மோஷஸுகத்தைக் கொடுப்பவர்; அல்லது, அஸுகதஃ துக்கத்தைக் கண்டிப்பவர்.

ப. பா. அமானவனென்னும் திவ்ய்புருஷன் தொடுவதனால், ஸம்ஸாரமும் ஸம்ஸாரவாஸனைகளும் மிச்சமின்றி ஒழிந்துபோனபிறகு, தம்மைஅடைவதாகிய ஸுகத்தைக்கொடுப்பவர். இந்தஅமானவன் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் அடுத்த பதின்மூன்றாப்படி. 'அங்கே அமானவன்என்னுப்புருஷன் இருக்கிறான். அவன் இந்த முக்தனைப் ப்ரம்மத்தினிடம் சேர்ப்பிக்கிறான்' என்பது சாந்தீதாக்யஉபநிஷத்.

அகூக. நைகதஃ

ச. பா. 'நைகஜஃ' என்பதுபாடம்; தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக அநேகஅவதாரங்கள் எடுப்பவர்.

ப. பா. எண்ணிறந்தபூமலை, மை, ஆடைமுதலிய ப்ரம்மாவைக் காண்களைக்கொடுக்கும் அப்ஸரஸுகள் இந்தமுக்தனை எதிர்கொண்டழைத்துத் தம்மிடம் சேர்க்கும்படி செய்பவர். 'அந்தமுக்தனைப் பூமலையும்கையுமாக நூற்றுவர், மையும்கையுமாகநூற்றுவர்முதலிய ஐந்நூறுஅப்ஸரஸுகள் எதிர்கொண்டவருகின்றனர்; அவனை ப்ரம்மாலக்காரத்தினால் அலங்கரிக்கின்றனர்' என்பது கௌஷீதகீஉபநிஷத்.

அகூஉ. அக்ரஜஃ

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் முன்னே இருப்பவர்.

ப. பா. இப்படி வந்தடைந்த முக்தர்கள் அனுபவித்து மகிழும் படி, பர்யங்கவித்தையில் சொன்னதுபோல, எல்லாஐஸ்வர்யங்களும் நிரம்பி மிக்கஸுககரமாக எதிரில் ப்ரகாசிப்பவர். 'அந்தமுத்தன் அளவற்ற ஒளியுள்ள அந்தப். பகவானது மஞ்சத்தின்கண் வருகிறான்' என்றும், 'எல்லாரையும் சிறப்பிக்கும் ஆஸனத்தில் லக்ஷ்மியுடன் பரப்ரம்மமிருக்கிறது. இவ்வகையான ஞான மடைந்தவன் காலாலேயே அந்த மஞ்சத்தின் -மேல் ஏறுகிறான். அவனை நீ யாரென்று ப்ரம்மம் கேட்கின்றது' என்றும் தொடங்கி 'அந்தப்ரம்மத்தினிடத்திலுள்ள ஞானத்தையும் அடைந்து அந்த ஸுகத்தையும் இவன் அனுபவிக்கிறான்' என்கிற வரையில் கௌ ஷீதகீ உபநிஷத்தில் பர்யங்கவித்தையில் கூறப்பட்டுள்ளன.

அகூங. அநிர்வீண்ணஃ

ச. பா. விரும்பினவெல்லாம் நிரம்பியிருப்பதாலும் ஒன்றும் கிடைக்காமலிருக்கக் காரணமின்மையாலும் கவலைபற்றிருப்பவர்.

ப. பா. அடித்தவனை இவ்வகையான பேரூக்கத்துடன் ஸம்ஸார மென்னும் படுகுழியிலிருந்து, கரையேற்றிக் கரை சேர்த்ததிறகு, அவனைப்பற்றிய கவலை இல்லாமலிருப்பவர்.

அகூச. ஸதாமர்ஷீ

ச. பா. நல்லகார்யம் செய்து தமக்கு அனுஃலமாக வருகிறவர்களின் குற்றங்களைப் ஸ்பாறுப்பவர்.

ப. பா. அதுமுதல் எக்காலமும் தமக்கு முத்தன் ப்ரதிஉபகாரமாகச் செய்யும் கைங்கர்யங்களை ஸஹித்துக்கொண்டும் நிறைவேற்றிக்கொண்டும் இருப்பவர். 'அவன் ஸர்வஜ்ஞமான பரப்ரம்மத்தையும் அந்த ப்ரம்மத்தின் குணங்களெல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கிறான்' என்பது தைத்திரீயோபநிஷத்.

அகூரு. லோகாதிஷ்டாநம்

ச. பா. மூன்று உலகங்களுக்கும் ஆதாரமானவர்.

ப. பா. மேல் உலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவர். 'எல்லாவற்றிற்கும் மேலான மேல்உலகங்களில் முக்தர்களிருக்கிறார்கள்' என்பது சாந்தோக்ய உபநிஷத்.

அகூக. அத்புதம்

ச. பா. தம்மைக் டீகட்பதும் அடைவதும் தெரிந்துகொள்வதும் ஆரியனவாகையால், அற்புதமாயிருப்பவர் ; உருவத்தினாலும் சக்தியினாலும் செய்கையினாலும் அற்புதமாயிருப்பவர்.

ப. பா. முக்தர்கள் எல்லராலும் எக்காலமும் எல்லாவகைகளாலும் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தும், காணாதது கண்டதுபோல, ஆச்சர்யப்படத் தக்கவராயிருப்பவர். 'அத்புதம்' என்பதும் பரடம்.

அகூக. ஸநாத்

ச. பா. அனாதியான காலநுபியா யிருப்பவர்.

ப. பா. முக்தர்களால் பங்குபேட்டுக்கொண்டு அனுபவிக்கப்படுகிறவர்.

அகூஅ. ஸநாதநதம்

ச. பா. பழமையாயிருக்கும் ப்ரம்மாதி தேவர்களுக்கும் பழமையாயிருப்பவர்.

ப. பா. எக்காலமும் இருப்பவராயினும் ஒவ்வொருகாலமும் அப்போது புதியராகக் கிடைத்தவர்போல் ஆவல்கொண்டு அனுபவிக்கத்தக்கவர்.

அகூக. கபிலம்

ச. பா. கபிலநிறமுள்ள வடவாக்கினியாகக் கடலில் இருப்பவர்.

ப. பா. சுற்றிலும் மின்னிக்கொண்டிருக்கும் மின்னலின் நடுவில் விளங்கும் நீருண்டமேகம்போலப் பரந்த ஒளிபாகிய நித்யவிபூதியின் நடுவில் விளங்குகிறவர்.

கூ00. கபிரவ்யம்

ச. பா. 'கபிரவ்யம்' என்பதுபாடம்; இரண்டுநாமம்; கபிஃ=கிரணங்களினால் ஜலத்தை இழுக்கும் ஸூர்யனாயிருப்பவர்; அவ்யம்=பிரளயகாலத்தில் உலகமெல்லாம் அடங்கும் இடமாயிருப்பவர்.

சு. பா. ஒன்பதாவதுசதகம் முற்றிற்று.

ப. பா. கபிஃ+அவ்யம் (அவ்யம் கபிஃ); மாறுதல் ஒன்றுமில்லாதவராக ஸுகத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்; அனுபவிப்பவர்; மர்றுதல் ஒன்றுமில்லாத நித்யஸுகத்தைக் காப்பாற்றி அனுபவிப்பவர்; 'அவ்யம்' என்றும் நிர்வசனபாடம்.

ப. பா. ஒன்பதாவதுசதகம் முற்றிற்று

கூ0க. ஸ்வஸ்தித்

ச. பா. பக்தர்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. இப்படி, மஹாமங்களத்தைக் கொடுப்பவர்.

கூ0உ. ஸ்வஸ்திக்ருத்

ச. பா. மங்களத்தைச் செய்பவர்.

ப. பா. தம்மைக் குணங்களோடுகூட அனுபவிக்கும்படியாக முக்தர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்பவர்.

கூ0ஃ. ஸ்வஸ்தி

ச. பா. பரமானந்த ரூபமான மங்களவஸ்வரூபி.

ப. பா. தாமே மஹா மங்களமூர்த்தி.

கூ0ஃ. ஸ்வஸ்திபுக்

ச. பா. மங்களத்தை அனுபவிப்பவர்; மங்களத்தைக்காப்பவர்.

ப. பா. எல்லாமங்களங்களையும் அழியாமல் காப்பவர்.

கூ0ரு. ஸ்வஸ்திதக்ஷிணஃ

ச. பா. மங்களரூபமாக விருத்தி அடைபவர்; மங்களத்தைக் கொடுக்கத்திறமையுள்ளவர்; மங்களத்தை விரைவாகக் கொடுக்கும் தன்மையுள்ளவர். 'பகவானே நினைத்தமாத் திரத்தில் எல்லாப்பேறுகளும் கைகூடிவரும். அவரை நினைத்தமாத் திரத்தில் எல்லா மங்களங்களுக்கும் மனிதன்-பாத்ரனாவான். ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நினைத்த மாத் திரத்தில் பாவக்கூட்டங்களாகிய கூடானது வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோல நூறு துண்டாகப் பிளந்துபோகிறது' என்று யமஸ்துதியில் சொல்லியிருக்கிறது.

ப. பா. தம்மைத் தருவதாகிய தீர்க்கஸ்த்ரயாகத்தில், தம் அடியார்களாகிய ருத்விக்ருக்களுக்குத் தமக்குக் கைங்கர்யம் செய்யத் தகுதியான திவ்யசரீரம் சக்திமுதலிய அநேக நன்மைகளையும் தக்ஷிணையாக அளிப்பவர்.

கூ0சு. அரேளத்தர்

ச. பா. கொடுக்கெய்கை, காமம், குரோதம் என்னும் மூன்று கொடுமைகளும் இல்லாமலிருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஐஸ்வர்யம் இருக்கையிலும் கல்யாண குணங்களின் குளிர்ச்சியினால் அந்தக் கடுமை தணிக்கப் பட்டு ஸௌம்யமாயிருப்பவர்.

கூ0௭. குண்டலீ

ச. பா. ஆதிசேஷ ரூபியானவர்; ஸூர்யன்போல்ப் பிரகாசிக்கும் குண்டலங்களைபுடையவர்; ஸாங்க்யமும், யோகமுமாகிய இரண்டு மகாகுண்டலங்களைபுடையவர்.

ப. பா. தம் திருமேனிக்குத் தகுதியான குண்டல முதலிய திவ்யபூஷணங்களை எக்காலமும் அணிந்திருப்பவர்.

கூ0௮. சக்ரீ

ச. பா. அந்தக்காணத்ததுவரூபமான ஸூதர்சனமென்னும் சக்ரத்தை எல்லா உலகங்களையும் காப்பதற்காகத் தரித்திருப்பவர். 'மிகவும் அசையும் தன்மைபுள்ளதும் வேகத்தினால் காற்றை வெல்லு வதுமாகிய மனத்தைச் சக்ரரூபமாகக் கையில் விஷ்ணு வைத்திருக்கிறார்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்.

ப. பா. ஸூதர்சனமென்னும் சக்ரம் முதலிய திவ்ய ஆபுதங்களை எப்போதும் தரிப்பவர்.

கூ0௯. விக்ரமீ

ச. பர். சிறந்த நடையுள்ளவர்; சிறந்த ப்ராக்ரமமுள்ளவர்.

ப. பா. தமது பெருமைக்குத் தகுந்த திவ்யசேஷ்டிதங்களை உடையவர்.

கூ10. ஊர்ஜிதசாலநீ

ச. பா. உறுதியான வேதம் ஸ்மிருதியென்னும் கட்டளையை உடையவர்.

ப. பா. பிரம்மா இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் தாண்ட முடியாத உறுதியான கட்டளையையுடையவர்.

கூ11. சப்தாநீகீ

ச. பா. சப்தத்தினால் சொல்வதற்குரிய ஜாதீ முதலியவை இல்லாமைபால், சப்தத்தைத் தடந்தவர்; 'சொற்களும் மனமும் அவரிடம் செல்லுவதில்லை' என்பது ஸ்ருதி.

ப. பா. சொல்லுக்கெட்டாதவர். ஆதிசேஷனுடைய அநேக நாக்களாலும், வேதங்களின் அநேக சாகைகளாலும், ஸரஸ்வதியினாலும் அவர் மகிமையைச் சொல்ல முடியாதென்பது.

[அவ—இனி, கஜேந்திர மோகஷம் சொல்லப்படுகிறது.]

கூகஉ. சப்தஸஹம்

ச. பா. எல்லா வேதங்களாலும் தாத்தபர்யரூபமாகக் கோஷிக்கப்படுவதனால் எல்லாச் சப்தங்களையும் தாங்குகிறவர். 'எல்லா வேதங்களும் தாத்தபர்யத்துடன் எதைச்சொல்லுகின்றனவோ' என்பது ஸ்ருதி. 'எல்லா வேதங்களாலும் அறியப்படுகிறவன் நானே' என்பது கீதை.

ப. பா. தெளிவாக உச்சரிக்கமாட்டாத திர்யக்ஜாதிகளின் துக்க சப்தத்தையும் பெரியபாரம்போலப் பொறுப்பவர். 'கஜேந்திராழ்வான், முதலையின் வாயில் அகப்பட்டு, 'மூலமே' என்று கதறினதை வருத்தத்தோடுகேட்டவர்' என்பது.

கூகங. சிசிரம்

ச. பா. தாபதர்யத்தினால் வருந்தினவர்களுக்குக் குளிர்ந்த இடமாயிருப்பவர்.

ப. பா. கஜேந்திரனது அந்த அமுதரால் கேட்டவுடன், மிக்க விரைவுடன் சென்றவர்.

கூகச. சர்வரீகரம்

ச. பா. ஸம்ஸாரத்திலிருப்பவர்களுக்கு ராத்திரியாகிய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை, உச்சிக்கிறவர்; ஞானிகளுக்கு ராத்திரியைப்போல ஸம்ஸாரத்தை உணர்பண்ணுகிறவர். 'ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் எது ராத்திரியோ, அதில் ஞானி விழித்துக்கொண்டிருப்பான்' என்பது கீதை.

ப. பா. பணகவர்களைப் பிளக்கும் சங்கம், சக்ரம், கதை, சார்ங்கம், நந்தகம் என்னும் பஞ்சாயுதங்களையும் அப்போது கஜேந்திர ரகஷணத்திற்காகக் கையில் எடுத்துக்கொண்டவர்.

கூகரு. அக்ரூரம்

ச. பா. கோபமில்லாமையினால் கொடுமையில்லாதவர்.

ப. பா. யானையைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கையில் ஆயுதங்களை எடுத்தும், உடனே முதலையையும் கொல்ல மண்மில்லாமல் பொறுத்

திருந்தவர். 'அறியக்கூடாதஸ்வரூபமுள்ள மதுஸூதனர் முதலையி னால் பிடிக்கப்பட்ட கஜேந்திரனையும் அந்தமுதலையையும் விரைவாகக் குளத்திலிருந்து கரையேற்றினார்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

குகக. பேசலம்

ச. பா. செய்கையிலும் மனத்திலும் வாக்கிலும் வடிவத்திலும் அழகாயிருப்பவர்.

ப. பா. கஜேந்திரனைக் காப்பாற்றுவதில் உண்டான வேகத்தில் மாலைகளும் ஆடை ஆபரணங்களும் கலைந்திருப்பதே ஓர் அழகாகத் தோன்றினவர்.

குகக. தக்ஷிணம்

ச. பா. எல்லாவற்றிலும் அதிகமான சக்தியும் விரைந்துசெய்யும் திறமையும் எல்லாவற்றையும் நடத்தும் ஸாமர்த்தியமு முள்ளவர்.

ப. பா. கஜேந்திரனைக்காப்பதற்காக விரைவாக வந்திருப்பவர்.

குகக. தக்ஷிணம்

ச. பா. இதற்கும் தக்ஷிணம் என்னும் நாமத்தில் சொல்லியதே பொருள். நாமம் வேறுதலால் கூறியது கூறலாகாது. 'எங்கும் செல்லுகிறவர்' என்றும், 'பகைவரை அழிப்பவர்' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ப. பா. விரைவாக எழுந்தருளியும், 'நான் என்ன உபயோகம்? உனக்குத் தூரத்திலல்லவோயிருந்தேன்' என்பதுமுதலிய இன் சொற்களினால் கஜேந்திரனைத்தேற்றி அன்பு பாராட்டினவர். 'தாமரைக் கண்ணரும் சரணாதாரர்களுக்கு அன்பருமான மதுஸூதனர் தம்மிடத்தில் பக்தியுள்ள கஜேந்திரன்மேல் அநுநுகர்ந்து மதுரமாகப் பேசினார்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

குகக. ஈஷமிணம்வரம்

ச. பா. எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் யோகிகளையும் பூமி முதலியவற்றையும் பொறுப்பதினால் பெற்றுப்பவரிற் சிறந்தவர்; சக்தியுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்தவர்.

ப. பா. பொறுமையுள்ளவரிற் சிறந்தவர். 'கஜேந்திரனைக் கண்டபிறகு, தம்மனத்தைப் பதைக்காமல் நிறுத்தினவர்' என்பது.

குகக. வித்வத்தம்

ச. பா. ஸர்வஜ்ஞர்.

ப. பா. மிகத்தெரிந்தவர். 'அந்தக் கஜேந்திரன் துன்பத்தை விலக்கத் தெரிந்தவர்' என்பது. 'ஓ! கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! மதுஸூதனர் இவ்வாறு சொல்லி, அந்தக் கஜேந்திரனைக் கையினால் தடவிக் கொடுத்தார்' என்று சொல்லியிருக்கிறது.

கூஉக. வீதபயம்

ச. பா. ஸம்ஸாரபயமற்றவர்.

ப. பா. தாம்வந்த பரபரப்பைக் கண்டதினாலேயே கஜேந்திரனுக்குப் பயம் நீங்கும்படி செய்தவர்.

கூஉஉ. புண்யஸ்ரவணகீர்த்தநம்

ச. பா. தம்மைக் கேட்பதும் உரைப்பதும் ஆகிய புண்யத்துக்குக் காரணமானவர்.

ப. பா. கஜேந்திரமோகூதத்தைக்கேட்பதனாலும் உரைப்பதனாலும் எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கும்படிசெய்பவர். 'கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! கஜேந்திரமோகூதத்தைக்கேட்டாலும் நினைத்தாலும் சொன்னாலும் பாவத்தினின்றும் உடனே விடுபடுவான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கூஉ௩. உத்தாரணம்

ச. பா. ஸம்ஸாரக்கடலிலிருந்து கரையேற்றுகிறவர்.

ப. பா. யானையையும் முதலையையும் குளத்திலிருந்து கரையேற்றினவர்.

கூஉ௪. துஷ்க்ருதிஷா

ச. பா. பாவங்களைப்போக்குகிறவர்; பாவினைக்கொல்லுகிறவர்.

ப. பா. ப்ரம்மஜ்ஞானியான கஜேந்திரனுக்குத் தீங்குசெய்த பாவியான முதலை கரையேறினபின் அதனைக்கொன்றவர். 'மாதவர் கரையிலிருந்தமுதலையைச் சக்ரத்தினால் வெட்டினார்' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கூஉ௫. புண்யம்

ச. பா. இதிஹாஸபுராண முதலியவற்றைக் கேட்கிறவர்களுக்குப் புண்ணியத்தைச்செய்கிறவர்; ஸ்ருதி ஸ்மிருதிகளால் எல்லாருக்கும் புண்யத்தையே சொல்லுகிறவர்.

ப. பா. இந்தக் கஜேந்திரரக்ஷணம் என்னும் புண்ணியசரித்திரத்தினால் நம்மைப்போன்றவர்களின் பாவங்களையும் விலக்குகிறவர். கூஉசு. துஸ்வப்நாசநஃ

ச. பா. கெடுதலுக்கு அறிகுறியான கெட்டகனவுகளை, தம்மைத் தீயாணிப்பதனாலும் துதிப்பதனாலும் பேர்சொல்வதினாலும் பூஜிப்பதினாலும் பயன்படாமற்செய்பவர்.

ப. பா. கஜேந்திரமோக்ஷத்தைக்கேட்பவர்களுக்குக் கெட்டகனவைப் போக்குகிறவர். 'என்னையும் உன்னையும் இந்தத்தடாகத்தையும் நினைப்பவர் எவரோ அவருக்குக் கெட்டகனவு போய்விடும்' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

கூஉஎ. வீரஹா

ச. பா. பலவிதமான ஸம்ஸாரகதிகளைக் கெடுத்து முக்திகொடுப்பவர்.

ப. பா. அந்தயானைக்கு விரோதியான மிருத்யுவைத் தடுத்தவர். 'சுரணாகதிசெய்த கஜேந்திரனை யமபாசங்களினின்றும் விடுவித்தார்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம்.

கூஉஅ. ரக்ஷணஃ

ச. பா. ஸத்வகுணத்தைக் கைப்பற்றி மூவுலகங்களையும் காப்பவர்.

ப. பா. தொட்டும் தழுவியும் நல்லவார்த்தை சொல்லியும் கஜேந்திரனைக் காப்பாற்றினவர்.

கூஉகூ. ஸந்தஃ

ச. பா. நல்லொழுக்கமுள்ள ஸாதுக்களின் உருவமாக வித்தையை யும் விநயத்தையும் விருத்திசெய்துகொண்டிருப்பவர்.

ப. பா. ஆஸ்ரிதர்கள் எல்லாரையும் இவ்வாறு விருத்திசெய்பவர்; தம்மைஅடுத்தவர்களுக்குத் தாம் உளராயிருப்பவர். ஆஸ்ரிதர்களுக்கு இஷ்டங்களைக் கொடுப்பவர்.

கூஉஓ. ஜீவநஃ

ச. பா. பிராணரூபியாகப் பிரஜைகளை ஜீவிக்கச்செய்பவர்.

ப. பா. தம்முடையகையினால் கொல்லுண்டதனால் முதலையையும் கந்தர்வனாக்கி ஜீவிக்கச்செய்தவர். 'ஹூஹூ' என்றுபெயர்டுபற்ற

கந்தர்வராஜன் தேவலமுனிவரின்சாபத்தினால் முதலையானான். அவன் கிருஷ்ணனாகொல்லப்பட்டித் தேவலோகம்சீசர்ந்தான்' என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம். 'ஜீவநஃ' என்பதும் பாடம்.

கூடக. பர்யவஸ்திதஃ

ச. பா. எங்கும் வியாபித்திருப்பவர்.

ப. பா. அன்பினால் கஜேந்திரனைச் சுற்றி நின்றவர்.

கூடஉ. அநந்தரூபஃ

ச. பா. ஆதிசேஷரூபி; எல்லாப்பஞ்சரூபமாயும் இருப்பவர்.

ப. பா. அந்தஅந்தப் பக்தர்களைக் காப்பதற்கு அப்போதைக் கப்போது எண்ணிறந்த ரூபங்களை எடுத்திருப்பவர்.

கூடஃ. அநந்தஸ்ரீஃ

ச. பா. அளவற்ற மஹாசக்தியுடையவர்.

ப. பா. அடுத்தவர்களுக்குத் தம்மை அடையும்வரையிலுமுள்ள அளவற்ற செல்வங்களை வைத்திருப்பவர்.

கூடச. ஜிதமந்யஃ

ச. பா. கோபத்தை வென்றவர்.

ப. பா. கோபத்தைவென்றவர். சரணாகதனை கஜேந்திரனுக்கு விரோதியான ஜலஜ்ஜனுவின்றேமல் கோபம்வையாமல் அதற்கும் நற்சுகி கொடுத்தவர் என்பது.

கூடரு: பயாபஹஃ

ச. பா. ஜனமரணத்தினாலுண்டாகும் பயத்தை நிவர்த்திசெய்பவர்.

ப. பா. இந்தச் சரித்திரத்தினால் கம்போன்றவர்களுக்கும் இயற்கையாயுள்ள அன்பினால் நாதனில்லை என்கிற பயத்தைப் போக்கத்தக்கவர். 'மஹாபயத்தில் முழுநினவர்களை யும் ஜனார்த்தனர் எப்போதும் காப்பாற்றுகிறார்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கூடகூ. சகூரஸ்ரஃ

ச. பா. மனிதர்களுக்கு அவரவர்க்கங்களுக்குத் தக்கபடி ஸரியான பலன்களைக் கொடுப்பவர்.

ப. பா. 'மூலமே' என்று கதறின் யானைக்காக ஆடையும் ஆபரணங்களும் பூமாலைகளும் தளரும்படி. சென்றும் முதலையின்மேல்

கோபித்தும் கார்யங்களைப் பழுதில்லாமல் செய்தவர். ஆர்ரிதருக்
காகப் பரபரப்பது உசிதம்தான் என்பது:

கூ௩௭. கபீராத்மா

ச. பா. தமது ஸ்வரூபமும் சித்தமும் யாராலும் காணக்கூடாதவர்.

ப. பா. ப்ரம்மாதிகேதவர்களும் ஆழங்கண்டறியக்கூடாத ஸ்வ
ரூபமுள்ளவர்.

கூ௩௮. விதிசு°

ச. பா. அவரவர்அதிகாரங்களுக்குத்தக்கபடி பலன்களை விசேஷ
மாக அளிப்பவர்.

ப. பா. துதிக்கவருபவர்கள் வணங்கித் தழுதழுத்து மெய்ம்
மறந்து செய்யும் ஸ்தேதாத்திரங்களுக்கும் எட்டாத ஸ்வரூபம் திவ்ய
மங்களவிக்ரஹம் குணச்சிறப்பு மஹிமைமுதலியவற்றை உடையவர்.

கூ௩௯. வ்யாதிசு°

ச. பா. இந்திராதிகேதவர்களையும் பலவிதஅதிகாரங்களில் ஆள்
றாபிப்பவர்.

ப. பா. அவரவர்விருப்பும் பல பலன்களையும் அளிப்பவர்.

கூ௪௦ திசு°

ச. பா. வேதரூபியாக எல்லாக்கர்மங்களுக்கும் பலன்களைக்
காட்டுபவர்.

ப. பா. ப்ரம்மாதிகேதவர்களை அவரவர்கார்யங்களில் கட்டளை
யிடுகிறவர். 'எல்லாரையும் கஜேந்திரனைப்போல அந்தரங்கர்களா
கச் செய்வதில்லை' என்பது. 'ப்ரம்மா இந்திரன் முதலானதேவர்கள்
அனைவரும் கஜேந்திரமோக்ஷவிருத்தாந்தத்தைக்கண்டு, பிரம்மதே
வரமுன்னிட்டுக்கொண்டு, மஹாத்மாவும் பிரபுவும் பாபங்களை
ஹரிப்பவருமாகிய நாராயணரிடம்சென்று ஆச்சரியத்தால் மலர்ந்த
கண்களுடன் கைகூப்பி வந்தனஞ்செய்தனர்' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணு
தர்மத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

கூ௪௧. அநாதி°

ச. பா. தமக்குக் காரணம் இல்லாதவர்.

ப. பா. ப்ரம்மாதிகேதவர்களாலும் ஸ்வாமியாக அறியப்பட்டாதவர்;
பக்திசெய்த தீர்யக்ஜாதிகளுக்கும் வசப்படுகிறவர். 'ப்ரம்மாதிகி

தேவர்களுக்கு அல்பபலனைமட்டும் அளிப்பது அவர் மஹாபலத்தை விரும்பாமையினாலேதான்' என்பது.

கூசஉ. பூர்ப்புவஃ

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான பூமிக்கும் ஆதாரமானவர்.

ப. பா. பகவத்தாஸன் என்கிற ஞானத்தினால் ஆத்மா கடைத் தேறின பக்தனுக்குத் தாமே இடமாயிருப்பவர். 'இனிமேல், நீ என்னிடத்திலேயே வஸிப்பாய்; ஸந்தேஹமில்லை' என்று கஜேந்திரனைப் பார்த்துப் பகவான் சொல்லியது.

கூசந. லக்ஷ்மீஃ

ச. பா. உலகத்துக்குச் சோபையாகவிருப்பவர்; அல்லது, 'பூ+புவஃ+லக்ஷ்மீ' என்று மூன்றுநாமங்கள். பூ=பூலோகமாகவும், புவஃ=புவர்லோகமாகவும், லக்ஷ்மீ=லக்ஷ்மி யென்னப்படும் பிரம்ம வித்யையாகவும் இருப்பவர்; அல்லது, 'பூர்ப்புவோலக்ஷ்மீ' ஒரு நாமம்=பூமிக்கும் ஆகாமத்துக்கும் சோபையாயிருப்பவர்.

பு. பா. தம்மைச்சேர்த்தவர்களுக்கு எல்லாவித ஸம்பத்துக்களாகவும் தாமேயிருப்பவர். 'என்னுடையராஜ்யமும் உயிரும் ஸுகங்களும் உம்மையே பொறுத்திருக்கின்றன' என்பது ஸ்ரீ ராமாயணம். 'பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணனையே தங்களுக்கு ஆதாரமாகவும் சக்தியாகவும் நாதனாகவும் அடைந்திருப்பவர்கள். நகஷத்திரங்களுக்குச் சூந்திரன்போலவே அவர்களுக்கு க்ருஷ்ணன் முடிவான ரகுகர்' என்று ஸ்ரீ மஹாபாரதம் துரோணபர்வத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

கூசச. ஸுவீரஃ

ச. பா. பலவகை நல்லகதிகளைக் கொடுப்பவர்; பல வகையாகச் சொல்லப்பட்டவர்.

ப. பா. பாண்டவர்முதலான பக்தர்களுக்கு அபாயத்தைப் பரிகரிக்கும் சிறந்த சக்தியுள்ளவர்.

கூசரு. ருசிராங்கதஃ

ச. பா. அழகான தோள்வளைகளையுடையவர்.

ப. பா. மிக்கஅழகான தமதுதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அவர்கள் கண்டுகளித்து அனுபவிக்கும்படி கொடுப்பவர்.

[அவ—இனி, பகவானுடைய செய்கைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரயோஜனம் கூறப்படுகிறது.]

கூசக. ஜநநம்

ச. பா. பிராணிகளைப் படைப்பவர்.

ப. பா. பக்தரல்லாதவர்களும் பகவதஸ்வரூபத்தை அனுபவிப்பதற்குரிய காரண கௌபரங்களோடு ஜனக்கும்படி செய்பவர்.

கூசஎ. ஜநஜந்மாதி

ச. பா. ஜனங்களின் உத்பத்திக்குக் காரணமானவர்.

ப. பா. அப்படிப்பட்ட ஜனங்களின் ஜன்மத்துக்குத் தாமே பலனையிருப்பவர். 'இப்போதுதான் என்ஜன்மம் பயன்பெற்றது' என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

கூசஅ. பீமம்

ச. பா. உலகமெல்லாம் தம்மிடத்தில் பயந்து நடக்கும்படி செய்பவர்.

ப. பா. இவ்வகையான தம்முடைய மஹாஅனுக்ரஹத்தை விரும்பாதவர்களுக்குக் கர்ப்பவாஸம் நரகம்முதலிய துன்பங்களையும் கொடுத்துப் பயமுறுத்துகிறவர்.

கூசக. பீமபராக்ரமம்

ச. பா. அஸுரர்முதலியவர்களுக்குப் பயத்தைத்தரும் பராக்ரம முள்ளவராக அவதரித்திருப்பவர்.

ப. பா. உலகங்களுக்குத் திங்குசெய்யும் ஹிரண்யாக்ஷன்ஹிரண்யகசிபுமுதலிய ஆஸுரப்ரகிருதிகளுக்கு அச்சத்தைத்தரும் பயங்கரமான பராக்ரமத்தையுடையவர். துஷ்டர்களை நிக்ரஹிப்பது -அவர்களுக்கும் அனுக்ரஹமேதான். பித்தனை விலங்குமுதலியவற்றால் கட்டுவது அவனுக்கும் அவனால் பீடிக்கப்படும் மற்றவருக்கும் நன்மையாகிறதன்றோ.

கூரு. ஆதாரநிலயம்

ச. பா. எல்லாவற்றையும் தாங்குவனவாகிய பஞ்சபூதங்களுக்கும் ஆதாரமாகவிருப்பவர்.

ப. பா. தர்மிஷ்டர்களாதலால் உலகங்களைத் தாங்குகிறவர்களாகிய ப்ரஹ்மாதர் விபீஷணர் பாண்டவர்முதலான ஸாதுக்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவர். 'ஓ! பூமியே! வர்ணஸ்ரம ஆசாரங்களை விடாமல் அனுஷ்டித்துக்கொண்டும் சர்ஸ்திரம் ஒன்றையே நம்பிக்'

சொண்டுமிருக்கும் ஸாதுக்கள் தாம் உன்னைத் தாங்குவார். உன்னுடைய பாரம் அவர்களிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று விஷ்ணுஸ்மிருதியில் ஸாதுக்கள் உலகத்திற்கு ஆதாரமாகக் கூறப்படுகின்றனர்.

கூடுக. தாதா

ச. பா. 'அதாதா' என்பது பாடம்; = தம்மைத்தவிர வேறு ஆதார மில்லாதவர்; அல்லது, 'தாதா' என்பதும் பாடம்; = ஸம்ஹார காலத்தில் எல்லாப் பராஜகையையும் விழுங்கிவிடுகிறவர்.

ப. பா. தாமே தர்மத்தை உபதேசித்தும் அனுஷ்டித்தும் உலகத்தைத் தாங்குகிறவர். 'அர்ஜுனா! எனக்குச் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்றுமில்லை; ஆகிலும், கர்மானுஷ்டானத்தை விடுகிறதில்லை' என்பது பகவத்கீதை.

கூடுஉ. புஷ்பஹாஸு°

ச. பா. புஷ்பம் மலர்வதுபோலப் ப்ரபஞ்ச ரூபமாக ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் தாம் மலர்கிறவர்.

ப. பா. தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை அனுபவிக்கும் திறமை உண்டானவர்களுக்கு ஸாயங்காலத்தில் பஷ்பம் மலர்வதுபோலத் தாமே மலர்ந்து மிக்க போக்யரீக ப்ரகாசிப்பவர்.

கூடுங. ப்ரஜாகர°

ச. பா. எப்போதும் விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்.

ப. பா. பயிரிடுகிறவன் பயிர் காப்பதுபோல இரவும். பசலும் தூங்காமல் பக்தர்களைக் காப்பவர்.

கூடுச. ஊர்த்வக°

ச. பா. எல்லாவற்றிற்கும் மேலிருப்பவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தவர். 'தமக்குக் கீழ்ப்பட்டன வெல்லர்வற்றையும் தாம் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டவர், தூங்காமை ஸஹஜம். என்பது. 'மஹாத்மாக்களின் ஆதரவைப்பெற்றவன் மிக்க எளியனாயினும் கஷ்டப்படுவதில்லை' என்று சொல்லப்படுகிறது.

கூடுரு. ஸத்பதாசார°

ச. பா. ஸாதுக்களின் மார்க்கங்களாகிய ஸதாசாரங்களைத் தாமும் அனுஷ்டிப்பவர்.

ப. பா. தமக்கு அடிமை செய்வதாகிய நன்மார்க்கத்தில் ப்ரஹ் லாதன் முதலான பக்தர்களை ப்ரவர்த்திக்கச் செய்பவர். 'அதித்யமும் ஸுகமற்றதுமாகிய இவ்வுலகத்தை அடைந்தபிறகு, நீ என்னிடத்தில் பக்திசெய்யத்தான் வேண்டும்' என்பது பகவத்கீதை.

கூருக. ப்ராணதீ

ச. பா. கர்ப்பத்தில் இறந்துபோன பரிசுதித்துமுதலானவர்களைத் திரும்பவும் பிழைப்பித்தவர்.

ப. பா. சப்தாதி விஷயங்களென்னும் விஷயங்கள் தீண்டி மயக் கத்தினால் தம்மை மறந்து ஆத்மநாசம் அடைந்தவர்களுக்கு ஆத்மா உய்வதாகிய உயிரைக் கொடுப்பவர்.

கூருள. ப்ரணவீ

ச. பா. ஓங்காரமாகிய ப்ராணவ்ருபியாக இருப்பவர்.

ப. பா. தமக்கும் ஆத்மாக்களுக்கும் உள்ள நித்தியஸம்பந்தத் தை ப்ராணவத்தினால் அறிவித்து அவர்களைத் தமதுசாரணரவிர்தங்க ளில் வணங்கச்செய்பவர். 'எல்லா ஆத்மாக்களையும் பரமாத்மாவி னிடம் வணங்கச்செய்வதினால் ப்ராணவமென் னப்படுகிறது' என்று அதர்வ சிரஸில் சொல்லப்படுகிறது.

கூருஅ. பணீ

ச. பா. புண்யகர்மங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு அவற்றின்பலன் களைத் தருவதாகிய க்ரயவிக்ரய வியாபாரம்செய்பவர்; படைத்த வற்றிற்கெல்லாம் பேரிடுபவர்.

ப. பா. தாம் ஸ்வாமியாகவும் ஆத்மாக்கள் தமக்குத் தாஸ்க ளாகவும்இருக்கும் ஸம்பந்தத்தைச் சிலசமயங்களில் தாம் பக்தர்க ளுக்கு அடிமையாயிருந்து மாற்றுவதனால் கிரயவிக்ரயம் செய்பவர்.

கூருக. ப்ரமாணம்

ச. பா. ஞானவ்ருபியாக இருப்பவர்.

ப. பா. வேதங்களினர்ஹஸ்யமாகிய தத்வார்த்தங்களை ஐயந்திரி பின்று அறிவிப்பவர்.

கூகூ0. ப்ராணநிலயீ

ச. பா. இந்திரியங்களுக்கும், ப்ராணம் அபானம்முதலான வாயுக்களுக்கு ஆதரமான ஜீவாத்மாக்களுக்கும் இருப்பிடமானவர்.

ப. பா. கூட்டில் பறவைகள் அடைவதுபோல எல்லா ஆத்மாக்களும் தம்மிடம் அடங்கும்படி இருப்பவர்.

கூகக. ப்ராணத்ருத்

ச. பா. 'ப்ராணப்ருத்' என்பது பாடம்; = பிராணிகளின் உயிர்களை அன்னரூபமாகப் போஷிப்பவர்.

ப. பா. அந்த ஜீவாத்மாக்களைத் தாய்போலத் தாங்குகிறவர்; அல்லது, போஷிப்பவர்.

கூகஉ. ப்ராணஜீவநஃ

ச. பா. ப்ராணவாயுருபியாக ப்ராணிகளை ஜீவிக்கச் செய்பவர்.

ப. பா. உணவுபோல ஆத்மாக்களைப் பிழைப்பிப்பவர்.

கூகஃ. தத்வம்

ச. பா. பரமார்த்தவஸ்துவாயிருப்பவர். (=மாயையல்லாதவர்.)

ப. பா. தயிர் பால்களில் வெண்ணெய்போலச் சேதனசேதனங்களாகிய ப்ரபஞ்சத்தில் வியாபித்திருக்கும் ஸாராம்சமாயிருப்பவர்.

கூகச. தத்வலித்

ச. பா. தமதுஸ்வரூபத்தை அறிந்திருப்பவர்.

ப. பா. தமது இந்த உண்மையை அறிந்திருப்பவர். 'புருஷோத் தமரே! நீர் உமது அறிவினாலேயே உம்மை அறிகிறீர்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கூகந. ஏகாத்மா

ச. பா. ஒரே ஆத்மா; எங்கும் வியாபித்திருப்பவர்.

ப. பா. சேதனசேதனவர்க்கங்கள் அனைத்திற்கும் ஒருவரே சேஷியும் (=ஸ்வாமியும்) ஆளுகிறவரும் ஆதரிப்பவருமாயிருப்பவர்.

கூகசு. ஜந்மம்ருத்யுஜ்ஜராதிகஃ

ச. பா. பிறப்பு இறப்பு மூப்புக்களைக் கடந்தவர். பிறக்கிறது, இருக்கிறது, வளர்கிறது, மாறுதலடைகிறது, இளைக்கிறது, நசிக்கிறது என்பன ஷட்பாவவிகாரங்களெனப்படும்; இவற்றைக்கடந்தவர் என்பது.

ப. பா. பிறப்பு இறப்பு மூப்புக்களைக் கடந்தவர். சேதனசேதனங்கள் இரண்டினும் விலகிணர் என்பது.

கூக௭. பூர்ப்புவஸ்வஸ்தருஃ

ச. பா. பூலோகம் புவர்லோகம் ஸ்வர்லோகமாகிய மூவுலகங்களும் 'பூ புவஃ ஸ்வஃ' என்கிற வேதலாரங்களாகிய மூன்றுவ்யாஹ்ருதிகளாக இருக்கின்றன. அவற்றினால் செய்யப்படும் ஹோமம்முதலியவற்றினால் உலகம் நடக்கும்படி செய்பவர். 'அக்னியில் ஸரியாகச் செய்யப்பட்ட ஆஹுதி ஸூர்யனைச் சார்கிறது. ஸூர்பனால் மழையும், மழையினால் உணவும், உணவினால் ப்ரஜைகளும் உண்டாகிறது' என்று மனுஸ்மிருதியில் சொல்லப்படுகிறது; மேற்சொல்லியமூவுலகங்களாகிய ஸம்ஸாரவிருக்ஷமாபிருப்பவர்; விருக்ஷம்போல மூவுலகங்களையும் வியாபித்திருப்பவர்.

ப. பா. பூலோகம் புவர்லோகம் ஸ்வர்லோகம் ஆகிய மூவுலகங்களிலுமுள்ள ப்ராணிகள், பறவைகள் பழுத்த மரத்தை அறிப்பது போல, தம்மை அடுத்து ஜீவிக்கும்படி இருப்பவர். 'அளவற்றதாகிய பரப்பரம்மம் என்னும் மரத்தை அடுத்தால் அதிலிருந்து பழுத்த கனிகள் உதிர்வது திண்ணம்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

கூக௮. தாரஃ

ச. பா. பிறவிக் கடலைத் தாண்டுவிப்பவர்; ப்ரணவரூபி.

ப. பா. ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிப்பவர்.

கூக௯. ஸலிதா

ச. பா. எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகிறவர்.

ப. பா. எல்லாவற்றையும் தாமே உண்டாக்குகிறவர்.

கூ௭0. ப்ரபிதாமஹஃ

ச. பா. பிதாமஹரென்னும் ப்ரம்மதேவருக்கும் தந்தை.

ப. பா. பிதாமஹரென்னும் ப்ரம்மதேவருக்கும் தந்தை.

கூ௭௧. யஜ்ஞஃ

ச. பா. 'ஸம்கந்தா' என்பது பாஷ்யம். 'யாகத்தைச் செய்பவர்களுக்கு அதன் பலனைச் சேர்ப்பிப்பவர்' என்பது பொருள்.

ப. பா. தம்மை ஆராதிப்பதற்குப் போதுமான புண்ணிய ஸம்பத்தில்லாமல். தமது ஆராதனத்தை விருப்புகிறவர்களுக்கு ஜபயஜ்ஞரூபமாயிருப்பவர்.

கூஎஉ. யஜ்ஞபதிஃ

ச. பா. யஜ்ஞங்களைக் காப்பவர் ; யஜ்ஞங்களுக்கு ஈஸ்வரர். 'எல்லாயாகங்களையும் காப்பாற்றுகிறவனும் அவற்றிற்கு ஈஸ்வரனும் நானே' என்பது பகவத்கீதை.

ப. பா. தம் ஆராதனத்திற்குப் பலனை அளிப்பவர்.

கூஎஃ. யஜ்வா

ச. பா. யஜமானஸூரியாக இருப்பவர். (யஜமானர் = யாகம் செய்பவர்.)

ப. பா. அசக்தர்களுக்குத் தாமே யஜமானஸூரியாக யாகம்செய்பவர். 'யுதிஷ்டிர! அசக்தர்களான பக்தர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதற்காக நானே தினந்தோறும் இரண்டுஸந்திகளிலும் யாகத்தைத் தவறாமல் அனுஷ்டிக்கிறேன். அது எனது வ்ரதம்' என்று ஸ்ரீமஹாபாரதம், ஆஸ்வமேதிகபர்வம், வைஷ்ணவதர்மத்தில் பகவான் சொல்லியது.

கூஎச. யஜ்ஞாங்கஃ

ச. பா. யாகங்களே அங்கங்களாகவுடைய வராஹமூர்த்தி.

ப. பா. சக்தியுள்ளவர்கள்செய்யும் மற்றயாகங்கள் மேற்சொல்லிய தமதுயாகத்திற்கு அங்கமாகக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்படி செய்பவர்.

கூஎரு. யஜ்ஞவாஹநஃ

ச. பா. யஜ்ஞங்களை நடத்துகிறவர்.

ப. பா. யஜ்ஞம் செய்பவர்களுக்குச் சக்தியையும் ஸ்ரத்தையையும் அதிகாரத்தையும் கொடுத்து யாகத்தை நடத்துகிறவர்.

கூஎகூ. யஜ்ஞபநுத்

ச. பா. யஜ்ஞத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

ப. பா. யஜ்ஞம் குறைவுபட்டாலும் தம்மைத் தியானிப்பதனாலும் ஸ்ரீஹ்ருத்யினாலும் அதை நிரம்பச்செய்கிறவர். 'யஜ்ஞங்களில் எந்தக்கார்பம் செய்பவர்களின் ஊக்கக்குறைவினால் எந்தக்கிரியை தவறுகிறதோ. அது விஷ்ணுவை ஸ்மரித்தமாத்நிரத்தில் ஸ்ரீணமாகி விடும் என்று ஸ்ருதி சொல்லுகிறது' என்னப்படுகிறது.

கூஎஎ. யஜ்ஞபநுத்

ச. பா. ஆதிகாலத்தில் யஜ்ஞத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவர் ; ப்ரளயகாலத்தில் யஜ்ஞத்தை ஸம்ஹரிப்பவர்.

ப. பா. உலகங்களின்நன்மைக்காக ஆதிகாலத்தில் யஜ்ஞத்தை ஸ்ரஷ்டித்தவர்.

கௌஅ. யஜ்ஞீ

ச. பா. எல்லாயஜ்ஞங்களும் அவ்ருக்கு ஆராதனங்களாயிருப்பதனால், யஜ்ஞங்களுக்குத் தலைவர்.

ப. பா. எல்லாயஜ்ஞங்களுக்கும் சேஷி, 'எல்லாயஜ்ஞங்களாலும் ஆராதிக்கப்படுகிறவர்' என்பது.

கௌகூ. யஜ்ஞபுக்

ச. பா. யஜ்ஞங்களை அனுபவிப்பவர்; அல்லது, காப்பவர்.

ப. பா. யஜ்ஞங்களை அனுபவிப்பவர்; அல்லது, காப்பவர்.

கௌ0. யஜ்ஞஸாதநீ

ச. பா. யஜ்ஞங்களே ஞானத்தின்வழியாகத் தம்மை அடைதற்கு உபாயங்களாகும்படி செய்பவர்.

ப. பா. யஜ்ஞங்களே ஞானத்தின்வழியாகத் தம்மை அடைவதற்கு உபாயங்களாகும்படி செய்பவர். 'அர்ஜுனா! கர்மங்களெல்லாம் ஞானத்தில் முடிசின்றன' என்பது பகவத்கீதை.

கௌக. யஜ்ஞாந்தக்ருத்

ச. பா. யஜ்ஞபலனை உண்டுபண்ணுகிறவர்; தம்மைப்பற்றிய மந்திரத்தைச் சொல்வதனாலும் பூர்ணஹூதி செய்வதனாலும் யஜ்ஞத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்.

ப. பா. யாகத்தின் பலனாகிற தத்வஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்.

கௌஉ. யஜ்ஞகுஹ்யம்

ச. பா. யஜ்ஞங்களுள் ரஹஸ்யமாகிய ஞானயஜ்ஞமாக இருப்பவர்; பலனைக்கருதாது செய்யப்படும் யாகமாகவிருப்பவர். .

ப. பா. யாகத்தின் ரஹஸ்யமாயிருப்பவர். 'விருப்பம்ற்றவராக இருந்தும் விருப்பமுற்றவர்போல் யாகங்களில் கொடுக்கப்படும் புரோடாசமுதவிய ஹவிஸுகளையுண்டு, தாம் திருப்தியடைந்து, யாகம் செய்தவரைப் பலன்களினால் திருப்திசெய்விக்கிறாரென்பது சாஸ்திரஸூக்தம்மங்களையறிந்தவருக்கல்லது, மற்றவர்களுக்குப் புலப்படாமையால் யாகத்தின் ரஹஸ்யமாயிருப்பவர்' என்பது. 'எல்லாவேதம்

களும் எல்லாவேதப்பொருள்களும் எல்லாயாகங்களும் யாகங்களினால் ஆராதிக்கப்படும் தேவர்களைவரும் கிருஷ்ணனை' என்றும், 'அரசரே! எந்தப்பிராம்மணர்கள் கிருஷ்ணனை உண்மைவரூபத்தோடு அறிகின்றனரோ அவர்களுக்கு எல்லாயாகங்களும் முற்றுப்பெற்றன' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கூஅஃ. அந்நம்

ச. பா. எல்லாராலேயும் அனுபவிக்கப்படுகிறவர் ; ப்ராணிகளை ஸம்ஹரிப்பவர்.

ப. பா. பகவானை அனுபவிக்கும் சக்தியைப் பகவானால் அளிக்கப்பெற்றவர்களால் அனுபவிக்கப்படும் அமுதாயிருப்பவர்.

கூஅச. அந்நாத்

ச. பா. எல்லாஜகத்தையும் ஸம்ஹாரகாலத்தில் உண்பவர்.

இங்கு; 'ஏவ' என்பது ஜகத்தெல்லாம் போக்த்ரு ரூபமாகவும் போக்யரூபமாகவும் இருத்தலையும், 'ச' என்பது, 'உலகத்திலுள்ள சொற்களைத்தும் சேர்ந்து பரமாத்மாவைச் சொல்லும்' என்பதையும் தெரிவிப்பன.

ப. பா. தம்மையனுபவிப்பவர்களைத் தாமும் போக்யமாக அனுபவிப்பவர்.

'ஏவ' என்பது, 'இப்படிப்பட்டதகுதியுடையவர் வேறு யாருமில்லை' என்பதைக் குறிப்பிக்கிறது. 'ச' என்பது, 'சொற்களெல்லாம் பரமாத்மாவையே சொல்லும்' என்பதைக் குறிப்பிக்கிறது.

கூஅரு. ஆத்மயோநி

ச. பா. தாமே ஜகத்துக்கெல்லாம் உபாதானகாரணமாயிருப்பவர்.

ப. பா. பாலுடன் சர்க்கரையைச் சேர்ப்பதுபோல, இப்படித் தம்மை அனுபவிப்பவனைத் தம்மிடம் சேர்ப்பிப்பவர்.

கூஅசு. ஸ்வயம் ஜாத்

ச. பா. தமக்குத் தாமே கர்த்தாவாக ஜனித்தவர். நிமித்தகாரணமும் தாமே என்பது.

ப. பா. ஒருவருடைய பிரார்த்தனையையும் எதிர்பாராமல் தாமே அவதரிப்பவர்.

கூஅஎ. வைகாந்

ச. பா. ஹிரண்யாக்ஷணைக்கொல்லுதற்கு வராகமூர்த்தியாகப் பூமியைத் தோண்டினவர். இது புராணத்தில் ப்ரஸித்தமானது.

ப. பா. அவதரித்தபின் ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஸம்ஸாரதுக்கத்தைக் கல்வியெடுப்பவர்.

கூஅஅ லாமகாயந்

ச. பா. லாமங்களைக் கானம்பண்ணுகிறவர்.

ப. பா. பிறவி நீங்கி முக்தியடைந்தவர்கள் தம்மைஅடைவதாகிய மதுபானத்தினால் களிப்புற்று 'ஹாவ் ஹாவ் ஹாவ்' என்று லாமகானம்செய்யும்படி இருப்பவர்.

கூஅகூ. தேவகீந்தந்

ச. பா. தேவகியின் புத்திரர். 'உலகத்திலுள்ள பரிசுத்தமான ஒளிகளும்-மூவுலகங்களும் திக்குப்பாலர்களும் வேதங்களும் த்ரேதாக்களினும் பஞ்சாஹுதிகளும் எல்லாத் தேவர்களும் தேவகிபுத்ரர் தாம்' என்பது ஸ்ரீமஹாபாரதம்.

ப. பா. தேவகியின்புதல்வர். 'பரஸ்வரூபத்திலேமட்டுமின்றி இந்தக்கிருஷ்ணாவதாரத்திலேயே இவ்வளவு பெருமைகள் பொருந்தியிருப்பவர்' என்று சுட்டிக்காட்டுவது. 'பரதஸ்ரேஷ்டரே! அகன்று நீண்ட திருக்கண்களையுடைய இந்த உமது ஸம்பந்தியான ஜனார்த் தனர்தாம் பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானம் அனைத்தும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கூகூ0. ஸ்ரஷ்டா

ச. பா. எல்லாஉலகங்களையும் படைப்பவர்.

ப. பா. உலகங்களைப் படைப்பவர். 'பரவாஸுதேவஸ்வரூபம் இவரே' என்பது.

கூகூக. கூழிதீசு

ச. பா. பூமிக்கு அரசர். இது ராமாவதாரக் குறிப்பு.

ப. பா. பூமிக்கு ஈஸ்வரர் ; எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரராயினும், பூமியின் துயரத்தை நீக்குவதற்கு அவதரித்ததனால், 'பூமிக்கு ஈஸ்வரர்' என்று சிறப்பாகக் கூறினது.

கூகஉ. பாபநாசந்

ச. பா. பூஜிப்பதனாலும் த்யானம்செய்வதனாலும் நாமத்தைச் சொல்வதனாலும் பாவங்களை ஒழிப்பவர்.

ப. பா. தயிர்வெண்ணெய்களைத் திருடினது ராஸகீர்டைசெய்தது முதலிய கதாமிருதத்தினால் கேட்பவருடைய எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கிவிடுகிறவர். 'அவதாரத்திலும், தம்முடைய பக்தர்களுக்கு வெளிப்பகைவர்களையும் காமக்குரோதாதிகளான உட்பகைகளையும் அழிப்பவர்' என்னவுமாம்.

[அவ--இனி, தமது பரமேஸ்வரத் தன்மைக்கு அறிகுறிகளான திவ்யாயுதங்கள் கூறப்படுகின்றன.]

கூகஉ. சங்கப்ருத்

ச. பா. தாமஸாஹங்காரமாகிய பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தைத் தரிப்பவர்.

ப. பா. பாஞ்சஜன்யம் என்னும் சங்கத்தைத் தம் திருப் பவள விதழின் அம்ருதத்தினால் போஷிப்பவர். 'தமக்கே சிறந்த அடையாளமான திவ்யசங்கம் உடையவர்' என்பது.

கூகச. நந்தீ

ச. பா. வித்யாநுபமாகிய நந்தகமென்னும் கட்கத்தைத் தரிப்பவர்.

ப. பா. பகவானும் 'என்னை இது மகிழ்விக்கவேண்டும்' என்று ப்ரார்த்திக்குந் தகுதியினால், 'நந்தகம்' என்று பெயர்பெற்ற கட்கத்தை ஆயுதமாக எக்காலமும் வகிப்பவர்.

கூகரு. சகீர்

ச. பா. மனஸ்தத்வமாகிய ஸுதர்சனமென்னப்படும் சக்ரத்தை உடையவர்; ஸம்ஸாரசக்ரமானது தமது ஆஜ்ஞையினால் சுழலும்படி செய்பவர்.

ப. பா. தம்மை ஆஸ்ரயித்த தேவர்களுக்கு விரோதிகளான ராக்ஷஸர்களையும் அஸுரர்களையும் கொன்று அவர்களின் ரத்தத்தினால் சித்திரவர்ணமுள்ளதும் ஜ்வாலையோடுகூடியதுமான ஸுதர்சனமென்னும் சக்ரத்தைத் தரிப்பவர்.

கூகக. சார்ங்கதந்வா

ச. பா. இந்திரியங்களுக்குக் காரணமாகிய ஸாத்விகாஹங்காரத்தின் வடிவமான சார்ங்கமென்னும் வில்லையுடையவர்.

ப. பா. சார்ங்கமென்னும் வில்லையுடையவர். நான் ஓசையினாலும் சரமாரிபொழிவதனாலும் பகைவர்களென்னும் பெயரையே ஒழிப்பதாகிய தமக்கொத்த சார்ங்கமென்னும் வில்லைத்தரிப்பவர். க்கூஎ. கதாதரஃ

ச. பா. புத்திதத்வரூபமாகிய கௌமோதகி என்னும் கதையைத் தரிப்பவர்.

ப. பா. ப்ரளயகாலாக்னிபோல நான்குபக்கமும் பொறிகளைச் சிதறிச் சத்துருஸம்ஹாரம்செய்து உலகத்தை ஸந்தோஷப்படுத்துவதனால், 'கௌமோதகி' என்று பெயர்பெற்ற சிறந்த கதையைத் தரிப்பவர்.

கூகூஅ. ரதாங்கபாணிஃ

ச. பா. சக்ரத்தைக் கையில் தரிப்பவர்.

ப. பா. மேற்சொல்லிய சக்ராயுதத்தை எப்போதும் கையில் வைத்திருப்பவர். 'சக்ரீ' என்பதினால் 'சக்ராயுதம் உடையவர்' என்பது கூறப்பட்டிருந்தும், 'ரதாங்கபாணிஃ' என்று திரும்பவும் கூறியது, 'துஷ்டர்களைப் போக்கவும் சிஷ்டர்களைக்காக்கவும் எப்போதும் மற்ற ஆயுதங்கள் இருந்தும் சக்ராயுதம்மட்டும் ப்ரயோகத்திற்குச் சித்தமாகக் கையிலெடுத்து ஓங்கப்பட்டிருக்கிறது' என்பதைத் தெரிவிப்பது.

கூகூகூ. அக்ஷோப்யஃ

ச. பா. இந்தச் சக்ராயுதமிருப்பதினாலேயே எதிரிகள் யாராலும் கலக்கக்கூடாதவர்.

ப. பா. சரணாதர்களுக்கு அபயம் கொடுப்பது என்கிற உறுதியான விரதத்திலிருந்து எந்தக்காரணத்தாலும் அசைக்கமுடியாதவர்; தமது மஹிமையினால் யாராலும் வெல்லக்கூடாதவர்.

கூ000. ஸர்வப்ரஹ்ரணயுதஃ

ச. பா. இவைமாத்ரமன்றி, மற்றும் பலவிதமான ஆயுதங்களையும் உடையவர். 'ஆயுதங்களாக நினைக்கப்படாத நகம் முதலியவையும் அவருக்கு நரஸிம்மாவதாரத்தில் ஆயுதங்களாயின' என்பது ப்ரஸித்தம். இது, ஸத்ய ஸங்கல்பராதலின் ஸர்வேஸ்வரர் என்பதைக் குறிப்பித்தது. 'இவர் ஸர்வேஸ்வரர்' என்பது ஸ்ருதி.

'ஸர்வப்ரஹ்ரணயுதஃ' என்பதை இருமுறை சொல்லி, 'ஓம் நமஃ' என்று முடிக்கவேண்டும். இரண்டுமுறை சொல்வது, கிரந்தத்தின்

முடிவைத் தெரிவிக்கிறது. 1 'ஓம்' என்பது மங்களக்குறிப்பு. 2 'நமஃ' என்பது பகவானுக்குப் பணிவைக்காட்டுவது. 'உனக்கு நமஃ' என்னும் சப்தத்தைப் பலமுறை செய்வேன்' என்பது ஸ்ருதி.

1 ஓம் (ॐ) என்பதும், அத (சுய, ஶ்ய) என்பதுமாகிய இவ் விரண்டும் ஸ்ருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் ப்ரம்மதேவரின் சுமுத்தைப் பிளந்துகொண்டு வெளிப்பட்டன. ஆதலால், இவ்விரண்டு சொற்களும் மங்களகரமானவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

2 எதில் முதலில் விஷ்ணு நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறதோ அது தான் நல்ல லக்ஷம்; அதுதான் நல்ல நஷ்டத்திரம்; அதுதான் சுப தினம்; அது தான் கிரியைக்குச் சுத்தம். இங்கு, 'முதலில்' என்று சொன்னது முடிவில் நமஸ்காரம்செய்வதையும் சேர்த்துக்கொள்ளும் கருத்துள்ளது. 'நமஸ்காரம் செய்தற்கு முன்னமே அதன் பலன் வந்துவிடும்' என்பது தெரிவிப்பதற்கு 'முதலில்' என்று சொன்னது.

'கிருஷ்ணனுக்குச்செய்த ஒருநமஸ்காரம் பத்து அஸ்வமேத யாகங்கள்செய்து அவபிருதஸ்நானம் செய்ததற்குச் சமானம். பத்து அஸ்வமேதயாகங்கள் செய்தவனும் திரும்பி ஜனிப்பான். கிருஷ்ணனை நமஸ்கரிப்பது திரும்பி ஜனிக்கச்செய்யாது' என்றும், 'காயம்பூ நிறமுள்ளவரும் பீதகஜுடை உடுத்தவரும் ஸ்வரூபஸ்வபாஷங்கள் மாறாதவருமான கோவிந்தரை நமஸ்கரிப்பவர்களுக்குப் பய மில்லை' என்றும், 'மூன்று லோகங்களுக்கும் அதிபதியும் ஒப்பற்ற மஹிமைபுள்ளவரும் ஸர்வசக்தரும் ஸர்வேஸ்வரருமான பகவானைச் சிறிது தலைவணங்கினாலும் மனிதனுக்குப் பலஜன்மங்களிலும் ப்ரள யங்களிலும் யுகங்களிலும் உண்டான பாபங்களைத்தும், உடனே ஒழிந்துவிடும்' என்றும் கூறுவர்.

ச. பா. பத்நாவது சதகம் முற்றிற்று.

ப. பா. தம்மைஅடுத்தவர்களுக்கு எல்லாஅறிஷ்டங்களையும் வேரோடு களையத்தக்கவுனம் அளவற்ற சக்தியுள்ளனவும் தமக்குத் தக்க அணிகலங்களென்று நினைக்கத்தக்கனவுமான எண்ணிறந்த பல திவ்யாயுதங்களையும் தரித்திருப்பவர். 'ஆஸ்ரிதர்களைக் காப்பதாகிய தீர்க்கஸ்த்ரயாகத்தில் திசைநெற்றுக்கொண்ட ஸர்வேஸ்வரத்தன்மையாகிய தமதுபாரத்தை வகித்துக்கொண்டிருப்பதனால் எல்லாவித ஆயுதங்களையும் ஸாதனங்களாக உடையவர்' என்பது.

இப்படி, 'எல்லாக்குற்றங்களும் ஒழிந்ததும், காரணமும் எண்ணும் எல்லையும் கடந்து எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த மங்களமுமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம், திவ்யமங்கள விக்ரஹம், திருக்கல்யாணகுணங்கள், மஹிமை, செய்கைகள், எங்கும் தடைப்படாத ஸர்வேஸ்வரத்தன்மை, யாவரும் கலந்து பழகக்கூடிய எளிமை, ஆபத்திற்குத் தவிர்த்தன்மை, வேண்டினவற்றையெல்லாம் அளிக்கும் கல்பகவிருஷ்ணமாயிருக்கும் ஓளதார்யம் ஆகிய இவை எல்லாம் பொருந்தினவரும் சரணுகதர்களுக்கு ஒரேஉயிர்த்தோழரும் ஸ்ரீயப்பதியும் பகவானுமான புருஷோத்தமரை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு எல்லாச் செல்வச் சேர்க்கைகளும் நீங்காமல் வளரும்' என்பது இவ்வாயிரநாமங்களினால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

ப. பா. பத்தாவது சதகம் முற்றிற்று

[வநமாலீ.....வாஸுதேவோ஽பிரகஷ்ண]

(இதன் பொருள்) பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாகிய வைஜயந்தி என்னப்படும் வனமாலையை அணிந்தவரும், கதை, சார்ங்கம், சங்கம், சக்ரம், நந்தகமென்னும் கத்தி ஆகிய இவ்வாயுதங்களைத் தரிப்பவரும், ஸர்வ விபாபியும், எல்லாவற்றையும் தமக்குள் வைத்துக் கொண்டும் எல்லாவற்றுள்ளும் தாம் ஆந்தர்யாமியாகப் பிரவேசித்தும் இருப்பவரும் ஆகிய ஸ்ரீ வாஸுதேவர் காப்பாற்றக்கடவர்' என்பது.

'ஹரோர் நாமைவ நாமைவ நாமைவ புனி மங்களம் |
கலௌ நாஸ்த்யேவ நாஸ்த்யேவ நாஸ்த்யேவ கதி ரந்யதா ||'

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம பாஷ்யம் முற்றிற்று.

பல ஸ்ருதி

ஸ்ரீ சங்கராஷ்யத்தில், இந்தப் பலஸ்ருதிவியாக்யானத்தில், அதிக பேதமில்லாமையால், அது தனித்து மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. முக்கியமான சிலவிஷயங்கள்மாதிரம் அங்கங்கே காட்டப் பட்டுள்ளன.

ப. பா. [அவ—இனி, இவ்வாயிரம் நாமங்களின் பெருமையைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிராருக்கு விவரித்துக் கூறுகிறார்.]

[இதீதம்.....ப்சகீர்த்திதம்.]

(இதன்பொருள்) நாமகீர்த்தனம் செய்யத்தகுந்தவரும் மகிமை பொருந்தினவருமான கேசவரது *திவ்யநாமங்கள் ஆயிரமும் ஒன்றும் விடாமல் கூறப்பட்டன. (என்பது)

ச. பா. திவ்யநாமங்கள் ஆயிரம் என்றதனால் உலகத்தில் வழங்கும் சொற்கள் எல்லாம் பகவானைச் சொல்வனவாதல் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ப. பா. 'கீர்த்தநீயஸ்ய=நாம ஸங்கீர்த்தனம்' செய்யத்தகுந்தவர்' என்றதனால், 'இன்றுமுதல் நீ பகவானைக் கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும்' என்பதும், 'கேசவஸ்ய மஹாத்மநஃ=மஹிமை பொருந்தினவரான கேசவர்' என்றதனால், 'கீர்த்தனம் செய்யப்படுவதற்குக் காரணமுடையவர்' என்பதும், 'திவ்யநாமம்=திவ்யநாமங்கள்' என்றதனால், 'முத்தியடைந்தவர்கள் பரமபதத்திலும் கீர்த்தனம் செய்யத்தக்கவை' என்பதும், 'அசேஷண=ஒன்றும் விடாமல்' என்றதனால், 'உன்னிடத்திலுள்ள கௌரவத்தினால் இனி தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது ஒன்றும் விடாமற் சொன்னேன்' என்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்டன.

[அவ—பிறகு, அதிகாரியும் பயனும் சொல்லப்படும்.]

[யஇதம்.....மாநவஃ]

(இ-ள்) இந்த ஸஹஸ்ரநாமத்தை நித்யமாகக் கேட்பவனும் †கீர்த்தனம் செய்யவனுமாகிய மனிதன் இம்மையிலும் ‡மறுமையிலும் யாதொரு கெடுதலையும் அடையான். (எ-து.)

ச. பா. †ஆரம்பத்தில் 'எதை ஜபித்து மனிதன் முக்திபெறுவான்' என்று தர்மராஜர் கேட்பதினாலும், இங்கு, 'கீர்த்தனம் செய்யவன்' என்பதனாலும், மூன்றாவகை ஜபங்கள் குறிப்பிக்கப்படுகின்றன.

அவை: குரல்எடுத்துச் சொல்வதும் பிறருக்குக்கேளாமல் ஏகாந்தமாகச் சொல்வதும் மனத்திற்குள் சொல்லிக்கொள்வதுமாம். (௩௮-ம் பக்கம் பார்க்க) †பரலோகம் சென்றபிறகும் தீங்குவருவது யயாதி நஹுஷன் முதலானவர்கள் விஷயத்தில் ப்ரஸித்தமாதலின், அந்தத் தீங்கும் நேரிடாதென்பது குறிப்பு.

ப. பா. 'யஇதம் ஸ்ருண்யாத்' என்பது முதலியவற்றால், 'அவரவர் தகுதிக்குத்தக்கபடி கீர்த்தனம்செய்வருக்கு, பொதுவகையால், இவ்வகைத்திலும் பரலோகத்திலும் அசுபங்கள் கீங்கிவிடும்' என்பது கூறப்பட்டது.

[அவ—ப்ராம்மணன் முதலிய நான்குவர்ணத்தாரும், பகவத்பக்தி உறுதிப்படாமலிருக்கையில், பலனை எதிர்பாராமல் இதனைக் கேட்டாலும் ஜபித்தாலும் அவர்களுக்கு உண்டாகும் பலன் கூறப்படுகிறது.]

[வேதாந்தகோ.....அவாப்துயாத்]

(இ-ள்) ப்ராம்மணன் * வேதாந்தஞானம் பெற்றவனாவான்; சூத்திரியன் வெற்றிபெறுவான்; வைஸ்பன் செல்வம்நிரம்பினவனாவான்; சூத்ரன் ஸுகம்பெறுவான். (எ-து.)

ச. பா. * ப்ராம்மஜ்ஞானம் உள்ளவனாவான்.

ப. பா. [அவ—இனி, நான்கு வர்ணத்தார்களுமே பலத்தை வேண்டிபவர்களானால் அவர்களுக்கு உண்டாகும் பயன் சொல்லப்படுகிறது.]

[தர்மார்த்தி.....ப்ரஜா]

(இ-ள்) தர்மத்தைவிரும்புகிறவன் தர்மத்தையடைவான்; பொருளை விரும்புகிறவன் பொருளை அடைவான்; போகங்களை விரும்புகிறவன் போகங்களையடைவான்; ஸந்திகளை விரும்புகிறவன் ஸந்திகளை அடைவான். (எ-து.)

[அவ—பிறகு, நியமங்களுடன் ஜபித்தலாகிய ஸங்கீர்த்தனைத் தைச்செய்யும் பக்தனுக்கு ஸகலஐஸ்வர்யங்களும் உண்டாகும்ென்பது நான்குஸ்ரலோகங்களால் கூறப்படுகிறது.]

[பக்திமாந்.....ஆபத]

(இ-ள்.) எவன் தினந்தோறும் தூங்கிஎழுந்தபிறகு, ஸ்காநம் முதலியனசெய்து ப்ரிசுத்தனைப் பக்தியுடன் வாஸுதேவரீடத்தில் மனத்தைச்செலுத்தி அவருடைய இவ்வாயிரம் நாமங்களையும் நன்

ரூகக்கீர்த்தனம்செய்வானே அவன் பெரும்புகழையும் மனிதர்களில் முதன்மையாகவிருத்தலையும் அழியாதசெல்வத்தையும் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த ஸ்ரேயஸாகிய மோகூத்தையும் பெறுவான். ஓரிடத்திலும் அவனுக்குப் பயம்இல்லை. அவன், சக்தியையும் உதஸாஹத்தையும் அடைவான்; நோயற்றவனும், சிறந்தஒளியும் வன்மையும் அழகும் குணங்களும் பொருந்தினவனுமாவான். பிணியினால் வருந்துகிறவன் பிணிரீங்கினவனாவான். சிறையில் அடைபட்டவன் சிறையிலிருந்து விடுபடுவான். பயந்தவன் பயத்திலிருந்து நீங்குவான். ஆபத்தை அடைந்தவன் ஆபத்தினின்றும் விடுபடுவான். (எ-து)

[அவ—இனி, பகவானேயே அபேக்ஷிக்கிற அந்யபக்தனுக்கு அவன் ப்ரார்த்தியாமலே அனர்த்தங்கள் தாமே நீங்கிவிடுமென்பது கூறப்படுகிறது.]

[துர்க்காணி.....பக்திஸமந்விதௌ]

(இ-ள்) பக்தியுடன் இவ்வாயிரம் நாமங்களினாலும் புருஷோத்தமரான பகவானைத் தினந்தோறும் துதிக்கும் மனிதன், கஷ்டங்களையெல்லாம் தாண்டிவிடுகிறான். (எ-து)

[அவ—அவர்களுக்குப் பகவத்ப்ரப்தி சொல்லப்படுகிறது.]

[வாஸுதேவாஸ்ரயஃ.....ப்ரம்மஸநாதனம்.]

(இ-ள்) வாஸுதேவரை அடுத்து வாஸுதேவரையே முக்கியக் கீர்த்தியாக நம்புகிற மனிதன், எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கிப் பரிசுத்தமான ஆத்மாவையுடையவனாகிச் சர்வதமான ப்ரம்மத்தைச் சேருவான். (எ-து)

[அவ—நியமத்துடன் கூடிய பக்தனுக்கு இடையே வந்துசேரும் பலன்கள் சொல்லப்படுகின்றன.]

[நவாஸுதேவபக்தாநாம்.....கீர்த்திபிஃ]

(இ-ள்) வாஸுதேவரிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களுக்கு எவ்விடத்திலும் தீங்குவருவதில்லை. பிறப்பு இறப்பு மூப்புப் பிணிகளின் பயமும் உண்டாவதில்லை. ஸ்ரத்தையோடும் பக்தியோடும் இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை ஒதும் மனிதன் ஆத்மஸுகத்தையும் பொறுமையையும் செல்வத்தையும் தைரியத்தையும் ஞாபகசக்தியையும் புகழையும் அடைவான். (எ-து)

ஸ்ரத்தை என்பது கௌரவத்தோடுகூடிய ஆவல்.

பக்தி என்பது கௌரவம் சேர்ந்து தைலதாரைபோல் இடை விடாமலிருக்கும் த்யானம்.

[அவ—பகவத்பக்தியானது பெரும்புண்ணியத்தினால் உண்டாகும் ப்லனாகும். அஃது உண்டானால், குரோதம்முதலிய தோஷங்கள் தாமாகவே நீங்கிவிடும் என்பது கூறப்படுகிறது.]

[நக்ரோதோ.....புருஷோத்தமே]

(இ-ள்) புண்யம்செய்து அதனால் புருஷோத்தமனிடத்தில் பக்தியை அடைந்தவர்களுக்குக் கோபமில்லை; பகையிலலை; பொருளாசையில்லை; கெட்டஎண்ணமில்லை. (எ - து)

[அவ—மேற்சொல்லிய பலன்களெல்லாம் அர்த்தவாதம் (=புணைந்துரை) என்று பக்தியில்லாதவர்கள் சந்தேகிக்கக் கூடுமென்று நினைத்து, 'பகவானுடைய பெருமைக்குக் கூடாதது ஒன்றுமில்லை; ஆகையால், இதனை அதிவாதமென்றாவது வேறுவிதமாயாவது நினைக்கக்கூடாது' என்று தெரிவித்தற்காகப் பகவானுடைய பெருமையை விவரிக்கிறார்.]

[த்யேளஃ.....மஹாத்மநஃ]

(இ-ள்.) சந்திர ஸூர்ய. நக்ஷத்ரீங்கீளாடுகூடிய மேலுலகமும் இடைவெளியாகிய ஆகாயமும் திசைகளும் பூமியும் கடலும் மஹாத்மாவான வாஸுதேவரது சக்தியினால் தாங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனால் எல்லாம் அவன்சக்தியால் தாங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது சொல்லப்பட்டது.

[அவ—அப்படியே எல்லாம் அவருக்கு வசப்பட்டிருக்கின்றன என்பது சொல்லப்படுகிறது.]

[ஸஸுராஸுர.....ஸசராசரம்]

(இ-ள்.) தேவர்கள் அஸுரர்கள் கந்தர்வர்கள் யக்ஷர்கள் நாகர்கள் ராக்ஷஸர்கள் மற்றும்முள்ள சராசரங்கள் ஆகிய இவைகளடங்கிய இவ்வுலகம் கிருஷ்ணனுடைய வசத்தில்¹ அடங்கியிருக்கிறது. (எ-து)

¹ 'வர்த்ததேதம்' என்பது மூலம். 'வர்த்ததே + இதம் = வர்த்தத இதம்' என்று ஆகிவண்டும்; 'வர்த்ததேதம்' என்று ஆனது, ஆர்ஷம்; அல்லது, 'அவர்த்தத + இதம்', என்றும் பாடம்கொள்ளலாம். 'அவர்த்தத' என்பதற்கு 'இருந்தது' என்பது பொருள்.

[அவ—அப்படி வசப்பட்டிருப்பது, சரீரத்திற்கும் ஆத்மர் விற்குமுள்ள ஸம்பந்தமுள்ளது என்பது சொல்லப்படுகிறது.]

[இந்திரியாணி.....ஏவச]

(இ-ள்.) இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி, ஸத்வகுணம், சக்தி, வன்மை, தைர்யம், தேகம், ஆத்மா . இவையனைத்தும் வாஸுதேவ ருடைய சரீரங்களென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. (எ-து)

இதனால், தத்வசாஸ்திரங்களெல்லாம் அவனுடைய அதீனமான வை என்பது சொல்லியதாயிற்று.

[அவ— இனி, மந்தாதிக்காரிகளின் பயத்தைப் போக்குவதற் காக, அனுஷ்டான சாஸ்திரங்களும் அவனுக்கு வசப்பட்டவை என்ப து சொல்லப்படுகிறது.]

[ஸ்ர்வாகமாநாம்.....அச்சுபுத]

(இ-ள்) சாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆசாரமே முதலாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசாரத்திலிருந்துண்டானது தர்மம். தர்மத்திற்கு ஸ்ரபு அச்சுதர். (எ-து)

1 அதாவது, தர்மத்தினால் ஆராதிக்கப்படுகிறவரும் அதன்பலத் தைத் தருகிறவரும் துணையுமாக இருப்பவர் அச்சுதர் என்பது.

[அவ—தர்மத்தைப்பற்றினவர்களும் பகவானிடத்திலிருந்தே உண்டானவர்கள் என்பது சொல்லப்படுகிறது.]

[ரிஷயஃ.....நாராயணோத்பவம்]

(இ-ள்) ரிஷிகளும் பித்ருக்களும் தேவர்களும் பஞ்சமஹா பூதங்களும் அவற்றின் கார்யங்களாகிய போகபோக்யங்களும் ஜங்கம ஸ்தாவரங்களாகிய இந்த ஜகமனைத்தும் நாராயணரிடமிருந்து உண் டானவை. (எ-து)

[அவ— இனி, ஸகலஞானத்திற்கும், அவனே காரணமென்பது சொல்லப்படுகிறது.]

[யோகஜ்ஞானம்.....ஜநார்த்தநடத்]

(இ-ள்) கர்மயோகம் பக்தியோகம் இவற்றின் அறிவும், ஸாங்க்யம் என்னப்படும் ஞானயோகமும், தர்க்கம் .வியாகரணம் முதலான வித்தைகளும், சிலப்பங்களும், அனுஷ்டிக்கத்தக்க வர்ணஸ்ரமதர்மங் களும், வேதங்களும், ஸமிருதி இதிறாஸம் புராணம் என்னும்

சாஸ்திரங்களும் ஆகிய இந்த ஞானங்கள் அனைத்தும் ஜனர்த்தனரிடமிருந்து உண்டானவை. (எ-து)

[அவ—இனி, அதி விசித்திரத்தன்மையினால் பகவானுடைய உபயவிபூதி நிர்வாகச்சிறப்பு கூறப்படுகிறது.]

[ஏகோவிஷ்ணுஃ.....அவ்யயஃ]

(இ-ள்) பெரும்பொருளாகிய ஒரு விஷ்ணு, அநேகங்களாகப் பிிரிந்திருக்கும் தனித்தனி பூதங்களையும் மூன்று உலகங்களென்னப்படும் பத்தரும் முத்தரும் நித்யருமான மூன்றுவகைச் சேதனர்களையும் வியாபித்து, எல்லாப்ராணிகளுக்கும் அந்தர்யாமியாகியிருந்தும் அவற்றின் குற்றங்கள் பற்றுதவராகி, எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றி அனுபவிக்கிறார். (எ-து)

[அவ— இனி, அவ்வற்ற மஹிமையுடைய பகவான் இந்த ஸ்தோத்திரத்திற்கு விஷயம்; அவனுக்கும் மேற்போகும்படியான ஞானமும் வாக்கும் உடையவரான ஸ்ரீவேதவியாஸபகவான் இதனைச் சொல்லியவர். அவ்விருவர்களுடைய மங்களகரமான மஹிமையுமாக இருப்பது இந்த ஸ்தோத்திரத்தன்மம்; இதைக்கொண்டு தங்களுடைய மிக்கவறுமையைப் போக்கிக்கொள்ளத்தக்கவரான யாவரும் இதற்கு அதிகாரிகள்; ஆகையால், உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததுமான எல்லாவித உறுதிப்பொருள்களையும் அடையவிரும்புகிற மனிதன், யாராயிருந்தாலும், இதனை ஸந்தேகமில்லாமல் படிக்கலாமென்பது சொல்லப்படுகிறது.]

[இமம்ஸ்தவம்.....ஸுகாசிச]

(இ-ள்) ஸ்ரேயஸ் என்னப்படும் முக்தியையும் மற்றஸுகங்களீர்யும் அடையவிரும்பும் மனிதன் எவனோ, அவன், *வேதவ்யர்ஸ பகவானால் உரைக்கப்பட்டதும் பகவானான விஷ்ணுவினுடையதுமான இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படிக்கக்கடவன். (எ-து)

ச. பா. *வேதத்தின் ஆயிரம் சாகைகளையும் அறிந்தவரும் ஸர்வஜ்ஞரும் பகவானும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரென்னும் பெயருடையவருமான ஸாக்ஷாத் நாராயணனாலே இது செய்யப்பட்டது' என்பதும்; 'புருஷார்த்தங்களை அடைய விரும்புகிறவர்கள் அனைவரும் எல்லா நன்மைகளும் வித்திப்பதின் பொருட்டுப் பக்தி ஸ்ரத்தையோடு இதனைப் படிக்கவேண்டும்' என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டன.

ப. பா. [அவ—ஸ்வபாவத்தினாலேயே தவந்துவ பிரதித்வந்து வங்களான லகல கல்பாணகுணங்களுக்கும் இருப்பிடமானவரும் ஆஸ்ரிதர்களுக்குக் கற்பகவிருஷ்டமாயிருப்பவரும் செந்தாமரைமலர் போன்ற மலர்ந்ததிருக்கண்களையுடையவரும் லக்ஷ்மீபதியுமான எம் பெருமானே ஸேஷிப்பவருக்கு அவனே லகலஸாம்ராஜ்யமுமாயிருக்கையினாலே, அப்படி ஸேஷிப்பவர்களுக்கு ஸம்பத்தானது வாசாமகோசரம் (=சொல்லிற்கு எட்டாத அளவு) ஆக இருக்கின்றன. அப்படியிருக்க, ஜனமரணத் துன்பத்தில் உழலுவது ஏன்? என்று முடிக்கிறார்.]

[ஹிஸ்வேஸ்வரம்,.....நதேயாந்திரபாபவம்]

(இ - ள்) உலகங்களுக்கு ஈஸ்வரரும் ஜனனமில்லாதவரும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஆனந்தஸ்வரூபமாக விளங்குபவரும் உலகங்களின் உற்பதிக்கும் லயத்திற்கும் காரணமுமாகிய தாமரைக்கண்ணரை உபாஸிப்பவர் எவரோ அவர் தோல்வியை அடையார்; 1 தோல்வியை யடையார். (எ-து)

1 'நதேயாந்திர பராபவம் = தோல்வியை அடையார்' என்று இரண்டாமுறை சொன்னதினால் இதனை ஆணையிட்டு உறுதி சொன்னதாயிற்று. 'ஓம்நம இதி' என்பதை உபசம் பக்கத்தில் பார்க்க.

ச. பா. க. 'யஜ்ஞங்களில் எந்தக்கார்யம்செய்பவர்களின் ஊக்கக் குறைவினால் எந்தக்கிரியை தவறுகிறதோ அதுவிஷ்ணுவை ஸ்மிர்த்தமாத் திரத்தில் பூர்ணமாகிறது என்று ஸ்ருதி சொல்லுகிறது.'

உ. 'பொருளாசையினால், செல்வான்களை எப்படி ஆதரவோடு துதிக்கிறோ, அப்படி, உலகத்தைப்படைத்தவராகிய கடவுளைத் துதித்தால் (பிறவியாகிய) சிறையிலிருந்து எவன் தான் விடுபடமாட்டான்? என்பது வியாஸவசனம்.'

ங. 'எல்லாநன்மைகளையும் அளிக்கவல்லதும் ஸ்ருதிஸ்மிருதி நியாயங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டதுமான ஸஹஸ்ரநாமத்தைப் பற்றிய இந்த வியாக்கியானமானது பகவானுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.'

இப்படி, ஸ்ரீபரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசாரியர்களும் ஸ்ரீகோவிந்த பகவத்பூஜ்ய பாதர்களுடைய சிஷ்யர்களுமான ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத பாதாசாரியரவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரபர்வம் முற்றிற்று.

ப். பா. ஸ்ரீ ரங்கநாதருடைய திவ்ய மஹிஷியான் ஸ்ரீ ரங்கநாயகியும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய சேர்க்கையும், நமக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் எல்லா த்தூயரங்களையும் வேர்களைந்து எல்லா விதமான ஜய்வாயங்களையும் உண்டுபண்ணி எப்போதும் ஜயத்தோடுகூடிய ஸுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடவர்.

இப்படி, ஹாரீ தகுலதிலகரான ஸ்ரீவத்ஸாங்கரேன்னப்
படும் கூரத்தாழ்வார்குமாரரும் ஸ்ரீரங்கநாதருடைய
திவ்யாஜ்ஞையினால் ஸ்ரீபராசர பட்டரேன்னும்
திருநாமம் பெற்றவருமாகிய ஸ்ரீ ரங்கநாத
ஸ்வாமி அருளிச்செய்த பகவத்குண
தர்ப்பண மென்னும் ஸ்ரீவிஷ்ணு
ஸ்ஹஸ்ரநாமபாஷ்யம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணைய பரப்ரம்மணே நமஃ

அர்ஜுனன் சொல்லியது :—

[பத்மபத்ரவிசாலாக்ஷ.....பவ ஜநார்த்தந]

(இ - ள்) தாமரையிதழ்போன்ற விசாலமான திருக்கண்களை யுடையவரே! நாடியில் பத்மத்தையுடையவரே! தேவர்களுள் சிறந்தவரே! ஜனார்த்தனரே! தேவரிடத்தில் அதிக பரிதிவையுடைய பக்தர்களுக்கு நீர் ரக்ஷகராகவேண்டும். (எ-து)

ஸ்ரீபகவான் சொல்லியது:—

[யேர்மாம் நாமஸஹஸ்ரேண.....ஸ்துத ஏவ நஸம்சய]

(இ - ள்) அர்ஜுனா! எவன் என்னை ஆயிரநாமங்களால் துதிக்க விரும்புகிறானோ, அவனால், அப்படிப்பட்ட நான், ஒருஸ்லோகம் சொன்னதினாலேயே துதிக்கப்பட்டவனாகிறேன். இதில் ஸந்தேகமில்லை. (எ-து)

வியாஸர் சொல்லியது:—

[வாஸநாத்வாஸுதேவஸ்ய.....நமோஸ்துதே]

(இ - ள்) ஓ! வாஸுதேவரே! வாஸுதேவரான உம்முடைய வாஸத்தினாலே மூவுலகங்களும் நிலைத்திருக்கும்படி செய்யப்பட்டன. நீர் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் வஸிக்குமிடமாயிருக்கிறீர்; உமக்கு நமஸ்காரம். (எ-து)

பார்வதி சொல்லியது:—

[கேநோபாயேன.....ப்ரபீபா]

(இ - ள்) ப்ரபுவே! விஷ்ணுவினுடைய ஆயிரநாமங்களும் எந்த எளிய உபாயத்தால் நாஸ்தோறும் பண்டிதர்களால் சொல்லப்படுகின்றனவோ அந்த உபாயத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். (எ-து)

ஈஸ்வரர் சொல்லியது:—

[ஸ்ரீ ராமராம ராமேதி.....வரநநே]

(இ - ள்) அழகிய முகத்தையுடையவளே! மனத்திற்கு இனிய வரான எந்த ராமரிடத்தில் 'ஸ்ரீ ராம ராம ராம' என்று சொல்லி ரமிக்கிறேனோ அந்த ராம நாமமே ஆயிர நாமங்களுக்கு ஒப்பானது. (எ-து)

ப்ரம்மா சொல்லியது:—

*[நமோஸ்த்வநந்தாய.....புத்தாரிணேநம:]

*ஸ்காரந்தம், வைஷ்ணவகண்டம், உச-வது அத்தாயம், புருஷோத்தம மாஹாத்தியம் சுலோகம், 20. ஸ்ரீமிநி ரிஷி ஸம்வாதம்; அங்கே 'தேவா ஊசு' என்றிருக்கிறது.

(இ - ள்) முடிவில்லாதவரும் ஆயிரம் மூர்த்திகளையுடையவரும் ஆயிரம் திருவடிகளும் திருக்கண்களும் திருமுடிகளும் திருத்தொடைகளும் திருத்தோள்களுமுடையவரும் ஆயிரம் திருநாமங்களை யுடையவரும் ஆயிரம்கோடி யுகத்தைத்தரிப்பவரும் என்றுமுள்ள வருமான பரம்புருஷருக்கு நமஸ்காரம். (எ-து)

ஸஞ்சயர் சொல்லியது:—

‡[யத்ர யோகீஸ்வரஃ.....மதிர்மம்]

(இ-ள்) எந்த இடத்தில் யோகிகளுக்கு ஈஸ்வரரான வாஸு தேவரிருக்கிறாரோ எந்தஇடத்தில் வில்லும்கையுமான அர்ஜுனன் இருக்கிறானோ அந்த இடத்தில் சோபையும் வெற்றியும் ஐஸ்வர்யமும் நீதியும் நிச்சயம். இது என் லுடைய கருத்து. (எ-து)

ஸ்ரீபகவான் சொல்லியது:—

‡[அநந்யாச்சிந்தயந்தோமாம்.....வஹாம்யஹம்]

(இ - ள்) எந்த மனிதர்கள் வேறொருவரை நாடாமல் என்னையே சிந்தித்து உபாவிக்கின்றார்களோ எப்பொழுதும் என்னையே பற்றி நிற்கிறவர்களான அவர்களுடைய யோககேசுமங்களை நானே வஹிக்கிறேன். (எ-து)

§ [பரித்ராணய ஸாதூநாம்.....ஸம்பவாமி யுகேயுகே]

(இ - ள்) ஸாதூக்களுடைய ரக்ஷணத்திற்காகவும் துஷ்டர்களுடையவிநாசத்திற்காகவும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும் யுகந்தோறும் நான் அவதரிக்கிறேன். (எ-து)

† ‡ § இவை பகவத்கீதை.

*[ஆர்த்தாவிஷ்ணுஃ.....ஸுகிரோ 1பவந்து]

(இ - ள்) ஸம்ஸாரத்தில் துன்பப்படுகின்றவர்களும், ம்னத்தில் கிலேசம் அடைந்தவர்களும், விரும்பினவற்றை அடையப்பெறாதவர்களும், பயமுற்றவர்களும், கொடிய பல வியாதிகளினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும், நாராயண சப்தத்தை உச்சரித்தமாத் திரத்தில் ஸகல துக்கங்களும் நீங்கி ஸுகிகள் ஆகக்கடவர். (எ-து)

* இது விஷ்ணுபுராணத்தில், வியாஸவசனம்.

1 'பவந்தி' என்பதம் பாடம்; அதற்கு 'ஆகிரூர்க்' என்பது பொருள்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணய பரப்ரம்மணேநம ஃ.

ஸ்ரீ ப்ரஸந்ந வேங்கடேஸுஃ ப்ரீயதாம்

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம அகராதி.

குறிப்பு:—சங்கா பாஷ்யப்படிக்கும் பட்டர்பாஷ்யப் படிக்கும் உள்ள எல்லா நாமங்களும் அக்ராதி வரிசையில் எழுதப்படுகின்றன. இந்த அகராதி, தமிழ் எழுத்து முறையில் எழுதப்படுதலால், முதலில் தமிழ் எழுத்துக்களும் பிறகு ஸம்ஸ்கிருத எழுத்துக்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மொழியிடையிலும் கடையிலும் வருகிற நகரங்கள் சில இடத்தில் தந்நகரமாகவும் சில இடத்தில் நன்னகரமாகவும் முன்னே எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்த அகராதியில் தந்நகரமாகவே எழுதப்பட்டிருத்தலால், நன்னகரமாக எழுதப்பட்ட நாமங்களையும் தந்நகரவரிசையிலேயே பார்க்க. வடமொழி உயிர் வருக்கத்து ஏழாம் எழுத்தாகிய (ॐ. ऋ) 'ரி' என்றும் 'ரு' என்றும் எழுதப் பெற்றிருக்கும்; அங்கங்கே பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளுக. ரகர ஒற்றுக்குப் பின்வரும் மெய்யெழுத்துக்கள் சிலசொற்களில் இரட்டித்தும் சில சொற்களில் இரட்டிக்காமலும் எழுதப்பட்டிருக்கும். அந்தமாதிரி நாமங்களை இரண்டிடத்திலும் பார்த்து நிச்சயித்துக்கொள்க.

[இங்கே காட்டப்பட்ட எண்கள் நாமங்களின் எண்கள்.]

அக்ரணீ:	220	அந்நம்	983
அக்ராஜ:	892	அந்நாத:	984
அக்ராஹ்ய:	56	அநக:	148, 835
அக்ரூர:	915	அநந்த:	531, 665, 889
அச்யுத:	101, 319, 557	அநந்தரூப:	932
அசல:	751	அநந்தஜித்	308
அசிந்த்ய:	836	அநந்தஸ்ரீ:	933
அசோக:	337, 627	அநந்தஹுதபுக்போக்தா	889
அணு:	839	அநந்தாத்மா	521
அத்புத:	896	அநய:	401
அத்ருத:	846	அநர்த்த:	432
அத்ருப்த:	719	அநல:	294, 716
அத்ருஸ்ய:	305	அநாதி:	941
அதம:	865	அநாதிரிதந:	42
அதாதா:	951	அநாமய:	694
அதிஷ்டாநம்	325	அநிமிஷ:	216
அதீந்தர:	159	அநியம:	869
அதீந்தரிய:	171	அநிர்த்தேஸ்யவபு:	179, 662
அதுல:	356	அநிரவிண்ண:	436, 893
அதோக்ஷஜ:	416	அநிருத்த:	187, 644
அந்தக:	523	அநில:	236, 818

அறிவ்ருத்தாத்மா	780	அவிதேயாத்மா	627
அறிவர்த்தீ	603	அவிஜ்ஞாதா	483
அநீசு	632	அஜு:	96, 206, 524
அநுகூல:	343	அஜித:	553
அநுத்தம:	81	அஸ்வத்த:	828
அநேகமூர்த்தி:	726	அஸங்க்யேய:	248
அப்யய:	900	அஸத்	479, 481
அப்ரதிரத:	645	அஸதக்ஷரம்	482
அப்ரமத்த:	326	அஸம்மித:	109
அப்ரமேய:	46	அஸாக்ஷி	516
அப்ரமேயாத்மா	249	அஸாக்த:	890
அபராஜித:	721, 866	அஹ:	91
அபாம்நிதி:	324	அஹஸ்ஸம்வர்த்தக:	234
அபிப்ராய:	875	அக்ஷர:	17
அபீம:	358	அக்ஷரம்	479
அபூ:	438	அக்ஷரம்ஸத்	430
அம்போநிதி:	520	அக்ஷராய:	807, 999
அம்ருத்யு:	200	ஆத்மயோநி:	985
அம்ருத:	120	ஆத்மவாந்	85
அம்ருதப:	506	ஆதாரநிலய:	950
அம்ருதவபு:	820	ஆதித்ய:	39, 568
அம்ருநாச:	819	ஆதிதேவ:	335, 491
அம்ருதாம்ருத்பவ:	284	ஆநந்த:	529
அமரப்ரபு:	49	ஆநந்தீ	565
அமரீ	753	ஆவர்த்தந:	230
அமிதவிக்ரம:	519, 647	ஆப்ராம:	856
அமிதர்சந:	373	இந்ரகர்மா	792
அமூர்த்தி:	834	இஜ்ய:	447
அமூர்த்திமாந்	725	இஷ்ட:	309
அமேயாத்மா	103, 181	இஷ்டோ஽விஷிஷ்ட:	309
அமோக:	111, 156	ஈசாந:	65
அயம:	870	ஈஸ்வர:	36, 75
அயோநிஜ:	580	உக்ர:	422
அர்க்க:	801	உத்தம:	45
அர்ச்சித:	640	உத்தர:	496
அர்ச்சிஷ்மாந்	639	உத்தாரண:	923
அர்த்த:	431	உத்பவ:	374, 796
அர்ஹ:	877	உதாரதி:	219
அரவிந்தாக்ஷ:	348	உதீர்ண:	630
அரௌத்ர:	906	உதும்பர:	827
அவ்யக்த:	727	உபேந்தர:	153
அவ்யங்க:	131	உஹர்த்தவக:	954
அவ்யய:	13, 900	உஹர்ஜித:	158
அவிஷிஷ்ட:	309	உஹர்ஜிதசாஸந:	910

ஏக:	730	காமக்ருத்	296
ஏகபாத்	778	காமதேவ:	657
ஏகாத்மா	965	காமப்ரத:	299
ஒஜ:	276	காமபால:	658
ஒஜஸ்தேஜோத்யுதிதர:	276	காமஹா	295
ஒளஷதம்	288	காமீ	659
காது:	449	காரணம்	380
காம:	80	கால்:	419
காமுணீ:	221	காலநேமிநிஹா	648
கருச:	841	கிம்	735
கருதகர்மா	794	குண்டலீ	907
கருதலக்ஷண:	486	குண்ப்ருத்	843
கருதஜ்ஞ:	83, 536	குந்த:	815
கருதாக்ருத:	138	குந்தர:	814
கருதாகம:	661, 795	குப்த:	549
கருதாச:	750	கும்ப:	641
கருதாந்தக்ருத்	541	குமுத:	596, 813
கருதி:	84	குரு:	211, 495
கருஷ்ண:	58, 554	குருதம:	211
கரோதக்ருத்	315	குருர்க்குருதம:	211
கரோதக்ருத்கர்த்தா	315	குவ்லேசய:	597
கரோதஹா	314	குஹய:	546
க:	734	குஹ:	384
கண்டபாச:	573	கேசவ:	23, 654
கந்தாக்ரஜ:	770	கேசினா	655
கந்தாதர:	997	கோப்தா	498, 600
கந்தித:	852	கோபதி:	497, 599
கந்திஸத்தம:	571	கோவிதாம்பதி:	190
கநகாங்கதீ	545	கோவிந்த:	189, 543
கபஸ்திரேமி:	487	கோஹித:	598
கபி:	900	சக்திமதாம்ஸ்ரேஷ்ட:	403
கபிரவ்யய:	900	சக்தாதாதர:	550
கபில:	899	சகீ	908, 995
கபிலாசார்ய:	535	சங்கப்ருத்	993
கபீந்தர:	503	சசுபிந்த:	286
கபீர:	547	சத்ருக்ந:	413
கபீராத்மா	937	சத்ருதாபந:	826
கர்த்தா	316, 381	சத்ருஜிச்சத்ருதாபந:	826
கரணம்	379	சத்ருஜித்	826
கருடத்வஜ:	355	சதமூர்த்தி:	728
கவி:	134	சதாநந்த:	623
கஹந:	383, 548	சதாநந:	729
காந்த:	297, 660	சதாவர்த்த:	344
காம:	298	சதூர்க்கதி:	774

சதுர்த்தம்ஷ்டம்:	141	சூர:	340, 650
சதுர்ப்பாவ:	776	சூரஜநேஸ்வர:	651
சதுர்ப்பாஹு:	772	சூரணை:	709
சதுர்ப்புஜ:	142	சோகநாசந:	638
சதுர்ப்பூர்த்தி:	771	சௌரி:	341, 649, 650
சதுர்ப்ப்யூஹ:	140, 773	த்யுதிதர:	276-764
சதுர்ப்பேதவித்:	777	தரவிணப்ரத:	575
சதுரஸ்ர:	936	தரிக்குத்:	62
சதுராத்தமா:	139, 775	தரிககுத்தாமா:	62
சந்த்ராம்ச:	282	தரிககுத்தாமா:	62
சந்தநாங்கதி:	746	தரிதசாத்யகூ:	539
சப்தஹ:	912	தரிப்த:	538
சப்தாதிக:	911	தரிலோகத்ருக்:	757
சம்பு:	38	தரிலோகத்ருத்:	757
சம:	588	தரிலோகாத்மா:	652
சம்:	88	தரிலோகேச:	653
சர்வ:	26	தரிவிக்ரம:	533
சர்வரீகர:	914	தரிஸாமா:	581
சரணம்:	87	த்ருட:	555
சரப:	357	த்ருதாத்மா:	162
சரீரப்ருத்:	350	த்ருப்த:	719
சரீரபூதப்ருத்:	501	த்ருவ:	55, 389
சல:	752	த்வஷ்டா:	52
சாணூராத்ரரிஷ்டுதந:	829	தண்ட:	863
சாந்த:	589	தத்:	737
சாந்தி:	591	தத்வம்:	963
சாந்தித்:	594	தத்வவித்:	964
சாரங்கதந்வா:	996	தந்நூர்த்தந:	791
சார்ப்வத்:	57	தந்ய:	760
சார்ப்வதஸ்தாண:	121	தந்வி:	77
சார்ப்வதஸ்திர:	633	தநஞ்சய:	666
சாஸ்தா:	208	தநூர்த்தர:	861
சிகண்ட:	311	தநூர்ப்பேத:	862
சிர:	913	தநேஸ்வர:	475
சிந்நஸம்சய:	629	தம:	865
சிபிவிஷ்ட:	274	தமந:	192
சிவ:	27, 607	தமயிதா:	864
சிஷ்டக்ருத்:	251	தர்ப்ப்த:	718
சிஷ்டேஷ்ட:	310	தர்ப்பஹா:	717
சுகி:	157, 252	தர்ம:	404
சுகிஸ்ரவா:	119	தர்மக்ருத்:	477
சுபாங்க:	593, 788	தர்மகுப்:	476
சுபேகூண:	394	தர்மபூப:	439
சூந்ய:	749	தர்மவிதுத்தம:	405

தர்மா ந்யக்ஷு:	137	ந்யக்ரோதோ தும்பர:	827
தர்மீ	478	ந்யாய:	223
தரணீ தர:	237	நந்த:	531
தராதர:	762	நந்தகீ	994
தக்ஷ:	424, 917	நந்தந:	530
தக்ஷிண:	918	நந்தி:	624
தாசார்ஹ:	513	நந்தீ	565
தா. தா	43, 951	நய:	400
தா து:	45	நர:	247
தா துருத்தம:	45	நஹுஷ:	312
தாம	212	நக்ஷத்ரநேமி:	441
தாமா	62	நக்ஷத்ரீ	442
தாமோதர:	368	நாரலிம்ஹவபு:	21
தார:	339, 968	நாராயண:	246
தாரண:	338	நிக்ரஹ:	767
தாருண:	574	நிதிரவ்யய:	30
திச:	940	நிமிஷ:	215
திவஸ்ப்ருக்	576	நியந்தா	868
திவிஸ்ப்ருக்	576	நியம:	163, 869
திப்தழர்த்தி:	724	நிர்க்ருண:	844
தீர்த்தகர:	696	நிர்வாணம்	584
தூர்க்க:	785	நிவ்ருத்தாத்மா	231, 453, 604, 780
தூர்க் கம:	784	நிஷ்டா	590
தூர்த்தர:	267, 720	நேதா	224
தூர்மர்ஷண:	207	நேய:	399
தூர்ய:	330	நைக:	731
தூர்லப:	783	நைக்கர்மக்ருத்	470
தூர்ஜய:	781	நைகத்:	891
தூரதிக்ரம:	782	நைகமாய:	303
தூராதர்ஷ:	82	நைகரூப:	272
தூராரிஹர்	787	நைகஜ:	891
தூராவாஸ:	786	நைகஸ்ருங்க:	769
துஷ்க்ருதிஹா	924	நைகாத்மா	469
துஷ்ட:	392	ப்ரக்ரஹ:	766
துஸ்வப்நநாசந:	926	ப்ரகாசந:	275
தூராவாஸ:	786	ப்ரகாசாத்மா	277
தேவ:	376	ப்ரணம:	410
தேவகீநந்தந:	989	ப்ரணவ:	410, 957
தேவப்ருத்	494	ப்ராத்யய:	94
தேவப்ருத்ரு:	494	ப்ராத்யும்ந:	646
தேவேச:	493	ப்ராதர்த்தந:	60
தேஜ:	276	ப்ராதாநபுருஷேஸ்வர:	20
தேஜோவ்ருஷ:	763	ப்ராதாபந:	278
ந்யக்ரோத:	827	ப்ரதித்:	320

ப்ரதிஷ்டித:	327	பத்மநிபேக்ஷண:	346
ப்ரபவ:	34	பத்மீ	345
ப்ரபிதாமஹ:	970	பத்மநுத்தமம்	738
ப்ரபு:	35, 300	பப்ரு:	117
ப்ரபூத:	61	பயக்ருத்	837
ப்ரம்ம	669	பயநாசந:	828
ப்ரம்மக்ருத்	668	பயாபஹ:	935
ப்ரம்மக்ருத்ப்ரம்மா	668	பர்த்தா	33
ப்ரம்மண்ய:	667	பர்யவஸ்தித:	931
ப்ரம்மலித்	671	பர்ஜ்ய:	816
ப்ரம்மலிவர்த்தந:	670	பரமஸ்பஷ்ட:	391
ப்ரம்மஜ்ஞ:	674	பரமாத்மா	11
ப்ரம்மா	668	பரமேஸ்வர:	378
ப்ரம்மீ	673	பரமேஷ்ட:	420
ப்ரமாணம்	429, 959	பர்த்தி:	390
ப்ரமோதந:	528	பராயண:	592
ப்ரஜாகர:	953	பராயணம்	592
ப்ரஜாபதி:	70, 199	பரிக்ரஹ:	421
ப்ரஜாபவ:	90	பவந:	292, 817
ப்ரஸந்நாத்மா	239	பவித்ரம்	63
ப்ராக்ஷம்ச:	849	பஹுசிரா:	116
ப்ராண:	67, 321, 408	பாநு:	126, 285
ப்ராணக்ருத்	961	பாபநாசந:	992
ப்ராணத:	66, 322, 409, 956	பாபுக்ருத்	851
ப்ராணநிலய:	960	பாவ:	7
ப்ராணப்ருத்	961	பாவந:	32, 293, 817
ப்ராணஜீவந:	962	பாஸ்கரத்யுதி:	283
ப்ராம்ச:	155	பிஷக்	586
ப்ராம்மண:	672	பீம:	358, 948
ப்ராம்மணப்ரிய:	675	பீமபராக்ரம:	949
ப்ராஜிஷ்ணு:	143	பீஜமவ்யயம்	430
ப்ரியக்ருத்	878	புண்டரீகாக்ஷ:	112
ப்ரியார்ஹ:	876	புண்ய:	692, 925
ப்ரீதிவர்த்தந:	879	புண்யகீர்த்தி:	693
ப்ருது:	411	புண்யஸ்ராவணகீர்த்தந:	922
ப்ருஹத்	840	புநர்வஸு:	152
ப்ருஹத்பாநு:	334	புநந்தா:	336
ப்ருஹத்ரூப:	273	புராதந:	500
பக்தவத்ஸல:	742	புருஜித்	508
பகவாந்	563	புருஷ:	14, 407
பகஹா	564	புருஷோத்தம:	24
பண:	958	புருஸத்தம:	509
பத்மகர்ப்ப:	349	புவ:	943
பத்மநாப:	48, 198, 347	புஜகோத்தம:	195

புஷ்கராஶு:	40, 561	மஹாசந:	304
புஷ்ட:	393	மஹாத்யுதி:	178
புஷ்பஹாஸ:	952	மஹாத்ரித்ருக்:	182
பூ:	438, 943	மஹாத்ரித்ருத்:	182
பூகர்ப்ப:	72	மஹாதந:	435
பூசய:	634	மஹாதபா:	123
பூதக்ருத்:	5	மஹாதேவ:	492
பூதப்ருத்:	6	மஹாதேஜா:	678
பூதபுவ்ய பவத்ப்ரபு:	4	மஹாந்:	845
பூதபுவ்யபவந்நாத:	291	மஹாநிகி:	812
பூதபாவந:	9	மஹாபல:	174
பூதமஹேஸ்வர:	490	மஹாபாக:	371
பூதாத்மா:	8, 10	மஹாபுத்தி:	175
பூதாதி:	29	மஹாபூத:	811
பூதாவாஸ:	713	மஹாபோக:	434
பூதி:	636	மஹாமக:	440
பூர்ண:	690	மஹாமநா:	562
பூர்ப்புவ:	942	மஹாமாய:	172
பூர்ப்புவஸ்வஸ்தரு:	967	மஹாமூர்த்தி:	723
பூர்ப்புவோலக்ஷ்மீ:	943	மஹாயஜ்ஞ:	682
பூரயீதா:	691	மஹாயஜ்வா:	681
பூரிதக்ஷிண:	504	மஹார்ஹ:	525
பூஷண:	635	மஹாவராஹ:	542
பேசல:	916	மஹாவீர்ய:	176
பேஷஜம்:	585	மஹாஸ்குங்க:	540
போக்தா:	145, 502, 869	மஹாஸ்வந:	41
போஜநம்:	144	மஹாஹரத:	809
மங்களம்பரம்:	64	மஹாஹலி:	683
மது:	170	மஹாஶு:	354
மதுஸூதந:	74	மஹீதர:	318, 370
மந்த்ர:	281	மஹீபர்த்தா:	184
மது:	51	மஹேந்த்ர:	269
மநோஜவ:	695	மஹேஜய:	448
மநோஹா:	462	மஹேஷ்வாஸ:	183
மரீசி:	191	மஹோத்ஸாஹ:	173
மஹர்த்தி:	351	மஹோதநிசய:	522
மஹர்ஷி:	534	மஹோரக:	679
மஹர்ஷி: கபிலாசார்ய:	534	மாதவ:	73, 169, 741
மஹாக்ரது:	610	மாந்ய:	755
மஹாக்ரம:	676	மாநத:	754
மஹாகர்த்த:	810	மர்ர்க்க:	366, 398
மஹாகர்மா:	677, 793	முக்தாநாம் பரமாகி:	12
மஹாகோச:	433	முருந்த:	518
மஹாசக்தி:	177	மேதஜ:	759

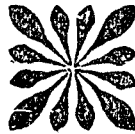
மேதாவீ	78	லோகாதிஷ்டடாரம்	895
மேதிரீபதி:	537	லோஹிதாசு:	59
யத்	736	வ்யக்தரூப:	306
யதூஸ்ரோஷ்ட:	710	வ்யக்ர:	768:
யம:	164, 870	வ்யவஸ்தாந:	386
யஜ்ஞ:	446, 971	வ்யவஸாய:	385
யஜ்ஞச்ருத்	977	வ்யாதிச:	939
யஜ்ஞகுஹயம்	982	வ்யாப்த:	414
யஜ்ஞப்ருத்	976	வ்யாபீ	468
யஜ்ஞபதி:	972	வ்யாள:	93
யஜ்ஞபுக்	979	வ்யாஸ:	578
யஜ்ஞவாஹந:	975	வ்ருத்தாத்மா	353
யஜ்ஞஸாதந:	980	வ்ருஷ:	313
யஜ்ஞாங்க:	974	வ்ருஷக்ரமா	113
யஜ்ஞாந்தக்ருத்	981	வ்ருஷப்ரிய:	602
யஜ்ஞீ	978	வ்ருஷப:	258
யஜ்வா	973	வ்ருஷபர்வா	260
யுகாதிக்ருத்	301	வ்ருஷபாசு:	601
யுகாவர்த்த:	302	வ்ருஷாக்ருதி:	114
யோக:	18	வ்ருஷாகபி:	102
யோகவிதாம்நேதா	19	வ்ருஷாஹீ	257
யோகீ	853	வ்ருஷோதா:	261
யோகீசு:	854	வ்ருக்ஷ:	560
ரணப்ரிய:	689	வ:	733
ரத்நகர்ப்ப:	474	வத்ஸர:	471
ரத்நநாப:	799	வத்ஸல:	472
ரதாங்கபாணீ:	998	வத்ஸீ	473
ரவி:	884	வநமாலீ	566
ரவிலோசந:	888	வம்சவர்த்தந:	850
ரக்ஷண:	928	வர்த்தந:	262
ராம:	395	வர்த்தமாந:	263
ருசிராங்கத:	945	வரத:	331
ருத்த:	279 352	வராங்க:	745
ருத்ர:	115	வராஹே:	122
ருது:	417	வருண:	558
ரோஹித:	365	வஷட்கார:	3
லக்ஷ்மீ:	943	வஸு:	105,271,701
லக்ஷ்மீவாந்	362	வஸுத:	270
லோகத்யாயஸ்ரய:	620	வஸுப்ரத:	698,699
லோகநாத:	740	வஸுமநா:	106,702
லோகபந்த:	739	வஸுரோதா:	697
லோகஸ்வாமீ	756	வஹ்நி:	235
லோகஸாரங்க:	789	வாக்மீ	268
லோகாத்யசு:	135	வாசஸ்பதி:	218,579

வாசஸ்பதிரயோநிஜு:	579	விஸ்வமூர்த்தி:	722
வாசஸ்பதிருதாரதி:	218	விஸ்வயோநி:	118, 151
வாமந:	154	விஸ்வரோதா:	89
வாயு:	415	விஸ்வஸ்ருக்:	240
வாயுபாஹந:	332, 860	விஸ்வஸ்ருட்:	240
வூருண:	559	விஸ்வாத்மா:	227
வாஜஸந:	802	விஷ்ணு:	2, 259, 663
வாஜஸநி:	802	விஷ்வக்ஸேந:	127
வாஸவாநுஜ:	323	விஷ்ணு:	748
வாஸுதேவ:	333, 700, 714	விஸ்தார:	427
விக்ரம:	79	விஹாயஸகதி:	880
விக்ரமீ:	76, 909	விக்ர:	364
விகர்த்தா:	382	வீதபய:	921
விசிஷ்ட:	250	வீர:	402, 649, 664
விசுத்தாத்மா:	642	வீரபாஹு:	464
விசோக:	637	வீரஹ:	168, 747, 927
விசோதந:	643	வேகவாந்:	372
வித்வத்தம:	920	வேத்ய:	165
விதாதா:	44, 485	வேத:	129
விதாரண:	465	வேதவித்:	130, 133
விதிக:	938	வேதா:	551
விதேயாத்மா:	627	வேதாங்க:	132
விநய:	510	வைகாந:	987
விநயிதா:	516	வைகுண்ட:	406
விநயிதாஸாக்ஷி:	516	வைத்ய:	166
விபு:	241, 883	ஜ்ஞாநகமய:	499
விமுக்தாத்மா:	453	ஜ்ஞாநமுத்தமம்:	455
விரத:	397	ஜ்யேஷ்ட:	68
விரஜ:	397	ஜ்யோதி:	881
விரஜோமார்க்க:	398	ஜ்யோதிர்க்கணேஸ்வர:	625
விராம:	396	ஜ்யோதிராதித்ய:	569
விரோசந:	885	ஜகதஸ்ஸேது:	289
விவிக்த:	264	ஜகதாதிஜ:	147
விஜய:	149	ஜநம்ருத்யுஜராதிக:	966
விஜிதாத்மா:	626	ஜந:	946
விஸ்ராம:	425	ஜநஜந்மாகி:	947
விஸ்ருதாத்மா:	209	ஜநார்த்தந:	128
விஸ்வகர்மா:	50	ஜநேஸ்வர:	342
விஸ்வத்ருக்:	240	ஜய:	511
விஸ்வதக்ஷிண:	426	ஜயந்த:	804
விஸ்வபாஹு:	317	ஜஹ்நு:	245
விஸ்வபுக்:	241	ஜிதக்ரோத:	463
விஸ்வபுக்விபு:	241	ஜிதமந்யு:	934
விஸ்வம்:	1	ஜிதாமிதா:	527

ஶ்ரீவக:	930	ஸ்வயஞ்சாத:	986
ஶ்ரீவநம்	930	ஸ்வயம்பூ:	37
ஶ்ரீவ:	515	ஸ்வவச:	467
ஜேதா	150	ஸ்வஸ்தி	903
ஸ்ராமண:	857	ஸ்வஸ்திக்ருத்	902
ஸ்ரீகர்ப்ப:	377	ஸ்வஸ்தித்:	901
ஸ்ரீகர:	618	ஸ்வஸ்திதக்ஷிண:	905
ஸ்ரீச:	613	ஸ்வஸ்திபுக்	904
ஸ்ரீத:	612	ஸ்வக்ஷ:	621
ஸ்ரீதர:	617	ஸ்வாங்க:	552
ஸ்ரீநிதி:	615	ஸ்வாபந:	466
ஸ்ரீநிவாஸ:	185, 614	ஸ்வாபாவய:	526
ஸ்ரீபதி:	610	ஸ்வாஸ்ய:	848
ஸ்ரீமதாம்வர:	611	ஸ:	732
ஸ்ரீமாந்	12, 180, 222, 619	ஸங்க்ரஹ:	160
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷ:	608	ஸங்கர்ஷண:	556
ஸ்ரீவாஸ:	609	ஸங்கர்ஷணோட்ச்யுத்:	556
ஸ்ரீவிபாவந:	616	ஸத்	479
ஸ்ருங்கீ	803	ஸத்க்ருத்:	243
ஸ்ருநிஸாகர:	265	ஸத்க்ருதி:	705
ஸ்ரேய:	619	ஸத்கதி:	704
ஸ்ரேய:ஸ்ரீமாந்	619	ஸத்கர்த்தா	242
ஸ்ரேஷ்ட:	69	ஸத்கீர்த்தி:	628
ஸ்கந்த:	328	ஸத்தா	706
ஸ்கந்ததர:	329	ஸத்பீதாசார:	955
ஸ்தவ்ய:	684	ஸத்பராயண:	708
ஸ்தவப்ரிய:	685	ஸத்பூதி:	707
ஸ்தவிர:	54	ஸத்பராயணம்	708
ஸ்தவிரோத்ருவ:	54	ஸத்ய:	107, 213, 873
ஸ்தவிஷ்ட:	53, 437	ஸத்யதர்மபராக்ரம:	290
ஸ்தாண:	28	ஸத்யதர்மபராயண:	874
ஸ்தாநத:	388	ஸத்யதர்மா	532
ஸ்தாவாஸ்தாண:	428	ஸத்யபராக்ரம:	214
ஸ்திர:	205	ஸத்யமேதா:	761
ஸ்துத்:	687	ஸத்யஸந்த:	512
ஸ்துதி:	687	ஸத்ரம்	450
ஸ்தூல:	842	ஸத்வவாந்	871
ஸ்தோத்ரம்	686	ஸத்வஸ்த:	488
ஸ்தோதா	688	ஸதாமகதி:	186, 451
ஸ்பஷ்டாக்ஷ:	280	ஸதாமர்ஷி	894
ஸர்க்லீ	217	ஸதாயோகீ	167
ஸர்ஷ்டா	595, 990	ஸந்த:	929
ஸ்வங்க:	622	ஸந்தாதா	203
ஸ்வந்ருத்:	847	ஸந்திமாந்	204

ஸத்ரிவாஸு:	711	ஸவ:	732, 733-
ஸத்யாஸக்ருத்	587	ஸவீதா	887, 969 ⁴
ஸநாத்	897	ஸஹ:	369 ³
ஸநாதநதம:	898	ஸஹஸ்ரபாத்	229 ⁴
ஸப்தவாஹந:	833	ஸஹஸ்ரமூர்த்தா	226
ஸப்தஜிஹ்வ:	831	ஸஹஸ்ரஜீத்	307
ஸப்தைதா:	832	ஸஹஸ்ராம்ச:	484
ஸம்ப்ரமர்த்தந:	233	ஸஹஸ்ரார்ச்சி:	830
ஸம்பவ:	31	ஸஹஸ்ராஶு:	228 ⁴
ஸம்யதி:	109	ஸஹிஷ்ணு:	146, 570
ஸம்வ்ருத:	232	ஸாத்வதாம்பதி:	514
ஸம்வத்ஸர:	92, 423	ஸாத்விக:	872 ⁴
ஸம்ஸ்தாந:	387	ஸாது:	244
ஸம்க்ஷேப்தா	605	ஸாம	583
ஸம:	110	ஸாமக:	582 ⁴
ஸமயஜ்ஞ:	359	ஸாமகாயந:	988
ஸமாத்தமா	108	ஸாக்ஷ:	15, 517
ஸமாவர்த்த:	779	வரித்த:	98, 825 ⁴
ஸமிதிஞ்சய:	363	வரித்தஸங்கல்ப:	254
ஸமீரண:	225	வரித்தார்த்த:	253
ஸமீஹந:	445	வரித்தி:	99 ⁴
ஸர்க்க:	161	வரித்தித:	255
ஸர்வ:	25	வரித்திஸாதந:	256
ஸர்வக:	124	வரிம்ம:	202, 489 ⁴
ஸர்வகாமத:	855	ஸுகத:	460, 890 ⁴
ஸர்வசஸ்தர்ப்ருதாம்வர:	765	ஸுகோஷ:	459 ⁴
ஸர்வத்ருக்	201, 577	ஸுதந்து:	790
ஸர்வத்ருக்வ்யாஸ:	577	ஸுதந்வா	572 ⁴
ஸர்வதர்சந:	95	ஸுதபா:	197
ஸர்வதர்ச:	452	ஸுதர்சந:	418
ஸர்வதர்சக்ஷ:	631	ஸுந்த:	798 ⁴
ஸர்வதேதாமுக்ஷ:	822	ஸுந்தார:	797
ஸர்வப்ரஹ்மணயுத:	1000	ஸுப்பரஸாத:	238 ⁴
ஸர்வயேர்க்வரிஸ்ருத:	104	ஸுப்பரண:	194, 859
ஸர்வலக்ஷணலக்ஷண்ய:	361	ஸுபுஜ:	266
ஸர்வவாகீஸ்ரவரேஸ்ரவர:	808	ஸுமுக:	457
ஸர்வவித்	125	ஸுமேதா:	758 ⁴
ஸர்வவீத்பாது:	125	ஸுயாமுந:	712 ⁴
ஸர்வவிஜ்ஜய:	805	ஸுராத்யக்ஷ:	136
ஸர்வஜ்ஞ:	454, 821	ஸுராதந்த:	188
ஸர்வஸஹ:	867	ஸுராரிஹ:	210
ஸர்வாத:	100	ஸுருசி:	882
ஸர்வாஸுநிவய:	715	ஸுரேச:	86 ⁴
ஸர்வேஸ்ரவர:	97	ஸுரேஸ்ரவர:	287 ⁴

.ஸுலப:	823	ஹவி:	360, 703
.ஸுலோசந:	800	ஹவிர்ஹரி:	360
.ஸுவ்ரத:	456, 824	ஹிரண்யகர்ப்ப:	71, 412
ஸுவர்ணபிந்து:	806	ஹிரண்யநாப:	196
ஸுவர்ணவர்ண:	743	ஹுதபுக்	883, 889
ஸுவீர:	944	ஹுதபுக்விபு:	883
ஸுஷண:	544	ஹேது:	367
ஸுஹ்ருத்	461	ஹேமாங்க:	744
ஸூர்ய:	886	க்ஷம:	443
ஸூக்ஷ்ம:	458	க்ஷமிணம்வர:	919
ஸோம:	507	க்ஷரம்	479
ஸோமப:	505	க்ஷாம:	444, 858
ஹ்ருஷீகேச:	47	க்ஷிதீச:	991
ஹம்ஸ:	193	க்ஷத்ரஜ்ஞ:	16
ஹரி:	360, 656	க்ஷமக்ருத்	606
ஹலாயுத:	567	க்ஷாபண:	375

ஸ்ரீ :

பஞ்சாயுத ஸ்தோத்ரம்.

க. [ஸ்புரத் ஸஹஸ்ரார.....ப்ரபத்யே]

(இ-ள்) பிரகாசிக்கின்ற ஆபிரம் ஆரங்களின் துனிகளால் அதிக கூர்மையானதும் கோடி சூரியர்கள்போல ஜ்வலிப்பதும் தேவசத்ருக்களின் உயிர்களை அழிப்பதுமான ஸுதர்சனமென்கிற விஷ்ணுவின் சக்ரத்தை நான் எப்பொழுதும் சரணமடைகிறேன். (எ - து.)

உ. [விஷ்ணோர்முகோத்தாரில.....ப்ரபத்யே]

(இ - ள்) விஷ்ணுவின் திருவாயிலிருந்து உண்டான காற்றினால் நிரப்பப்பட்ட எந்தச்சங்கத்தின் ஒலியானது அஸுரர்களின் கர்வத்தை நாசம் செய்கிறதோ கோடிசந்திரமண்டலம்போன்ற வெண்ணிற முள்ள அந்தப்பாஞ்சஜன்யமென்கிற சங்கத்தை நான் எப்பொழுதும் சரணமடைகிறேன். (எ - து.)

ஈ. [ஹிரண்மயீம்.....ப்ரபத்யே]

(இ - ள்) ஸ்வர்ணமயமானதும் மஹாமேருவரைக்குச்சமமான பலமுள்ளதும் அஸுரர்களின் குலத்தை அழிக்கின்றதும் வைகுண்ட வாலியான ஸ்ரீமந் நாராயணருடைய இடக்கையினால் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதுமான கௌமோதகி என்கிற கதாயுதத்தை நான் எப்பொழுதும் சரணமடைகின்றேன். (எ - து.)

ச. [ரக்ஷாஸுராணம்.....ப்ரபத்யே]

(இ - ள்) ராக்ஷஸர்கள் அஸுரர்கள் இவர்களுடைய கடினமான வையும் உக்கிரமாயுள்ளவையுமான கண்டங்களை வெட்டுதலால் பெரு குகின்ற இரத்தத்தால் பூசப்பட்ட முனையுள்ளதும் மிகஜ்வலிக்கின்றதுமான அந்த நந்தகமென்கிற ஹரியினுடைய கத்தியை எப்பொழுதும் நான் சரணமடைகிறேன். (எ - து.)

ஊ. [யஜ்ஜ்பாநிநாத.....ப்ரபத்யே]

(இ - ள்) எந்தவில்லிவள்ள நாண்கயிற்றின் ஒலியைக் கேட்பதினால் தேவர்களுடைய உள்ளங்கள் உடனே பயத்தை விட்டவைகளா

கின்றனவோ, தைத்யர்களின்மீது இடிபோல (உக்கிரமான) பர்ணங்களை வர்ஷிக்கிற அந்தச்சாரங்கமென்கிற வில்லை நான்எப்பொழுதும் சரணமடைகிறேன். (எ - து.)

கூ. [இமம் ஹரேஃ.....ஸுகாசி ஸந்தி]

(இ - ள்) எந்தமனிதன் ஹரியினுடைய இந்த ஐந்துமஹாயுத விஷயமான ஸ்தோத்திரத்தை நான்தோறும் அதிகாலையில் படிப்பானே, அவனுக்கு எல்லாத்துக்கங்களும் பயங்களும் பாவங்களும் உடனே நாசமடைகின்றன; ஸுகங்களும் உண்டாகின்றன. (எ - து.)

எ. [வநேரணே.....ஸர்வரக்ஷிஃ]

(இ - ள்) காட்டிலும் யுத்தத்திலும் பகைவர்களின் நடுவிலும் ஜலத்தின் நடுவிலும் நெருப்பின் நடுவிலும் தற்செயலாகநேருகிற மஹாபயங்கரமான ஆபத்துக்களிலும் கலக்கமற்ற (=உறுதியான) மனத்துடன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படிப்பவன், அந்தப் பஞ்சாயுதங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஸர்வவித ரக்ஷணத்துடன் கூடிய ஸுகமுள்ளவனாவான். (எ - து.)

பஞ்சாயுதஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று.

தீவாதசநாம பஞ்சரம்.

த. [புரஸ்தாத்.....ஸந்திபு.]

(இ - ள்) சக்ராபுதத்தை யுடையவரும் .ஸுவர்ணம்போன்ற காந்தியுள்ளவருமான கேசவர் கீழ்த்திசையில் (என்னைக்) காக்க. சங்கத்தைத்தரிப்பவரும் கார்மேகம் போன்ற திருமேனியுள்ளவருமான நாராயணர் மேலேத்திசையில் (என்னைக்)காக்க. (எ - து.)

உ. [இந்தீவர.....மஹாந்]

(இ - ள்) நீலோத்ப்பல மலர்போலக் .கரிய திருமேனியுள்ளவரும் கதாயுதத்தைத்தரிப்பவருமான மாதவர் (என்னை) மேலே நின்று காக்க. விற்பிடித்தவரும் சந்திரன்போன்ற ஒளியுள்ளவரும் பெருமையுள்ளவருமான கோவிந்தர் தென்திசையில் (என்னைக்)காக்க. (எ - து.)

ங. [உத்தரே.....மதுஸூதந்]

(இ - ள்) கலப்பையைத் தரிப்பவரும் தாமரைப்புஷ்பத்தின் கிஞ்சல்கம் போன்ற (ஸுகுமாரமான) திருமேனியுள்ளவருமான விஷ்ணுவானவர் வடதிசையில் (என்னைக்) காக்க. தாமரைமலர்போல விளங்குகிறவரும் உலக்கையைத் தாங்கியவருமான மதுஸூதனர் தென்கிழக்கில் (என்னைக்) காக்க. (எ - து.)

ச. [த்ரிவிக்ரமம்.....திப்திமாந்]

(இ - ள்) கத்தியைக் கையிற் பிடிப்பவரும் அக்னிபோல்ஜ்வலிப்பவருமான த்ரிவிக்ரமர் நிருதிதிக்கில் (என்னைக்) காக்க. வஜ்ராபுதத்தைத்தரிப்பவரும் பாலஸூர்யனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுள்ளவருமான வாமனர் வாயுதிக்கில் (என்னைக்) காக்க. (எ - து.)

ரு. [ஐசாந்யாம்.....முத்கரீ]

(இ - ள்) வெண்டாமரைமலர்போல வெண்ணிறமுள்ளவரும் பட்டஸம் என்கிற ஆபுதத்தையுடையவருமான ஸ்ரீதரர் ஈசான்யதிக்கில் (என்னைக்) காக்க. மின்னலொளிபோல ப்ரகாசிப்பவரும் முத்கரமென்கிற ஆபுதத்தைத்தரிப்பவருமான அந்தஹ்ருஷீகேசர்வெளியிலுள்ள திக்கில் (என்னைக்) காக்க. (எ - து.)

கூ. [ஹ்ருத்பத்மே.....ஸர்வதோமுகஃ]

(இ - ள்) ஆயிரம் ஸூர்யனுக்குச் சமமான ஒளியுள்ளவரும் எல்லா ஆபுதங்களையும் தரிப்பவரும் எல்லாச்சக்திகளுமுள்ளவரும் எல்லாம் அறிந்தவரும் எங்கும் தடையற்றவருமான பத்மநாபர் என்ஹ்ருதயகமலத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறார். (எ - து.)

எ. [இந்திரகோபக.....ஸ்திதஃ]

(இ - ள்) 1 இந்திரகோபத்தின் நிறம்போன்ற திருமேனிநிற முள்ளவரும் பாசத்தைக் கையில் தரிப்பவரும் பகைவர்களால் ஜபிக்கப்படாதவருமான தாமோதரர் என்ஹ்ருதயத்தில் உள்ளும் புறமும் வியாபித்துக்கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கிறார். (எ - து.)

அ. [ஏவம்.....கதாசந]

(இ - ள்) இவ்வண்ணம், எல்லா இடத்திலிருந்தும் காப்பாற்று சிறதும் துவாரயில்லாததுமான த்வாதசநாமஸ்வரூபமான கூட்டில் நான் ப்ரவேசித்துவிட்டேன். ஒருபொழுதும் எனக்குச் சிறிதும் பயமில்லை; ஒருபொழுதும் பயமே இல்லை. (எ - து.)

த்வாதசநாமபஞ்சராம்-முற்றிற்று.

1 மழைக்காலத்தின் முடிவிலுண்டாகும் செந்நிறமான ஒருவகைப் பூச்சி.

க. [ஆபதாமபஹர்த்தாரம்.....நமாம்யஹம்]

(இ - ள்) ஆபத்துக்களைப்போக்குபவரும் எல்லாச்செல்வங்களை யும் அளிப்பவரும் உலகத்திலுள்ள எல்லாருடைய மனத்திற்கும் இனியவருமான ஸ்ரீராமரை நான் அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன். (எ - து)

உ. [ஆர்த்தாராம்.....நமாம்யஹம்]

(இ - ள்) துன்பமுற்றவர்களின் துன்பத்தைப் போக்குபவரும் பயந்தவர்களுடையபயத்தை நாசம்செய்பவரும் பகைவருக்குக்கால தண்டமாக இருப்பவருமான அந்தராமசந்திரரை நான் வணங்குகிறேன். (எ - து.)

ஈ. [நமஃ கோதண்ட.....நிவாரிணே]

(இ - ள்) கோதண்டத்தைக் கையில்பிடித்தவரும் வில்லில்பூட்டப் பட்ட பாணத்தையுடையவரும் எல்லா அஸுரர்களையும் துண்டித்தவரும் ஆபத்தைத்தடுப்பவருமான ஸ்ரீராமருக்கு நமஸ்காரம். (எ - து)

ச. [அக்ரதஃ.....ராமலக்ஷ்மணௌ]

(இ - ள்) மஹாபலமுள்ளவர்களும் காதுவரையில் இழுத்து விடப்பட்ட நாண்கயிறுள்ள வில்லைப்பிடித்தவர்களுமான ராமலக்ஷ் மணர்கள் முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத்திலும் இரண்டுபக்கங்களிலும் (என்னைக்) காக்க. (எ - து.)

ரு. [ஸந்நத்தஃ.....ஸலக்ஷ்மணஃ]

(இ - ள்) (சத்ருஸம்ஹாரக்ருத்யத்தில்) ஸந்நத்தரும், கவச மணிந்தவரும் கத்தியுள்ளவரும் வில்லையும் அம்புகளையும் தரித்தவரும் யௌவனமுள்ளவருமான ஸ்ரீராமபிரான் லக்ஷ்மணருடன் எனக்கு முன்னே சென்றுகொண்டு எப்பொழுதும் பாதுகாக்க. (எ - து.)

கூ. [அச்யுதாநந்த.....வதாம்யஹம்]

(இ - ள்) அச்யுத, அநந்த, கோவிந்தஎன்கிற நாமங்களைச்சொல்லுதலாகிற மருந்தினால் எல்லா நோய்களும் உண்மையில் நாசமடைகின்றன. நான் ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன். (எ - து.)

எ. [ஸத்யம்ஸத்யம்.....கேசவாத்பரம்]

(இ - ள்) இது ஸத்யம்; ஸத்யம்; மீண்டும் ஸத்யம்; கையை உயர்த்துக்கிக்கொண்டு உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். 'வேதத்தைக்

காட்டிலும் சிறந்த சாஸ்திரம் இல்லை. கேசவரைக்காட்டிலும் உத்தமமான தெய்வமுமில்லை. (எ - து.)

அ. [சரீரே.....நாராயணே ஹரி:]

(இ - ள்) வியாதியினால் கவரப்பட்டு அடைவிலே பலக்குறையடைந்து சிதறிப்போகிற சரீரவிஷயத்தில் கங்காநீர்த்தமே மருந்து; பாவங்களைப்போக்குகிற வரரன நாராயணரே வைத்யர். (எ - து.)

க. [ஆலோட்ய.....நாராயணே ஹரி:]

(இ - ள்) எல்லாச்சாஸ்திரங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்தும் அடிக்கடி விசாரித்தும் நாராயணசப்தவாச்யரான ஹரியே த்யானம் செய்யத் தக்கவரென்கிற இதொன்றே நன்கு உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

க0. [காயேந.....ஸமர்ப்பயாமி]

(இ - ள்) பிரகிருதியின் இயற்கையினால் சரீரத்தாலும் வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் இரத்திரியங்களாலும் புத்தியினாலும் ஆத்மாவினாலும் எதை எதை நான் செய்கிறேனோ அவை அனைத்தையும் 'பரமபுருஷரான ஸ்ரீமந் நாராயணருக்கு' என்று ஸமர்ப்பிக்கிறேன். (எ - து.)

கக. [யதக்ஷர.....நமோஸ்துதே]

(இ - ள்) எது அக்ஷரங்களாலும் சொற்களாலும் குற்றமுள்ளதாக இருக்குமோ, எது மாத்திரையினால் குறைவுள்ளதாகவு மிருக்குமோ, அவற்றை எல்லாம் பொறுத்தருளவேண்டும். ஓ! தேவரே! நாராயணரே! உமக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். (எ - து.)

கஉ. [விஸர்க்கபிந்து.....புருஷோத்தம]

(இ - ள்) ஓ! புருஷோத்தமரே! விஸர்க்கங்களும், அனுஸ்வாரங்களும், மாத்திரைகளும், பதங்களும், பாதங்களும், அக்ஷரங்களும் குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றைப் பொறுத்தருள்வீராக. (எ - து.)

த்யாயர்க்ருதே யஜந்யஜ்ஞைத் த்ரேதர்யாம் த்வாபடேஅர்ச்சயந்
யதாப்நோதி ததாப்நோதி கடலௌஸங்கீர்த்ய கேசவம்||

ஹரிஃ ஓம்.